V 7871

RIJKSUNIVERSITEIT LEIDEN

1 010 215 5

BIBLIOTHEEK
A- 2048
Departement van Koloniën

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE NOTULEN DER VERGADERINGEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

VAN HET GEBIEDSDEEL CURAÇAO.

ZITTINGSJAAR 1935-1936.

De cijfers duiden de bladzijden der notulen aan.

A.

AANVARINGEN OP ZEE. Gewijzigde bepalingen ter voorkoming van ——— en tot wijziging van de verordening van den 21n Januari — 14 April 1886 (P. B. No. 11). Zie onder Verordeningen sub. 17o.

ADMINISTRATEUR VAN FINANCIEN. (P. C. M. van der Drift).

Delegatie voor het Ontwerp-Verordening tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52) 4; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 5; rectificeert hetgeen door hem verkeerdelijk opgemerkt terzake „inning der achterstallige belasting" aan het adres van het lid *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*. (Zie notulen 10 Mei 1935) 6; delegatie voor het ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Algemeene verordening I. U. & D. 1908" 7; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 9, 11; delegatie voor het ontwerp-verordening tot vaststelling van de voorschriften in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren 7; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 8; delegatie voor het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank 13; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 13, 14; delegatie voor het ontwerp-verordening houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch of Koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver 13; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 13; 14; delegatie voor het ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Geslachtsverordening 1908" 15; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 15; delegatie voor het ontwerp verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" 15; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 15; delegatie voor het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936; 31; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 31; 32; 34; delegatie voor het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoop-keur 1933" (P. B. 1933 No. 74) 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 44; delegatie voor het ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937; 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 45; 48; 49; 51; 52.

AFDEELINGEN. (Trekken en samenstelling der ———) 3.

ALGEMEEN VERSLAGGEVER van den Kolonialen Raad.

Aanwijzing van den hoofdcommies *J. N. van der Veen Zeppenfeldt* als waarnemend ——— 7; eervolle ontheffing van den hoofdcommies *J. N. van der Veen Zeppenfeldt* als waarnemend ——— 30.

Aanwijzing van den commies *H. A. Hessling* als waarnemend ——— 30.

ARENDS (J. de J.) Lid van den Raad.

Herbenoeming van ——— tot lid van den Raad.

B.

BAIZ (ISAAC) Verkiezing van ——— tot 2den candidaat in de vacature S. A. L. Maduro 29.

BEAUJON R. J. Zie onder Directeur van den Landswatervoorzieningsdienst.

BEGROOTING Suppletoire 1935. Zie onder Verordeningen sub 10o.;

Suppletoire 1934. Zie onder Verordeningen sub 14o.;

Suppletoire 1936. Zie onder Verordeningen sub 24o.;

——— 1937. Zie onder Verordeningen sub 26o.;

BICHON VAN YSSELMONDE (Mr. F. Ph.) Lid van den Raad.

Spreekt bij de behandeling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52) 5; spreekt over door hem niet gebezigde woorden terzake „Inning van achterstallige belasting" (Zie notulen 10 Mei 1935) 5, 6; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. 1934 No. 37) waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935 (1935—1936 -13) 16; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening van den 6den October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen (1935—1936 -10) 16; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao 16; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) 26; 28; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van het Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao 39; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de Bioscoop-keur 1933 (P. B. 1933 No. 74) 44;

UNIV. LEIDEN BIBL.

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao 45; spreekt bij de behandeling van het ontwerp Curaçaosche begrooting 1937, 48, 50, 51.

BIESEN (Mr. P. J. J. van den) Lid van den Raad.
Herbenoeming van ——— tot lid van den Raad 1; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" 10, 11; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) 28; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van het Koninklijk Besluit van den 22n Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao, 36, 38, 39; spreekt bij de behandeling van het onwerp Curaçaosche begrooting 1937, 49.

BIOSCOOP-KEUR Zie onder Keuren sub 2o.

BOSKALJON (R. F. W.) Zie onder fungeerend griffier van den Raad.

BRINK (Ir. J. D. A. M. ten) Zie onder Directeur van openbare werken.

C.

CAPRILES (DAVID) Lid van den Raad;
spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot vaststelling van de voorschriften in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren 7, 8; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917", (P. B. 1932 No. 54) 25; verkiezing van ——— tot 1sten candidaat in de vacature ——— 29; benoeming van ——— tot lid van den Raad 36; spreekt bij de behandeling van het ontwerp Curaçaosche begrooting 1937, 47, 49.

CAPRILES (M.) Verkiezing van ——— tot 2den candidaat in de vacature *David Capriles*, 29.

COMMANDANT DER MILITAIRE POLITIETROEPEN (J. M. DIEKMAN).
Delegatie voor het ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937, 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 46, 48, 49, 50, 51.

COMMISSIE VAN IN- EN UITGELEIDE (Benoeming van een ———) 53.

CURAÇAOSCHE BAKKER PATROONS VEREENIGING. Zie onder Voorzitter.

CURAÇAOSCHE BANK. Wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de ———. Zie onder Verordeningen sub 13o.

D.

DIEKMAN J. M. Zie onder Commandant der Militaire Politietroepen.

DIRECTEUR VAN DEN LANDSWATERVOORZIENINGSDIENST (R. J. BEAUJON.)
Delegatie van de ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937, 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 45, 48.

DIRECTEUR VAN OPENBARE WERKEN (Ir. J. D. A. M. TEN BRINK.)
Delegatie voor de ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937, 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 49, 52.

DRIFT (P. C. M. VAN DER) Zie onder Administrateur van financien.

E.

EEDEN (H. C. J. VAN) Zie onder Voorzitter.

EPS (L. W. C. VAN) Verkiezing van ——— tot 2den candidaat in de vacature C. N. WINKEL 29;

F.

FUNGEEREND GRIFFIER VAN DEN RAAD. R. F. W. BOSKALJON 7, 18, 30.

G.

GAUW W. Zie onder Havenmeester.

GESLACHTSVERORDENING 1908. Zie onder Verordeningen sub 2o.

GESLACHTSZIEKTEN. Bestrijding van ———. Zie onder Voorzitter.

GEVANGENISWEZEN. Zie onder Verordeningen sub 5o.

GOUVERNEUR. Opening door den Gouverneur B. W. Th. van Slobbe van de vergadering van het zittingsjaar 1935—1936. 1, 2, 3.

Zendt in:

1o. Ontwerp-verordeningen.
Zie onder verordeningen.

2o. machtigingen aan ambtenaren om de beraadslagingen bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen 4, 7; 13; 15; 25;

3o. depêches en beschikkingen:

depêche dd. 25 Juni 1935 No. 5391 inzake „de civiele procedure in Curaçao" n.a.v. het gesprokene door den Heer *C. N. Winkel* (Zie Notulen v. d. Kolonialen Raad 10 Mei 1935) 4; voor kennisgeving aangenomen 4;
depêche dd. 9 Juli 1935 No. 984 waarbij de Hoofdcommies *J. N. van der Veen Zeppenfeldt* wordt aangewezen als waarnemend algemeen Verslaggever van den Kolonialen Raad 7; voor kennisgeving aangenomen 7;
depêche dd. 12 Juli 1935 No. 2493 waarbij de Koloniale Raad wordt ingelicht omtrent de inning van de motorrijtuigbelasting per kwartaal door afgifte van metalen plaatjes 7; voor kennisgeving aangenomen 7;
depêche dd. 5 Augustus 1935 No. 5489, waarbij aangeboden twee gedeelten van de processen-verbaal van de 86ste zitting van den Volkenbond enz. 13; voor kennisgeving aangenomen 13;
depêche waarbij ter kennisneming van den Raad wordt

gezonden een brief dd. 15 November 1935 No. 334 van den Havenmeester n.a.v. in den Raad gestelde vraag, betreffende controle op navigatielampen van zeilschepen 18; voor kennisgeving aangenomen 18;

depêche dd. 13 November 1935 No. 4371, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat het bij brief dd. 18den Maart 1935 No. 4371 ingediend ontwerp-verordening houdende oprichting van een Pensioenfonds voor de Curaçaosche burgerlijke landsdienaren c.s. wordt ingetrokken, daar het onderwerp bij Koninklijk Besluit dient te worden geregeld 18; voor kennisgeving aangenomen 18.

depêche dd. 29 November 1935 No. 365, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat in de Nota van Wijzigingen van de „Ongevallenregeling 1935" een misstelling is geslopen 22; voor kennisgeving aangenomen, terwijl met den inhoud van dien brief bij de behandeling van het betrekkelijk ontwerp rekening zal worden gehouden 22.

depêche dd. 23 November 1935 No. 4046, waarbij de Raad wordt ingelicht omtrent een bij de Kamer van Koophandel & Nijverheid gerezen misverstand omtrent den aanhef van de Memorie van Toelichting van het ontwerp der verordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932 (P. B. 1932 No. 88) 22; voor kennisgeving aangenomen 22;

depêche dd. 5 Februari 1936 No. 1711, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de verordening van den 22sten December 1931, tot vaststelling van de strafbepalingen, voorgeschreven bij art. 25 tweede lid van het Verdrag van 13 October 1919, houdende regeling van de Luchtvaart, zooals gewijzigd, op het nader bericht van den Minister niet is afgekondigd. Het onderwerp is bij Koninklijk Besluit geregeld, weshalve de verordening is vervallen 30; voor kennisgeving aangenomen 31;

afschrift van de G. B. dd. 29 Februari 1936 No. 419 waarbij de hoofdcommies *J. N. van der Veen Zeppenfeldt* eervol wordt ontheven van de functie van plaatsvervanger van den algemeen verslaggever van den Koloniale Raad en de commies *H. A. Hessling* als zoodanig wordt aangewezen 30; voor kennisgeving aangenomen 31;

depêche dd. 17 April 1936 No. 8045, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat aan den Gouverneur op zijn verzoek bij Koninklijk Besluit van 7 April 1936 No. 12 eervol ontslag is verleend en dat bij Koninklijk Besluit van 7 April 1936 No. 13 als zijn opvolger is benoemd de Heer *G. J. J. Wouters*, burgemeester van Eibergen, die in Juni naar Curaçao zal vertrekken 41.

depêche dd. 6 Mei 1936 No. 4968a, houdende het verzoek aan den Voorzitter om op den 12den Mei 1936, vóór negen uur des morgens, de vergadering van den Koloniale Raad over het Zittingsjaar 1935—1936, namens den Gouverneur, te sluiten en den leden dank te betuigen voor hetgeen door hen in dat Zittingsjaar is verricht 53.

H.

HANDELSREGISTER. Zie Voorzitter 30, 31.

HAVENMEESTER (W. GAUW). Delegatie voor het ontwerp-verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 44, 45.

HENRIQUEZ (JOSSY C.) Voorzitter van den Raad. Benoeming van ——— tot voorzitter van den Raad 1. Benoeming van ——— tot voorzitter van den Raad 36. Zie ook onder Voorzitter.

HESSLING (H. A.) Zie onder Algemeen Verslaggever 30.

HINDERLIJK GELUIDKEUR. Zie onder Keuren sub 1o.

I.

I. U. & D. 1908. Zie onder Verordeningen sub 7o., sub. 15o. en sub 18o.

INKOMSTENBELASTING. Zie onder Verordeningen sub 6o.

Uitkeering van ——— aan Nederland, Nederlandsch-Indie of Suriname. Zie onder Verordeningen sub 11o.

J.

JAS (Mr. F. A.) Zie onder Procureur-Generaal.

K.

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID. Zie onder Voorzitter 18, 19, 22, 30, 31, 32, 33, 41.

KEUREN.

1°. houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramaphoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.
Behandeling en goedkeuring 16.

2°. tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74) (1935—1936-28). Indiening 17; verwijzing naar de afdeelingen 17; behandeling en goedkeuring 43, 44.

3°. tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) (1935—1936-19) Behandeling en goedkeuring 25/29.

4°. tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P. B. 1932 No. 54) (1935—1936-35). Indiening 31; behandeling en goedkeuring 35.

5°. tot wijziging van de Algemeene Politiekeur 1917 (P. B. 1932 No. 54) (1935—1936-37); Indiening 36, Behandeling en goedkeuring 39.

6°. tot wijziging en aanvulling van de „Motorboot- en Havenpassagierskeur" 1930 (P. B. 1930 No. 19). Indiening 42; verwijzing naar de afdeelingen 42.

KOOPLIEDEN. Adres van 51 ——— Zie onder verzoekschriften 20, 22.

Adres van 102 ——— (A. M. Prince e. a.) Zie onder verzoekschriften 23.

Adres van 47 ——— (A. A. Laurens e. a. Zie onder verzoekschriften 23.

Adres van 16 ——— (Fensohn & Co e. a.) Zie onder verzoekschriften 23.

L.

LEEUWEN (A. P. A. VAN) Lid van den Raad.
Spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" (P. B. 1908 No. 33) 15.

M.

MADURO (S.A.L.) Verkiezing van ——— tot 1sten candidaat in de vacature ——— 29; benoeming van ——— tot lid van den Raad 36.

MARTIJN (ERNESTO C.) Lid van den Raad.
Spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" 10; deelt

bij brief dd. 5 December 1935 aan den Raad mede, dat hij op 9 December vermoedelijk voor zes maanden naar het buitenland zal vertrekken 22.

MOTORBOOT- EN HAVENPASSAGIERSKEUR 1930. Zie onder Keuren sub 6o.

MOTORRIJTUIG- RIJWIEL EN MOTORBOOTBELASTING VERORDENING. Inning van de ——— Zie onder Gouverneur.

MUSKUS (R. R.) Lid van den Raad. Herbenoeming van ——— tot lid van den Raad 1; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1909 No. 52) 5.

N.

NEDERLANDSCH GEMUNT GOUD. Verbod tot uitvoer van ——— Nederlandsch of Koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver. Zie onder Verordeningen sub 12o.

NIJMEGEN SCHONEGEVEL D. VAN. Zie onder Voorzitter.

NOTARISAMBT. Reglement op het ——— in de kolonie Curaçao. Zie onder Verordeningen sub 22o.

NOTULEN. (Goedkeuring en onderteekening van ———) 4, 7, 15, 17, 18, 22, 25, 40, 42, 53.

O.

ONGEVALLENREGELING 1935. Zie onder Gouverneur 22. Zie onder Voorzitter van het Hof van Justitie 25.

OPENING door den Gouverneur der vergadering voor het zittingsjaar 1935—1936-3.

OPENINGSREDE, uitgesproken door den Gouverneur B. W. Th. van Slobbe 1/3.

OPIUM. Bepalingen betreffende het ——— en andere verdoovende middelen. Zie onder Verordeningen onder sub 23o.

P.

PENSIOENFONDS. Oprichting van een ———. Zie onder Gouverneur.

POLITIEKEUR (ALGEMEENE). Zie onder Keuren sub 3o. 4o. 5o.

POSTDIENST (REGELING VAN DEN). Zie onder Verordeningen sub 25o.

PROCUREUR-GENERAAL (MR. F. A. JAS) delgatie voor het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" 25; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 26, 27, 28.

R.

RECHTERLIJKE MACHT. Reglement op de indeeling en samenstelling van de ——— in de kolonie Curaçao. Zie onder Verordeningen sub 9o. Zie onder Verordeningen sub 27o.

RECHTSBIJSTAND. Bepalingen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van ———. Zie onder verordeningen sub 19o.

R. K. VEREENIGING VAN KANTOOR EN WINKELBEDIENDEN. Zie onder verzoekschriften 19.

S.

SENIOR (S. A.) Lid van den Raad.
Spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank 13.

SCHOTBORGH (J. W. J. VAN DER LINDE) Lid van den Raad.
Benoeming van ——— tot onder-voorzitter van den Raad 1; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" 11; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) (1935—1936-35) 35; benoeming van ——— tot onder-voorzitter van den Raad 36; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao 42, 43.

SPROCKEL J. H. Lid van den Raad.
Spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van het bij Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 83 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao 39; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de Bioscoopkeur 1933 (P. B. 1933 No. 74) 43; 44; spreekt bij de behandeling van het ontwerp Curaçaosche begrooting 1937, 47, 50, 51, 52.

SURSÉANCE VAN BETALING (REGELING VAN DE ———, de gelegenheid tot accoord openende.)
Zie onder verordeningen sub 21o.

SÜTHOFF (Dr. H.) Zie onder Voorzitter van het Hof van Justitie.

V.

VERGUNNINGSVERORDENING 1908. Zie onder Verordeningen sub 3o.

VERORDENINGEN.
1°. tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de Kolonie Curaçao (P. B. 1914 No. 21) Indiening 4; verwijzing naar de afdeelingen 4; *Behandeling en goedkeuring* 8.
2°. tot aanvulling van de „Geslachtsverordening 1908" (P. B. No. 37). Indiening 4; verwijzing naar de afdelingen 4; *Behandeling en goedkeuring*, 15.
3°. tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7) (1935—1936-6) Indiening 4; verwijzing naar de afdeelingen 4; *Behandeling en goedkeuring* 17.
4°. tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52). *Behandeling en goedkeuring* 5;
5°. tot wijziging van de verordening van den 6den October 1930 (P. B. 1930 No. 73), tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen. Indiening 7; verwijzing naar de afdeelingen 7;

Behandeling en goedkeuring 16.

6°. tot wijziging van de „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. 1932 No. 28) (1935—1936-8) Indiening 7; verwijzing naar de afdeelingen 7;
Behandeling en goedkeuring 20/21;

7°. tot aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908."
Behandeling en goedkeuring 8/12;

8°. tot vaststelling van de voorschriften in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koelzuurhoudende wateren.
Behandeling en verwerping 8;

9°. tot wijziging van het bij Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgesteld Reglement op de indeeling en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao (1935—1936-12). Indiening 13; Verwijzing naar de afdeelingen 13;
Behandeling en intrekking 36/39.

10°. tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935. Indiening 13; Verwijzing naar de Afdeelingen 13;
Behandeling en goedkeuring 15/16.

11°. tot uitkeering van inkomstenbelasting aan Nederland, Nederlandsch-Indie of Suriname. Indiening 13 Verwijzing naar de Afdeelingen 13;
Behandeling en goedkeuring 16;

12°. tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank. Indiening 13.
Behandeling en goedkeuring 13 en 14.

14°. tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934 (1935—1936-18) Indiening 15;
Behandeling en goedkeuring 17.

15°. tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene verordening I. U. & D. 1908" (P. B. 1908 No. 33) 1935—1936-7).
Behandeling en goedkeuring 15.

16°. tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88) (1935—1936-25). Indiening 17; Verwijzing naar de Afdeelingen 17;

17°. tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee en tot wijziging der verordening van den 21sten Januari — 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11) (1935—1936-22). Indiening 17. Verwijzing naar de afdeelingen 17;
Behandeling en goedkeuring 21.

18°. tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" (P. B. No. 33) (1935—1936-21) Indiening 17; Verwijzing naar de Afdeelingen 17;
Behandeling en goedkeuring 21.

19*. tot vaststelling van bepalingen omtrent hen, die hun beroep van maken van het verleenen van rechtsbijstand (1935—1936-23). Indiening 17. Verwijzing naar de Afdeelingen 17;

20°. tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de Kolonie Curaçao (1935—1936-26) Indiening 17; Verwijzing naar de Afdeelingen 17;
Behandeling en goedkeuring 21.

21°. houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot accoord openende (1935 1936-29) Indiening 18; Verwijzing naar de Afdeelingen 18.
Behandeling en goedkeuring 31.

22°. tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de Kolonie Curaçao. (1935—1936-30) 18; verwijzing naar de Afdeelingen 18;
Behandeling en goedkeuring 42, 43.

23°. tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P. B. 1929 No. 65) houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen (1935—1936-31) 22; verwijzing naar de Afdeelingen 22;
Behandeling en goedkeuring 31.

24°. tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36) waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het jaar 1936. Indiening 25; verwijzing naar de Afdeelingen 25;
Behandeling en goedkeuring 31/35.

25°. tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890 No. 6) houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao. Indiening 30; verwijzing naar de Afdeelingen 31;
Behandeling en goedkeuring 41.

26°. tot voorloopige vaststelling van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937. Indiening 30; verwijzing naar de Afdeelingen 31;
Behandeling en goedkeuring 45/52.

27°. tot wijziging van het Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgesteld Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao. Indiening 40, verwijzinig naar de Afdeelingen 40;

28°. vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao. (1934-1935-3; 1935-1936-33).
Behandeling en goedkeuring 44, 45.

VERZOEKSCHRIFTEN.

adres van 51 Kooplieden n.a.v. het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening" (P. B. 1932 No. 88); verwezen naar de commissie voor de verzoekschriften 20; 22; verslag van de commissie voor de verzoekschriften 23; de Raad vereenigt zich met het voorstel van de commissie 23;

afschrift van een verzoek dd. 23 October 1935 van de R. K. Vereeniging van Kantoor- en Winkelbedienden tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening (P. B. 1932 No. 88); verwezen naar de commissie voor de verzoekschriften 19; Verslag van de commissie voor de verzoekschriften 23; de Raad vereenigt zich met het voorstel van de commissie 23;

adres van 102 Kooplieden (A. M. Prince e. a.),
adres van 47 kooplieden (A. A. Laurens e. a.),
en een adres van 16 kooplieden (Fensohn & Co. e. a.) i.v.m. het aanhangig zijnde ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932; verwezen naar de commissie voor de verzoekschriften 23; verslag van de commissie voor de verzoekschriften 24; de Raad vereenigt zich met het voorstel van de commissie 24;

VOLKENBOND. Proces-verbaal van de 86ste zitting van den ——— Zie onder Gouverneur.

VOORSCHRIFTEN voor fabrikanten van koolzuurhoudende wateren. Zie onder verordeningen sub 8°.

VOORZITTER (Jossy C. Henriquez)

Geeft kennis van ingekomen stukken;

1°. ontwerp-verordeningen, zie onder Verordeningen.

2°. ontwerp-keuren, zie onder Keuren.
3°. Depêches en beschikkingen van den Gouverneur, zie onder Gouverneur.
4°. Verzoekschriften, zie onder verzoekschriften.
5°. Andere stukken enz.

Spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" 8; 10; 11.

stelt voor afschrift van een brief dd. 13 Augustus 1935 van den heer *H. C. J. van Eeden* te Aruba, gericht aan den Gouverneur, strekkende hem te doen herplaatsen bij den Haven- en Loodsdienst voor kennisgeving aan te nemen 13;

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank 14;

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramafoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao 16;

brief van October 1935 van de Koninklijke Vereeniging Koloniaal Instituut te Amsterdam, waarbij aangeboden een brochure ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan; stelt voor deze brochure, ter inzage van de leden, ter griffie van den Raad te deponeeren 18;

brief van 13 November van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier n.a.v. het ingediende ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening P. B. 1932 No. 88; stelt voor bij de behandeling van dit ontwerp rekening te houden met de wenschen tot uiting gekomen in het schrijven der Kamer voornoemd 18/19; 22;

brief van dd. 5 December 1935 van het lid de Heer *Ernesto C. Martijn*, meldende zijn aanstaand vertrek naar het buitenland voor zes maanden en neemt daarbij afscheid van den Raad. Stelt voor den brief voor kennisgeving aan te nemen en spreekt enkele woorden ten afscheid en tot weerziens 22;

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No .54) 28; 29;

brief dd. 25 Januari 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao betreffende het ontwerp-verordening houdende eenige bepalingen betreffende kooplieden en verzoekt den Raad het voorstel van de Kamer aan den Gouverneur omtrent de instelling van een Handelsregister in overweging te nemen 30; verwezen naar de Afdeelingen 31;

brief dd. 22 Februari 1936 van den heer *D. van Nijmegen Schonegevel*, waarbij aangeboden een afschrift van zijn schrijven aan den Gouverneur, betreffende een artikel uit „Scientific American", behandelende de mogelijkheid van een effectieve bestrijding van den volksgeesel der geslachtsziekten; verwezen naar de Afdeelingen 31;

brief dd. 25 Februari 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao betreffende de werkzaamheden van haar toekomstigen „full-time" secretaris 32/33.

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36) waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936 (1935—1936-32) 33/34.

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-keur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) (1935—1936-35) 35.

spreekt n.a.v. de benoeming van de heeren *J. C. Henriquez, J. W. J. van der Linde Schotborgh, S. A. L. Maduro, C. N. Winkel* en *David Capriles*, onderscheidenlijk tot voorzitter, onder-voorzitter en leden van den Kolonialen Raad 36;

het bij G. A. dd. 26 Maart 1936 no. 6341 toegezonden verslag omtrent de behandeling van het geschil tusschen Italie en Ethiopie te Geneve 1 tot 6 November 1935, zal ter inzage van de leden ter griffie worden gedeponeerd 40;

stelt voor afschrift van een brief dd. 20 April 1936 van voor afschrift van een brief dd. 20 April 1936 van de Curaçaosche Bakker Patroons Vereeniging aan de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, betreffende een in een bakkers vakblad in Nederland geplaatste advertentie inzake vestiging van een bakkerij op Curaçao door personen met kapitaal, voor kennisgeving aan te nemen 40;

stelt voor afschrift van een brief dd. 20 April 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier aan de Curaçaosche Bakker Patroons Vereeniging, inzake een alhier te vestigen broodbakkerij, voor kennisgeving aan te nemen 40;

brief dd. 20 April 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier betreffende de werkzaamheden door haar secretaris te verrichten en geeft den Koloniale Raad in overweging uit zijn midden een commissie te benoemen teneinde zich bij de Kamer met een en ander op de hoogte te stellen 41;

spreekt namens den Raad n.a.v. Gouvernements depêche dd. 17 April 1936 no. 8045, waarbij het eervol ontslag van den Gouverneur wordt medegedeeld en de benoeming van den Heer *G. J. J. Wouters* als Gouverneur van Curaçao woorden van waardeering en ten afscheid aan het adres van Gouverneur *van Slobbe* 41;

spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao 43;

spreekt bij de behandeling van het ontwerp Curaçaosche begrooting 1937, 49, 51, 52;

zegt, ter voldoening aan het verzoek in de gouvernements-depêche dd. 6 Mei 1936 No. 4968a, den leden van den Raad namens den Gouverneur, dank voor hetgeen zij in het afgeloopen zittingsjaar hebben verricht 53;

verklaart, namens Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, de vergadering van den Koloniale Raad voor het zittingsjaar 1935—1936 gesloten 53.

VOORZITTER VAN HET HOF VAN JUSTITIE (Dr. H. SÜTHOFF).

Delegatie voor de ontwerp-verordening „Ongevallenregeling 1935" in de afdeelingen 25; delegatie voor de ontwerp-verordening tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgesteld Reglement op de inrichting van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao 36; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 36, 37, 38, 39; delegatie voor de ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao 42; spreekt bij de behandeling van dit ontwerp 43.

W

WETBOEK VAN STRAFVORDERING. Zie onder Verordeningen sub 1o.

WETBOEK BURGERLIJK ——— voor de kolonie Curaçao. Zie onder verordeningen sub 20o.

WINKEL (C. N.) Verkiezing van ——— tot 1sten candidaat in de vacature ——— 29; spreekt bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche be-

grooting voor het dienstjaar 1936 (1935—1936-32) 34/35; benoeming van ——— tot lid van den Raad 36.

WINKELSLUITINGSVERORDENING 1932. P. B. 1932 No. 88. Zie onder verordeningen sub 16o.; zie ook onder Gouverneur (depêche dd. 23 November 1935 No. 4046).

WOUTERS G. J. J. Zie onder Gouverneur.

ZEGELVERORDENING. Zie onder verordeningen sub 4o.

Z.

ZEILSCHEPEN. Controle op navigatielampen van ———. Zie onder Gouverneur.

ZEPPENFELDT (J. N. VAN DER VEEN). Zie onder Algemeen Verslaggever 7; 30.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 1.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 14den Mei 1935. des morgens te negen ure.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *S. A. Senior*, *A. P. A. van Leenwen*, *R. R. Muskus*, *Mr. F. Ph. Bichon van IJsselmonde*, *David Capriles*, *J. H. Sprockel*, *Ernesto C. Martijn* en *S. A. L. Maduro*, leden, zoomede de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
ALSMEDE: de Heeren *H. J. Th. Boomgaart*, ondervoorzitter, *C.S.Gorsira J. P. Ez.*, *S. M. L. Maduro* en *A. G. Statius Muller*, leden van den Raad van Bestuur.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, en *C. N. Winkel*, leden.

Te negen ure nemen de aanwezige Heeren zitting in afwachting van den Gouverneur.

Een oogenblik daarna treedt deze, vergezeld van zijn adjudant en begeleid door de in de vorige vergadering benoemde commissie, de vergaderzaal binnen, neemt den voor hem bestemden zetel in en opent de zitting van het nieuwe zittingsjaar met de volgende rede:

Mijnheer de Voorzitter en Heeren Leden van den Koloniale Raad.

Teneinde, ingevolge artikel 77 van het Regeeringsreglement van Curaçao, de vergadering van Uwen Raad voor het nieuwe zittingsjaar te openen, bevind ik mij thans hier.

Verleden jaar hebben wij het heengaan van wijlen Hare Majesteit de Koningin-Moeder herdacht. Spoedig daarna trof een nieuwe slag Ons Koninklijk Huis en geheel Nederland door het overlijden van Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Hendrik der Nederlanden.

Prins Hendrik had door Zijn medeleven met het Nederlandsche Volk, door Zijne hulpvaardigheid en door Zijne beminnelijke eenvoud onze harten gewonnen.

In alle deelen van het Koninkrijk werd Zijn heengaan betreurd en onze liefdevolle deelneming ging uit naar Hare Majesteit Onze Koningin en Haar Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

Wij zullen Prins Hendrik in dankbare herinnering houden.

Hare Majesteit de Koningin heeft U, Mijnheer de Voorzitter en U, Mijnheer de Ondervoorzitter, in Uwe juistgenoemde betrekkingen herbenoemd. Ik wensch U geluk met dit blijk van vertrouwen en waardeering.

Ook de Heeren J. de J. Arends en R. R. Muskus, die werden herbenoemd en het lid Mr. P. J. J. van den Biesen, die, in den loop van het jaar benoemd, thans werd herbenoemd, wensch ik geluk.

De Heer J. Sutherland is kort na zijne benoeming tot lid van Uwe College overleden.

Vroeger maakte hij gedurende een groot aantal jaren deel van den Koloniale Raad uit. Dat de Raad hem weder voordroeg als lid, bewijst wel, dat hij naar Uwe meening voor de behartiging van de Curaçaosche belangen goed werk had kunnen verrichten en dat dus zijn heengaan een verlies voor Curaçao beteekende.

Mijne Heeren, ik dank U voor het vele werk, dat U in het afgeloopen jaar hebt verricht en voor de goede samenwerking, die tusschen den Raad en mij heeft bestaan.

De orde en rust onder de bevolking werden niet verstoord. Ongetwijfeld zijn er nu en dan tusschen groepen der bevolking tegenstellingen, maar tot ernstige wrijving gaven deze geen aanleiding. Men ziet in, dat de bloei van Curaçao bevorderd wordt door samenwerking.

Ofschoon de bevolking van Curaçao heterogeen van samenstelling is en vooral de knooppunten van de industrie, de scheepvaart en den handel bij oppervlakkige beschouwing een internationalen indruk maken, is wederom gebleken, dat het gebiedsdeel zich één gevoelt met de andere deelen van het Rijk.

In Juli van het vorige jaar hebben wij het feit, dat Curaçao 300 jaar met Nederland vereenigd was, herdacht. Deze herdenking, waaraan het geheele Curaçaosche volk geestdriftig deelnam, is eene warme betooging van samenhoorigheid met Nederland geweest.

Ook de Kerstvlucht van de „Snip" heeft in Curaçao de nationale gedachte versterkt.

In den algemeenen economischen toestand is geen noemenswaardige verbetering gekomen. In enkele landen schijnen de vooruitzichten minder somber. De naaste toekomst zal moeten aantoonen in hoever oplevingen, die het gevolg zijn van zeer krachtig ingrijpen in den economischen en den financieelen toestand van een land, zich kunnen handhaven.

Nederland moet nog steeds alle krachten inspannen om den toestand meester te blijven.

Curaçao verkeert in betrekkelijk gunstige omstandigheden. Hiervan moet worden gebruik gemaakt om zoo spoedig mogelijk de kasvoorschotten aan Nederland af te lossen en daarna meer nog dan tot nu die maatregelen te nemen, welke — indien de omstandigheden, die thans Curaçao begunstigen, in de toekomst eene ongewenschte verandering mochten ondergaan — kunnen voorkomen, dat naar steun van Nederland moet worden uitgezien.

De scheepvaart nam wederom toe. Het aantal stoomschepen, die de havens van het gebiedsdeel binnenliepen, was 8823 tegen 8474 in 1933, dat der zeilschepen respectievelijk 2743 en 2539.

De groote oliemaatschappijen verwerkten te samen in 1934 ongeveer 10% meer ruwe olie dan in 1933. Het laat zich aanzien, dat de productie nog zal stijgen.

De doorvoer van olieproducten steeg, wat de hoeveelheid betreft, wederom, die van de overige artikelen was iets lager

dan in 1933. De cijfers voor den uitvoer van olieproducten en die van phosphorzure kalk zijn opgenomen in het Economisch Overzicht.

Van de artikelen, niet bestemd voor de olieraffinaderijen, was de invoer in 1934 in waarde eenigszins hooger dan in 1933. Vooral de invoer van automobielen, radioartikelen, modeartikelen, manufacturen, parfumerieën, cement. hout, verfwaren en verschillende levensmiddelen steeg, hetgeen een gunstig verschijnsel is.

De waarde van het uitgevoerde zout was fl. 41.000 tegen fl. 66.000 in 1933.

De uitvoer van oranjeschillen en dividivi bleef van weinig beteekenis.

Aan aloëhars is in 1934 voor ruim fl: 163.000 uitgevoerd tegen voor ruim fl: 72.000 in 1933.

In 1934 verliet nog niet de helft van het aantal stroohoeden. dat in 1933 werd uitgevoerd, het land. De waarde ervan was bijna fl: 60.000.

De handel is vrijwel stabiel gebleven.

Het aantal touristenschepen, die Curaçao bezochten, bedroeg in 1934 37 en in het eerste kwartaal van 1935 26. Bovendien brachten de schepen der geregelde lijnen vele vreemdelingen voor korter of langer tijd op Curaçao.

Het totaal der inlagen aan de Postspaarbank was fl: 74.000 meer dan het totaal der terugbetalingen.

De oogst van maïs was in 1934 voor alle Benedenwindsche eilanden goed. In 1935 is de toestand minder gunstig. Op Curaçao werd alleen in een gedeelte van het 3e district een goede oogst binnengehaald Op Aruba is de opbrengst in twee districten bevredigend, in de andere districten werd geen of een zeer schrale oogst verkregen; op Bonaire mislukte de maïsoogst in één district, in de andere districten was de opbrengst middelmatig.

De werkloosheid is betrekkelijk gering.

In de groote oliebedrijven op Curaçao en Aruba werkten op 1 Maart 1935 8270 personen. De Mijnmaatschappij Curaçao had 477 personen in haar dienst. In het havenbedrijf verdienden ongeveer evenveel personen als verleden jaar hun brood. Bij twee groote bouwbedrijven waren 1 Maart van dit jaar tezamen 900 personen werkzaam. Het Departement van Openbare Werken gaf 1 Maart bijna 600 man arbeid. Het aantal personen, bij dit departement in loondienst, is zeer wisselend.

De landbouw had den laatsten tijd tengevolge van den onvoldoenden regenval met moeilijkheden te kampen.

De veehouders kunnen zonder steun van het gouvernement hun vee niet tegen loonende prijzen op de markt brengen. Op verschillende wijzen is het Bestuur de veehouders te hulp gekomen. Bij het nemen van maatregelen om de ontwikkeling van de veeteelt te bevorderen. streeft het Bestuur ernaar verhooging van den vleeschprijs te voorkomen.

Het is een eerste eisch voor Curaçao, dat de kosten van het levensonderhoud laag blijven.

De eilanden Curaçao en Aruba zijn economisch in betere omstandigheden dan de andere eilanden van het gebiedsdeel.

De toestand van Bonaire is stationnair. Nu en dan moet worden ingegrepen om te voorkomen, dat de toestand zorgwekkend wordt.

De Bovenwindsche eilanden richten zich voor den afzet hunner producten meer en meer op de Benedenwindsche.

Eenige steun is noodig om dit gewenscht contact te bevorderen.

Voor de winning van vulkanische asch op St. Eustatius zijn de noodige werken nagenoeg gereed.

Ter voorziening in de behoefte aan werkkrachten wierf de oliemaatschappij, op Curaçao gevestigd, een groot aantal werklieden op Bonaire en de Bovenwindsche eilanden.

's Lands financiën zijn bevredigend. 1934 gaf een overschot van f 887.168. Toevallige omstandigheden brachten de inkomsten ver boven de raming. In 1934 is van de voorschotten, die het Rijk verstrekte, f 2.673.000 terugbetaald. 1 April van dit jaar bedroeg de schuld aan Nederland f 1.874.000.

Bij Uwen Raad is ingediend eene ontwerpverordering houdende oprichting van een Pensioenfonds. Voor de vorming van zulk een fonds zijn in den loop der laatste jaren reeds enkele, betrekkelijk kleine bedragen gereserveerd.

Het Bestuur acht het zeer gewenscht om — zoodra de kasvoorschotten zijn afgelost — een sterk pensioenfonds te vormen, opdat in de toekomst de pensioenlasten niet op de begrooting behoeven te worden gebracht.

Ten aanzien van den Gezondheidsdienst, waaronder de hygiënische dienst is begrepen, is door de samenwerking van Uw College en het Bestuur in den loop van de laatste jaren een plan van verbetering over de geheele lijn nagenoeg uitgevoerd.

De verzorging door gouvernementsgeneeskundigen, waaronder specialisten, is uitgebreid.

De dienst der vroedvrouwen is voor een groot gedeelte gemoderniseerd en zal verder worden georganiseerd, zoodra degenen, die thans in Nederland in opleiding zijn, haar studie hebben voltooid.

Voor de tuberculosebestrijding wordt een nieuwe weg ingeslagen. Met Gouvernementssteun worden ziekenhuizen op Curaçao en Aruba met paviljoens voor tuberculosepatiënten uitgebreid.

De Openbare Gezondheidsdienst gaat in samenwerking met het Roode Kruis bijzondere aandacht aan deze ziekte wijden.

Verschillende inrichtingen zijn verbeterd, o. a. het melaatschengesticht. Een nieuw krankzinnigengesticht is in aanbouw. Intusschen wordt de behandeling en de verpleging der krankzinnigen op moderner leest geschoeid.

De reinigingsdienst op Curaçao en op Aruba is in overeenstemming met de eischen der hygiëne gebracht. De tegenwoordige keuringsdienst van eet- en drinkwaren en de aanwezigheid van het abattoir en van de moderne markthallen zijn mede van groot belang voor de hygiëne.

Het toezicht op en de verbetering van openbare putten verminderden voor de bevolking der buitendistricten het gevaar, door ziekte te worden aangetast.

's Landsradiodienst heeft gedurende de laatste jaren vele verbeteringen ondergaan.

Dit jaar komen de installatiën op de hoogte van den tijd en zullen zij voldoen aan de eischen, die bij internationale overeenkomsten zijn gesteld.

Tengevolge van den gunstigen loop van 's Lands financiën kon voldoende zorg worden besteed aan de wegennetten.

Goede wegen zijn vooral op de eilanden Curaçao en Aruba noodig, omdat de bevolking der buitendistricten van die eilanden meer en meer in de centra van nijverheid, scheepvaart en handel werk vindt. Ook bevordering van het touristenverkeer eischt goede wegen.

Om een behoorlijk wegennet te verkrijgen, zal nog eenige jaren in het tegenwoordig tempo aan de wegverbetering moeten worden gewerkt.

De Gouvernementsgebouwen op Curaçao bieden geen voldoende ruimte voor eene goede functionneering der verschillende diensten. Geleidelijk dient hierin verbetering te worden gebracht. Door den bouw van een nieuw politiebureau zal reeds eenige noodige ruimten worden verkregen.

Aruba, dat zich vrij snel aan het ontwikkelen is, vraagt voortdurend voorziening in verschillende behoeften. Reeds werd op het gebied van wegenaanleg, bouw van gouvernementswoningen, havenverbetering, aanleg waterleiding, telefoon en electrisch licht veel verricht. Thans zijn of komen in uitvoering de bouw van landskantoren en van een postkantoor en politiewoningen te St. Nicolaas, de uitbreiding van de gevangenis, de vernieuwing van den schoenersteiger, de doortrekking van de waterleiding naar St. Nicolaas, de aanleg van electrisch licht aldaar, de verbetering van de verbinding van Sta. Cruz met den hoofdweg en de inrichting van een vliegveld.

Plannen tot verbetering van den havenmond van Oranjestad komen in beschouwing.

Ook voor de andere eilanden konden gelden voor de noodige voorzieningen beschikbaar worden gesteld. Zij omvatten den bouw van landskantoren, de verbetering van schoolgebouwen, den aanleg of vernieuwing van landingsplaatsen en steunverleening voor den bouw van een nieuw hospitaal.

De dienst van financiën en belastingen is o.a. door de instelling van een accountantsdienst, een betere bezetting der ontvangerskantoren op Curaçao en Aruba en eene reorganisatie van den buitendienst der belastingen meer dan vroeger opgewassen voor zijn taak.

De verhooging van uitgaven, die deze verbeteringen hebben geëischt, worden ruimschoots vergoed door de stijging der inkomsten, die zij tengevolge hebben.

De K.L.M. heeft een geregelden dienst tusschen Curaçao en Aruba ingesteld. Het ligt in het plan van deze maatschappij het personeel en het materieel uit te breiden en dan eene verbinding met enkele vlieghavens langs den Zuidrand van de Caraïbische Zee tot stand te brengen.

Voor de onderbrenging van het materieel op het vliegveld Hato zijn enkele voorzieningen noodig.

De verordening, houdende verplichte aangifte van bepaalde ongevallen en beroepsziekten, is door Uw College aangenomen.

Een ontwerp-verordening, houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling en eene ontwerp-verordening, houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken des arbeiders op tegemoetkoming bij ziekte, zijn bij U ingediend.

De verordeningen tot reorganisatie van het Onderwijs en tot doorvoering van de gelijkstelling van het bijzonder met het openbaar onderwijs zijn door U aangenomen.

De Ambachtschool heeft de eerste vaklieden afgeleverd en telt thans 30 leerlingen voor het timmervak en 58 leerlingen voor het smidsvak.

Door het bevorderen van opleiding in Nederland en door het doen houden van cursussen streeft het Bestuur ernaar Curaçaosche jongelieden een deugelijke grondslag te geven voor het vervullen van bepaalde betrekkingen bij het gouvernement en in vrije beroepen.

In het afgeloopen zittingsjaar werden één keur en 36 verordeningen aangenomen. Hiervan noem ik die, waarbij de overgang over de brug over de St. Annabaai geheel werd vrijgegeven; die, waarbij door middel van eene suppletoire begrooting eenige diensten eene noodzakelijke uitbreiding ondergingen en enkele nieuwe werken werden toegestaan; die houdende voorschriften betreffende het bouwen en de volkshuisvesting; en de reeds aangeduide verordeningen betreffende het onderwijs.

Toepassing van de bouw- en woningverordening zal ongetwijfeld de volksgezondheid bevorderen. Uw College stond reeds een voorschot toe aan eene vereeniging voor Volkshuisvesting tot het bouwen van volkswoningen, die aan redelijke eischen voldoen.

Onder de ontwerp-verordeningen, die bij Uw College in behandeling zijn, komt voor die tot vaststelling voor een nieuw reglement voor de haven van Curaçao.

Binnenkort zal ik U een ontwerp-schepenverordening doen toekomen, die met bestaande verordeningen en het nieuwe Havenreglement de Scheepvaartwetgeving op moderne leest moet schoeien.

De economische toestand van Curaçao is betrekkelijk bevredigend. Wij moeten echter steeds bedenken, dat Curaçao thans in hooge mate afhankelijk is van omstandigheden, die wij niet beheerschen. Daarom is het noodig ons te onthouden van het nemen van maatregelen, die Curaçao op groote blijvende lasten zouden brengen of die de industrie, de scheepvaart of den handel te veel belemmeringen in den weg zouden leggen.

Wij moeten de bestaansmiddelen, die Curaçao kunnen ophouden, indien de toekomst ons op ons zelf zou terugwijzen, zooveel mogelijk bevorderen, hoe moeilijk dit onder de tegenwoordige omstandigheden ook is.

Met de bede, dat God onzen arbeid moge zegenen, verklaar ik de vergadering van den Kolonialen Raad voor het Zittingsjaar 1935-1936 geopend.

Na het uitspreken dezer openingsrede verlaat de Gouverneur met zijn adjudant de vergaderzaal, door evengenoemde commissie uitgeleide gedaan.

Na de commissie van in- en uitgeleide, die intusschen in de vergaderzaal is teruggekeerd, te hebben bedankt, stelt de *Voorzitter* voor over te gaan tot het trekken der Afdeelingen.

Hiertoe wordt besloten.

Het resultaat der trekking is, dat de eerste afdeeling bestaat uit de Heeren S. A. Senior, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, Ernesto C. Martijn, C. N. Winkel, Mr. P. J. J. van den Biesen en J. de J. Arends en de tweede afdeeling uit de Heeren A. P. A. van Leeuwen, R. R. Muskus, David Capriles, J. H. Sprockel en S. A. L. Maduro, welke afdeelingen, volgens artikel 1, tweede lid, van het Reglement van Orde, onderscheidenlijk door de Heeren Voorzitter en Ondervoorzitter zullen worden gepresideerd.

Niets meer te verhandelen zijnde en geen der leden het woord verlangende, sluit de *Voorzitter* de vergadering.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 2.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 25sten Juni 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Ernesto C. Martijn*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *R. R. Muskus*, Mr. *F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, *David Capriles*, *S. A. Senior*, *S. A. L. Maduro* en *A. P. A. van Leeuwen*, leden, zoomede de Heer Mr. *C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van financiën, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends*, *J. H. Sprockel* en *C. N. Winkel*, de twee eerstgenoemden wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen notulen van den 10den en den 14den Mei 1935, welke ongewijzigd goedgekeurd worden.

De *Voorzitter* doet vervolgens mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. een gouvernements-depêche dd. 23 Mei 1935, No. 5034, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914, No. 21);

2o. een gouvernements-depêche dd. 6 Juni 1935 No. 5238, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37);

3o. een gouvernements-depêche dd. 12 Juni 1935 No. 3347, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Op voorstel van den *Voorzitter* worden bovengenoemde ontwerpen naar de Afdeelingen verwezen.

4o. een gouvernements-depêche dd. 25 Juni 1935 No. 5391, luidende als volgt:

Blijkens de Notulen van den Kolonialen Raad van de zitting van 10 Mei ll. heeft het lid, de Heer C. N. Winkel, de civiele procedure in Curaçao gekwalificeerd als „te moeilijk, te ingewikkeld en te langzaam". Naar aanleiding daarvan heb ik de eer Uwen Raad het volgende mede te deelen.

1. De vorm waarin de rechterlijke tusschenkomst wordt gevraagd is het rekest. M. a. w. de procedure in Curaçao is de rekestprocedure.
Behalve de namen van verzoeker en gerequestreerde moet er in voorkomen wat gevorderd wordt met de gronden, waarop de vordering steunt.
Ieder met een beetje ontwikkeling is in staat zoodanig rekest, indien het eenvoudige zaken geldt, zooals vorderingen van leveranciers, zelf te stellen.
Als het verzoekschrift niet aan de eischen voldoet kan de rechter het doen verbeteren alvorens het in behandeling te nemen. Hiermede wordt den justiciabelen voor zooveel de formuleering der vordering betreft feitelijk voorlichting van den rechter verzekerd.
Ieder die de rechterlijke tusschenkomst wil inroepen, kan dat doen zonder verplicht te zijn van de hulp van een praktizijn gebruik te maken. Voor het aanhangig maken van eenvoudige zaken — hetgeen niet behoeft in te sluiten dat het om onbelangrijke sommen gaat — behoeft men dus geen deskundige hulp te betalen.

2. De rechter is bevoegd partijen bij de behandeling van de zaak de noodige voorlichting te geven, haar te ondervragen, en zelfs opmerkzaam te maken op de rechts- en bewijsmiddelen welke zij kunnen aanwenden. Met de volstrekte lijdelijkheid van den rechter is gebroken.
De justiciabelen, die van procedeeren geen begrip hebben, worden op den weg geholpen, worden gewezen op hetgeen aan de bewijsvoering ontbreekt, worden ingelicht omtrent de bewijsmiddelen die hun ten dienste staan.
Met den rechtsstrijd van partijen ten overstaan van den rechter, die na hoor en wederhoor beslist, is het gedaan. De rechter mag nu in dien strijd ingrijpen, moet trachten omtrent de feiten klaarheid te krijgen, teneinde het recht naar juistheid daarop toe te passen.
Gegeven de toewijding, de plichtsbetrachting en de bekwaamheid des rechters, is de bevolking van Cuoaçao bijzonder bevoorrecht door de bestaande burgerlijke rechtsspraak.

3. De termijnen welke in acht genomen moeten worden zijn kort. De behandeling der zaken geschiedt, althans op het eiland Curaçao, als regel met den meesten spoed.
Als processen lang duren, zijn het meestal partijen zelf — of hun praktizijns — die door herhaalde uitstellen te verzoeken de beslissing ophouden.

4. De kosten, zegels, registratie- en deurwaarderskosten zijn miniem.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten dit stuk voor kennisgeving aan te nemen.

5o. een gouvernements-depêche dd. 22 Juni 1935 No. 789, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den Heer Administrateur van financiën gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52) bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, die hij zal meenen te moeten verstrekken.

De *Voorzitter* stelt thans aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1909 No. 52) en opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien hierbij niemand het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Bij artikel 1 stelt de Heer *Muskus* voor om onder c te laten vervallen de woorden: „in No. 4 instede van „*Vijf gulden*" gelezen: „*Vijf en twintig gulden*";"

Dit voorstel wordt ondersteund door de Heeren *Capriles* en *Senior*.

Als toelichting zegt de Heer *Muskus* het volgende:

Mijnheer de Voorzitter!

Het gaat hier, zooals U weet, over de zegelbelasting op de vergunningen tot het dragen van wapens. Dit kan beteekenen het dragen van een wapen voor zelfverdediging of het bij zich hebben van een jachtgeweer. Uit de nota naar aanleiding van het Eindverslag meen ik te moeten opmaken, dat het in de meeste gevallen gaat om een vergunning voor het jagen, daar het Bestuur daarin de meening uitspreekt dat het hier toch in de meeste gevallen een uitgave betreft uitsluitend voor genoegen en welke zonder groote moeite zal kunnen worden betaald.

Mijnheer de Voorzitter! Dit is voor mij geen argument om die belasting te verhoogen. Wil men deze richting uitgaan, dan zal men in verschillende andere gevallen belastingen moeten beginnen te heffen. De Raad heeft zich echter herhaaldelijk uitgesproken als zijnde tegen elke nieuwe belasting verhooging. Behalve dat beschouw ik de jacht niet als een louter genoegen, maar als een sport. Het Bestuur steunt de sport, waar in de laatste jaren gelukkig hoe langer hoe meer aan gedaan wordt, geregeld en tracht zelfs deze te bevorderen, waar natuurlijk alles voor te zeggen is. Zoo vinden wij bijv. op verschillende Begrootingen een bijdrage van f 1000.— aan den Curaçaoschen Bond voor Lichamelijke Opvoeding. Indertijd is er ook een renteloos voorschot van f 10.000.— aan dezen Bond toegestaan. Verder heeft de C.B.L.O. een vast aandeel in de opbrengst van de Loterijbond Fortuna. Is het dan billijk dat alleen de beoefenaars van de jacht-sport moeilijkheden in den weg worden gelegd?

Financieel zal het voor dit gebiedsdeel wel niet veel verschil maken of voor deze vergunningen 5 of 25 gulden betaald wordt, daar naar ik vermeen toch het meest gejaagd wordt door personen, die ambtshalve geen porte d'armes noodig hebben. Wordt de verhooging voorgesteld om het aantal wapens onder de burgerij te beperken, dan lijkt het mij overbodig, waar de Procureur Generaal ten allen tijde het recht heeft de vergunning te weigeren.

Ik kan daarom mijn stem niet geven aan deze verhooging.

Ik verzoek U, Mijnheer de Voorzitter, mijn amendement in stemming te brengen.

De Heer *Van der Drift*, Administrateur van Financiën, deelt mede, dat het Bestuur door de toelichting op dit amendement niet overtuigd is van de wenschelijkheid, om de voorgestelde verhooging te laten vervallen. Inderdaad meent het Bestuur dat het hier minder een sport dan luxe is, welke bovendien een besparing medebrengt op voedingsmiddelen. Spreker geeft toe dat er sporten zijn die door het Gouvernement financieel begunstigd worden, doch dit geschiedt omdat de kosten daaraan verbonden zoo hoog zijn, dat de beoefening ervan anders niet mogelijk is. Spreker wijst er op dat er wel degelijk takken van sport zijn welke belast worden, n.l. de autosport, waarvan niemand zal willen beweren, dat zij van belasting vrijgesteld zou dienen te worden.

Het amendement, in stemming gebracht, wordt, nadat het lot heeft uitgewezen dat met nummer 6 van de presentielijst moet worden aangevangen, met algemeene stemmen aangenomen.

De Heer *Bichon van Ysselmonde* dient hierop het volgende amendement in:

Sub f. van artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„aan artikel 61 worden twee nieuwe nummers toegevoegd, luidende:

49. De verklaringen en andere documenten die ingevolge de ter zake geldende bepalingen aan de bevoegde autoriteiten moeten worden overgelegd, terzake van invoer van goederen, afkomstig uit landen waarmede clearing-verdragen zijn gesloten of ten aanzien waarvan beperkende bepalingen met betrekking tot het betalingsverkeer zijn vastgesteld.

50. Certificaten van oorsprong van inlandsche fabrikanten."

De voorsteller licht zijn amendement, dat door de Heeren *van den Biesen* en *Martijn* ondersteund is, toe met op te merken dat sedert onheugelijke tijden deze certificaten vrijstelling van zegel hadden in de praktijk. Het bleek onlangs, dat die praktijk in strijd was met de wettelijke bepalingen. Het amendement bedoelt dus de gevolgde praktijk toelaatbaar te maken. Het voorgestelde past in het kader der vrijstellingen en spreker stelt voor in het belang van den handel dit aan te nemen.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van financiën, neemt het amendement over.

Achtereenvolgens worden artikel 1, zooals geamendeerd, artikel 2 en 3, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemmen aangenomen.

Daarna vraagt de Heer *Bichon van Ysselmonde* het woord en zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter:

Het is mij gebleken wenschelijk te zijn een opmerking, gemaakt door den geachten Gemachtigde van het Bestuur, den Heer van der Drift, in de zitting van Uwen Raad op Vrijdag, 10 Mei 1935, opgenomen in de Notulen 1934/'35, pagina's 73 en 74, onder het hoofd: „Inning der Achterstallige Belasting", te rectificeeren. De bedoelde opmerking was mij niet ontgaan op het moment dat zij uitgesproken werd, doch ik meende geen opmerking te mogen maken voor ik in de notulen had nageslagen wat ik omtrent het onderwerp belastingschulden wel eens gezegd had.

Volgens de Notulen dan Mijnheer de Voorzitter merkte de Heer Van der Drift op:

„dat het nog niet zoo lang geleden is, dat spreker — naar hij meent — den Heer Bichon heeft hooren spreken over een snelle inhaling van den achterstand door den fiscus".

Mijnheer de Voorzitter: de Heer Van der Drift vergist zich hierin. Ik heb hierover nimmer gesproken. Wel heb ik in de vergadering van Uwen Raad van Dinsdag 21 Augustus 1934 bij de behandeling van de Suppletoire Begrooting 1934 het volgende gezegd:

„Ik vereenig mij volkomen met de meening van den Administrateur van Financiën, dat het moeilijk is achterstallige belasting over jaren, waarin hooge loonen werden verdiend, te innen van personen, die thans een lager loon ontvangen. Inderdaad, dit is bezwaarlijk, vooral wanneer over meerdere jaren belasting verschuldigd is. Ik zou echter dezen Gemachtigde van het Bestuur dringend willen verzoeken het daarheen te willen leiden, dat de betrokken personen zoo spoedig mogelijk in kennis gesteld worden van het bedrag, dat zij alsnog schuldig zijn. Velen weten dit nog niet, hoewel hun belangen daarmede in hooge mate gediend zouden zijn" (Vide Notulen 1934/'35, pagina 20).

Ik heb voorts in de vergadering van Uwen Raad van Dinsdag 5 Februari 1935, Vide Notulen 1934/'35, pagina 61, aangedrongen op de spoedige indiening van een Ontwerp tot wijziging van de Inkomstenbelastingverordening strekkende tot invoeging van bepalingen, die ten doel hebben regelmatige betaling van de belasting over het loopende belastingjaar te bevorderen.

Ik heb derhalve aangedrongen op spoedige mededeeling aan

de belastingschuldigen van het totaal hunner achterstallige belastingschuld en op de invoering van een systeem waardoor de belasting van het loopende jaar regelmatig zal betaald worden.

Ik heb mij echter niet uitgelaten omtrent de wijze van afbetaling van de achterstallige belastingschulden.

Mijnheer de Voorzitter: Ik dank U voor de gelegenheid, die U mij gegeven heeft om deze toelichting te geven.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van financiën, antwoordt, dat ofschoon hij geen machtiging heeft om het aangevoerde te beantwoorden, hij hetgeen hij nu zegt gedekt acht door zijn vorige machtiging bij de behandeling van de laatste begrooting.

Uit het samenstel der uitingen omtrent de belastinginning, door den Heer Bichon bij verschillende gelegenheden naar voren gebracht, had spreker den indruk gekregen, dat de fiscus een verwijt kreeg over niet tijdige invordering. Dit verwijt meende hij speciaal te beluisteren in de woorden die de Heer Bichon sprak toen hij aandrong, in de vergadering van den 5n Februari 1935, op de spoedige indiening van een ontwerp tot wijziging van de Invorderingsverordening.

Nu de Heer Bichon hem gewezen heeft, dat hij de geincrimineerde woorden niet heeft gebezigd, rectificeert spreker gaarne hetgeen hij verkeerdelijk heeft opgemerkt. Als excuse brengt spreker naar voren, dat hij bij de beantwoording van den Heer *Winkel* was afgegaan op den indruk, die bij hem had post gevat en waarbij het: „c'est le ton qui fait la musique" hem parten zal hebben gespeeld.

De Heer *Bichon* antwoordt dat hij verwacht had, dat de gemachtigde thans de notulen wel doorgelezen zou hebben, waardoor de aanvankelijke indruk zou zijn gewijzigd. Zooals spreker reeds zeide was hij zelf ook niet geheel zeker van de woorden, die hij bij vroegere gelegenheden had gebezigd, zoodat hij zijn opmerking eerst nu heeft gemaakt, nadat hij de notulen der betreffende vergaderingen nog eens heeft nageslagen.

De *Voorzitter* zegt den gemachtigde dank voor zijne aanwezigheid en voor de verstrekte inlichtingen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand meer het woord verlangende, sluit de *Voorzitter* de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 3.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 30sten Juli 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *David Capriles*, *A. P. A. van Leeuwen*, *S. A. L. Maduro*, *Ernesto C. Martijn*, *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, leden, benevens de Heer *R. F. W. Boskaljon*, fungeerend griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van financiën, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends*, *R. R. Muskus*, *S. A. Senior*, *C. N. Winkel* en *J. H. Sprockel*, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen notulen van den 25sten Juni 1935, welke ongewijzigd goedgekeurd worden.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken.

1o. een gouvernements-beschikking van den 9den Juli 1935 No. 984, waarbij de Heer J. N. van der Veen Zeppenfeldt, Hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie, wordt aangewezen om bij afwezigheid of verhindering van den titularis, op te treden als Algemeen Verslaggever van den Kolonialen Raad;

2o. een gouvernements-depêche, dd. 8 Juli 1935, No. 5383, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 6den October 1930 (P. B. 1930, No. 73), tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen;

3o. een gouvernements-depêche, dd. 2 Juli 1935, No. 5361, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. 1932 No. 28);

4o. een gouvernements-depêche, dd. 12 Juli 1935 No. 2493, luidende als volgt:

In antwoord op Uw schrijven van 9 Februari j.l. No. 6 heb ik de eer U te berichten, dat door mij inlichtingen zijn ingewonnen naar de prijzen van nummerplaten met bijbehorende metalen plaatjes voor kwartaalsgewijze betaling der belasting. Door het Bestuur werd eene aanbieding ontvangen welke het mogelijk zou maken de prijzen bij verkoop aan het publiek van een volledig stel t. w. plaat benevens drie kleine kwartaalsplaatjes op f. 1.50 te stellen.
Op de kwartaalsplaatjes zullen jaartal en kwartaalcijfers dienen te worden aangebracht naast het nummer van de auto.

Het aanbrengen nu van meer cijfers werkt bij het identificeeren van motorrijtuigen, vooral bij duisternis, zeer belemmerend.
Aan het hierbij overgelegde monster is bovendien nog het euvel verbonden dat het zeer gemakkelijk is na te maken hetgeen de contrôle zal bemoeilijken en de taak van de Politie verzwaart.
Ook zijn de plaatjes zonder veel moeite te verwijderen het geen de mogelijkheid van diefstal in de hand werkt.
De contrôle op de kwartaalsgewijze betaling van de motorrijtuigbelasting heeft nog tot geen moeilijkheden aanleiding gegeven.
Mede op grond van de hierboven opgesomde bezwaren en omdat binnen afzienbaren tijd de betaling der motorrijtuig belasting halfjaarlijks zal plaats hebben is ondergeteekende van meening dat het geen aanbeveling verdient de betaling te doen plaats hebben tegen verstrekking van een plaatje, doch dat aan het huidige geldende systeem de voorkeur dient te worden gegeven.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten de stukken sub 1o. en 4o. voor kennisgeving aan te nemen en de ontwerpen sub 2o. en 3o. naar de Afdeelingen te verwijzen;

5o. een gouvernements-depêche, dd. 29 Juli 1935, No. 3670, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den Heer Administrateur van financiën gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Algemeene verordening I. U. & D. 1908" en die over het ontwerp-verordening tot vaststelling van de voorschriften in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren, bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, die hij zal meenen te moeten verstrekken.

De *Voorzitter* stelt aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot vaststelling van voorschriften in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren en opent de algemeene beraadslagingen.

De Heer *David Capriles* vraagt het woord en zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter:
Naar aanleiding van de ontwerp-verordening welke U in behandeling heeft gesteld, zij het mij vergund het volgende te zeggen:
Uit de gewisselde stukken betreffende dit ontwerp (welker indiening dateert van Januari 1931) krijgt men al dadelijk den indruk dat de meeningen nogal verschilden bij de behandeling, wat trouwens ook het geval is geweest.

Ook kan uit deze stukken worden opgemaakt dat men vrijwel algemeen de meening was toegedaan dat de te nemen maatregelen, althans zooals voorgesteld door het Bestuur, niet alleen weinig doelmatig zouden zijn doch bovendien erg belemmerend zouden werken op de industrie, terwijl ook verwacht kon worden dat de prijzen van koolzuurhoudende wateren voor het consumeerend publiek zouden worden verhoogd. Dit alles was dan ook aanleiding dat het ontwerp telkens maar ter zijde werd gelegd.

Intusschen zijn er meer dan vier jaren verstreken, en zijn de toestanden sterk gewijzigd sindsdien. In die mate zelfs, dat naar de meening van bijna al de leden van den Raad bij nadere besprekingen van deze aangelegenheid, zoo'n verordening nu geen reden van bestaan meer zou hebben. Immers hoort men haast niet meer spreken van ongelukken veroorzaakt door het springen van spuitwaterflesschen. Bij onderzoek is mij gebleken dat de techniek van vulling van de flesschen enorm verbeterd werd, zoodat er nu weinig gevaar voor springen bestaat tijdens het vullen. Voorts zijn nu de „vul-machines" ook gemoderniseerd en zijn haast allen voorzien van manometers die de druk welke in de flesch gaat aangeven; met een weinig zorg van den kant der fabrikanten kan zeer goed voorkomen worden dat er te veel druk in de flesch komt, wat dan ook de voornaamste oorzaak was van het veelvuldig springen. Ook de onvolledige vermenging van het gas met het water had hierop zekeren invloed, doch nu, met de moderne „mengmachines", is een onvolledige vermenging van gas en water haast onmogelijk. Vergelijkt men nu deze nieuwere methodes met de oudere waarbij aan de eene kant de druk als het ware bij gevoel geregeld moest worden, en waarbij aan de andere kant de vermenging op een primitieve wijze geschiedde, dan begrijpt men direct dat er nu nagenoeg geen ongelukken of explosies (om de woorden van het Bestuur te bezigen) plaats vinden (voorkomen).

Met het oog hierop zou ik U, Mijnheer de Voorzitter willen voorstellen het Bestuur alsnog in overweging te geven bedoeld ontwerp in te trekken. Oorspronkelijk lag het in mijne bedoeling het Bestuur tegelijk te verzoeken in plaats daarvan een andere ontwerp in te dienen, houdende veiligheids maatregelen te nemen bij het vullen van flesschen met koolzuurhoudende wateren, door b.v. het aanbrengen van automatische ventiels of iets dergelijks aan de apparaten, waardoor automatisch niet meer dan de aangegeven of toegelaten druk in de flesschen kan komen. Dit zou dan ook eenigszins in overeenstemming zijn met de wensch uitgesproken aan het einde van het eindverslag op dit ontwerp uitgebracht op den 28n. September 1932. Bij nader inzicht heb ik echter hiervan afgezien waar, bij de aanneming van de in behandeling zijnde z.g. „Ongevallen regeling" alle fabrikanten van zelf deze of soortgelijke maatregelen zullen gaan nemen, zoodat ook deze overbodig worden.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van financiën, bedankt den Voorzitter voor de welkomswoorden en deelt het volgende mede:

De ontwerp-verordening tot vaststelling van voorschriften in Curaçao, op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren, is indertijd tot stand gekomen omdat er zich in die fabrieken vele ongelukken voordeden.

Het ontwerp is gedurende de behandeling om tegemoet te komen aan de bezwaren van den Kolonialen Raad, aanzienlijk verzacht. Het bevat thans, naar de meening van het Bestuur slechts minimum-eischen om veiligheid in die bedrijven te waarborgen. Weliswaar zijn gedurende den laatsten tijd geen ongelukken meer voorgekomen, maar hierop kan niet worden vertrouwd, zoolang wettelijke regelingen uitblijven.

Hoogstwaarschijnlijk hebben de fabrikanten zich reeds gericht naar de regelen van de ontwerp-verordening. Komt de verordening niet tot stand, dan vervalt dezen prikkel en zouden Raad en Bestuur de moreele verantwoordelijkheid voor nieuwe ongelukken op zich hebben geladen.

Het is dáárom, dat het Bestuur erop aandringt het ontwerp alsnog aan te nemen.

Daar overigens niemand het woord verlangt, wordt op voorstel van den *Voorzitter* het ontwerp aan hoofdelijke stemming onderworpen.

Nadat het lot heeft uitgewezen dat de stemming bij nummer 8 van de presentielijst zal aanvangen, wordt het ontwerp in stemming gebracht en met 7 stemmen tegen 1 verworpen.

Tegen stemmen de Heeren Bichon van Ysselmonde, van den Biesen, Capriles, van Leeuwen, Maduro, van der Linde Schotborgh en de Voorzitter, voor de Heer Martijn.

De *Voorzitter* stelt aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914 No. 21) en opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand hierbij het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Aan de orde van behandeling komt thans het ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908".

De *Voorzitter* opent de algemeene beraadslagingen en stelt een amendement voor, om in artikel 1 te laten vervallen de woorden vanaf: „in het tweede lid van art. 195" tot en met „bier".

Nadat het amendement is ondersteund door de Heeren Capriles en Martijn, verlaat de *Voorzitter* den voorzitterszetel welke tijdelijk wordt bezet door den *Ondervoorzitter* en geeft de volgende toelichting:

Tot mijn spijt kan ik mijn steun niet verleenen aan dat gedeelte van het Ontwerp houdende voorstellen om de bevoegdheid van het Bestuur om borgstelling te eischen bij uitvoer uit te breiden tot sigaretten, sigaren, wijn, tabak en bier omdat ik niet de minste heil ervan verwacht.

Ik heb zelfs de overtuiging dat die verordening veel kwaad en weinig goeds zou doen.

In de Memorie van Toelichting zegt het bestuur het volgende:

„Daar er een sterk vermoeden bestaat dat zekere goederen uit Entrepôt uitgeslagen met bestemming ten uitvoer na de haven verlaten te hebben weer clandestien op de kust worden gelost."

Op grond van dit vermoeden doet het Bestuur het bedoelde voorstel.

In hoeverre dit vermoeden gegrond is blijkt nergens uit.

Ik wil in de eerste plaats vastleggen dat een sterk vermoeden geen voldoende reden is om dergelijke maatregelen te wettigen waarbij de uitvoer naar de omliggende landen sterk belemmerd wordt.

Bij de ontwerp-verordening tot wijziging van eenige belasting verordeningen (stukken Koloniale Raad 1916–1917 No. 11) deed het Bestuur het voorstel om de bestaande verordening aan te vullen met eene bepaling die gelegenheid opende om waarborgen te scheppen dat uit Gouvernementsbergplaatsen in de Kolonie voor doorvoer uitgeslagen gedistilleerd niet clandestien wederom worde ingevoerd. Deze bepaling is opgenomen in P. B. 1916 No. 50.

In de Memorie van Toelichting op genoemd ontwerp zeide het Bestuur dat het niet in de bedoeling lag zonder *gebleken noodzaak* van die gelegenheid gebruik te maken. Ook de Koloniale Raad meende bij de behandeling de bevoegdheid niet te moeten geven aan het Bestuur zonder het voorbehoud van gebleken noodzakelijkheid.

Weliswaar heeft de fiscus in den laatsten tijd een paar malen de hand kunnen leggen op partijen gedistilleerd clandestien ingevoerd maar steeds is gebleken dat die partijen van het buitenland afkomstig waren en hiertegen heeft het systeem van Borgstelling geen waarde.

Dat het Bestuur zich voorstelt den smokkelhandel den kop in te drukken is zeker zeer lofwaardig maar het middel van

Borgstelling bij uitvoer kan alleen helpen tegen die gevallen waarin de partij goederen vanuit de haven van Curaçao afkomstig is en heeft geen waarde tegen den smokkelhandel op onze kust van uit het buitenland en de gevallen in den laatsten tijd geconstateerd behooren juist tot deze laatste soort.

Ik kan dan ook dat systeem van Borgstelling niet anders beschouwen dan als een lapmiddel.

Alle aanwijzingen zijn er dat juist tegen den smokkelhandel van uit het buitenland gewaakt dient te worden.

Van 1916 tot 1923 is dan ook de noodzakelijkheid niet gebleken om maatregelen te nemen.

In 1923 werd bij besluit de bepaling toegepast. Een borgstelling van fls. 5 per collo bij uitvoer van gedistilleerd uit Gouvernements entrepôt werd vereischt door den fiscus.

Ook bij die gelegenheid was niet gebleken dat misbruik werd gemaakt door den handel door clandestien wederinvoer van uitgevoerd gedistilleerd.

De aanleiding tot dit besluit moet gevonden worden in het volgende, dat een publiek geheim is voor een ieder die op de hoogte is van onze fiscale politiek.

Dat besluit staat namelijk in verband met de doorvoering van de Prohibition in de Vereenigde Staten. Naar aanleiding hiervan heeft de Amerikaansche Overheid stappen gedaan bij onze Regeering tot het nemen van maatregelen tegen de groote hoeveelheid gedistilleerd die van uit Curaçao in Amerika werd ingevoerd.

Het bestuur van Curaçao vond hierin een schitterende gelegenheid om een *beau geste* te doen tegenover Amerika.

Tegelijkertijd werd hierdoor een nieuwe bron van inkomsten voor den fiscus geschapen.

Een heffing van fls. 5 per collo werd berekend bij uitvoer van gedistilleerd waarvan geen landingscertificaat kon worden overgelegd.

De Kamer van Koophandel heeft toen een scherp protest ingediend tegen dien voor den handel belemmerenden maatregel en de gevolgen lieten ook niet lang op zich wachten.

In de daarop volgende jaren is de uitvoer van gedistilleerd met reuzen schreden achteruit gegaan, doordat de koopers hunne voorraden elders gingen betrekken, waardoor zij dat bedrag van fls. 5 konden besparen. Door dezen maatregel werd dus de Curaçaosche handel zeer gehandicapped in den concurrentiestrijd met andere plaatsen in de buurt.

Zooals reeds blijkt uit de gewisselde stukken is de Raad overtuigd, dat het eenigste afdoende middel tegen het clandestien invoeren van goederen op onze kust is een kustbewaking binnen de perken van onze draagkracht.

Dat misschien nog gevallen van clandestien lossen van goederen op de kust voorkomen is zeker niet uitgesloten, doch die zullen niet belet worden door middel van de borgstelling maar wel van een doelmatige kustbewaking.

De Raad zal dan ook steeds bereid gevonden worden om mede te werken, om den smokkelhandel in dit gebiedsdeel tegen te gaan wanneer het Bestuur met doeltreffende voorstellen aankomt.

De omstandigheden zijn thans heel anders dan in 1923. Amerika heeft zelf het vruchtelooze streven in de richting van Prohibition opgegeven en de middelen vloeien hier rijk genoeg om een verkapte belastingverhooging overbodig te maken.

Ik kan deze maatregel dan ook niet anders beschouwen dan als een soort belasting op den uitvoer, die juist zoo vrij mogelijk moet worden gelaten, gezien de speciale ligging van dit gebiedsdeel en de omstandigheid, dat Curaçao steeds in den handel met de omliggende landen een zeer belangrijke bron van welvaart heeft gehad.

In de Memorie van Antwoord zegt het bestuur dat een intensieve kustbewaking zeer kostbaar zal zijn, waarmee ik mij ook kan vereenigen, maar tot mijn groote verbazing lees ik in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag de volgende passage, die sterk daarmede in strijd is. Ik haal de woorden van het Bestuur aan:

Medegedeeld kan nog worden dat in 1934 op Curaçao voor een bedrag van f 11355 zekerheid werd gesteld, waarvan een bedrag van slechts f 480 behoefde te worden ingevorderd bij uitvoer van gedistilleerd van circa 37730 liters, waarop derhalve een accijns van ruim f 75000 verschuldigd zou zijn.

Dit bedrag door het Bestuur genoemd zou alleen verschuldigd zijn aan accijns wanneer de geheele hoeveelheid van den uitvoer weer clandestien ware ingevoerd. Mocht dit de bedoeling zijn van het Bestuur met deze passage, dan kan ik hierin niets anders zien dan het beste bewijs dat borgstelling geen waarde heeft.

Opmerkelijk is echter dat het Bestuur dan een systeem verdedigt en zelfs uitgebreid wil zien waarvan zijn eigen mededeeling getuigt dat het niets geen doel heeft. Overtuigd als ik ben dat verreweg het grootste gedeelte van den uitvoer bestemd is voor het buitenland, is voor mij deze passage niet duidelijk.

Het ligt zeker niet in de bedoeling van den Raad, om een zeer kostbare kustbewaking aan te raden aangezien de clandestiene invoer van goederen, zwaar belast op de kust, zeker niet van dien omvang is om groote uitgaven daartegen te wettigen.

De maatregelen in de richting van kustbewaking in den laatsten tijd genomen, gepaard aan intensieve contrôle van de toegang naar de stad, hebben reeds tastbare resultaten gegeven en wanneer het Bestuur in diezelfde richting blijft voortgaan, dan twijfel ik er niet aan of de mogelijke geringe clandestiene invoer, ook van uit Curaçao uitgevoerde goederen, heelemaal zal worden uitgeroeid zonder nuttelooze maatregelen die den handel zoo sterk belemmeren.

Niet alleen dus, dat ik tegen het voorstel ben, om de mogelijkheid tot het vragen van zekerheid bij uitvoer tot de artikelen sigaren, sigaretten, tabak, wijn en bier uit te breiden — waarom ik mijn amendement indiende — doch ik wil ook voorstellen, dat de Raad in het openbaar zijn meening uitspreekt, dat het systeem van landingscertificaten veel beter kan worden afgeschaft. De basis van dat systeem is gelegd bij de door mij reeds gemelde verordening van 1916. Ik zal geen voorstel doen om de bij die verordening in de Algemeene Verordening I. U. en D. 1908 gebrachte betrekkelijke bepaling daaruit te lichten. De mogelijkheid om van de bevoegdheid daarbij verleend gebruik te maken, zou misschien te eeniger tijd nuttig kunnen zijn en wanneer men haar niet onnoodig gebruikt, doet de bepaling geen kwaad. Het gaat hier echter meer om het op die bepaling gegronde uitvoeringsbesluit vervat in P. B. 1923 No. 43. Dit zou ik ingetrokken willen zien. De besluiten zijn niet des Kolonialen Raads. Zij behooren tot de competentie van de uitvoerende macht. Ik wil daarin dan ook niet anders treden dan door de wenschelijkheid kenbaar te maken van de intrekking van het besluit, in de overtuiging dat het Bestuur daarmede wel rekening zal willen houden. Ik stel daartoe de volgende motie voor:

De Koloniale Raad,

Gelet op de omstandigheid, dat het systeem van landingscertificaten eischen bij doorvoer van accijnsgoederen belemmerend werkt op den handel, terwijl er geen voldoende redenen zijn om het te handhaven.

Is van oordeel, dat dat systeem door intrekking van P. B. 1923, No. 43 dient te worden afgeschaft.

En gaat over tot de orde van den dag.

Ik wil den Heer Ondervoorzitter voorstellen eerst mijn amendement in stemming te brengen en daarna de door mij voorgestelde motie.

Dank U.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van financiën, antwoordt dat hij met belangstelling de meening vernomen heeft door den Heer Henriquez verkondigd en dat hij toegeeft, dat in de gevallen waarin dranken hier clandestien werden gelost, deze meestal van het buitenland afkomstig waren.

Tegenover de bewering van den Heer Henriquez dat het systeem van landingscertificaten weinig zin heeft, voert spreker aan, dat dit systeem een onderdeel is van de contrôlemaatregelen die de Douane ten dienste staan.

Men moet niet vergeten dat het gebiedsdeel uit zes eilanden bestaat waardoor een intensieve bewaking als uitgesloten moet worden beschouwd. Indien het instituut van landingscertificaten wordt afgeschaft is het noodzakelijk te kunnen beschikken over een recherchevaartuig om de kusten beter te bewaken.

Als de Raad het amendement van den Heer Henriquez aanneemt, zal het Bestuur tot andere maatregelen moeten over-

gaan tot het tegengaan van den clandestienen handel, o.a. uitbreiding van het aantal douaneambtenaren. Spreker kan de meening van den Heer Henriquez niet deelen, dat de aanhaling in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag geheel in strijd is met hetgeen in de Memorie van Antwoord gezegd is ten aanzien van een intensieve kustbewaking.

Ofschoon spreker toegeeft, dat het eenige afdoend middel tegen accijns-ontduiking zal zijn, om bij uitvoer voor den volledigen accijns zekerheid te doen stellen, kan het toch niet in de bedoeling liggen om hiertoe over te gaan.

Spreker geeft den Raad derhalve in overweging den fiscus deze middelen niet te onthouden te meer waar het systeem van landingscertificaten weinig kostbaar is en toch zekerheid geeft tegen clandestienen wederinvoer.

Hierop repliceert de Heer *Henriquez* dat met het eischen van zekerheid op den uitvoer van accijnsgoederen het smokkelen in Curaçao niet wordt tegengegaan. Immers is hetgeen uit Curaçao wordt uitgevoerd voor elders bestemd, terwijl de partijen drank waarop het Gouvernement in den laatsten tijd de hand heeft weten te leggen juist uit het buitenland afkomstig waren. De feiten wijzen er dus op, dat het gemakkelijker is van andere havens in Curaçao clandestien in te voeren dan vanuit Curaçao zelf.

Spreker is ervan overtuigd dat het Bestuur, naar de draagkracht van het gebiedsdeel, middelen aanwendt tegen den smokkelhandel. Het aanschaffen echter van een recherchevaartuig waarop de geachte gemachtigde doelde, zou te kostbaar zijn en niet in vergelijking staan met de resultaten.

Verhooging van het bedrag der zekerheidstelling zou den uitvoerhandel dooden.

Curaçao heeft altijd van den uitvoer van goederen naar de omliggende Republieken geprofiteerd; wat die landen doen om clandestienen invoer aldaar tegen te gaan laat ons koud; wij moeten zorgen dat die goederen niet terugkeeren zonder dat er accijns voor betaald wordt.

Het systeem van landingscertificaten is gebleken een groot handicap voor den handel te zijn. Tengevolge daarvan hebben reeds meerdere handelaren Curaçao den rug toegekeerd en zijn naar St. Lucia of elders gegaan waar dat systeem niet bestaat

Spreker betoogt verder dat iedere handelaar op Curaçao weet dat een groot percentage van de goederen, die uit deze haven wordt uitgevoerd niet weder op Curaçao wordt gelost, maar op bepaalde plaatsen in de omliggende Republieken. Was dat niet het geval dan had de opbrengst van den accijns en de invoerrechten moeten verminderen en dit is niet geschied.

De *Ondervoorzitter* brengt het amendement in stemming hetwelk met algemeene stemmen wordt aangenomen.

Vervolgens wordt de motie van den Heer *Henriquez* in stemming gebracht en met algemeene stemmen aangenomen.

Hierop neemt de Heer Jossy C. Henriquez weer het voorzitterschap over.

De Heer *van den Biesen* stelt daarna voor om in artikel 1 te laten vervallen de woorden vanaf: „In de lijst van" tot en met „f 1,50."

Dit voorstel wordt ondersteund door de Heeren *Maduro* en *Capriles*.

Ter toelichting deelt de Heer *van den Biesen* mede dat hij het verhoogen van het invoerrecht op geiten en schapen onnoodig acht. Als men de cijfers van invoer van de laatste jaren nagaat, dan blijkt daaruit ten duidelijkste dat de invoer van geiten uit het buitenland in één jaar van rond 12000 tot rond 2500 is gedaald. Volgens spreker is dit blijkbaar het gevolg van de beschermende maatregelen die reeds ten aanzien van het binnenlandsch vee waren genomen. Deze maatregelen hebben een zoo grooten ommekeer in den invoer gebracht, dat het niet noodig is het invoerrecht te verhoogen, om concurrentie van het buitenlandsch vee tegen te gaan.

Spreker vreest zeer dat, wanneer de invoer te zeer daalt, de prijs van geitenvleesch, geen buitenlandsch ooncurrent vreezende, stijgen zal. Het geitenvleesch waar het hier over gaat, is wel geen volksvoedsel, daarvoor is het duur. Toch bestaat er geen reden, om het nog duurder te maken.

Het lid *Martijn*, hierop het woord verkrijgende, zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter:

Als wij geloof hechten aan de geruchten, dan moet het Gouvernement van Curaçao den laatsten tijd herhaaldelijk voor een bepaald veel gebruikt bouwmateriaal van Nederlandsch fabrikaat duurder hebben betaald, ondanks het feit dat men hetzelfde bouwmateriaal van vreemd fabrikaat goedkooper kan krijgen. De reden? Wel, omdat men — ondanks de duurdere prijs — schijnbaar de voorkeur wilde geven aan Nederlandsch fabrikaat. Economisch is zoo iets natuurlijk te veroordeelen, echter, uit nationaal standpunt — ter verdediging dus van de nationale industrie — is het aannemelijk, want in onze hedendaagsche moeilijke tijdsomstandigheden moet men alle middelen bezigen om niet uit eigen huis verdrongen te worden door buitengewoon hevige concurrentie der landen met gedeprecieerde valutas. Het is dus aannemelijk dat men zich op alle mogelijke eerlijke manieren verdedigt. Ik vind het daarom zeer consequent van ons bestuur dat het nu met maatregelen voor den dag komt, n.l. het heffen van een hooger invoerrecht op buitenlandsch kleinvee, die ongetwijfeld de veehouders in het gebiedsdeel zullen helpen. Als ik goed ingelicht ben, dan zijn er alleen in het 2de District 2500 en in het 3de District van het eiland Curaçao. ongeveer 800 huurders van Gouvernements gronden, die allen min of meer hun geiten en schapen houden, die ze echter den laatsten tijd niet meer konden verkoopen zooals vroeger, ter wille van concurrentie van het buitenland. Deze huurders van gronden zullen zeker gebaat zijn, alsook de houders van vee op Bonaire en de andere eilanden. Persoonlijk, Mijnheer de Voorzitter, ben ik een voorstander van den vrijen handel, maar hoe kunnen wij dit principe handhaven, terwijl er overal ter wereld mee gebroken wordt? Men wordt onwillekeurig er toe geleid om hetzelfde te doen en men zoekt op eenzelfde basis te komen als anderen, wil men zich verdedigen. Wij kunnen dus niet met gekruiste armen blijven zitten en maar toezien dat een gedeelte van de bevolking, wegens buitenlandsche concurrentie achteruit gaat. Dat de prijzen van geitenvleesch wegens het verhoogde invoerrecht op buitenlandsch kleinvee zullen stijgen, daar heeft men mij tot nu toe niet van kunnen overtuigen. Eerder geloof ik dat onderlinge concurrentie in het gebiedsdeel zelf zal zorg dragen dat de vleeschprijzen op een redelijk niveau blijven.

Mijnheer de Voorzitter.

Aangezien wij met onze gouden standaard onmogelijk kunnen concurreeren tegen de gedeprecieerde valutas, vind ik dat het eenigste middel om de veehouders te helpen is, hoogere invoerrechten op buitenlandsch kleinvee. Daarom zal ik ook mijn stem geven aan het voorstel van het Gouvernement om voortaan f 1.50 te heffen op elk stuk buitenlandsch kleinvee.

Mijnheer de Voorzitter.

Ik zou verder willen gaan. Het Gouvernement heeft immers een open oog voor onze belangen en wij moeten van de gelegenheid gebruik maken. Ons zout kon vroeger bijvoorbeeld overal hier in de buurt een markt vinden. Doordat die landen die vroeger ons zout kochten, zich zelf zijn gaan toeleggen op het produceeren van zout in de laatste jaren, hebben ze hun grenzen voor ons gesloten, door het heffen van zeer hooge invoerrechten op ons zout. Zeer gaarne zou ik zien dat ons Gouvernement pogingen zou aanwenden, om weer de oude markten of tenminste een gedeelte ervan terug te winnen. Hoe ik me dat voorstel? Wel, dit vind ik, Mijnheer de Voorzitter, niet zoo bar moeilijk. Van Venezuela, Colombia, Haiti, Sto. Domingo, Cuba, enz. koopen wij voor duizenden en nog eens duizenden zakken koffie, suiker, veevoeder en andere producten. Zou ons Gouvernement zich niet in verbinding kunnen stellen met de regeeringen dier landen om langs een vriendschappelijken weg te trachten dat ze zout afnemen van ons, nu wij eenmaal zooveel producten van hen koopen. Ik wil zeer gaarne mijn diensten ter beschikking

stellen als men van meening is dat er in dien zin iets bereikt kan worden. Holland zelf zou van ons wat zout kunnen nemen, nu wij eenmaal getoond hebben hoeveel wij voor Nederlandsch fabrikaat over hebben, door voor dit fabrikaat duurder te betalen, terwijl wij vreemd fabrikaat — ik bedoel hiermede het bepaald soort bouwmateriaal waarover ik sprak in het begin van mijn rede — goedkooper kunnen krijgen. Het Gebiedsdeel produceert verder aloe, dividivi, enz. en ik geloof dat men met wat moeite deze producten — al is het misschien niet in die mate van vroeger — weer gestadig kunnen exporteeren. Zoodoende zorgen wij voor tewerkstelling onzer arbeiders in particuliere bedrijven, niet alleen, maar voor de nationale welvaart.

Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

Vervolgens deelt de Heer *Van der Drift*, Administrateur van Financiën, mede dat zooals in de Memorie van Antwoord is medegedeeld, de verhooging van het invoerrecht op geiten en schapen is voorgesteld teneinde de teelt dier dieren, die onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden zeer lijdt, eenigszins te beschermen.

Het Bestuur acht den toestand, zooals die zich thans laat aanzien, *ernstig*.

Op het oogenblik is er voor den arbeidenden stand, die voor het grootste deel buiten de stad woont, in de stad en op de „Isla" volop werk te krijgen en worden de gevaren van den toestand niet gevoeld, helaas, ook niet ingezien. Wie dat echter wel gevoelen en zich het beste rekenschap geven van den nood die ontstaan zal wanneer de groote werkgeefster van het oogenblik over een maand of acht aan honderden arbeiders eenvoudig gedaan zal geven, zijn de Curaçaosche planters en de arbeiders van rijperen leeftijd, voor welke de stad geen uitkomst biedt.

Het Bestuur, zich op de bres stellende voor speciaal de veehouders, bepleit daarmede tevens een algemeen belang van de hoogste orde, namelijk dat van de groote massa der arbeidende klasse, die in tijden van werkschaarste in de stad, toch altijd op de buitendistricten moeten terugvallen, waar de meesten onder hen hun huisje hebben en hun gezin hebben wonen.

De veehouderij in het bijzonder, maar ook den landbouw in het algemeen, steunende, behartigt men dus het belang van duizenden der minst bedeelden onder het volk.

Het Bestuur geeft er zich rekenschap van, dat de veehouderij op zich zelf, gegeven de klimatologische moeilijkheden van onze eilanden, in het bijzonder der Benedenwindsche eilanden, en nog meer in het bijzonder van Curaçao en Bonaire, nimmer een bron van rijkdom kan worden, zelfs niet voor de allergrootsten onder de veehouders.

Maar zij kan, wanneer afzet voor de dierlijke producten tegen redelijke — volstrekt niet overdreven — prijzen verzekerd zal kunnen worden, geregelden arbeid en een verzekerd bescheiden bestaan opleveren aan duizenden gezinnen arbeiders en aan nog eens duizenden gezinnen onder de zelfstandige pachters van Gouvernementsgrond een niet te versmaden bijverdienste opleveren.

Het Bestuur is van meening dat verhooging der invoerrechten op geiten en schapen niet tot verhooging der detail prijzen van het vleesch behoeft te leiden.

De groote moeilijkheid waarmede de veehouderij thans te kampen heeft, en die de typische moeilijkheid is van dezen tijd en van haast alle landen der wereld, is de overstrooming van de binnenlandsche markt met buitenlandsche producten, welke door lagere prijzen het binnenlandsche product verdringen, immers onverkoopbaar maken. Zelfs de grootste en de rijkste, de meest ontwikkelde landen lijden daaronder en moeten zich verdedigen tegen den goedkoopen buitenlandschen invoer.

De *Voorzitter* zegt hierop dat hij met volle aandacht de rede gevolgd heeft van de Heeren van den Biesen en Martijn. De door beide Heeren aangehaalde argumenten zijn wel te verdedigen. De protectie van inlandsch vee zal ongetwijfeld grooten invloed hebben op den invoer van buitenlandsch vee.

Hoewel spreker geen bewonderaar is van protectie, omdat, naar zijn meening, Curaçao niet moet breken met het systeem van vrijhandel wil hij, vreezende dat de bevolking anders haar vleesch te duur zal gaan betalen, het volgende amendement indienen:

In art. 1 instede van: „„bij de posten „geiten" en „schapen" wordt steeds instede van „f 0,50" gelezen „f 1,50"" te lezen: „„bij de posten „geiten" en „schapen" wordt steeds instede van „f 0,50" gelezen „f 1,—"".

Spreker acht het een verplichting om het groot bedrijf van veeteelt in deze te steunen.

De Heer *van den Biesen* deelt mede dat hij zijn amendement intrekt.

Het amendement van den *Voorzitter*, ondersteund door de Heeren Bichon van IJsselmonde en Martijn wordt met 6 tegen 2 stemmen aangenomen.

De Heer *van der Linde Schotborgh* stelt thans voor om het laatste deel van artikel 1 aan te vullen met het volgende: „„bij den post „Houtskool" wordt in stede van „f 0,25" gelezen „f 0,50"".

Dit voorstel wordt ondersteund door de Heeren *Capriles* en *Martijn*.

Als toelichting zegt de *Ondervoorzitter* het volgende:

Het branden van houtskool verschaft aan zeer vele bewoners der buitendistricten op Curaçao en Bonaire een geregeld middel van bestaan en het is daarom van belang, dat de invoer van dat artikel uit den vreemde niet te groot is. Hierdoor kan dit deel van de bevolking meer verdienen.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van Financiën, deelt mede dat hij met een korte toelichting het door den Ondervoorzitter aangevoerde zal weerspreken met verwijzing naar de Nota naar aanleiding van het Eindverslag, luidende:

„Het Bestuur meent de verhooging van het invoerrecht op houtskool te moeten ontraden. De voorgestelde verhooging zou het invoerrecht op dat artikel brengen op circa 50 à 70% van de waarde, zulks terwijl slechts een zeer klein gedeelte van de verbruikte houtskool uit het buitenland wordt ingevoerd. Men vergete niet dat de groote concurrent van de binnenlandsche houtskool niet is de buitenlandsche houtskool, doch de kerosine. Verhooging van het invoerrecht op houtskool zou naar de meening van het Bestuur het bescheiden bestaan van de houtskoolbranders niet verbeteren, doch daar zij tot de door de voorstellers gewenschte prijsstijging van dat artikel zou leiden, eerder het afstervingsproces van het houtskool-gebruik bevorderen en de bestaansbron van de houtskoolbranders in versneld tempo doen opdrogen."

Spreker wijst verder op de omstandigheid dat er geen genoeg boomen op deze eilanden zijn, om in de behoefte van het kolenbrandersbedrijf te voorzien.

Verder teekent spreker aan dat het verschil met den veeteelt hierin zit, dat niettegenstaande gebrek aan voldoend voer, de geiten zich buitengewoon vermenigvuldigen wat, in verband met de klimatologische moeilijkheden, niet van de boomen gezegd kan worden.

Hierop antwoordt de *Ondervoorzitter* dat hij niet eens is met hetgeen in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag vermeld staat omtrent houtskool.

Volgens spreker is er geen gebrek aan hout. Vroeger toen uitsluitend houtskool gebruikt werd was er geen sprake van invoer van die brandstof uit den vreemde. Alles was van Curaçao en Bonaire.

Bovendien wees spreker op het feit dat voor het houtskoolbranden enkel dood hout gebruikt wordt en geen levende boomen.

Het amendement van den Heer *van der Linde Schotborgh* wordt daarna in stemming gebracht en met algemeene stemmen aangenomen.

De Heer *van der Drift*, Administrateur van financiën, deelt mede dat de aanhef van de Nota van Wijzigingen bij vergissing is weggelaten en verzoekt namens het Bestuur die aan-

hef aldus te doen luiden: „„In artikel 1 wordt na „de navolgende aanvulling" ingevoegd:"".

Hierna worden artikel 1, zooals bij Nota van Wijzigingen en amendement gewijzigd en artikel 2, zoomede het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Nadat de *Voorzitter* den gemachtigde van het Bestuur heeft bedankt voor de gegeven inlichtingen, sluit de *Voorzitter*, niets meer te behandelen zijnde en daar niemand meer het woord verlangt, de vergadering.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 4.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 27sten Augustus 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Mr. P. J. J. van den Biesen, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, R. R. Muskus, S. A. Senior, C. N. Winkel, David Capriles,* leden, benevens de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van financiën, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends, A. P. A. van Leeuwen, S. A. L. Maduro, Ernesto C. Martijn* en *J. H. Sprockel*, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en deelt mede, dat de in druk verschenen ontwerp-notulen van de vergadering van den 30sten Juli 1935 in de eerstvolgende vergadering ter goedkeuring zullen worden onderworpen.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. een gouvernements-depêche van den 5den Augustus 1935 No. 5489 waarbij den Raad ter inzage worden aangeboden twee gedeelten van de processen-verbaal van de 86ste zitting van den Volkenbondsraad betreffende het rapport van het Economisch Comité van den Volkenbond over zijn 42ste zitting, zoomede betreffende de in dat rapport bedoelde studie over het landbouwprotectionisme.

2o. een gouvernements-depêche van den 3den Augustus 1935 No. 4732, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van het bij Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P.B. 1930 No. 56) vastgesteld Reglement op de indeeling en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao.

3o. een gouvernements-depêche van den 16den Augustus 1935 No. 947, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. 1934 No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935.

4o. een gouvernements-depêche van den 16den Augustus 1935 No. 1816 waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot uitkeering van inkomstenbelasting aan Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname.

5o. een afschrift van een brief van den 13den Augustus 1935 van den heer H.C.J. van Eeden, te Aruba, gericht aan den Gouverneur, en strekkende hem te doen herplaatsen bij den Haven- en Loodsdienst in het gebiedsdeel.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten de stukken sub 1o. en 5o. voor kennisgeving aan te nemen en ter griffie te doen deponeeren ter inzage van de leden, en de ontwerpen sub 2o., 3o. en 4o. naar de afdeelingen te verwijzen.

6o. een gouvernements-depêche van den 27sten Augustus 1935, No. 5933, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den Administrateur van Financiën gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank en die over het ontwerp-verordening houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver, bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering, dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, die hij zal meenen te moeten verstrekken.

7o. een gouvernements-depêche van den 27sten Augustus 1935 No. 5933, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver.

8o. een gouvernements-depêche van den 27sten Augustus 1935 No. 5931, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P.B. 1907 No. 9).

De *Voorzitter* stelt voor om, gezien de urgentie, die het Bestuur eraan hecht aan het onderwerp dezer ontwerp-verordeningen, beide nog hedenavond te behandelen. Spreker hoopt dat de leden overtuigd zullen worden door de motieven, welke het Bestuur voor de indiening der ontwerpen in de Memoriën van Toelichting heeft opgenomen.

De Heer *Senior* deelt mede, dat hij gaarne had gezien dat de beide ontwerpen eerst nog in de afdeelingen waren besproken. Hij ziet echter de urgentie van stof in de ontwerpen behandeld in, en gaat daarom accoord dat zoo dadelijk tot de behandeling wordt overgegaan. Hij zou echter gaarne een vraag willen stellen aan den gemachtigde van het Bestuur: hoeveel zilver ligt nog bij de Curaçaosche Bank in voorraad?

De Heer *van der Drift*, Administrateur van Financien, het woord verkrijgende, dankt op de gebruikelijke wijze den voorzitter voor de tot hem gerichte welkomstwoorden. Aan het adres van den heer Senior deelt spreker het volgende mede: Zooals bekend is was indertijd op Curaçao oudgemunt zilver en nieuwgemunt zilver aanwezig. Daar tusschen beide soorten geen splitsing werd gemaakt valt niet precies te zeggen hoeveel nieuw zilver in den loop der jaren aan de Cura-

çaosche Bank werd toegezonden. Vaststaat dat voor F. 700.000 aan oud zilver is ingeruild tegen nieuw zilver en dat daarvan F. 110.000 aan remisemateriaal is uitgegeven en F. 440.000 voor circulatie. Voegt men daaraan toe het nieuwe zilver dat reeds voor de inruiling op Curaçao aanwezig was, dan mag men het in circulatie zijnde zilver schatten op rond 5 ton.

In de kluis bevindt zich F. 135.000.

Ter toelichting van het ontwerp tot wijziging van het Reglement van de Curaçaosche Bank wijst de gemachtigde van het Bestuur er op, dat de buitenwerkstelling van § 5 van afd. 3 van art. 1 *niet* inhoudt een verbod aan het Bestuur van de Curaçaosche Bank om indien zulks door haar gewenscht wordt geacht zilver af te geven.

Ter toelichting van bedoelde § 5 merkt de gemachtigde van het Bestuur op, dat daarin het woord „munt" de beteekenis heeft van het vroeger in die bepaling genoemde woord „specie" en dus zoowel goud als zilver omvat.

De moeilijkheid welke het ontwerp beoogt te omzeilen is wegvloeiing van zilver, tengevolge waarvan voor rekening van het gouvernement nieuw circulatiemateriaal zal moeten worden aangeschaft; dientengevolge zal de schuld aan Nederland stijgen hetgeen weer tengevolge heeft dat het gouvernement voor remisemateriaal zal moeten zorgen.

De *Voorzitter* neemt hierop het woord. Spreker wil er bij het Bestuur op aandringen, om toch zooveel zulks strookt met het algemeen belang aan de behoeften van den handel tegemoet te komen door op coulante wijze deze te voorzien van remisemateriaal zoolang zulks niet in botsing komt met de behoeften van de administratie. Spreker meent dit beroep op het Bestuur te kunnen doen omdat dit zelf gemeend heeft, door de inwerkingtreding der verbodsbepaling omtrent goud- en zilveruitvoer afhankelijk te stellen van een nadere bepaling, dat dit verbod niet zoo urgent is.

De heer *van der Drift* antwoordt hierop dat ten aanzien van de maatregelen tot voorkoming van wegvloeiing van goud en zilver het Bestuur eerst wil aanzien hoe de omstandigheden zich ontwikkelen en eerst zal ingrijpen als zulks noodig blijkt te zijn. De belangen van den handel in dit gebiedsdeel zullen terdege in het oog worden gehouden. Spreker wijst er op dat het ontwerp door den gouverneur de bevoegdheid te laten, onder bepaalde omstandigheden, toestemming voor uitvoer te geven, rekening met de belangen van den handel houdt.

De *Voorzitter* dankt den gemachtigde van het Bestuur voor de gedane toezegging en neemt daarmede gaarne genoegen.

De *Voorzitter* stelt thans aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P. B. 1907 No. 9) en opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien verder niemand het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Aan de orde van behandeling komt daarna het ontwerp-verordening houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver en opent de *Voorzitter* de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 tot en met 5, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand het woord verlangende sluit de *Voorzitter*, na den gemachtigde van het Bestuur bedankt te hebben voor diens inlichtingen, de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 5.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 17den September 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter; *Ernesto C. Martijn, Mr. P. J. J. van den Biesen, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, A. P. A. van Leeuwen, R. R. Muskus* en *David Capriles*, leden, benevens de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van financiën, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends, S. A. L. Maduro, S. A. Senior, C. N. Winkel* en *J. H. Sprockel*, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen ontwerp-notulen van de vergaderingen van den 30sten Juli 1935 en van den 27sten Augustus 1935, welke ongewijzigd worden vastgesteld.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. Een brief van den Gouverneur van den 9den September 1935 No. 5853, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934.

2o. Een brief van den Gouverneur, van den 17den September 1935 No. 5238, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeerings reglement van Curaçao, den Administrateur van Financien gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Geslachtsverordening 1908" en die over het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908", bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt het ontwerp onder 1o. genoemd naar de Afdeelingen verwezen en dat onder 2o. genoemd voor kennisgeving aangenomen.

De *Voorzitter* heet hierop den Heer *van der Drift*, gemachtigde van het Bestuur, welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering dat de Raad met aandacht zal luisteren naar de inlichtingen die hij zal meenen te moeten verstrekken.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling No. 2 van de agenda, het ontwerp-verordening tot aanvulling van „Geslachtsverordening 1908" (P. B. No. 37) (1935—1936-5). De Algemeene beraadslagingen worden geopend.

De Gemachtigde van het Bestuur dankt den Voorzitter voor de woorden van welkom tot hem gericht. Spreker deelt namens het Bestuur mede, dat dit de opmerking bij het eindverslag gemaakt omtrent het doen vervallen van artikel 1*a* uit het ontwerp niet geheel deelt, inzooverre dat het dit artikel juist geredigeerd en op zijn plaats acht. Teneinde echter tegemoet te komen aan den wensch der afdeelingen zal spreker bij de behandeling van artikel dienovereenkomstig voorstellen.

Aangezien niemand verder het woord verlangt, worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Bij artikel 1 stelt de gemachtigde van het Bestuur voor om achter de woorden „als volgt:" het cijfer 1o, alsmede de puntkomma aan het einde van de alinea en de tweede aanvulling, bevattende artikel 1*a* te doen vervallen.

Vervolgens worden artikel 1 van het ontwerp, zooals staande de vergadering door den gemachtigde van het Bestuur gewijzigd, artikel 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De *Voorzitter* brengt aan de orde van behandeling No. 3 van de agenda, het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" (P. B. 1908 No. 33) (1935—1936-7) en opent de algemeene beraadslagingen.

Hierbij verkrijgt het lid de Heer *van Leeuwen* het woord en deelt mede dat reeds bij de behandeling van de suppletoire begrooting 1934 door hem de wensch is naar voren gebracht dat het Bestuur voor den vervolge essences niet als gedistilleerd zou belasten (zie notulen 21 Augustus 1934). Aangezien tot op heden aan dien wensch nog geen gevolg is gegeven heeft spreker overwogen om bij amendement op dit ontwerp voor te stellen essences met niet meer dan 3% te belasten. Aangezien hem echter bekend is dat over deze quaestie een verzoekschrift bij den Gouverneur is ingediend, wil spreker niet op de beslissing daarop vooruit loopen en zal dus voorloopig deze afwachten in de hoop dat die beslissing tegemoet komen zal in de bezwaren die belanghebbenden van de tegenwoordige interpretatie der verordening ondervinden.

De *Administrateur van Financien*, gemachtigde van het Bestuur, antwoordt dat hij de verzekering kan geven dat het verzoek door het geachte lid van den Raad bedoeld de volledige belangstelling heeft van het Bestuur en dat van de klacht der belanghebbende importeurs van essences naar behooren nota genomen zal worden ten einde te doen nagaan of de heffing op essences wel terecht is geschied.

Aangezien verder niemand het woord verlangt gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1, 2 en 3, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vervolgens brengt de *Voorzitter* in behandeling punt 6 van

de agenda, het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. 1934 No. 37) waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935 (1935—1936-13).

De Algemeene beraadslagingen worden geopend.

De heer *Bichon* het woord verkrijgende, zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter. Goede wijn behoeft geen krans! Ik zal mij ditmaal dan ook onthouden van het uitspreken van vele woorden van waardeering voor het goede, dat het Gouvernement voor ons gebiedsdeel gewrocht heeft. Er is in de laatste jaren veel gedaan, hard gewerkt en ook veel bereikt wat gebleken is een verbetering te zijn.

Meer in het bijzonder verheug ik mij over de orde en rust, die hier heerschen en over de benijdenswaardige positie, waarin 's-Lands financien verkeeren. Het voor ons liggende begrootingsontwerp is van dit laatste wel een sprekend bewijs. Dat de oorspronkelijk voor 1935 geraamde middelen met bijna f 900.000,— konden worden verhoogd, d. i. met ruim 13%, moet wel eenieder tot groote verheugenis stemmen.

Anderzijds wekken deze bedragen echter ook verlangens op. Verlangens, Mijnheer de Voorzitter, naar een spoedige verlichting der lasten, die het economisch leven ernstig drukken sinds zij moesten worden verzwaard om het budget in evenwicht te houden en zekere verplichtingen na te kunnen komen. De mogelijkheid tot verlaging bestaat ontloochenbaar en indien nu ook de wil aanwezig is, dan zullen deze sterk gevoelde verlangens, die in breeden kring gekoesterd worden, spoedig bevredigd kunnen worden.

Mijnheer de Voorzitter: Ik behoef waarlijk in deze vergadering niet nader toe te lichten, dat in onze samenleving groote behoefte gevoeld wordt aan inwilliging van het rechtmatige verlangen naar verlichting der lasten. Tallooze malen toch hebben wij in de stukken en in de openbare vergadering ons tot tolk gemaakt van deze verlangens. Ik herinner U hoe wij meerdere malen hebben aangedrongen op verlaging van de motor- en voertuigbelasting, op verlichting van de lasten die in den vorm van loodsgeld op de scheepvaart drukken, op vermindering der accijnsheffing, ter stimuleering van den handel, die algemeen nog zware tijden doormaakt, terwijl wij ook bij herhaling aangedrongen hebben op herziening van het tarief van dienstverleening door douane-ambtenaren, dat exorbitant hoog is en zeer groote winsten voor het Land afwerpt in tijden waarin het handel en scheepvaart zoo bedroevend slecht gaat.

Het is begrijpelijk, dat de betrokken kringen reeds lang verlangend uitzagen naar het oogenblik, dat de destijds in 's-Lands belang gevraagde en zonder protest gebrachte groote offers niet meer noodig zouden zijn. Zij zijn overtuigd, dat dit moment thans is aangebroken en zij verwachten dat deze offers nu gediscontinueerd kunnen worden, integraal, voor het volle pond, dat gegeven werd.

Ook in mijn oogen is dit verlangen billijk, rechtmatig en wel gefundeerd en ik dring er bij het Bestuur op aan daaraan thans te voldoen. Ik betreur, dat in deze richting ons van bestuurszijde nog niet in die mate voorstellen hebben bereikt als ik mogelijk en noodzakelijk acht. Moge hierin spoedig verandering komen ten faveure van handel en scheepvaart en daardoor ten bate van ons geheele volk.

Niemand meer het woord verlangende wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp, waarbij achtereenvolgens het eenig artikel, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen.

Hierop verlaat de gemachtigde van het Bestuur de vergadering, nadat de Voorzitter hem bedankt heeft voor diens inlichtingen.

Punt 4 van de agenda, ontwerp-verordening, tot wijziging van de verordening van den 6en October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen (1935—1936-10) komt thans in behandeling en opent de Voorzitter de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand het woord verlangt gaat de Voorzitter over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Vervolgens stelt de heer *Bichon* een amendement voor op het eenig artikel, teneinde dit te doen luiden als volgt: „Artikel 5 van de verordening tot wijziging van de verordening van den 6en October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen, vervalt."

Nadat het amendement is ondersteund door de heeren Capriles en van den Biesen licht de Voorzitter het amendement toe:
het is de bedoeling om een kleine formule-fout te verbeteren door in het artikel, zooals gebruikelijk is, te verwijzen naar de verordening waarop het betrekking heeft.

Het amendement wordt aangenomen, waarna zonder hoofdelijke stemming achtereenvolgens het eenig artikel, zooals geamendeerd, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel, worden aangenomen.

Punt 5 van de agenda, bevattende het ontwerp-keur houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao wordt door den voorzitter ingeleid met het voorstel om, nu in de Nota naar aanleiding van het eindverslag blijkt, dat het Bestuur het nog steeds beter acht om niet van „gedempt" maar van „hinderlijk" geluid te spreken en daarvoor redelijke argumenten aangeeft, het ontwerp in de oorspronkelijke redactie, zooals bij Nota van wijziging gewijzigd, aan te nemen, indien althans de leden zich hiermede accoord verklaren.

De algemeene beraadslagingen worden geopend.

De heer *Bichon* vraagt hierop het woord en verklaart, dat hij geen bezwaar heeft de door den Gouverneur voorgestelde redactie te aanvaarden. De door de Afdeelingen aan de hand gedane uitdrukking „gedempte muziek" was een uitvloeisel van de overweging, dat het woord „hinderlijk" wel zeer rekbaar is, zoodat de eene verbalisant zekere muziekgeluiden eerder hinderlijk zal noemen dan de andere. Spreker heeft dan ook overwogen voor te stellen alleen dan te verbaliseeren wanneer bepaalde klachten omtrent nader plaatselijk aangeduide hinderlijke muziek vernomen en deze gegrond bevonden worden. Dit klachtsysteem brengt echter ook bezwaren mede. Spreker gaat daarom ten slotte met het Bestuur mede, in het vertrouwen dat de verbalisant niet uitsluitend zal afgaan op zijn individueel oordeel en inzicht en dat de overheid een soepele, billijke en redelijke toepassing der bepaling zal bevorderen.

Niemand meer het woord verlangende, wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp, waarbij achtereenvolgens artikel 1, zooals gewijzigd bij Nota van wijzigingen, art. 2, 3, 4, 5, 6 en 7, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen.

Het ontwerp-verordening tot uitkeering van inkomsten-belasting aan Nederland, Nederlandsch-Indie of Suriname (1935—1936-14) punt 7 van de agenda, wordt tenslotte in behandeling genomen en opent de Voorzitter de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand het woord verlangt gaat de Voorzitter over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Vervolgens worden de artikelen 1, 2, 3 en 4, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel aangenomen, een en ander zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand het woord vergangende sluit de Voorzitter de vergadering.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—5.

Verordening van den....., tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37).

Eindverslag.

No. 5.

De afdeelingen merkten op, dat het voorgestelde artikel 1a slechts logisch zou zijn, indien het de bedoeling was, het binnenlandsch vee te merken. Het voorgestelde artikel 1a zou dus beter uit het ontwerp gelicht kunnen worden.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande zal willen te kennen geven, achtten de afdeelingen die behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 12n. September 1935.

De Rapporteurs.

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936

NOTULEN.

No. 6.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Koloniale Raad.

Zitting van Dinsdag, den 29sten October 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter; *C. N. Winkel, J. de J. Arends, R. R. Muskus, David Capriles, S. A. L. Maduro, A. P. A. van Leeuwen, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, Mr. P. J. J. van den Biesen, Ernesto C. Martijn* en *S. A. Senior*, leden, benevens de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.

AFWEZIG: de Heer *J. H. Sprockel*, wegens verblijf in het buitenland.

De *Vooritter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen ontwerp-notulen van de vergadering van den 17den September 1935, welke ongewijzigd worden vastgesteld.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. Een Gouvernements-depêche van den 12den October 1935 No. 4046, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88). (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-25).
2o. Een Gouvernements-depêche van den 1sten October 1935 No. 5589, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P.B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21sten Januari—14 April 1886 (Publicatieblad No. 11). (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-22).
3o. Een Gouvernements-depêche van den 30sten September 1935 No. 5615, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening „I.U.& D. 1908" (P.B. No. 33). (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-21).
4o. Een Gouvernements-depêche van den 3den October 1935 No. 1214, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot vaststelling van bepalingen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van rechtsbijstand. (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-23).
5o. Een Gouvernements-depêche van den 15den October 1935 No. 5723, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao. (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-26).
6o. Een Gouvernements-depêche van den 15den October 1935 No. 6275, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74). (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-28).

Op voorstel van den *Voorzitter* worden deze ontwerpen alle naar de Afdeelingen verwezen.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934 (1935-1936-18). De Algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Achtereenvolgens worden het eenig artikel, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vervolgens stelt de *Voorzitter* aan de orde het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P.B. 1909 No. 7) (1935-1936-6). De Algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden artikel 1, zooals bij Nota van Wijzigingen gewijzigd, een artikel, te noemen artikel 2, zooals bij Nota van Wijzigingen als volgt voorgesteld:

„Aan artikel 6 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:
„Onder ijshuis wordt verstaan iedere voor het publiek toe-„gankelijke localiteit of ruimte alwaar eenige alcohol-vrije „drank, consumptie-ijs of soortgelijk artikel voor gebruik ter „plaatse wordt verstrekt.",

artikel 6 (thans artikel 3), het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand het woord verlangende sluit de *Voorzitter* de vergadering.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 19den November 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter; *C. N. Winkel, J. de J. Arends, Mr. P. J. J. van den Biesen, David Capriles, Ernesto C. Martijn, S. A. Senior, R. R. Muskus, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, A. P. A. van Leeuwen* en *S. A. L. Maduro*, leden, benevens de Heer *R. F. W. Boskaljon*, fungeerend griffier van den Raad.
AFWEZIG: de Heer *J. H. Sprockel*, lid, wegens verblijf in het buitenland.

De *Vooritter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen ontwerp-notulen van de vergadering van den 29sten October 1935, welke ongewijzigd worden vastgesteld.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. Een schrijven dd. 15 November 1935 No. 334 van den Havenmeester aan den Gouverneur, luidende:
Naar aanleiding van de door den Kolonialen Raad gestelde vraag betreffende contrôle op navigatielampen van zeilschepen bij het eindverslag van de wijziging van de „Bepalingen ter voorkoming van aanvaring op zee", heb ik de eer Uwe Excellentie beleefd mede te deelen, dat bedoelde contrôle de laatste maanden voor Curaçaosche zeilvaartuigen reeds heeft plaats gehad;
welken brief de Gouverneur ter kennisneming van den Raad heeft doen zenden.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten dezen brief voor kennisgeving aan te nemen.

2o. Een Gouvernements-depêche van den 11den November 1935 No. 4744, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot accoord openende (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-29).

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt dit ontwerp naar de Afdeelingen verwezen.

3o. Een Gouvernements-depêche van den 13den November 1935 No. 4371, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur het bij zijn brief van den 18den Maart 1935 No. 4371 aan den Raad ingediend ontwerp-verordening houdende oprichting van een Pensioenfonds voor de Curaçaosche burgerlijke landsdienaren, de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs en hunne weduwen en weezen intrekt, aangezien achteraf is gebleken, dat het onderwerp, zooals dit in het ontwerp-verordening is samengevat, bij Koninklijk Besluit dient te worden geregeld.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten dezen brief voor kennisgeving aan te nemen.

4o. Een Gouvernements-depêche van den 18den November 1935 No. 732, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao (Kol. Raad zittingsjaar 1935-1936-30).

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt dit ontwerp naar de Afdeelingen verwezen.

5o. Een brief van October 1935 van de Koninklijke Vereeniging Koloniaal Instituut te Amsterdam, waarbij den Raad wordt aangeboden een exemplaar van een ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan dier Vereeniging uitgegeven brochure betreffende de Wording, Werking en Toekomst van het Koloniaal Instituut en in welken brief de verwachting wordt uitgesproken met de aanbieding van deze brochure ook bij den Raad de belangstelling voor het Koloniaal Instituut te wekken of levendig te houden.
Deze brochure wordt ter inzage van de leden ter griffie van den Raad nedergelegd.

6o. Een brief van den 13den November 1935 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao, luidende:

Willemstad, den 13 November 1935.

Edel Achtbare Heeren,

Naar aanleiding van de bij Uw college ingediende verordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening P. B. 1932 No. 88, heeft de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier de eer zich met het navolgende tot U te wenden.
In de betrekkelijke MEMORIE VAN TOELICHTING wordt door het Bestuur geconstateerd:

„dat een door de Kamer van Koophandel en Nijverheid op beperkte schaal ingesteld onderzoek, de rechtmatigheid dier grieven aangetoond heeft."

Hiertegenover wil de Kamer opmerken, dat zij aan het Bestuur als haar meening te kennen heeft gegeven:

„dat het resultaat van haar beperkte enquette, de urgentie van het treffen van wettelijke maatregelen niet direct aantoont".

De Kamer meent er Uw College opmerkzaam op te moeten maken, dat zij er bij het Bestuur op aangedrongen heeft om de bij de Winkelsluitingsverordening vastgestelde sluitingsuren n i e t te wijzigen.
Met leedwezen constateert de Kamer, dat zij over een voor haar zoo uiterst belangrijk onderwerp als winkelsluiting niet gehoord is.

Het vraagstuk van beperking van *arbeidstijden* behoort geheel los te staan van een beperking der uren, waarop *winkels* geopend mogen zijn.

Zonder een oordeel te willen uitspreken omtrent de wenschelijkheid van beperking van arbeidsduur, merkt de Kamer op, dat in het systeem van artikel 2ter het niet mogelijk zal zijn bedienden in ploegenstelsel te doen werken of overwerk te doen verrichten met het gevolg, dat indien de winkelier zijn zaak wil openhouden gedurende den toegelaten tijd, hij zich in de onmogelijkheid bevinden zal zich de assistentie van een of meer bedienden te verzekeren.

Zooals Uw College bekend is, is de handel voor een belangrijk gedeelte afhankelijk van de scheepvaart en doortrekkende reizigers, die in de gelegenheid dienen te worden gesteld inkoopen te doen gedurende de avonduren.

De handelstand, die reeds zeer moeilijke tijden doormaakt, kan verdere beperking van haar bestaansmogelijkheden niet verdragen en verzoekt Uwen Raad zeer dringend hiermede rekening te willen houden bij de behandeling van het winkelsluitings-ontwerp.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL & NIJVERHEID

De Voorzitter,

(w.g.) J. H. Cohen Henriquez.

De Secretaris,

(w.g.) C. H. de Balbian Verster.

7o. Een verzoek van den 23n October 1935 van het Bestuur van de S.C.E.O.M. (R.K. Vereeniging van Kantoor- en Winkelbedienden) en het Hoofdbestuur van den Curaçaoschen R.K. Volksbond, waarin de medewerking van den Raad verzocht wordt om de in een aan den Gouverneur gericht verzoek, waarvan een afschrift wordt overgelegd, vermelde wettelijke bepalingen tot stand te helpen brengen.

Het verzoek aan den Gouverneur luidt:

Willemstad, 23 October 1935.

Aan Zijne Excellentie

De Gouverneur van

CURAÇAO.

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, ondergeteekenden, allen bestuursleden van S.C.E.O.M. (R.K. Vereeniging van Kantoor- en Winkelbedienden), dewelke is opgericht op de 9e Juli 1935 en welker Statuten binnen afzienbare tijd aan Uwe Excellentie voor goedkeuring zullen worden voorgelegd, en medeondergeteekenden, leden van het Hoofdbestuur van de Curaçaosche Roomsch Katholieke Volksbond, waarbij S.C.E.O.M. voornoemd is aangesloten, en die dit request ten volle ondersteunt:

dat zij na kennisneming van het Ontwerp van Uwe Excellentie tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932, door Uwe Excellentie aan de Koloniale Raad gericht op de 12e October 1935, dit Ontwerp ter tafel hebben gebracht in de Algemeene Ledenvergadering van de S.C.E.O.M. dd. 15 October 1935, en dat bij die gelegenheid de leden de wensch kenbaar hebben gemaakt om de volgende punten in een request aan Uwe Excellentie eerbiedig in overweging te geven:

dat zij de door Uwe Excellentie voorgestelde arbeidsduur van 9 uur per werkdag en 4 uur per Zondag, gaarne gewijzigd zagen in een 48-urige werkweek, te weten 8 uur per werkdag en vrije Zon- en wettelijk erkende feestdagen;

dat de winkeleigenaars door een dergelijke verkorting niet benadeeld zouden worden, aangezien de koopkracht niet afneemt, doch het inkoopend publiek evenveel zal blijven koopen in mindere tijd, hetgeen voornoemde winkeleigenaars dus practisch ten goede zou komen:

dat inderdaad vele winkeleigenaars, voornamelijk onder de Curaçaoënaars, zulk een verkorting van de winkelsluitingsuren toejuichen;

dat het tevens wenschelijk is te bepalen dat de acht-urige werkdag niet mag aanvangen vóór 7 uur a.m. en 6 uur p.m. niet overschreden mag worden, daar de winkeleigenaar anders het recht zou hebben zijn bedienden b.v. te laten werken van 4 uur p.m. tot middernacht;

dat zij echter ook de noodzakelijkheid inzien van de groote soepelheid, die door het toeristenverkeer vereischt wordt, maar dat het volgens hen recht en billijk is voor het overwerk bij die gelegenheden, extra betaling te genieten, hetgeen gerechtvaardigd wordt door het feit dat de extra verdiensten der patroons zulks toelaten;

dat ook in het algemeen bepaald worde, dat werk verricht buiten de vastgestelde werktijd, extra dient vergoed te worden;

dat zij het zeer wenschelijk achten dat in vorenvermeld Ontwerp worde opgenomen eene bepaling betreffende vaststelling eener schafttijd van 2 uur;

dat verder ook voor het *Kantoorpersoneel* een maximum arbeidsduur worde vastgesteld, daar door een enquête door haar gehouden, de S.C.E.O.M. heeft kunnen constateeren dat, om reden dat er geen wettelijk maximum arbeidsduur voor kantoren bepaald is, op vele kantoren de werktijd zeer overdreven is;

dat volgens hen dit maximum bepaald zou kunnen worden op 40 uren per week, verdeeld in 5 dagen à 7 uur, Zaterdag 5 uur, dus vrije Zon- en feestdagen;

dat ook voor het kantoorpersoneel de bepaling regelende extra betaling bij overwerk, van kracht zij;

dat vastgesteld worde dat de salarissen van winkel- en kantoorbedienden vanwege eventueel te verminderen arbeidsduur niet verlaagd moge worden, dit in verband met het feit, dat uit een door de S.C.E.O.M. ingesteld onderzoek is gebleken dat de tegenwoordige salarissen der bedienden in vele gevallen een sober menschelijk bestaan niet garandeeren;

dat verder een verloftijd voor winkel- en kantoorbedienden wettelijk geregeld worde, en wel een minimum van 2 weken per jaar;

dat voorloopig voor winkel- en kantoorbedienden bepaald worde, dat aan hen uitkeering van het volledige salaris moet geschieden in geval van ziekte — welke geen verband houdt met onzedelijkheid — totdat de door Uwe Excellentie ontworpen ziektewet in werking zal treden.

Hetwelk doende enz.,
Van Uwe Excellentie
de gehoorzame dienaars,

(w.g.) Ch. Debrot
Voorz.

(w.g.) P. M. Maduro
Secretaris.

Voor het Bestuur van S.C.E.O.M.

(w.g.) A. de Bruyn
Geest. Adv.

Hoofdbestuur van de Cur. R. K. Volksbond.

(w.g.) J. M. Kroon A.V.

(w.g.) C. Mendez
1ste Secretaris.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt dit verzoek in handen van de Commissie voor de verzoekschriften gesteld.

8o. Een verzoek van November 1935 onderteekend door 51 kooplieden alhier, luidende:

Geven met verschuldigde eerbied te kennen, ondergeteekenden, allen alhier gevestigde kooplieden, eigenaren of beheerders van winkelzaken met min of meer uitgebreid personeel:

dat zij in het algemeen accoord kunnen gaan met de sociale strekking van de door de Gouverneur voorgestelde maatregel tot beperking van de arbeidsduur voor winkelpersoneel, als vastgelegd in een thans ingediende ontwerpverordening tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932";

dat zij apprecieeren de door de Gouverneur in genoemde ontwerpverordening getoond goede inzicht om in verband met de beperking van de arbeidsduur voor het personeel, ook het voorstel te doen tot wijziging van de vigeerende bepalingen op winkelsluiting, in dier voege dat door vermindering van het aantal uren dat de winkels geopend mogen blijven, de werking van de regeling van arbeidsduur voor personeel, geene praktische bezwaren zal opleveren voor de winkels die door omvang en organisatie aangewezen zijn op de aanwezigheid van personeel gedurende al de tijd die zij geopend zijn;

dat zij door verslagen van de plaatselijke bladen van vergaderingen van de Kamer van Koophandel alhier, met leedwezen hebben geleerd dat de Kamer adviseert tegen het leggen van verband tusschen de beperking van arbeidsduur voor personeel en het aantal uren waarop de winkels geopend mogen blijven, en zelfs uitdrukkelijk tegen de voorgestelde wijziging van de Winkelsluitingsverordening 1932 adviseert;

dat zij met bevreemding hebben kennis genomen van de argumenten die in de Kamer van Koophandel een meerderheid hebben kunnen verkrijgen, hetgeen geleid heeft tot het richten aan Uw College van het schrijven als gepubliceerd in de „Beurs- & Nieuwsberichten" van Woensdag 13 November j.l.;

dat de wijze waarop het betoog van een lid, dat wees op de funeste gevolgen die beperking van arbeidsduur voor personeel zal kunnen hebben voor de zaken die het leeuwendeel van dat personeel in emplooi hebben, wanneer die maatregel getroffen wordt zonder dat tot beperking van de winkeluren zelf wordt overgegaan, en het nadeelig effect daarvan op ons economisch bestel in het algemeen en op de positie van het personeel in het bijzonder, in de Kamer kon worden verdrongen, verassend is;

dat wanneer de arbeidsduur geregeld wordt zonder algemeene beperking der winkeluren, aan de zaken die afhankelijk zijn van de aanwezigheid van personeel om geopend te kunnen zijn, toch een vroeger sluitingsuur zou worden opgedrongen, en daarmede een wettig gesanctionneerd overwicht van de concurrentie der zaken die door geringe omvang ofwel door het werken in familieverband, niet zijn aangewezen op personeels-organisatie om te kunnen functionneeren;

dat bij letterlijke interpretatie van het onder artikel 1, sub III (art. 2ter) van het ontwerp voorgestelde, met welke interpretatie de Kamer van Koophandel blijkens haar vorenbedoeld schrijven rekening houdt, het voor de zaken die op personeel aangewezen zijn, onmogelijk zal zijn om door toepassing van het ploegenstelsel of door vergoeding van overwerk, zich van betaalde bediening te voorzien buiten de voorgestelde 9 en 4 uren;

dat eventueele verandering van het voorgestelde, teneinde de mogelijkheid te openen tot toepassing van ploegenstelsel of betaald overwerk, de strekking van het ontwerp, n. l. het beschermen van winkelpersoneel, indirekt zou schaden, daar zulks uiteraard aanmerkelijke vermeerdering van onkosten met zich moet brengen, hetgeen onder de huidige moeilijke tijdsomstandigheden en de heerschende scherpe concurentie zal moeten leiden tot salarisverminderingen;

dat zij gaarne erkennen de goede rechten van het personeel op voldoende vrije tijd ten dienste van geestelijke ontwikkeling en ontspanning, gezinsleven enz., doch meenen zij dat bij wettelijke regeling daarvan, de patroons niet praktisch verhinderd mogen worden om van dezelfde rechten te genieten, die zij zich tot dusverre ook noode hebben moeten ontzeggen teneinde ongebreidelde concurrentie te kunnen ontmoeten;

dat voor wat de verkoop aan locaal publiek betreft, het logisch is te achten dat de handel niet benadeeld wordt door beperking van verkoopgelegenheid binnen redelijke grenzen, mits alle winkels zich aan uniforme verkoopuren te houden hebben;

dat zooals de Kamer van Koophandel betoogt, onze handel inderdaad voor een belangrijk deel afhankelijk is van de scheepvaart en doortrekkende passagiers, doch zijn ondergeteekenden het met de Kamer niet eens, dat daarom de voortdurende noodzaak bestaat tot het verschaffen van gelegenheid tot het koopen in de avonduren;

dat uit hierbij overgelegde staat van de Inspectie der Belastingen alhier, blijkt, dat gedurende het tijdvak Januari tot November 1935 van het groote aantal schepen dat onze haven bezocht heeft, er slechts 19 waren waarvan de opvarenden geen, of slechts in de avonduren na 6, of in de Zondagmiddaguren na 12 koopgelegenheid hadden, van welke 19 schepen er slechts heel enkele van eenig belang voor de handel waren, hetgeen duidelijk de afwezigheid van een voortdurende noodzaak tot het verschaffen van koopgelegenheid gedurende de Zondagnamiddag-uren en de late avonduren aantoont;

dat zij met al het hierboven naar voren gebrachte meenen te hebben aangetoond dat door bijzondere omstandigheden het voor Curaçao zoowel wenschelijk als noodzakelijk moet worden geacht om aan wettelijke beperking van arbeidsduur voor winkelpersoneel, te koppelen wettelijke vermindering van het aantal uren dat de winkels geopend mogen zijn; redenen waarom zij de vrijheid nemen dringend de medewerking van Uw College in te roepen in de geest van het ontwerp van de Gouverneur te handelen, en tegen het advies van de Kamer van Koophandel in, terwijl zij ter oplossing van de aangegeven bezwaren voorstellen dat de vigeerende Winkelsluitingsverordening in haar geheel gehandhaafd blijve, met de volgende wijzigingen:

„als algemeen openingsuur te stellen 8 uur v.m."
„de sluitingsuren te vervroegen met 1½ uur";

dat zij van dit schrijven afschrift hebben doen toekomen aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao, en aan de Kamer van Koophandel alhier;

't Welk doende, enz.

Willemstad, November 1935.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten, bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932", de stukken onder 6o. en 8o. hiervoren genoemd mede in behandeling te nemen en met de wenschen daarin tot uiting gekomen rekening te houden.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van de „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. 1932 No. 28) (1935—1936-8). De algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Achtereenvolgens worden artikelen 1 en 2, het intitulé, de

considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vervolgens stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. & D. 1908" (P. B. No. 33) (1935–1936-21). De algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Achtereenvolgens worden artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Hierna stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21sten Januari – 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11) (1935–1936-22). De algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Achtereenvolgens worden artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Ten slotte stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao (1935–1936-26). De algemeene beraadslagingen worden geopend.

Aangezien niemand het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt tot artikelsgewijze behandeling van het ontwerp overgegaan.

Achtereenvolgens worden artikelen 1, 2 en 3, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand het woord verlangende sluit de *Voorzitter* de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 8.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 10den December 1935, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter; *C. N. Winkel, S. A. L. Maduro, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, R. R. Muskus, David Capriles, S. A. Senior*, leden.
AFWEZIG: de Heeren *J. de J. Arends, Mr. P. J. J. van den Biesen, A. P. A. van Leeuwen, Ernesto C. Martijn*, en *J. H. Sprockel*, leden, de beide laatstgenoemden wegens verblijf in het buitenland.

De *Vooritter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de in druk verschenen ontwerp-notulen van de vergadering van den 19den November 1935, welke worden vastgesteld nadat op verzoek van den voorzitter de vierde alinea van onderen in de tweede kolom op pagina 20 zoodanig is gewijzigd dat zij komt te luiden:

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten, bij de behandeling van het ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932", het onder 6o bedoeld ingekomen stuk mede in behandeling te nemen en met de wenschen daarin tot uiting gekomen rekening te houden. Ten aanzien van het hierboven onder 8o genoemde ingekomen stuk wordt op voorstel van den voorzitter besloten dit in handen te stellen van de Commissie voor verzoekschriften.

De *Voorzitter* gaat over tot voorlezing van de ingekomen stukken.

1. Binnengekomen is een brief dd. 5 December 1935, waarin het lid de Heer *Ernesto C. Martijn* den Raad mededeelt dat hij 9 December naar het buitenland zal vertrekken en vermoedelijk zes maanden zal afwezig zijn, daarnevens afscheid nemend van de heeren voorzitter, ondervoorzitter en leden van den Raad.

   De *Voorzitter* stelt voor den brief voor kennisgeving aan te nemen en spreekt den wensch uit dat de heer *Martijn* een voorspoedige reis en een aangenaam verblijf in Europa moge hebben en nadien weer spoedig in het het midden van den Raad moge terugkomen.

2. De *Voorzitter* leest voor een depeche van den Gouverneur van 29 November 1935 No. 365 aldus luidende:

   Hierbij heb ik de eer den Kolonialen Raad mede te deelen, dat bij het perse gaan van de Nota van Wijzigingen van de „Ongevallenregeling 1935" een misstelling op blz. 2 is ingeslopen ten aanzien van de personen, die als nagelaten betrekkingen in het ontwerp-verordening worden aangemerkt.
   Alinea 4 van artikel 6 dient als punt 3o toegevoegd te worden aan alinea 3, waarbij alsdan het woord „hebben" tusschen de woorden „arbeider" en „indien" moet vervallen en de volgende alinea's 5 t/m 12 vernummerd moeten worden tot 4 t/m 11.
   Het ligt in het voornemen van het Bestuur om deze verduidelijking van den tekst t. z. t. hetzij bij de openbare behandeling hetzij eerder in het ontwerp aan te brengen.

   Deze brief wordt voor kennisgeving aangenomen; met den inhoud zal bij de behandeling van het betrekkelijk ontwerp rekening worden gehouden.

3. De *Voorzitter* leest voor een depeche van den Gouverneur van 29 November 1935 No. 4022 waarbij den Kolonialen Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P. B. 1929 No. 65) houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen. (Zittingsjaar 1935-1936-31). Het ontwerp wordt met de memorie van toelichting naar de afdeelingen verwezen.

4. De *Voorzitter* leest voor een depeche van den Gouverneur van 23 November 1935 No. 4046 luidende:

   Uit een mij in afschrift toegezonden schrijven van de Kamer van Koophandel en Nijverheid aan Uw college dd. 13 November 1935 blijkt mij, dat er bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid misverstand is gerezen omtrent de in den aanhef van de Memorie van Toelichting van het ontwerp der verordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932 (P. B. 1932 No. 88) voorkomende zinsnede:

   „dat een door de Kamer van Koophandel en Nijverheid op beperkte schaal ingesteld onderzoek, de rechtmatigheid dier grieven heeft aangetoond".

   Ter vermijding, dat een dergelijk misverstand ook bij Uw college zoude rijzen, heb ik eer U mede te deelen, dat in deze zinsnede wordt medegedeeld het oordeel van het Bestuur en verzoek ik U om deze zinsnede aldus te lezen:

   „dat een door de Kamer van Koophandel en Nijverheid op beperkten schaal ingesteld onderzoek, *naar het oordeel van het Bestuur*, de rechtmatigheid dier grieven heeft aangetoond".

   De mede door de Kamer geciteerde zinsnede „dat het resultaat van haar beperkte enquete, de urgentie van het treffen van wettelijke maatregelen niet aantoont" (dit derhalve naar het oordeel van de Kamer) en welk oordeel aan duidelijkheid niet te wenschen overlaat, deed het mij voorts overbodig voorkomen om de Kamer alsnog omtrent de voorgestelde wettelijke maatregelen te hooren.

   Deze brief wordt op voorstel van den *Voorzitter* voor kennisgeving aangenomen.

5/7. De *Voorzitter* verzoekt den Griffier voorlezing te doen van een drietal verzoekschriften, onderscheidenlijk luidende:

a.

Curaçao, den 22sten November 1935.

Ondergeteekenden, kooplieden op Curaçao gevestigd, hebben de eer zich tot Uw College te wenden met het navolgende:

dat zij kennis genomen hebben van het door de Kamer van Koophandel & Nijverheid alhier dd. 13 November 1935 bij Uw College ingediend request betreffende de wijzigingen der winkelsluitingsverordening P. B. 1932 No. 88 zooals gewijzigd bij P. B. 1935 No. 28.

dat zij mede kennis genomen hebben van het door eenige kooplieden ingediend request dd. 19 dezer betreffende hetzelfde onderwerp;

dat zij van meening zijn dat sluitingsuren niet voor ieder gelijk moeten worden vastgesteld, aangezien toch iedere handelszaak of groepen hiervan, zijn of hun eigen behoeften hebben om open te blijven, afhankelijk van hetgeen verkocht wordt en van het publiek, hetwelk naar het te koop gebodene vraagt, waartoe de tegenwoordige sluitingsuren ruimte bieden;

dat het ongewoon aantal requesten van diverse belangengroepen Uwen Raad een aanduiding mag zijn, dat een onderwerp van groot economisch belang voor velen in het geding is;

dat het wijzigingsontwerp naar hunne meening met voorstaande niet voldoende rekening gehouden wordt;

dat het vele winkelen tot op het sluitingsuur er op wijst, dat hierbij in een behoefte van het publiek voorzien wordt;

dat ook gewezen wordt op de C. S. M. en Noorsche tankers, waarvan de schepelingen niet onbelangrijke inkoopen doen;

dat de ervaring van elders leert, dat op het groot-olie bedrijf niet als vaste bron van welvaart voor de toekomst te rekenen valt, en dat ons eiland valt of staat met zijn scheepvaart en zijnen handel, zoodat het van het allergrootste belang is, dat alles vermeden wordt wat niet in het voordeel hiervan zou zijn;

dat wij het volkomen eens zijn met de Kamer van Koophandel dat de handelstand reeds moeilijke tijden doormaakt en een verdere beperking van haar bestaansmogelijkheden niet kan verdragen;

dat ondergeteekenden er volkomen van overtuigd zijn dat de winkel- en kantoorbediende beschermd moet worden tegen te lange werkuren, hetgeen echter niet insluit dat ter bereiking van het doel de vrije handel, vooral de kleine handel, aan banden dient te worden gelegd;

Redenen waarom wij Uwen Raad verzoeken geen verandering in de thans geldende sluitingsuren te brengen.

't Welk doende, enz.

(w. g.) A. M. Prince. e. a.
(102 Onderteekenaars)

Afschrift aan Z. E. den Gouverneur
en aan de Kamer van Koophandel & Nijverheid.

b.

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, ondergeteekenden, allen alhier gevestigde kooplieden, eigenaren en beheerders van winkelzaken in levensmiddelen:

dat zij nota hebben genomen van een dd. 19 dezer bij Uw College door een aantal eigenaren of beheerders van winkelzaken in de manufacturen-handel ingediend verzoekschrift terzake een door het Bestuur ingediende ontwerpverordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932;

dat zij zich in principe geheel kunnen vereenigen met de in bedoeld verzoekschrift naar voren gebrachte argumenten ten gunste van wettelijke vermindering van het aantal uren waarop de winkels geopend mogen blijven;

dat zij in een wettelijk bepaald algemeen sluitingsuur ook voor hunne zaken geen noemenswaardig nadeel zien, dat zou kunnen opwegen tegen de daarmede te verkrijgen groote moreele voordeelen voor hun personeel en henzelven;

dat zij echter met het oog op het speciale karakter van hunne zaken, meenen te mogen pleiten voor een uitzonderingsbepaling voor deze, wat het openingsuur betreft;

dat door hunne aard, met het openen van manufacturenzaken te 8 ure v. m. aan het publiek zeker geen ongerief wordt opgedrongen, hetgeen met provisiezaken wel degelijk het geval zou zijn, weshalve zij beleefd in overweging geven het openingsuur van provisie-zaken te stellen op 7.00 ure v. m.

dat het in hun belang moet worden geacht, het verzoekschrift der kooplieden, dd. 19 dezer, te ondersteunen, echter met afwijkend verzoek om een speciaal openingsuur voor provisiezaken;

redenen waarom zij hierbij de vrijheid nemen bedoeld verzoekschrift in de gunst van Uw College aan te bevelen, doch tevens met het dringend verzoek om bij wijze van uitzondering het openingsuur van provisie-zaken te doen stellen op 7.00 uur v. m.;

dat zij van dit schrijven afschrift hebben doen toekomen aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao;

't Welk doende, enz.

Willemstad, 26 November 1935.

(w. g.) A. A. Laurens e. a.
(47 onderteekenaars)

c.

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, ondergeteekenden allen alhier gevestigde kooplieden, eigenaren of beheerders van winkelzaken:

dat zij verwijzen naar het dd. 19 dezer door een aantal kooplieden bij Uw College ingediend verzoekschrift terzake een door het Bestuur aanhangig gemaakte ontwerpverordening tot wijziging en aanvulling van de Winkelsluitingsverordening 1932;

dat zij zich geheel accoord verklaren met den inhoud van bedoeld verzoekschrift;

dat zij echter niet in de gelegenheid zijn geweest om vóór de indiening daarvan, door onderteekening van het origineel, blijk te geven van hunne instemming met inhoud en doel van het verzoekschrift;

redenen waarom zij hierbij verzoeken om hen alsnog te willen beschouwen als behoorende bij de onderteekenaars van bedoeld verzoekschrift;

dat zij van dit schrijven afschrift hebben doen toekomen aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, en aan de Kamer van Koophandel alhier;

't Welk doende, enz.

Willemstad, 26 November 1935.

(w. g.) Fensohn & Co e. a.
(16 onderteekenaars)

Op voorstel van den Voorzitter worden deze verzoekschriften gesteld in handen van de Commissie voor verzoekschriften.

Vervolgens brengt de Commissie voor verzoekschriften bij monde van den Heer *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde* verslag uit over de verzoekschriften van 23 October 1935 van het Bestuur van de S. C. E O. M. (R. K. Vereeniging van Kantoor- en Winkelbedienden) en het Hoofdbestuur van den Curaçaoschen R. K. Volksbond (zie onder ingekomen stukken No. 7 van de notulen van de vergadering van den 29sten November 1935) en van November 1935 onderteekend door 51 kooplieden (zie verder ingekomen stukken No. 8 van de voornoemde notulen).

Het voorstel der Commissie om beide verzoekschriften naar de afdeelingen te verwijzen ten einde bij de behandeling van het betrekkelijk ontwerp tot wijziging van de „Winkelsluitingsverordening 1932" met de wenschen daarin geuit rekening te houden, wordt door de vergadering aangenomen.

Op voorstel van genoemd lid van de Commissie voor verzoekschriften schorst de Voorzitter de vergadering voor enkele oogenblikken teneinde de Commissie voornoemd in de gelegenheid te stellen zich te beraden omtrent de drie, in deze vergadering in hare handen gestelde verzoekschriften.

Na heropening der vergadering stelt de Commissie voor verzoekschriften bij monde van den Heer *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, den Raad voor om de drie verzoekschriften hiervoren sub a, b en c genoemd naar de afdeelingen te verwijzen teneinde bij de behandeling van het ontwerp tot wijziging van de Winkelsluitingsverordening 1932 met de wenschen door verzoekers in de requesten geuit rekening te houden.

De Raad vereenigt zich met het voorstel.

Niets te behandelen zijnde en niemand meer het woord verlangende sluit de *Voorzitter* de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 9.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 14den Januari 1936, des avonds te 8 uur.

AANWEZIG: de Heeren *Jossy C. Henriquez*, voorzitter, *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, *R. R. Muskus*, *S. A. L. Maduro*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *J. de J. Arends*, *David Capriles*, *A. P. A. van Leeuwen* en *S. A. Senior*, leden, benevens de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier.

VOORTS: de Heer *Mr. F. A. Jas*, procureur-generaal, gemachtigde van het Bestuur.

AFWEZIG: de Heeren *C. N. Winkel*, *Ernesto C. Martijn* en *J. H. Sprockel*, leden, de beide laatsten wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de notulen van de vergadering van den 10den December 1935 welke zonder wijzigingen worden vastgesteld.

Hierop leest de *Voorzitter* de ingekomen stukken voor.

1o. een brief van den Gouverneur d.d. 30 December 1935, No. 365, waarin den Raad wordt medegedeeld, dat Z.E. den Voorzitter van het Hof van Justitie gemachtigd heeft om de zitting van den Raad, waarbij de ontwerp-verordening „Ongevallenregeling 1935" in de Afdeelingen behandeld zal worden, bij te wonen en den Raad de gewenschte toelichting op het ontwerp te verstrekken.

Dit schrijven wordt voor kennisgeving aangenomen.

2o. een brief van den Gouverneur d.d. 31 December 1935, No. 6846, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het jaar 1936.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt dit ontwerp naar de Afdeelingen verwezen.

3o. een brief van den Gouverneur d.d. 14 Januari 1936, waarin den Raad wordt medegedeeld, dat Z. E. ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den Heer Procureur-Generaal gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over de ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom en geeft hem de verzekering dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de mededeelingen die de gemachtigde van het Bestuur zal meenen te moeten doen.

De *Voorzitter* brengt aan de orde van behandeling de ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P.B. 1932 No. 54) (1935-1936-19) en geeft op diens verzoek het woord aan het lid den Heer David Capriles voor het houden van algemeene beschouwingen over het ontwerp.

De Heer *Capriles* zegt hierop:

Mijnheer de Voorzitter!

De ontwerp-keur zooeven door U in behandeling gebracht beoogt zekere wijzigingen in de vigeerende Politie-keur, waarvan sommigen van groot belang zijn, anderen van minder belangrijken aard en weer anderen waarschijnlijk moeilijkheden met zich zullen medebrengen. Bij deze korte algemeene beschouwingen wil ik deze drie categoriën vluchtig behandelen.

Het was met voldoening dat ik kennis heb genomen van 's Bestuurs voorstellen om wijzigingen, waarvoor ik in dezen Raad reeds lang geleden heb gestreden, in de Politiekeur aan te brengen. Wijzigingen, die langzamerhand noodzakelijk bleken te zijn, hetzij door de steeds voortschrijdende techniek, hetzij door hun groote rechtvaardigheid, en het kan niet anders dan tot voldoening stemmen, wanneer het Bestuur de billijkheid of noodzakelijkheid van een gewenschte bepaling of wijziging inziet en zelf ermee voor den dag komt. Het zij terloops opgemerkt dat m.i. de Politiekeur steeds onder oogen moet worden genomen en steeds vatbaar is voor wijzigingen. De veranderde omstandigheden maken soms wijzigingen imperatief.

Ik wil hier in de eerste plaats wijzen op het doen vervallen van de woorden „onafhankelijk van elkander werkend" uit art. 120 lid 1 onder 2o, zoodat dit artikel werkelijk toegepast kan worden zonder te botsen tegen moeilijkheden, als thans het geval is met den tot nu vigeerenden tekst.

Met de voorgestelde wijzigingen van art. 152 zal in het vervolg een openbaar vervoermiddel (een autobus dus) op alle plaatsen, mits daardoor geen gevaar voor het verkeer wordt opgeleverd, stilstaan om passagiers in en uit te laten, met uitzondering van straten, of gedeelten van straten door het hoofd van politie aan te wijzen, alwaar zij dan alleen mogen stilstaan voor het in of uitlaten van passagiers op plaatsen door een daartoe strekkend bord aangewezen. Zoodoende zullen deze openbare vervoermiddelen meer aan hun doel beantwoorden, want met al de narigheden welke beweerd wordt dat zij veroorzaken, wat ik trouwens ook grif toegeef, voorzien deze bussen in een werkelijke behoefte van het publiek. Bij het uitzonderen van straten zooals bedoeld bij de wijziging, hoop ik dat de betrokken autoriteiten sober te werk zullen gaan, en uitsluitend die straten uitzonderen waar het stoppen anders dan bij een door een bord aangegeven plaats, werkelijk gevaar kan opleveren. Tal van H-borden zullen dan verdwijnen Mijnheer de Voorzitter, ten gerieve van het publiek, terwijl de overgebleven borden het verkeer zullen beveiligen zonder nadeel voor wie dan ook.

Het bedrag verschuldigd voor het keuren van motorvoertuigen wordt ingevolge punt XXI teruggebracht op f 2.50 en hiervoor ben ik het Bestuur dankbaar, ofschoon ik liever had gezien dat het geheele systeem van keuren anders werd toe-

gepast, zooals reeds eerder door mij betoogd. Tal van technische bezwaren kleven aan het huidige systeem, doch met dit al dank ik het Bestuur namens het motorend publiek voor deze verlaging der keuringsgelden.

Als een wijziging niet van onmiddellijke noodzakelijkheid acht ik de bepaling om het houden van en deelnemen aan danspartijen waarbij de tamboerdans wordt uitgevoerd, strafbaar te maken. Deze dans, Mijnheer de Voorzitter, is sterk aan het afnemen, getuige de politie zelf, die bij de laatste Kerst- of Nieuwjaarsfeesten zeer weinig of geen last hiermede had. Hij sterft vanzelf uit, en waar het niet dringend noodzakelijk is behoeft het Bestuur niet in te grijpen; maar volgens Nota naar aanleiding van het Eindverslag verklaart het Bestuur zonder aarzelen, dat deze dans wel degelijk aanstootend is voor het publiek, en het verbod dus in het algemeen belang. Met deze verklaring, alsmede omdat ik geenszins een lans wil breken voor deze minder veredelende dans, zal ik vóór het voorgestelde verbod stemmen. Het Bestuur, blijkens de reeds aangehaalde Nota naar aanleiding van het Eindverslag schijnt de verantwoordelijkheid van de gevolgen gaarne te aanvaarden.

Wij geraken nu, Mijnheer de Voorzitter, tot wat voor mij moeilijkheden zal kunnen opleveren. Bij de verhandeling van dit ontwerp hebben de afdeelingen deze moeilijkheden niet kunnen inzien, althans ik niet, omdat zij eigenlijk pas nu als het ware zijn opgedoken, bij het verschijnen van de nieuwere model wagens voor 1936. Ik heb het namelijk over art. 120 zooals het zal luiden na de aangebrachte wijziging volgens tweede Nota van wijziging. Hier wordt bepaald dat een vervoermiddel een enkeltonige balhoorn, claxon of trompet moet hebben en er wordt verder uitdrukkelijk bepaald dat het in totaal niet meer dan één van de hierin bedoelde hoorns, claxon of trompet mag hebben. Hiertegen bestaan bezwaren, Mijnheer de Voorzitter. De meeste nieuwere wagens komen uit de fabriek met twee z.g. gesinchroniseerde hoorns uitgerust, die vanuit één drukknop bediend worden. Bij de meeste wagens zijn deze twee hoorns in de carrosserie gebouwd, en zal het moeilijk zijn een ervan te verwijderen zonder de carrosserie te ontsieren. Wordt echter een hoorn of trompet uitgeschakeld, dan blijft men toch tegen het verbod handelen. Men zou dan toch twee hoorns op zijn wagen hebben terwijl in totaal slechts één toelaatbaar is. Meer werk voor de politie, meer ongerief voor het publiek, legio processen verbaal bij de velen die reeds worden opgemaakt tegen allerlei verkeersovertredingen. Bovendien is het best mogelijk en het gebeurt heel vaak dat een van deze dubbele hoorns defect raakt en men heeft dan altijd de beschikking over de andere. Met het systeem voorgesteld door het Bestuur zou in zoo'n geval de bestuurder verstoken blijven van een signaalhoorn, wat niet bevorderlijk voor de veiligheid van het verkeer kan zijn.

Ik zou gaarne van den geachten gemachtigde van het Bestuur vernemen hoe het Bestuur zich voorstelt te handelen in dit opzicht ten aanzien van de wagens zooeven door mij aangehaald.

Op onze gemoderniseerde buitenwegen, Mijnheer de Voorzitter, is in heel vele gevallen een enkeltonige hoorn (zooals gewenscht wordt) lang niet voldoende. Deze wegen zijn goed en lokken tot iets sneller rijden, sneller nog dan het toegelaten maximum. Het is verboden, ik weet het, maar het is niet altijd mogelijk op de buitenwegen dit verbod te handhaven; als de hoorn niet op een behoorlijken afstand, van veel meer dan 100 Meters gehoord kan worden, zullen vele ongelukken zich voordoen. Een eenvoudig rekensommetje zal dit duidelijk aantoonen, bij een snelheid van 70 K. M. per uur. Op de buitenwegen heeft niemand veel hinder van een signaal dat wat meer lawaai maakt. De bepaling kon worden uitgebreid door de buitendistricten vrij te stellen van deze restrictie, en dan natuurlijk het laatste lid dat slaat op het hebben van in totaal slechts één enkeltonige hoorn of claxon, te doen vervallen.

Ik geef het Bestuur in overweging hiermede rekening te willen houden bij een eventueele wijziging van deze keur.

Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

Hierop geeft de *Voorzitter* het woord aan den gemachtigde van het Bestuur, den Heer Mr. F.A. Jas.

De gemachtigde van het Bestuur, *Mr. F. A. Jas*, bedankt den Voorzitter voor zijne woorden van welkom en richt zich tot den Heer Capriles met een woord van dank voor de waar deerende woorden welke hijaan het adres van het Bestuur heeft gericht naar aanleiding van het ontwerp in behandeling.

De Heer Capriles, zoo zegt spreker, heeft gewezen op verschillende bezwaren, die de toepassing van artikel 120 zal kunnen opleveren. Het systeem van het Bestuur was in het aanvankelijk ontwerp anders, waaruit moge blijken dat het Bestuur ook aan een andere oplossing de voorkeur gaf; het zocht de oplossing in signalen verschillend van geluidsterkte al naar mate zij binnen de stad of daarbuiten zouden worden gebruikt. Uitgangspunt immers was tegengaan van lawaai in de stad. De Raad was echter van ander inzicht, waarop het Bestuur den Raad is tegemoet gekomen met de regeling in dit ontwerp neergelegd.

Het blijkt nu dat de nieuwste modellen van automobielen gemonteerd zijn met gesynchroniseerde hoorns wat niet voorzien was toen dit ontwerp werd ingediend. Hieruit moge blijken dat wil een politiekeur zich aanpassen aan de snel zich ontwikkelende verkeersveranderingen, het noodzakelijk zal zijn geregeld de keur te herzien. Dikwijls zal men zich echter kunnen helpen met een soepele toepassing die zich aan gewijzigde omstandigheden aanpast. Zoo zal in het hier bedoelde geval het bezwaar van het geachte lid, den Heer Capriles, ondervangen kunnen worden indien de politie zich onthouden zal van verbaliseering op grond van overtreding van het verbod van het hebben van meer dan een der voorgeschreven geluidsinstrumenten, wanneer van de beide gesynchroniseerde toeters er één buiten gebruik is gesteld.

De gemachtigde van het Bestuur, deelt thans mede dat hij naar aanleiding van het verscherpt optreden van de politie in zake verkeersovertredingen, hetwelk veel ergernis bij de bevolking heeft opgewekt, den Raad de cijfers niet wil onthouden waarop het recht heeft. Hier is sprake van een doelbewust optreden van het Bestuur tegen nog steeds bestaande wanbegrippen bij een deel van het rijdend publiek, waardoor het verkeer, dat met het jaar intensiever wordt, nog steeds niet veilig genoemd kan worden.

In het tweede halfjaar 1935 werden 2203 verbaliseeringen opgemaakt (1934: 853) en 1468 waarschuwingen gegeven (1934: 730). Daartegenover staat, dat in het tweede halfjaar 1935 12 ernstige aanrijdingen waarbij lichamelijk letsel werd toegebracht en 2 dooden te betreuren waren, welk aantal in het overeenkomstig tijdperk in 1934 22 bedroeg (één met doodelijken afloop).

Spreker durft niet te zeggen dat deze voor 1935 gunstiger uitvallende cijfers het rechtstreeks gevolg zijn van het scherper optreden van de politie, hij hoopt echter dat zij wel zullen kunnen vergoeden den last dien het publiek van dat optreden heeft ondervonden. Spreker stelt er prijs op te verklaren dat ook bij de politie het bewustzijn bestaat dat verbaliseeren nimmer doel mag zijn, maar steeds middel moet zijn om de verkeersregelen te doen naleven, en dat op zijn beurt het doen naleven van de verkeersregelen geen doel maar middel is om te komen tot een efficient en veilig verkeer, veilig zoowel voor inzittenden als voor het publiek op straat.

Hierop worden de algemeene beschouwingen gesloten en vraagt de *Voorzitter* aan de vergadering of zij wenscht dat artikel 1 in zijn afzonderlijke onderdeelen worde behandeld.

De Heer *Bichon van IJsselmonde* deelt mede dat hij gaarne eenige onderdeelen van het artikel zag aangevuld en verzoekt daarom het woord om bij artikel 1 een en ander naar voren te mogen brengen en toe te lichten.

Spreker brengt onder de aandacht van het Bestuur dat in de lange rij van veranderingen het verbod wordt gemist om voor een in de richting van het verkeer links van den weg geplaatst H bord te stoppen. Voor rijdenden die op dergelijk stoppen niet verdacht zijn geeft zulks aanleiding tot onaangenaamheden.

Ook tegen het stoppen in de bochten wil spreker een lans breken. Spreker wil toegeven dat het voor hen die in zoo'n bocht wonen een groot ongerief is wanneer zij daar niet mogen instappen en ook dat vermeerdering van bordjes in die bochten, waarvoor een dergelijk verbod zou worden toegepast, geen verfraaiing zou zijn, maar gaarne zou hij in het belang van het veilig verkeer zien dat het Bestuur bij een volgende

wijziging deze quaestie nog eens extra onder de oogen zag. In het bizonder vraagt spreker de aandacht voor de bocht aan de Oostzijde van den berg Altena; spreker heeft geen bezwaar tegen het kroegje dat zich daar bevindt maar wel tegen het stilstaan daarvoor met auto's die den nauwen toegang naar de Saliña verstoppen.

De Heer Bichon van IJsselmonde zal gaarne vernemen op welken grond het Bestuur bezwaar heeft gehad den wensch tot gratis keuring van nieuwe wagens, in den Raad tot uiting gebracht, in te willigen.

Spreker nam met ingenomenheid kennis van de toezegging van het Bestuur om toe te zien dat de huurauto's, die eigen parkeerterreinen bezitten, niet worden toegelaten op de z.g. vrije parkeerplaatsen, waardoor voorkomen zal worden dat zij, die van buiten de stad komen, worden gedupeerd; minder bevredigt hem echter de toezegging zooeven van den gemachtigde van het Bestuur gehoord omtrent de interpretatie welke in de praktijk gegeven zal worden aan het verbod van het voeren van meer dan één geluidsignaal. Feitelijk toch zijn de gesynchroniseerde claxons één geluidsignaal. Mocht deze opvatting zich niet rijmen met de woorden der keur, dan zou spreker het Bestuur in overweging willen geven om bij een volgende wijziging met den wensch van den Raad in het Eindverslag geuit, rekening te willen houden. In ieder geval verzoekt spreker den gemachtigde van het Bestuur reeds thans de gesynchroniseerde standaardhoorn, zooals die bij de nieuwe modellen is aangebracht, te willen accepteeren.

De hoofdzaak welke de Heer Bichon van IJsselmonde echter naar voren wil brengen is de quaestie der vergunningen, door het Hoofd der Politie af te geven aan de buschauffeurs.

Zooals uit het Eindverslag blijkt, hebben de Afdeelingen uitdrukkelijk naar voren gebracht, dat een vergunning alleen geweigerd zou mogen worden, wanneer ten aanzien van den betrokken chauffeur het redelijk vermoeden bestaat, dat hij de veiligheid van het verkeer of van de passagiers in gevaar zal brengen. Aan de vergunning, zoo staat te lezen, zouden voorwaarden verbonden dienen te worden en zou de vergunning alleen bij overtreding hiervan ingetrokken moeten kunnen worden. De voorwaarden zouden andere bepalingen moeten bevatten dan in de keur voorkomen. Bij overtreding van de laatstbedoelde voorschriften kan immers reeds het rijbewijs worden ingetrokken.

Spreker meent dat hiermede ook de bedoeling van het Bestuur is weergegeven, die in het kort hierop neerkomt, dat niemand met een bus mag rijden wanneer hij gevaar oplevert voor verkeer en passagiers, hetgeen het stelsel van speciale voorschriften voor chauffeurs van bussen rechtvaardigt. De Heer Bichon van IJsselmonde heeft hiertegen geen bezwaar, mits de voorschriften dan ook voor al die chauffeurs gelijk zijn en algemeen bekend worden gesteld. Spreker zou nu in de eerste plaats gaarne van den gemachtigde van het Bestuur de toezegging ontvangen dat de voorwaarden waaronder de speciale vergunningen worden verleend bij besluit werden vastgesteld.

In de tweede plaats oppert de Heer Bichon van IJsselmonde een bezwaar tegen de voorgestelde regeling. Hij meent dat de mogelijkheid van intrekking van de vergunning door het Hoofd der Politie ten aanzien van de buschauffeurs veel te ver gaat en kan dan ook niet inzien waarom het lot van een particulier rijder, die niet veilig rijdt, in handen ligt van den rechter, doch dat van den buschauffeur in de handen van de politie. Voor dezen laatste is de te nemen maatregel veel ernstiger dan voor iemand uit de eerste categorie, omdat de buschauffeur door intrekking van zijn vergunning zijn broodwinning verliest. Spreker kan er zich nog mede vereenigen dat de intrekking van de vergunning door het Hoofd van de Politie zal kunnen geschieden als het om voorwaarden gaat die speciaal verband houden met het berijden van een autobus, mits die voorwaarden natuurlijk in het Besluit zijn vervat. Maar wel zeer uitdrukkelijk moet spreker bezwaar maken tegen intrekking door de Politie als het gaat om de overtreding van eenig voorschrift van anderen aard; zulks toch druischt in tegen de op Curaçao bestaande rechtsopvattingen.

De Heer Bichon van IJsselmonde meent zijn desiderata het beste tot uiting te brengen door ze te gieten in den vorm van de volgende motie:

De Koloniale Raad, gelet op de ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de Algemeene Politiekeur 1917 ad art. 1 sub XX dat aan de bedoelde vergunningen voorwaarden kunnen worden verbonden en dat deze vergunningen kunnen worden ingetrokken ook om andere redenen dan overtreding der bedoelde voorwaarden,

spreekt als zijn meening uit dat deze voorwaarden bij Besluit dienen te worden vastgesteld en alleen bij overtreding dezer voorwaarden de vergunning mag worden ingetrokken,

noodigt het Bestuur bij de toepassing van de betrokken bepalingen uit met die meening rekening te houden,

en gaat over tot de orde van den dag.

De Heer *Mr. F. A. Jas.* gemachtigde van het Bestuur, beantwoord in de eerste plaats de desiderata van den Heer Bichon van IJsselmonde ten opzichte van de aanvullingen van de Keur geuit, en zegt dat het Bestuur deze in ernstige overweging zal nemen. Het Bestuur heeft zich ten aanzien van het stilhouden in de bochten laten leiden door de overweging, dat in bepaalde gevallen het verkeer moet wijken voor enkele particuliere belangen. Daarbij komt, dat het begrip bocht moeilijk is te definieeren; de weg om het Schottegat is een en al bocht en men kan moeilijk in al die bochten het parkeeren verbieden. Spreker gelooft dat de beperking tot een maximale snelheid voldoende beveiliging voor het verkeer zal opleveren ten aanzien van het punt hier in quaestie.

Wat nu verder het gratis laten keuren van nieuwe automobielen betreft, het Bestuur is summiet geweest in zijn antwoord, omdat reeds bij de beraadslagingen over de invoering van de verplichte keuring uitvoerig van gedachten is gewisseld. De reden waarom het Bestuur bezwaren had om nieuwe auto's vrij van keuring te stellen of gratis te keuren berustten op de ervaring, dat het voorkwam dat nieuwe auto's niet behoorlijk gemonteerd waren. Bovendien is het nog een bestreden vraag wat een nieuwe auto is.

Komende aan de gesynchroniseerde claxon merkt de gemachtigde van het Bestuur op, dat met een toezegging als door den Heer Bichon van IJsselmonde gevraagd het geheele systeem dat zich juist richt tegen het overmatig lawaai langs den weg, zou worden prijs gegeven.

Uitvoeriger wil spreker stil staan bij de hoofdzaak van de rede van den Heer Bichon van IJsselmonde waarin het stelsel van vergunningen voor autobuschauffeurs wordt becritiseerd. Het Bestuur heeft geen bezwaar om de voorwaarden waaraan de chauffeurs zullen moeten voldoen algemeen bekend te doen maken, al acht spreker het voor zijn persoon voldoende als de chauffeur zelf maar weet waaraan hij zich te houden heeft en niet voor den eenen chauffeur andere voorwaarden worden gesteld dan voor den andere. Of die bekendmaking nu geschieden moet bij Gouvernementsbesluit, zooals het geachte Raadslid Bichon van IJsselmonde wenscht, of op andere wijze, wil spreker in beraad houden. Uit een oogpunt van systematiek doet het vreemd aan dat de autoriteit die de vergunning mag afwijzen, geen voorwaarden zou mogen stellen voor de verleening. Maar dit, spreker wil dit toegeven, is een theoretisch bezwaar, geen practisch.

Het voornaamste bezwaar dat de gemachtigde van het Bestuur heeft tegen de beschouwingen van den Heer Bichon, is tot uiting gekomen in diens motie.

Het is inderdaad juist de bedoeling van het Bestuur om ten aanzien van de buschauffeurs, die, in tegenstelling met de door den Heer Bichon van IJsselmonde in het geding gebrachte particulieren, die hun passagiers voor niets medenemen, een beroep maken van passagiersvervoer en van den vroegen morgen tot den laten avond op onze wegen op en neer rijden, een scherper maatstaf aan te leggen. Die scherpere maatstaf doet zich nu onder meer gevoelen op het punt van het bewijsrecht. Nemen wij, zoo zegt spreker, een voorbeeld. De buschauffeur vergrijpt zich aan de goede zeden. Wij weten welke obstakels zich plaatsen tusschen het feit en de veroordeeling, ook al staat het feit nog zoo vast. In een dergelijk geval moet het mogelijk zijn den chauffeur, die een gevaar is voor hen, die van een openbaar middel van vervoer willen gebruik maken, het recht om aan het openbaar vervoer deel te nemen te ontzeggen.

Voor overtredingen zal het verschil niet op den voorgrond treden, een veroordeeling toch zal niet licht achterwege blij-

ven. Maar met misdrijven is het anders gesteld. Te dien aanzien moet een principieel voorbehoud worden gemaakt, dat, als het Hoofd der Politie de overtuiging heeft dat de daad is begaan, hij den dader ook moet kunnen weeren van deelname aan het openbaar vervoeren van passagiers, voor wie hij een gevaar oplevert. Dat is niet alleen het belang voor de vervoerden, maar ook voor de goede chauffeurs, die er prijs op zullen stellen dat hun stand niet in discrediet raakt bij het publiek.

De heer *Bichon van Ysselmonde* bedankt den gemachtigde van het Bestuur voor zijn uitvoerig antwoord. Hij hoopt dat indien het Bestuur een oplossing mocht vinden, die ten opzichte van het stoppen in de bochten bevredigende resultaten zal opleveren, die oplossing niet gevonden worde in vermindering van de snelheid op korte trajecten.

Spreker is den gemachtigde van het Bestuur dankbaar voor de gedane halve toezegging omtrent de openbaarmaking van de voorwaarden voor vergunning bij besluit. Volgens spreker zal het geen bezwaar ontmoeten wanneer wordt bepaald, dat de Gouverneur bij besluit zal vaststellen wie de vergunning geeft en onder welke voorwaarden zulks zal geschieden.

Bedenkelijk blijft spreker het standpunt van het Bestuur vinden zooals dit zooeven nog eens duidelijk door den gemachtigde van het Bestuur is uiteengezet. De gemachtigde noemde daareven het geval van een chauffeur die wordt vrijgesproken en dus, let wel, het delict niet heeft gepleegd en wien toch door het Hoofd der Politie de vergunning geweigerd zou moeten worden. Dat beteekent niets minder dan dat in handen van het Hoofd der Politie de hanteering van een bewijsvoering wordt gelegd welke vreemd is aan de bewijsregeling, die in ons recht geldt, en dat daarmede de vergunning kan worden ingetrokken voor een delict waarvan niet vaststaat dat het gepleegd is.

De chauffeur zal zich daarbij niet neerleggen en zich op den gouverneur beroepen die eveneens zal moeten oordeelen zonder zweem van bewijs.

Aldus, zegt spreker wordt een rechtsbeginsel aangetast waarmede een groot onrecht zal worden aangedaan aan een groot deel van de bevolking dat volgens de grondwet recht heeft op gelijke bescherming als de andere leden der gemeenschap.

Nu het Bestuur zich zoo duidelijk heeft uitgesproken wil de heer Bichon van Ysselmondel een beslissing van den Raad uitlokken door zijne motie in stemming te brengen.

De *Gemachtigde van het Bestuur* beantwoordt den vorigen spreker met te zeggen dat hij dezen in zijn betoog niet kan volgen. Aan diens betoog ligt de cardinale fout ten grondslag dat het geachte Raadslid vrijspraak identificeert met niet plegen van een misdrijf. Maar dat is niet de beteekenis van vrijspraak. Om iemand tot een straf te kunnen veroordeelen, zijn in het strafrecht bepaalde minimumeischen van bewijsrecht gesteld. Is in een strafproces aan die eischen voldaan dan wordt geacht dat de rechter, voorzoover hij overtuigd is dat de dader het feit pleegde, voldoende wettige zekerheid heeft om de straf te mogen opleggen die de wet stelt. Maar dat beteekent allerminst, dat, indien aan die minimumeischen van bewijsrecht niet wordt voldaan, de beklaagde het ten laste gelegde niet heeft bedreven; evenmin als het tegendeel moet worden aangenomen als aan de minimumeischen wel wordt voldaan.

Bovendien het gaat hier niet om oplegging van straf in strafrechtelijken zin, waarvoor die bewijsminima gelden, maar om een politioneelen maatregel. Spreker trekt een paralel met de bevoegdheid die in Nederland de Gedeputeerde Staten hebben ten aanzien van belemmering van bedrijven, een bevoegdheid die ook van zeer verstrekkende beteekenis kan zijn voor de betrokkenen.

Spreker eindigt met te verklaren dat naar zijn inzicht de bestreden bepaling in de keur geheel op haar plaats is en men met vol vertrouwen hare hanteering mag zien in handen van het Hoofd van Politie en in tweede instantie in die van den Gouverneur.

De Heer *Bichon van IJsselmonde* antwoordt dat hij bedoeld heeft op te merken, dat een vrijspraak door den rechter beteekent dat geen bewijsbaar delict is gepleegd en vraagt zich af of het intrekken van een vergunning, waardoor de chauffeur broodeloos wordt aan het Hoofd der Politie mag worden toegestaan met minder bewijzen dan een rechter noodig heeft om tot zijn conclusie te komen. Spreker verklaart zijn motie te handhaven.

De *Voorzitter* merkt op of de bewoordingen van artikel 54 van het Regeeringsreglement zich niet ertegen verzetten dat de Gouverneur bij *besluit* uitvoering geeft aan de bepalingen van een keur.

De heer *Bichon van IJsselmonde* acht dit wel mogelijk, in ieder geval meent spreker zich in het goede gezelschap te bevinden van den heer Procureur-Generaal, die de toezegging deed om te overwegen of de bekendmaking van de voorwaarden toch nog bij besluit zou kunnen geschieden. Hij wil echter op gevaar af dat hij zal blijken een wensch naar voren te hebben gebracht, die niet met het Regeeringsreglement in overeenstemming is, gaarne het oordeel van den Raad over dien wensch vernemen.

De *Voorzitter* betreurt het dat de heer Bichon van IJsselmonde deze quaestie niet eerder ter sprake heeft gebracht, zoodat de Raad zich daarover tevoren had kunnen beraden.

Spreker vraagt daarop den voorsteller van de motie of hij geen genoegen zou willen nemen met de gedeeltelijke toezegging van den Gemachtigde van het Bestuur.

De heer *Bichon van IJsselmonde* stelt hierop voor om de woorden „deze voorwaarden bij Besluit dienen te worden vastgesteld en" in zijn motie te laten vervallen.

De *Gemachtigde van het Bestuur* handhaaft zijn bezwaar tegen de motie zooals ze thans luidt. Het tweede gedeelte toch steunt op een onjuiste opvatting omtrent hetgeen onder straf is te verstaan, waarop de heer Bichon den gemachtigde van het Bestuur doet opmerken dat het hier om de principieele vraag gaat of een vergunning door de Politie mag worden ingetrokken als het overtreding betreft van andere voorwaarden dan bij de keur worden genoemd.

De *Voorzitter* is van oordeel dat waar het Hoofd van Politie het recht heeft om een voorwaarde te stellen hij ook de bevoegde macht behoort te zijn om de vergunning in te trekken. Met den heer Bichon verschilt de Voorzitter van meening omtrent het karakter van den maatregel der intrekking. Deze moet niet als straf worden beschouwd maar als een constateeren dat de betrokken chauffeur wegens herhaalde overtreding niet geschikt is om zelfstandig een bus te besturen. Wil hij verder als chauffeur op een truck werken dan is daartegen natuurlijk geen bezwaar. Spreker die een voorstander is van het door het Bestuur voorgesteld systeem zou niet gaarne zien dat het in gevaar wordt gebracht door een regeling waardoor het Bestuur de handen worden gebonden, zoodat het niet zou kunnen ingrijpen op een moment waarop zich iets mocht voordoen waarin de voorwaarden niet hebben voorzien.

De heer *Bichon van IJsselmonde* maakt den Voorzitter opmerkzaam op een klein misverstand, dat klaarblijkelijk bij dezen bestaat; de voorzitter verkeert in de meening dat de intrekking alleen bij herhaald misdrijf zou kunnen geschieden, daaromtrent is echter niets in de stukken te lezen.

Vervolgens vraagt de heer *Mr. van den Biesen* het woord. Spreker meent dat men al ver genoeg gaat indien men aan de Politie de bevoegdheid geeft om de vergunning in te trekken wanneer een voorwaarde van de keur door den vergunninghouder is overtreden. Echter zou het verkeerd zijn om een systeem in te voeren waarin de Politie rechter in eigen zaak werd en haar werd toegestaan om op lichte aanwijzingen, lichtvaardig een oordeel te vellen. Volgens spreker mag alleen de rechter zulk een oordeel uitspreken. Spreker zal derhalve vóór de motie stemmen.

De motie komt hierop in stemming en wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Nadat gebleken was dat er bij den Raad een misverstand bestond omtrent de toezegging inzake de verbaliseering van gesynchroniseerde claxons door den gemachtigde van het Bestuur gedaan en deze te kennen had gegeven geen bezwaar te hebben om alleen dan tot verbaliseering van dergelijke instrumenten te doen overgaan wanneer de gebruiker misbruik of hinderlijk gebruik van die standaardtoeters mocht maken, worden achtereenvolgens artikel 1 zooals bij nota van wijzigingen gewijzigd, artikel 2, het intitule, de considerans en tenslotte het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Hierop dankt de *Voorzitter* den gemachtigde van het Bestuur voor zijne uitvoerige toelichtingen waarna deze de vergadering verlaat.

Hierop heeft de verkiezing plaats van candidaten ter voordracht voor de vervulling van de te ontstane vacatures door periodieke aftreding in Mei a. s. van de heeren: S. A. L. Maduro, C. N. Winkel en David Capriles.

De heeren Capriles en Muskus worden door den Voorzitter aangewezen als stemopnemers.

In de vacature Maduro worden voor eersten candidaat 9 stemmen uitgebracht op den heer S. A. L. Maduro en 1 stem op den heer M. Capriles, zoodat de eerste is gekozen. Voor tweeden candidaat worden 8 stemmen uitgebracht op den heer Isaac Baiz, 1 stem op B. L. Maduro en 1 stem op M. Capriles, zoodat eerstgenoemde gekozen is.

In de vacature Winkel worden voor eersten candidaat uitgebracht 10 stemmen op den heer C. N. Winkel zoodat deze is gekozen. Voor tweeden candidaat worden 8 stemmen uitgebracht op L. W. C. van Eps en 2 stemmen op J. G. Statius Muller, zoodat eerstgenoemde is gekozen.

In de vacature David Capriles worden voor eersten candidaat 9 stemmen uitgebracht op den heer David Capriles en 1 stem op M. Capriles, zoodat eergenoemde is gekozen. Voor tweede candidaat verkrijgt M. Capriles 7 stemmen, I. Baiz 1 stem en I. A. en M. A. Capriles respectievelijk 1 stem, zoodat de eerstgenoemde is gekozen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand meer het woord verlangende sluit de Voorzitter de vergadering.

NOTULEN.

No. 10.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 3den Maart 1936, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *C. N. Winkel*, *J. H. Sprockel*, *R. R. Muskus*, *J. de J. Arends*, *A. P. A. van Leeuwen*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *S. A. Senior*, *David Capriles* en *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, leden, benevens de Heer *R F. W. Boskaljon*, fungeerend griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van financien, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *S. A. L. Maduro* en *Ernesto C. Martijn*, leden, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en deelt mede, dat de notulen van de vorige vergadering nog niet in druk zijn verschenen, zoodat deze in een eerstvolgende vergadering aan de goedkeuring van den Raad zullen worden onderworpen.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. een schrijven van den 25n Januari 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao, waarin de Kamer, onder aanhaling van de gewisselde stukken tusschen Bestuur en Raad betreffende de ontwerp-verordening houdende eenige bepalingen betreffende kooplieden, den Raad verzoekt het voorstel van de Kamer aan den Gouverneur omtrent de instelling van een Handelsregister in overweging te nemen, omdat de Kamer alsdan jaarlijks eigen inkomsten zal ontvangen van handel en nijverheid, waardoor zij op een onafhankelijke basis geplaatst wordt.

2o. een afschrift van de Gouvernements beschikking van den 29n Februari 1936 No. 419, waarbij de Heer *J. N. van der Veen Zeppenfeldt*, hoofdcommies, eervol is ontheven van de functien van plaatsvervanger van den Algemeen Verslaggever van den Kolonialen Raad, en de heer *H. A. Hessling*, commies ter Gouvernements-Secretarie aangewezen is om bij afwezigheid of verhindering van den titularis, op te treden als Algemeen Verslaggever van den Raad;

3o. een gouvernements-depeche van den 5den Februari 1936 No. 1711, luidende:

Hierbij heb ik de eer Uwen Raad het volgende mede te deelen:

Bij G. B. van den 31sten Januari 1936 No. 214 (P. B. 1936 No. 15) is in werking getreden het „Curaçaosch Luchtvaart Besluit 1935" (P. B. 1935 No. 96). Dit besluit houdt verband met de door Uwen Raad goedgekeurde verordening van den 28sten December 1931, tot vaststelling van de strafbepalingen, voorgeschreven bij art. 25 tweede lid van het Verdrag van 13 October 1919, houdende regeling van de Luchtvaart, zooals gewijzigd, in Curaçao bekend gemaakt bij P. B. 1929 No. 32.
Deze verordening is echter, op nader bericht van den Minister, niet afgekondigd.
Nu thans in bovenstaand onderwerp is voorzien bij evengemeld Koninklijk besluit is, ingevolge het 2de lid van artikel 48 van het Regeeringsreglement, genoemde verordening vervallen.

4o. een gouvernements-depeche van den 11den Februari 1936 No. 7208, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890 No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

5o. een schrijven van den 22n Februari 1936 van den Heer D. van Nijmegen Schonegevel, waarbij deze den Raad een afschrift aanbiedt van zijn schrijven aan den Gouverneur, luidende:

Excellentie:

Hierbij heb ik de eer de aandacht van Uwe Excellentie te vestigen op een artikel geknipt uit „Scientific American" van Februari 1936, hetwelk ik in originali en in afschrift bijvoeg.
Het behandelt de mogelijkheid van een effectieve bestrijding van den volksgeesel der geslachtsziekten en laat zien hoe in ongunstiger omstandigheden dan in Curaçao eene practisch radicale uitroeiing mogelijk is.
Het is voldoende bekend, dat deze ziekten een grooten omvang hebben aangenomen in deze kolonie en het komt mij voor, dat de bestrijding ervan onvoldoende ter hand is genomen. Dit laatste is misschien het gevolg van de omslachtige procedure als omschreven in Publicatieblad 1921 No. 66, doch het wil mij voorkomen dat door toevoeging van deze geslachtsziekten aan Art. 4, eene meer krachtdadige bestrijding in de hand zou worden gewerkt.
Waar door zijne geografische ligging als eiland de toevoer van nieuwe besmetting zooveel gemakkelijker is te voorkomen dan b.v. in Zweden of Noord-Amerika, ligt het voor de hand dat eene bestrijding, mits energiek doorgezet, hier een groot succes kan hebben met betrekkelijk geringe kosten. Deze kunnen geen bezwaar zijn gezien de stevige positie van 's Lands schatkist en zijn m.i. verantwoord daar veel menschelijke ellende zal worden voorkomen en de productiviteit van het volk zal worden verhoogd.
Het bovenstaande beleefd in de aandacht van Uwe Excellentie aanbevelend, blijf ik,

Hoogachtend,

D. VAN NIJMEGEN SCHONEGEVEL.

6o. eene Gouvernements-depêche van den 2den Maart 1936 No. 6413, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten de stukken

sub 1o., 4o., 5o. en 6o. naar de Afdeelingen te verwijzen en die sub 2o. en 3o. voor kennisgeving aan te nemen.

7o. een Gouvernements-depêche van den 21n Februari 1936 No. 3468, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerpkeur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P. B. 1932 No. 54).

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten dit ontwerp nog hedenavond in behandeling te nemen.

8o. een Gouvernements-depêche van den 29n Februari 1936 No. 6846, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85b:s van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den Heer Administrateur van Financiën gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936 bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering, dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, die hij zal meenen te moeten verstrekken.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot akkoord openende (1935-1936-29) en opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand hierbij het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen I tot en met VII, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming aan genomen.

Aan de orde van behandeling komt thans het ontwerpverordening tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P. B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen (1935—1936-31). De *Voorzitter* opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Hierna komt aan de orde van behandeling het ontwerpverordening tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936 (1935—1936-32).

De *Voorzitter* opent de algemeene beraadslagingen.

De Heer *Van der Drift*, Administrateur van financien, verkrijgt het woord en dankt den *Voorzitter* voor de tot hem gerichte welkomstwoorden.

Naar aanleiding van de opmerkingen in het Eindverslag betreffende het ontwerp in behandeling deelt de heer *Van der Drift* het volgende mede:

Ad 5um. Van de werken, welker betalingen beschouwd behooren te worden als kapitaalsuitgaven van het West-Indische bedrijf van de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij zijn met name te noemen het stationsgebouw op Aruba en de inrichting van de Hangar op Hato.

Wat betreft de opmerkingen omtrent den prijs van het traject Colon—Panama in vergelijking met de passagekosten Curaçao—Aruba, hierop zal de aandacht van de K. L. M. worden gevestigd.

De heer *Van der Drift* zegt uit eigen ervaring te weten, dat op het eerstgenoemde traject gevlogen wordt met slechts een piloot en een klein éénmotorigwatervliegtuig, terwijl op het tweedegenoemde traject gevlogen wordt met een piloot, een mecanicien en een radiotelegrafist en een groot driemotorig toestel, hetgeen niet uit het oog mag worden verloren.

Spreker geeft als zijne meening te kennen dat het materieël en de service op den lijn Colon—Panama den toets der vergelijking met materieel en service op den lijn Curaçao—Aruba niet kan doorstaan.

De Ambachtsschool zal, indien het bedrag ad f 5500,— suppletoir aangevraagd wordt toegestaan, eene subsidie van f 20.000,— per jaar genieten. De onkosten van deze school zijn evenwel beduidend hooger. Uit de opbrengst van den Loterijbond Fortuna toch wordt een ongeveer gelijk bedrag genoten. Het doen vallen van de Ambachtsschool onder de Onderwijswetgeving zou derhalve de begrooting aanzienlijk bezwaren, aangezien het Gouvernement in dit geval mede zou moeten zorg dragen voor het beschikbaar stellen van behoorlijke gebouwen en aan de onderwijskrachten pensioen zou dienen te verleenen. Daar de bestaande toestand voldoet en het Gouvernement controle uitoefent meent het Bestuur niet te moeten overgaan tot het doen vallen van de Ambachtsschool onder de Onderwijswetgeving.

Ad 13um en 14um. Op de eerste plaats moet worden opgemerkt, dat de Kamer van Koophandel zich ook nog op het terrein van het Vreemdelingenverkeer beweegt en als zoodanig de volgende werkzaamheden moeten worden verricht:

a) propaganda maken door het vervaardigen van folders en ander reclamemateriaal, waaraan zeer veel arbeid verbonden is,

b) het op de juiste wijze distribueeren van reclamemateriaal, hetgeen wellicht voor buitenstaanders eenvoudig lijkt, doch hetgeen zeer veel toewijding vereischt;

c) correspondentie voeren over reclamemateriaal, welk onderdeel reeds zoo uitgebreid is, dat het niet behoorlijk geschieden kan;

d) gegevens verzamelen omtrent kosten van het aanloopen van toeristenschepen in omliggende havens en een vergelijkende studie maken van het toeristenverkeer in omliggende concurreerende havens en landen (als St. Thomas, Martinique, Barbados, Trinidad, La Guaira, Cartagena, Cristobal, Costa Rica, Kingston, Havana etc.), alsmede het Gouvernement van voorlichting dienen omtrent de maatregelen welke van Gouvernementswege genomen moeten worden om het hoofd te bieden aan de concurrentie der omringende havens en landen;

e) als toeristen-bureau fungeeren, waar vreemde bezoekers van ons eiland inlichtingen kunnen inwinnen en klachten van allerlei aard kunnen voorbrengen;

f) contact zoeken met pursers en lecturers aan boord der toeristenschepen en nagaan of de folders aan boord van alle toeristenschepen door de zorgen der pursers eenige dagen voor aankomst alhier onder de toeristen verdeeld zijn;

g) contact zoeken met kranten in de V. S. en Nederland, alsmede overige landen van Europa en trachten deze ertoe te krijgen artikelen over ons eiland op te nemen;

h) nagaan langs welke andere wegen propaganda binnen het financieele bereik der Kamer kan worden gemaakt b.v. door middel van de radio);

i) in het bijzonder ook propaganda maken in het Moederland;

j) er op toezien dat de toeristen, die ons eiland bezoeken, zich niet te beklagen hebben over te hooge koersen bij het wisselen van vreemd geld en het beramen en nemen van maatregelen om klachten op dit gebied te voorkomen;

k) het „opleiden" van een jongeman als „tourist guide" (voorzien van een uniform-pet) die aanvankelijk tezamen met den Secretaris en later zelfstandig bij aankomst van ieder toeristenschip aanwezig is en daarna in de voornaamste winkelstraten de vreemdelingen met eenvoudige inlichtingen van dienst kan zijn en die tevens als bode der Kamer fungeert.

Het moge duidelijk zijn, dat de Secretaris van de Kamer van Koophandel in al deze werkzaamheden een belangrijk aandeel zal hebben. Zijn taak wordt hierdoor aanmerkelijk verzwaard.

Wat de beschouwingen en opmerkingen van de Afdeelingen betreft ten aanzien van de eigenlijke taak van de Kamer van

Koophandel en Nijverheid kan worden medegedeeld, dat de Kamer niet het inzicht van de Afdeelingen deelt, dat de punten a, b, e, h, j en m moeten wachten totdat het Handelsregister (hetwelk naar de meening der Kamer een onderdeel vormt van de door haar voorgestane reorganisatie) ingevoerd is. Reeds thans komen bij de Kamer zeer vaak klachten in van den handel (punt e) waaraan zij geen aandacht kan geven om reden zij niet beschikt over een Secretaris, die zich volledig aan zijn werk kan geven. Ook punt h (handel en nijverheid van voorlichting dienen, gegevens verzamelen omtrent concurreerende havens op commercieel gebied) dient niet te wachten totdat een Handelsregister is ingevoerd; er valt in dit opzicht zeer nuttig werk te verrichten.

Omtrent punt j (de oprichting van een — voorloopig gemimiografeerd — maand-tijdschrift waarin onderwerpen van lokaal belang behandeld worden, gelijk in omringende havens reeds sedert vele jaren geschiedt) meent de Kamer dat daarmede niet gewacht moet worden totdat de invoering van het Handelsregister een feit geworden is.

Wat aangaat de punten f en g (adviezen aan het Gouvernement uitbrengen, inlichtingen geven of voorstellen doen betrekking hebbende op handel en Nijverheid, en conceptverordeningen betrekking hebbende op Handel en Nijverheid bestudeeren en zoo noodig opnemen met betrokken instanties) werd in de Afdeelingen opgemerkt, dat deze werkzaamheden *niet* des Secretaris zijn, doch van de Kamer zelf. De Kamer zou hier tegen in willen brengen, dat aan deze werkzaamheden zeer veel voorbereidend werk ten grondslag ligt, hetwelk door den Secretaris dient te worden uitgevoerd langs de lijnen zooals die door de Kamer op haar vergaderingen aangegeven worden. De Leden der Kamer hebben — gezien hun drukke persoonlijke belangen — geen tijd om dat werk zelf te verrichten.

Wat punt d betreft, het aanleggen van een handelsadresboek, ten opzichte waarvan de Afdeelingen de behoefte in twijfel trekken, merkt de Kamer op, dat zich doorloopend de behoefte daaraan doet gevoelen.

Verder verwijzen de Afdeelingen naar de werkzaamheden, welke bereids door den secretaris verricht worden. Het antwoord der Kamer hierop luidt, dat de Kamer ook met het oog op de wijze waarop deze door den secretaris, die slechts zijn avonduren en Zondagen aan zijn taak kon wijden, er van overtuigd is, dat een „full-time" secretaris een bepaalde vereischte is voor een goed functionneerende Kamer.

De Afdeelingen merken in het Eindverslag voorts op, dat het vertalen van het jaarverslag in de Engelsche taal gevoegelijk door een vertaler zou kunnen geschieden. De Kamer geeft toe, dat zulks mogelijk is. Zij merkt echter op, dat daarmede niet de behoefte van een „full-time" secretaris uitgeschakeld wordt.

De Kamer, op de hoogte van hetgeen door omringende landen en eilanden ter bevordering van het vreemdelingenverkeer gedaan wordt, is van oordeel, dat de werkzaamheden van den secretaris als boven opgesomd van zoo veel omvattenden aard zijn, dat een secretaris, die zich een volle dagtaak aan zijn werk kan geven, een zeer dringende eisch is.

Curaçao dient alle krachten in te spannen, dat de aandacht der Scheepvaart Maatschappijen, die touristenschepen naar West-Indië exploiteeren, alsmede van de 3.500 touristenbureaux in de V. S., op haar gevestigd blijft en dat de touristen onder het oog gebracht wordt, dat, wanneer zij in West-Indië inkoopen doen, Curaçao daarvoor een bij uitstek geschikte haven is.

Ad 16um. Het feit, dat op de terugbetaling van een schuld, ontstaan door begrootingstekorten over 1896 en 1897., tezamen groot f 280.532,55½ prijs wordt gesteld, is pas sedert kortgeleden ter kennis gebracht van het Bestuur. In verband hiermede kan aan den Kolonialen Raad niet eerder mededeeling van een en ander worden gedaan.

Ad 17um. Aan de leden, die van meening zijn, dat maatregelen dienen te worden genomen om de hooge huren in het algemeen tegen te gaan, kan worden medegedeeld, dat het Bestuur bereid is de maatregelen waaraan door hen wordt gedacht, n. l. de instelling van huurcommissies en de daarmede gepaard gaande vaststelling van maximumprijzen voor bepaalde woningen in overweging te nemen. Met betrekking tot de vraag of het Bestuur niet reeds aanstonds in bedoelde richting werkzaam zou kunnen zijn door zijn invloed ertoe aan te wenden, dat de op de begrooting voor volkshuisvesting ter beschikking gestelde bedragen besteed worden voor den bouw van goedkoope arbeiders woningen moge worden opgemerkt, dat hoe lager de huurprijs van *aan minimum eischen* voldoende woningen van arbeiders kunnen zijn, hoe meer zulks ligt in de lijn van het Bestuur.

Gaarne zal dan ook de bouw van zulke woningen worden gesteund. De aandacht zij er in dit verband op gevestigd, dat het bedrag van f 18,— per maand niet voorstelt de huurprijs, doch de huur*koop*prijs.

Voor den bouw van een nieuw douanekantoor bestaat dit jaar nog geen gelegenheid. Hiervoor zal een bedrag op de begrooting voor 1937 worden aangevraagd.

De *Voorzitter* verzoekt den Griffier thans een brief voor te lezen, die binnengekomen is van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Deze luidt als volgt:

Aan den Voorzitter en de Leden
van den Kolonialen Raad,
ALHIER.

Edelachtbare Heeren,

Onder verwijzing naar het Voorloopig Verslag op de Suppletoire Begrooting dd. 4 Februari en de Memorie van Antwoord daarop dd. 17 Februari, uit welk laatste document de Kamer gezien heeft dat daarin niet *alle* werkzaamheden zijn vermeld, welke haar toekomstigen „full-time" Secretaris te vervullen zal hebben, neemt de Kamer de vrijheid de aandacht van Uw College voor het volgende te vragen.

In 1933 diende de Kamer reorganisatievoorstellen in bij Zijne Excellentie den Gouverneur, waarbij o.m. een Handelsregister werd ingesteld. De Kamer drong er met kracht op aan dat deze reorganisatie ten spoedigste tot stand zou komen. De ingeschrevenen in het Handelsregister zouden jaarlijks een zeker bedrag aan de Kamer betalen waardoor zij eigen inkomsten zou krijgen. Ofschoon deze inkomsten wellicht niet geheel toereikend zouden zijn voor de uitvoering *van al haar plannen*, zij zouden zeer zeker een flinke basis vormen om haar in staat te stellen een grootere activiteit aanden dag te leggen, dan het geval is geweest in de afgeloopen 52 jaar van haar bestaan.

Die reorganisatie kwam echter zeer tot haar teleurstelling tot heden niet tot stand.

Toen in de maanden November/December van het vorige jaar de handel zich ernstig ongerust maakte over een sterke vermindering van het touristenverkeer — tenslotte valt deze vermindering nog al mede, in het bijzonder omdat plotseling bleek dat aan het zenden van touristenschepen naar de Middellandsche Zee groote bezwaren verbonden waren — wendde de Kamer als representatief lichaam van den handel zich tot Zijne Excellentie den Gouverneur. Bij die besprekingen sprak de Kamer o.m. haar leedwezen erover uit dat de reorganisatie nog steeds niet tot uitvoering gekomen was en dat zij zich ernstig in haar bewegingen en activiteit belemmerd gevoelde. In verband daarmede drong zij erop aan dat haar, in afwachting van de reorganisatie, de noodige middelen ter beschikking gesteld zouden worden om een *aanvang* te maken met de uitvoering van haar plannen, waartoe in de allereerste plaats behoorde de oprichting van een eigen kantoor en benoeming van een „full-time" secretaris. Zijn Excellentie den Gouverneur verzocht de Kamer een raming voor 1936 op te stellen, aan welk verzoek de Kamer voldeed. De totale raming bedroeg f 14.700.—. Op de begrooting voor 1936 stond reeds f 4.200— zoodat Zijne Excellentie bij suppletoire begrooting f 10.500.— aanvroeg.

Bij de beoordeeling van dit cijfer dient men er in de allereerste plaats aan te denken, dat de Kamer — naast haar gewone werkzaamheden — zich beweegt op het terrein van *bevordering van het Vreemdelingenverkeer*. Het is een bekend feit dat in bijna alle landen ter wereld de laatste decennia speciale bureaux of vereenigingen zijn opgericht, die tot doel hebben vreemdelingen aan te trekken. Zij worden overal zeer be-

hoorlijk gesubsidieerd, omdat de Regeeringen inzien dat Vreemdelingenverkeer een landsbelang is. Ook hier bestaat er nog steeds een Vereeniging tot bevordering van het Vreemdelingenverkeer, ofschoon de laatste jaren niet meer actief werkzaam. Toen de Kamer indertijd besloot — met stilzwijgende goedkeuring der bestaande Vereeniging — haar werkzaamheden tot dat deel van de bevordering van handel uit te breiden, betrok zij het argument in haar overwegingen dat het aanbeveling verdient alle belangen van den handel in één lichaam te concentreeren, temeer omdat het aantal personen, dat in aanmerking komt, resp. zich beschikbaar stelt om in dergelijke instituten zitting te nemen, in deze kleine gemeenschap zeer beperkt is. De Kamer is dan ook van meening dat haar uit hoofde van haar activiteit op dit terrein alleen al een zeer behoorlijke subsidie toekomt. Zij is er zich van bewust dat haar werkzaamheden nog steeds van matige omvang zijn, doch zij is dan ook uit gebrek aan voldoende middelen in haar activiteit zeer beperkt. Zij zal zich aanzienlijk ruimer kunnen bewegen, indien mettertijd de ingeschrevenen in het Handelsregister haar jaarlijks, naar gelang de grootte hunner zaken, een zeker bedrag betalen, maar ook dan komt een h. i. een subsidie toe uit hoofde van haar optreden als het lichaam dat zich toelegt op de bevordering van het vreemdelingenverkeer en zij zal die subsidie zeer bepaald noodig hebben, wil zij goed werk kunnen verrichten.

De Kamer beweegt zich dus op een terrein dat uitgebreider is dan gewoonlijk bij Kamers van Koophandel het geval is. Heeft zij als het vertegenwoordigend lichaam van den handel een eigen kantoor en een secretaris noodig, in haar functie als lichaam dat het vreemdelingenverkeer bevordert heeft zij dat eveneens. Ofschoon zij al werkende op het terrein van bevordering van het vreemdelingenverkeer haar werkzaamheden gestadig zal zien toenemen, kunnen thans reeds haar werkzaamheden op dit gebied in de navolgende punten worden neergelegd:

(Hierna volgt eene opsomming van de werkzaamheden door den gemachtigde van het Bestuur reeds aangegeven.)

Het werk van een secretaris, *die zijn vak verstaat*, die verscheidene talen moet beheerschen en die over veel arbeidslust en initiatief beschikt, is alleen al op dit terrein der werkzaamheden der Kamer buitengewoon omvangrijk.

Wat het werk van den secretaris betreft ten aanzien van de eigenlijke functie der Kamer als rechtstreeksch vertegenwoordigend lichaam van Handel en Nijverheid, dit is in de navolgende punten samen te vatten:

a) het aanleggen en bijhouden van een Handelsregister, aan welk Register uit verscheidene oogpunten reeds zoo geruimen tijd groote behoefte bestaat. Dat in het bijzonder het „aanleggen" veel werk vereischt, behoeft wel niet gezegd te worden.

b) het incasseeren der contributies der ingeschrevenen in het Handelsregister en de verantwoording daarvan.

c) de dagelijksche inkomende en uitgaande correspondentie behandelen, welk onderdeel in den laatsten tijd zeer in omvang is toegenomen, vooral in verband met de aanvragen voor inlichtingen, het aanknoopen van relaties etc. van buitenlandsche firma's.

d) het aanleggen van een Handelsadresboek in het Nederlandsch, Engelsch en Spaansch, waaraan groote behoefte bestaat.

e) klachten van ingeschrevenen in het Handelsregister in ontvangst nemen, ze bestudeeren en ze opnemen met betrokken instanties.

f) adviezen aan het Gouvernement uitbrengen, inlichtingen geven of voorstellen doen betrekking hebbende op Handel en Nijverheid.

g) concept-verordeningen, betrekking hebbende op Handel en Nijverheid, bestudeeren en zoo noodig opnemen met betrokken instanties.

h) Handel en Nijverheid van voorlichting dienen, gegevens verzamelen omtrent concurreerende havens op commercieel gebied.

i) archief bijhouden en uit de tallooze drukwerken, die de Kamer ontvangt een bibliotheek aanleggen.

j) een maand-tijdschrift van de Kamer voor de ingeschrevenen in het Handelsregister (voorloopig gemimiografeerd) uitgeven waarin onderwerpen van lokaal belang behandeld worden. Een dergelijk tijdschrift wordt door alle belangrijke Kamers in omringende havens uitgegeven en zal ook hier van veel nut zijn.

k) het maken van een jaarverslag in de Nederlandsche taal. Het zou van veel nut zijn, indien een gedeelte van dit jaarverslag in de Engelsche taal zou kunnen worden uitgegeven, aangezien hiernaar herhaaldelijk navraag wordt gedaan.

l) het bijwonen der vergaderingen en het uitwerken der notulen.

m) als penningmeester fungeeren.

Uit deze punten blijkt wel dat de Kamer *met zeer veel zorg* een secretaris/penningmeester zal moeten kiezen want van het energiek werken van dezen functionaris hangt een *zeer groot deel* van het succes van het op te richten kantoor der Kamer af. De leden der Kamer immers, die aan het hoofd van eigen zaken staan, hebben als regel geen tijd om een gedeelte van het werk van het secretariaat op zich te nemen. Zij bepalen zich ertoe op de vergaderingen hun meening te zeggen, adviezen uit te brengen, ideeën naar voren te brengen, het aan den secretaris overlatende deze verder uit te werken. Indien de Kamer niet de beschikking krijgt over een in alle opzichten capabele „full-time" secretaris, zal zij evenmin als in de afgeloopen 52 jaar haar taak op de juiste wijze kunnen vervullen. Dat iemand in zijn „vrijen" tijd het werk verricht dat de Kamer, wil zij op de juiste wijze haar taak vervullen, moet verrichten, is uitgesloten.

Niet onmogelijk is dat de Kamer erin slaagt een energieke jongeman te vinden, die een commercieele opvoeding heeft genoten en die onder leiding der Kamer zich binnen afzienbaren tijd ontwikkelt tot een in alle opzichten bekwamen secretaris en die aanvankelijk met een kleiner salaris dan f 350.— per maand f 4.200.— per jaar) voor zijn diensten beloond kan worden. Maar ook in dat geval zou de Kamer niet gaarne zien dat zij minder toegewezen kreeg dan het aangevraagde bedrag, omdat de oprichting van het kantoor zeer veel werk vereischt, waardoor het noodzakelijk kan zijn dat de secretaris ter zijde wordt gestaan door een typiste.

Zooals uit het bovenstaande blijkt, is het huren van een lokaal en de inrichting daarvan met lessenaar(s), balie, tafel, stoelen, kasten, enz. noodzakelijk. Deze laatste post is natuurlijk een uitgave voor één keer.

De Kamer spreekt dan ook zeer gaarne de hoop uit, dat Uw College na van bovenstaande uiteenzetting kennis genomen te hebben, aanleiding moge vinden het aangevraagde bedrag voor het jaar 1936 ten volle toe te staan.

Hoogachtend,

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.

(w. g.) H. J. Cohen Henriquez, Voorzitter.

(w. g.) J. de Goederen, Secretaris.

Aangezien niemand meer het woord verlangt worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de onderdeelen 1o. tot en met 12o. van het eenig artikel zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Bij onderdeelen 13o. en 14o. stelt de Voorzitter een amendement voor, om het onderdeel 13o. te doen vervallen en in onderdeel 14o. instede van f 8600.— te lezen f 8000.— en instede van f 10800.— f 10200.—

Nadat het amendement is ondersteund door de Heeren *Bichon* en *Muskus*, verlaat de *Voorzitter* den voorzitterszetel, welke tijdelijk wordt bezet door den Ondervoorzitter en geeft de volgende toelichting:

In de gewisselde stukken is duidelijk tot uiting gekomen de meening der afdeelingen ten opzichte van deze posten, zoodat mijn amendement thans feitelijk geen verdere toelichting noodig heeft.

De strekking van dit amendement is om het bedrag van f 1900.— voor Curaçao uitgetrokken op artikel 95 der begrooting voor 1936 te verhoogen met f 8000.— en te brengen op f 9900.—. Dit bedrag kan door de Kamer van Koophandel naar beste weten worden gebruikt.

Het ligt echter in de bedoeling van den Raad, dat dit bedrag van f 9900.— hoofdzakelijk besteed zal worden aan propaganda in het buitenland, waarvan de Raad betere resultaten verwacht dan wanneer dat bedrag hier wordt uitgegeven aan een eigen lokaal met een „full-time" secretaris en bijbehoorende uitgaven.

Mocht het aan de Kamer van Koophandel noodig blijken een salaris te geven aan den secretaris voor extra werkzaamheden ten behoeve van het vreemdelingenverkeer, dan kan uit dezen post van f 9900.— ook daarin worden voorzien.

Spreker zegt, dat hij de verschillende werkzaamheden, die de secretaris van de Kamer verricht, ten zeerste appreciëert, doch hij ziet in deze werkzaamheden weinig belang voor den handel. Hij ziet ook weinig verhouding in het bedrag van f 5000.—, dat de Kamer voor propaganda wil hebben, en f 8000.— voor eene interne organisatie der Kamer. Dat het vreemdelingenverkeer van groot belang is voor Curaçao zal niemand ontkennen. Curaçao is afhankelijk van zijn handel en de Raad houdt steeds het oog gericht op het belang, dat de Kamer van Koophandel beoogt. Spreker kan zich echter niet vereenigen met de strekking van het voorstel van het Bestuur. Een eiland als Curaçao kan geen vergelijking doorstaan met grootere plaatsen als Jamaica of Costa Rica. Hier kunnen toeristen gemakkelijk alle gewenschte inlichtingen verkrijgen zonder dat het noodig is een bureau voor vreemdelingenverkeer op grooten voet ingericht in het leven te roepen.

Hierna verkrijgt de heer *Winkel* het woord en houdt de volgende rede:

Mijnheer de Voorzitter,

Het spijt mij dat ik de besprekingen van het Ontwerp in de afdeelingen niet heb kunnen medemaken door afwezigheid van het eiland.

Ik heb echter de stukken bestudeerd en aanleiding gevonden om het voorstel van het Bestuur te steunen en te stemmen voor de bedragen uitgetrokken voor de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

In een schrijven van de Kamer gericht aan den Raad gedateerd 25 Februari dezes jaars, dus na het vaststellen van het eindverslag van den Raad zijn de vele werkzaamheden waarmede de Kamer hoopt zich bezig te kunnen houden indien de gevraagde bedragen gevoteerd worden, duidelijk uiteengezet.

Het is waar dat de Kamer een Handelsregister aanhaalt, welke nog niet in het leven geroepen is, waaraan veel werk van een secretaris verbonden is, maar wij mogen niet vergeten dat de kiezing van bestuursleden van deze Kamer plaats heeft volgens een verordening van 1884 terwijl in 1935 zich de behoefte doet voelen om hierin een verandering te brengen en wel omdat de Kamers van Koophandel een eenzijdig lichaam zijn, die uitsluitend de belangen van Handel en Nijverheid voorstaan en dus niet de belangen van het algemeen, immers zijn het Bestuur en de Koloniale Raad daarvoor aangewezen.

Hieruit volgt logischer wijze dat het Bestuur van de Kamer moet gekozen worden door uitsluitend diegenen die belang hebben bij Handel en Nijverheid, en om nu een kiezersregister samen te stellen moet er een handelsregister ingesteld worden waarin al diegenen die belang hebben bij Handel en Nijverheid ingeschreven zijn.

Het Handelsregister zal verder de Kamer en dus ook het Bestuur van Curaçao volkomen in staat stellen om door de economische structuur van Handel en Nijverheid heen te zien.

Men zal dan in staat zijn om met nauwkeurigheid te weten hoeveel vreemde kooplieden zich sinds de boom op Curaçao gevestigd hebben, welk punt weder nauw verband houdt met toelating en vestiging van vreemdelingen op Curaçao.

Men kan omtrent de handelszaken wel een raming maken maar deze raming zal vrijzeker onjuist zijn, omdat alle kleine winkelzaken verspreid over het heele eiland ook in aanmerking moeten genomen worden. Zij moeten ook ingeschreven worden in het Handelsregister en een gering bedrag mede betalen om een lichaam als de Kamer van Koophandel behoorlijk te laten functionneeren en hunne eenzijdige belangen met kracht voor te staan.

Het Bestuur van Curaçao heeft geen Departement van Economische Zaken gelijk b. v. Oost Indie en wendt zich dus automatisch tot de Kamer van Koophandel voor de noodige inlichtingen, adviezen en commentaar op concept verordeningen. Op te merken valt dat indien men er jaren geleden reeds toe overgegaan was om het voor Handel en Nijverheid verplichtend te stellen zich in een Handelsregister in te laten schrijven dan had men ook reeds jaren lang met nauwkeurigheid geweten hoe het met den handel op het eiland gesteld is en had men met deze kennis en feiten kunnen overwegen of de tijd niet aangebroken was om officieel paal en perk te stellen aan de toelating en vestiging van vreemde kooplieden, wier komst zeer zeker zijn nut gehad heeft, maar wier onbeperkt aantal een groot gevaar oplevert voor de bestaande mogelijkheden van den inheemschen koopman. Thans heeft men wel tallooze malen over dit onderwerp gesproken, maar de volledige kennis van zaken ontbrak. Ook in dit opzicht kan het Handelsregister zeer goed werk verrichten en het bedrag dat de handel aan de Kamer zal moeten betalen zal zeer zeker zijn nut opbrengen.

De werkzaamheden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid zijn van tweeërlei aard. Zij treedt op als Vereeniging die de bevordering van het vreemdelingen verkeer voorstaat en tevens in haar eigenlijke functie als Kamer van Koophandel. Deze werkzaamheden zijn puntsgewijze uiteen gezet in het schrijven van de Kamer aan den Kolonialen Raad de dato 25 Februari en wel in de punten A tot en met K en van A. tot en met M.

Bestudeering van deze twee reeksen punten bewijst dat de Kamer een secretaris noodig heeft die zich volledig aan zijn werk kan geven, zelfs al zal de uitvoering van eenige punten nog eenigen tijd aangehouden moeten worden gelijk b.v. de instelling van het Handelsregister.

Bestudeering bewijst tevens dat het uitgesloten geacht moet worden dat al het werk verbonden aan een goed functionneerende Kamer van Koophandel gedaan wordt door een secretaris die slechts zijn avonduren en Zondagen aan zijn werk kan wijden.

Een goed functionneerende Kamer behoort een eigen kantoor te hebben waar de Handel en Nijverheid zich kan vervoegen tot het verkrijgen van inlichtingen en tot hetwelk de vreemdelingen die ons eiland bezoeken, hetzij dat zij toeristen zijn, hetzij dat zij handelsreizigers of vertegenwoordigers van Overzeesche handelshuizen zijn, zich kunnen wenden.

Eenmaal het principe aangenomen hebbende dat de Kamer een eigen kantoor en een secretaris die een volle dagtaak aan zijn werkzaamheden kan wijden bepaald noodig heeft, dan moet de Kamer ook in staat gesteld worden een functionaris aan te stellen die volledig aan de hem gestelde eischen kan voldoen, en het spreekt vanzelf dat een dergelijke functionaris alleen te krijgen is tegen behoorlijke salarieering.

Ik hoop dat mijne medeleden het met mij eens zullen zijn dat een goed functionneerende Kamer van Koophandel en Nijverheid noodig is en dat zij met mij zullen stemmen om het totale aangevraagde bedrag toe te staan aan de Kamer.

Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

De *Voorzitter* zegt, dat hij met groote belangstelling geluisterd heeft naar hetgeen de heer Winkel zooeven heeft gesproken. Hij heeft echter tot zijn spijt weinig argumenten gehoord ter weerlegging van zijn amendement. Volgens hem loopt de heer Winkel met zijn rede den tijd vooruit, omdat in deze vergadering niet behandeld wordt het invoeren van een Handelsregister. Als het zoover komt zal de Raad zeker willen medewerken tot het tot stand laten komen van een Handelsregister.

De heer *Van der Drift* zegt, dat de argumenten door den heer Henriquez tegen het voorstel aangevoerd meer van prin-

cipieelen aard zijn. De heer Henriquez ziet blijkbaar over het hoofd de vele werkzaamheden, die de secretaris van de Kamer moet verrichten in het belang van het vreemdelingenverkeer. Ten aanzien van de vergelijking gemaakt tusschen Curaçao en grootere plaatsen, o.a. Jamaica, merkt spreker op, dat dit laatste eiland, dat door de natuur zoo rijk bedeeld is reeds veel aantrekkelijkheid bezit voor vreemdelingen, terwijl Curaçao dat niet in hetzelfde geval verkeert, juist meer moet doen om vreemdelingen tot zich te trekken.

Wat het amendement-Henriquez betreft, deelt spreker mede, dat het Bestuur dit niet overneemt doch zich daartegen ook niet zal verzetten.

De heer *Winkel* licht nog even toe waarom hij in zijn rede zooveel over het Handelsregister heeft gesproken, en wel omdat in de toekomst wanneer dit register wordt ingevoerd, de Kamer over een secretaris zal moeten kunnen beschikken, die zich geheel eraan kan wijden.

Het amendement-Henriquez wordt thans in stemming gebracht en aangenomen met zeven tegen vier stemmen. Voor stemmen de heeren Henriquez, Arends, van Leeuwen, Van den Biesen, Senior, Bichon en de Ondervoorzitter; tegen de heeren Winkel, Sprockel, Muskus en Capriles.

Achtereenvolgens worden de onderdeelen 13o. en 14o. zooals geamendeerd, 15o. tot en met 19o., het eenig artikel, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Nadat de *Voorzitter* den gemachtigde van het Bestuur bedankt heeft voor de door hem verstrekte inlichtingen, verlaat deze de vergaderzaal.

Alsnu komt in behandeling het ontwerp-keur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54) (1935-1936-35).

De *Voorzitter* opent de algemeene beraadslagingen.

De Ondervoorzitter, de heer *van der Linde Schotborgh*, verkrijgt hierbij het woord en zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter!

Gaarne maak ik gebruik van de gelegenheid, nu een ontwerp-keur tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur" aan de orde is, om de aandacht van het Bestuur te vestigen op het optreden van de politie bij enkele gelegenheden, waarbij verkeersovertredingen zijn gepleegd.

Het is mij bekend, dat het meermalen voorgekomen is, dat de politie autobestuurders, die een overtreding gepleegd hebben, naar het politiebureau gestuurd heeft om daar de noodige inlichtingen te verschaffen teneinde proces-verbaal op te maken; dit heeft o.a. met dames plaats gehad.

Ik ben van meening, dat dit onnoodig is en dat de politie wel ter plaatse de noodige inlichtingen kan vragen, waardoor den overtreder een tocht naar het politiebureau gespaard wordt, welke tocht, vooral voor een dame, niet prettig is. Onlangs is het gebeurd, dat eene dame door de politie op straat aangehouden werd en haar mededeelde, dat de lichten van haar auto niet in orde waren en dat zij gewaarschuwd werd om niet meer met die lichten te rijden, daar zij anders bekeurd zou worden. Daar dit op een Zaterdagavond gebeurde, is die dame den volgenden Zondag niet uitgereden, omdat zij besloot eerst de lichten in orde te laten maken. De auto werd naar een „repairshop" gebracht om het defect te herstellen, waar echter bleek, dat de lichten volkomen aan de eischen beantwoorden. Bedoelde dame is met haar auto blijven rijden met de lichten precies zooals die waren bij de aanhouding en de politie heeft daarna geen aanmerkingen daarover gemaakt. Als men zou denken, dat de aanhouding slechts eene waarschuwing aan die dame inhield, vergist men zich; daarna kreeg zij behoorlijk een dagvaarding. Om de zaak de wereld uit te helpen heeft zij deze afgekocht bij het Openbaar Ministerie.

Ik vertrouw, dat het Bestuur maatregelen zal treffen, dat dergelijke willekeurige handelingen door de politie in den vervolge achterwege zullen blijven.

De *Voorzitter* zegt, dat hij den Procureur-Generaal om inlichtingen heeft gevraagd ten opzichte van de H-borden. Namens dezen deelt hij den Raad mede, dat op verschillende breede straten, o. a. op Pietermaai, aan den Roodeweg en meerdere deze H-borden heel spoedig zullen verdwijnen. Daarentegen zullen deze borden in smalle straten blijven bestaan. Deze beslissing is geheel in den geest van den wensch van den Raad.

Aangezien niemand meer het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand meer het woord verlangende sluit de Voorzitter de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 11.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 24sten Maart 1936, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *J. de J. Arends*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *R. R. Muskus*, *J. H. Sprockel*, *S. A. L. Maduro*, *A. P. A. van Leeuwen*, *David Capriles* en *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, leden, benevens de Heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
ZOOMEDE: de Heer *Dr. C. Suthoff*, Voorzitter van het Hof van Justitie, gemachtigde van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *C. N. Winkel*, *S. A. Senior* en *Ernesto C. Martijn*, leden, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en deelt mede, dat de notulen van de beide vorige vergaderingen nog niet in druk zijn verschenen en in een volgende vergadering ter goedkeuring aan de leden zullen worden voorgelegd.

Ingekomen zijn de volgende stukken:

1. Een Gouvernements-depêche d.d. 24 Maart 1936 No. 3468 waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-keur tot wijziging van de Algemeene Politiekeur 1917 (P. B. 1932 No. 54, 1935-1936-37.) De Raad besluit dit ontwerp, dat van zeer eenvoudigen aard is en geen bespreking behoeft, in de vergadering te behandelen.

2. Een Gouvernements-depêche d.d. 18 Maart 1936 No. 7198 waarbij de Raad in kennis wordt gesteld met het telegrafisch bericht van den Minister van Koloniën, dat het Hare Majesteit de Koningin behaagd heeft bij Koninklijk Besluit van den 11den Maart 1936 No. 29 de heeren J. C. Henriquez, J. W. J. van der Linde Schotborgh, S. A. L. Maduro, C. N. Winkel en David Capriles met ingang van den tweeden Dinsdag van Mei a.s. te benoemen tot onderscheidenlijk voorzitter, ondervoorzitter en leden van den Raad.

De *Voorzitter* wenscht de herbenoemden geluk met de hun te beurt gevallen onderscheiding en spreekt de hoop uit dat zij nog vele jaren in het belang van het land werkzaam zullen zijn.

3. Een Gouvernements-depêche d.d. 23 Maart 1936 No. 4732 waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao den heer Voorzitter van het Hof van Justitie gemachtigd heeft om de beraadslagingen van den Raad over het ontwerp-verordening tot wijziging van het bij Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen.

De *Voorzitter* heet den gemachtigde van het Bestuur welkom ter vergadering en geeft hem de verzekering dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, welke hij zal meenen te moeten geven.

De *Voorzitter* stelt aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van het Koninklijk Besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao (1935-1936-12) en opent de algemeene beschouwingen.

De heer *Mr. P. J. J. van den Biesen* verkrijgt het woord. Na eerst te hebben te kennen gegeven dat hij bij de algemeene beschouwingen niet zoozeer over het nader in te dienen amendement als wel over de splitsing van het rechtsgebied in kantongerechten zal spreken, zegt spreker het volgende.

Over de kwestie der twee Kantons, n.l. der Bovenwindsche eilanden en dat der Benedenwindsche, wensch ik eenige woorden te zeggen.

In de Afdeelingen is voorgesteld de splitsing in twee kantons op te heffen. Daarvoor werd aangevoerd, dat de eenige reden voor een verdeeling van een rechtsgebied in meerdere kantons is: de behoefte aan een regelmatige verdeeling der rechtzaken.

Voorts is opgemerkt, dat deze verdeeling reeds bestaat, doordat ieder eiland volgens art. 29 van het Reglement op de inrichting van de Rechterlijke Macht een afzonderlijk rechtsgebied vormt. Elke splitsing in meerdere kantons brengt met zich mede, dat telkens een rechter bij Gouv. beschikking moet worden aangewezen, wil hij in dat afgezonderde kanton jurisdictie hebben. Dit is niet in het belang eener vlotte rechtsbedeeling. Waren alle eilanden onder één kanton gebracht, dan kon de rechter vrijelijk heen en weer reizen, wanneer en zoodra zulks noodig werd. Hij had dan overal jurisdictie. Dit zou inderdaad een voordeel zijn in casu voor de Bovenwindsche eilanden.

Het Bestuur schijnt echter een andere meening toegedaan, nl. de belangrijkheid moet hier den doorslag geven. Het had zelfs Aruba tot een zelfstandig kanton gewenscht, omdat het zoo belangrijk is en het er zoo druk is gebleken. Ik zie echter niet in, dat daardoor die drukte aan rechtzaken zou verminderen of dat de rechtspraak er nog beter door zou worden.

Een ander argument van het Bestuur was, dat er contrôle op de Bovenwindsche zaken (waarvan het gewicht wel wat overdreven wordt voorgesteld) moet zijn. Deze zaak is echter gemakkelijk door de rechters onderling te regelen, en kan niet een reden zijn, om de splitsing in twee kantons vol te houden. Ook de uiteenzetting, hoe de zaak historisch is ontstaan is niet overtuigend, alleen reeds daarom, omdat de toestanden zijn veranderd.

Ik meen er dus op te moeten blijven aandringen, dat de Bovenwindsche eilanden worden ingedeeld bij het kanton Curaçao.

De heer *Suthoff*, gemachtigde van het Bestuur, het woord verkrijgende, bedankt den Voorzitter voor zijn woorden van

welkom en antwoordt dan den vorigen spreker en zegt:

Mijnheer de Voorzitter! Hetgeen het geachte lid van den Raad, de heer van den Biesen, zooeven over de splitsing van het rechtsgebied in Kantons heeft gezegd, is allerminst aan de orde. Wat thans behandeld wordt zijn eenige concrete voorstellen tot wijziging van de artikelen 14 en 28 van het Reglement op de inrichting van de Rechterlijke Macht. Ik wil U eerst, omdat dit zijn nut zal hebben, precies mede deelen hoe deze quaestie die tot de voorgestelde wijziging heeft geleid, is ontstaan. Daarna zal ik antwoorden op de beschouwingen van den vorigen spreker.

Het komt gewenscht voor in het kort in het licht te stellen waar het ten deze om gaat.

Gedurende ongeveer twee jaar is het 1e lid van artikel 28 van het Reglement Rechterlijke Inrichting niet nageleefd, in 1934 niet tengevolge van een noodtoestand, sindsdien niet, in hoofdzaak omdat het Bestuur in afwachting is van de totstandkoming van de nieuw voorgestelde regeling in het ontwerp dat behandeld wordt.

Er moet volgens dat 1e lid van artikel 28 op de Bovenwindsche eilanden ter standplaats St. Martin *steeds* een van de leden van het Hof als Kantonrechter werkzaam zijn — telkens na ommekomst van den tijd waarvoor een lid is aangewezen moet een ander lid er heen — en dat is sinds 2 jaar niet het geval geweest.

Het was in 1934 niet mogelijk het wettelijk voorschrift op te volgen. Een van de leden van het Hof was met verlof en de voorzitter en de twee beschikbare leden (een der leden is bij voortduring op Aruba) waren hier noodig. Er zijn ledenplaatsvervangers van het Hof, zoodat voor de eigenlijke rechtspraak het Hof met één lid had kunnen werken (alhoewel dan de zeer ongewenschte gevallen zich zouden kunnen voordoen dat het Hof met twee leden-plaatsvervangers zou moeten beslissen) doch de Raad van Beroep voor de Inkomstenbelasting mocht niet incompleet zijn.

In 1935 had feitelijk de oude toestand direct weer kunnen worden hersteld. Maar naast den wensch om met de beschikbare krachten te woekeren (in 1933 is het aantal leden van het Hof van 5 op 4 teruggebracht) hebben de bezwaren voor de rechterlijke ambtenaren aan de detacheering naar St. Martin verbonden gedurende een heel jaar daarvan terug gehouden.

De Raad moet wel begrijpen, dat het ontwerp niet bedoelt de rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden geheel opnieuw te regelen, doch beoogt — zonder aan de rechtsbedeeling aldaar te kort te doen — het belang van de Bovenwindsche eilanden met dat van het geheele gebied en dat van de rechterlijke ambtenaren samen te brengen, een gezamenlijk streven dus van die verschillende belangen tot een juiste graad van deugdelijkheid.

Bedacht moet echter worden dat niets mag geschieden dat een behoorlijke, d.w..z. met de bedoeling der Rechterlijke Inrichting overeenstemmende, rechtspraak op de Bovenwindsche eilanden in gevaar kan brengen. Deze blijft van de eerste orde.

Het Bestuur heeft ervoor te waken dat de voorwaarden voor een goede rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden aanwezig zijn, het is daarvoor absoluut verantwoordelijk. Het heeft met de eigenlijke rechtspraak natuurlijk geen bemoeienis, doch heeft ervoor te zorgen dat, indien niet voortdurend, toch op geregelde tijden en zoo lang mogelijk een rechter daar aanwezig is.

In de stukken is een stukje geschiedenis van de Rechterlijke Organisatie van Curaçao te vinden.

Oudtijds had men op de verschillende eilanden (behalve op Curaçao) de leeken rechtspraak. In 1918 is daarmee gebroken. De drie Bovenwindsche eilanden kregen hun jurist-rechter, effectief, niet op papier, maar in werkelijkheid.

Zóó heeft de wetgever het destijds bedoeld. Het Bestuur acht zich dan ook niet verantwoord als in de toekomst aan die bedoeling niet zou worden voldaan. In geen geval wil het Bestuur een rechter op papier. Zoo weinig mogelijk moet aan den Kantonrechter-plaatsvervanger worden overgelaten. Zoo lang mogelijk (in verband met andere belangen) moet dus de jurist-rechter op de Bovenwindsche eilanden aanwezig zijn.

Volgens de bestaande regeling moet de rechter er twaalf maanden van het jaar zijn. Dien termijn wil het Bestuur halveeren.

Herhaald wordt dat hier geen sprake is van inmenging in de rechtspraak, doch dat zuiver bedoeld wordt het scheppen van de voorwaarden voor een behoorlijke rechtspraak, met het dienen tevens van het belang van het geheele gebied en dat van de rechterlijke ambtenaren.

Tot slot worden twee redactiewijzigingen — van beide artikelen — als wijzigingen van het ontwerp door het Bestuur aangebracht. Ze betreffen alleen den vorm, niet het wezen.

Het ontwerp moet dus geacht worden te luiden als nieuw geredigeerd.

Spreker wil nu nog even terugkomen op hetgeen de heer van den Biesen heeft gezegd over de splitsing in Kantongerechten.

Als men leest wat in 1918 bij de tot standkoming van de Rechterlijke Indeeling is geschreven in de toelichting, dan valt het op dat het in hoofdzaak er om ging de leekenrechtspraak op alle eilanden te vervangen door rechtspraak van universitair geschoolde rechters, die zoo mogelijk als omgaand rechter zouden rechtspreken in den trant als in Nederlandsch-Indië geschiedt. Het denkbeeld was uitgegaan van den toenmaligen Minister van Koloniën, Mr. Pleyte, wien dat instituut vanuit zijn Indische practijk bekend was.

Het bleek voor Aruba en Bonaire, die van het hoofdeiland gemakkelijk te bereiken waren, voldoende te zijn indien de op Curaçao gevestigde rechter, telkens wanneer zijn aanwezigheid gewenscht was, daarheen reisde. Die eilanden zijn ten opzichte van Curaçao niet geisoleerd. Anders staat het met de Bovenwindsche eilanden. De wetgever heeft gemeend daar een rechter te moeten stationneeren en is er zoo toe gekomen er een apart kanton van te maken. Hij achtte die eilanden daarvoor belangrijk genoeg, zooals nu ook Aruba belangrijk genoeg is om een afzonderlijk kanton te vormen, wat het in wezen met zijn afzonderlijken rechter feitelijk ook is. Dat men Aruba niet tot een afzonderlijk kanton heeft gemaakt, doch zich heeft geholpen met een kleine wijziging van het Reglement binnen het bestaande systeem van twee kantons, doet niets af aan het feit dat wij feitelijk van drie kantongerechten zouden kunnen spreken, en dat men in plaats van te gaan in de richting van concentratie in één kanton, zooals de heer van den Biesen wil ten aanzien van de Bovenwindsche eilanden, juist tot verdere splitsing is overgegaan, toen dit voor een betere rechtsbedeeling wenschelijk bleek.

Spreker acht het niet juist, dat het geachte lid, de heer van den Biesen, thans bij een los daarheen geworpen opmerking de kwestie van de diverse kantons in het geding brengt. Deze kwestie is een afzonderlijke studie waard en kan maar niet zoo even aan de orde worden gebracht. Waarom, zegt spreker, is deze kwestie niet bij de schriftelijke behandeling behoorlijk geformuleerd? Intusschen, de kwestie moge interessant zijn, thans staat zij buiten de orde van zaken. Spreker deelt thans als gemachtigde mede, dat het Bestuur de volgende wijzigingen in de artikelen 14 en 28 wenscht aan te brengen, waardoor de punten a en b van het artikel 1 van het ontwerp als volgt zullen luiden:

Het tweede lid van artikel 14 wordt als volgt gelezen:

„Het lid van het Hof van Justitie, dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, is op het eiland St. Martin gevestigd wanneer en zoolang de dienst zijn aanwezigheid aldaar of op de andere Bovenwindsche eilanden vereischt, doch ieder half jaar minstens drie maanden onafgebroken en voor den overigen duur der waarneming op het eiland Curaçao".

Het bepaalde onder *b* van artikel 1 wordt gelezen als volgt:

De eerste zinsnede van artikel 28 zal luiden:

„De betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden wordt, op aanwijzing van den Gouverneur of, met diens machtiging, van den president, voor ten hoogste een jaar, bij beurten door de leden van het Hof van Justitie waargenomen; die van Rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden door de overige leden van het Hof van Justitie *en mede door het lid dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt wanneer dat lid zich op het eiland Curaçao*

bevindt. De werkzaamheden in laatstgemeld kantongerecht worden onder de betrokken leden van het Hof van Justitie verdeeld door den President, die tevens bevoegd is, voor wat het eiland Curaçao aangaat, zoodanige dier werkzaamheden aan zich te houden, als hij dienstig zal oordeelen."

De redactie van artikel 14 verschilt in wezen niet met die welke in het ontwerp is voorgesteld. Zij is scherper geformuleerd. De strekking van het artikel is dus deze, dat St. Martin de standplaats van den rechter in het Kanton der Bovenwindsche eilanden is, maar dat, gedurende den tijd dat zijn aanwezigheid daar niet vereischt is, hij op Curaçao nevens de waarneming van zijn Bovenwindsche functie ook voor de Benedenwindsche eilanden en met name ook voor het Hof van Justitie werkzaamheden zal hebben te verrichten.

De heer *van den Biesen* het woord verkrijgende, antwoordt hierop, dat hij z.i. ganschelijk niet buiten de orde is omgegaan met zijn opmerkingen over de kantongerechten. Hij heeft alleen maar bij de algemeene beschouwingen de gedachten omtrent de belangrijke kwestie der indeeling in kantons ontwikkeld ter inleiding op het bij de artikelsgewijze behandeling voor te stellen amendement.

Spreker heeft in de beschouwingen van den gemachtigde van het Bestuur gemist eene aantooning van het belang dat de voorgestelde wijziging voor de rechtspraak of de rechtzoekenden heeft.

Wat, zoo vraagt spreker, heeft een formeele kwestie als die van de vestigingsplaats met het belang der burgerij te maken?

De heer *C. Suthoff*, gemachtigde van het Bestuur, resumeert nog in het kort waar het om gaat. Er bestaat een regeling die de aanwezigheid van den rechter op de Bovenwindsche eilanden eischt. Om regelen van noodzaak heeft het Bestuur in 1934 van de wettelijke regeling moeten afwijken wegens tekort aan rechterlijke ambtenaren. In 1935 bestond die noodtoestand niet, dus had normaliter de rechter weder voor een jaar naar de Bovenwindsche eilanden hebben moeten gaan. Omdat het Bestuur meende dat het belang van de rechtsbedeeling dier eilanden en de bezetting van de rechterlijke colleges op Curaçao beide gediend zouden zijn met een korter verblijf van een rechter op de Bovenwindsche eilanden, is een wijziging aan de orde gesteld. Wil men die wijziging niet, dan zal de oude regeling toegepast moeten worden. Het gaat er thans om uit eene impasse te geraken. Het Bestuursvoorstel voldoet daaraan.

Wat de heer van den Biesen omtrent de wenschelijkheid van één kanton voor het geheele rechtsgebied heeft betoogd, doet niets tot de zaak, nog afgezien dat hij er niet in geslaagd is de voordeelen van het stelsel aan te toonen. De wet schrijft twee kantongerechten voor en in het kader van dit stelsel beweegt zich het voorstel en de discussie daarover.

Aangezien niemand meer het woord verlangt, worden de algemeene beraadslagingen gesloten en wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Bij artikel 1 sub a stelt de heer *van den Biesen* voor in plaats van drie maanden te lezen twee maanden.

Nadat het amendement is ondersteund door de heeren Bichon van IJsselmonde en Capriles geeft de voorsteller de volgende toelichting.

Mijnheer de Voorzitter!

Ik stel dit amendement voor, omdat een verblijf van den rechter gedurende drie maanden tweemaal 's jaars op de Bovenwindsche eilanden, als minimum meestal te lang zal zijn, terwijl de rechter hier noode gemist kan worden. Ik blijf tegen het bestaan van een vasten termijn. Bij wijze van overgang naar een opheffing van den vasten termijn is het behouden van een minimum aannemelijk en daarom ben ik er niet tegen. Het gaat thans vooral over de lengte van dien termijn.

De gronden, die het Bestuur echter aangeeft voor het vasthouden aan een minimum tijd van drie maanden voor verblijf op de Bovenwindsche eilanden, zijn slechts veronderstellingen en dus geen bewijs.

Het Bestuur dan neemt aan, dat de rechter zou gedreven worden door het verlangen, om met de eerstvolgende boot te vertrekken en, omdat hij juist wil afreizen, de bevolking vrees inboezemen zal, ongelegen te komen en hij de menschen niet rustig zal aanhooren, enz.

Deze gronden zijn niet anders te beschouwen als een verondersteld tekort aan plichtsbesef. Hiervoor bestaat noch in het verleden, noch in het heden eenige aanleiding en als deze veronderstelling bedoeld is voor toekomstige rechters, dan is ze minstens voorbarig. De vele moeilijkheden en offers voor den rechter verbonden aan reizen en, zooals vroeger, zijn geheele huishouding overbrengen om de paar jaar, hebben nog nooit de geregelde rechtsbedeeling op een der eilanden ook maar in het minst nadeelig beinvloed.

Het Bestuur voert verder aan, dat de rechter zijn krachten te wijden heeft aan het welzijn der bevolking en dat hij als raadsman hen heeft aan te hooren. Hiertegenover zij opgemerkt, dat de bevolking daar haar gezaghebbers en geestelijken voor heeft. Door het stellen van den minimum termijn schijnt het Bestuur den rechter te willen voorschrijven, om zijn medemenschen met raad en daad bij te staan, wanneer zulks mogelijk is. Maar dit is een plicht, die men van ieder maatschappelijk mensch mag verwachten, dat hij die zal vervullen. Ook van een rechter, zou ik meenen.

Ik geloof dat ik hiermede mijn amendement voldoende heb toegelicht.

De heer *C. Suthoff*, gemachtigde van het Bestuur, het woord verkrijgende, constateert, dat de geachte voorsteller van het amendement geen principieele wijziging wil, doch slechts het minimum verblijf van den rechter op de Bovenwindsche eilanden van drie op twee maanden per half jaar wil brengen.

Spreker heeft met opzet gesproken over het belang dat de Bovenwindsche eilanden hebben bij een vasten termijn, gedurende welken de rechter in hun midden zal moeten zijn. Daarna komt het belang van het geheele gebiedsdeel en dat der rechterlijke ambtenaren. Dit laatste moet wijken voor het algemeen belang.

Spreker wil met een enkel voorbeeld uit eigen praktijk trachten duidelijk te maken welk belang de bevolking der Bovenwindsche eilanden bij de aanwezigheid van een rechter heeft.

Spreker is in Nederlandsch-Indië voorzitter van een Landraad geweest als jurist naast twee inlandsche bestuursambtenaren, weetgierige menschen, die er prijs op stelden het recht te begrijpen, voorlichting te ontvangen in zaken welke hun door gebrek aan kennis onduidelijk moesten zijn. Spreker heeft tot wederzijdsch genoegen een jaar lang die voorlichting gegeven.

Zulk een voorlichting hebben de Bovenwindsche eilanden ook noodig. Dit heeft de wetgever bedoeld met het permanent verblijf van een rechter.

Zou nu de heer van den Biesen durven beweren, dat de bestuursambtenaren ginds juridische voorlichting kunnen geven? Hoe zouden zij zich op die afgelegen eilanden die kennis eigen kunnen maken, op de hoogte blijven zonder een juridische vraagbaak, die den tijd heeft hen in te lichten?

Dat doet de rechter op de Benedenwindsche eilanden toch ook en bepaalt zich niet alleen tot rechtspraak.

Nu wil het Bestuur rekening houden met de belangen van de rechtspraak op Curaçao en de wenschen der rechters, voor zoover deze den tijd daarboven niet voor studie willen besteden. Maar dan is drie maanden ook een minimum en voor den rechter zeer aannemelijk.

De heer van den Biesen brengt het gering aantal zaken in het geding. Niet het aantal zaken beslist, maar de aard der zaken. Van elke zaak kan de rechter iets goeds maken. Juist in streken als op afgelegen eilanden zal men met zorg het voor en tegen moeten afwegen en daaraan den noodigen tijd moeten besteden. De feiten pleiten voor deze opvatting. De rechter Desertine zeide: „Ik heb op de Bovenwindsche eilanden geen oogenblik rust gehad". Rechter Polvliet weet al van 26 zaken af welke hem wachten. Maar dat niet alleen. Het publiek behoort te weten, dat het met zijn beslommeringen bij den rechter kan komen; het is in het belang van de rechtsbedeeling, dat de menschen weten, dat de rechter er is voor het publiek. Uit een oogpunt van goede rechtsbedeeling acht het Bestuur het amendement dan ook onaannemelijk.

De heer *Bichon van IJsselmonde* het woord verkrijgende, verklaart met stijgende belangstelling de uiteenzettingen te hebben gevolgd. Persoonlijk gelooft hij, dat de rechter op de Bovenwindsche eilanden inderdaad tot taak heeft, welke de gemachtigde van het Bestuur zoo uitvoerig en met overtuiging heeft omschreven. Spreker twijfelt er niet aan, dat ook de rechter die taak zoo zal aanvoelen. Maar als dat zoo is, is het dan wel noodig om een termijn vast te stellen? Spreker wil graag de belangen van de Bovenwindsche eilanden de voorrang geven; zooveel mogelijk moet men echter ook rekening houden met de belangen van de rechtsbedeeling op dit eiland, Curaçao. Dit heeft de gemachtigde van het Bestuur niet tegengesproken. Dit belang brengt mede, dat hier zoo lang mogelijk juridisch onderlegd personeel voor de rechtspraak aanwezig is.

Om dat mogelijk te maken, zal alleen, zoo lang als beslist noodig is, een rechter naar de Bovenwindsche eilanden gedirigeerd mogen worden.

Waarom nu een vasten termijn van drie maanden te stellen? Men zie niet over het hoofd, dat twee maanden in het amendement voorgesteld ook slechts een minimum is. In aanmerking nemend het vertrouwen in den rechter en in diens opvatting van zijn taak, acht spreker de door den heer van den Biesen voorgestelde wijziging een redelijk compromis tusschen zijn eigenlijken wensch en de omstandigheid dat het publiek op de Bovenwindsche eilanden gaarne ziet dat de rechterlijk ambtenaar een deel van het jaar op hun eilanden werkzaam is.

Spreker meent dat de gemachtigde van het Bestuur, indien hij het zelfde vertrouwen in den rechter heeft, zal willen inzien, dat, als er geen zaken meer zijn, genomen in den ruimen zin zooals hij dat doet, er geen bezwaar is Curaçao in het genot van die rechten te stellen.

Spreker betreurt het, dat de gemachtigde van het Bestuur zijn onaannemelijk liet hooren in eersten termijn en vertrouwt, dat hij in het zooeven uitgesprokene aanleiding zou vinden zijn uitspraak te herzien.

De heer *Suthoff*, gemachtigde van het Bestuur, antwoordt, dat het niet juist is hier te spreken van een compromis.

Het Bestuur heeft de weegschaal opgehouden waarin de voordeelen en nadeelen der oude en nieuwe regelingen worden afgewogen. De oude regeling gaf met een permanent verblijf van een rechter voor het rechtsgebied der Bovenwindsche eilanden 100 % voordeel, maar groote bezwaren voor het geheele Gebiedsdeel. De voorgestelde regeling van het Bestuur brengt den tijd, dat de rechter ginds moest wezen, op de helft van het jaar. Naar het gevoelen van het Bestuur zal, wil men een mogelijkheid op een korteren termijn openstellen, de weegschaal doorslaan ten koste van het belang der Bovenwindsche eilanden. Wil men den termijn op twee maanden bepalen, dan schrappe men alle termijnen, want twee maanden zijn juist voldoende om de eilanden af te reizen en voor de ruime opvatting van den taak, door spreker omschreven, blijft geen tijd over.

Spreker handhaafde dan ook de onaannemelijk verklaring. Brengt het belang van Curaçao met zich, dat de rechterlijke bezetting wordt versterkt, welnu, dan doe men dat door een rechter uit Holland aan te vragen, niet door bezuiniging op den tijd dat de rechters op de Bovenwindsche eilanden moeten zijn.

Nadat de heer *Bichon* bestreden heeft dat een half jaar eisch zou zijn voor de bezetting der Bovenwindsche eilanden en de heer *van den Biesen* zijn amendement heeft gehandhaafd, vraagt de heer *Sprockel* het woord om zijn tegenstem te motiveeren. Spreker meent, dat, wanneer belangen moeten worden afgewogen, de rechtsbedeelden voor behooren te gaan. Het moge voor de ambtenaren onaangenaam zijn eenige weken langer op de afgelegen eilanden te moeten vertoeven, als de rechtsbedeeling er onder zou lijden wanneer de termijn verkort werd, dan kiest spreker voor een langeren termijn en schaart zich achter de opvatting van het Bestuur. In zoo'n geval mag men nooit van een compromis spreken.

De heer *Bichon van Ysselmonde* zegt, dat het hem spijt dat hij het woord „compromis" heeft gebruikt; tenslotte is echter het Bestuursvoorstel ook een compromis tusschen de oude regeling en het nieuwe voorstel. Essentieel verschil bestaat er echter niet tusschen twee of drie maanden.

Het amendement-*van den Biesen* wordt thans in stemming gebracht en aangenomen met negen tegen een stem. Tegen stemde de heer Sprockel.

De heer *Suthoff*, gemachtigde van het Bestuur, het woord verkrijgende, deelt namens het Bestuur mede, dat het ontwerp thans is ingetrokken.

De heer *Bichon van Ysselmonde* deelt daarna mede, dat hij het betreurt dat het Bestuur gemeend heeft het ontwerp te moeten intrekken, en zou gaarne een motie willen indienen, waarin de wensch te kennen wordt gegeven, dat het artikel zooals door het amendement van den heer van den Biesen geformuleerd weder werd ingediend. Spreker wil desnoods deze motie ook aanhouden en alleen den inhoud daarvan ter kennis van het Bestuur brengen. Mocht het Bestuur echter geen bezwaar hebben, dan wil spreker de motie thans gaarne behandelen en de voorzitter verzoeken de vergadering voor een oogenblik te schorsen, teneinde de motie te redigeeren.

Aangezien niemand bezwaren inbrengt, wordt de vergadering voor eenige minuten geschorst.

Na de heropening der vergadering leest de heer *Bichon van Ysselmonde* de motie voor welke als volgt luidt:

De Koloniale Raad, gehoord de discussies in de vergadering van hedenavond omtrent het ontwerp-verordening tot wijziging van het bij K.B. van den 22sten Mei 1914 No. 83 (P. B. No. 56) vastgestelde reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao;

het amendement van den heer van den Biesen op artikel 1;

gelet op de aanname van dit amendement met negen tegen een stem;

gehoord de verklaring van den gemachtigde van het Bestuur dat het ontwerp is ingetrokken.

Betreurt de intrekking van het ontwerp;

spreekt als zijn meening uit, dat het ontwerp, zooals voorgesteld door het Bestuur en geamendeerd door den heer van den Biesen, zoowel het belang van het Bovenwindsch kanton als dat van het Benedenwindsch kanton ten zeerste zou dienen.

Verzoekt het Bestuur het ontwerp opnieuw in te dienen, rekening houdende met den inhoud van het aangenomen amendement.

Gaat over tot de orde van den dag.

De heer *Sprockel*, het woord verkrijgende, wenscht geacht te worden tegen de motie te stemmen omdat hij overtuigd is, dat het ontwerp van het Bestuur voldoende rekening hield met de diverse belangen bij het onderwerp betrokken.

Hierop wordt de motie aangenomen en besloten, dat door aanteekening in de notulen der vergadering van de woorden van den heer Sprockel aan diens wensch gehoor wordt gegeven.

Daarna bedankt de *Voorzitter* den gemachtigde van het Bestuur voor de uitvoerige inlichtingen welke hij den Raad heeft verstrekt, waarna de gemachtigde van het Bestuur de vergadering verlaat.

Thans brengt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-keur tot wijziging van de Algemeene Politiekeur 1917 (P.B. 1932 No. 54) (1935–1936–37).

Aangezien niemand het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 en 2, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand meer het woord verlangende sluit de Voorzitter de vergadering.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 12.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 21sten April 1936, des avonds te acht ure.

AANWEZIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren: *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, *S. A. L. Maduro*, *R. R. Muskus*, *J. de J. Arends*, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *J. H. Sprockel*, *C. N. Winkel*, *David Capriles*, *S. A. Senior*, leden, benevens den Heer *Mr. C. F. Gronemeyer*, griffier van den Raad.
AFWEZIG: de Heeren *A. P.A. van Leeuwen* en *Ernesto C. Martijn*, leden, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en onderwerpt aan de goedkeuring van den Raad de notulen van de vergadering van den 14den Januari 1936 welke zonder wijzigingen worden vastgesteld.

De Voorzitter doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. Verslag omtrent de behandeling van het geschil tusschen Italie en Ethiopie, te Geneve 1 tot 6 November 1935, toegezonden bij Gouvernements Apostille dd. 26 Maart 1936 No. 6341, welk stuk ter inzage van de leden ter griffie zal worden gedeponeerd.
2o. Een Gouvernements-depeche van den 16den April 1936 No. 4732, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-verordening tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914 No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgesteld Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao, welk stuk op voorstel van den Voorzitter naar de afdeelingen wordt verwezen.
3o. Een schrijven dd. 20 April 1936 van de Curaçaosche Bakker-Patroons Vereeniging, waarbij wordt aangeboden een afschrift van een brief dd. 20 April 1936 aan de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, van den volgenden inhoud:

Mijne Heeren,

Ondergeteekenden, Voorzitter en Secretaris van de „CURAÇAOSCHE BAKKER-PATROONS VEREENIGING", nemen de vrijheid zich met het navolgende tot Uwe Kamer te wenden.

Van bevriende zijde ontvingen zij een uitknipsel uit een bakkers vakblad in Nederland, de volgende advertentie bevattende:

VESTIGING OP CURAÇAO.

„Indien er personen mochten zijn, met kapitaal, die het plan hebben zich op Curaçao te vestigen om een bakkersbedrijf op te richten, wordt hun de gelegenheid gegeven zich schriftelijk te melden aan het Secretariaat van de West-Indische Kamer (Bureau voor Handelsinlichtingen), Oudebrugsteeg 16, Amsterdam, onder opgave van bijzonderheden.
Een lid van de Kamer van Koophandel op Curaçao, tijdelijk in Europa vertoevend, is gaarne bereid belangstellenden mondeling omtrent de plaatselijke toestanden in te lichten, waartoe t.z.t. de gelegenheid zal zijn op het kantoor van genoemde W.I. Kamer te Amsterdam."

Uit het 2e lid dezer advertentie trokken zij de gevolgtrekking, dat Uwe Kamer een momenteel in Europa verblijfhoudend lid, opdracht of machtiging gegeven heeft personen te bewegen naar Curaçao te komen, teneinde alhier een broodbakkerij te openen.

Mocht vorenstaande veronderstelling niet juist zijn, dan meenen zij te mogen verwachten dat Uwe Kamer haar lid als zoodanig telegrafisch dessavoueert.

Bestaat vorenbedoelde opdracht of machtiging wel, dan meenen zij hierover hun grootste verbazing te moeten uitspreken, om reden de Kamer dan van meening moet zijn dat ondergeteekenden niet of niet in voldoende mate in de behoefte aan brood op Curaçao voorzien. Zij zijn daarentegen van meening, dat zij hierin wel voorzien en dat ook het aantal broodbakkerijen, 14 in totaal beslist te groot is.

Het niet noemenswaard voor vergrooting vatbare debiet zal bij overkomst van een broodbakker uit Nederland alweer met een meer gedeeld moeten worden. Het valt niet aan te nemen, dat iemand geheel uit Nederland komt om hier een klein bakkerijtje op te richten. Wil het de moeite van overkomst waard zijn, dan zal het uiteraard de bedoeling zijn in het groot te beginnen, waarop ook het woord „kapitaalkrachtig" in de advertentie duidt. Wil het bedrijf van den nieuwkomer loonend worden, dan zal hij, gelet op het zeer groot aantal alhier reeds gevestigde bakkerijen, eenige hiervan moeten wegconcurreeren, in welk verband het reeds aangehaalde woord „kapitaalkrachtig" voor ondergeteekenden een vrij onaangenamen klank heeft. Zij hebben steeds het principe van vrije concurrentie hooggehouden, dringen in geenen deele op „ordening" aan, doch meenen, dat het toch allerminst op den weg van de *Curaçaosche* Kamer van Koophandel en Nijverheid ligt den strijd om het bestaan van *Curaçaosche* broodbakkers, naar hun meening noodeloos te verzwaren.

Zij kunnen zich indenken, dat de Kamer de beste bedoelingen gehad heeft om eventueel te trachten de vestiging op Curaçao van nieuwe bedrijven te bevorderen, doch dan dient daar toch een diepgaand onderzoek aan vooraf te gaan omtrent hetgeen op een bepaald gebied op Curaçao reeds aanwezig is en welke verhoudingen hierbij bestaan. En hiermede komen zij op het punt waaruit hun reeds eerder vermelde verbazing spruit, n.l. gemis aan het instellen van een diepgaand onderzoek. Dat heeft h.i. niet plaats gehad; immers had de Kamer zich toch in de eerste plaats hiertoe tot belanghebbenden om inlichtingen dienen te wenden, hetgeen niet het geval geweest is.

Zij zijn dan ook van meening, dat de pogingen die de Curaçaosche Kamer aanwendt om iemand in Nederland te bewegen alhier een bakkerij te openen, voor de Curaçaosche belanghebbenden bij welslagen hoogst nadeelig zal zijn. Mochten er wenschen van het publiek zijn, die de Kamer wel, doch de belanghebbenden niet kennen, dan ligt het op den weg der Kamer deze aan belanghebbenden kenbaar te maken, teneinde hen in staat te stellen hieraan tegemoet te komen, en, eerst bij niet voldoening hieraan, kunnen andere wegen gezocht worden.

Recapituleerende zouden zij beleefd de navolgende inlichtingen van Uwe Kamer willen verzoeken:

1e. heeft de Kamer opdracht of machtiging gegeven aan het in Europa vertoevend lid om personen te bewegen op Curaçao een broodbakkerij te openen?

2e. heeft de Kamer een diepgaand onderzoek omtrent hetgeen op Curaçao aan broodbakkerijen aanwezig is, hun bedrijf, debiet en bestaansmogelijkheden ingesteld?

3e. welke houding meent de Kamer na lezing van het vorenstaande te moeten aannemen?

Zij vertrouwen, gelet op de groote belangen die er voor hen op het spel staan, dat de Kamer hen uitvoerig zal willen inlichten.

Inmiddels verblijven zij,

Hoogachtend,

J. F. Martijn. Voorzitter. — Dick Capriles. Secretaris.

4o. Een schrijven dd. 20 April 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, waarbij wordt aangeboden een afschrift van een brief dd. 20 April 1936 aan de Curaçaosche Bakker-Patroons Vereeniging, luidende als volgt:

Aan de
Curaçaosche Bakker-Patroons Vereeniging,
ALHIER.

Mijne Heeren,

De Kamer heeft de eer de ontvangst te erkennen van Uw schrijven van heden en in antwoord daarop kan zij U mededeelen, dat Uw gevolgtrekking, dat onze Kamer haar momenteel in Europa vertoevend lid opdracht of machtiging heeft gegeven personen te bewegen naar Curaçao te komen, teneinde alhier een Broodbakkerij te openen, onjuist is. Bovendien meent de Kamer te mogen opmerken, dat zij ook niet uit de door U in Uw schrijven geciteerde advertentie leest, dat het betrokken lid onzer Kamer, namens de Kamer gehandeld heeft.

De Kamer deelt U tenslotte mede, dat zij een afschrift van Uw schrijven en van haar antwoord aan het thans in Europa vertoevend lid onzer Kamer zal doen toekomen.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.
(w. g.) H. J. Cohen Henriquez Voorzitter.
(w. g.) J. de Goederen Secretaris.

5o. Een schrijven dd. 20 April 1936 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, luidende als volgt.

Aan den Voorzitter en de Leden
van den Kolonialen Raad,
CURAÇAO.

Edelachtbare Heeren,

Uit het Voorloopig Verslag No. 10 van 27 Maart jl. op de begrooting voor het dienstjaar 1937 is de Kamer gebleken, dat Uw College hetzelfde standpunt meent te moeten innemen ten opzichte van de aanstelling van een Secretaris der Kamer, die zich een volle dagtaak aan zijn werk wijdt, als bij de behandeling en vaststelling der Suppletoire Begrooting 1936.

Met haar schrijven van 25 Februari jl. had de Kamer de eer Uw College reeds uitvoerig in te lichten ten aanzien van de uitgebreide werkzaamheden, verbonden aan het werk der Kamer op het gebied van de bevordering van het Vreemdelingenverkeer, alsook de omvangrijke werkzaamheden, die aan het eigenlijke secretariaat der Kamer verbonden zijn. Indien al dit werk verricht moet worden door een Secretaris in zijn vrijen tijd, dus des avonds en des Zondags, kan er geen sprake van zijn dat het behoorlijk uitgevoerd wordt.

Aangezien de Kamer meent dat Uwen Raad niet met juistheid bekend is welke werkzaamheden door haar gedaan worden resp. moeten worden, wil zij zich behoorlijk van haar taak als representatief lichaam van Handel en Nijverheid kwijten, geeft zij Uw College beleefd in overweging een commissie uit zijn midden te benoemen, teneinde zich persoonlijk bij de Kamer met een en ander op de hoogte te stellen, opdat Uwe Raad uit de eerste hand de noodige inlichtingen verkrijgt en volledig op de hoogte is van het onderwerp, waarover zij moet oordeelen.

Met de meeste hoogachting,

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.
(w.g.) H.J. Cohen Henriquez Voorzitter.
(w.g.) J. de Goederen Secretaris.

6o. Een Gouvernements-depêche van den 17den April 1936 No. 8045, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat aan den Gouverneur op zijn verzoek bij K. B. van 7 April 1936 No. 12 eervol ontslag is verleend en dat bij K. B. van dienzelfden datum No 13 als zijn opvolger is benoemd de Heer G.J.J. Wouters, Burgemeester van Eibergen, die in Juni a.s. naar Curaçao zal vertrekken.

De *Voorzitter* neemt daarna het woord en houdt de volgende rede:

In de eerste plaats wil ik een woord van dank richten tot Zijne Excellentie Gouverneur van Slobbe, namens den Kolonialen Raad, voor de aangename samenwerking en goede verstandhouding, die gedurende zijn bewind steeds heeft bestaan tusschen het Bestuur en dit college.

Het gedeelte van Zijne Excellentie's levensbaan op Curaçao doorgebracht is zeker niet makkelijk geweest voor hem.

Gouverneur van Slobbe heeft immers het bestuur aanvaard over Curaçao onder zeer ongunstige omstandigheden aan het begin van de wereldcrisis, toen de finantiën van dit gebiedsdeel in hopeloozen toestand verkeerden.

Dank zij een verstandig beheer der middelen, kunnen wij thans met voldoening zeggen, dat, finantieel beschouwd, Curaçao geen redenen voor bezorgdheid oplevert.

Veel is hier tot stand gebracht onder zijn bestuur, zoowel op sociaal als op economisch gebied.

Dat onder deze omstandigheden dikwijls verschil van meening heeft bestaan tusschen Bestuur en Raad, is van zelf sprekend.

Door zijn helder verstand en goed inzicht in zaken, is het steeds mogelijk geweest deze verschillen tot een bevredigende oplossing te brengen.

Ik ben overtuigd, dat de naam van Gouverneur van Slobbe bij ieder onbevooroordeeld burger van dit gebiedsdeel met dankbaarheid zal worden herdacht als van een landvoogd, die met reuzen energie en ijzeren wilskracht gewerkt heeft in het belang van dit gebiedsdeel.

Ik hoop, dat ook Zijne Excellentie steeds met voldoening zal terugdenken aan de jaren, die hij hier heeft doorgebracht.

Namens den Kolonialen Raad wensch ik Zijne Excellentie Gouverneur van Slobbe en familie een voorspoedige reis en behouden aankomst in het Moederland toe.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890 No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao (1935-1936-34) en opent de algemeene beraadslagingen.

Aangezien niemand hierbij het woord verlangt, gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 tot en met 3, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde en niemand meer het woord verlangende sluit de Voorzitter de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 13.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 5den Mei 1936, des avonds te 8 uur.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *Mr. P. J. J. van den Biesen*, *C. N. Winkel*, *J. de J. Arends*, *Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde*, *S. A. L. Maduro*, *S. A. Senior*, *A. P. A. van Leeuwen*, *J. H. Sprockel*, *David Capriles* leden en *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier.
ZOOMEDE: de Heeren *P. C. M. van der Drift*, Administrateur van Financiën, *J. D. A. M. ten Brink*, Directeur van Openbare Werken, *Dr. C. Süthoff*, Voorzitter van de commissie van wetgeving, *R. J. Beaujon*, Directeur van den Landswatervoorzieningsdienst, *W. Gauw*, Havenmeester en *J. M. Diekmann*, Commandant der Militaire Politietroepen, gemachtigden van den Gouverneur.
AFWEZIG: de Heeren *R. R. Muskus* en *Ernesto C. Martijn*, leden, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en brengt in behandeling de notulen van de vergadering van den 3den Maart, welke onveranderd worden goedgekeurd en gearresteerd.

De *Voorzitter* doet hierop mededeeling van de navolgende ingekomen stukken:

1o. een gouvernements-depêche van den 23sten April 1936 no. 7516, waarbij den Raad wordt aangeboden een ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Motorboot- en Havenpassagierskeur" 1930 (P. B. 1930 No. 19), en stelt voor dit stuk naar de Afdeelingen te verwijzen.

2o. een gouvernements-depêche van den 4den Mei 1936 no. 6413, waarbij den Raad wordt medegedeeld, dat de Gouverneur ingevolge artikel 85 bis van het gewijzigd Regeeringsreglement van Curaçao de navolgende Heeren heeft gemachtigd om de beraadslagingen van den Raad over de onderstaande ontwerp-verordeningen resp. keur bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen:

den Heer Administrateur van Financiën over de ontwerp-keur tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74), zoomede over de ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.
De Heeren Directeur van Openbare Werken, den Commandant der Militaire Politietroepen en den Directeur van den Landswatervoorzieningsdienst eveneens over de ontwerp-begrooting 1937 voornoemd.
Den Heer Voorzitter van de Commissie van Wetgeving over de ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.
Den Heer Havenmeester over de ontwerp-verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao.

De *Voorzitter* heet den gemachtigden van het Bestuur wel kom ter vergadering en geeft hun de verzekering, dat de Raad met belangstelling zal luisteren naar de inlichtingen, die zij zullen meenen te moeten verstrekken.

Hierop stelt de *Voorzitter* aan de orde van behandeling het ontwerp-verordening tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao (1935-1936-30) en opent de algemeene beraadslagingen.

Daar niemand het woord verlangt, wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

De Heer *van der Linde Schotborgh* vraagt en verkrijgt het woord en dient het volgende amendement in ten aanzien van den aanhef van het in het eenig artikel voorgestelde artikel 43a, hetwelk zal luiden: „De notarissen zijn, wanneer zij vermogensbestanddeelen van anderen in bewaring hebben of beheeren, verplicht".

Nadat het amendement is ondersteund door de Heeren Capriles en Sprockel geeft de heer *Schotborgh* de volgende toelichting:

Mijnheer de Voorzitter!
In het Voorloopig Verslag wordt gezegd, dat de invoering der voorgestelde bepalingen — hier had men meer art. 43a op het oog — niet noodig werden geacht, omdat het, voor zoover men wist, hier niet voorkomt, dat financieele belangen aan notarissen worden toevertrouwd. In de Memorie van Antwoord zegt het Bestuur zeer juist, dat wat niet is, in de naaste toekomst wel het geval kan zijn. Hiermede vereenigden de afdeelingen zich blijkens het Eindverslag en stelden, uitgaande van het feit, dat artikel 43a voorgesteld wordt om meerderen waarborg te scheppen voor hen, die financieele belangen toevertrouwen aan notarissen, voor, de verplichting in dat artikel bedoeld, afhankelijk te stellen van het al dan niet aan den notaris toevertrouwd zijn van die belangen en de door mij hedenavond voorgestelde aanvulling in den aanhef van dat artikel aan te brengen. Blijkens de Nota naar aanleiding van het Eindverslag wil het Bestuur om aan de bezwaren tegen het ontwerp, welke blijkbaar het 2de en 3de lid van artikel 43a hebben doen rijzen, tegemoet te komen, beide leden doen vervallen en zegt daarbij, dat het bepaalde bij art. 43c den notaris zal nopen ervoor zorg te dragen, dat het gebod om behoorlijk boek te houden, wordt opgevolgd.
Mijnheer de Voorzitter, uit het voorgaande volgt, dat ik mij niet met dit Bestuursvoorstel kan vereenigen. Er bestond in de afdeelingen geen bezwaar tegen de voorgestelde 2de en 3de leden van art. 43a, doch principieel bezwaar om de notarissen, ook wanneer zij geen vermogensbestanddeelen van anderen in bewaring hebben of beheeren, te verplichten boek te houden. En met het Bestuursvoorstel zouden wij in dat opzicht even ver blijven. Het doet mij dan ook genoegen, dat het Bestuur zijn voorstel niet in een Nota van Wijziging heeft vervat, zoodat dat voorstel ook niet gedaan is, want ik zou naast het door mij voorgestelde, die twee leden best wil-

len behouden. Wanneer de notarissen vermogensbestanddeelen van anderen in bewaring hebben of beheeren, mogen zij ook gerust gecontroleerd worden. De vrees van het Bestuur, dat de notaris, die geen contrôle op zijn boekhouding wenscht, angstvallig elk bedrag van een client, hoe klein ook, zal weigeren onder zich te nemen, deel ik niet. In de eerste plaats geloof ik, dat een notaris niet met het oog op de door mij voorgestelde redactie elk bedrag hoe klein ook, behoeft te weigeren onder zich te nemen, omdat het hier niet gaat om welk bedrag hoe klein ook b.v. om daaruit zegels te bekostigen (verschotten). Hier moet gedacht worden aan bewaarneming of beheer. Welnu, als een notaris te eeniger tijd vindt, dat de voordeelen, aan een van beide verbonden, opwegen tegen de beslommeringen der boekhouding, zal hij tot die bewaarneming of dat beheer overgaan.

De Heer *Suthoff*, Voorzitter van de Commissie van Wetgeving, verkrijgt het woord en dankt den Voorzitter mede namens de overige gemachtigden van het Bestuur, voor de woorden van welkom tot hen gericht.

In verband met het ingediende amendement van den Heer Schotborgh deelt de Heer Suthoff het volgende mede:

Men maakt bezwaar tegen het imperatieve voorschrift in het ontwerp dat de notaris behoorlijk moet boekhouden.

In het nieuwe Wetboek van Koophandel is bepaald dat ieder die een bedrijf uitoefent verplicht is tot boekhouden. Waar dus iedere kleine bedrijfsman daartoe verplicht is, is het toch van een notaris te vorderen dat hij behoorlijk boek houdt.

In Nederland heeft men aanvankelijk er over gedacht de verplichting tot boekhouden in het Wetboek van Koophandel op te leggen aan allen die een beroep uitoefenden. Daar waren bezwaren tegen, maar erkend werd dat tal van anderen dienden boek te houden zooals notarissen, advocaten en procureurs, bewindvoerders en lasthebbers. Voor dezen zouden speciale bepalingen moeten worden gemaakt.

Het eerst werd de verplichting aan notarissen opgelegd, die in de eerste plaats in hun beroep gelden van en voor anderen onder zich hebben, voor anderen beheer voeren.

De geachte voorsteller van het amendement heeft zich wellicht niet gerealiseerd dat de onderscheiding, die door het amendement gemaakt wordt neerkomt op deze: notarissen met en zonder praktijk. Immers, heeft een notaris eenige praktijk, dan zal hij geregeld „vermogensbestanddeelen" van anderen onder zich krijgen en dus beheeren, korter of langer. En dat gebeurd hier even goed als elders, als in Nederland. Zonder zoodanig optreden van den notaris, zou het publiek niet gebaat zijn, integendeel allerlei last ondervinden. Kooppenningen en gelden uit te keeren als de acte van vestiging van hypotheek is geteekend behooren aan den notaris te worden toevertrouwd om die te bewaren, dus onder zich te houden, en uit te keeren als aan voorwaarden is voldaan, dus beheeren.

Het uitgangspunt van den geachten voorsteller is dus verkeerd. Het Bestuur wenscht het amendement dus niet over te nemen, omdat het 1o. onjuist is om nog restricties te maken ten aanzien van de verplichting om boek te houden en 2o. onmogelijk is dat een notaris praktijk uitoefent zonder gelden onder zich te nemen en korter of langer te beheeren. Bovendien, waar het Tarief voor notarissen de verplichting oplegt om gespecificeerde rekeningen aan clienten te verstrekken, is reeds veronderstelt dat de notaris boek houdt en behoorlijk boek houdt.

Feitelijk dus is het een pleonasme, de redactie die nu voorgesteld wordt. Als de Raad er op staat, dan wil het Bestuur zich niet verzetten. Geadviseerd wordt echter het amendement in te trekken.

De Heer *Schotborgh* zegt, dat hier op Curaçao de notaris geen cent in handen krijgt en vindt, na hetgeen door den gemachtigde van het Bestuur is medegedeeld, geen aanleiding zijn amendement in te trekken.

De Heer *Suthoff* antwoordt, dat hij zeker weet, dat de notarissen wel geld onder hun berusting hebben en zou man en paard kunnen noemen. Hoe is het anders mogelijk? De Heer Schotborgh komt niet zoo veel in aanraking met de notarissen als spreker.

Spreker vraagt zich af wat er tegen is het boekhouden verplicht te stellen.

In het tarief van de notarissen staat wat de verschillende handelingen kosten en spreker vermoedt, dat zij alles toch wel zullen noteeren; wordt de toestand nu niet beter wanneer er behoorlijk wordt boek gehouden. Immers als er een quaestie komt tusschen notaris en cliënt, dan heeft de eerste toch zijne boeken noodig om zijn goed recht te bewijzen.

Echter heeft het Bestuur geen bezwaar tegen het voorgestelde amendement, hoewel hij de formuleering niet elegant vindt.

~~Spreker wijst er nog op, dat in het nieuwe Wetboek van Koophandel gezegd wordt, dat ieder die een bedrijf uitoefent, een boekhouding moet voeren. Daaronder vallen ook beroepen als die van notarissen, procureurs, advocaten en dergelijke.~~

De *Voorzitter* wenscht den geachten gemachtigde te doen opmerken, dat door het Bestuur in de Memorie van Toelichting andere argumenten naar voren zijn gebracht.

De voorbeelden zijn uit Nederland, waar de notaris misbruik maakt van de gelden onder zijn beheer. Doch men kan hier toch geen misstanden uit den weg ruimen, waar ze niet bestaan. Daarom wil spreker niet verder ingrijpen. Als het zoover komt dan kan de Raad er over denken en is het tijd om wijzigingen aan te brengen. Wanneer de notaris gelden onder zijne berusting neemt, dan zal er reden voor zijn deze te boeken.

De Heer *Süthoff* zegt, dat de Voorzitter eene vergissing begaat. Het gaat hier niet om het feit, dat de notaris gelden in beheer heeft, doch gelden opneemt uit een speculatief oogpunt en b.v. 4% betaalt en probeert er zelf 5% voor te ontvangen. Het gaat hier om het onder zich nemen van vermogensbestanddeelen. het vasthouden van geld voor enkele maanden.

Het amendement Schotborg wordt thans in stemming gebracht en met algemeene stemmen aangenomen.

Achtereenvolgens worden artikel 1, zooals geamendeerd, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vervolgens komt aan de orde van behandeling het ontwerp eener keur tot wijziging en aanvulling van de Bioscoopkeur 1933 (P.B. 1933 No. 74) (1935-1936-28).

De *Voorzitter* opent de algemeene beraadslaging en gaat, daar niemand het woord verlangt over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Bij de behandeling van artikel 1 stelt de heer *Sprockel* eenige amendementen voor, luidende:

De laatste zin van het tweede lid van het onder I van artikel 1 van het ontwerp voorgestelde nieuwe artikel 3 der keur wordt vervangen door het volgende:

„Tevens worden door den Gouverneur 5 plaatsvervangende leden benoemd.

Na iedere keuring door de commissie zal de voorzitter, c.q. de plaatsvervangend voorzitter, zoo spoedig mogelijk mededeeling van het resultaat der keuring doen aan den Procureur-Generaal en aan dengene, die de vergunning gevraagd heeft.

Indien deze laatste bezwaren heeft tegen dat resultaat, kan hij binnen 24 uur na ontvangst der evenbedoelde mededeeling, den Procureur-Generaal verzoeken een herkeuring te doen plaats hebben.

Deze herkeuring zal dan geschieden, hetzij door den Procureur-Generaal zelf, hetzij door bovenbedoelde commissie, tot zoover aangevuld met de overige ter beschikking staande plaatsvervangende leden, dat daardoor het maximum aantal keurders verkregen wordt. Van deze commissie van herkeuring zijn voorzitter en plaatsvervangend voorzitter respectievelijk de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de bovenbedoelde commissie van keuring. De voorzitter, c.q. de plaatsvervangend voorzitter van de commissie van her-

keuring geeft den Procureur-Generaal zoo spoedig mogelijk kennis van het resultaat der herkeuring.".

In het onder III van het artikel 1 van het ontwerp voorgestelde nieuwe artikel 7 der keur en in het onder IV van artikel 1 van het ontwerp voorgestelde nieuwe artikel 8 der keur wordt achter „commissie" gelezen: „van keuring.".

Sub V van artikel 1 van het ontwerp wordt gelezen als volgt: „Artikel 9 vervalt en artikel 10 wordt artikel 9 en zal luiden: „De in artikel 3 bedoelde commissie van keuring keurt, zoo noodig na aanvulling uit de plaatsvervangende leden, slechts voltallig.".

Sub VI van artikel 1 van het ontwerp wordt gelezen als volgt: „Na artikel 9 (nieuw) wordt ingevoegd een nieuw artikel 10, luidende: „Het is verboden platen, betrekking hebbende op lichtbeeldenvertooningen op voor het publiek zichtbare plaatsen uit te stallen zonder vergunning van den Procureur-Generaal. Deze vergunning wordt slechts gegeven onder dezelfde voorwaarden als bepaald voor het verleenen van de vergunning tot het houden of geven van een openbare lichtbeeldenvertooning.".

Sub VIII van artikel 1 van het ontwerp zal luiden: „In artikel 13 wordt in het eerste lid vóór de woorden „of artikel 11" ingevoegd: „artikel 10." en vervallen in het tweede lid de woorden: „of artikel 12".

Aan artikel 1 van het ontwerp wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende: „IX. In artikel 15 wordt voor de woorden: „of artikel 11" ingevoegd: „artikel 10,".

Nadat de amendementen zijn ondersteund door de heeren Bichon en Capriles, licht de heer *Sprockel* zijn voorstel als volgt toe:

Mijnheer de Voorzitter,

Reeds in het Voorloopig Verslag op dit ontwerp hebben de afdeelingen van den Raad de opmerking gemaakt, dat doordat in den vervolge dezelfde personen alle keuringen moeten verrichten, de kans nu grooter is dan bij de vroegere regeling, dat in de nieuwe commissie bepaalde opvattingen van leden overheerschend zullen kunnen zijn. Tevens werd opgemerkt, dat de keuring dan pas volledig is, als zij zich uitstrekt tot de reclameplaten. Deze reclameplaten moeten, waar zij publiek tentoongesteld worden, steeds voor kinderen geschikt zijn. Aan deze twee opmerkingen, waaraan de afdeelingen zijn blijven vasthouden ook in haar eindverslag, is het Bestuur in zijn Nota naar aanleiding van dat Eindverslag in zooverre tegemoet gekomen, dat het Bestuur toestemt in de keuring der reclameplaten en bij een Nota van Wijziging dit mogelijk maakt. Echter komt niet tot uitdrukking het verlangen van de afdeelingen n.l. een verbod, om afkeurende reclameplaten op voor het publiek zichtbare plaatsen uit te stallen. Men zou kunnen opwerpen dat het verbod in de voorgestelde redactie opgesloten is. Mijnheer de Voorzitter, ik geloof, dat het beste is ter voorkoming van verkeerde interpretatie in de toekomst, een en ander uitdrukkelijk vast te leggen.

Het Bestuur is van gevoelen, dat de mogelijkheid tot beroep reeds voldoende gewaarborgd is. Immers, zegt het Bestuur in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag, „hij, die een film ter keuring aanbiedt en zich niet kan vereenigen met den uitslag der keuring door de commissie, kan zich met een verzoek tot herkeuring wenden tot den Procureur-Generaal, die dan persoonlijk als beroepsinstantie optreedt." Wat het Bestuur hier als een mogelijken gang van zaken voorstelt, willen wij graag in de keur vastgelegd zien. En omdat de keuringscommissie in eerste instantie de keuring heeft verricht, is het goed met het oog op de eenheid van opvatting bij keuringen, die het Bestuur zelf door dit voorstel tot wijziging wil bevorderen, de mogelijkheid open te laten, dat deze keuringscommissie, nu aangevuld met de plaatsvervangende leden tot het grootst mogelijke aantal, de herkeuring doet. De gedachtenwisseling tusschen de leden van deze commissie van herkeuring, die ongetwijfeld zal plaats hebben, zal voorzeker bevorderlijk zijn voor de eenheid van opvatting.

De gemachtigde van het Bestuur, de heer *van der Drift*, het woord verkrijgende antwoordt met belangstelling te hebben kennisgenomen van het voorstel tot wijziging van artikel 1. In principe bestaat bij het Bestuur geen bezwaar ertegen behoudens betreffende kleine wijzigingen van ondergeschikten aard.

Spreker zou in de tweede zin van het eerste amendement in plaats van *deze* commissie, willen lezen: *de* commissie. In de derde zin tusschen *deze* en *bezwaren* willen zien ingevoegd: *laatste*. In de vierde zin ware, ter vermijding van eene mogelijk verkeerde gevolgtrekking, te lezen: „tot zoover aangevuld met de overige ter beschikking staande plaatsvervangende leden."

Teneinde te voorkomen dat de leden den door het amendement Sprockel in het leven geroepen herkeuringscommissie van vacatiegeld verstoken zouden zijn, ware volgens den gemachtigde beter te spreken van „Commissie van keuring, resp. van herkeuring." Tenslotte stelt de gemachtigde voor om de eisch van voltalligheid, gesteld in het amendement op sub *V* van artikel 1 te vervangen door keuring met tenminste 3 leden. Men moet, zegt spreker, voorzitter van een keuringscommissie zijn geweest om te weten welke bezwaren tegen voltalligheid bestaat. Spreker amendeert dus hiermede het Bestuursvoorstel.

Op de vraag van den heer *Bichon* om verduidelijking van dit voorstel antwoordt de gemachtigde dat het voorstel niet anders beoogt dan de moeilijkheid om alle leden der keuringscommissie bijeen te krijgen te ondervangen. Een kern van dezelfde personen zal dus steeds keuren, waarvan er minstens drie bijeen moeten zijn; de ontbrekenden moeten bij afwezigheid der vaste leden zooveel mogelijk door plaatsvervangende leden worden aangevuld. Er wordt dus geen wijziging gebracht in het beginsel der uniformiteit van keuring.

De heer Sprockel deelt mede, dat hij geen bezwaar heeft tegen de wijzigingen welke de gemachtigde van het Bestuur in zijn amendementen heeft aangebracht. Gaarne zou hij echter vernemen of het dus de bedoeling is, dat met het minimum van drie personen alleen dan zal worden gekeurd, als er geen plaatsvervangende leden ter beschikking zijn om tot het voltallig aantal aan te vullen.

De heer *van der Drift* beaamt zulks en deelt mede dat het Bestuur het amendement van den heer Sprockel zooals door hem gewijzigd overneemt.

Vervolgens worden artikel I, zooals staande de vergadering door den gemachtigde van het Bestuur gewijzigd, artikel II en III, het intitulé, de considerans en tenslotte het ontwerp in zijn geheel zonder verdere beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Aan de orde van behandeling komt thans het ontwerp-verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao (1934–1935–3; 1935–1936–33).

De algemeene beraadslagingen worden geopend. De gemachtigde van het Bestuur het woord verkrijgende, deelt mede dat in de gestencilde compilatie van den thans geldenden tekst van het ontwerp havenreglement een paar fouten zijn ingeslopen, welke hij eerst even moge herstellen, te weten:

Ad art. 1 sub a. De definities van „schipper" en „eigenaar" zijn vervallen, dus behooren geschrapt te worden.

Ad art. 2. De in de laatste alinea aangehaalde artikelen 27 en 28 moeten zijn: 28 en 29.

Ad art. 21 sub e was vervallen en behoort dus te worden geschrapt.

Naar aanleiding van het Eindverslag deelt spreker namens het Bestuur het volgende mede.

Ad art. 1. Het Bestuur kan zich vereenigen met de voorgestelde wijziging, zoodat de definitie sub c van art. 1 worde gelezen: „In deze verordening is onder „eigenaar van een schip" mede te verstaan, dengene, die het beheer over het schip heeft, in welke hoedanigheid ook".

Lid d. van art. 1 komt hierdoor eveneens te vervallen.

Ad art. 3. Het voorstel om in art. 3 sub c (nieuw) achter het woord „schip" in te lasschen „hun vertegenwoordigers, agenten of gemachtigden", wordt overgenomen.

Betreffende de gemaakte opmerkingen aangaande lid d van dit artikel deelt het Bestuur mede, dat het niet in de bedoeling lag, dat landskinderen niet zonder toestemming van het hoofd der Politie zouden mogen afmonsteren, weshalve wordt voorgesteld achter het woord „schepeling" in te voegen: „, niet Curaçaoenaar zijnde,".

Ten aanzien van vreemdelingen blijft deze bepaling noodzakelijk, daar anders een lek in de bestaande regeling zou ontstaan, evenwel wordt voor vreemdelingen welke op Curaçao zijn aangemonsterd, welke dus als regel contractueel weder op Curaçao moeten afmonsteren, voorgesteld, dit artikel aan te vullen door aan het slot toe te voegen: „,tenzij het betreft schepelingen niet Curaçaoenaar zijnde, die op Curaçao zijn aangemonsterd, in welk geval afdanking of ontslag niet mag plaats hebben zonder voorkennis van het Hoofd der politie".

Intusschen is het geenszins de bedoeling bij de toelating van afmonsterende schepelingen eenige andere maatstaf aan te leggen, dan de thans geldende bepalingen.

Ad art. 16 (nieuw)

Het bestuur vermeent, dat voor het behoud van uniformiteit met P. B. 1923 No. 25 art. 9, waarbij wordt aangevuld P. B. 1909 No. 52 met art. 3 bis, de redactie moet luiden dat de toestemming door den Gouverneur behoort te worden gegeven.

In de practijk kunnen aanvragen ter zake evenwel bij den Directeur van 's Lands Radio en Telefoondienst worden ingediend.

Ad art. 17 (16 oud)

Overeenkomstig het voorstel wordt na het woord „brand" toegevoegd: „of ander onheil".

Ad art. 19 (18 oud)

De voorgestelde wijziging wordt overgenomen.

Ad art. 22 (21 oud)

Onder b moet in stede van „gemeerde" gelezen worden „genoemde".

Ad art. 27 (26 oud)

Tegemoetkomende aan de bezwaren van den Raad stelt het bestuur voor lid b de volgende redactie voor:

(b) Op verzoek van een der belanghebbende partijen maakt de Havenmeester een proces-verbaal op, vermeldende zijne bevindingen en de verklaringen der door hem ter zake gehoorde personen.

Ingeval schade is toegebracht aan gouvernements-eigendom maakt de Havenmeester steeds een dergelijk proces-verbaal op en wordt tevens de som vermeld, waarvoor de schade kan worden hersteld, volgens een door hem met den Directeur van Openbare Werken opgemaakte raming.

lid (c) In gevallen waarin proces-verbaal is opgemaakt ontvangen de gezagvoerder van het betrokken vaartuig en andere belanghebbende partijen een afschrift hiervan.

De heer *Bichon* vraagt thans het woord en zegt dat het Gouvernement in zeer bijzondere mate tegemoet is gekomen aan de wenschen van den Raad; een reden om zich zeer te verheugen over de wijze waarop het Reglement is tot stand gekomen. Spreker prijst het ontwerp als een moderne regeling waarmede Curaçao zich kan gelukwenschen. Spreker meent dat thans een gepaste gelegenheid aanwezig is om den havendienst een woord van lof te wijden voor de zeer goede wijze waarop die dienst de belangen van hen, die bij het havenbedrijf en de havenregeling betrokken zijn, naar genoegen van alle belanghebbenden behartigd heeft.

De gemachtigde van het Bestuur dankt den heer Bichon hartelijk voor zijne waardeerende woorden.

Niemand het woord verlangende gaat de *Voorzitter* over tot de artikelsgewijze behandeling van het ontwerp.

Achtereenvolgens worden de artikelen 1 t/m 41 met bijbehoorende noot I en II van het havenreglement, zooals bij gewijzigd ontwerp (1934–1935–3) ingediend, bij Nota van Wijzigingen (1935–1936–33) no. 2 gewijzigd en na aanbrenging van de verbeteringen en wijzigingen staande de vergadering door den gemachtigde van het Bestuur aangebracht, het intitulé, de considerans en het ontwerp in zijn geheel, zonder verdere beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De *Voorzitter* stelt thans aan de orde van behandeling het Ontwerp-Curaçaosche begrooting 1937 (1935–1936–36) en opent de algemeene beschouwingen.

De heer *Van der Drift*, Administrateur van Financiën, de opmerkingen met betrekking tot zijn begrootingsafdeeling in het Eindverslag gemaakt, beantwoordende deelt het volgende mede:

Wat betreft de klachten over de telefoon, zal er nog meer dan tot nu toe naar worden gestreefd deze te voorkomen. Overwogen zal worden of op een volgende begrooting credieten voor ombouw van het bestaande systeem in een automatisch kunnen worden aangevraagd, waarbij dan tevens de tarieven nader beschouwd kunnen worden.

§ 2 van artikel 26 van het „Telegraafreglement" behoorende bij het internationaal verdrag betreffende de verreberichtgeving, gesloten te Madrid in 1932 luidt als volgt: „De tarieven, die volgen uit de toepassing van de bepalingen van § 1 op de berichten, die gewisseld worden tusschen kantoren van twee willekeurige landen van de Vereeniging moeten gelijk zijn langs denzelfden weg en in beide richtingen".

Aangezien èn Nederland èn Curaçao tot genoemd verdrag zijn toegetreden zal derhalve het tarief in Curaçao niet lager kunnen zijn dan dat in Nederland.

Het tarief is indertijd van f 1,70 per woord tot f 1,25 per woord verlaagd door de Nederlandsche administratie in de verwachting dat het aantal te seinen woorden stijgen zou. De praktijk heeft aan de verwachtingen niet beantwoord. Niettemin is de woordtaks van f 1,25 per woord (f 0,62½ voor uitgesteld telegram) op de oorspronkelijke verwachtingen gebaseerd en derhalve voor een sluitende exploitatie als onvoldoende te beschouwen. Het laat zich aanzien dat de Nederlandsche administratie dan ook niet bereid is aan eene verlaging, welke door het Bestuur evenmin gewenscht wordt geacht, mede te werken.

De heer *Beaujon*, directeur van 's Lands Watervoorzieningsdienst, het woord verkrijgen zegt:

Naar aanleiding van de meeningen en beschouwingen van de Afdeelingen, voorkomende in het Eindverslag betreffende den waterleidingdienst, wensch ik als gemachtigde van het Bestuur in deze vergadering van Uw College, het volgende naar voren te brengen:

Over de wenschelijkheid om het leidingwater tegen den laagst mogelijken prijs te leveren, heerscht volkomen overeenstemming tusschen den Raad en het Bestuur. Het Bestuur houdt de volle aandacht gevestigd op dit groot volksbelang.

Het is nooit de bedoeling geweest om dit bedrijf winstgevend te doen zijn.

Dat de inkomsten van de laatste 3 jaren enkele duizenden guldens hooger waren dan de werkelijke uitgaven is voor een deel toe te schrijven aan eene toename van de aansluitingen na de crisis 1932–1933, toen p.m. 50% der aangeslotenen wegens vertrek of malaise werden afgesloten. Ook het laag houden van de uitgaven heeft de cijfers der inkomsten gunstig doen afsteken. De uitgaven konden laag worden gehouden voornamelijk als gevolg van de goede regenjaren 1933 en 1934, waardoor het niet noodzakelijk was de distillatie-inrichtingen in bedrijf te stellen voor de levering van huishoudwater.

De uitgaven voor het watervoorzieningsbedrijf zijn zeer wisselvallig, mijnheer de Voorzitter.

Een slecht regenjaar brengt reeds mede hooge bedrijfskosten voor de distillatie-inrichtingen of onvoorziene kosten voor de pompstations.

Er zijn zoovele factoren, die nadeeligen invloed kunnen hebben op dit bedrijf, dat het moeilijk valt van jaar tot jaar vooruit te zeggen, dat verwacht kan worden, dat de watervoorzieningsdienst *niet of wel met verlies zal werken*

Het Bestuur neemt niet het standpunt in, dat gewacht moet worden tot, over de jaren verdeeld, het bedrijf winst blijkt te geven. Doch voordat tot verlaging van de prijs van het water kan worden overgegaan, moet het vaststaan dat niet te veel op het water moet worden toegelegd.

Zoodra met eenige zekerheid kan worden vastgesteld, dat de apparaten voor contrôle van het waterverbruik, ook bij langdurig gebruik, goed blijven functioneeren, zal tot aanschaffing voor algemeene toepassing worden overgegaan. Aanschaffing ineens zou, aangezien aanmaak van de apparaten tot nu niet plaats had en dus duur zou worden, een hoog bedrag vorderen. Volgens opgave van een Nederlandsche fabriek zou de prijs per apparaat op p.m. f 25,— komen. Eene gelijktijdige invoering van de apparaten voor alle meters zou een uitgave van ruim f 75000,— vragen.

Bij het in gebruikstellen dezer apparaten, kan indien men de uitgaven ervoor niet op de verbruikers wil verhalen de prijs van het water zeker op de helft van het tegenwoordig tarief worden gebracht. De inkomsten zouden dan als het waterverbruik per perceel ongewijzigd blijft, geen groote vermindering ondergaan, want Willemstad en omgeving gebruiken minstens 2 × de hoeveelheid water, waarvoor thans wordt betaald.

Ongetwijfeld is invoering dezer apparaten ook uit een moreel oogpunt zeer gewenscht.

Het verkrijgbaar stellen van goedkoop leidingwater op verschillende distributieplaatsen had reeds menigmaal plaats, echter zonder dat de gewenschte resultaten werden bereikt. In de Punda werd meer dan 2 jaar geleden bij een winkeltje in de Windstraat een muntwatermeter geplaatst; voor 2½ ct. per kerosineblik werd leidingwater verkrijgbaar gesteld. Degenen, die in de onmiddellijke nabijheid van dat winkeltje woonden, maakten gebruik van de geboden gelegenheid doch zij die wat verder woonden gaven er de voorkeur aan om van de trucks à 5 ct. per blik te koopen, omdat de waterman het water tot in het huis crediet geeft, enz. Ook werden in sommige buurten aan verschillende bewoners aansluitingen gegeven om de gelegenheid te scheppen water aan de buren te verkoopen, maar de inning van het verschuldigde voor waterlevering liet zooveel te wenschen over dat de meesten afgesloten moesten worden.

O. a. in de buurt van Monteberde werd een proef genomen. Het water werd tegen een prijs concurreerend met die van de watertrucks geleverd. Ofschoon het resultaat gering was, is de levering langen tijd volgehouden bij wijze van propaganda. Ook op Otrabanda zijn proeven genomen, zelfs wordt thans nog aan een persoon eene vergoeding gegeven om op bepaalde uren van den dag op WICHI voor den verkoop te zorgen. Sedert 1933 is een voor den waterverkoop speciaal gebouwtje geplaatst in het centrum van vele huisjes bij de kerk aldaar.

Zeer weinigen komen het water voor eigen gebruik koopen; sommigen laten tegen belooning het water door een ander halen, zij zelf willen niet met een blik over de straat gaan. De meesten maken gebruik van water per truck geleverd omdat dan het water tot in huis wordt gebracht.

Ik meen, mijnheer de Voorzitter, hierbij duidelijk te hebben aangetoond, dat het Bestuur de door Uwen Raad bedoelde proeven met hydranten reeds heeft genomen.

Vervolgens zegt de heer *Diekmann*, commandant van de Militaire Politie Troepen, het volgende:

Het Bestuur meent dat het onjuist zou zijn, de verplichting om bij richtingverandering dit tijdig kenbaar te maken, op te heffen.

Een vergelijking ten deze met het gebruik van geluidsinstrumenten gaat in het algemeen niet op.

Ten eerste moest het gebruik van deze laatste wel zeer beperkt worden, aangezien een misbruik, althans een overdreven gebruik ervan, niet alleen de verkeersveiligheid ongunstig beinvloedde, maar bovendien vele andere nadeelen met zich bracht. Wanneer evenwel een teeken van richtingverandering gegeven wordt, terwijl zulks niet strikt noodig is, brengt dit geen nadeelen met zich, althans zeker geen nadeelen, die te vergelijken zijn met een onnoodig gegeven signaal.

Bovendien worde niet uit het oog verloren, dat, ook nu het gebruik van geluidsinstrumenten tot meer normale afmetingen is teruggebracht, het gebruik vrijwel nog steeds plaats vindt wanneer de verkeersveiligheid zulks vordert. Rekening houdende dus met het feit dat het rijdend publiek nog steeds de neiging heeft eerder te veel dan te weinig signalen te geven, behoeft niet gevreesd te worden dat deze achterwege zullen blijven wanneer de veiligheid het vordert.

Met het geven van de verkeersteekens is het juist omgekeerd Ten deze is nu reeds de neiging aanwezig om weinig teekens te geven, ook al zijn deze verre van overbodig. Door de nu bestaande bepalingen te wijzigen in den zin als gevraagd, zal het genoemde euvel toenemen, ten nadeele van de veiligheid.

Een absoluut voorschrift tot het gebruik van den richtingaanwijzer wil echter in geenen deele zeggen, dat het geven van het verkeersteeken een vrijbrief zou zijn, om zonder zich om het verdere verkeer te bekommeren, plotseling van richting te veranderen. Ten allen tijde zal de bestuurder zich hebben te overtuigen, mede door het gebruik van den spiegel, of richtingverandering geoorloofd is.

Uitgebreid is dan ook de jurisprudentie waarbij zoodanig misbruik van de richtingaanwijzer veroordeeld werd. De praktijk heeft echter geleerd, dat het juist in het algemeen die bestuurders, die zich weinig om anderen bekommeren, zijn, die nalaten het teeken voor richtingverandering te geven. Het aan deze categorie, die vrij talrijk is, over te laten te bepalen of de verkeersveiligheid een teeken van richtingverandering eischt, zal de veiligheid ongunstig beinvloeden.

Bovendien worde niet uit het oog verloren dat zelfs het bestaande absolute voorschrift niet insluit de verplichting het teeken te geven wanneer geen andere richting kàn worden ingeslagen.

Wat betreft de naleving van het voorschrift wanneer niemand in de buurt is, voor wien het teeken bestemd zou kunnen zijn, moge dit genoemd worden van weinig beteekenis te zijn. De aangevochten bepaling bestaat nu reeds jaren, maar het zal bezwaarlijk zijn voorbeelden te noemen dat het niet geven van het teeken onder die omstandigheden tot optreden van de zijde der politie leidde.

Tenslotte moge gewezen worden op de omstandigheid dat in het Nederlandsche Motor- en rijwielreglement tot voor eenige jaren, althans voor andere bestuurders dan die van motorrijtuigen, de verplichting het bedoelde teeken te geven alleen bestond wanneer de verkeersveiligheid zulks noodzaakte. In de praktijk is evenwel gebleken dat de betreffende bestuurders het teeken als regel niet noodzakelijk achtten, terwijl zulks toch wel het geval was.

Het betreffende Motor- en rijwielreglement werd dan ook in dien zin gewijzigd, dat het teeken voor alle bestuurders ten allen tijde verplichtend werd.

Gelijk reeds eerder betoogd werd dient analogie met de Nederlandsche wetgeving zooveel mogelijk nagestreefd te worden. Ten opzichte van verkeersvoorschriften is dit zeker van groot belang, mede met het oog op het feit, dat vele Nederlandsche autobestuurders afwisselend in Nederland en Curaçao als zoodanig optreden.

Het te laat geven van het teeken is zeker te veroordeelen, maar dit euvel zal zoowel bij een absoluut, als bij een gebod voor bepaalde omstandigheden kunnen voorkomen.

Resumeerende moge verklaard worden, dat handhaving van de bestaande bepaling voor de bevordering van de verkeersveiligheid zeer gewenscht is.

Hoewel eenige vooruitgang te constateeren valt, is het verkeer op Curaçao nog voor veel verbetering vatbaar. Deze zal o.m. in de hand gewerkt kunnen worden door gebruik te maken van de ondervinding ten deze in het Moederland (en vele andere landen) opgedaan.

Tegen de voorgestelde wijziging bestaat van Bestuurszijde dan ook overwegend bezwaar.

Tegen het plaatsen van de H-borden loodrecht op de lengterichting van de straat bestaan geen overwegende bezwaren, alhoewel het voordeel ervan niet overschat mag worden en hieraan kosten verbonden zijn. Het Bestuur is evenwel ge-

negen aan den geuiten wensch tegemoet te komen en wil ten gerieve van het publiek overgaan tot het plaatsen van dubbele borden.

Het plaatsen van reflexlichten aan borden, houdende het verbod om in te rijden, is wegens de daaraan verbonden hooge kosten niet aan te bevelen.

Medegedeeld kan evenwel worden, dat reeds dit jaar de bestaande borden zullen vervangen worden door andere, welke meer in 't oog vallend zullen zijn.

De Heer *Sprockel* verkrijgt het woord voor de volgende rede:

Mijnheer de Voorzitter!

Het stemt voorzeker tot groote tevredenheid, dat terwijl men overal ter wereld nog kampt met de slechte gevolgen van een algemeene economische inzinking, de economische toestand van ons gebiedsdeel daartegen gunstig afsteekt, al is ook ten onzent op verre na niet alles rozengeur en maneschijn. Zeker mogen wij ons verheugen over de ruime mate, waarin de geldmiddelen het Gouvernement zijn blijven toevloeien.

Dat het Bestuur er op uit is eenig blijvend profijt te trekken uit dezen gunstigen financiëelen toestand getuigt van een wijs en voorzichtig financieel beleid, voornamelijk als wij de omstandigheid in het oog houden, dat Curaçao weinig natuurlijke hulpbronnen heeft, terwijl redelijk verwacht kan worden, dat deze gunstige stand van zaken niet blijvend zal zijn. Tot staving van hetgeen ik daar juist zeide, mag ik verwijzen naar den post van artikel 107 van deze begrooting: Extra-uitkeering aan het Curaçaosche Pensioenfonds f. 500.000.—. Het bedrag der over het jaar 1937 uit te betalen pensioenen wordt geraamd op ruim f. 447.000.—. Een hieraan gelijk bedrag wordt behalve de extra-uitkeering op het pensioenfonds geboekt. Een rentevoet van 4% aannemende voor de belegde fondsgelden, komen wij tot de schatting dat het pensioenfonds ± 12 millioen groot zal moeten zijn, alvorens de pensioenen daaruit ten volle uitgekeerd kunnen worden. Het zal dus nog enkele jaartjes duren, voordat het pensioenfonds kapitaalkrachtig genoeg zal zijn om daaruit de pensioenen te kwijten. Laten wij hopen, dat de geldmiddelen het mogen toelaten, dat in de volgende jaren de extra-uitkeeringen aan dat fonds grooter mogen zijn. Het groote voordeel van een pensioenfonds springt dadelijk in het oog als wij bedenken, dat de betaling der pensioenen daaruit een blijvende verlichting van de begrooting in de toekomst zal beteekenen van ± 4½ ton.

Sinds de wijziging van de Bezoldigingsregeling 1934, welke wijziging in werking is getreden op 1 April 1936, worden de districtmeesters niet meer gerekend tot de commiezen. In de formatie van de ambtenaren is tengevolge hiervan en mede door de benoeming van een commies tot Hoofd van het kadaster, een drietal vacatures ontstaan. Ik zou heel graag van den geachten gemachtigde van het Bestuur willen vernemen, of het in het voornemen van het Bestuur ligt deze vacatures spoedig aan te vullen.

M. d. V., onze nieuwe onderwijsverordening, heel sober opgezet, is bijna een jaar in werking. Voor zoover mij bekend functionneert deze verordening zeer goed. De financiëele gevolgen die zij meebrengt, moeten onder de hand wel in de begrooting van 1937 tot uitdrukking komen. Ik heb de verhouding gezocht tusschen de totale kosten van ons onderwijs en het eindbedrag der begrooting en vond daarvoor het getal ⅛. Bijna 12½% van de gelden uitgetrokken op de begrooting, komen ons onderwijs ten goede. Die verhouding is niet groot, vergeleken met wat in andere en beschaafde landen aan het onderwijs ten koste wordt gelegd. Aan onze onderwijswetgeving ontbreekt in de eerste plaats de leerplicht. Aan het Bestuur richt ik het verzoek dit onderwerp in studie te nemen, en zoo spoedig mogelijk een ontwerp daartoe in te dienen.

Dan is er nog een leemte in ons onderwijs, waarin voorzien zal moeten worden. Ik bedoel hier, Mijnheer de Voorzitter, de voortgezette opleiding. Deze leemte vindt haar oorzaak in de omstandigheid, dat dit gebiedsdeel zeer klein is, en uit verscheidene, nogal ver uit elkaar gelegen eilanden bestaat. Toch moet het streven van het Bestuur er op gericht zijn, dat zooveel mogelijk ook de intellectueele krachten, die in iedere goed geordende maatschappij onontbeerlijk zijn, uit eigen landgenooten verkregen worden. Zonder voorziening in die voortgezette opleiding is onze onderwijswetgeving een huis zonder dak. Rekening houdende met de tegenwoordige toestanden in dit gebiedsdeel, ben ik de meening toegedaan, dat de oplossing van dit probleem te vinden zal zijn in de bevordering van voortgezette studie in het moederland, waar men op onderwijsgebied gespecialiseerd is in alle richtingen. Ik ontveins mij niet, dat ook aan deze opleiding moeilijkheden verbonden zijn, waaronder in de eerste plaats genoemd mogen worden, conflicten bij de studeerenden, die in een hun vreemd milieu worden overgeplaatst. Mijnheer de Voorzitter, herhaaldelijk treffen wij op school leerlingen, die uitblinken door helder verstand, groot bevattingsvermogen en studielust, die bij voortgezette studie een sieraad zouden zijn voor onze maatschappij. De ouders, ofschoon dikwijls niet onbemiddeld, zien toch op tegen de groote kosten bij voortzetting der studie in Nederland, en de natuurlijke talenten gaan te loor, komen tenminste niet tot hun recht.

Ik geloof dat hier een taak is weggelegd voor het Bestuur. De beste en meest duurzame oplossing is wel de vorming van een studiefonds. Met een fonds van een millioen komt men al heel ver. Aan goede leerlingen, die verder gaan studeeren in Nederland kan van de rente van dat fonds een premie worden toegekend als tegemoetkoming in de groote kosten aan hun studie verbonden.

Mijnheer de Voorzitter, het idee van een studiefonds te vormen door het Gouvernement, indertijd door mijn geacht medelid den heer Martijn gelanceerd in dezen Raad, wil ik gaarne ons Bestuur in ernstige overweging geven.

Ik heb gezegd.

De heer *Capriles* zegt het volgende:

Mijnheer de Voorzitter!

In het Voorloopig Verslag op de ontwerp-verordening, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937, hebben de Afdeelingen als hare meening te kennen gegeven, dat het telefoonsysteem op Curaçao ernstig in aanmerking komt voor moderniseering en spraken daarbij de hoop uit, dat het Bestuur een automatisch systeem, zooals bijna overal ter wereld thans gebruikt wordt, zou installeeren in de plaats van het bestaande.

Ik ben dankbaar voor de mededeeling van den geachten gemachtigde van het Bestuur ten deze gedaan.

Mijnheer de Voorzitter, al de klachten die wij hooren over onze telefoon zijn werkelijk niet overdreven. Wij dienen daarbij nog te bedenken, dat de werkelijkheid veel erger is, want ons bereiken slechts een klein deel der klachten. Naar mijne meening dragen noch de telefonisten, noch iemand anders de schuld van al de misère welke wij met de telefoon beleven. De fout, Mijnheer de Voorzitter, ligt m.i. in het systeem zelf.

Ik acht 650 aansluitingen op een ouderwetsch magneetsysteem — bij een druk gebruik van de telefoon — veel te veel. Als gevolg daarvan kan ook de bediening niet vlot zijn. Bovendien doet zich eenerzijds dikwijls het geval van dubbele aansluiting voor, terwijl anderzijds het vaak lang duurt voordat men aansluiting krijgt. Dit zijn allemaal gebreken welke aan het verouderd systeem kleven. Het gezegde „ouderdom komt met gebreken", is hier van toepassing. Curaçao is zijn telefoon uitgegroeid, Mijnheer de Voorzitter.

Het was voor mij inderdaad een aangename verrassing in de Memorie van Antwoord te lezen, dat het veranderen van het bestaande in een automatisch systeem slechts f 60.000.— kost. Het is mij bekend, dat elders automatische systeemen van minderen omvang dan het onze nog niet lang geleden in bedrijf zijn gesteld en reeds winstgevend blijken te zijn, terwijl het tarief aldaar aanmerkelijk lager is dan het onze. Ik hoop, dat bij een herziening van ons tarief ook daarmede rekening zal worden gehouden.

Als wij de cijfers op de begrooting van dezen dienst eens nagaan, dan komen wij tot de ontdekking, dat het telefoonbedrijf alleen een zoet winstje van ongeveer f. 40.000,— per jaar afwerpt.

Mijnheer de Voorzitter, met dit beeld voor oogen acht ik het zeker de moeite waard om gelden te besteden voor een modern telefoonsysteem, waarbij wij dan tevens verlost worden van heel veel misère. Het heeft mij genoegen gedaan te vernemen, dat het Bestuur de plannen om tot een auto-

matische telefoon te geraken in ernstige studie wil nemen en ik hoop, dat de daartoe strekkende voorstellen t.z.t. zullen worden ingediend.

Dezer dagen verscheen in een der plaatselijke bladen een opgaaf van de ontvangsten in 's Lands kas gedurende het eerste kwartaal van dit kalenderjaar. Deze cijfers stemmen tot groote tevredenheid en ik meen aan de hand daarvan te kunnen gelooven, dat het eindcijfer der ontvangsten over 1936 ruim f. 10.000.000— zal bedragen, met andere woorden aanmerkelijk hooger dan de geraamde uitgaven.

Hoewel groote voorzichtigheid blijft geboden met het oog op een mogelijke wijziging van den economischen toestand van ons gebiedsdeel, meen ik toch, dat de tijd gekomen is om eenige belastingen te verlagen. Ik denk hierbij aan artikelen welke zeer veel door het volk worden gebruikt en in verhouding abnormaal hoog belast worden. In de eerste plaats denk ik aan rijst, aardappelen, suiker en benzine. Een zak rijst van 43 Kg. kost ongeveer f 3.30 In dit bedrag is begrepen f 1,29 aan invoerrechten of 40% van de waarde. Een krat aardappelen kost ongeveer f 2.— en de invoerrechten hierop bedragen f 0.60 of 30% van de waarde. Een zak suiker kost f 3.—, terwijl de invoerrechten bedragen f 0.90 of 30% van de waarde. Tenslotte, Mijnheer de Voorzitter, benzine. Dit artikel wordt bij de producenten ingekocht tegen een prijs van f 0.23 per gallon en belast met niet minder dan f 0.12 per gallon, met andere woorden ruim 50% Mijnheer de Voorzitter. De drie eerstgenoemde artikelen worden in groote hoeveelheden door het volk geconsumeerd en vormen een voornaam gedeelte van de volksvoeding, terwijl ook het laatste product zeer veel door het volk wordt verbruikt. Een verlichting van de lasten welke op deze artikelen drukken zal ongetwijfeld medewerken tot het verlagen van den levensstandaard. Ik ben overtuigd, dat het Bestuur bereid is in deze mede te werken en geef haar gaarne in overweging met deze opmerkingen rekening te willen houden en zoo mogelijk het daarheen te leiden dat ons spoedig een voorstel tot verwezenlijking van dien wensch bereikt. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

Naar aanleiding van de rede van den heer Capriles merkt thans de heer *Bichon* op, dat hij zich gaarne aansluit aan hetgeen genoemde spreker omtrent de verandering van het telefoonsysteem op Curaçao heeft gesproken.

Ook van den gemachtigde, den directeur van den Lands Watervoorzieningsdienst, heeft spreker met instemming diens uiteenzetting aangehoord. Het heeft spreker zeer veel genoegen gedaan te hooren, dat het Bestuur overstag is gegaan ten opzichte van den eisch, dat zijn waterbedrijf winstgevend zou moeten wezen, en dat kennelijk niet gewacht hoeft te worden op tariefsverlaging totdat over eenige jaren zal gebleken zijn, dat het gemiddelde een winst heeft opgeleverd. Spreker hoopt dat de proeven met de watercontrôle-toestellen spoedig met gunstig resultaat bekroond mogen zijn, dat weldra een bedrag van f 75.000,— voor den aankoop dier toestellen aangevraagd zal kunnen worden, hetgeen een verlaging van den waterprijs in het vooruitzicht stelt. De heer Beaujon noemde f 1,25 als een mogelijk resultaat. Spreker meent dat wij daarmede op den goeden weg zouden zijn, maar acht ook dat bedrag nog zeer hoog. Spreker ziet het belang van een goedkoope watervoorziening als een volksbelang en zou daarom den gemachtigde van het Bestuur de categorische vraag willen stellen : Is het Bestuur met hem eens dat het watergebruik op Curaçao gestimuleerd moet worden ?

Daarnaast moet het spreker van het hart, dat hij het dieptreurig vindt, dat van de bestuurstafel geklaagd moest worden, dat tengevolge van het druppelsysteem evenveel water onbetaald als betaald gedistribueerd wordt. Dit heeft dus ten gevolge, dat de eerlijke abonné's het dubbele moeten betalen van wat anders gevorderd zou kunnen worden. Spreker gelooft goed te doen hier openlijk de afkeuring uit te spreken over dat systeem en hoopt dat de burgerzin ten behoeve van het algemeen volksbelang moge verbeteren.

Spreker meent dat de heer Diekmann de afdeelingen niet goed heeft begrepen ten aanzien van de verlichting der stopborden en geeft het Bestuur in overweging om de stopborden op dezelfde wijze van een reflector te voorzien als de rijwielen. Dit kan niet veel kosten met zich brengen en het publiek zal er mede gediend zijn.

Spreker is niet overtuigd dat de eisch, dat bij elke wijziging van richting, ongeacht of er personen in de omgeving zijn, wien zulks aangaat van de richtingwijzer gebruik gemaakt moet worden, in het belang van het verkeer zou zijn. Spreker is integendeel van meening, dat indien de rijder steeds tot gebruik van dit instrument verplicht is een psychisch gevolg van die noodzakelijkheid zal zijn, dat hij niet meer let op wat achter hem aankomt en botsingen onvermijdelijk worden. Z. i. moet men als rijder de hersenen bij elkaar houden en niet alleen handelen omdat op het nalaten straf staat.

Zeer dankbaar is spreker voor de mededeeling, dat men niet bekeurd zal worden indien men in een overbodig geval het richtingsein niet geeft ; echter zou het toch beter zijn om niet aan den agent over te laten of het geven van het sein noodzakelijk is, maar het verkeersbelang te laten praevaleeren. Spreker zou er prijs op stellen indien deze quaestie in handen werd gesteld van de commissie voor veilig verkeer.

De heer *Van der Drift* het woord herkrijgende zegt, dat hij het genoegen heeft gehad bedankjes in ontvangst te nemen omtrent zijn toezeggingen ; hij moet echter om alle decepties te vermijden, die het gevolg zouden kunnen zijn van zijn woorden, nog eens herhalen wat hij over de telefoontarieven heeft gezegd.

Overwogen zal worden of op een volgende begrooting voor ombouw van het bestaande systeem in een automatisch kredieten kunnen worden aangevraagd, waarbij dan tevens de tarieven nader beschouwd kunnen worden. Aan het adres van den heer Capriles wil spreker antwoorden dat winst iets anders is dan verschil tusschen ontvangsten en uitgaven. Hadden wij een bedrijfsboekhouding, dan zou blijken dat de winst geen f 40.000.— zou zijn, zooals de heer Capriles wil doen voorkomen. Men mag niet verzuimen te bedenken dat het splitsen van de posten radio, telefoon en algemeen onderhoud van gebouwen zeer moeilijk is, daar men anders een eenzijdig en geflatteerd beeld krijgt.

Aan den heer Sprockel antwoordt de gemachtigde aan het woord, dat de opneming van de districtsmeesters en het Hoofd van het kadaster in een afzonderlijke schaal nog niet wil zeggen, dat door die administratieve maatregel het aantal commiezen vacatures met drie is vermeerderd.

Hierop verkrijgt de heer *Beaujon*, directeur van den Lands Watervoorzieningsdienst, het woord en dankt den heer Bichon namens het Bestuur voor diens toezegging zijn medewerking te zullen verleenen bij een eventueele voteering van credieten voor de aanschaffing van contrôle-apparaten. Het valt niet te ontkennen, zoo vervolgt spreker, dat bij het verlagen van den prijs van het leidingwater op de helft van den tegenwoordigen prijs een groote vermindering van inkomsten verkregen zal worden. Nu wenscht de heer Bichon zelfs een nóg grootere verlaging. In verband hiermede wil spreker wel verklappen dat, hoewel het Bestuur aan den veiligen kant willende blijven, de hoeveelheid die in werkelijkheid verbruikt wordt tweemaal zooveel bedraagt als wat betaald wordt, m. a.w. als wat de meter aangeeft, inderdaad een veel hoogere hoeveelheid door het lekken wordt verbruikt. Wanneer het dus mogelijk mocht zijn om de contrôle zoodanig te vervolmaken dat het lekken voorkomen werd, dan zou zeker de kans bestaan op een grootere verlaging. Van een dergelijke verlaging zullen dan zij profiteeren, die het kraantje-lek-systeem niet toepassen. Wat de categorische vraag van den heer Bichon betreft, meent spreker, dat het beter is de vraag eerst later te beantwoorden, wanneer wij meer zekerheid hebben omtrent het resultaat der proef met de contrôle-apparaten. Vermoedelijk zal bij hen, die thans van het lekken profiteeren het watergebruik ten bate van de hygiene niet worden gestimuleerd, wanneer zij voor elke verbruikte hoeveelheid zullen moeten betalen.

De heer *Diekmann*, commandant der militaire politietroepen beantwoordt de opmerkingen van den heer Bichon met de mededeeling, dat hij gemeend had, dat het lid van den

Raad reflex-lichten bedoelde; inderdaad is het voorstel om reflextoren op de halte-bordpalen aan te brengen te overwegen. De nieuwe halteborden zullen duidelijker zijn dan de tegenwoordige; voldoen zij in de praktijk niet dan zal een proef worden genomen met het door den heer Bichon aanbevolen systeem.

Spreker kan het inzicht van den heer Bichon omtrent het geven van signalen niet deelen. Voor een bestuurder die bij het rijden steeds nadenkt aan de gevolgen van zijn manoeuvres voor tegenliggers en achter hem rijdenden zal de richtingaanwijzer niet noodig zijn. Hij zal geen plotselinge wendingen maken. Helaas is dat echter met de meesten niet het geval en voor dezulken worden de strengere verkeersregels in hoofdzaak gemaakt. Intusschen zal spreker over de zaak nadenken.

De *Voorzitter* bestrijdt de opmerkingen van het Bestuur over de rentabiliteit van den telefoon- en radiodienst. Z.i. is het niet juist om de financieele resultaten van beide diensten tezamen in oogenschouw te nemen, maar zal men die van elken dienst afzonderlijk moeten bezien. De heer Capriles heeft wel degelijk rekening gehouden met de hulpkrachten van den radiodienst, die voor de telefoon werken; hij berekende de uitgaven op f 50.000,—. Het is eenige duizenden meer dan de som van f 32.000,— voor materieel der telefoon en f 10.000,— voor telefonisten. En wanneer men bij dat bedrag van f 50.000,— nu nog eens f 5000,— telt, dan blijft er toch nog een winst over van f 40.000,— waarop behoorlijk afgeschreven kan worden.

De heer *Van der Drift* betoogd, dat de rekening van den heer Capriles en den Voorzitter wel wat eenvoudig is opgesteld; men moet rekening houden met Aruba, met het onderhoud der gebouwen, enz. Wil men precies weten hoe de verdeeling tusschen telefoon en radio behoort te zijn, dan is het noodig een bedrijfsboekhouding in te richten en dat brengt weer extra kosten mede.

De *Voorzitter* antwoordt, dat het heelemaal niet in de bedoeling ligt om een dergelijke boekhouding in te voeren. Een globale berekening zal ongetwijfeld voldoende licht werpen op de onderlinge verhouding der beide diensten en op duizend gulden komt het niet aan.

De heer *Capriles* merkt nog op, dat wat op Aruba wordt verloren toch zeker niet door de Curaçaosche abonné's betaald behoeft te worden.

Daar niemand meer het woord verlangt voor de algemeene beschouwingen, wordt overgegaan tot de artikelsgewijze behandeling der begrooting.

De *Voorzitter* brengt in behandeling artikel 1 en stelt de gemachtigden van het Bestuur en de leden in de gelegenheid bij elk der posten van de begrooting hunne opmerkingen te maken, vragen te stellen en amendementen in te dienen.

Bij onderartikel 14 (dienstauto's) deelt de Directeur van Openbare Werken, de heer *ten Brink* mede:

In de jaren 1933 tot en met 1935 werd aan onderhoud en bedrijfskosten voor de dienstauto's van de beide districtmeesters uitgegeven f 3109,—, f 2337,— en f 2612,—, gemiddeld rond f 2700,— per jaar. De Gezaghebbers van Aruba en Bonaire genoten in die jaren een vergoeding voor het gebruik van een vervoermiddel ten bedrage van resp. f 972,— en f 624,— per jaar. In totaal werd dus voor deze vervoermiddelen jaarlijks uitgegeven een bedrag van rond f 4300,—. Rekening houdende met eenige speling voor onvoorziene uitgaven, wordt het geraamde bedrag van f 4500,— niet te hoog gevonden.

Ten aanzien van hetgeen de Raad over het toezicht op het *ambachtsschool onderwijs* (onderartikel 36) had gevraagd vervolgt spreker:

Volgens het reglement van de ambachtsschool staat deze onder toezicht van eene door den Gouverneur te benoemen Raad van Toezicht. Bij G.B. van 10 April 1935 No. 591 zijn benoemd tot voorzitter van dien Raad de directeur van openbare werken en tot leden twee deskundigen in het machinevak en in het bouwbedrijf. Teneinde aansluiting in het ambachtsonderwijs en het L. O. te verkrijgen, zal ook de inspecteur van het onderwijs in dezen Raad worden opgenomen.

Bij onderartikel 39*a* (klerken ter griffie) zegt de heer *Van der Drift*, administrateur van financiën:

Met betrekking tot de salarieering van de beide klerken ter griffie op Curaçao, die optreden als griffier van het kantongerecht, wordt in het Eindverslag aangevoerd dat deze klerken, *als zoodanig* beëedigd zijn, waaruit de gevolgtrekking wordt gemaakt dat zij een bepaalde zelfstandige functie bekleeden welke eenerzijds bedrevenheid eischt en anderzijds verantwoordelijkheid medebrengt. Opgemerkt wordt hiertegenover dat voor verschillende andere, ook lagere betrekkingen, afzonderlijke eedsformulieren bestaan, zooals voor het personeel van de Curaçaosche Bank, voor dat van den radiodienst en voor dat van den dienst der posterijen, welke eed wordt afgelegd naast de gewone eed als ambtenaar. Ook laatstgenoemde ambtenaren, voor zooveel zij tot den administratieven dienst behooren, zouden geacht moeten worden een zelfstandige functie te bekleeden, hetgeen minder juist voorkomt. Tenslotte eischen de meeste betrekkingen bedrevenheid, terwijl ieder ambtenaar verantwoordelijkheid draagt, zij het in verschillende mate. Het Bestuur is van meening dat de mate van verantwoordelijkheid der hierbedoelde klerken geen extra vergoeding vereischt.

Naar de prestaties van den klerk die als tolk optreedt zal een onderzoek worden ingesteld, waarbij vergelijking zal worden gemaakt tusschen zijn prestaties en die van andere ambtenaren van gelijken rang. Bij gebleken geschiktheid zal hij in periodieke verhoogingen van zijn salaris de vergoeding vinden voor zijn meerdere diensten.

Het standpunt van het Bestuur in deze ondergaat in beginsel derhalve geen wijziging.

Hetgeen de Raad had opgemerkt ten aanzien van de post: teerkosten der rechters (onderart. 40) beantwoord spreker aldus:

Het reis- en teerkostenbesluit P. B. 1933 No. 57 bepaalt niet, dat het bedrag der teerkosten afzonderlijk zal worden vastgesteld bij langer *verblijf* dan 21 dagen op een bepaald eiland, doch bij langeren duur van de *reis*. Het stelt de bepaling bij afzonderlijke beschikking derhalve afhankelijk van den duur der *af*wezigheid van de woonplaats en niet van de *aan*wezigheid op een bepaald eiland. Verwezen moge hier worden naar de bewoordingen van artikel 3 sub 5 van genoemd besluit.

De heer *Van den Biesen* vermeent met den gemachtigde te moeten verschillen omtrent den uitleg van het aangehaalde artikel. De ratio van den termijn van drie weken is toch, dat de belanghebbende bij een langdurig verblijf met de pensionhoudster een voordeelig overeenkomst kan sluiten; maar dan komt het er ook op aan dat het verblijf op hetzelfde eiland wordt doorgebracht.

De heer *Van der Drift* ontkent deze ratio; bedoeling van den termijn is tot uitdrukking te brengen, dat bij een langdurige reis de kosten van de reis over de verschillende dagen omgeslagen per dag minder zijn dan bij een korter verblijf. Het komt er dan ook niet op aan waar de belanghebbende zich ophoudt en hoe lang in elke plaats, maar alleen hoe lang de duur der reis is.

De Commandant der Militaire Politietroepen, de heer *Diekmann*, zegt bij onderartikel 42:

Aangezien de opleiding der Curaçaosche jongelieden nog niet beeindigd is, is over de resultaten nu nog geen vaststaand oordeel te vellen. Bovendien worde niet uit het oog verloren, dat het met gunstige resultaten volgen van een opleiding nog niet beteekent, dat de proef als geslaagd te achten is. Hoofdzaak is in hoeverre deze a. s. politiemannen in den practischen dienst zullen voldoen.

Hieromtrent is momenteel nog niets te zeggen. Bovendien moet voorkomen worden, dat grooter aantallen politie-ambtenaren van ongeveer denzelfden leeftijd in het korps aanwezig zijn.

Dit heeft tot nadeel, dat na verloop van jaren een te groot

percentage een leeftijd zou bereiken, die met het oog op de lichamelijk zware taak, die veelal van de politie geeischt moet worden, te hoog te achten is. Bovendien moet steeds een bepaald percentage ongehuwden ter beschikking zijn, mede met het oog op de paraatheid van de brandweer. Dit nu maakt het gewenscht steeds de beschikking te hebben over een percentage betrekkelijk jonge krachten.

Ook om deze redenen is het noodzakelijk de aanvulling met groote geleidelijkheid te doen geschieden.

Gelijk met alle politiemilitairen het geval is, zullen ook de nu in Holland aanwezige Curaçaosche militairen t. z. t. voor hun brandweertaak opgeleid worden.

Bij de politie bestaat het systeem van doorloopende opleiding. Buiten de feitelijke diensturen worden steeds practische en theoretische lessen gegeven, teneinde de kennis en geoe fendheid van het personeel op peil te houden en voor zoover tijd en omstandigheden dit toelaten uit te breiden. Deze opleidingen die militaire-, politie- en brandweerkennis omvatten worden gegeven door de bij het korps ingedeelde Nederlandsche onder-officieren, waarvan een klein gedeelte als gedetacheerd, het overige grootere gedeelte in vast verband dienen.

Gelijk voor het mindere personeel geven genoemde onderofficieren deze lessen buiten hun uren voor politiedienst bestemd, waarin zij overigens een volledige dagtaak vinden. Andere instructeurs dan de met politiedienst belaste onderofficieren zijn bij het korps niet aanwezig.

De heer *Sprockel* spreekt er zijn verwondering over uit, dat men organieke bezwaren zou gaan ondervinden bij opneming van Curaçaosche jongelui in het politiekorps. Spreker is van oordeel dat men ter bevordering van de gewenschte opklimming behoorde te zorgen voor een goede verdeeling van het aan te werven personeel over verschillende leeftijdsgroepen. Spreker begrijpt niet de schuchtere houding van het Gouvernement tegenover aanwerving van inheemsche politie. Overal elders wordt die uit het eigen landsvolk gerecruteerd. Waarom zouden die krachten hier zooveel minder zijn dan elders? Spreker geeft toe dat de taalfactor in het nadeel werkt van den Curaçaoschen jongen, maar dat is met een goede opleiding wel te verbeteren.

De heer *Bichon* hierop het woord krijgend sluit zich aan bij de woorden van den heer Sprockel; hij zou dan ook niet het woord hebben gevraagd wanneer hij geen middel aan de hand zou kunnen doen om op andere wijze te recruteeren. Spreker zou de oplossing van de moeilijkheid die het Gouvernement ten opzichte van de recruteering van inheemsche krachten meent te zien, willen zoeken in diversiteit van leeftijden en staat. Waarom niet meer ongehuwden in het korps, zegt spreker, die de bezwaren van het Gouvernement volkomen ontzenuwd acht en de verwachting uitspreekt dat met den meest bekwamen spoed met de aanwerving van inheemsche werkkrachten wordt overgegaan. Het talen-bezwaar, door den heer Sprockel erkend, acht de heer Bichon overdreven. Spreker acht het integendeel juist een voordeel, dat de Curaçaosche jongelui zullen werken in het land waar hun eigen landstaal wordt gesproken.

De heer *Diekman* antwoordend meent dat het toch niet kwaad zou zijn, als men, alvorens de Curaçaosche jongelui zoo geschikt voor te stellen voor den politiedienst, eens af wacht hoe deze eerste proef zal voldoen.

En daarvoor is het noodig eerst eens de rapporten van de opleiding in Holland te bezien en hen alhier practischen dienst te laten doen. Omtrent de aanwerving over verschillende leeftijden moet niet te licht worden gedacht. De taak van den politieman kan vrij zwaar zijn: een jong en gezond lichaam is daartoe vereischt; wil men een korps hebben dat met opgewektheid zijn 10 à 12 uren dagdienst doet, dan behoort men aan te werven uit de 23 jarigen. Zou men menschen van 30 jaar recruteeren, dan zouden zij te spoedig den leeftijd bereiken waarop de dienst hen te zwaar wordt.

Wat nu het percentage ongehuwden betreft, dat is vrij groot 1/2-1/3. Dat beteekent dat het jaren duurt alvorens zij voor trouwen aan de beurt komen. Wie maar eenigszins op de hoogte is met de toestanden hier, moet begrijpen dat het zeer bezwarend is om de aangeworven Curaçaosche jongelui te verbieden binnen tien jaar te huwen.

De kennis van de Nederlandsche taal is voor den politieman, die erop wil bogen „all round" te zijn, een noodzakelijkheid. Niet alleen zal hij een studie moeten kunnen maken van de wetten en voorschriften, maar hoe zal hij van de werkelijk niet steeds eenvoudige wetsovertredingen proces-verbaal kunnen maken als hij de taal niet behoorlijk machtig is.

De heer *Bichon* blijft er bij, dat wij niet op de in Holland opgeleiden behoeven te wachten. Onze inheemsche politie militairen zijn goed genoeg, waarom anders zou men hen handhaven. Spreker heeft goede verwachting dat de vijf in Nederland opgeleide Curaçaosche jongelui evengoed zullen zijn als hunne broederen, die zoo voortreffelijk politiedienst bewijzen.

Spreker die niet anders kan constateeren dat het korps in hoofdzaak uit Nederlanders bestaat uit den wensch, dat dat korps zooveel mogelijk uit inheemschen zal bestaan. Dat de inheemschen zoo langen tijd ongehuwd zouden moeten zijn, zooals de gemachtigde van het Bestuur als een bezwaar aanmerkt, kan spreker niet als een bezwaar aanvoelen: men kan hen toch te dien aanzien dezelfde eischen stellen als aan de Nederlandsche politiemannen.

Spreker, overtuig vand de wenschelijkheid om de aanwerving van Curaçaosche jongelui aan te bevelen, spreekt zich dan ook uit voor de volgende *motie*, die hij den Raad in overweging zou willen geven:

de Koloniale Raad, gelezen de stukken naar aanleiding van artikel 42 der ontwerp begrooting 1937 gewisseld, gehoord de debatten, spreekt als zijn meening uit, dat het dringend gewenscht is de opleiding van Curaçaosche jongelieden tot politiemilitairen zoo spoedig mogelijk te doen plaats hebben, en gaat over tot de orde van den dag.

De heer *Diekman* beantwoordt hierop uitvoerig de opmerkingen door de beide sprekers gemaakt. De heer Bichon, zoo zegt spreker, heeft de aanwezige inheemsche politiemilitairen als voorbeeld gesteld en geconstateerd, dat zij op grond van het feit dat ze gehandhaafd werden wel moesten voldoen. Die bewering is nu slechts gedeeltelijk waar. Men heeft hen aangehouden, omdat ze inderdaad voldoen, anders waren ze niet gehandhaafd. Maar tenslotte was hun bestemming niet politieman maar soldaat. De moderne maatschappij stelt andere eischen. De mannen worden gehandhaafd omdat zij geencadreerd zijn tusschen westelijk opgeleiden. De heer Bichon zou toch niet gewild hebben dat men die menschen had weggestuurd? Spreker somt eenige der eischen op.

Een voordeel van de Hollandsche politie, die voor een deel in vasten dienst is, maar voor een deel slechts voor een drietal jaren is gedetacheerd, is juist de mogelijkheid de minder geschikte elementen terug te kunnen zenden naar het korps. Dit gaat moeilijk met Curaçaosche jongens.

Intusschen spreker heeft bij de proefneming zijn volledige medewerking verleend; alleen hij moet dit in een rustig tempo doen; het kan toch misschien blijken dat de proefneming op zoodanige resultaten zal uitloopen dat aanneming op bepaalde voorwaarden zal behooren te geschieden, die men eerst na ervaring zal kunnen vaststellen.

De heer *Sprockel* sluit zich aan bij de motie. Spreker begrijpt niet welke redenen er zouden kunnen bestaan om het bij deze proef te moeten laten. Z. i. moet het goede worden verkozen boven het betere.

De heer *Bichon* is het volkomen eens met het Bestuur, wanneer dit eischt dat de leden van het korps goed moeten zijn; en aangezien spreker niet kan gelooven, dat het korps een philantropische inrichting is, wil hij aannemen, dat de inheemschen, die in het korps gehandhaafd zijn allen in die mate voldoen, dat zij er op hun plaats zijn. Spreker wil nog iets verder gaan en meent dat de dienst zoo ingericht moet zijn, dat landskinderen er een plaats in kunnen vinden.

Alleen één bezwaar zou spreker willen respecteeren als de heer Diekman zou durven verklaren, dat het defensiebelang door vervanging der Nederlandsche krachten door inheemschen in het nauw werd gebracht.

De heer *Diekman* antwoordt aan den heer Sprockel: Toen de plannen voor opleiding van Curaçaosche jongelui tot politiemilitair voor het eerst werden bekend gemaakt, bleek er vrijwel geen animo voor te bestaan en waren geen geschikte personen te vinden die voor de opleiding in aanmerking kwamen. Eerst nadat de eischen waren getemperd en na lang zoeken, werden eindelijk een half dozijn jongens gevonden. Ik acht dezen niet ongeschikt, maar vrees dat er voor een volgende opleiding geen geschikte krachten zullen opdagen.

De *Voorzitter* vraagt hierop aan den heer Bichon, of, nu de heer Diekman zelf zegt, dat hij wel bereid is Curaçaosche jongelui in opleiding te nemen, als er maar geschikte elementen zijn, de motie nog wel noodig is.

De heer *Bichon* antwoordt hierop, dat het om het tempo gaat. Het Gouvernement wil wachten, de motie dringt aan op bespoediging.

De *Voorzitter* kan zich de weinige voortvarendheid van het Gouvernement in deze best begrijpen en acht deze redelijk. Immers eerst werden tien jongelui gevraagd; ze waren niet te krijgen. Intusschen misschien zou er thans wel animo bestaan. De voorzitter vraagt daarom of het Gouvernement het niet weer eens zou kunnen probeeren een oproep te plaatsen voor een nieuwe opleiding. Daarmede zou de Raad worden bevredigd.

De heer *Sprockel* meent ook, dat gezien de ervaringen bij de eerste proef, waarbij van weinig belangstelling van de zijde der jongelui bleek, het Gouvernement het bij het rechte eind heeft als het niet al te optimistisch is; maar het gaat over 1937; dus nog is er een jaar de tijd. Zou het dan met een vooropleiding en keuring niet gaan? Zou, zoo vraagt spreker, het Bestuur niet willen toezeggen een proef te willen nemen met vooropgeleide personen?

De heer *Diekman*, antwoordt geen bezwaar te hebben om reeds dit jaar te zoeken naar geschikte jongelui, die zich op een opleiding zouden kunnen voorbereiden, waarna op de resultaten verder gewerkt zal kunnen worden.

De heer *Bichon* neemt met de toezegging genoegen, waarna hij de motie intrekt.

Bij onderartikel 45 zegt de heer *Diekmann*:

Een andere regeling der verloven was niet wel mogelijk. Doordat ongeveer zes jaar geleden uitgebreide contingenten politiemilitairen uitgezonden moesten worden, volgt hieruit dat deze ambtenaren nagenoeg gelijktijdig aanspraken op verlof konden doen gelden. Het betreft hier een aantal van 57 man, ongeacht het personeel uit Suriname afkomstig. Door de betreffende verloven over een tijdvak van twee jaren te verdeelen, wordt voor velen het verlof reeds van een half tot een heel jaar uitgesteld.

Automatisch zal echter na zes jaren dezelfde moeilijkheid zich voordoen.

Zelfs al zou het mogelijk zijn, de verloven over een grooter aantal jaren te verdeelen, dan nog zou hierdoor geen besparing gevonden kunnen worden. De organisatie van het korps is nu reeds als een uiterste minimum te beschouwen en zou het niet mogelijk doen zijn permanent een aantal verlofgangers te moeten missen.

Bij een meer regelmatige verdeeling der verloven zou alsdan ieder jaar hiervoor een bedrag van f 12.000,— gevraagd moeten worden.

Bij artikel 57, traktement van den Gouvernements-accountant, verwisselt de *Voorzitter* den Voorzitterszetel met het spreekgestoelte en wordt hij vervangen door den Ondervoorzitter en brengt een amendement uit tot terugbrenging van het salaris op f 7200,—.

Nadat het amendement is gesteund door de heeren Winkel en Senior licht spreker het als volgt toe:

Mijne Heeren:

De betrekking van gouvernements-accountant is nog betrekkelijk nieuw in Curaçao.

Op de begrooting van 1933 verschijnt voor het eerst een post van f 7200,— voor salarieering daarvan en wel met de volgende toelichting, dat in verband met de invoering van de eigen aangifte voor de inkomstenbelasting een gouvernements-accountant moet worden aangesteld.

Ik meen hieruit te mogen concludeeren dat het Bestuur zelf het bedrag van f 7200,— als maximum voldoende achtte voor bezoldiging van deze functie.

In de begrooting 1934 wordt die post verhoogd en gebracht op f 8928,— of wel gelijk gesteld met het salaris van den inspecteur der belastingen.

De Afdeelingen, overtuigd van de behoefte aan dezen ambtenaar, maakten de volgende opmerkingen in het Voorloopig Verslag:

Er met nadruk op wijzende dat de positie van gouvernements-accountant iemand vereischt met groote ervaring op het gebied van belastingaccountancy, werd de hoop uitgesproken, dat het Bestuur er in slagen zal voor de vervulling daarvan iemand te krijgen die daartoe de noodige bekwaamheden en ondervinding bezit.

De Afdeelingen gaven in overweging om aan den accountant op te dragen ook de administratie der verschillende gouvernements afdeelingen onder de loupe te nemen en hem de contrôle daarvan op te dragen.

Hierop gaf het Bestuur in de Memorie van Antwoord te kennen, dat de gedachten van de Afdeelingen ten opzichte van den toekomstigen werkkring van den gouvernements-accountant paralel liepen met die van het Bestuur.

Het zij mij vergund erop te wijzen dat oorspronkelijk deze post bedoeld was als een onderdeel van de inspectie der belastingen en in de begrooting 1933 ook inderdaad onder die afdeeling ressorteert.

Uit evengemelde aanhalingen meen ik te lezen dat in 1933 Bestuur en Raad het volkomen eens waren omtrent den werkkring van den gouvernements-accountant en dat beiden het salaris van f 8928,— wel voldoende daarvoor achtten.

Sedert het uitkomen van den tegenwoordigen titularis is de toestand in Holland zeker niet vooruitgegaan ten opzichte van de salarieering van gediplomeerde krachten.

Het ligt niet in mijn bedoeling om ook maar het geringste af te dingen op het nut van dezen tak van dienst die zeer nuttig werk hier heeft verricht.

Waar ik echter het woord voer over dezen post kan ik niet verhelen, dat velen hier te lande de ongewone vlucht door dezen tak van dienst in drie jaren genomen met ongerustheid volgen.

Oorspronkelijk bedoeld als een post van f 7200,— voor één man, bestaat de bezetting van dien dienst thans uit vijf personen, kostende f 19800,— per jaar.

Het doel van dit betoog is niet zoozeer dezen tak van dienst in zijn geheel te behandelen, als wel den post voor bezoldiging van den accountant op zichzelf, afgescheiden van de eventueele persoonlijke merites van den titularis.

Ik bedoel hiermede, dat bij de beoordeeling van de bezoldiging van een bepaald ambt nooit gelet kan worden op den persoon die toevallig op dat moment dat ambt bekleedt, maar op de plaats die dat ambt in onze samenleving inneemt.

Bij eene vergelijking van de verhouding van het salaris van den gouvernements-accountant tot de overige bezoldigingen in de bezoldigingsregeling vermeld met de verhouding van de salarissen van accountants bij particuliere ondernemingen tot de bezoldiging van andere functionarissen bij die zelfde particuliere ondernemingen blijkt, dat deze niet ten zijnen nadeele uitvalt. Ik kan daarom niet inzien dat de argumenten door het Bestuur aangevoerd gegronde redenen opleveren om de voorgestelde verhooging toe te staan.

Het hoeft geen betoog dat de geest in het ambtenaren korps door incidenteele verhoogingen zeker niet bevorderd wordt. Het tegendeel is eerder te verwachten. Ik ben dan ook overtuigd, dat hiermede slechts ontevredenheid zal worden gekweekt.

Waar dus geen enkel Landsbelang door dezen maatregel wordt bevorderd, kan ik tot mijn spijt mijn stem niet geven aan het voorstel van het Bestuur.

De gemachtigde van het Bestuur, de heer *Van der Drift*, antwoordt, dat hij met veel belangstelling naar de toelichting

heeft gelulsterd; spreker meent echter de aandacht van den Raad te moeten vestigen op artikel 38 van het Regeerings reglement, waarin bepaald is, dat de Gouverneur de bezoldigingen van zijn ambtenaren vast stelt. Het Bestuur staat dan ook niet alleen afwijzend tegenover het amendement, maar maakt er zelfs bezwaar tegen, dat door het amendement zou worden ingegrepen in een bevoegdheid welke den Gouverneur is voorbehouden. De geachte voorsteller heeft zich zorgen gemaakt over de consequenties van de salarisverhooging, vreest voor ontevredenheid: de gemachtigde meent echter dat alleen het Bestuur zich dergelijke onaangenaamheden behoeft aan te trekken.

De heer *Henriquez* zegt met klem, dat hij er geen oogenblik aan gedacht heeft het recht in artikel 30 omschreven in twijfel te trekken. Hij ziet echter technische bezwaren. Voorts vraagt spreker zich af waarom de Raad ook voor bezoldigingen credieten worden aangevraagd als het college die niet zou mogen beoordeelen. Acht de Raad de bezoldigingen te hoog dan heeft het de bevoegdheid zich er tegen te verzetten. Spreker handhaaft het amendement. Het Gouvernement zal, indien het wordt aangenomen, moeten weten welke maatregelen het zal hebben te nemen.

Het amendement wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Vervolgens verkrijgt de gemachtigde van het Bestuur, de heer *Van der Drift*, het woord bij onderartikel 94 en zegt:

Het Bestuur, hoe zeer de tegemoetkoming van de hier in het Eindverslag aan het woord zijnde leden op prijs stellend, is van meening het voorstel, zooals in de ontwerp-begrooting belichaamd, te moeten handhaven. Het Bestuur, nog steeds staande op het standpunt bij de behandeling van de suppletoire begrooting 1936 terzake ingenomen, is van meening ten zeerste op aanneming van de betrokken posten conform het ontwerp te moeten aandringen.

De heer *Henriquez* gevoelt zich verplicht ook hier een amendement voor te stellen, luidende:

In onderartikel 94 onder Curaçao wordt in stede van „f 4200.—" gelezen: „f 300.—" en vervalt „1 bode en toeristengids f 900.—.".

In onderartikel 95 wordt achter „Curaçao" ingevoegd: „(inbegrepen vergoeding van den secretaris voor werkzaamheden in verband met de bevordering van het vreemdelingenverkeer)" en in stede van „f 8100.—" gelezen: „f 10.000.—".

Nadat de heeren *Capriles* en *van den Biesen* het amendement hebben ondersteund, geeft de Voorzitter de volgende toelichting:

Deze aangelegenheid is reeds uitvoerig besproken bij de behandeling van de suppletoire begrooting 1936. Sedert is er niets gewijzigd en wil ik mij beperken de wijzigingen toe te lichten. Om alle misverstand te voorkomen als zou ik mij hebben verzet tegen een secretaris, stel ik thans voor een subsidie van f 10.000.—, welk bedrag de Kamer van Koophandel en Nijverheid naar beste weten kan aanwenden. Men kan daaruit bestrijden een toelage voor den secretaris, die tevens de werkzaamheden voor het vreemdelingenverkeer op zich neemt.

Spreker wil geen moeilijkheden plaatsen op den weg der Kamer van Koophandel. Hij waardeert het streven van de Kamer van Koophandel, doch verschilt van meening met de Kamer inzake de tegemoetkoming.

De heer *Van der Drift* zegt daarop:

Ik heb niet veel toe te voegen aan wat ik reeds zoo even heb gezegd. Deze questie is bij de behandeling van de suppletoire begrooting 1936 in ruime mate besproken.

Ik herhaal, dat het Bestuur zijn standpunt ten deze handhaaft.

De Heer *Sprockel* het woord verkrijgende zegt, dat hij bij de behandeling van de suppletoire begrooting 1936 tegen een soortgelijk amendement heeft gestemd. Als hij het goed begrijpt dan wordt het thans mogelijk gemaakt, dat de Kamer van Koophandel uit de subsidie van f 10.000.— een secretaris betaalt, van laat ons zeggen f 3000.—. In dat geval zal spreker thans voor het amendement Henriquez stemmen.

De amendementen in stemming gebracht worden aangenomen met 8 tegen 3 stemmen.

Tegen de heeren C. N. Winkel, S. A. L. Maduro en David Capriles.

De heer Henriquez neemt den voorzitterszetel weer in.

Bij onderartikel 119 zegt de heer *Ir. ten Brink*, gemachtigde van het Bestuur:

De maximum dichtheid van het eenrichtingsverkeer, gaande van het De Ruyterplein naar de Koningin Emmabrug wordt beheerscht door de breedte van de Handelskade, zijnde 8 meter voor den rijweg, 1,50 meter voor het trottoir en 4 meter voor de loskade. Van de genoemde rijwegbreedte worden veelal twee verkeersstrooken in beslag genomen, de eene door parkeerende wagens en de andere door een rij voor de brug wachtende wagens.

Langs de De Ruyterkade tusschen het ontworpen douanekantoor en het Waaigat, zal een breedte van 14 meter overblijven, waarvan 4 M. voor kade, 8 meter voor rijweg en 2 meter voor trottoir bestemd.

In aanmerking genomen, dat de op de Handelskade voorkomende verkeersbelemmeringen niet kunnen worden verwacht op het gedeelte van de De Ruyterkade, gelegen tusschen het De Ruyterplein en de Handelskade, wordt de op de De Ruyterkade overblijvende verkeersruimte voldoende geacht.

Voorts merkt dezelfde spreker bij onderartikel 127 het volgende op:

De thans aanwezige straatverlichting is, behoudens geringe uitbreiding, nog van dezelfde sterkte als voor de inzinking van den economischen toestand. De Nederlandsch Indische Gas Mij. heeft over de laatste jaren, doch onder voorwaarde dat de bestaande verlichting niet zal worden verminderd, een belangrijke reductie op de contractueel vastgelegde tarieven voor de straatverlichting toegestaan.

Tengevolge van uitbreiding van sommige stadsgedeelten zal in de naaste toekomst uitbreiding van de straatverlichting noodig zijn.

Thans brengt de *Voorzitter* de artikelen 1, 2, 3 en 4 in stemming. Artikel 1 wordt zooals door den Raad geamendeerd aangenomen zonder verdere discussie en zonder hoofdelijke stemming; artikelen 2, 3 en 4, het intitulé, de considerans, alsmede het ontwerp in zijn geheel worden eveneens zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De *Voorzitter* dankt de gemachtigden van het Bestuur voor hunne aanwezigheid en gegeven inlichtingen en sluit, daar niemand meer het woord verlangt, de vergadering.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936.

NOTULEN.

No. 14.

ONTWORPEN-NOTULEN

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

Zitting van Dinsdag, den 12den Mei 1936, des voormiddags te half negen.

TEGENWOORDIG: de Heer *Jossy C. Henriquez*, voorzitter.
VOORTS: de Heeren *J. W. J. van der Linde Schotborgh*, ondervoorzitter, *S. A. Senior, A. P. A. van Leeuwen, R. R. Muskus, Mr. F. Ph. Bichon van Ysselmonde, J. H. Sprockel, S. A. L. Maduro, J. de J. Arends, Mr. P. J. J. van den Biesen* en *C. N. Winkel*, leden, benevens de heer *Mr. C. F. Gronemeijer*, griffier van den Raad.
AFWEZIG: de Heeren *David Capriles* en *Ernesto C. Martijn*, laatstgenoemde wegens verblijf in het buitenland.

De *Voorzitter* opent de vergadering en zegt, dat aangezien de notulen van de laatste vergadering nog niet gereed zijn, deze eerst in een volgende vergadering aan de goedkeuring der leden zullen worden onderworpen.

De *Voorzitter* doet vervolgens mededeeling van het volgend ingekomen stuk: een gouvernements-depêche van den 6den Mei 1936 No. 4968a, houdende het verzoek aan den Voorzitter om op heden, vóór negen uur des morgens, de vergadering van den Kolonialen Raad over het zittingsjaar 1935-1936 namens den Gouverneur te sluiten en den leden dank te betuigen voor hetgeen door hen in dat zittingsjaar is verricht.

De *Voorzitter* benoemt eene commissie van in- en uitgeleide van den Gouverneur, die zoo aanstonds de vergadering voor het nieuwe zittingsjaar zal openen, welke commissie bestaat uit de Heeren: C.N. Winkel, S.A.L. Maduro en J.H. Sprockel.

Vervolgens zegt de *Voorzitter*, ter voldoening aan het verzoek, vervat in de gouvernements-depêche van den 6den Mei 1936, No. 4968a, den leden van den Raad, namens den Gouverneur, dank voor hetgeen zij in het afgeloopen zittingsjaar hebben verricht.

Daar geen der leden het woord verlangt en deze bijeenkomst de laatste openbare van dit zittingsjaar is, worden op voorstel van den *Voorzitter*, in opvolging van artikel 32 van het Reglement van Orde, de notulen van het verhandelde in deze zitting voorgelezen en goedgekeurd.

Hierop verklaart de *Voorzitter*, namens Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingsjaar 1935-1936 gesloten.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936—1.

Verordening van den....., tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914, No. 21).

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914, No. 21), aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Aan artikel 313 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 22 Mei 1914, No. 83 (P. B. 1914, No. 21), zooals laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 5 Januari 1932, No. 49 (P. B. 1932, No. 18) wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„De op vordering van den rechter, den rechter-commissaris belast met de instructie der strafzaken of het Openbaar Ministerie afgegeven, op den eed als deskundige opgemaakte, schriftelijke rapporten der geneeskundigen, die naar de wijze hunner godsdienstige gezindheid in handen van den Procureur-Generaal de eed of belofte hebben afgelegd dat zij indien de rechter, de rechter-commissaris belast met de instructie der strafzaken of het Openbaar Ministerie hun diensten als deskundige zal vorderen dezen verslag naar hun geweten zullen geven, worden gelijkgesteld met door hen als deskundige mondeling ter terechtzitting onder eede afgelegde verklaringen".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936—1.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914, No. 21).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

De rapporten van zaakkundigen — deskundigen — aldus art. 313 Strafvordering, kunnen alleen dienen om tot des rechters inlichting te verstrekken. Zij zijn geen bewijsmiddel, zooals de verbalen, opgemaakt door opsporingsambtenaren omtrent hetgeen door hen als zoodanig is bevonden en waargenomen.

De geneeskundigen, wien in zake alle mishandelingen van min of meer ernstig karakter, in zake alle gevallen van het veroorzaken van den dood of van lichamelijk letsel door schuld, alle misdrijven tegen het leven gericht en nog zoovele andere verzocht wordt hun bevindingen en hun daarop geground gevoelen mede te deelen, worden in den regel bij het verzoek daartoe niet beëedigd, zoodat hetgeen in hun schriftelijk bescheiden vermeld is, om voor den rechter waarde te hebben, op de zitting onder eede herhaald moet worden. Dikwijls behandelen zij een patiënt omtrent wien eerst later blijkt dat een deskundigen rapport wordt verlangd.

Dat het een groot ongerief is voor de geneeskundigen om telkens, ook voor de meest onbelangrijke zaak, uit hun werk te worden gehaald teneinde onder eede te bevestigen hetgeen zij destijds — soms maanden tevoren — omtrent een patiënt hebben geconstateerd (heel dikwijls herinnert de dokter zich het geval niet meer en moet hij er zich toe bepalen te verklaren dat wat hij schriftelijk heeft bericht overeenkomstig de waarheid is), behoeft geen betoog. Speciaal de Gouvernements-chirurg wordt daardoor in zijn werk zeer bemoeilijkt.

Het is daarom dat voorgesteld wordt art. 313 Strafvordering aan te vullen met een 2e lid, zooals hierbij geformuleerd.

Als hun verslagen volledig zijn en de rechter geen meerdere of andere inlichtingen verlangt, wordt de verschijning der geneeskundigen ter terechtzitting in den vervolge overbodig.

Willemstad, den 22sten Mei 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--1.

Verordening van den....., tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao (P. B. 1914, No. 21).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1n. Juni 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—2.

Verordening van den....., tot aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908".

Eindverslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 16 van het zittingsjaar 1934–1935).

De kennisneming van de memorie van antwoord en de nota van wijzigingen in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Bijna alle leden bleven van meening, dat het systeem van landingscertificaten veel beter zou kunnen worden afgeschaft. Immers zal daardoor de clandestiene wederinvoer van bepaalde uit entrepôt uitgeslagen goederen met bestemming tot uitvoer niet zijn noch worden voorkomen, terwijl het anderzijds den handel naar buiten zeer belemmert. Die clandestiene wederinvoer heeft ook niet in die mate plaats, dat, gegeven de bestaande bewaking, eene als door het Bestuur bedoeld, noodig zou zijn.

Ook het lid, dat blijkens het voorloopig verslag van gevoelen was, dat door afschaffing van het systeem der landingscertificaten het drankmisbruik in andere landen bevorderd zou worden, waarom hij zich daarmede niet zou kunnen vereenigen, bleef bij die meening.

Tegen het voorstel van het Bestuur om veevoeder van invoerrecht vrij te stellen, werden geen bezwaren gemaakt.

Enkele leden vereenigden zich ook met het voorstel van het Bestuur om het invoerrecht op geiten en schapen te brengen op f 1,50, waardoor de houders van binnenlandsch klein vee beter in staat zullen zijn het hoofd te bieden aan concurrentie uit het buitenland. Deze leden stelden voor om ook het invoerrecht op houtskool te verhoogen en dit te brengen op f 0,50 de 25 K. G. en om invoerrecht te heffen van kokosnoten en wel van 2 ct. per stuk Houtskoolbranden buiten is — aldus deze leden — vooral een volksbezigheid, waarom het ook voor dat volk van belang is, dat de concurrentie tegen het buitenlandsch houtskool vergemakkelijkt wordt. En ook de afzet van inlandsche kokosnoten op de plaatselijke markt ondervindt nadeeligen invloed van den invoer van buitenlandsche kokosnoten. Naar de meening dezer leden is zeker geen verhooging van prijzen van een en ander te vreezen.

Andere leden koesterden deze vrees zeer. Daarbij waren zij bang door een en ander te geraken op een hellend vlak van protectiebepalingen: verhoogingen van rechten, waarvoor zij vooral in dezen tijd niet voelen.

Weer andere leden zouden, alvorens hun meening ten deze te bepalen, gaarne willen vernemen, welke de verhouding is tusschen den invoer van de zaken, waarvoor sprake is en de plaatselijke productie, waarbij een lid alvast te kennen gaf, dat hij de verhooging van het invoerrecht op schapen en geiten met f 1.— à priori wel wat bovenmatig acht.

In het vertrouwen, dat het Bestuur het bovenstaande wel vóór de openbare behandeling van dit ontwerp schriftelijk zal willen beantwoorden, achtten de afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 27n. Mei 1935.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--2.

Verordening van den....., tot aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908".

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 2.

De meening in het Eindverslag tot uitdrukking komende, dat het systeem van landings-certificaten beter zou kunnen worden afgeschaft aangezien dit den handel naar buiten belemmert kan, reeds op de gronden in de Memorie van Antwoord aangevoerd, door het Bestuur niet worden gedeeld. Medegedeeld kan nog worden dat in 1934 op Curaçao voor een bedrag van f 11.355,— zekerheid werd gesteld, waarvan een bedrag van slechts f 480,— behoefde te worden ingevorderd bij een uitvoer van gedistilleerd van circa 37.730 Liter, waarop derhalve een accijns van ruim f 75.000,— verschuldigd zou zijn.

Het was ondergeteekende aangenaam uit het Eindverslag te mogen vernemen dat tegen het voorstel om veevoeder van invoerrecht vrij te stellen in de Afdeelingen geen bezwaren werden gemaakt.

Het Bestuur meent de verhooging van het invoerrecht op houtskool te moeten ontraden. De voorgestelde verhooging zou het invoerrecht op dat artikel brengen op circa 50 a 70% van de waarde, zulks terwijl slechts een zeer klein gedeelte van de verbruikte houtskool uit het buitenland wordt ingevoerd. Men vergeete niet dat de groote concurrent van de binnenlandsche houtskool niet is de buitenlandsche houtskool, doch de kerosine. Verhooging van het invoerrecht op houtskool zou naar de meening van het Bestuur het bescheiden bestaan van de houtskoolbranders niet verbeteren, doch daar zij tot de door de voorstellers gewenschte prijsstijging van het artikel zou leiden, eerder het afstervingsproces van het houtskool-gebruik bevorderen en de bestaansbron van de houtskoolbranders in versneld tempo doen opdrogen.

Hoewel ondergeteekende in principe geen bezwaar heeft tegen de in het Eindverslag voorgestelde heffing van invoerrecht op cocosnoten, meent hij toch goed te doen de aandacht te vestigen op de volgende moeilijkheden tot welke de heffing aanleiding kon geven. Zooals bekend geschiedt de aanvoer van cocosnoten met barkjes welke vrij regelmatig ook ander fruit uit Venezuela aanvoeren. De cocosnoten vormen daarbij veelal dan het onderste gedeelte van de lading. Het gevolg van de heffing van het recht zal zijn dat de ambtenaren van de douane zich op de barkjes zullen moeten begeven om eerst de cocosnoten te tellen, waarbij geheele of gedeeltelijke lossing van de barkjes noodzakelijk kan blijken. Wordt deze lossing niet gewenscht geacht dan zal bewaking van de barkjes dienen plaats te hebben waardoor de kosten voor dienstverleening zulk een hoogte kunnen bereiken dat de invoer van cocosnoten practisch eene onmogelijkheid kon blijken. Thans vallen de barkjes, als hebbende eene lading geheel uit vrije goederen bestaande, nadat globale visitatie is toegepast, onder de ambulante bewakening van de kade. Indien de aanvoer van cocosnoten niet meer zou plaats hebben, zal dit mogelijk ook op den aanvoer van ander fruit zijn invloed doen gelden, aangezien het de vraag is of het practisch mogelijk zal blijken een barkje geheel met zacht fruit te laden en of de aanvoer van een gedeeltelijke lading nog wel loonend zal zijn.

De verhouding tusschen den invoer van de zaken, waarvoor verhooging van invoerrecht wordt voorgesteld en de plaatselijke productie daarvan, is moeilijk nauwkeurig aan te geven. Voor zooveel schapen en geiten betreft kan worden

medegedeeld dat aan het abattoir te Willemstad in 1933 werden aangevoerd 3161 schapen, waaronder 673 van binnenlandschen oorsprong en 13.686 geiten, waaronder 2.439 van binnenlandschen oorsprong. Over 1934 bedroegen deze cijfers respectievelijk 3.401, waaronder 2.804 uit het binnenland en 14.041, waaronder 11.911 uit het binnenland.

Niettegenstaande de grootere consumptie van binnenlandsch vleesch bleef de veestapel, wat geiten en schapen betreft, in 1934 vrijwel gelijk, waaruit geconcludeerd mag worden dat bij verhooging van het invoerrecht wel de mogelijkheid bestaat dat het contingent hetwelk thans nog door het buitenland geleverd wordt in het vervolg door het binnenland geleverd kan worden, terwijl het fokken van klein vee, als zijnde meer loonend, met meer kracht ter hand genomen zal worden, zoodat de veestapel eerder zal toenemen dan afnemen.

Ten aanzien van cocosnoten kan in verband met het feit dat de binnenlandsche productie niet bekend is en ook geen afzonderlijke statistiek van den invoer is aangehouden, de verhouding tusschen binnenlandsche productie en invoer niet worden medegedeeld.

De aanvoer van buitenlandsche houtskool bedraagt naar schatting 33.700 zakken per jaar. Dit artikel is sedert 1 October jl. als een afzonderlijke post in de statistiek opgenomen.

Willemstad, den 1sten Juli 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--3.

Verordening van den....., houdende oprichting van een Pensioenfonds voor de Curaçaosche burgerlijke landsdienaren, de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs en hunne weduwen en weezen.

Eindverslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 41 van het zittingsjaar 1934-1935).

De kennisneming van de memorie van antwoord in de afdeelingen gaf aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Ad art. 2. Begrepen werd door enkele leden, dat wanneer de wenschelijkheid naar voren zou komen van beheer van het fonds op Curaçao of op eenige andere wijze dan door de Directie van „De Pensioenfondsen voor de Koloniale Landsdienaren en Locale Ambtenaren" dit met wijziging van het besluit bedoeld in dit artikel mogelijk zal zijn.

Andere leden achtten dit van zelf sprekend.

Ad art. 3, laatste alinea. Algemeen werd er de wenschelijkheid van betoogd, dat behalve de vijf jaarlijksche openbaarmaking in de laatste alinea van art. 3 bedoeld, jaarlijks een verslag omtrent het beheer van het fonds met gedetailleerde balans en winst- en verliesrekening en een gedetailleeerde lijst der beleggingen onder dagteekening van 31 December van het laatst afgeloopen jaar door het Bestuur wordt opgesteld en openbaar gemaakt.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór de openbare behandeling van dit ontwerp de bovenstaande opmerkingen schriftelijk zal willen beantwoorden, achtten de afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 27n. Mei 1935.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--3.

Verordening van den....., houdende oprichting van een Pensioenfonds voor de Curaçaosche burgerlijke landsdienaren, de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs en hunne weduwen en weezen.

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 2.

Naar aanleiding van de opmerkingen in het Eindverslag moge het volgende worden medegedeeld.

Ad art. 2. Inderdaad zal het met wijziging van het in dit artikel bedoelde besluit mogelijk zijn, indien dit wenschelijk mocht blijken, het beheer van het fonds op Curacao of op eenige wijze te doen plaats hebben dan door de Directie van de „Pensioenfondsen voor de Koloniale Landsdienaren en Locale Ambtenaren".

Ad art. 3, laatste alinea. Het ligt in het voornemen om in het besluit bedoeld in artikel 2, 2de lid, een bepaling op te nemen, waardoor de verplichting ontstaat jaarlijks een verslag omtrent het beheer van het fonds, met gedetailleerde balans- en verlies- en winstrekening en een gedetailleerde lijst der beleggingen onder dagteekening van 31 December van het laatst verloopen jaar, op te maken.

Willemstad, den 6den Juni 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—4.

Verordening van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52).

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 7 van het zittingsjaar 1934–1935 en onder nummer 43 van het zittingsjaar 1933–1934).

Ondergeteekende heeft na kennisneming van het eindverslag de materie nogmaals in overweging genomen. Hij is toen te rade geworden een geheel nieuw ontwerp in te dienen, waarin het „buitengewoon gezegeld papier" — nu liever genoemd „buitengewoon gestempeld papier" — op een meer in het systeem der „Zegelverordening 1908" passende en daardoor eenvoudiger te begrijpen methode in die zegelverordening ingebracht wordt. Tevens is het voorgestelde onder I van artikel 1 van het oorspronkelijke ontwerp, als bij nader inzien niet bepaald geboden, weggelaten, waardoor ook het ontwerp, doordat het beknopter is geworden, aan duidelijkheid heeft gewonnen. De voorstellen sub a van artikel 1 van het gewijzigd ontwerp staan alle met de invoering van het „buitengewone gestempeld papier" in verband.

Het gebruik van „buitengewoon gestempeld papier" is een wijze van voldoening der zegelbelasting en is dus als zoodanig ingevoegd in artikel 11, hetwelk de verschillende manieren aangeeft, waarop de zegelbelasting kan worden voldaan (a, II). Met deze invoeging moest bij de definitie van gezegeld papier in artikel 1 rekening worden gehouden (I).

De vaststelling van de typen van den stempel voor het buitengewoon gestempeld papier te bezigen, zoomede van de wijze, waarop de stempeling van het papier zal plaats hebben, kan het best geschieden bij besluit van den Gouverneur (III). Hierdoor toch zal op de eenvoudigste wijze rekening zijn te houden met de behoefte en de omstandigheden, in het bijzonder met de vraag op welke kantoren het papier van den vereischten stempel moet worden voorzien en in welke gevallen eventueel van den drogen stempel zal kunnen worden gebruik gemaakt. Immers, in verband met de kosten gepaard aan de aanschaffing van een apparaat voor droge stempeling is tot nu gedacht de stempeling slechts met den natten stempel te doen plaats hebben. Echter zal ook het Bestuur, indien de kosten van aanschaffing niet te hoog zijn, aan het gebruik, waar mogelijk, van den drogen stempel de voorkeur geven.

In de tweede en volgende afdeelingen van hoofdstuk II der zegelverordening worden de wijzen van voldoening der belasting uitgewerkt.

Bij IV van sub a van artikel 1 van dit ontwerp wordt voorgesteld een nieuwe afdeeling in te voegen, gewijd aan het „Buitengewoon gestempeld papier", welker bepalingen overigens voor zich zelf spreken.

Het voorgestelde sub V staat in verband met het tweede lid van het voorgestelde artikel 21a.

Het aantal waarden, waarvoor buitengewone stempeling zal kunnen plaats hebben, zal natuurlijk beperkt moeten zijn. Indien nu niet voor een gewenscht bedrag gezegeld kan worden, omdat de vereischte stempel niet voorhanden is en daarvoor ook geen plakzegels voorhanden zijn zal in het geval voorzien worden door het stellen van een visum (VI).

Het tweede lid van artikel 26 bepaalt, dat in bijzondere gevallen, wanneer iemand niet door plakzegel of visum wenscht te zegelen, quitantie voor belasting mag worden afgegeven. Hier dient rekening te worden gehouden bij de invoering van het buitengewoon gestempeld papier: met het geval derhalve dat de persoon in kwestie noch met plakzegel noch met stempel, noch met visum wenscht te doen zegelen. (VII).

Door de voorstellen ad VIII en IX wordt tegemoet gekomen aan de opmerking met betrekking tot de artt. 62 en 80 in het eindverslag voorkomende.

Het voorstel onder b staat in verband met het voorgestelde onder c betreffende de legalisatie van handteekeningen.

De voorstellen onder c zijn alle bereids in de stukken besproken.

Ten aanzien der bepalingen omtrent zegelbelasting van zeebrieven is rekening gehouden met de opmerking in het eindverslag.

Met de meening van enkele leden, dat een bedrag van f 5.— voor machtigingen tot het dragen van wapenen verschuldigd, voldoende is, kan ondergeteekende zich niet vereenigen. Het betreft hier toch in de meeste gevalien een uitgave uitsluitend voor genoegen en welke zonder groote moeite zal kunnen worden betaald.

Bij nadere overweging komt het duidelijker voor om de voorgestelde belasting voor verlenging van den geldigheidsduur van paspoorten als nummer 10a te voegen achter nummer 10, handelende over paspoorten, terwijl de voorgestelde belasting voor ambtelijke verklaringen als zijnde deze reeds belast met f 1.— (art. 35, 2de lid) kan vervallen.

Voor No. 12 kan de oude redactie der zegelverordening behalve voor wat betreft het belastingbedrag behouden worden. Deze is wel zoo eenvoudig.

De voorstellen onder d staan in verband met die onder c betreffende de verlenging van den geldigheidsduur van paspoorten en legalisatie van handteekeningen.

Het voorgestelde sub e is ontleend aan artikelen 1637y van het Nederlandsche Burgerlijk Wetboek en heeft ten doel te bereiken, dat alle stukken, die betrekking hebben op een arbeidsovereenkomst vrijgesteld worden van zegelbelasting. Alhoewel een wettelijke regeling van de arbeidsovereenkomst zooals deze in Nederland en Nederlandsch-Indië van kracht is nog niet in Curaçao is ingevoerd, komt het toch gewenscht voor de bepaling van artikel 1637y Nederlandsch Burgerlijk Wetboek reeds thans in de Curaçaosche wetgeving op te nemen. De bepaling toch is een logische uitbreiding van artikel 61 No. 48 van de Zegelverordening en berust op dezelfde gedachte, n.l. dat het gewenscht is, dat handelingen, die betrekking hebben op een arbeidsovereenkomst zooveel mogelijk schriftelijk worden vastgelegd.

Ten aanzien van het voorgestelde onder f. wordt hierbij medegedeeld dat het van belang wordt geoordeeld om de lasten, welke uit de clearing-wet voor den handel voortvloeien, eenigszins te verlichten door de documenten, welke ingevolge die bepalingen moeten worden overgelegd, vrij te stellen van de zegelbelasting.

Willemstad, den 1sten Juni 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--4.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52).

GEWIJZIGD ONTWERP.

No. 2.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 7 van het zittingsjaar 1934–1935 en onder nummer 43 van het zittingsjaar 1933–1934).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52), zooals gewijzigd en aangevuld. laatstelijk bij de Wapenverordening 1931 (P. B. 1931 No. 77), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De Zegelverordening 1908 (P. B. 1908 No. 52), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de Wapenverordening 1931 (P. B. 1931 No. 77), ondergaat de navolgende wijzigingen en aanvullingen:

a. I. in de definitie van „gezegeld papier", voorkomende in artikel 1, wordt instede van „1–3" gelezen: „1–4";

II. tusschen 1o. en 2o. van artikel 11 wordt een nieuw nummer ingevoegd, luidende:
„2o. het gebruik van op verzoek van belanghebbenden van gouvernementswege gestempeld papier (in deze verordening verder genoemd „buitengewoon gestempeld papier");";
de nummers 2o.–4o. worden 3o.–5o.;

III. in artikel 12 wordt instede van „den zegelstempel" gelezen: „de zegelstempels" en instede van „beiden": „alle", terwijl tusschen de woorden „alsmede" en „de" ingevoegd worden de woorden: „de wijze, waarop de stempeling van papier als onder 2o. van het vorige artikel bedoeld, zal plaats hebben en";

IV. na artikel 21 wordt een nieuwe Afdeeling ingevoegd, luidende:

„Derde Afdeeling.

Buitengewoon gestempeld papier.

Artikel 21a.

Stempeling als in artikel 11 sub 2o. vermeld kan slechts plaats hebben van ongebruikt papier als bedoeld in artikel 20.

Het alsdan verkregen buitengewoon gestempeld papier kan worden gebruikt in alle gevallen, waarin niet het gebruiken van zegelpapier of het stellen van een visum of betaling tegen quitantie bij deze verordening is voorgeschreven of toegelaten.";
de Derde en Vierde Afdeeling van Hoofdstuk II worden respectievelijk Vierde en Vijfde Afdeeling;

V. aan het eerste lid van artikel 22 worden na het woord „toegelaten" toegevoegd de woorden: „en niet van buitengewoon gestempeld papier is gebruik gemaakt";

VI. in artikel 25 worden aan letter a van 1o. achter het woord „zijn" toegevoegd de woorden: „of dat niet voor het gewenschte bedrag gezegeld kan worden op de wijze als in artikel 11 sub 2o. bedoeld, omdat de vereischte stempel niet voorhanden is";

VII. in het tweede lid van artikel 26 wordt tusschen de woorden „plakzegel" en „of" ingevoegd: „, stempel";

VIII. in artikel 62 wordt zoowel in het 1ste als in het 2de lid na „zegelpapier" ingevoegd: „, buitengewoon gestempeld papier" (in het 2de lid tweemaal);

IX. in artikel 80 wordt na „zegelpapier" ingevoegd: „, buitengewoon gestempeld papier";

b. in artikel 16 4de lid onder 2o. vervallen de woorden: „de legalisatiën van handteekeningen en";

c. in artikel 59 wordt:
No. 2 gelezen als volgt: „zeebrieven voor vaartuigen van 20 ton netto-inhoud of minder, *een gulden;*
voor die van meer dan 20 ton netto-inhoud en niet meer dan 50 ton, *twee gulden en vijftig cent;*
voor die van meer dan 50 ton netto-inhoud en niet meer dan 100 ton, *vijf gulden;*
voor die van meer dan 100 ton netto-inhoud, *vijf gulden, benevens een gulden voor elke 100 ton netto-inhoud of gedeelte daarvan, welke het vaartuig meer meet dan 100 ton;*
voor de toepassing van dit voorschrift wordt onder ton verstaan een inhoudsmaat van 2,83 M3;";
in No. 4 instede van „*vijf gulden*" gelezen: „*vijf en twintig gulden*";
na No. 10 ingevoegd een nieuw nummer, luidende:
„1o. a. Verlengingen van den geldigheidsduur van paspoorten, *een gulden voor iedere verlenging;*";
in No. 12 instede van „*vijf en twintig gulden*" gelezen: „*vijftig gulden*";
na No. 15 een nieuw nummer toegevoegd, luidende:
„16o. Legalisatiën van handteekeningen door openbare autoriteiten, *twee gulden en vijftig cent* voor de eerste handteekening, die gelegaliseerd wordt op ieder afzonderlijk stuk;" (De punt achter „*vijftig gulden*" onder No. 15 wordt in verband hiermede veranderd in een kommapunt);

d. in artikel 61 wordt in sub 25 achter „uitgereikt," toegevoegd: „zoomede de verlengingen van den geldigheidsduur van paspoorten ten behoeve van dezen,";
terwijl na nummer 25 een nieuw nummer wordt toegevoegd, luidende:
„25a. De tweede en verdere legalisatiën van handteekeningen door openbare autoriteiten op eenzelfde stuk, zoomede de eerste legalisatiën van handteekeningen door openbare autoriteiten ten behoeve van onvermogenden, mits van het onvermogen dier personen tot betaling der zegelbelasting blijke door een overgelegd certificaat, afgegeven door den daartoe bevoegden ambtenaar en mits daarvan bij de legalisatie op de stukken worde melding gemaakt.";

e. de punt aan het slot van No. 48 van artikel 61 wordt vervangen door een komma en daarachter het volgende toegevoegd: „benevens alle stukken, die door den werkgever en den arbeider of hunne wettelijke vertegenwoordigers tezamen of ieder afzonderlijk, hetzij in onderhandschen vorm, hetzij ten overstaan van een openbaar ambtenaar, zonder medewerking van derden, ter uitvoering van de arbeidsovereenkomsten worden opgemaakt.";

f. in artikel 61 wordt een nieuw nummer toegevoegd, luidende:
„49. De verklaringen en andere documenten die ingevolge de ter zake geldende bepalingen aan de bevoegde autoriteiten moeten worden overgelegd, terzake van invoer van goederen, afkomstig uit landen waarmede clearing-verdragen zijn gesloten of ten aanzien waarvan beperkende bepalingen met betrekking tot het betalingsverkeer zijn vastgesteld."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Artikel 3.

De Gouverneur is bevoegd den tekst van de „Zegelverordening 1908" (P. B. 1908 No. 52), zooals die zal luiden na de daarin ook door deze verordening tot stand gebrachte wijzigingen en aanvullingen in een doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhalingen daarin van de artikelen of gedeelten daarvan, in het Publicatieblad bekend te maken.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–5.

Verordening van den....., tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 22sten Februari 1933 (P. B. No. 17), nader aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 22sten Februari 1933 (P. B. No. 17), wordt nader aangevuld als volgt:

1o. aan artikel 1 wordt een derde lid toegevoegd, luidende: „Teneinde vee van buitenlandschen oorsprong te kunnen onderscheiden van vee afkomstig van het Gebiedsdeel kunnen door den Gouverneur bij besluit voorzieningen worden getroffen.";
2o. na artikel 1 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a.

„Vee van hetwelk niet, tengevolge van de door den Gouverneur volgens het bepaalde bij het derde lid van artikel 1 te stellen bepalingen blijkt, dat het van binnenlandschen oorsprong is, zal voor buitenlandsch vee gehouden worden."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—5.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Door de wijziging aangebracht in de „Geslachtverordening 1908" bij de verordening van den 31sten Januari 1933 (P. B. No. 11), waardoor voor de heffing van den accijns op geslacht onderscheid wordt gemaakt tusschen vee afkomstig van het gebiedsdeel eenerzijds en buitenlandsch vee anderzijds, is het noodzakelijk geworden voorzieningen te kunnen treffen tegen misbruik van vorenbedoelde bepaling, waardoor het beoogde effect geheel of ten deele teloor zou gaan.

Het tegenwoordig ontwerp opent de mogelijkheid om de noodige maatregelen te nemen en waakt tevens tegen pogingen om het doel van deze maatregelen illusoir te maken.

Willemstad, den 6den Juni 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—5.

Verordening van den....., tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Tegen de strekking van het ontwerp werden geen bezwaren gemaakt.

Artikel 1.

Uit de redactie van het voorgestelde artikel 1a werd den indruk verkregen, dat het de bedoeling is het binnenlandsche vee te merken. Naar aanleiding hiervan werd opgemerkt, dat het practischer voorkomt, de kleinste hoeveelheid: het vee, dat aangevoerd wordt, te merken. Ook ter voorkoming van ontduiking werd dit raadzamer geacht.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1n. Juli 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—5.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van de „Geslachtverordening 1908" (P. B. No. 37).

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Het was den ondergeteekende aangenaam uit het Voorloopig Verslag te vernemen, dat er bij de afdeelingen geen bezwaar bestaat tegen de strekking van het ontwerp.

Opgemerkt diene dat de indruk, als zou het de bedoeling zijn het binnenlandsche vee te merken, niet juist is en dat, indien het in de praktijk noodig mocht blijken het binnenlandsche van het buitenlandsche te onderscheiden, alleen het laatste hiervoor in aanmerking komt.

Willemstad, den 27sten Juli 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--6.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van den 3den Juli 1901 (P. B. No. 23), waarvan de gewijzigde tekst opgenomen is in P. B. 1909 No. 7, tot het verkrijgen en uitoefenen der bevoegdheid tot het houden van eene tapperij, een koffiehuis, een logement, eene societeit, een bierhuis, ijshuis of restaurant en tot het verkoopen en uitslaan van gedistilleerd (Vergunningsverordening 1908), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 30sten Augustus 1933 (P. B. No. 88), nader te wijzigen en aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

1. Het eerste lid van artikel 3 wordt gelezen als volgt:
„Voor vergunningsrecht is verschuldigd:

a. op Curaçao of Aruba:

door eene societeit	f 90,— per kwartaal
door een bierhuishouder	20,— per maand
door een logementhouder met vergunning tot verkoop van gedistilleerd	40,— per maand
door een logementhouder zonder vergunning tot verkoop van gedistilleerd	20,— per maand
op de overige eilanden:	
door eene societeit	30,— per kwartaal
door een bierhuishouder	9,— per kwartaal
door een logementhouder met vergunning tot verkoop van gedistilleerd	18,— per kwartaal
door een logementhouder zonder vergunning tot verkoop van gedistilleerd	9,— per kwartaal

b. in de stadsdistricten van Curaçao of Aruba:

door een koffiehuishouder	f 40,— per maand
door een tapper van gedisdistilleerd	30,— per maand
door een slijter in gedistilleerd	36,— per kwartaal
door een grossier in gedistilleerd	24,— per kwartaal

op Curaçao of Aruba buiten het stadsdistrict en op de overige eilanden:

door een koffiehuishouder	f 18,— per kwartaal
door een tapper van gedistilleerd	18,— per kwartaal

door een slijter in gedistilleerd 18,— per kwartaal
door een grossier in gedistilleerd 12,— per kwartaal

(zijnde voor de gelijktijdige uitoefening van de bedrijven van een koffiehuishouder, grossier, slijter en logementhouder met vergunning tot verkoop van gedistilleerd het enkelvoudige vergunningsrecht verschuldigd)."

2. In het derde lid wordt tusschen de woorden „tapperij" en „een" ingevoegd „eene slijterij".

Artikel 2.

In artikel 4 wordt het eerste lid vervangen door de beide volgende leden:

„Hij, die vergunning heeft als grossier in gedistilleerd, is niet bevoegd gedistilleerd te verkoopen of uit te slaan, anders dan in gesloten vaten, kruiken en flesschen, anders dan voor het gebruik buiten het lokaal en het gebouw waar dit verkocht wordt en bij geen kleinere hoeveelheid dan tien Liter.

Hij, die vergunning heeft als slijter in gedistilleerd, is niet bevoegd gedistilleerd te verkoopen of uit te slaan, anders dan in gesloten vaten, kruiken en flesschen, anders dan voor het gebruik buiten het lokaal en het gebouw waar dit verkocht wordt en bij geen kleinere hoeveelheid dan veertig centiliter.

Artikel 3.

In artikel 9 wordt tusschen de woorden „tapperijen" en „en" in het eerste lid ingevoegd „slijterijen".

Artikel 4.

In artikel 10 wordt tusschen de woorden „tapperij" en „eene" ingevoegd „eene slijterij,".

Artikel 5.

Na artikel 14 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 15.

Overgangsbepalingen.

Grossierderij-vergunningen verleend voor de inwerkingtreding dezer verordening zullen als slijterij-vergunningen gelden."

Artikel 6.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--6.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

In artikel 4 der Vergunningsverordening 1908, opgenomen in P. B. 1909 No. 7, is de minimum hoeveelheid gedistilleerd welke degeen, die eene vergunning heeft als grossier in gedistilleerd, mag verkoopen bepaald op 40 cL.

Het feit, dat deze minimum hoeveelheid zoo gering is gesteld, heeft naar de meening van het Bestuur tengevolge dat het de grossierderijen wel zeer gemakkelijk gemaakt wordt om zich gedistilleerd voor oogenblikkelijke consumptie te verschaffen, hetgeen voor het Bestuur aanleiding is geweest om uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen tegen te gaan.

Van verschillende zijden is in den laatsten tijd op uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen aangedrongen.

Teneinde hieraan tegemoet te komen meent het Bestuur de mogelijkheid te moeten openen tot het bekomen van vergunningen tot den verkoop van gedistilleerd bij geen kleinere hoeveelheid dan 10 Liter.

Tegen het verleenen dezer vergunningen bestaat bij het Bestuur het hiervoren uiteengezette bezwaar niet, zoodat deze onbeperkt zullen kunnen worden verleend.

Deze vergunningen waren aan te duiden als grossierderij-vergunningen waarvoor verschuldigd zou zijn in de stadsdistricten van Curaçao en Aruba f 24,— per kwartaal en daarbuiten f 12,— per kwartaal, terwijl de tegenwoordige grossierderij-vergunningen zouden kunnen worden aangeduid als slijterij-vergunningen. Met de voorgestelde wijzigingen wordt beoogd een en ander tot stand te brengen. Bovendien wordt artikel 3 meer overzichtelijk geredigeerd.

Eene artikelsgewijze-bespreking lijkt na het vorenstaande niet noodig.

Willemstad, den 19den Juni 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936.

Verordening van den.....
tot regeling en openstelling van de „Ver-
gunningsverordening 1909“ (P. B. 1909
No. 72).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--6.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Met de strekking van het ontwerp: te voorkomen, dat grossierders van hun vergunning als grossier gebruik maken om zich gedistilleerd voor oogenblikkelijke consumptie te verschaffen, konden de afdeelingen zich algemeen vereenigen.

Waar het echter den handel, die blijkens de memorie van toelichting in den laatsten tijd op uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen heeft aangedrongen, te doen is om gedistilleerd per flesch te kunnen verkoopen, vooral aan toeristen, zal hij — aldus werd opgemerkt — niet geholpen zijn met de gedachte grossierderij-vergunning, tegen het verleenen waarvan bij het Bestuur geen bezwaar bestaat. Deze sprekers voerden aan, dat de handel slechts geholpen zal zijn als ten opzichte van de slijterij-vergunning een even vrijgevig standpunt wordt ingenomen, waartegen huns inziens geen bezwaar bestaat, aangezien immers het door den slijter verkochte gedistilleerd niet in het lokaal of gebouw, waar het verkocht is, mag worden gebruikt.

De afdeelingen zagen zelfs het nut niet in van de voorgestelde grossierderij-vergunning. Aan een dusdanige vergunning bestaat n.l. naar het algemeene gevoelen der afdeelingen geen behoefte. Daarentegen bestaat daartegen wel het bezwaar, dat het moeilijk te controleeren zal zijn, of in kleinere hoeveelheden dan van tien Liter wordt verkocht. Waar er misschien slechts enkele personen zijn, die zich bezighouden met het verkoopen van gedistilleerd in hoeveelheden van niet minder dan tien Liter werd algemeen in overweging gegeven het instituut van grossierderij uit de regeling te lichten.

Sommige leden merkten op, dat de houders van koffiehuizen, enz. er over klagen, dat het vergunningsrecht hoog is. Deze leden zouden dan ook, waar de algemeene levensstandaard gedaald is en de toestand in den handel ook op die personen zwaar drukt, gaarne het vergunningsrecht met 20% verlagen. Andere leden achtten deze verlaging niet noodig. Naar dezen mededeelden, worden nog steeds aanvragen gedaan voor vergunning. Naar hunne meening vinden de klachten der koffiehuis-houders enz. niet zoozeer grond in het vergunningsrecht, doch wel in het accijns.

Ad art. 1.

Voorgesteld werd een spatie te laten tusschen de woorden „op de overige eilanden" en het daarboven gestelde in a onder 1 van art. 1.

Het tusschen haakjes geplaatste laatste deel van 1 van art. 1 zou meer naar links uitgehaald moeten worden, zóó dat blijkt, dat het slaat op het heele nummer 1.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1n. Juli 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--6.

Verordening van den..... tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Het Bestuur heeft geen bezwaar om weder uit het ontwerp te lichten, hetgeen betrekking heeft op het instituut der grossierderij. Daarmede is het echter teruggebracht tot een wijziging van meer redactioneelen aard. Zelf geeft het Bestuur er dan de voorkeur aan om ook de naam grossier, waarmede in Curaçao sinds lang is aangeduid een verkoopen van gedistilleerd bij hoeveelheden van meer dan 0.4 d.L., maar te behouden in zijne tegenwoordige beteekenis.

Het behoeft wel geen betoog, dat hetgeen het Bestuur heeft medegedeeld omtrent zijn standpunt tegenover het verleenen van de nieuwe grossiersvergunningen, met het vervallen van dat instituut, eveneens komt te vervallen.

Zonder echter in eenigerlei richting eenige toezegging te kunnen doen is het Bestuur echter bereid om zijn standpunt t.a.v. het verleenen dier vergunningen in nadere overweging te nemen.

Wordt het ontwerp zelf derhalve teruggebracht tot eenige wijzigingen van ondergeschikten aard, zoo moge dit tevens benut worden om alsnog een voorstel te doen tot aanvulling van artikel 5 met eene omschrijving van het begrip ijshuis, waaraan in de praktijk behoefte is gebleken te bestaan.

Bij Nota van Wijzigingen wordt een en ander voorgesteld.

Aan de door den Kolonialen Raad kenbaar gemaakte wenschen ad artikel 1 is voldaan.

Willemstad, Curaçao, den 16den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao.

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--6.

Verordening van den..... tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7).

Nota van Wijzigingen.

No. 5.

In het ontwerp worden alsnog voorgesteld de volgende wijzigingen:

Ad artikel 1, sub 1. In het voorgestelde artikel 3 onder b wordt zoowel onder het hoofd: „in de stadsdistricten van Curaçao of Aruba" als onder het hoofd „op Curaçao of Aruba buiten het Stadsdistrict en op de overige eilanden" het woord „slijter" vervangen door „grossier" en vervallen de woorden: „door een grossier in gedisttilleerd 24.— per kwartaal" en „door een grossier in gedistilleerd 12,— per kwartaal"."

Sub a. wordt een spatie gelaten tusschen de woorden „op de overige eilanden" en het daarboven gestelde.

Het tusschen haakjes geplaatste laatste deel (thans sub b) wordt meer naar links uitgehaald, zoodat het slaat op het geheele eerste lid; voorts vervalt daarin het woord „slijter".

Sub 2. Het sub 2 voorgestelde wordt ingetrokken.

Ad artikelen 2 t/m 5. De voorgestelde wijzigingen worden ingetrokken.

Alsnog wordt voorgesteld om aan artikel 6 der verordening een nieuw lid toe te voegen luidende:

„Onder ijshuis wordt verstaan iedere voor het publiek toegankelijke localiteit of ruimte alwaar eenige alcohol-vrije drank, consumptie-ijs of soortgelijk artikel voor gebruik ter plaatse wordt verstrekt."

Willemstad, den 16den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—6.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908" (P. B. 1909 No. 7.)

Eindverslag.

No. 6.

Opmerkende, dat in de memorie van antwoord een mededeeling van 's Bestuurs gevoelen werd gemist omtrent den in het voorloopig verslag te kennen gegeven wensch van sommige leden, om het vergunningsrecht met 20% te verlagen en de meening van andere leden, dat de klachten der koffiehuishouders, enz., dat het vergunningsrecht hoog is, niet zoozeer grond vinden in het vergunningsrecht, doch wel in den accijns, spraken de afdeelingen de hoop uit, dat binnenkort overgegaan zal worden tot verlaging van den accijns.

De leden, die blijkens het voorloopig verslag verlaging van het vergunningsrecht met 20% voorstonden, deden uitkomen van dat gevoelen te zijn gebleven.

De afdeelingen spraken in verband met 's Bestuurs mededeeling, dat het, zonder in eenigerlei richting eenige toezegging te kunnen doen, bereid is om zijn standpunt t. a. v. het verleenen van grossiersvergunningen in nadere overweging te nemen, de hoop uit, dat deze nadere overweging er toe zal leiden, dat het Bestuur te dien aanzien vrijgeviger zal zijn.

Onder mededeeling van het bovenstaande, achtten de afdeelingen de openbare behandeling van dit ontwerp voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 30n. September 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—7.

Verordening van den.....,
tot wijziging en aanvulling van
1o. de „Gedistilleerdverordening 1908" (P. B. No 34); en
2o. de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No 33).

Memorie van Antwoord.

No. 1.

(De vorige stukken zijn gedrukt onder No 5 van het Zittingsjaar 1934–1935).

Naar aanleiding van het opgemerkte in het Voorloopig Verslag kan het volgende worden medegedeeld.

Algemeene beschouwingen.

Teneinde tegemoet te komen aan het verlangen in het Voorloopig Verslag tot uitdrukking gebracht wordt een nieuw artikel 128a voorgesteld. Dit artikel regelt het beroep op de berekening der rechten en toepassing van het tarief door den Ontvanger. In de eerste instantie wordt dit beroep ingesteld bij den Inspecteur der belastingen, met hooger beroep op den Administrateur van Financien. Het komt wenschelijk voor het bestaande artikel 124 eerste lid naast de nieuw in te voeren regeling te behouden. Artikel 124 zal dan toepassing kunnen erlangen in gevallen waarin ambtshalve teruggave dient plaats te hebben.

Gevallen waarin artikelen belast zijn met meer dan 3% van de waarde hoewel zij niet zijn genoemd in artikel 128 zijn ondergeteekende niet bekend. Opgemerkt wordt in dit verband, dat de laatste post van het tarief in artikel 128 opgenomen niet spreekt van: „Alle andere goederen, hierboven niet met name genoemd enz.", doch van: „Alle andere goederen, hierboven niet genoemd", zulks aangezien het tarief enkele groepen van artikelen bevat als: meubelen en muziekinstrumenten. Omtrent de vraag welke goederen als meubelen en muziekinstrumenten dienen te worden belast kan verschil van meening bestaan.

Het is daarom dat het Bestuur voornemens is het tarief meer uit te werken, zoodat geschillen omtrent deze punten in de toekomst worden vermeden. Het stelt zich voor binnen afzienbaren tijd een tarief als door de Afdeelingen gewenscht bij den Kolonialen Raad in te dienen.

Artikelen.

Ad art. 1. Naar aanleiding van de bezwaren in het Voorloopig Verslag geuit tegen de heffing van een gedistilleerdsurtaxe op wijn van meer dan 12 en niet meer dan 22 percent alcohol worden de voorgestelde bepalingen regelende deze heffing ingetrokken. Een gewijzigd Ontwerp wordt daarom aan den Kolonialen Raad ingediend.

De heffing van gedistilleerdaccijns van z. g. essences geschiedt, naar de meening van ondergeteekende, terecht en wel ingevolge bepalingen van art. 5 der Gedistilleerdverordening 1908 (P. B. No 34) juncto art. 12 van het Besluit tot uitvoering van genoemde verordening (P. B. 1908 No 64).

Ad art. 2. A 1. Bij de intrekking van de vrijstelling voor machinerieen voor waterleidingen is uitsluitend gedacht aan de Gouvernementswaterleiding. In den zin der verordening zijn er hier geen andere waterleidingen en zullen die waarschijnlijk ook niet komen, aangezien daarvoor concessie door het Gouvernement verleend zal moeten worden.

Voor den landbouw zijn er reeds kleine waterleidingen aangelegd en zullen vermoedelijk meerdere dergelijke waterleidingen worden tot stand gebracht.

De daarvoor benoodigde werktuigen en het verder materieel zijn vrij van invoerrecht krachtens art. 127, sub 16, wanneer bij den invoer bewezen kan worden dat zij bestemd zijn om gebezigd te worden voor de uitoefening van de in dat artikel genoemde bedrijven.

Het zal evenwel duidelijk zijn, dat van buizen en dergelijk voor irrigatie-doeleinden te bezigen materieel, bij invoer door handelaren in dergelijke of soortgelijke artikelen, de bestemming niet zal kunnen worden bewezen.

Slechts door personen, die b. v. het land-, tuin- of boschbouwbedrijf uitoefenen, zal eventueel aangetoond kunnen worden, dat door hen ingevoerde gereedschappen, buizen, enz. inderdaad vallen onder de bepalingen ter verkrijging van vrijstelling van invoerrecht.

Ad art. 2. A 2. De grens van „andere benoodigdheden voor den aanleg en de exploitatie vereischt" is door de Administratie der belastingen steeds zoo ruim getrokken dat onder de vrijstelling ook vielen bureaubenoodigdheden en dergelijke.

Ad art. 2. A. 3. Hoewel het invoerrecht voor een vliegtuig betaald steeds kan worden gerestitueerd op grond van het bepaalde in art. 124, 2de lid, heeft het Bestuur tegen de voorgestelde aanvulling geen bezwaar. In het gewijzigd ontwerp is deze aanvulling opgenomen.

Ad. art. 2. B. De nieuwe redactie van de bijzondere bepaling (D) was gekozen teneinde meer aansluiting te hebben bij de in Nederland geldende Wijnwet. In het gewijzigd ontwerp is deze redactie niet opgenomen.

In verband met de vestiging van een luchtvaartbedrijf binnen het Gebiedsdeel wordt nog een aanvulling voorgesteld van de artt. 1 en 11 der Verordening. De aanvullingen behoeven geen toelichting.

Willemstad, den 1sten Juli 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--7.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P.B. No 33).

GEWIJZIGD ONTWERP.

No. 2.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No 33), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 18den November 1933 (P. B. No 108), nader te wijzigen en aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No 33), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 18den November 1933 (P. B. No 108), ondergaat de volgende wijzigingen en aanvullingen:

1o. in artikel 1 wordt na „Schip:" gelezen: „elk vaartuig, onder welke benaming ook bekend, alsmede elk luchtvaartuig;";

2o. in het 1ste lid van artikel 11 wordt:

a. na „dan:" op een nieuwen regel het volgende ingevoegd:
„1o. te water:"

b. de „." na het woord „Ladder" wordt vervangen door een „;" en daarna op een nieuwen regel het volgende ingevoegd:
„2o. door de lucht: op alle eilanden op de door den Gouverneur bij Besluit aan te wijzen vliegvelden.";

3o. in artikel 127:

a. vervallen in post 15 het woord en het leesteeken: „waterleidingen,";

b. wordt post 21 gelezen als volgt:
„Materialen voor tramwegen en draagbaar spoor, voor telegrafische verbindingen, electrische verlichting, dokken, artesische putten en andere benoodigdheden voor den aanleg en de exploitatie vereischt, alsmede voor den aanleg, de opwekking en voortleiding van electriciteit;";

c. wordt de punt, voorkomende na de woorden: „door den Gouverneur vast te stellen", van post 23 vervangen door een punt-komma en wordt, beginnende op een nieuwen regel, een nieuwen post opgenomen, luidende als volgt:
„24. Materialen, machinerieen en onderdeelen voor vliegtuigen en andere benoodigdheden voor de exploitatie van een luchtvaartbedrijf vereischt, alsmede materialen uitsluitend bestemd voor den aanleg en de exploitatie van vliegvelden, voor zoover vliegtuigen en vliegvelden in exploitatie zijn bij een maatschappij,

welke een geregelde verbinding onderhoudt tusschen o.m. ten minste twee eilanden van het Gebiedsdeel."

4o. na artikel 128 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

" Artikel 128a.

De aangever, die bezwaar heeft tegen de berekening der rechten of de toepassing van het tarief op door hem ten invoer aangegeven goederen, kan, binnen een maand na de dagteekening van de aangifte door den Ontvanger, in beroep komen bij den Inspecteur der belastingen.

De Inspecteur brengt zijn beslissing in afschrift ter kennis van belanghebbende bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Van de beslissing van den Inspecteur staat binnen veertien dagen, nadat het afschrift ingevolge het vorig lid door de post of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, beroep open op den Administrateur van Financien.

De Administrateur brengt zijn beslissing op dezelfde wijze ter kennis van belanghebbende.

De beslissingen van den Administrateur van Financien en den Inspecteur der belastingen zijn met redenen omkleed."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging, terwijl de wijziging sub 3o. b. terugwerkt tot 21 November 1933.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—7.

Verordening van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P.B. No 33).

Eindverslag.

No. 3.

De afdeelingen waren van oordeel, dat door de gewisselde schrifturen de openbare behandeling van dit ontwerp voldoende is voorbereid.

Men bleef het ongewenscht achten, dat essences als gedistilleerd belast worden en was in verband met het ter zake in de memorie van antwoord medegedeelde van meening, dat dan in dit ongewenschte door wetswijziging ware te voorzien.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 5n. Augustus 1935.

De Rapporteurs,

A.v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--8.

Verordening van den....., tot wijziging van de „Inkomstenbelasting-verordening 1906" (P. B. 1932 No. 28).

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. 1932 No 28), zooals gewijzigd en aangevuld bij de verordening van den 8sten Juni 1933 (P. B. 1933 No 48), nader te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1

De „Inkomstenbelastingverordening 1906" (P. B. 1932 No 28), zooals gewijzigd en aangevuld bij de verordening van den 8sten Juni 1933 (P. B. 1933 No 48), wordt nader gewijzigd als volgt:

I. Het laatste lid van artikel 2 wordt gelezen als volgt: „Waar iemand woont en waar de in artikel 1 bedoelde lichamen gevestigd zijn, wordt overigens naar de omstandigheden beoordeeld."

II. Artikelen 62 wordt gelezen als volgt:
„De volgende verrichtingen van niet op Curaçao, Aruba of Bonaire wonende of gevestigde personen en lichamen worden, ook voor zoover zij op een dier eilanden plaats vinden, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf of beroep op Curaçao, Aruba of Bonaire:

a. het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tusschen Nederland, Nederlandsch-Indie, Suriname en het buitenland eenerzijds en plaatsen op Curaçao, Aruba of Bonaire anderzijds;

b. de werkzaamheid vanpersoneel op de vervoermiddelen, die het verkeer met Nederland, Nederlandsch-Indie, Suriname en het buitenland onderhouden."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging en werkt terug tot 1 Mei 1934.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—8.

Verordening van den....., tot wijziging van de „Inkomstenbelasting-verordening 1906" (P. B. 1932 No. 28).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het Ontwerp hetwelk hierbij aan den Kolonialen Raad wordt aangeboden heeft in hoofdzaak ten doel om, in overeenstemming met de op dit punt te Genève tot uiting gekomen zienswijze, de uitwerking in de Curaçaosche wetgeving van het beginsel dat de winst van het internationale scheepvaartverkeer slechts getroffen behoort te worden in het land, waar de onderneming gevestigd is, ook tot de luchtvaart uit te breiden.

Door aanvulling van de vrijstellingen opgenomen in artikel 62 met de vrijstelling van de winsten van het internationale luchtvaartbedrijf zal niet slechts de Curaçaosche Wetgeving meer aansluiten aan hetgeen door den Volkenbond op dit stuk is aanbevolen, doch zal ook de gewenschte concordantie met de terzake in Nederland geldende bepalingen worden verkregen. Om laatstgenoemde reden is ook de huidige tekst van artikel 3 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 tot voorbeeld gekozen.

Bij de laatste wijziging van de Inkomstenbelastingverordening 1906 zijn in artikel 2 laatste lid abusievelijk van de in artikel 1 bedoelde lichamen slechts de stichtingen genoemd. De voorgestelde wijziging strekt tot herstelling van deze omissie.

Willemstad, den 2den Juli 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--8.

Verordening van den....., tot wijziging van de „Inkomstenbelasting-verordening 1906" (P. B. 1932 No. 28).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

Er werden in de afdeelingen geen bezwaren gemaakt tegen het bij dit ontwerp voorgestelde.

Meerdere leden deden uitkomen, gaarne te zullen zien, dat het Bestuur bij Nota van Wijzigingen dit ontwerp aanvulde met bepalingen strekkende tot het stellen van een sanctie op de voorschriften regelende de betaling der belasting in termijnen. Dit zal zeker — aldus werd betoogd — een regelmatige betaling der verschuldigde belasting bevorderen en veel achterstand voorkomen.

Ook werd door meerdere leden betoogd, dat § 5 van art. 11 voor wat betreft inkomens tot f 2000.— dringend wijziging behoeft. Immers zijn vooral in den arbeidersstand de wisselvallige inkomsten zeer aan schommelingen onderhevig en leidt het systeem van heffing naar een gemiddelde over 2 kalenderjaren tot onbillijkheden. Deze leden zouden dan ook bij deze inkomsten voor zoover zij beneden de f 2000.— blijven, aan het nemen van het genotene over het laatste jaar als basis voor de berekening, de voorkeur geven. Zij noodigden het Bestuur uit, ter zake voorstellen te doen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 14n. September 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-8.

Verordening van den....., tot wijziging van de „Inkomstenbelasting-verordening 1906" (P. B. 1932 No. 28).

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Het was den ondergeteekende aangenaam uit het Voorloopig Verslag te vernemen, dat tegen het bij dit Ontwerp voorgestelde in de Afdeelingen geen bezwaren werden gemaakt.

Naar aanleiding van den wensch in het Voorloopig Verslag tot uiting gekomen om het Ontwerp aan te vullen met eene sanctie op de voorschriften regelende de betaling van belasting in termijnen, zij het ondergeteekende vergund te verwijzen naar de onder dagteekening van 30 September j. l. ingediende Memorie van Antwoord inzake het Ontwerp tot wijziging van de verordening betreffende de rechtspleging en invordering inzake van belastingen, bij welke Memorie van Antwoord een gewijzigd Ontwerp is gevoegd, regelende o. a. dit onderwerp.

Wat de door de Afdeelingen gemaakte opmerkingen betreffende artikel 11 § 5 aangaat, kan ondergeteekende mededeelen, dat het in het voornemen ligt de geheele tweede afdeeling van de Inkomstenbelastingverordening aan een spoedige herziening te onderwerpen. Het is niet alleen artikel 11 § 5 waaraan bezwaren kleven.

Het trekken van een limiet van f 2.000,— veronderstelt reeds, dat het fiscaal inkomen vaststaat en is als zoodanig principieel in strijd met artikel 11, dat met andere artikelen bedoelt voorschriften te geven hoe het inkomen, dat dus nog een onbekende is, moet worden berekend. Gaat men nu aan de gevonden uitkomst op zichzelf weer beteekenis toekennen om het fiscale inkomen te berekenen dan ontstaan moeilijkheden. Een voorbeeld moge hieronder volgen:

A verdiende in het kalenderjaar
1933 ..... f 1.000,—
1934 ..... 2.500,—.

Op basis van de huidige regeling wordt zijn belastbaar inkomen Inkomstenbelasting 1935/36 gesteld op:

$$\frac{\text{f } 1.000,— + \text{f } 2.500,—}{2} = \text{f } 1.750,—.$$

Volgens het in het Voorloopig Verslag voorgestelde zou hij vanwege het feit, dat f. 1.750,— minder bedraagt dan f 2.000,— onder deze regeling vallen. In dat geval zou echter het inkomen 1934 basis worden, hetwelk f 2.500,— bedraagt, waardoor hij weer naar de groep boven f 2.000,— zou worden verwezen.

Zou men het inkomen van het laatstafgeloopen kalenderjaar als criterium aangeven, dan sluipen wederom andere onbillijkheden in.

Stel B heeft verdiend in het kalenderjaar
1933 ..... f 8.000,—
1934 ..... 1.900,—.

Onder het huidige stelsel zal zijn Inkomstenbelasting 1935/36 vastgesteld worden op basis van een gemiddeld inkomen van

$$\frac{\text{f } 8.000,— + \text{f } 1.900,—}{2} = \text{f } 4.950,—.$$

Onder het voorgestelde systeem zou zijn aanslag 1935/36 berekend worden op basis van een inkomen van f. 1.900,—.

De practische consequentie is, dat de helft van het inkomen 1933 aan belastingheffing ontsnapt.

Uit het voorafgaande moge blijken, dat de voorgestelde vereenvoudiging naar de meening van ondergeteekende geen doel treft, integendeel, dat het aantal practische zoowel als theoretische bezwaren zou toenemen.

Het Bestuur geeft er om deze reden de voorkeur aan de geheele tweede afdeeling aan een herziening te onderwerpen, waarbij zal worden nagestreefd de betreffende regelingen te herzien, daarbij de vaststelling van het belastbaar inkomen te vereenvoudigen en onbillijkheden te elimineeren. Deze laatste ontstaan niet zoozeer door het bestaan van artikel 11 § 5, doch door de gecombineerde werking van dat artikel met artikel 11 § 2.

Willemstad, den 12den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936-8.

Verordening van den....., tot wijziging van de „Inkomstenbelasting-verordening 1906" (P. B. 1932 No. 28).

Eindverslag.

No. 5.

Men maakte alsnog van deze gelegenheid gebruik om het Bestuur in overweging te geven het daarheen te leiden, dat het verdrag, dat tusschen Nederland en Amerika bestaat ter voorkoming van betaling van dubbele belasting, ook voor Curaçao toepasselijk wordt.

De afdeelingen waren van oordeel, dat door de gewisselde schrifturen de openbare behandeling van dit ontwerp voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 29n. October 1935.

De Rapporteurs,

DAVID CAPRILES.

S. A. L. MADURO.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—9.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den arbeider op tegemoetkoming bij ziekte.

Voorloopig Verslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 45 van het zittingsjaar 1934–1935).

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Het doel van het ontwerp op zich zelf: voorkoming dat de arbeider en zijn gezin door ziekte van den eerste in moeilijke financieele omstandigheden raken, vond in de afdeelingen algemeene sympathie. Van algemeene bekendheid is echter, dat de meeste ondernemingen en zelfs het grootste deel der kleinere werkgevers — particulieren ten aanzien van hun dienstpersoneel — deze zorg reeds vrijwillig op zich genomen hebben, zoodat de voorgestelde regeling over het algemeen genomen niets nieuws zou brengen. Dat integendeel door de ontworpen regeling de werknemers in enkele gevallen achteruit zouden kunnen gaan vergeleken bij de voorwaarden, waaronder zij nu werken, is intusschen een omstandigheid, waaraan wel aandacht mag worden geschonken. Voor hen, die lijden aan chronische kwalen zal het zoo goed als uitgesloten zijn, werk te krijgen, terwijl een degelijke keuring vóór de indienstneming voor velen de kans daartoe verkleinen zal.

Het zijn meest slechts de minvermogende particulieren, die, omdat zij daartoe niet in staat zijn, aan de evengemelde moreele verplichting niet voldoen.

Het grootste deel der werknemers van de categorie, welke het ontwerp op het oog heeft, heeft echter een inkomen van f 800.— of minder per jaar en deswege vrije geneeskundige behandeling, waaronder begrepen medicijnen en ziekenhuisverpleging van gouvernementswege. Deze overheidszorg zou nu door de ter tafel liggende ontwerp-regeling op particulieren worden afgewenteld, wat zou neerkomen op een nieuwe belasting in deze tijden, waarin integendeel naar verlichting der lasten wordt gestreefd en van welken maatregel de druk vooral gevoeld zou worden door evengemelde minvermogenden, die nauwelijks voldoende hebben om voor zich zelve te zorgen. Plaatselijke omstandigheden maken, dat deze minder gegoeden hier, in tegenstelllng met lieden van hun categorie in Europa, wel bedienden noodig hebben.

Voor dat deel van het ontwerp, dat de geneeskundige behandeling betreft, werd in de afdeelingen dan ook niet gevoeld. Veel liever zou men die zorg aan het Gouvernement willen laten en de grens van f 800.— inkomen per jaar willen brengen op f 1200.—.

In dit verband werd ook opgemerkt, dat het bedrag aan loon in het eerste deel der definitie van arbeider in artikel 1 van het ontwerp gemeld, te hoog voorkwam. Algemeen zou men dit bedrag willen brengen op een som, dat overeenkomt met f 1200.— per jaar. Redelijk werd het n.l. geacht, dat zij, die meer verdienen, door het sparen voor slechte tijden, voor zich zelve zorgen.

Tegenover het ziekengeld stond men anders. Hiervoor wordt niet van Overheidswege gezorgd. Dat bereids in de meeste gevallen bij ziekte het loon gedurende een zekeren tijd, ofschoon meestal verminderd, doorloopt, is des te minder bezwaar om de verplichting tot uitkeering in de verordening vast te leggen.

Voorgesteld werd dan ook om de bepalingen, rakende de

geneeskundige behandeling uit het ontwerp te lichten en een gewijzigd ontwerp in te dienen, waarin alleen het ziekengeld geregeld wordt.

Artikelen.

Ad art. 1. Gemeend werd, dat het mooier zou zijn, achter de komma na „arbeider" in de definitie hiervan, te lezen: „ieder". Hetzelfde zou men willen doen na de punten achter de letters a, b en c, voorkomende in de bepaling, van wat mede onder arbeider wordt verstaan. Het woord „verrichten" voorkomende aan het slot dier bepaling, zoomede de daaraan voorafgaande streep kunnen dan vervallen.

Ten aanzien van het bedrag van f 170.— werd verwezen naar het daaromtrent opgemerkte in de algemeene beschouwingen.

Ad art. 3. Ten aanzien der verplichting in het 1ste lid sub b gemeld, werd verwezen naar de algemeene beschouwingen.

Ten aanzien van de meeste gevallen, waarin de werkgever niet of niet langer verplicht is te voldoen aan het in dit artikel bepaalde, werden opmerkingen gemaakt:

Ad 2de lid.

b. Deze bepaling, welker basis overigens redelijk werd geacht, zal, aldus werd gemeend, speciaal met het oog op latente ziekten, aanleiding zijn, dat iedere werknemer vóór de indienstneming gekeurd moet worden. Dit werd niet zonder bezwaar geacht, omdat een algemeen geneeskundig onderzoek duur is. En evenals ten aanzien van c. geldt hier het bezwaar van het beroepsgeheim der doktoren. Zelfs indien de verplichting wordt opgenomen een verklaring van den dokter over te leggen, bleef naar het algemeene gevoelen der afdeelingen het bezwaar, dat de dokter niet verplicht is zulk een bewijs af te geven.

c. Wie zou het opzet moeten bewijzen, zoo vroeg men? En wat blijft hiervan en van het geval, dat de ziekte veroorzaakt is door onzedelijkheid van den arbeider over als men denkt aan het beroepsgeheim der medici?

Hier doet zich een geval voor, waarin de arbeider door deze regeling achteruit zou kunnen gaan. Juist het beroepsgeheim van den dokter is oorzaak, dat er groote maatschappijen zijn, die geen verschil maken tusschen andere en geslachtsziekten onder hunne werknemers. Ook de bestrijding der geslachtsziekten in het algemeen zou, indien die maatschappijen zich aan de ontworpen regeling zouden houden, niet bevorderd worden.

Ad 3de lid.

2. Gevraagd werd, wanneer de arbeider moet beginnen zich onder geneeskundige behandeling te stellen.

3. Gemeend werd, dat dit niet te controleeren is. Wie zou dat moeten doen, werd gevraagd?

4. Ook dit is moeilijk te bewijzen, merkte men op.

Ad art. 4. De termijn van 2 dagen, waar binnen de arbeider verplicht is kennis te geven van zijn ongeschiktheid om zijn arbeid te verrichten, werd te lang geacht met het oog op de mogelijkheid van simulatie. Deze kennisgeving zou de arbeider naar het algemeene gevoelen der afdeelingen direct moeten doen. Ook de termijn, waarbinnen die kennisgeving gevolgd moet worden door een geneeskundige verklaring, zou men algemeen korter gesteld willen zien, n.l. binnen 24 uur.

In het laatste lid van dit artikel zou men het woordje „zijn" vóór het woord „arbeid" willen laten vervallen. De arbeider zou immers tot het verrichten van ander werk geschikt kunnen zijn.

Gevraagd werd hoe deze beroepsaangelegenheid op Aruba behandeld zou moeten worden.

Ad art. 5. Opgemerkt werd, dat het, ten einde den werk-

gever tegen simulatie te beschermen, gewenscht voorkwam een wachttijd in te stellen, b. v. van een week en dan pas het ziekengeld toe te kennen, indien de ziekte langer geduurd heeft dan een week, doch dan ook van af het begin der ziekte.

De in dit artikel genoemde percentages van het dagloon kwamen wat hoog voor.

Gevraagd werd, welke de ratio is van het gemaakte onderscheid tusschen de eerste ziekteperiode en de volgende. Wel achtte men in verband met het verschil in behoefte in de volgende gevallen aanleiding aanwezig om onderscheid te maken tusschen kostwinners en niet kostwinners en ziekenhuis- en huisverpleging.

Men stelde dan ook dit schema voor:
kostwinners 70% voor huisverpleging
50% „ ziekenhuisverpleging
niet-kostwinners 50% voor huisverpleging, terwijl sommige leden in dit geval voor ziekenhuisverpleging geen ziekengeld wilden toekennen en andere 30%.

In het derde lid van dit artikel vindt men een ander geval, waarin de arbeider — in casu zij, die lijden aan chronische kwalen — door deze regeling achteruit zou kunnen gaan. Er zijn n. l. groote maatschappijen, die geen grens hebben gesteld voor het aantal dagen, gedurende welke een arbeider per jaar wegens eenzelfde ziekte voor ziekengeld in aanmerking komt, doch slechts een grens voor het aantal dagen aan een stuk achter elkaar. Recidiveering maakt daar geen verschil.

Men vroeg zich af hoe te controleeren zou zijn of de ziekte het gevolg is van een door den arbeider niet opzettelijk veroorzaakt ongeval hem bij zijn arbeid overkomen.

De 4de, 5de en 6de leden van dit artikel handelen over de geneeskundige behandeling en kunnen dus in het door de afdeelingen voorgestane systeem vervallen. De vraag blijft echter nog of naast het bepaalde in art. 3, derde lid, aanhef jo. 3 niet ruimte blijft voor een voorschrift als in het 6de lid van art. 5 ten aanzien der geneeskundige behandeling voorgesteld, ten opzichte van het ziekengeld.

Overigens werd opgemerkt, dat het voorkomt, dat er strijd bestaat tusschen het eerste en de beide andere deelen van dit lid.

Ad art. 6. Dit artikel kan in het door de afdeelingen voorgestane systeem vervallen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 20n. Juni 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—9.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den arbeider op tegemoetkoming bij ziekte.

Memorie van Antwoord.

No. 2.

De slotsom der algemeene beschouwingen van den Koloniale Raad betreffende het ontwerp-Ziekteverordening 1935 luidt, dat voorgesteld wordt de bepalingen rakende de geneeskundige behandeling uit het ontwerp te lichten en een gewijzigd ontwerp in te dienen waarin alleen het ziekengeld geregeld wordt.

Tweeërlei grond wordt daarvoor opgegeven:

1. het grootste deel der werknemers, die onder de regeling zouden vallen, verdient niet meer dan f 800,— 's jaars en geniet van Gouvernementswege kostelooze geneeskundige hulp.

Werd die Overheidszorg afgewenteld op de werkgevers, onder wie veel onvermogenden (die toch bedienden moeten houden), dan zou dat beteekenen het opleggen van een nieuwe belasting, welke in deze tijden zeer ongewenscht is.

2. De werknemers die meer dan f 1200,— 's jaars verdienen — tot f 1200,— zou men de kostelooze geneeskundige hulp van Gouvernementswege willen uitgebreid zien — kunnen gevoegelijk zelf de noodige geneeskundige hulp betalen.

Daartegen moge worden aangevoerd:

Ad 1. Zooals bekend kost de zgn. kostelooze geneeskundige hulp dengene, die daarvan gebruik mag en wil maken, tweemaal f 1,50 of f 3,— 's jaars — P.B. 1932 No. 110.

Het Gouvernement stelt zich voor den werkgever, die de verplichting tot bekostiging van de geneeskundige behandeling van zijn arbeider met minder dan f 800,— loon 's jaars op het Gouvernement wil overdragen, f 3,— 's jaars d.i. f 0,25 's maands te laten betalen. Wat tot nu toe door den arbeider betaald werd, wenscht het Gouvernement den werkgever te laten betalen. Van afwenteling van eenige Overheidszorg op den werkgever is dus geen sprake. Een verzwaring van lasten kan die f 0,25 moeilijk genoemd worden.

Ad 2. Men denkt zich de ziekte van den arbeider te veel als een ongesteldheid, welke met eenige dagen rust en een drankje voorbij gaat. Men vergeet dat ernstige langdurige, operatief ingrijpen noodig makende ziekten een enorme uitgaaf kunnen beteekenen, waartoe niet alleen arbeiders met een inkomen tot f 100,— 's maands, maar ook personen met een inkomen tot f 120,— 's maands niet in staat zijn zonder in groote moeilijkheden te geraken.

Men mag deze personen, wier betrekkelijke welstand toch ook de maatschappij ten goede komt, in nood niet aan hun lot overlaten. Het Gouvernement geeft aan zijn ambtenaren met een inkomen tot f 120,— per maand vrije geneeskundige behandeling en wil, om het in het ontwerp-verordening opgenomen stelsel niet drukkend te maken, den werkgever een zeer matig bedrag voor de overname van meerbedoelde verplichting in rekening brengen. Met f 1,— 's maands per arbeider boven de f 800,— loon 's jaars denkt het Gouvernement in verband met het groot aantal „aangeslotenen" uit te komen en het stelt zich voor den patiënten 3de klasse verpleging in een ziekenhuis te geven.

Het behoeft zeker geen betoog dat de werkgever tegen een dergelijk geringe uitgaaf, waartegenover staat een dergelijk groot belang, ook voor den werkgever zelf, geen redelijk bezwaar kan inbrengen. Ook ten deze kan dus feitelijk niet van nieuwe drukkende lasten gesproken worden.

Ondergeteekende wenscht derhalve de voorgestelde verplichting tot bekostiging door den werkgever van de noodige ge-

neeskundige behandeling te handhaven, daar hij vermeent dat een ziekteregeling zonder die verplichting slechts half werk is.

Ondergeteekende staat een weinig sceptisch tegenover de bewering dat het grootste deel der werkgevers bij ziekte des arbeiders reeds uit eigen beweging de noodige hulp biedt. Aan een weinig hulp zal het wellicht niet ontbreken, doch betwijfeld wordt of de werkgever bij ernstige, langdurige ziektegevallen handelt zooals hem nu in den vorm eener verplichting staat opgelegd te worden.

Hoe het zij, als de Raad met de regeling principieel accoord kan gaan, heeft het geen zin daarover nader uit te wijden.

De opmerking dat in enkele gevallen werknemers achteruit zouden kunnen gaan en wel eens minder kans op werk zouden kunnen krijgen als nl. hun physiek den werkgever geen vertrouwen inboezemt, is juist. Maar ook zonder ziekteregeling zal het een ziekelijk uitzienden arbeider moeilijker vallen emploi te vinden dan een lichamelijk krachtigen persoon. Dat zal van de zijde van den Raad geen tegenspraak ontmoeten als de Raad ervan overtuigd is — zooals in het Voorloopig Verslag staat — „dat de voorgestelde regeling over het algemeen genomen niets nieuws brengt".

De praktijk zal de moeilijkheden welke theoretisch zoo groot schijnen wel oplossen. Trouwens er zit voor de gemeenschap een voordeel in als door een keuring — op verzoek des arbeiders zal de dokter nimmer bezwaar maken een geneeskundige verklaring af te geven — b.v. ontdekt wordt dat degene, die zich als dienstbode aanmeldt, een zware tbc-lijdster of syphilitisch is. En als de uitslag uitwijst dat de aspirant-werknemer enkel van zwakke gezondheid is, dan neemt de werkgever den man wèl aan, want hij riskeert niets. Onder de artikelen zal dit punt nog nader onder de oogen worden gezien.

Artikelen.

Art. 1. Tegen inlassching van het woord „ieder" en schrappen van „verrichten" daar waar dat voorgesteld wordt is geen bezwaar. Het loon van f 170,— wordt op grond van hetgeen hiervoor is gezegd gehandhaafd.

Art. 3, sub *b* van lid 1. (de letters a en b behooren teneinde verwarring te voorkomen veranderd te worden in A en B), wordt als voren gehandhaafd.

Sub b en c van lid 2. Het schijnt dat het daar bepaalde verkeerd begrepen wordt, althans gewichtiger genomen wordt dan het is. Principieel is wat er staat juist. Hoe het in de praktijk zal werken, is vooruit niet te zeggen. Het bedoelt den werkgever te beschermen tegen onbillijkheden, welke het gevolg zouden kunnen zijn van het in dienst nemen van zieken en het in dienst hebben van lieden die zich zelf een ziekte op den hals halen. Ten aanzien van de eerste categorie is over de mogelijk gevorderde keuring reeds een en ander gezegd. Het kostenbezwaar kan niet wegen daar de kosten van keuring zouden kunnen worden begrepen onder Gouvernements geneeskundige behandeling van den arbeider mits voor hem (het aantal waartoe hij eventueel zal behooren) die behandeling is betaald. Men kan zich dus dekken door van den aspirant-werknemer een doktersverklaring te eischen, doch uiteraard ook door tegen een eventueele uitkeeringsvordering zich te verweren met de stelling dat de ziekte of de afwijking bestond bij indiensttreding en wat de tweede categorie betreft kan men in rechte alle bewijsmiddelen welke ten dienste staan aanwenden, waarmee niet gezegd wil zijn dat men als een proces het gevolg mocht zijn zal slagen. Dit doet echter aan het beginsel niet af.

Ondergeteekende ziet niet in, wat men rechtens tegen de bepalingen kan inbrengen. Baten ze in vele gevallen niet, voor de volledigheid der regeling zijn ze onmisbaar.

Lid 3 – 2. Antwoord op de in het Voorloopig Verslag gestelde vraag geeft het 2de lid van art. 4. Liefst natuurlijk zoo spoedig mogelijk.

Lid 3 – 3. Antwoord op de vraag geeft het 3de lid van art. 4. Ook hier geldt dat normaal deze bepaling geen toepassing zal behoeven te vinden, doch *als* het geval zich mocht voordoen, moet men er zich op kunnen beroepen. Hier geldt hetzelfde als wat aan het slothierboven ten aanzien van lid 2 is gezegd.

Lid 3 – 4. Het gaat hier niet om het bewijs, doch om het principe.

Art. 4. Ondergeteekende kan accoord gaan met de opmerking dat de werkgever „direct" moet ingelicht worden. Maar de arbeider heeft geen telefoon, heeft wellicht geen pen en papier bij de hand, heeft niemand die „direct" er op kan uitgaan om mondeling de boodschap te bezorgen. En de dokter is er ook niet „direct". Met dat alles moet rekening worden gehouden.

Niettemin is er geen bezwaar van 2 dagen te maken „24 uur" en van 3 dagen „2 dagen". Op overtreding zal, ingeval de dokter absoluut ziekte constateert, geen sanctie te stellen zijn.

Tegen schrapping van het woordje „zijn" moet bezwaar gemaakt worden. Men zou in strijd komen met het beginsel dat aan de regeling ten grondslag ligt, uitgedrukt in den aanhef van art. 3. Aan dat beginsel is niet te tornen.

Maar er zou een alinea aan het artikel zijn toe te voegen, luidende als volgt:

„Indien de geneeskundige verklaart dat de arbeider in staat is tot het verrichten van lichten arbeid, is deze tot het verrichten van zoodanigen arbeid, in den lijn liggende van zijn gewonen arbeid, verplicht en wordt hij geacht de geschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid niet te hebben verloren c.q. te hebben herkregen. Bij verschil als voren vindt het vorige lid overeenkomstige toepassing."

Ten aanzien van de andere eilanden moet voor „Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst" iets anders gelezen worden. Dan moet achter „kan" ingevoegd worden „op Curaçao" en achter „worden": „en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen derden geneeskundige."

Art. 5. De ratio van het verschil in uitkeering tusschen de eerste zes dagen en daarna is deze geweest, dat ondergeteekende den zieke er belang bij wilde laten hebben dat hij spoedigst weer aan het werk ging. Lichte ongesteldheden kunnen in den regel in een week overwonnen zijn. Doch bij nader inzien heeft ondergeteekende geen bezwaar een vermindering tot 70 % direct te laten ingaan.

Indien het idee van wachttijd goed begrepen wordt, wil men de eerste week niets uitgekeerd zien als de arbeider binnen een week hersteld is. Het wil onjuist toeschijnen. De dokter zal tegen simuleeren moeten waken. Iedereen kan zich een paar dagen ongesteld voelen, een arbeider ook, en zal dan niet kunnen werken. Al te achterdochtig behoort men niet te zijn. Trouwens simulanten zullen gauw genoeg „ontdekt" zijn en op hun diensten zal naar het voorkomt na één, twee keeren geen prijs gesteld worden.

Tegen het door den Raad voorgestelde schema van uitkeering is dit bezwaar dat alsdan tegen ziekenhuisverpleging zal worden opgezien: dat moet voorkomen worden. Trouwens halveering van het loon als de kostwinner in het hospitaal ligt, schept voor het gezin onoverkomelijke moeilijkheden.

Kostwinners zijn de arbeiders nagenoeg alle. Als ze hun gezin niet hier hebben, hebben ze het elders, hebben ze een deel hunner verdiensten over te maken. Verschil maken wordt ontraden, niet alleen omdat alsdan niet-kostwinners een preferentie zouden genieten op de arbeidsmarkt, doch ook ter vermijding van bijna onmogelijke nasporingen.

Het percentage van 70% wil billijk voorkomen. De maatschappijen, die gunstiger bepalingen hebben mits niet afwijkend wat het aantal dagen per kalenderjaar betreft van de regeling, zijn vrij die toe te passen. Het principe in het ontwerp neergelegd wil juist toeschijnen.

Men heeft in elk bijzonder geval zich af te vragen of het ongeval door den arbeider al dan niet opzettelijk is veroorzaakt. Kan het eerste niet bewezen worden, dan wordt uitkeering genoten. De redactie zou iets kunnen worden gewijzigd aldus: „een ongeval den arbeider bij zijn arbeid overkomen mits niet opzettelijk door hem veroorzaakt,". Het principe is n.h.v. juist.

Het 6de lid van art. 5 is inderdaad duidelijker en beter te redigeeren. De woorden „op straffe van verval van het recht op verdere geneeskundige behandeling" moeten uitgelicht en de slotzin moet luiden: „Komt deze overeen met het oordeel van den behandelenden geneesheer en blijft de arbeider weigeren, dan vervalt het recht op verdere uitkeering van ziekengeld en op verdere geneeskundige behandeling."

Ook hier moet in den laatsten zin achter „wordt" ingelascht

worden „op Curaçao" en achter „ingeroepen": „en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige".

Aan art. 3, 3de lid, aanhef jo. 3, behoeft naar het voorkomt niets toegevoegd te worden nu in het 6de lid van art. 5 ingelascht zijn de woorden: „op verdere uitkeering van ziekengeld en".

Willemstad, den 3den Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--9.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den arbeider op tegemoetkoming bij ziekte.

Nota van Wijzigingen.

No. 3.

A. In artikel 1 wordt achter de komma na „arbeider", in de definitie hiervan, en na de punten achter de letters „a", „b" en „c" gelezen „ieder";
het woord „verrichten" en de daaraan voorafgaande streep, voorkomende onder sub *c* vervallen.

B. In artikel 3, 1ste lid, worden de letters *a* en *b* veranderd in A en B en wordt na „Ongevallenregeling 1935", sub *a*, 2de lid, bijgevoegd „jegens den arbeider".

C. In het eerste lid van artikel 4 wordt instede van „2 dagen" gelezen „24 uur", terwijl in het tweede lid de „3" voor het woord „dagen" veranderd wordt in „2";
in het laatste lid wordt tusschen „kan" en „de beslissing" ingevoegd „op Curaçao", terwijl de punt achter „worden" vervalt en daarachter het volgende gelezen wordt: „en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen derden geneeskundige".
Voorts wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:
„Indien de geneeskundige verklaart dat de arbeider in staat is tot het verrichten van lichten arbeid, is deze tot het verrichten van zoodanigen arbeid, in den lijn liggende van zijn gewonen arbeid, verplicht en wordt hij geacht de geschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid niet te hebben verloren c.q. te hebben herkregen. Bij verschil als voren vindt het vorige lid overeenkomstige toepassing."

D. In het eerste lid van artikel 5 vervallen de woorden:
„voor de eerste zes dagen 100 % en vervolgens";
in het derde lid wordt instede van „door den arbeider niet opzettelijk veroorzaakt ongeval hem bij zijn arbeid overkomen" gelezen „ongeval den arbeider bij zijn arbeid overkomen, mits niet opzettelijk door hem veroorzaakt";
in het laatste lid vervallen de woorden: „op straffe van verval van het recht op verdere geneeskundige behandeling";
in de voorlaatste zin wordt tusschen „wordt" en „de" ingevoegd „op Curaçao", terwijl de punt achter „ingeroepen" vervalt en daarachter gelezen wordt: „en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige";
ten slotte wordt achter de laatste zin toegevoegd: „Komt deze overeen met het oordeel van den behandelenden geneesheer en blijft de arbeider weigeren, dan vervalt het recht op verdere uitkeering van ziekengeld en op verdere geneeskundige behandeling."

Willemstad, den 3den Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—10.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 6n October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verordening van den 6n October 1930, (P. B. 1930 No. 73), tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen, zooals die verordening gewijzigd is bij de Verordening van den 11n October 1933, (P. B. 1933 No. 97), nogmaals te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Eenig Artikel.

Artikel 5 vervalt.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—10.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 6n October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

De in artikel 5 gegeven regeling dat gevangenisstraf en hechtenis moeten worden ondergaan op het eiland waar de straf is uitgesproken werkt niet bevredigend. Het Openbaar Ministerie wordt daardoor verhinderd om de straf te doen ondergaan in het Huis van Bewaring waartoe daartoe het best gelegenheid is, waardoor het voorkomt, dat terwijl op het eene eiland ruim plaats is op het andere eiland gebrek aan ruimte is.

Tevens zal voor zoover de ruimte het toelaat ook overbrenging naar de beter ingerichte Huizen van Bewaring te Curaçao en te St. Martin N. G. kunnen plaats vinden.

Indien het dwingend voorschrift van artikel 5 vervalt, zal hoewel in het algemeen ingevolge artikel 3 zal blijven gelden, dat de huizen van bewaring bestemd zijn tot opneming van hen die gevangenisstraf voor niet meer dan 8 maanden moeten ondergaan, het Openbaar Ministerie toch de vrijheid hebben om naar gelang der omstandigheden straffen van niet meer dan 8 maanden te doen ondergaan in het Huis van Bewaring van een ander eiland dan waar de straf is uitgesproken.

Willemstad, den 8sten Juli 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 – 1936 – 10.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 6n October 1930 (P. B. 1930 No. 73) tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

De wenschelijkheid werd er van naar voren gebracht, dat bij het onderbrengen van de gevangenen wel rekening gehouden zal worden met hun eigen verlangens omtrent de plaats, waar zij de straf zullen ondergaan.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 5n. Augustus 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936—11.

Keur van den..... .....,
houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.

Voorloopig Verslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 36 van het Zittingsjaar 1933–1934).

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Algemeen kon men zich vereenigen met de strekking van het ontwerp. Enkele leden daarentegen konden momenteel de noodzakelijkheid van het treffen van deze regeling niet inzien.

Artikel 1.

Meerdere leden achtten het wenschelijk, om het verbod in artikel 1 enkel te bepalen voor buurten waar handelshuizen en kantoren zijn en verder bij besluit die buurten aan te wijzen. Gedacht werd aan de volgende straten: Breedestraat aan Punda en aan de Overzijde, Heerenstraat, Handelskade, de Ruyterkade, Columbusstraat, Prinsenstraat en Keukenstraat.

Deze leden waren van meening dat het geheele artikel zoodanig omgewerkt moet worden, dat gedurende de aangegeven uren *alleen gedempt* muziek kan worden gemaakt.

Sommige leden voelden echter meer voor toepassing van dit artikel voor de geheele stad, waarbij slechts gedempt muziek toegelaten wordt.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 9den Juli 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—11.

Keur van den.....,
houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.

Memorie van Antwoord.

No. 2.

Het Bestuur heeft geen bezwaar om tegemoet te komen aan de wenschen der meerdere leden, die de voorkeur geven aan eene meer soepele regeling.

Het criterium „hinderlijk" blijft echter juister voorkomen dan „gedempt".

Bij Nota van Wijzigingen wordt hieraan gevolg gegeven.

Willemstad, den 27sten Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—11.

Keur van den.....,
houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.

Nota van Wijzigingen.

No. 3.

Eenig artikel.

In de eerste regel van artikel 1 wordt tusschen „Het is verboden in" en „het eerste of stadsdistrict" ingelascht de woorden: „de door den Gouverneur bij Besluit aan te wijzen buurten of straten".

Willemstad, den 27sten Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-11.

Keur van den .....,
houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.

Eindverslag.

No. 4.

De afdeelingen merkten op, dat het voorstel om gedempt muziek toe te laten, gedaan is, omdat zij geen bezwaar hebben tegen gedempt muziek, zoodat dit niet als hinderlijk zou dienen te worden beschouwd. Zij gaven daarom alsnog in overweging, om artikel 1 zoodanig te redigeeren, dat het verboden zal zijn op de bedoelde plaatsen en op de vermelde uren met de aangegeven toestellen andere dan gedempte muziek te maken.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande zal willen te kennen geven, achtten de afdeelingen die behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 12n. September 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-11.

Keur van den....., houdende bepalingen ter beperking van het maken van muziek door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten in het stadsdistrict op het eiland Curaçao.

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 5.

Naar aanleiding van het in het Eindverslag van de Hinderlijk-Geluidkeur geuit vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van het ontwerp zijne meening zal willen te kennen geven omtrent den wensch der afdeelingen om artikel 1 zoodanig te redigeeren, dat het verboden zal zijn op de bedoelde plaatsen en op de vermelde uren met de aangegeven toestellen andere dan gedempte muziek te maken, welke muziek niet als hinderlijk zou dienen te worden beschouwd, deelt ondergeteekende Uwen Raad het volgende mede.

Blijkens de considerans van het Ontwerp is de bedoeling daarvan om bepalingen in het leven te roepen tegen hinder op bepaalde uren tengevolge van het maken van hinderlijk geluid door middel van gramofoons en andere luidklinkende muziekinstrumenten.

Het komt ondergeteekende het meest practisch voor om rechtstreeks te verbieden, hetgeen men beoogt tegen te gaan, de afdeelingen geven de voorkeur aan het stellen der fictie, dat gedempte muziek niet is hinderlijk geluid (nl. niet als zoodanig is te beschouwen) met een hierop aansluitend verbod van het maken van andere dan gedempte muziek.

Het maken van ficties heeft echter altijd zijn eigenaardige bezwaren. Zoo zal in casu het maken van hinderlijke gedempte muziek vrij zijn en het maken van niet hinderlijke ongedempte muziek zijn verboden.

Voorbeelden hiervan zijn denkbaar, al liggen zij niet voor de hand.

Ten aanzien van de uitdrukking „andere dan gedempte muziek" zij voorts nog opgemerkt, dat het woord *gedempt* de vraag doet rijzen of onvoldoend gedempte muziek toch niet óók gedempt is.

Een ander bezwaar tegen de door Uwen Raad aangegeven redactie is, dat zij geen paal en perk stelt aan de weergave van redevoeringen, die door de radio op hinderlijke wijze worden doorgegeven.

Om bovengenoemde redenen meent ondergeteekende aan artikel 1, zooals het in het ontwerp luidt, de voorkeur te moeten geven boven de door Uwen Raad voorgestelde wijziging, welke geen verbetering zal geven.

Willemstad 16 September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P.B. 1930 No. 56), zooals dat reglement sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Koninklijk besluit van den 6den Mei 1933 (P. B. 1933 No. 60) te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56), zooals dat reglement sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Koninklijk besluit van den 6den Mei 1933 (P.B. 1933 No. 60) ondergaat de navolgende wijzigingen:

a. het tweede lid van artikel 14 wordt als volgt gelezen: „Het lid van het Hof van Justitie, dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, is op het eiland St. Martin gevestigd zoolang de dienst zijn aanwezigheid aldaar of op de andere Bovenwindsche eilanden vereischt, doch ieder half jaar ten minste gedurende drie maanden onafgebroken, en overigens op het eiland Curaçao".

b. Aan het slot van het eerste lid van artikel 28 wordt tusschen de woorden „voor wat het eiland Curaçao aangaat" en „zoodanige" ingelascht: „het lid dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, wanneer dat lid zich op Curaçao bevindt, met een deel dier werkzaamheden te belasten en".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het is gebleken dat de noodzakelijkheid van een Rechter op de Bovenwindsche eilanden niet van dien aard is, dat diens voortdurend verblijf op St. Martin een vereischte moet zijn.

In verband hiermede wordt voorgesteld de artt. 14 en 28 van bovengenoemd reglement te wijzigen, waardoor deze Rechter, als zijn tegenwoordigheid aldaar niet vereischt wordt, op Curaçao zijn verblijf kan houden en alhier een deel van de betreffende werkzaamheden kan verrichten.

Hierdoor wordt meteen de mogelijkheid geschapen, dat het Hof op Curaçao zoo veel mogelijk voltallig blijft, wat van belang is bij de behandeling van vonnissen in appèl.

Willemstad, den 3den Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Tegen de strekking van het ontwerp: het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht zoodanig te wijzigen, dat het mogelijk wordt, dat het lid van het Hof, dat de betrekking van rechter op de Bovenwindsche eilanden vervult, als zijn tegenwoordigheid aldaar niet vereischt wordt, op Curaçao zijn verblijf kan houden en alhier een deel van de werkzaamheden kan verrichten, werd geen bezwaar gemaakt.

Gevraagd werd echter, of het niet wenschelijk zou zijn om van de Bovenwindsche en de Benedenwindsche eilanden één Kantongerecht te maken, waardoor de toestand in overeenstemming met den feitelijke zal worden gebracht, waarbij evenals Aruba vroeger en Bonaire nog, de Bovenwinden op gezette tijden door een rechter worden bezocht. Voor het bestaan van 2 kantongerechten werd geen redelijke grond meer aanwezig geacht.

Ad artikel 1.

Het kwam de afdeelingen voor, dat de werkzaamheden op de Bovenwindsche eilanden niet vereischen, dat in de verordening vastgelegd wordt, dat het bedoelde lid van het Hof 2 keer per jaar 3 maanden aldaar vertoeft, terwijl hij op Curaçao noode gemist kan worden. De afdeelingen waren van meening, dat het wel aan de Rechterlijke Macht kan worden overgelaten uit te maken, wanneer en voor hoelang de rechter op de Bovenwinden moet zijn. De volgende redactie werd daarom voorgesteld voor het tweede lid van artikel 14:

„Het lid van het Hof van Justitie, dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, is op het eiland St. Martin gevestigd, wanneer en voor zoolang een goede rechtsbedeeling, ter beoordeeling van den President van het Hof van Justitie, zijn aanwezigheid aldaar of op de andere Bovenwindsche eilanden vereischt en overigens op het eiland Curaçao."

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 7n. September 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Het was ondergeteekende aangenaam te vernemen, dat de Afdeelingen zich met de strekking van het ontwerp hebben kunnen vereenigen.

De Afdeelingen hebben aanleiding gevonden tot de opmerking, dat er geen redelijke grond meer aanwezig is voor het bestaan van 2 kantongerechten en de vraag opgeworpen of het niet wenschelijk zou zijn om van alle eilanden één kantongerecht te maken.

Het is ondergeteekende niet mogelijk zich thans ten deze pertinent uit te spreken. Het voor en tegen eener verandering van den bestaanden toestand behoort uiteraard van alle kanten te worden bekeken. Voor een incidenteele beslissing leent de regeling van de rechtspraak zich allerminst.

Een niet te loochenen feit is, dat de omstandigheden, waarin het eiland Bonaire met betrekking tot de rechtsbedeeling van Curaçao uit verkeert, geheel anders zijn dan die, waarin de Bovenwindsche eilanden zich bevinden. Wil de Bovenwindsche rechter van Curaçao uit de verschillende eilanden enkel even aandoen, dan is hij ongeveer 2 maanden op reis. Voor Bonaire is die termijn 10 dagen. Alleen dat al moge voldoende zijn ten betooge, dat de rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden niet te vergelijken is met die op Bonaire.

Voor Aruba is in verband met het groote aantal zaken aldaar feitelijk gebroken met het instituut van den omgaanden rechter. Ware het aantal zaken in 1918 even groot geweest als nu, dan zou het de vraag zijn geweest of het Kantongerecht Aruba opgeheven zou zijn en zijn zelfstandig bestaan zou hebben verloren.

Zoodanig zelfstandig bestaan kan, naar het ondergeteekende wil voorkomen, het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden voorshands niet missen. Niet van wege het groote aantal zaken doch om andere redenen. De bedoeling is den Bovenwindschen rechter voor den geheelen termijn van zijn fungeeren als zoodanig verantwoordelijk te houden voor de rechtsbedeeling aldaar. Het toezicht en de controle van Curaçao uit op het doen en laten van 3 plaatsvervangende rechters eischen arbeid en zijn, conscientieus verricht, van het grootste belang. In zoover verschilt dus ook de verzorging van de rechtspraak op Bonaire, waar zoo goed als niets voorvalt, met die op de Bovenwindsche eilanden.

Maar al zou dat alles niet gelden, dan nog is de vraag gewettigd of niet voorbij gezien wordt, dat geen enkel voordeel gelegen is in een wijziging van het bestaande.

Uit een en ander blijkt genoegzaam, dat ongeteekende niet overtuigd is van de juistheid van de gemaakte opmerking.

Ad art. 1.

Vooropgesteld wordt, dat een goede rechtsbedeeling op de Boveuwindsche eilanden niet afhankelijk mag zijn van hetgeen gewenscht lijkt voor de rechtspraak op het eiland Curaçao. M. a. w. al zou een rechter op Curaçao noode gemist kunnen worden, dan zou toch daaronder de rechtspraak op de Bovenwindsche eilanden niet mogen lijden. Die rechtspraak en de eischen daaraan te stellen moeten geheel zelfstandig beoordeeld worden.

De Afdeelingen willen de beoordeeling van den duur der aanwezigheid van den rechter op de Bovenwindsche eilanden aan den President van het Hof van Justitie laten.

Het is juist de President van het Hof van Justitie, die voor een goede rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden het vaststellen van een minimum verblijf van den Bovenwindschen rechter op die eilanden noodzakelijk acht.

Ik deel geheel zijne meening, die op de volgende overwegingen is gegrond. Het is noodig, dat de rechter werkt in een rustige sfeer en niet gedreven wordt door het verlangen met de eerstvolgende boot te vertrekken; dat de bevolking den rechter kan naderen zonder vrees ongelegen te komen omdat de rechter juist wil afreizen; dat de rechter door een verblijf voor langeren tijd te midden der bevolking haar vertrouwen wint, haar, waar het pas geeft, van goeden raad dient, haar het gevoel schenkt, dat men rustig aangehoord en te woord gestaan wordt ook al blijkt de zaak, waarvoor men kwam, er geen te zijn, welke tot de bevoegdheid des rechters behoort; m. a. w. dat hij zich naar zijn krachten wijdt aan het welzijn der bevolking en contact onderhoudt met de justiciabelen, welk contact ten eenenmale onmogelijk is als de rechter zich op de eilanden alleen laat zien om zoo spoedig mogelijk weer te verdwijnen. Tegen een voortdurend verblijf van den rechter op de eilanden zijn gegronde bezwaren — dat is dan ook het uitgangspunt geweest bij het voorstel tot verandering van den bestaanden toestand — voor een verblijf van eenige maanden onafgebroken daarentegen is niets dan goeds aan te voeren. Immers de rechter heeft als geschetst en niet anders, zijn taak op te vatten in primitieve samenlevingen als die op de Bovenwindsche eilanden. Zou men de door de Afdeelingen voorgestelde redactie willen, dan kan men bezwaarlijk op den President van het Hof de verantwoordelijkheid leggen voor een goede rechtsbedeeling en zou men voor de woorden „van den President van het Hof van Justitie" moeten schrijven: „van den betrokken rechter". Immers van Curaçao uit is niet te beoordeelen of de rechter wellicht te spoedig is afgereisd. Zonder meer mag aangenomen worden, dat de rechter de aanhangige zaken heeft afgedaan als hij de terugreis aanvaardt, doch daarmee heeft hij zijn plicht in zijn geheelen omvang nog niet vervuld. Althans als men die plicht opvat zooals die hierboven is omschreven.

Het zal de Afdeelingen, na van het bovenstaande te hebben kennisgenomen, duidelijk zijn, dat ondergeteekende de voorgestelde redactiewijziging onaanvaardbaar acht. Tegen inlassching van de woorden „wanneer en" vóór „zoolang" is geen bezwaar.

Willemstad, Curaçao, den 30sten September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Eindverslag.

No. 5.

De kennisneming van de memorie van antwoord in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Het kwam de afdeelingen voor, dat het practischer zou zijn om van de Bovenwindsche en de Benedenwindsche eilanden één Kantongerecht te maken. De eigenlijke grond in het algemeen voor het bestaan van meerdere kantons is de gelijkmatige verdeeling van werk. Zoo is Nederland in verschillende kantons en arrondissementen verdeeld opdat niet alles door elkaar loope. In een eilandengebied als Curaçao, heeft die verdeeling van zelf plaats, daar het werk op elk eiland blijft. Te meer, daar volgens art. 29, tweede lid, van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht, elk eiland als een afzonderlijk kantongerecht wordt beschouwd ten opzichte der te behandelen zaken. Omdat nu de Bovenwindsche eilanden een afzonderlijk kantongerecht zijn, moet de rechter telkens bij gouvernements-beschikking worden aangewezen ten einde daar jurisdictie te hebben en verliest dan ook meteen zijn bevoegdheid in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden. Daarbij wordt het dan, naar vernomen werd, noodig geacht de reis- en teerkosten van dien rechter afwijkend te regelen van de bedoeling van de geldende beschikking regelende de reis- en teerkosten (P. B. 1933 No. 57). Immers, waar een bedrag van f. 9.— wordt toegekend voor een reis binnen de 21 dagen, kwam het minder juist voor om een minder bedrag toe te kennen in dit geval, waarin op elk eiland slechts ongeveer 14 dagen wordt doorgebracht. Men betwijfelde, of door de voorgestelde aanvulling van art. 28 bereikt zal worden, dat in het daar bedoelde geval van belasting van den Bovenwindschen rechter door den President met werkzaamheden in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, deze inderdaad ten opzichte dier werkzaamheden rechtsmacht zal krijgen. Gemeend werd, dat daartoe een nieuwe beschikking van den Gouverneur noodig zal zijn. Deze moeilijkheden zullen worden ontgaan door het maken van één Kantongerecht van de bedoelde twee.

De afdeelingen begrepen de bedoeling niet van de mededeeling, dat de Bovenwindsche rechter, wil hij van Curaçao uit de verschillende eilanden even aandoen, ongeveer 2 maanden op reis is. Gemeend werd, dat het even aandoen der eilanden in het geheel ongeveer 2 weken zou duren, zoodat, indien die rechter 2 maanden op reis zou zijn, hij nog 1½ maand over zou hebben voor rechtspleging.

De juistheid van het argument, dat voor Aruba misschien een afzonderlijk Kantongerecht gevormd zou zijn, indien het aantal zaken in 1918 even groot was geweest, werd door de afdeelingen niet gedeeld. Men vroeg zich af, welk verschil dat voor Aruba, wat de rechtspraak betreft, zou hebben gemaakt. Gemeend werd, dat Aruba er nu veel beter aan toe is, daar elk oogenblik een rechter van uit Curaçao te hulp kan snellen, wanneer dit noodig is, zonder dat daarvoor een gouvernements beschikking vereischt wordt.

Gemeend werd, dat het uitoefenen van toezicht en controle op het doen en laten der plaatsvervangende rechters en het dragen van de verantwoordelijkheid voor de rechtsbedeeling op de Bovenwinden door een rechter, niet afhankelijk is van het al dan niet voortduren van den bestaanden toestand. Ook zonder speciaal met de functie van Bovenwind-

schen rechter te worden belast, zullen de rechters daartoe wel bereid zijn.

Dat op Bonaire zoo goed als niets voorvalt in vergelijking met de Bovenwindsche eilanden, wordt door de cijfers weersproken. Immers over de jaren 1930 tot 1935 was het gemiddelde aantal burgerlijke zaken op Bonaire 15 en op St. Martin 12, St. Eustatius 3 en op Saba 2. Voor strafzaken verhouden de cijfers van Bonaire en St. Martin over dezelfde periode zich als 20 : 26.

Het voordeel, dat door de afdeelingen gezien wordt in wijziging van den bestaanden toestand is gelegen in het gemak, dat de rechters in het heele kanton rechtsmacht zouden hebben, afgezien van de omstandigheid, dat daardoor een elegantere organisatie wordt verkregen.

Ad art. 1.

a. De afdeelingen deelden de zienswijze van het Bestuur volkomen, dat de rechtspraak op de Bovenwindsche eilanden en de eischen daaraan te stellen geheel zelfstandig beoordeeld moeten worden en dat een goede rechtbedeeling op de Bovenwindsche eilanden niet afhankelijk mag zijn van hetgeen gewenscht lijkt voor de rechtspraak op het eiland Curaçao. Doch, aldus werd gemeend, dan zou de regeling zóó moeten zijn, dat er een apparte rechter is op de Bovenwindsche eilanden, maar daarvoor zijn er daar niet voldoende werkzaamheden. Men moet dus hier telkens een rechter missen en dan dient voorkomen te worden, dat hij hier gemist moet worden om daar leeg te zitten. Zelfstandig beoordeeld, was men van meening, dat een verblijf op de Bovenwindschen van den rechter van 3 maanden onder deze omstandigheden te lang is.

Men was het er bij nader inzien mee eens, dat het bezwaarlijk is om op den President van het Hof van Justitie in de door de afdeelingen voorgestelde redactie voor het tweede lid van artikel 14 de verantwoordelijkheid te leggen voor een goede rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden. Inderdaad is daaromtrent van Curaçao uit moeilijk een oordeel te vormen. Maar dan is — aldus redeneerde men verder — ook vooruit niet te zeggen of bij elke gelegenheid een verblijf van 3 maanden voldoende of onvoldoende is. Er blijft dan naar het gevoelen der afdeelingen niets anders over dan de tijdsbepaling te beperken tot het begrip „zoolang een goede rechtsbedeeling zijn aanwezigheid vereischt" en dit aan het oordeel van den man ter plaatse, den rechter over te laten.

Ten opzichte van de overwegingen, waarop de meening van den President van het Hof van Justitie, dat voor een goede rechtsbedeeling op de Bovenwindsche eilanden het vaststellen van een minimum verblijf van den Bovenwindschen rechter op die eilanden noodzakelijk is, gegrond is, werd algemeen naar voren gebracht, dat men voldoende vertrouwen in de rechters heeft om er van overtuigd te zijn, dat zij hun taak als in die overwegingen bedoeld, opvatten. Daarmede vervalt dan ook het argument, dat het Bestuur aan die overwegingen wil ontleenen voor het vaststellen van een minimum verblijf van den rechter op de Bovenwindsche eilanden van 3 maanden.

b. Zooals in de algemeene beschouwingen vermeld, stelde men zich de vraag of de rechter van de Bovenwindsche eilanden in de tegenwoordige organisatie wel rechtsmacht zou krijgen op de Benedenwindsche eilanden, wanneer de President hem met werkzaamheden in dit kantongerecht belast.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent bovenstaande beschouwingen en opmerkingen schriftelijk zal willen mededeelen, achtten de afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 31n. October 1935.

De Rapporteurs,

DAVID CAPRILES.

S. A. L. MADURO.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—12.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 6.

Voor een juist inzicht ten deze blijkt het noodig, dat de geschiedenis der rechterlijke inrichting een weinig wordt opgehaald.

Toen ongeveer 20 jaar geleden de overtuiging post gevat had, dat de leekenrechtspraak in het gebiedsdeel Curaçao niet voldeed, kwam de vraag aan de orde hoe bij de afschaffing ervan de rechtsbedeeling door juristenrechters moest worden georganiseerd. De beantwoording van deze vraag was, voorzooveel betreft de rechtspraak op de eilanden buiten het eiland Curaçao, niet gemakkelijk.

Men besloot tot de invoering van een eenvoudige rechterlijke organisatie — het Kantongerecht zou praktisch gesproken alle zaken in eersten aanleg behandelen en het Hof van Justitie zou als appèlrechter optreden — en tot de invoering van het instituut van den omgaanden rechter.

Het Hof van Justitie werd met eenige leden uitgebreid, de leden van het Hof werden belast met de waarneming van de betrekking van Kantonrechter en moesten om beurten als omgaand rechter naar de 5 eilanden reizen.

Eén omgaand rechter voor de 5 eilanden was onvoldoende geacht omdat alsdan de rechtspraak op de Bovenwindsche eilanden teveel in het gedrang zou komen. Er behoorde, meende men, voor de drie Bovenwindsche eilanden altijd een rechter op een dier eilanden aanwezig te zijn, die zich dan gemakkelijk naar de beide andere eilanden zou kunnen begeven, wanneer dat noodig mocht zijn. Het plan was oorspronkelijk de leden van het Hof bij toerbeurt telkens zes maanden naar de Bovenwindsche eilanden te detacheeren. De praktijk, die zich tot voor 1½ jaar gehandhaafd heeft en waaraan alleen door buitengewone omstandigheden (een tekort aan leden van het Hof op Curaçao door het verlof van een der leden) niet is vastgehouden, is geweest dat de rechter telkens voor een jaar werd aangewezen.

Men heeft dus 2 omgaande rechters gekregen, een voor Aruba en Bonaire, welke eilanden kwamen te ressorteeren onder het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, en een voor de drie Bovenwindsche eilanden, die zich St. Martin als standplaats zag aangewezen.

Het werk op Aruba en Bonaire kon toen door een omgaanden rechter van Curaçao uit worden afgedaan Sinds is het aantal zaken op Aruba zoodanig toegenomen dat de taak aldaar den geheelen mensch eischt. Teneinde voorloopig en met zoo weinig mogelijk wijziging van de Rechterlijke Inrichting de moeilijkheid op te lossen, werd bepaald — in 1930 — dat voor „de zittingsplaats Aruba" van het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden een der leden van het Hof voor onbepaalden tijd kon aangewezen worden.

Daar blijkt wel uit de gegrondheid der opmerking in de Memorie van Antwoord dat, indien de toestand destijds geweest was zooals zij nu is, hoogstwaarschijnlijk tot de instelling van 3 kantongerechten zou zijn besloten. Want feitelijk heeft het geen zin om op een eiland, waar bij voortduring een der leden van het Hof als kantonrechter fungeert, het kantongerecht te doen ressorteeren onder dat van een ander eiland, een toestand, voorzooveel Aruba betreft, die n. h. v. alleen historisch is te verklaren.

Uit hetgeen over Aruba gezegd is volgt, dat de belangrijkheid — uit een juridisch oogpunt — van een eiland (Aruba) of van een groep van eilanden (de Bovenwindsche eilanden) moet beslissen over de vraag of daar het kantongerecht een zelfstandig bestaan moet hebben.

Destijds meende men voorzooveel de Bovenwindsche eilanden betreft dat zij voor een zelfstandig kantongerecht in aanmerking kwamen. Men oordeelde dat er bij voortduring een rechter aanwezig moest zijn. Dit standpunt is ook nu nog wel te verdedigen. Er wordt teveel gelet op het aantal te berechten zaken en onder zaken verstaat men dan liefst overtredingen zooals de kantonrechter in Nederland afdoet, daarbij vergetend dat alle zaken in eersten aanleg hier tot des kantonrechters bevoegdheid behooren.

De drie Bovenwindsche eilanden zijn uit civiel- en strafrechtelijk oogpunt niet gansch onbelangrijk. De kantonrechter daar is in civilibus wat zijn naamgenoot in Nederland op het platteland is, de man die de justiciabelen, voorzooveel de wet dat toelaat, van raad dient, hun den weg wijst en hun in hun hulpeloosheid gemoedelijk vertelt, waaraan ze toe zijn.

Vooralsnog is ondergeteekende van oordeel dat het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden zijn zelfstandig bestaan moet behouden. Er moet op die eilanden een rechter zijn, geen rechter in naam alleen.

Daar er inderdaad bezwaren zijn tegen een verblijf aldaar van een der leden van het Hof het heele jaar door — doch dan alleen met opzicht tot den persoon des rechters, die daar geen voldoende werk vindt — luidt ondergeteekende's voorstel om dien tijd tot op de helft te bekorten. Dit komt tegemoet aan genoemde bezwaren en doet de Bovenwindsche eilanden niet verstoken zijn van een rechter, dien de wet voorschrijft. Het is trouwens ongewenscht, dat de President van het Hof telkens een der leden voor de afdoening van de zaken aldaar zou moeten aanwijzen. Men behoort zich rechtstreeks te kunnen wenden tot den Bovenwindschen rechter, die voor den goeden gang der zaken op die eilanden zoolang hij als zoodanig fungeert verantwoordelijk moet zijn.

De bedoeling van de mededeeling, dat de Bovenwindsche rechter, wil hij van Curaçao uit de verschillende eilanden even aandoen, ongeveer 2 maanden op reis is, is deze dat hij voor een kortstondig verblijf van 14 dagen op elk eiland een reis van 2 maanden moet maken. Men zal moeilijk kunnen ontkennen dat het niet in overeenstemming kan zijn met de bedoeling die voorgezeten heeft bij de afschaffing der leekenrechtspraak om daarvoor in de plaats die eilanden een juristrechter te geven, die er twee maal 's jaars 14 dagen komt kijken.

Inderdaad zijn de gemiddelde cijfers van de civiele zaken over 5 jaar, zooals in het eindverslag opgegeven. Het gemiddeld aantal strafzaken op de Bovenwindsche eilanden over 5 jaar was 43. In 1934 echter was het aantal civiele zaken op Bonaire 9, op de Bovenwindsche eilanden 34; het aantal strafzaken respectievelijk 13 en 58.

Volgens de letter van de wet heeft de rechter, die op St. Martin gedetacheerd is, geen recht op teerkosten, omdat St. Martin dan zijn standplaats is. Zooals boven gememoreerd is de voorziening in de rechtspraak op de Bovenwindsche eilanden gedurende het laatste 1½ jaar illegaal en zijn verschillende leden van het Hof voor slechts korten tijd daarheen gedetacheerd (waardoor er den overigen tijd rechtens geen kantonrechter was). Om den rechter tegemoet te komen is voor die korte reizen de teerkostenregeling op hem van toepassing verklaard. Overigens wordt gemeend dat de opmerking over de toepassing van de teerkostenregeling ten aanzien van den Bovenwindschen rechter geen verband houdt met het aan de orde zijnde onderwerp.

Ad Artikel I.

a. Zooals boven uitvoerig uiteengezet moet er volgens de Rechterlijke Inrichting zooals die thans luidt op de Bovenwindsche eilanden bij voortduring een rechter aanwezig zijn. Voorgesteld is dien tijd terug te brengen tot 2 maal 3 maanden 's jaars. Daartegen wordt aangevoerd dat de rechter dan nog „leeg moet zitten". Maar dat is een bewering blijkbaar berustend op nietszeggende cijfers, niet gegrond op de belangrijkheid der zaken noch op het belang der justiciabelen.

Ondergeteekende heeft, als gezegd, bezwaar tegen opheffing van de zelfstandigheid van het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden en meent te moeten volharden bij het vastleggen in de verordening van een minimumtermijn. Het is niet toelaatbaar, dat het den leden van het Hof zou vrijstaan zich eens in het jaar op de eilanden te vertoonen, zelfs om een jaar over te slaan „omdat het aantal zaken de moeite van een reis niet loont". Het is noodig, dat èn de eilandbewoners èn de leden van het Hof weten dat een rechter op vastgestelde tijden aanwezig is/moet zijn.

b. Indien art. 28 wordt aangevuld zooals voorgesteld, is de bevoegdheid van den Bovenwindschen rechter voor de hem in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden opgedragen werkzaamheden buiten twijfel gesteld. Hij teekent dan als „de rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden, ten deze belast met werkzaamheden in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden".

Willemstad, den 27sten November 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—13.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935.

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk wordt geacht de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935, zooals gewijzigd bij de verordening van den 7den Februari 1935 (P. B. No. 16), nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Eenig artikel.

A. In artikel 1 van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935, zooals gewijzigd bij de verordening van den 7den Februari 1935 (P. B. No. 16), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1o. onderartikel 22 wordt verhoogd met f 24.100,— en gebracht op f 612.120,—;

2o. tusschen de onderartikelen 105 en 106 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende:
„onderartikel 105bis. Uitbetaling van hoofdsom en rente aan de erfgenamen van A. L. de Lannoy en A. A. Ribbius ter zake van de onteigening van de plantages Rio Canario en Suffisant f 350.000,—;

3o. onderartikel 116 wordt verhoogd met f 50.000,— en gebracht op f 302.000,—;

4o. onderartikel 128 wordt verhoogd met f 73.000,— en gebracht op f 357.750,—;

5o. na onderartikel 128 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende:
„onderartikel 128bis. Terugbetaling aan de N. V. Dijckerhoff & Widmann van door haar betaalde Inkomstenbelasting in verband met voor rekening van het Gouvernement van Curaçao in régie uitgevoerde werken f 34.000,—".

B. De totalen van de volgende Afdeelingen der voormelde begrooting worden op twee plaatsen, op het einde der Afdeelingen en in het Algemeen Overzicht gewijzigd en gelezen als volgt:

Afdeeling	II. Binnenlandsch Bestuur.....	f 1.103.925,—
„	IV. Financiën.....	3.203.571,—
„	V. Openbare Werken.....	1.216.986,—.

C. Het eindcijfer der begrooting wordt gewijzigd en gebracht op f 7.329.785,— (zeven millioen driehonderd negen en twintig duizend zevenhonderd vijf en tachtig gulden).

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—13.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het hierbij aan den Kolonialen Raad aangeboden Ontwerp beoogt het verkrijgen van kredieten benoodigd in verband met de invoering van de door den Raad goedgekeurde onderwijsontwerpen (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1933—1934—5, 6 en 7) en voorts voor het treffen van enkele noodzakelijke voorzieningen.

Aangenomen mag worden, dat de ontvangsten de aangevraagde uitgaven ruimschoots veroorloven.

Teneinde den Raad een beeld hiervan te geven is eene geheel nieuwe middelenraming opgesteld, welke als bijlage dit Ontwerp vergezelt.

De meeste ramingen hebben plaats gehad aan de hand van de ontvangsten over het eerste halfjaar. Daardoor zijn de meeste ramingen verhoogd kunnen worden. Enkele, zooals de opbrengsten der Loodsgelden en die van den Brug- en Havendienst, zijn verlaagd. Andere cijfers zijn berekend aan de hand van bedragen waarvan met zekerheid kan worden gezegd, dat zij vóór 31 December 1935 zullen worden ontvangen.

De geheele nadere raming is met inachtneming van de noodige voorzichtigheid opgesteld.

ad 1um. De Uitgewerkte en Toelichtende Staat behoorende bij de te wijzigen begrooting behoeft met betrekking tot het daarin voorkomende artikel 22 wijziging, welke bestaat in het navolgende:

1o. aan de omschrijving van onderdeel b worden toegevoegd de volgende woorden: „benevens het onderhouden van schoolgebouwen en terreinen en het schoonhouden daarvan"; het totaal bedrag van dit onderdeel wordt verhoogd met f 7.500,— en gebracht op f 15.620,—;

2o. de omschrijving van onderdeel d zal luiden: „kosten van het onderhouden van schoolmeubelen en het aanschaffen en onderhouden van leer- en hulpmiddelen en schoolbehoeften (alle eilanden)";

3o. de volgende onderdeelen worden toegevoegd:

„f. kosten verbonden aan de uitzending uit Nederland of uit Suriname van verplichte onderwijzers en de terugzending daarvan f 4.000,—;

g. kosten verbonden aan het verleenen van overtocht aan de verplichte onderwijzers bij verplaatsing in Curaçao van het eene eiland naar het andere f 100,—;

h. kosten verbonden aan de vergoeding van rente of huur van schoolgebouwen f 12.500,—".

ad 2um. Bij beschikking van ondergeteekende's ambtsvoorganger van 21 Juni 1929 No. 617, (P. B. No. 50), werden door het Gouvernement in bezit genomen de plantages Rio Canario en Suffisant, toebehoorende aan de erfgenamen-nakomelingen van A. L. de Lannoy en A. A. Ribbius.

Bij exploot van 10 September 1929 vanwege den Procureur-Generaal uitgebracht werd aan voornoemde ergenamen-nakomelingen een bedrag van f 300.000,— als schadevergoeding aangeboden wegens onteigening van de hun toebehoorende plantages en zulks gegrond op de bepaling van artikel 68 van de verordening van 13 Juli 1887 (P. B. No. 23). Overeenkomstig het gestelde in artikel 69 van deze verordening zijn wettelijke interesten verschuldigd van den dag der inbezitneming af, welke blijkens bovengenoemd exploot heeft plaats gehad op 22 Juni 1929.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 1786 van het Burgerlijk

Wetboek voor Curaçao bedragen de wettelijke interesten 6%. Bij verordening van 26 October 1934 (P. B. 1935 No. 5) is het percentage der verschuldigde interesten over bedragen verschuldigd wegens onteigende fidei-commissaire goederen met ingang van 16 Januari 1935 bepaald op drie, zoodat het vermoedelijk uit dien hoofde aan de gezamenlijke erfgenamen-nakomelingen verschuldigde rentebedrag kan worden geraamd op f 125.000,—.

Op elk der begrootingen voor de dienstjaren 1933, 1934 en 1935 is telkens een bedrag van f 25.000,— aangevraagd en voor latere uitbetaling aan de erfgenamen gereserveerd. Vandaar dat thans slechts een bedrag van f 350.000,— wordt aangevraagd ter algeheele delging van de schuld.

ad 3um. De verhooging van onderartikel 116 met een bedrag van f 50.000,— wordt aangevraagd teneinde daaruit de kosten voor aankoop van gronden voor verbetering van wegen te bestrijden en voorts voor het in sneller tempo uitvoeren van de verbetering van de Breedestraat Otrabanda.

ad 4um. Het hierbij aangevraagde bedrag is als volgt te specificeeren:

a. Voor het bouwen van een tweeden hangar op het vliegveld Hato f 35.000,—;

b. Voor het geheel in orde brengen van het vliegveld op Aruba f 5.000,—;

c. Voor het bouwen van vier woningen voor gouvernements ambtenaren op Aruba in verband met de aldaar bestaande woningnood f 25.500,—;

d. Tweede termijn voor de verbetering van het leprozengesticht op Curaçao f 7.500,—. De eerste termijn, eveneens groot f 7.500,—, werd bij suppletoire begrooting voor het loopend dienstjaar reeds toegestaan.

ad 5um. Krachtens het bepaalde in het laatste lid van artikel 5 van het dd. 10 Mei 1929 tusschen den Directeur van Openbare Werken en de N. V. Bouwmaatschappij Dijckerhoff & Widmann gesloten contract voor uitvoering van baggerwerken tot verruiming van den havenmond en voor de twee bochtafsnijdingen in de Sint Annabaai, benevens de kadeconstructies van de Kleine en de Groote Werf en van het Gouvernementsplein, alles te Willemstad, Curaçao, alsmede den aanleg van een pier in de Paardenbaai te Aruba en zoodanige aanvullende en bijkomende werken als in verband met de bovenbedoelde werken nader moesten worden uitgevoerd, is het Gouvernement verplicht tot betaling van een som van circa f 34.000,— aan genoemde firma.

Door omstandigheden kon de aanslag Inkomstenbelasting tot nog toe niet met juistheid worden berekend. Thans nu deze aanslag met juistheid is vastgesteld kan ook het bedrag der vordering worden berekend. Het aangevraagde bedrag dient tot het vereffenen van deze vordering.

Willemstad, den 16den Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--13.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordeniug van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.

No. 3.

A. *Belastingen.*

a.	Invoerrecht;	f 1.650.000,—	
b.	Accijns op gedistilleerd	750.000,—	
c.	Accijns op geslacht	10.000,—	
d.	Zegelbelasting	65.000,—	
e.	Overdrachtsbelasting	20.000,—	
f.	Belasting op publieke verkoopingen enz.	1.000,—	
g.	Grondbelasting	370.000,—	
h.	Gebruiksbelasting	100.000,—	
i.	Inkomstenbelasting	1.850.000,—	
j.	Successiebelasting	21.000,—	
k.	Vergunningsrecht	65.000,—	
l.	Hondenbelasting	7.000,—	
m.	Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	155.000,—	
			f 5.064.000,—

B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*

a.	Onzuivere opbrengst pand Werfstraat 6	f 2.000,—	
b.	Schoolgelden	20.000,—	
c.	Aflossing en rente van landbouwvoorschotten, enz.	9.000,—	
d.	Inschrijving van handelsmerken enz.	1.000,—	
e.	Boeten	23.000,—	
f.	Vergoeding door de Lago Oil & Transport Co. voor verrichte politiediensten	45.000,—	
g.	Keurgelden van motorrijtuigen enz.	10.000,—	
h.	Keurgelden van motorbooten enz.	500,—	
i.	Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk	1.000,—	
j.	Huur van Landsgronden en eigendommen	200.000,—	
k.	Registratierecht	1.000,—	
l.	Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer	220.000,—	
m.	Huur van opslagplaatsen	25.000,—	
n.	Uitvoerrecht van mijnproducten	50.000,—	
o.	Inkomsten van de posterij	175.000,—	
p.	Teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten van de postspaarbank	5.000,—	
q.	Opbrengst van Landsradioposten	150 000,—	
r.	Opbrengst van Landstelefoon	90.000,—	
s.	Inkomsten van den havendienst	6.000,—	
t.	Loodsgelden	700.000,—	
u.	Opbrengst van den watervoorzieningsdienst	160.000,—	
v.	Inkomsten van den hypotheekbewaarder op Curaçao	1.500,—	
w.	Inkomsten van de Curaçaosche Bank	15.000,—	
x.	Kortingen op de inkomsten van ambtenaren wegens pensioen	90.000,—	
ij.	Onderzoek en beproeving van stoomketels	4.500,—	
z.	Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	12.000,—	
aa.	Verpleeggelden	3.000,—	
bb.	Inkomsten van abattoir enz.	30.000,-	
cc.	Vergunningsrecht op loterijen	75.000,—	
dd.	Alle andere ontvangsten	175.000,—	
			2.300.200,—
			f 7.364 200,—

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--13.

Verordening van den.....,
tot wijziging van de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1935.

Voorloopig Verslag.

No. 4.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Het gunstige beeld, dat de nieuwe raming der middelen en inkomsten geeft, was aanleiding tot het uitspreken van het vertrouwen, dat de motorrijtuigbelasting met ingang van 1 Januari 1936 zal worden verlaagd.

Uit de raming der middelen en inkomsten bleek duidelijk, dat de inkomsten wegens kosten van dienstverleening, op welker verlaging meermalen is aangedrongen, ook na vermindering voldoende zullen opbrengen om de kosten te dekken.

Het vertrouwen werd uitgesproken, dat in den vervolge geen bepaling als in de memorie van toelichting ad 5um bedoeld, welke minder juist voorkwam, in contracten van het Gouvernement met particulieren zal worden opgenomen.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 2n. September 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—14.

Verordening van den....., tot uitkeering van inkomstenbelasting aan Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de inkomstenbelasting, welke gevorderd wordt wegens uitdeelingen dan wel winst-aandeelen van bedrijven, die aan Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname toevallen aan die deelen van het Rijk uit te keeren;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De Inkomstenbelasting welke op Curaçao, Aruba of Bonaire geheven wordt wegens uitdeelingen dan wel winstaandeelen, waartoe Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname gerechtigd is, wordt uitgekeerd aan dat deel van het Rijk aan hetwelk die uitdeelingen dan wel winstaandeelen toekomen.

Artikel 2.

Het bedrag, dat ingevolge het vorige artikel moet worden uitgekeerd, wordt eenmaal per kalenderjaar bij beschikking van den Administrateur van Financiën vastgesteld ten aanzien van de bedragen, welke in het vorige kalenderjaar zijn ingevorderd.

Artikel 3.

De bedragen, welke ingevolge artikel 1 moeten worden uitgekeerd, worden in *Curaçao* in mindering van de ontvangsten geboekt.

Artikel 4.

Deze verordening vindt voor het eerst toepassing ten aanzien van de bedragen, welke in het kalenderjaar 1934 zijn ingevorderd.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—14.

Verordening van den....., tot uitkeering van inkomstenbelasting aan Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

In Staatsblad 1935 No. 301 is de Wet van den 23sten Mei 1935, tot de uitkeering van dividend- en tantièmebelasting aan de Overzeesche gewesten opgenomen, in overeenstemming waarmede aan Uwen Raad hierbijgaande verordening aangeboden wordt.

Ter toelichting worde aan Uwen Raad medegedeeld, dat de ontworpen regeling voorziet in het mogelijke geval, dat de Curaçaosche fiscus een uitdeeling, welke of een winstaandeel, hetwelk eenige in Curaçao, Aruba of Bonaire belastingplichtige onderneming hetzij aan de schatkist van het moederland, hetzij aan die van Nederlandsch-Indië of Suriname doet, conform de Inkomstenbelastingverordening 1906 zou treffen.

Indien zulks zou geschieden, vindt vergoeding plaats van de geheven inkomstenbelasting en wel aan dat deel van het Rijk, hetwelk ook de bedoelde uitdeeling of het winstaandeel ontvangen heeft.

Daar in het gebiedsdeel Curaçao geen z.g. „gemengde bedrijven", waarin n.l. eenig gebiedsdeel winstgerechtigd is, voorkomen, zal de hier aangeboden verordening onder de huidige omstandigheden geen practische gevolgen hebben.

Het is evenwel wenschelijk, dat voor Curaçao een concordante regeling getroffen worde.

Willemstad, den 16den Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—14.

Verordening van den.....,
tot uitkeering van inkomstenbelasting aan Nederland, Nederlandsch-Indie of Suriname.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 7n. September 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--15.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P. B. 1907 No. 9).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P. B. 1907 No. 9) te wijzigen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

§ 5 in Afd. 3 van artikel 1 van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P. B. 1907 No. 9), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 14den Juni 1927 (P. B. No. 48), wordt tijdelijk buiten werking gesteld.

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking op den dag der uitgifte van het publicatieblad, waarin zij geplaatst is.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--15.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening tot vaststelling van een nieuw reglement voor de Curaçaosche Bank (P. B. 1907 No. 9).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

De huidige buitengewone omstandigheden hebben een abnormale vraag naar remisemiddelen doen ontstaan en zulks meer voor speculatie-doeleinden dan om te voorzien in de behoeften van den reëelen handel.

Door het hierbij aan den Kolonialen Raad aangeboden ontwerp wordt de mogelijkheid geopend voor de Directie van de Curaçaosche Bank om alleen in gevallen, waarin de belangen van Curaçao dit vorderen, munt af te geven.

Het ontwerp komt den ondergeteekende noodzakelijk voor opdat van de in kas aanwezige munt zooveel mogelijk behouden blijft.

Het is duidelijk, dat de maatregel slechts van tijdelijken aard is en een voorstel tot intrekking der verordening zal worden ingediend, zoodra de omstandigheden zulks veroorloven.

Willemstad, den 27sten Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—16.

Verordening van den....., houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is bepalingen in het leven te roepen, waarbij de uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of Koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver uit het gebiedsdeel Curaçao naar buiten dat gebiedsdeel gelegen streken, tijdelijk verboden wordt;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Van uit Curaçao mag zonder vergunning van den Gouverneur en van uit de overige eilanden van het gebiedsdeel zonder vergunning van de Gezaghebbers geen Nederlandsch gemunt goud en geen Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver naar buiten het gebiedsdeel worden uitgevoerd.

Evenmin mag zonder voormelde vergunningen onbewerkt goud en zilver naar buiten het gebiedsdeel worden uitgevoerd.

Artikel 2.

Het in het eerste lid van artikel 1 bedoeld verbod van uitvoer is niet van toepassing en de bij dat artikel bedoelde vergunning mitsdien niet noodig:

1o. voor schepelingen tot een bedrag van ten hoogste f 20.— (twintig gulden) per hoofd en

2o. voor passagiers van schepen tot een bedrag van ten hoogste f 60.— (zestig gulden) per hoofd.

Artikel 3.

Overtreding van het verbod in artikel 1 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Poging wordt gestraft met gelijke straf als op de overtreding is gesteld.

Het aangehaalde goud en zilver, waarmede de overtreding is gepleegd of gepoogd is die te plegen, wordt verbeurd verklaard.

Artikel 4.

Met geldboete van ten hoogste een duizend gulden wordt gestraft hij, die gemunt of onbewerkt goud of zilver, als in artikel 1 bedoeld, verzekert tegen de gevaren der zee, zonder zich vooraf te doen vertoonen eene vergunning als bedoeld in artikel 1 tot den uitvoer van dat goud of zilver.

Artikel 5.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—16.

Verordening van den....., houdende verbod tot uitvoer van Nederlandsch gemunt goud, Nederlandsch of koloniaal gemunt zilver en onbewerkt goud en zilver.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Voor de toelichting tot hierbijgaand ontwerp moge verwezen worden naar de toelichting van het hierbijgaand ontwerp tot wijziging van de Verordening tot vaststelling van een reglement voor de Curaçaosche Bank.

De in die toelichting genoemde omstandigheden kunnen gebrek aan circulatiemiddelen binnen het gebiedsdeel doen ontstaan. Teneinde te voorkomen dat dit gebrek ontstaat wordt bijgaand ontwerp aan den Kolonialen Raad aangeboden.

Tot leiddraad heeft gediend de verordening van den 15n. Maart 1918 (P. B. 1918 No. 14), welke verordening tot 4 Mei 1929 van kracht was.

De maatregel is eveneens van zeer tijdelijken aard. Een voorstel tot intrekking der verordening zal worden ingediend zoodra de omstandigheden zulks veroorloven.

Willemstad, den 27sten Augustus 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—17.

Verordening van den....., houdende eenige bepalingen betreffende kooplieden.

Memorie van Antwoord.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 19 van het zittings-jaar 1932-1933 en No. 25 van het zittingsjaar 1934-1935).

Algemeene beschouwingen.

Verschillende omstandigheden hebben het Bestuur aanleiding gegeven om alsnog min of meer ingrijpende wijzigingen voor te stellen. In dit verband moge worden gewezen op de talrijke desirata die de Koloniale Raad in zijn voorloopig verslag heeft kenbaar gemaakt en waaraan zooveel mogelijk is tegemoet gekomen.

Ook werd een vrij ingrijpende wijziging wenschelijk geacht tengevolge van de wijziging van de Handelsregisterwet bij de wet van den 2n Juli 1934 Staatsblad No. 347. Het systeem der Handelsregisterwet toch, was in het oorspronkelijk ontwerp voor wat betreft het gedeelte hetwelk betrekking had op de instelling van een register van handelszaken, in groote lijnen gevolgd. Op deze wet steunde in het bijzonder de omschrijving van artikel 1 met de daar gevolgde onderscheiding tusschen handelsdaden en niet-handelsdaden en kooplieden en niet-kooplieden, welke onderscheiding eveneens niet meer gemaakt wordt in het nieuwe Curaçaosche Wetboek van Koophandel, waarvan de tekst is bekend gemaakt in het publicatieblad van dit jaar No. 52. Toen zij bij de hierboven genoemde wijzigingswet, waarbij tevens bedoelde onderscheiding uit het Ned. Wetboek van Koophandel werd geschrapt, in de Handelsregisterwet kwam te vervallen, bleef er weinig reden over om daaraan in het huidige ontwerp te blijven vasthouden.

Daarom wordt thans tevens het ontwerp, althans voor wat de bij artikel 1 gegeven begripsvaststelling betreft, in overeenstemming gebracht met de gewijzigde Handelsregisterwet, hetgeen het groote voordeel biedt dat althans op dit punt, indien zich vragen voordoen, de Nederlandsche jurisprudentie en commentaren kunnen worden geraadpleegd. In verband hiermede kon ook hare aanduiding niet gehandhaafd blijven.

Is derhalve ter bepaling der zaken tot vestiging waarvan, toestemming wordt vereischt en waarvan inschrijving in het register noodig is het Ned. systeem gevolgd, zoo bieden de onderwerpen die bij art. 1 sub 3 c en d ter regeling bij Besluit worden overgelaten voldoende ruimte tot aanpassing aan de Curaçaosche omstandigheden.

Voorts wordt in artikel 3 getracht een norm te geven voor het al of niet verleenen eener vergunning tot vestiging, wordt in artikel 4 bepaald in welke gevallen een vergunning kan worden ingetrokken en wordt in artikel 2 uitdrukkelijk bepaald dat zaken, die op het tijdstip van de inwerkingtreding der verordening reeds in het gebiedsdeel gevestigd zijn, geen vergunning meer noodig hebben.

Daarentegen wordt het maken van onderscheid tusschen vreemdelingen en niet-vreemdelingen in deze minder wenschelijk geacht.

Het wil het Bestuur voorkomen, dat door het bovenstaande zijn standpunt tegenover de in de Algemeene beschouwingen in het voorloopig verslag gemaakte opmerkingen voldoende duidelijk is uiteengezet. Aan de meeste bezwaren is tegemoet gekomen.

Met voldoening werd er van kennisgenomen dat men het vrij algemeen met het Bestuur eens is, dat de handel bescherming als werd voorgesteld noodig heeft, hetwelk ook trouwens voor het Bestuur aanleiding is om alsnog te trachten de verschillende standpunten tot een te brengen.

Artikelen.

Artikel 1. Vooreerst moge worden verwezen naar de algemeene beschouwingen en naar den voorgestelden tekst, welke de geopperde dubia wegneemt. Terwille van de noodige soepelheid meent het bestuur zich eenige vrijheid van aanwijziging van kleine bedrijven, die niet onder de verordening zullen vallen, te moeten voorbehouden.

Artikel 2. Het bestuur heeft zich geschaard aan de zijde der enkele leden die een overgangsbepaling voor de bestaande zaken wenschen.

Artikel 3. Het Bestuur vertrouwt, dat degenen die een opzeggingstermijn voor de intrekking eener vestigingsvergunning wenschen, bevredigd zullen zijn door de limitatieve opsomming der gevallen, waarin een vergunning kan worden ingetrokken.

Artikel 4. Tegemoet is gekomen aan de leden, die wenschen, dat de bevoegdheid om een garantie te eischen uit het ontwerp behoort te worden gelicht.

Artikel 7. (5 nieuw) Het Bestuur heeft gemeend om ter vermijding van noodelooze vertraging het ontwerp voorzoover betreft de verplichting tot overschrijving der zaken in een register te moeten handhaven. Daarentegen is bij artikel 25 de mogelijkheid geopend om dit gedeelte later in werking te doen treden.

Artikel 9. (7 nieuw) Aan de verschillende wenschen is voldaan.

Artikel 10. (8 nieuw) Dat de datum van vestiging eener zaak moet worden opgegeven, was reeds bepaald bij artikel 9 hetwelk op dit punt niet is gewijzigd.

Artikel 11. (9 nieuw) Het artikel is uitgebreid met enkele der meest noodige gegevens ter beoordeeling eener firma.

Artikel 12. (10 nieuw) Aan den wensch om de bepaling sub 3 in te trekken is voldaan.

Artikel 13. (11 nieuw) Wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappijen vallen onder de verordening, indien zij hier een bedrijf uitoefenen. Voor het overige moge worden verwezen naar de toelichting ad artikel 10 (8 nieuw).

Artikel 17. (15 nieuw) Een nieuwe vergunning zal noodig zijn voor afwijking der ingevolge artikel 4 te stellen voorwaarden. Daarbuiten blijft men vrij.

Artikel 18. (16 nieuw) Ingeval van verkoop van een zaak die met de vereischte vergunning gevestigd is of reeds voor inwerkingtreding der verordening hier gevestigd was, zal geen vergunning tot vestiging noodig zijn, wel echter zal de wijziging moeten worden opgegeven.

Artikel 19. (17 nieuw) Verwezen moge worden naar de toelichting ad artikel 7 (5 nieuw).

Artikel 20. (18 nieuw) Aan de verschillende wenschen is voldaan.

Artikel 21. (19 nieuw) Het ligt in de bedoeling van het Bestuur om op Curaçao en Aruba het toezicht over de registers op te dragen aan de Kamers van Koophandel en op de overige eilanden aan den Gezaghebber.

Artikel 22. (20 nieuw) Het Bestuur vertrouwt dat door de voorgestelde wijziging der artikelen 3 en 4 voldoende aan de geuite wenschen wordt tegemoet gekomen.

Willemstad, den 4den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--17.

Verordening van den....., houdende eenige bepalingen betreffende kooplieden.

Nota van Wijzigingen.

No. 2.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 19 van het zittingsjaar 1932-1933 en No, 25 van het zittingsjaar 1934-1935).

Artikel I.

De titel van deze verordening zal luiden:

Verordening van den..... houdende eenige bepalingen betreffende ondernemingen, waarin een bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel II.

Artikel 1 zal luiden:

1. Onder zaak verstaat deze verordening elke onderneming, waarin eenig bedrijf, door wien ook, wordt uitgeoefend.
2. Vennootschappen onder firma en commandite worden, gelijk naamlooze vennootschappen en cooperatieve vereenigingen, steeds geacht een zaak in den zin der wet te drijven.
3. Zaken in den zin dezer verordening zijn niet ondernemingen, toebehoorende aan:
a. publiek-rechtelijke lichamen;
b. minderjarigen, die geene handlichting hebben bekomen;
c. straatventers, die niet tevens een winkel houden, en andere door den Gouverneur bij Besluit aan te wijzen soorten van kleine handelslieden;
d. ambachtslieden, die niet meer personen in hun dienst hebben, dan voor elk bedrijf door den Gouverneur bij Besluit zal worden bepaald, rekening houdende met den aard en de plaats van vestiging der onderneming, en die uitsluitend verkoopen, hetgeen in hunne onderneming is voortgebracht of bewerkt;
e. land- en tuinbouwers alsmede visschers, die uitsluitend verkoopen, hetgeen in hunne onderneming is voortgebracht of gevangen.
4. Aan de sub 3 onder c en d genoemde personen kan bij Besluit van den Gouverneur de verplichting worden opgelegd om aangifte van hun zaak te doen bij het plaatselijke hoofd van politie.

In artikel 2 worden in alinea 1 de woorden „te drijven of namens den eigenaar te drijven" vervangen door „te vestigen" en voorts wordt ingevoegd een nieuw lid 2 luidende:
2. Een zaak wordt gevestigd wanneer het bedrijf ten aanzien van het publiek aanvangt.
Lid 2 wordt genummerd 3.
Lid 3 wordt genummerd 4 en instede van 10 t/m 16 wordt gelezen 8 t/m 14.
Toegevoegd wordt nog een nieuw lid luidende:
5. Was de zaak reeds gevestigd bij de inwerkingtreding dezer verordening dan is geen vergunning als sub 1 bedoeld meer noodig.

Artikel 3 wordt vervangen door een nieuw artikel luidende:

De vergunning kan worden geweigerd in het belang van de openbare orde en de publieke rust en voorts indien, naar het oordeel respectievelijk van den Gouverneur of den Gezaghebber, de voordeelen, die eene vermeerdering van het aantal zaken gelijk en ter plaatse als waarvoor vergunning tot vestiging wordt gevraagd, voor de bevolking van het betreffende eiland brengt, niet opwegen tegen de nadeelen, die het eiland,

tengevolge van den achteruitgang, die die vermeerdering voor den plaatselijken handelsstand voor het eiland beteekent, zal ondervinden.

Het slot van artikel 4 na „daaraan" zal luiden: voorwaarden te verbinden betreffende den aard van de zaak, het aantal en de nationaliteit van het in dienst te nemen personeel. De vergunning kan worden ingetrokken in het belang van de openbare orde en de publieke rust en indien de voor de vergunning gestelde voorwaarden niet worden nageleefd.

Artikelen 5 en 6 vervallen en de artikelen 7 t/m 25 worden genummerd 5 t/m 23.

In artikel 7 (5 nieuw) sub 1 wordt „handelszaken" vervangen door „zaken" en sub 2 wordt „handelszaak" vervangen door „zaak".

In het eerste lid van artikel 8 (6 nieuw) vervalt „koopman", wordt „handelszaak" vervangen door „zaak" en worden de woorden „Behoort de handelszaak aan meer dan één koopman" vervangen door „Behoort de zaak aan meer dan een persoon".
In het tweede en derde lid wordt „handelszaak" vervangen door „zaak".

Artikel 9 (7 nieuw) sub 1 zal luiden:

1. De opgaaf van de vestiging eener zaak moet uiterlijk geschieden binnen een maand daarna. Bij de opgaaf wordt het tijdstip van vestiging vermeld.
Was de zaak reeds gevestigd bij de inwerkingtreding dezer verordening, dan geschiedt de opgaaf binnen drie maanden na dat tijdstip.
De opgaaf geschiedt op de eilanden Curaçao en Aruba bij den Secretaris van de Kamer van Koophandel en Nijverheid en op de overige eilanden ten bureele van den Gezaghebber.

In het eerste lid van artikel 10 (8 nieuw) wordt in den aanhef „handelszaak aan een koopman, niet een rechtspersoon zijnde" vervangen door „zaak aan een natuurlijk persoon" en wordt aan dat lid toegevoegd: 7o. de handteekening en de paraaf, die hij onder de stukken, de zaak betreffende, stelt.

Het tweede lid wordt gelezen:

2. Behoort de zaak aan meer dan een persoon, dan wordt met vermelding van het aandeel, waarvoor ieder eigenaar is, omtrent hen allen opgegeven hetgeen is voorgeschreven bij het eerste lid onder 1o. 2o en 3o en omtrent hen die de zaak drijven, hetgeen aldaar is voorgeschreven onder 4o, 5o, 6o en 7o.

In artikel 11 (9 nieuw) sub 5o. wordt instede van „10" gelezen „8". Daarna worden toegevoegd:
6o. ten aanzien van iederen vennoot, die niet van de teekening der firma is uitgesloten, de handteekening en de paraaf, die hij onder de stukken, de zaak betreffende, stelt;
7o. voorts in het algemeen, al hetgeen de overeenkomst bevat ter bepaling van de rechten van derden.

Van artikel 12 (10 nieuw) vervalt sub 3 en hetgeen daarop volgt.

In artikel 13 (11 nieuw) sub 4o. wordt instede van „10" gelezen „8".

In artikel 14 (12 nieuw) wordt „handelszaak" vervangen door „zaak" en wordt instede van „10 en volgende t/m 13" gelezen „8 t/m 11".

In artikel 15 (13 nieuw) wordt „handelszaak" overal vervangen door „zaak" en wordt sub 1 en 2 instede van „10" gelezen „8".

In artikel 16 (14 nieuw) wordt „handelszaak" overal ver-

vangen door „zaak" en wordt sub 3 instede van „10" gelezen „8".

In artikel 17 (15 nieuw) wordt „handelszaak" vervangen door „zaak".

In artikel 18 (16 nieuw) wordt „handelszaak" overal vervangen door „zaak" en wordt sub 1 instede van artikel „8" gelezen artikel „6", terwijl sub 2 instede van „10" wordt gelezen „8".

In artikel 19 (17 nieuw) wordt in den eersten regel tusschen „opgaaf" en „wordt" ingevoegd: „in het vorige artikel bedoeld"; in den derden regel tusschen „en" en „van" ingevoegd: „door de na de inwerkingtreding dezer verordening gevestigde zaken".

In artikel 20 (18 nieuw) sub 2 vervallen de woorden „Secretaris der" en wordt aan het slot toegevoegd: „tegen betaling van 50 cent ten behoeve van 's Lands kas per zaak, waaromtrent inlichting gevraagd wordt".

In artikel 22 (20 nieuw) wordt in de tweede regel „en 6 tweede lid" geschrapt.

In artikel 24 (22 nieuw) sub 2 c vervallen de woorden „3e alinea", en wordt sub 4o veranderd in lid 4. Aan alinea 2 wordt toegevoegd:

d. hij, die een zaak drijft, waarvan ingevolge artikel 3 de vergunning tot vestiging is ingetrokken.

Artikel 25 (23 nieuw) wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende:

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip, hetwelk voor verschillende artikelen verschillend kan worden gesteld.

Willemstad, den 4den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad
ZITTINGSJAAR 1935—1936—17.

Verordening van den....., houdende eenige bepalingen betreffende kooplieden.

Eindverslag.

No. 3.

De kennisneming van de Memorie van Antwoord en de Nota van Wijzigingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Opgemerkt werd, dat in verband met de nieuwe redactie van het opschrift, ook de overweging wijziging behoeft.

Het feit, dat onlangs in Holland een ontwerp van wet bij de Tweede Kamer is ingediend, houdende regeling van het zelfstandig uitoefenen van beroepen en bedrijven door vreemdelingen, was aanleiding, dat de leden, die blijkens het Voorloopig Verslag het gewenscht achtten alleen de vreemdelingen aan een vergunningsstelsel als in het ontwerp in behandeling bedoeld, te onderwerpen, hun gevoelen met meer klem naar voren brachten, en dat zich nu de overige leden daarbij aansloten. Het vestigen van zaken door niet-vreemdelingen wilde men ongehinderd laten. In de verordening zal dan een definitie van „vreemdeling" gegeven moeten worden, waarvoor werd aanbevolen het criterium voor hen, die onderworpen zijn aan de verplichting om een vergunning te hebben voor de uitoefening van een bepaald beroep of bedrijf in de Hollandsche regeling over te nemen.

Algemeen was men van meening, dat een vergunning als in het ontwerp bedoeld, vereischt moet zijn, wanneer een vreemdeling op welke wijze ook, hier een zaak verkrijgt, en dat filiaalzaken voor de toepassing der verordening als afzonderlijke zaken beschouwd moeten worden.

Meerdere leden maakten bezwaren tegen de blijkbare bedoeling van het thans voorgestelde art. 1, dat het vergunningsstelsel ook voor de nijverheid zal gelden. Zij hadden de nijverheid in zooverre slechts willen betrekken in deze verordening, dat nijverheidsondernemingen verplicht zouden zijn zich te doen inschrijven in het Handelsregister. Zij meenden, dat vermeerdering van het aantal nijverheidsondernemingen in Curaçao van zeer eminent belang voor de volkswelvaart zou zijn en zij zouden dan ook ongaarne zien, dat dezen ondernemingen bij de vestiging alhier eenige belemmering in den weg zou worden gelegd. Zij meenden, dat, aangezien blijkens de redactie van artikel 3, waarin gesproken wordt van „handelsstand", een vergunning voor een nijverheidsonderneming slechts geweigerd zou kunnen worden in het belang van de openbare orde en publieke rust en niet, indien de voordeelen niet opwegen tegen de nadeelen van vermeerdering van het aantal gelijke zaken op hetzelfde eiland, een vergunningsstelsel voor nijverheidsondernemingen gevoegelijk geheel achterwege kan blijven. Andere leden, ofschoon het naar voren gebrachte belang van vestiging van nijverheidsondernemingen in Curaçao inziende, zagen er geen bezwaar in, dat de nijverheid ook onder het vergunningsstelsel gebracht wordt. Zij zagen daarin integendeel het voordeel, dat de Overheid ook ten aanzien daarvan zoo noodig regelend zal kunnen optreden.

De afdeelingen misten een mededeeling ten aanzien van het Bestuursstandpunt ten opzichte van de in het Voorloopig Verslag verzochte voorstellen tot wijziging van de regelingen betreffende de verkiezing van leden voor en de oprichting van Kamers van Koophandel en tot instelling van een register van handelszaken. Zij waren van meening, dat het gewenscht is, zoo spoedig mogelijk afzonderlijke ontwerpen regelende het handelsregister en regelende het statuut van de Kamer van Koophandel in behandeling te nemen, opdat de

ze regelingen op het daarvoor meest geschikte oogenblik in werking zullen kunnen treden.

Artikelen.

Ad art. 1. Algemeen verklaarde men het te zullen waardeeren, indien onder c van dit artikel ook begrepen zullen zijn de barkjes, die hier vruchten enz., die we op Curaçao noodig hebben, brengen.

Ad art. 2. Verwijzende naar de algemeene beschouwingen werd algemeen voorgesteld in dit artikel vóór „verboden" te lezen: „aan vreemdelingen".
Sub. 5 kan vervallen in verband met sub. 1. (vergunning slechts noodig om te vestigen).

Ad artt. 2 en 6 sub. 4. Het woordje „handelszaak" moet nog gewijzigd worden in „zaak".

Ad art. 4. Voorgesteld werd in artikel 2 te bepalen, dat in de vergunning van den Gouverneur (Gezaghebber) de aard van de zaak, waarvoor vergunning wordt verleend, omschreven wordt. Het openen van de gelegenheid tot het stellen van voorwaarden daaromtrent, als in den eersten zin van dit artikel (4) bedoeld, zal dan onnoodig zijn.
Meerdere leden achtten het beslist ongewenscht de mogelijkheid te openen voorwaarden te stellen betreffende het aantal en de nationaliteit van het in dienst te nemen personeel. Andere leden waren van oordeel, dat deze materie beter afzonderlijk geregeld zou kunnen worden.
Men zou dan ook artikel 4 aldus willen lezen: „De vergunning kan worden ingetrokken in het belang van de openbare orde en de publieke rust.".
Een opzeggingstermijn wilde wel gewenscht voorkomen, opdat men in de gelegenheid zij zijn zaken te liquideeren.

Ad toelichting ad art. 13 (11 nieuw). In stede van „uitoefenen" zal wel gelezen moeten worden „vestigen" meende men.

Ad art. 17. Men begreep niet, waarom voor opgave van opheffing een bedrag van f 5.— verschuldigd is en niet voor de opgave van vestiging. Is dit inderdaad de bedoeling, vroeg men? En waarom moeten de na de inwerkingtreding dezer verordening gevestigde zaken de schriftelijke vergunning als bedoeld bij art. 2 vertoonen?

Ad art. 18. Het viel op, dat in dit artikel de woorden „Secretaris der" verwijderd zijn, terwijl in artt. 5 en 7 de woorden „Secretaris van" behouden zijn.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande schriftelijk zal willen mededeelen — waarbij men algemeen verzocht de Afdeelingen tevens een dan geldenden tekst van het ontwerp te doen toekomen — achtten de Afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1n. Mei 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL

S. A. SENIOR.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–18.

Verordening van den....., tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934.

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is eenige artikelen der Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934, vastgesteld bij de verordening van den 11den Mei 1933 (P.B. No.40), zooals gewijzigd laatstelijk bij de verordening van den 23sten Augustus 1934 (P.B. No. 57), nader te wijzigen.

Heeft, gehoord den Raad van Bestuur, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Eenig artikel.

De navolgende artikelen van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934 worden verhoogd met en mitsdien gebracht op de bedragen daarbij vermeld:

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris, tevens ambtenaar van den burgerlijken stand, ambtenaren en beambten van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsbureau...	f 2.410,—	f 59.663,—
Artikel 3. Boekwerken, nieuwsbladen, advertentiekosten, briefporten en andere uitgaven.....	3.682,—	9.082,—
Artikel 5. Verlichting van de vergaderzaal en andere uitgaven	178,—	778,—
Artikel 6. Volksfeesten.....	1.150,—	5.150,—
Artikel 7. Telegramkosten.....	933,—	12.933,—
Artikel 9. Onderstand aan behoeftigen.....	4.439,—	22.339,—
Artikel 17. Dienstreizen van den Roomsch-Katholieken geestelijke van den eersten rang.....	12,—	362,—
Artikel 18. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen of loon van den inspecteur van het onderwijs en van de ambtenaren van zijn kantoor.....	576,—	14.028,—
Artikel 21. Schoolmeubelen, schoolbehoeften, leermiddelen en andere uitgaven.....	2.622,—	17.622,—
Artikel 22. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs	12.385,—	536.105,—

Artikel 23. Overtocht en studie van jongelieden, die in Nederland een opleiding ontvangen..... f	2.764,— f	9.764,—
Artikel 27. Uitgaven ter bevordering van het schoolbezoek.....	554,—	1.554,—
Artikel 31. Kosten van de openbare boekerij en leeszaal te Willemstad en bijdragen aan andere openbare boekerijen en leeszalen	27,—	1.102,—
Artikel 37. Reis- en teerkosten	54,—	2.554,—
Artikel 40. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den administrateur van de gevangenis en het huis van bewaring en de beambten.....	2.010,—	47.062,—
Artikel 42. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het politiepersoneel...	6.150,—	654.529,—
Artikel 48. Andere uitgaven....	117,—	217,—
Artikel 49. Uitgaven ten behoeve van verwaarloosde kinderen.....	3.706,—	18.706,—
Artikel 50. Uitgaven voor vervolgingen en rechtsgedingen, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen	749,—	2.249,—
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen of loon van den administrateur van financiën, voorzitter van de Curaçaosche bank en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor, alsmede andere uitgaven.....	691,—	45.513,—
Artikel 55. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den inspecteur der belastingen, den koloniaal ontvanger, de ontvangers, den subontvanger van de invoerrechten en accijnzen en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren...	1.911,—	108.736,—
Artikel 57. Vergoeding aan de kommiezen bij de invordering van het in- en uitvoerrecht en het accijnsrecht voor dienstverrichtingen buiten den gewonen diensttijd, gerechtelijke vervolgingskosten, papier voor zegels, verlichting, schoonhouden van lokalen, bediening en onderhoud van de motorbooten op Aruba, kleeding voor de kommiezen en andere uitgaven.....	47.382,—	158.282,—
Artikel 60. Benoodigdheden voor de postspaarbank.....	100,—	1.100,—
Artikel 68. Telefoonabonnementen	1.947,—	17.947,—
Artikel 71. Loon van de bemanning van de gouvernements-booten onder beheer van het haven- en loodswezen, huur van een woning, onderhoud en verlichting van kantoren en andere uitgaven.....	6.906,—	68.266,—

Artikel 77. Benoodigdheden voor haven- en kustverlichting en andere uitgaven	f 1.686,—	f 13.086,—
Artikel 78. Loon van het personeel en andere uitgaven	141,—	821,—
Artikel 84. Bezoldiging of verlofbezoldiging en toelage van het personeel	552,—	5.580,—
Artikel 88. Andere uitgaven	5,—	2.205,—
Artikel 89. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren	4.608,—	272.730,—
Artikel 90. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren	1.328,—	100.490,—
Artikel 93. Onderstanden	3.880,—	19.904,—
Artikel 94. Gunstgaven en onverplichte betalingen	485,—	1.485,—
Artikel 96. Toelagen aan gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Curaçao van een landsbetrekking	117,—	325,—
Artikel 98. Toelagen wegens gemis aan inkomsten en kindertoeslag	11 237,—	66.237,—
Artikel 101. Vervoer van personen en goederen tusschen de eilanden onderling	111,—	85.111,—
Artikel 103. Grondbelasting op landseigendommen, welke niet bestemd zijn voor den openbaren dienst	3.926,—	13.926,—
Artikel 104. Rente en aflossing van opgenomen kasgelden	768.486,—	2.390.486,—
Artikel 106. Gelden te reserveeren voor een pensioenfonds	91.224,—	111.224,—
Artikel 107. Kantoorbehoeften.	1.584,—	13.584,—
Artikel 108. Bindloon	202,—	1.702,—
Artikel 109. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den directeur van openbare werken en van de ambtenaren en het overige personeel	2.362,—	75.008,—
Artikel 112. Onderhoud en herstelling van de landsgebouwen en eigendommen, aankoop en onderhoud van meubelen, schoonhouden van kantoorlokalen, aankoop van water en andere uitgaven	4.332,—	128.282,—
Artikel 119. Toelagen of loon van 4 lantaarnopstekers	3,—	921,—
Artikel 133. Onderhoud van de verpleegden en andere uitgaven	3.870,—	58.870,—
Artikel 134. Onderhoud van de verpleegden en andere uitgaven	1.536,—	18.536,—
Artikel 138. Bezoldiging of verlofbezoldiging van den controleur	33,—	5.613,—

Artikel 143. Verpleging van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel, begrafeniskosten van onvermogenden, huur van spreekkamers voor gouvernementsgeneeskundigen en -vroedvrouwen, verloskundige hulp aan onvermogenden en benoodigdheden daarvoor, reiskosten, onderwijs in de verloskunde en prijzen aan vroedvrouwen, die een goed examen hebben afgelegd ..... f	14.310,— f	99.710,—
Artikel 144. Geneesmiddelen, geneeskundige benoodigdheden, kosten van operatiën van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel en verpleegden in de gestichten voor krankzinnigen en melaatschen, zoomede andere uitgaven ...	4.681,—	24.681,—
Artikel 145. Schoonhouden van en andere uitgaven voor apotheken	586,—	1.336,—
Artikel 146bis. Aanschaffing van twee ziekenauto's	613,—	7.613,—
Artikel 149. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen en reis- en teerkosten van het personeel, aankoop van materialen, onderhoud, verlichting, waterverbruik en andere uitgaven	8.220,—	34.457,—

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936—18.

Verordening van den....., tot wijziging van de Curaçaosche begroting voor het dienstjaar 1934.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

De uitgaven ten laste van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934 te doen, werden bij de verordening van den 11den Mei 1933 (P. B. No. 40) in totaal geraamd op f. 6 337.347,—; bij de verordening van den 23sten Augustus 1934 (P. B. No. 57) werden zij verhoogd en gebracht op f. 7.636.947,—. Zij hebben bedragen f. 8.273.830,— of f. 636.883,— meer dan de raming. Op 52 artikelen is in totaal f. 1.033.552,— meer uitgegeven dan was toegestaan, welke artikelen daarom bij dit ontwerp voor verhooging worden voorgedragen. Tegenover deze overschrijding staat een overschot van f. 396.669,— op 88 artikelen. Daar een Rijksbijdrage niet wordt vereischt, worden laatstbedoelde artikelen niet voor verlaging voorgedragen.

De overschrijdingen met meer dan f. 1.000,— kunnen in het kort als volgt worden toegelicht.

Artikel 1. Door wisseling en uitbreiding van personeel meer uitgegeven dan geraamd.

Artikel 3. In verband met drukke werkzaamheden op het bevolkingsbureau moest overgegaan worden tot het in dienst nemen van los personeel. Door het verantwoorden van het loon van dit personeel ten laste van dit artikel was overschrijding onvermijdelijk.

Artikel 6. Bij suppletoire begrooting is de omschrijving van dit artikel zoodanig gewijzigd, dat het krediet zou kunnen worden besteed voor de feesten ter herdenking van het feit, dat Curaçao gedurende 300 jaren met Nederland vereenigd was. Dit krediet werd bestemd voor Aruba, Bonaire en de Bovenwindsche eilanden en is gebleken niet toereikend te zijn, zoodat het moest worden overschreden.

Artikel 9. Het aantal ouden van dagen, dat voor een ondersteuning uit 's Lands kas in aanmerking komt, neemt op de eilanden Aruba en Bonaire steeds toe. In verband hiermede was overschrijding van dit krediet niet te voorkomen.

Artikel 21. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 22. De uitkeeringen hebben plaats gehad overeenkomstig de bestaande wettelijke regelingen ten opzichte van de bezetting der scholen door bevoegde onderwijzers.

Artikel 23. De overschrijding is veroorzaakt doordat in 1934 vier candidaten-vroedvrouw naar Nederland ter opleiding werden gezonden, terwijl bij het opmaken der raming hiermede geen rekening was gehouden.

Artikel 40. Door de aanstelling reeds einde 1934 van het voor Aruba op de begrooting 1935 aangevraagde personeel is dit krediet overschreden.

Artikel 42. In verband met de uitzending van meer gehuwde militairen dan waarop bij het maken der raming was gerekend moest dit artikel worden overschreden.

Artikel 49. Gedurende 1934 moesten meer kinderen in het St. Vincentius Gesticht worden verzorgd dan waarop bij de raming was gerekend.

Artikel 55. De overschrijding is hoofdzakelijk toe te schrijven aan het belasten van een hoofdcommies met de betrekking van ontvanger op Aruba.

Artikel 57. Door toeneming van de scheepvaart moest meer aan overuren worden uitbetaald dan waarop bij de raming was gerekend.

Artikel 68. Het toegestane krediet bleek niet toereikend te zijn.

Artikel 71. De overschrijding is een gevolg van de toeneming van de scheepvaart.

Artikel 77, 89, 90 en *93.* Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 98. Tengevolge van personeelsuitbreiding moest dit artikel worden overschreden.

Artikel 103. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 104. Bij suppletoire begrooting is het bedrag, bestemd voor aflossing van opgenomen kasgelden, verhoogd en gebracht op f. 1.500.000,—. Aangezien de opbrengst der middelen ruim f. 800.000,— meer bedraagt dan de totale uitgaven, komt het gewenscht voor het bedrag der aflossing wederom te verhoogen met f. 800.000,—. Hierdoor zal de schuld aan Nederland direkt met dit bedrag kunnen worden verminderd, waaraan de voorkeur moet worden gegeven boven het wachten totdat het slot der rekening over 1934 definitief zal zijn vastgesteld. Doordat aan rente over 1934 f. 31.514,— minder dan het hiervoor toegestane bedrag is uitbetaald, kan volstaan worden met een verhooging van f. 768.486.—.

Artikel 106. Gedurende het jaar 1934 is op de inkomsten van ambtenaren en gepensionneerde ambtenaren wegens pensioen een bedrag van f. 111.224.— ingehouden, welk bedrag bestemd is als bijdrage voor de vorming van een pensioenfonds.

Artikel 107. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 109. De overschrijding is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de omstandigheid, dat reeds in 1934 overgegaan moest worden tot aanstelling van den voor 1935 aangevraagden technisch-ambtenaar voor gebouwen.

Artikel 112. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 133. In verband met de uitgaven voor werktherapie overschreden.

Artikel 134. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Arttkel 143. Dit krediet is overschreden aangezien gedurende 1934 meer onvermogenden moesten worden verpleegd dan waarop bij de raming was gerekend.

Artikel 144. Naar de behoefte meer uitgegeven.

Artikel 149. Aangezien het voor 1934 toegestane personeel voor een behoorlijke uitvoering van den dienst in overeenstemming moest worden gebracht met dat voor 1935 toegestaan, was overschrijding onvermijdelijk.

Willemstad, den 9den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—18.

Verordening van den....., tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1934.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Men had tegen de gedane overschrijdingen geen bezwaar, omdat deze hoofdzakelijk betreffen rente en aflossing van opgenomen kasgelden en gelden te reserveeren voor een pensioenfonds, en de andere kleine overschrijdingen zijn, die wellicht vooraf moeilijk te voorzien waren.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 30n. September 1935.

De Rapporteurs,

A. v. LEEUWEN.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—19.

Keur van den .....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" P. B. 1932 No. 54.

Memorie van Antwoord.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 34 van het zittingsjaar 1934–1935).

Het was het Bestuur aangenaam te vernemen dat de afdeelingen zich algemeen kunnen vereenigen met de strekking van het ontwerp.

Wanneer deze keur tot stand zal zijn gekomen, zal een nieuwe uitgave van de voornaamste verkeersregels worden verkrijgbaar gesteld.

Tegen het verhoogen der maxima der straffen in artikel 167 der keur bedoeld bestaat van de zijde van het Bestuur geen bezwaar. Het behoeft geen betoog, dat de Rechterlijke macht het inzicht van den Raad, dat verzwaring van straf gewenscht is, zal moeten deelen.

Inderdaad bestaat reeds thans een gebrek aan geschikte parkeerplaatsen, hetgeen zich vermoedelijk voortdurend sterker zal doen gevoelen. Het Bestuur is echter van meening, dat de ruimten vóór en achter het Gouvernementshuis in ieder geval vrij behooren te worden gehouden. Dit vraagstuk blijft intusschen de aandacht van het Bestuur behouden.

Het Bestuur deelt de meening van den Raad, dat op de wijze van parkeeren, gelijk trouwens op het geheele verkeer, zoo scherp mogelijk moet worden toegezien.

Hoewel het Bestuur de noodzakelijkheid in twijfel trekt van een bepaling dat de bougies der motorrijtuigen voorzien dienen te zijn van dempers ter voorkoming van radiostoringen is het bereid de algemeene vraag naar een dergelijke bepaling in te willigen.

De opmerking van enkele leden dat nog niet geheel voldaan wordt aan de bepaling van artikel 30 sub 7o. is juist. Een scherpe toepassing wordt in verband met de hooge kosten, die daaruit voor de ingezetenen kunnen voortvloeien ten aanzien van oude perceelen voorshands niet gewenscht geacht. Bij nieuwbouw wordt tegen overtreding zoo scherp mogelijk gewaakt.

In de Nota van Wijzigingen worden sub XXXII en L voorstellen gedaan als bij de Algemeene Beschouwingen door den Raad in overweging gegeven worden, terwijl sub XLIX alsnog een voorstel van ondergeschikten aard wordt gedaan ter bevordering van het snelverkeer van de brandweer.

Artikelen.

Ad II. Aan het verzoek om een scherpere toepassing van het bepaalde bij het eerste lid van artikel 23 zal zooveel mogelijk worden tegemoet gekomen.

Ad IV. Het Bestuur vereenigt zich met de verschillende leden, die het voorstel ondersteunen.

Ad V. Het Bestuur deelt geheel de meening van eenige leden aan het slot aan het woord en meent zijn voorstel te moeten handhaven.

Ad IX. Het voorstel om het model vervoerbiljet door den Gouverneur te doen vaststellen beoogt een eind te maken aan het gebruik van dikwijls haast onleesbare vodjes papier hetgeen de contrôle bemoeilijkt. Niet juist is, dat alles wat de Kleine Berg gepasseerd is en wat verder uit het 2e district komt ongecontroleerd is.

Ad X 3. sub i Aan het hier gedaan verzoek zal voor zoover noodig worden voldaan. Eene algemeen geldende bepaling dat het verboden is stil te staan in bochten van wegen komt niet practisch voor in verband met het feit dat zeer vele wegen groo-

tendeels uit bochten bestaan en een dergelijk verbod een te groot ongerief voor de bewoners zou beteekenen. Teneinde aan het verlangen van den Kolonialen Raad tegemoet te komen wordt een voorstel ingelascht volgens hetwelk het verboden zal zijn om stil te staan in de door het Hoofd der Politie aan te wijzen bochten.

sub j. Een algemeen signaalverbod acht het Bestuur te ver gaand. Het voorstel is overeenkomstig den algemeenen wensch gewijzigd.

Ad XI. Het Bestuur meent, dat het voor de hand ligt, dat het voornemen om vaart te verminderen als regel wordt kenbaar gemaakt door een stoplicht en om van richting te veranderen door een verlichte richting-aanwijzer. Daar ingevolge artikel 122 sub 2 reeds een signaal-toestel als bedoeld is voorgeschreven, en deze vrijwel alle lichtgevend zijn, meent het Bestuur zonder bezwaar het voorstel te mogen handhaven. Alle nieuwere modellen van auto's zijn bovendien reeds van stoplichten voorzien. Een seinarm met reflector, komt niet voldoende voor. Aan den wensch om de redactie te verduidelijken wordt voldaan.

Ad XV. Het Bestuur deelt de meening dat de komma's niet op de juiste plaats zijn gesteld. De redactie komt trouwens bij nadere beschouwing geheel minder juist voor, weshalve een andere wordt voorgesteld.

Ad XVI. Het voorstel wordt overgenomen en het artikel in verband daarmede aangevuld.

Ad XIX. Het Bestuur acht het voor een goede contrôle noodzakelijk, dat het voorschrift, dat het keuringsbewijs aanwezig moet zijn gehandhaafd blijve. Inderdaad is het juist dat mede het motornummer op het keuringsbewijs worde vermeld. Dit geschiedt echter reeds; opneming eener bepaling in de keur komt niet noodzakelijk voor. Opneming bovendien van het framenummer lijkt niet noodig. Bovendien is dit dikwijls lastig te vinden.

Ad XX. De toelichting ad XIX sloeg inderdaad mede op XX. Er rijden thans ongeveer 300 autobussen. Naar aanleiding van de verschillende beschouwingen merkt het Bestuur op, dat naar zijn meening de practijk de behoefte aantoont, dat ten aanzien van deze speciale categorie van autobestuurders afzonderlijke bepalingen worden vastgesteld. Juist in de *autobusbestuurders* ligt het bezwaar tegen de ongebreidelde toeneming der autobussen, zoodat het juist voorkomt voor dezen eene vergunning voor te schrijven.
Teneinde tegemoet te komen aan die leden, die eene toevoeging wenschen aan artikel 95bis in den zin als bij P. B. 1933 No. 44 is geschied aan artikel 105 sub 1, wordt bij Nota van Wijzigingen voorgesteld om van artikel 95bis lid 1 te schrappen de woorden: „wel en die van zestig jaren nog niet". Voorts wordt overgenomen de voorgestelde wijziging om duidelijk te doen uitkomen dat het verbod geldt voor de bestuurders en niet voor de passagiers.

Ad XXI. Het Bestuur is bereid om aan het verzoek der meeste leden, die de incidenteele herkeuring gratis willen doen geschieden, tegemoet te komen. Het Bestuur heeft bezwaar tegen het voorgestelde systeem van contrôle, omdat dit zeker niet afdoende zou zijn en tot een niet te overziene last van het publiek zou kunnen leiden. Aan den deskundige belast met de keuring is verzocht, iemand te zoeken, die bereid is bij de keuring aanwezig te zijn en ter plaatse tegen een matige vergoeding het bijstellen der remmen te willen verzorgen.

Ad XXIV. In verband met de inwerkingtreding voor Curaçao van het Internationaal verdrag betreffende verkeer met motorrijtuigen, den 24sten April 1926 te Parijs gesloten, is opnieuw een wijziging noodig. Het komt het eenvoudigst voor om de aan-

vankelijk voorgestelde redactie van artikel 103bis terug te nemen en een nieuw artikel 103bis in te lasschen in overeenstemming met het hieromtrent bij de Motor- en Rijwielwet bepaalde.

Ad XXVI. Het Bestuur kan zich wel vereenigen met de opmerking der enkele leden hier aan het woord, dat de leeftijdsgrens geheel kan vervallen.

Ad XXVII. Hier moet om gelijke reden verwezen worden naar de toelichting ad XX.

Ad XXVIII. Als boven.

Ad XXXI. In verband met de toelichting op X j wordt het voorstel gewijzigd.

Ad XXXII. Ook dezerzijds kan worden verwezen naar XI.

Ad XXXIII. In verband met de toelichting ad X j wordt ook dit voorstel dienovereenkomstig gewijzigd.

Ad XXXV. Het Bestuur kan zich niet vereenigen met de opmerking dat artikel 129 overbodig zou zijn.
Artikel 129 regelt de verlichting der nummerplaten in het algemeen.
Artikel 128 2e lid heeft slechts betrekking op de verlichting van stilstaande motorrijtuigen. Artikel 129 ging echter te ver door de verlichting van beide nummerplaten te vorderen.

Ad XXXVI. Het bezwaar om de handrem in werking te stellen kan niet worden ingezien. Het motorrijtuig kan desgewenscht bovendien in een versnelling gesteld worden.

Ad XXXVII. Ook dezerzijds moge worden verwezen ad XX.

Ad XXXIX. De voorgestelde wijziging van artikel 138 wordt ingetrokken.

Ad XLVI. Het voorstel wordt overgenomen, terwijl aan den geuiten wensch zooveel mogelijk zal worden voldaan.

Willemstad, Curaçao, den 16den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—19.

Keur van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" P. B. 1932 No. 54.

Nota van Wijzigingen.

No. 2.

Het ontwerp wordt gewijzigd en aangevuld als volgt.

Ad X. 3. sub j. (*Art. 60*) Het sub j voorgestelde vervalt. instede daarvan wordt gelezen:
„j. stil te staan in door het Hoofd der Politie door daartoe strekkend bordje aangewezen bochten."

Ad XI. (*Art. 62*) De voorgestelde wijziging en aanvulling zullen luiden:
Aan Artikel 62 wordt toegevoegd een tweede lid luidende:
„Bestuurders van motorrijtuigen op meer dan drie wielen, waarmede tusschen zonsondergang en zonsopgang over een openbaren weg wordt gereden zijn, met ontheffing van het sub g bepaalde, bovendien verplicht:
a. alvorens plotseling vaart te verminderen of stil te houden hiervan tijdig te doen blijken door middel van een, aan de achterzijde van het motorrijtuig aangebracht, oranje of rood stoplicht;
b. alvorens van richting te veranderen, hiervan tijdig te doen blijken door middel van het goed zichtbaar ter zijde van het motorrijtuig uitsteken van een rood lichtgevende seinarm, in de richting welke zal worden ingeslagen."

Ad XV. (*Art. 73*) Artikel 73 wordt gelezen als volgt:
„Een rijtuig of handkar, welke zich tusschen zonsondergang en zonsopgang op een openbaren weg bevindt, moet aan de linkervoorzijde voorzien zijn van tenminste een lantaarn, die voorwaarts een helder wit licht uitstraalt en aan de linkerachterzijde van een lantaarn of vertikaal geplaatste reflector, die achterwaarts een rood licht uitstraalt, onderscheidenlijk bij beschenen worden daarop vallende lichtstralen duidelijk zichtbaar rood terugkaatst."

Ad XVI. (*Art. 91*) De punt aan het slot van het voorgestelde artikel 91 vervalt; aan dit artikel wordt toegevoegd:
„en aan de achterzijde van een lantaarn of verticaal geplaatsten reflector, die achterwaarts een rood licht uitstraalt onderscheidenlijk bij beschenen worden daarop vallende lichtstralen duidelijk zichtbaar rood terugkaatst."

Ad XX. (*Art. 95bis*) De eerste alinea van artikel 95bis wordt gewijzigd en gelezen als volgt:
„Onverminderd het bepaalde bij artikel 95 is het verboden een autobus, of stationneerend of voor het verhuren bij de reis of per keer bestemd motorrijtuig of motorvrachttuig op den openbaren weg te besturen, tenzij de bestuurder den leeftijd van een en twintig jaar heeft bereikt."

Ad XXI. (*Art. 96*) In het nieuwe 3e lid van artikel 96 vervalt het woord „en" en de letter „2" in den derden regel van onderen; aan dit artikel wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:
„Eene keuring als bedoeld in lid 2 van dit artikel geschiedt kosteloos."

Ad XXIV. (*Art. 103bis*) Het voorgestelde Art. 103bis luidt als volgt:
„Op den buiten het gebiedsdeel woonachtigen bestuurder van een motorrijtuig, die als rechthebbende gebruik maakt van een geldig internationaal rijbewijs, afgegeven buiten het gebiedsdeel ingevolge artikel 7 van het op 24 April 1926 te Parijs gesloten internationaal verdrag betreffende het verkeer met motorrijtuigen, is artikel 95 sub a niet van toepassing.

Op den buiten het gebiedsdeel woonachtigen bestuurder van een motorrijtuig die als rechthebbende gebruik maakt van een geldig internationaal bewijs voor motorrijtuigen, afgegeven buiten het gebiedsdeel ingevolge artikel 4 van genoemd verdrag is artikel 95 sub b niet van toepassing, mits de ingevolge artikelen 3 en 5 van dat verdrag voorgeschreven, op of aan het Motorrijtuig aangebrachte kenteekens behoorlijk zichtbaar zijn."

Ad XXV. (*Art. 105*) De voorgestelde wijziging en aanvulling luiden:
„In art. 105 vervallen sub 1o en 2o. Sub 3o, 4o en 5o worden respectievelijk 1o, 2o en 3o.

Ad XXVI. (*Art. 107.*) De voorgestelde wijziging en aanvulling worden ingetrokken.

Ad XXXI. (*Art. 120*) Het gestelde achter 3o. van artikel 120 vervalt en wordt vervangen door:
„één balhoorn, trompet of claxon, waarvan het geluid op een afstand van tenminste 100 Meter duidelijk hoorbaar is.

De balhoorn, trompet of claxon onder 3o bedoeld moet eentonig zijn en voor motorrijtuigen op meer dan drie wielen een zwaren, en voor motorrijtuigen op drie of op twee wielen een schellen toon hebben."

De laatste alinea van artikel 120 wordt gewijzigd en gelezen als volgt:
„Het is aan bestuurders verboden op den openbaren weg eenig ander of in totaal meer dan een geluidsinstrument aan hun motorrijtuig te hebben, dan die genoemd in dit artikel."

Ad XXXII. (*Art. 122*) Aan artikel 122 wordt, na vervanging van de punt achter 2o door een punt komma, het volgende toegevoegd:
„3o. dempers op de bougies ter voorkoming van radiostoringen.

Een motorrijtuig op meer dan drie wielen, waarmede tusschen zonsondergang en zonsopgang over den openbaren weg wordt gereden moet voorzien zijn van:
1o. een stoplicht als bedoeld in artikel 62, tweede lid, sub a,
2o. een tweetal zich aan weerszijde van het motorrijtuig bevindende seinarmen, als bedoeld in artikel 62, tweede lid, sub b."

Ad XXXIII. (*Art. 127*) Artikel 127 wordt gelezen als volgt:
„De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, is verplicht met den hoorn, de trompet of claxon een signaal te geven, wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Het is den bestuurder van een motorrijtuig, hetwelk zich op den openbaren weg bevindt verboden:
1o. een signaal te geven, wanneer de veiligheid van het verkeer zulks niet vordert,
2o. andere dan zeer korte signalen te geven,
3o. meer signalen te geven dan de veiligheid van het verkeer vordert."

Ad XXXIV. (*Art. 128*) De voorgestelde wijziging en aanvulling worden als volgt gelezen:
Het laatste lid van art. 128 luidt:
„Een motorrijtuig of rijwiel, hetwelk zich tusschen

zonsondergang en zonsopgang op den openbaren weg bevindt, mag geen verblindende verlichting voeren, waarvan de stralenbundel zich hooger dan 1 meter boven den beganen grond verheft:
a. binnen het stadsdistrict,
b. wanneer het stilstaat,
c. bij het tegemoetkomen van een ander motorrijtuig, een rijwiel, een rijtuig, een handkar of een trekdier van het oogenblik af, dat het op 100 meter genaderd is, tot het oogenblik, waarop een ontmoeting plaats heeft gehad."

Ad XXXIX. (*Art. 138*) De voorgestelde wijziging wordt ingetrokken.

Ad XLVI. (*Art. 152*) Onder a van voorgestelde artikel 152 wordt tusschen „zijnentwege" en „aangebracht" ingevoegd: „in die straten".

Ad XLIX. (*Art. 161*) Na de voorgestelde wijziging en aanvulling sub XLVIII wordt het volgende ingevoegd:
In het eerste lid van artikel 161 worden de woorden „artikel 66, onder b." vervangen door „de artikelen 66 onder b, 120 eerste lid 3o en 127."

Ad L. *Art. 167*) De eerste alinea van artikel 167 wordt gewijzigd en gelezen als volgt:
„Overtreding van eenige bepaling dezer Keur wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste honderd gulden."
In de tweede alinea van artikel 167 worden de woorden: „eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden" vervangen door: „zes maanden of geldboete van ten hoogste twee honderd gulden."

Gegeven te Willemstad, den 16den September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—19.

Keur van den ....., tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54.)

Eindverslag.

No. 3.

De kennisneming van de memorie van antwoord en de nota van wijzigingen in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Met erkentelijkheid werd geconstateerd, dat gevolg is gegeven aan den wensch in het voorloopig verslag te kennen gegeven, dat strenger zou worden toegezien op het inachtnemen der verkeersregels. Betoogd werd, dat men daarbij echter voor overdrijving moet waken en een preventief optreden betrachten. Het verbaliseeren zou voornamelijk dienen te geschieden op plaatsen, die gevaarlijk zijn.

Meerdere leden drongen er thans op aan de in de keur vaststgestelde maximum snelheid voor de buitendistricten te verhoogen tot 70 K.M. Het bestaand maximum van 60 K.M. werd door hen te laag gevonden. Andere leden waren hiertegen; zij vreesden voor misbruik. Wel echter waren zij van meening, dat meer gelet zou moeten worden op het in gevaar brengen van het verkeer, dan op het precies vasthouden aan regels. Voorts zouden naar de meening der leden eerst aan het woord in menig gedeelte van het stadsdistrict de huidige maxima van 30 en 45 K. M. verhoogd kunnen worden met eveneens 10 K.M. Ook hiertegen waren de andere leden. Naar aanleiding van deze bespreking werd door een lid opgemerkt, dat op het einde van de Heerenstraat, bij het De Ruyterplein de maximum snelheid is gebracht van 12 op 20 K.M., wat door hem zeer gevaarlijk werd geacht, waarom hij in overweging gaf deze weer te verlagen.

Met voldoening werd er kennis van genomen, dat het vraagstuk der parkeerplaatsen de aandacht van het Bestuur blijft behouden. Men vroeg, waarom niet geparkeerd mag worden op standplaatsen, terwijl wel huurauto's en ook bussen mogen staan op parkeerplaatsen. Enkele leden stelden voor op alle parkeerplaatsen tegels te plaatsen, zooals bereids op enkele.

Met genoegen werd gezien, dat er een voorstel gedaan wordt ter bevordering van het snelverkeer van de brandweer. In dit verband deden de afdeelingen uitkomen, dat zij het betreurden, dat de brandweer bij den laatsten brand zulke slechte resultaten heeft gegeven. Ook omdat er weer geruchten gaan, dat de premies der brandverzekeringpolissen verhoogd zouden worden, werd het wenschelijk geacht, dat er maatregelen ter verbetering worden genomen.

Ten slotte werd algemeen verzocht om, indien dit eindverslag tot wijzigingen van het ontwerp van eenige beteekenis mocht aanleiding geven een geldenden tekst van het ontwerp te mogen ontvangen.

Het eerste artikel.

Ad IV. De meeste leden zouden het artikel willen handhaven zooals het nu luidt en betoogden, dat de politie, die door de kennisgeving op de hoogte is van het houden der danspartij, deze, als er wanorde is, toch altijd kan stoppen.

Andere leden daarentegen merkten op, dat er nog steeds te veel verwondingen voorkomen bij dergelijke danspartijen, waarom zij tegen deze zijn; deze leden vereenigden zich dan ook met het Bestuursvoorstel.

Ad V. De meeste leden bleven bij hunne meening, dat zij geen aanleiding vinden om ten deze met een wettelijke bepaling, als voorgesteld, in te grijpen. Zij betoogden, dat indien het Bestuur dezen dans als onzedelijk beschouwt, het ten deze bereids kan optreden. Overigens vonden zij de gronden, waarop het Bestuurs voorstel wordt gedaan, zwak. Iets anders zou het echter naar het gevoelen dezer leden zijn, als het Bestuur aanvoerde, dat het algemeen belang de voorgestelde bepaling vordert, wat, naar hunne meening, niet reeds daarom het geval behoeft zijn, omdat de dans minder beschaafd is.

De voorstanders van het Bestuurs voorstel betoogden, dat zij dezen dans in strijd achten met de goede zeden en dat zij de bevordering der beschaving in het algemeen volksbelang achten, waarom zij vóór het Bestuurs voorstel zijn.

Ad VI, VII en VIII. Ten deze werd door de meeste leden verwezen naar hunne opmerkingen ad IV.

Ad IX. De leden, die de betrekkelijke opmerking in het voorloopig verslag maakten, verzochten te mogen vernemen, hoe de controle van alles wat den Kleine Berg gepasseerd is en wat verder uit het 2de district komt, wordt uitgeoefend.

Ad X 1. Voorgesteld werd door enkele leden in plaats van „eens anders gebouw" te lezen „een gebouw". Immers de gewraakte redactie schijnt den eigenaar wel, maar den huurder niet toe te staan voor een inrit stil te staan. Het kwam dezen leden derhalve gewenscht voor elken twijfel weg te nemen en in het algemeen te verbieden vóór of op een onderbreking van een trottoir stil te staan.

Andere leden vonden het bezwaarlijk, als de eigenaar zelf niet voor zijn huis of erf mag staan. Ter vermijding van moeilijkheid ook ten opzichte van een huurder stelden deze leden voor te lezen: " een bij een ander in gebruik zijnd gebouw, enz..... .....tenzij met zijne toestemming ;".

Ad X 3 j. Enkele leden achtten de door het Bestuur voorgestelde redactie zeker een verbetering, doch merkten op, dat zij ten gevolge zal hebben, dat heel wat bordjes geplaatst zullen moeten worden. Aangezien het de bedoeling is, dat in scherpe, niet overzichtelijke bochten nimmer stil gestaan zal worden, stelden zij de volgende redactie voor:

„j. Stil te staan in scherpe, niet overzichtelijke, of in door het Hoofd der Politie door daartoe strekkende bordjes aangewezen bochten".

Andere leden gaven de voorkeur aan de door het Bestuur voorgestelde redactie. Het oordeel of een bocht scherp en niet overzichtelijk is, kan verschillend zijn en vormt dus naar de meening dezer leden een moeilijkheid voor de door de andere leden voorgestelde redactie.

Ad XI. De meeningen omtrent deze materie waren in de afdeelingen verdeeld. Het algemeene streven was echter wel om de zaak zoo eenvoudig mogelijk te houden, opdat het rijdend publiek niet in de war raakt. Zoo waren er leden, die maar één signaal zouden willen hebben voor alle bewegingen: let op! Andere bestuurders kunnen dan vervolgens zien, wat de signaalgever gaat doen.

Andere leden zouden voor stoppen over dag met den linkerarm op en neer gaande bewegingen voorschrijven, voor het maken van een bocht links den linkerarm uitsteken of den richtingaanwijzer en voor het maken van een bocht rechts den richtingaanwijzer uitsteken. Deze leden zouden 's avonds ook één signaal willen voorschrijven, n.l. het uitsteken van den richtingaanwijzer, d.i. opletten!, zooals door de leden vóór hen aan het woord bedoeld. Deze sprekers hadden n.l. tegen het Bestuurs voorstel het bezwaar, dat door het gebruik der remmen ook bij het vaart verminderen het stoplicht aangaat. Achteraan komende bestuurders zouden dan kunnen denken, dat de signaalgever gaat stoppen, waardoor ongelukken zouden kunnen gebeuren.

Weer andere leden konden zich behoudens een paar details met het Bestuurs voorstel vereenigen. Zij vroegen n.l. of in den aanhef van het voorgestelde tweede lid niet moet staan „met opheffing van het sub g en h bepaalde". Ook hadden zij bezwaren tegen de beide woorden „alvorens" en „tij-

dig" sub a, niet alleen omdat deze woorden tot misvatting aanleiding geven, doch ook in verband met de techniek van het stoplicht: dit immers gaat branden op hetzelfde moment, dat de rem in werking wordt gesteld. Zij gaven dan ook de voorkeur aan de volgende redactie: „a. Bij plotseling vaart verminderen of stil houden, hiervan te doen blijken, enz.".

Nog weer andere leden verklaarden zich met het Bestuurs voorstel volgens de door de leden daareven aan het woord voorgestelde redactie te kunnen vereenigen, met dien verstande, dat zij behalve den verlichten richtingaanwijzer ook het gebruik van den seinstok met reflector wilden toestaan met het oog op het bezwaar voor velen aan den aanschaf van licht gevende richtingaanwijzers verbonden. Deze leden waren echter bereid dezen wensch te laten vervallen, indien het Bestuur kan verklaren, dat het gebruik van den bedoelden seinstok gevaarlijk is.

Algemeen werd gevraagd of deze signalen niet in internationale verkeersregelingen zijn vastgesteld, waaraan wij dan gebonden zouden zijn.

Ad XV. De voorkeur werd gegeven aan de oude redactie, verbeterd als in het voorloopig verslag bedoeld.

Ad XVI. Om te voorkomen, dat tegenliggers in verwarring gebracht worden, zouden enkele leden liever zien, dat het verboden wordt meer dan één voorwaarts schijnende lantaarn op een rijwiel te hebben, hetgeen bereikt kan worden door het schrappen van het woord „minstens". Het kwam dezen leden voorts aanbevelenswaardig voor te bepalen, dat het bedoelde roode licht aangebracht wordt op een wit te schilderen ondergrond.

Andere leden vonden dit een en ander onnoodig. Wanneer een fiets twee lantaarns voert, aldus deze leden, staan deze zoo dicht bij elkaar, dat dit geen verwarring kan veroorzaken. Wel vonden deze leden noodig, dat toegezien wordt, dat de fietsen geen hinderlijke verlichting voeren.

Ad XIX. Sommige leden waren van meening, dat het keuringsbewijs niets bewijst omtrent den toestand van den wagen. Ook zij waren met de leden, die blijkens het voorloopig verslag de bepaling, dat de bestuurder dat bewijs bij zich moet hebben, zouden willen laten vervallen, van oordeel, dat zij gemist kan worden.

Ad XX. Na breedvoerige besprekingen konden de afdeelingen zich ten slotte in het belang der veiligheid van het publiek vereenigen met het voorstel een speciale vergunning van het Hoofd der Politie te eischen van de buschauffeurs. Doch als juist in de autobusbestuurders het bezwaar ligt tegen de ongebreidelde toeneming der autobussen, zou de betrekkelijke vergunning naar het algemeene gevoelen alleen geweigerd mogen worden om redenen den persoon van de chauffeurs betreffende en niet omdat er te veel bussen zijn. De vergunning zou dan, aldus werd betoogd, alleen geweigerd mogen worden, wanneer ten aanzien van den betrokken chauffeur het redelijk vermoeden bestaat, dat hij de veiligheid van het verkeer of van de passagiers in gevaar zal brengen. Aan de vergunning zouden voorwaarden verbonden dienen te worden en zou de vergunning alleen bij overtreding hiervan ingetrokken moeten kunnen worden. De voorwaarden zouden andere bepalingen moeten bevatten dan in de keur voorkomen. Bij overtreding van de laatst bedoelde voorschriften kan immers reeds het rijbewijs worden ingetrokken. Om aanvragen om deze vergunningen zoo makkelijk mogelijk te maken werd in overweging gegeven toe te laten, dat deze mondeling kunnen geschieden of wel daartoe kosteloos gedrukte formulieren beschikbaar te stellen.

De weigering of de intrekking van de vergunning zou met redenen omkleed moeten zijn en zou daarvan, aldus enkele leden, in beroep gekomen moeten kunnen worden.

Bijna algemeen was men van gevoelen, dat eenzelfde vergunning ook van de chauffeurs van huurauto's gevorderd zou moeten worden. Ook ten aanzien van deze gelden toch in bijna gelijke mate de overwegingen, die er toe leiden van de buschauffeurs de speciale vergunning te eischen.

Enkele leden spraken de vrees uit, dat het publiek er ongemak van zal ondervinden, als er minder bussen zullen rijden.

Ad XXI. Opgemerkt werd, dat een scherp toezicht op rijdende auto's voor de veiligheid doelmatiger zal zijn dan de herhaalde keuringen.
Men verzocht de eerste keuring van een nieuwen wagen gratis te doen plaats hebben.

Ad XXXI. Algemeen werd het voorstel in het voorloopig verslag gedaan, te bepalen, dat signalen met den balhoorn of met den electrischen standaardtoeter, waarmede het motorrijtuig van de fabriek komt, moeten worden gegeven, terwijl voor elken anderen toeter een speciale vergunning van het Hoofd der politie noodig is, gehandhaafd.
Men zou in stede van „eentonig", liever „enkeltonig" willen lezen.

Ad XXXII. Men was er dankbaar voor, dat het voorstel dempers op de bougies voor te schrijven, werd overgenomen. Deze bepaling werd echter liever toegevoegd gezien aan artikel 120, zoodat zij ook op motorfietsen slaat. Voorts zou men bij nadere overweging liever de redactie kiezen, dat de ontstekingsinrichting van dempers voorzien moet zijn, waaronder dan zoowel de bougies als de stroomverdeeler begrepen zijn.
Enkele leden merkten alsnog op, dat deze bepaling echter kosten medebrengt voor oude trucks en dergelijke, wat zij wel bezwaarlijk vonden.
Ten aanzien van het stoplicht en de seinarmen werd verwezen naar de opmerkingen ad XI.

Ad XXXV. Men bleef van meening, dat artikel 129 voorschrijft, dat in het geval bedoeld in lid 2 van artikel 128 de nummerplaat verlicht moet zijn, hetgeen toch niet de bedoeling is, zoodat artikel 129 wijziging behoeft.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór de openbare behandeling van dit ontwerp de gehouden beschouwingen en de gemaakte opmerkingen schriftelijk zal willen beantwoorden, achtten de afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 23n. October 1935.

De Rapporteurs,

DAVID CAPRILES.

C. N. WINKEL.

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—19.

Keur van den ....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P.B. 1932 No. 54).

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 4.

Naar aanleiding van de slotalinea in het Eindverslag naar aanleiding van het ontwerp tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917", waarin door Uwen Raad de wensch geuit wordt dat het Bestuur vóór de openbare behandeling van het ontwerp de gehouden beschouwingen en de gemaakte opmerkingen schriftelijk zal willen beantwoorden, heeft ondergeteekende de eer Uwen Raad het volgende mede te deelen.

Het Bestuur deelt geheel de meening van den Kolonialen Raad dat bij het toezicht op het in achtnemen der verkeersregeling tegen overdrijving moet worden gewaakt. Eveneens kan het Bestuur de meening deelen dat een preventief optreden betracht moet worden. Hierbij verlieze men echter niet uit het oog, dat de meest doeltreffende preventie ligt in de wetenschap, dat op overtreding bestraffing volgt. Dit neemt intusschen geenszins weg, dat in vele gevallen met een waarschuwing kan worden volstaan, gelijk op ruime schaal geschiedt.

Dat het verbaliseeren voornamelijk zou dienen te geschieden op plaatsen, die gevaarlijk zijn, is voor betwisting vatbaar. Het Bestuur zou niet gaarne wenschen mede te werken aan het doen ingang vinden van de opvatting, dat indien geen gevaar aanwezig is, straffeloos de verkeersbepalingen kunnen worden overtreden. Het meent veeleer voor Curaçao een systeem te moeten voorstaan, waarbij de chauffeurs zich op den duur automatisch aan de voorschriften zullen gaan houden.

Over iedere maximumsnelsheid is uit der aard verschil van meening mogelijk. Het Bestuur meent echter dat over het algemeen de thans geldende toegelaten maximumsnelheden vrijwel in overeenstemming zijn met de breedte van den weg en het verkeer daarop, de lengte der af te leggen trajecten en de gemiddelde bedrevenheid der chauffeurs. Het heeft de voortdurende aandacht van de Politie of hier en daar partieele verbeteringen kunnen worden aangebracht gelijk herhaaldelijk is geschied. De Politie heeft gemeend dat een maximumsnelheid van 20 K.M. per uur voor de Heerenstraat — mede in verband met de groote wenschelijkheid om opstoppingen te voorkomen toelaatbaar is, waarbij in het oog moet worden gehouden, dat daarom geenszins altijd een snelheid van 20 K.M. toelaatbaar is.

Het wil het Bestuur voorkomen, dat de standplaatsen der huurauto's voor deze auto's vrij moeten blijven omdat het stationneeren dezer auto's op andere plaatsen verboden is. Het aanbrengen van tegels is zeer kostbaar. Voortgegaan wordt met het aanbrengen van witte verflijnen.

De opmerking der afdeelingen dat de brandweer bij den laatsten brand zulke slechte resultaten heeft opgeleverd, doet de brandweer onrecht. Zij heeft het resultaat verkregen hetwelk in de gegeven omstandigheden — brand bij krachtigen wind in een woonhuis, waarin winkelgoederen waren opgeslagen — bij de bestaande hulpmiddelen verkregen kon worden, n.l. dat de brand zich niet heeft uitgebreid tot de belendende perceelen. Bovendien is zij eerst geruimen tijd na het uitbreken gewaarschuwd.

ARTIKELEN.

ad. IV. De meeste leden die het artikel willen handhaven zooals het nu luidt, onderschatten de moeite en dikwijls ook het gevaar, zoowel voor de politie als voor de deelnemers aan de danspartij, hetwelk het stoppen daarvan kan mede brengen. De politie wenscht hier vooral te voorkomen.

ad V. Het Bestuur heeft het voorstel om tamboerdansen te verbieden toegelicht met de zinsnede:
„Deze dansen geven dikwijls aanleiding tot ongeregeldheden en handelingen, die in strijd zijn met de goeden zeden". Het Bestuur meent, dat dit alleen reeds afdoende is. Naar aanleiding der opmerking der leden, die deze gronden zwak oordeelen, doch daaraan toevoegen, dat het iets anders zou zijn, als het Bestuur aanvoert, dat het algemeen belang het verbod vordert, aarzelt het Bestuur geen oogenblik om de verzochte verklaring hierbij af te leggen. Indien toch iets door het algemeen belang wordt gevorderd, dan is het wel dat verboden wordt, hetgeen, nog wel dikwijls, aanleiding geeft tot ongeregeldheden en handelingen in strijd met de goede zeden.

Ad VI, VII en VIII. Voor de beantwoording moge worden verwezen naar het hierboven ad IV medegedeelde.

Ad IX. De contrôle, waaromtrent nadere inlichting gevraagd wordt, geschiedt door de politieposten in het Stadsdistrict, die daartoe door hunne ligging in aanmerking komen.

Ad X. Het bestuur heeft geen bezwaar om de door de andere leden voorgestelde redactiewijziging over te nemen.

Ad X3j. De uitbreiding van het verbod om stil te staan tot alle scherpe niet overzichtelijke bochten leidt tot eene onnoodige onzekerheid. Bovendien verlieze men niet uit het oog, dat een verbod om in een bocht stil te staan tot groot ongerief voor de bewoners zal strekken, hetwelk in bepaalde gevallen van dien aard kan zijn, dat het juister is om geen verbod uit te vaardigen doch het verkeer door beperking van de toegelaten maximumsnelheid zich te doen aanpassen.

Ad XI. Bedoelde signalen zijn niet in internationale verkeersregelingen vastgelegd. In hoofdzaak is het Nederlandsche systeem gevolgd, hetwelk zich weder aansluit bij de systemen in de aangrenzende landen gebruikelijk. Uit de verschillende mogelijkheden, waarvan er ook thans verschillende door verschillende leden van den Kolonialen Raad geopperd worden en die ieder voor- en nadeelen hebben, moest tenslotte een keuze gedaan worden. Een enkel signaal „let op" zou het verkeer door de onzekerheid die het schept onnoodig vertragen. Onmogelijk is een dergelijke regeling intusschen niet, evenmin trouwens als een algeheel afschaffen van alle teekens met een nog meer verplicht voortdurend opletten en rekening houden met alle mogelijkheden.
Het enkel signaal „opletten" zou voor de verkeerspolitie een regelend optreden vrijwel onmogelijk maken. Het systeem der andere leden voorgestaan in de eerste zinsnede der eerste alinea is ongeveer dat van het ontwerp. De bezwaren tegen het signaal „opletten" gelden evenzeer voor des avonds. Opgemerkt moge intusschen worden, dat door de onzekerheid omtrent de bedoeling van den bestuurder indien het stoplicht des avonds gaat branden, dit signaal in de praktijk veelal reeds als het gewenschte algemeene signaal „opletten" zal werken.
Wat de door andere leden besproken details betreft wordt in het gebruik der woorden „alvorens" en „tijdig" geen praktisch bezwaar gezien, doch integendeel een aansporing om het stoplicht aldus te monteeren dat het bij de eerste aanraking reeds gaat branden.
Het gebruik van een reflector is inderdaad gevaarlijk omdat zij slechts effect heeft in een bepaalde stand. Bovendien is zij veel minder duidelijk.

ad XV. Tegen de aanvankelijk voorgestelde nieuwe redactie van artikel 73 zijn de volgende bezwaren:
1o. handkarren vallen er niet onder;
2o. het is twijfelachtig of iemand met een handkar stil staat, indien hij zelf ter plaatse niet meer aanwezig is.
3o. de uitzondering gemaakt ten aanzien van de aangewezen parkeerplaatsen heeft weinig zin, omdat deze niet door rijtuigen of handkarren gebruikt mogen worden. De laatstelijk voorgestelde redactie, waartegen ook trouwens geen bezwaren worden aangevoerd, wordt derhalve alsnog aanbevolen.

ad XVI. Het bestuur deelt geheel de meening der andere

leden in de 2e alinea aan het woord. Het voeren van een hinderlijke verlichting op fietsen zal zooveel mogelijk worden tegengegaan.

ad. XIX. Verwezen moge worden naar het dienaangaande bij Memorie van Antwoord gestelde.

Ad XX. Met voldoening werd er van kennis genomen, dat de afdeelingen grootendeels zijn teruggekomen op hunne aanvankelijke bezwaren. Het standpunt van het Bestuur ten aanzien van de toepassing van het vergunningenstelsel is het volgende:

Weigering om een vergunning te verleenen op den enkelen grond, dat er geen behoefte aan vermeerdering van het aantal bussen bestaat, wordt niet juist geacht. De aanvrage kan mondeling geschieden. Intrekking geschiedt in het belang van het publiek of van de vrijheid en veiligheid van het verkeer, in het bijzonder van het verkeer met de openbare middelen van vervoer of wel ingeval van niet naleving van eventueel gestelde of later te stellen voorwaarden. De te stellen voorwaarden behooren een der genoemde belangen te dienen.

Niet juist wordt geacht de meening, dat de vergunning niet behoort te worden ingetrokken in gevallen waarin het rijbewijs kan worden ingetrokken, in het bijzonder bij verkeersovertredingen. Het is toch zeer goed denkbaar, dat er terzake van verkeersovertredingen geen bezwaar bestaat om iemand als chauffeur van een vrachtauto of zijn eigen auto te laten optreden, terwijl er wel bezwaar bestaat om hem als buschauffeur, dus als chauffeur van een openbaar middel van vervoer toe te laten. De rechter heeft slechts de keus wel of geen rijbewijs.

Tegen eene summiere motiveering bestaat geen bezwaar. Van iedere beslissing van het Hoofd der Politie kan men bij den Gouverneur in beroep komen. Evenmin is er bezwaar tegen om het artikel uit te breiden ten aanzien van huurauto's.

Het artikel wordt voorts nog aangevuld met de verplichting om de vergunning op eerste vordering te vertoonen.

Ad XXI. Dezerzijds worden zoowel een scherp toezicht op rijdende auto's als herhaalde keuringen noodig voor de veiligheid geacht.

Er bestaat bezwaar tegen om de keuring van nieuwe wagens gratis te doen plaats hebben.

Ad XXXI. Er is geen bezwaar om „eentonig" te vervangen door „enkeltonig". Voor het overige komt het algemeen voorstel in het Voorloopig Verslag gedaan practisch neer op hetgeen door het Bestuur is voorgesteld, terwijl de aangelegenheid van niet voldoende belang wordt geacht om met speciale vergunning van het Hoofd van Politie uitzonderingen mogelijk te maken.

Ad XXXII. Na raadpleging van deskundigen is het Bestuur van meening dat in twijfel moet worden getrokken of het voorzien van bougies op de ontstekingsinrichting van dempers, wel eenig resultaat zal opleveren. Vermoedelijk zal slechts een algeheel afschermen van de ontstekingsinrichting voldoende radio-storingen voorkomen. Gevreesd wordt in ieder geval, dat de resultaten niet in overeenstemming zullen zijn met de betrekkelijk hooge kosten.

Het wil het Bestuur voorkomen dat het beter is de bij 1e Nota van Wijzigingen aangebrachte toevoeging betreffende dempers op bougies terug te nemen en nadat inlichtingen omtrent de resultaten met dempers zijn ingewonnen eventueel daarop met een afzonderlijk voorstel terug te komen.

Ad XXXV. Inderdaad kan artikel 129 nog aangevuld worden met eene zinsnede waardoor ook de verplichting om de achternummerplaat verlicht te hebben vervalt in de onmiddellijke nabijheid van een brandende straatlantaarn.

Willemstad, den 21sten December 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—19.

Keur van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P. B. 1932 No. 54).

2de Nota van Wijzigingen.

No. 5.

Het ontwerp, zooals bij de 1e. Nota van Wijzigingen gewijzigd, ondergaat de volgende wijzigingen:

A. In de considerans en den aanhef van artikel 1 wordt in stede van „2den Augustus 1933 (P. B. No. 74)" gelezen: „26sten Juli 1935 (P. B. 1935 No. 67)".

B. Het bepaalde onder 1 van artikel 1 onder X. wordt gelezen als volgt:
„In artikel 60:
1 wordt onder a de puntkomma achter rijwiel vervangen door een komma, waarna vervolgd wordt met: „of voor of op een tot inrit naar een bij een ander in gebruik zijnd gebouw of erf bestemde onderbreking van een trottoir, tenzij met diens toestemming."

C. De eerste *twee* alinea's van artikel 1 onder XX worden *drie* alinea's, luidende: „Na artikel 95 wordt een nieuw artikel 95bis ingevoegd luidende:
Onverminderd het bepaalde bij artikel 95 is het verboden met een autobus, stationneerend of voor het verhuren bij de reis of per keer bestemd motorrijtuig of motorvrachtrijtuig over den openbaren weg te rijden, tenzij de bestuurder den leeftijd van een en twintig jaar bereikt heeft.
Bovendien is de bestuurder van een autobus of van een stationneerend of voor het verhuren bij de reis of per keer bestemd motorrijtuig verplicht bij zich te hebben een te zijnen name gestelde schriftelijke door het Hoofd der Politie afgegeven vergunning, dat hij als bestuurder van zoodanig motorrijtuig mag optreden.
De in het voorafgaande lid bedoelde vergunning moet op eerste vordering van de Ambtenaren belast met de opsporing der strafbare feiten in deze keur genoemd worden vertoond."

D. In artikel 1 onder XXXI wordt instede van „elkander" gelezen: „elkaar" en instede van „eentonig": „enkeltonig".

E. In artikel 1 onder XXXII wordt instede van:
„Aan artikel 122 wordt, na vervanging van de punt achter 2o door een punt komma, het volgende toegevoegd:
3o. dempers op de bougies ter voorkoming van radiostoringen."
gelezen: „Aan dit artikel wordt het volgende toegevoegd:".

F. Artikel 1 onder XXXV wordt gelezen als volgt:
„Artikel 129 zal luiden:
Van een motorrijtuig, dat zich tusschen zonsondergang en zonsopgang op den openbaren weg bevindt, moet de aan de achterzijde aangebrachte nummerplaat zoodanig zijn verlicht dat zij duidelijk zichtbaar is.
Het bovenstaande is niet van toepassing, wanneer het motorrijtuig op een door het Hoofd der Politie blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bordje als zoodanig aangewezen parkeerplaats of stationneerplaats dan wel in de onmiddellijke nabijheid van een brandende straatlantaarn gepaatst is.'

Willemstad, den 21sten December 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—20.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 16den Juli 1908 (P. B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

Memorie van Antwoord.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 14 van het zittingsjaar 1934–1935).

Het was den ondergeteekende aangenaam uit het Voorloopig Verslag te vernemen dat tegen het bij het Ontwerp voorgestelde geen bezwaren werden gemaakt.

Tegen het opnemen van eene bepaling als die van het laatste lid van artikel 29 der „Inkomstenbelastingverordening 1906" in de „Grondbelastingverordening 1908" en in de „Gebruiksbelastingverordening 1908" bestaat bij het Bestuur geen bezwaar. Op het voetspoor van de Nederlandsche wetgeving stelt ondergeteekende zich voor dit onderwerp voor alle directe belastingen te regelen bij eene afzonderlijke verordening, waarvan het Ontwerp binnen niet te langen tijd zal worden ingediend (vergelijk de Wet van 28 Juni 1926 Staatsblad No. 227).

Strevende naar eene zoo nauwkeurig mogelijke opvolging van het bepaalde in artikel 138 van het Regeeringsreglement bestaat bij ondergeteekende bezwaar het met betrekking tot de inning der belastingen in het Voorloopig Verslag aanbevolene over te nemen. De Nederlandsche Wet van 22 Mei 1845 (Staatsblad No. 22) legt evenals artikel 10 der verordening betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen den werkgever de verplichting op op enkele vordering van den Ontvanger de door den werknemer verschuldigde belasting van diens loon in te houden. Een aanstelling als inner is hiervoor niet noodig. Voor het Gouvernement brengt de voorgestelde regeling ook kosten mede. Aangezien de behoefte aan inners niet wordt gevoeld en de voorgestelde regeling de concordantie met de Nederlandsche wetgeving niet bevordert, is ondergeteekende van meening eene wijziging der verordening als in het Voorloopig Verslag bedoeld niet te moeten bevorderen.

Een en ander maal stuit de uitreiking van aanslagbiljetten op moeilijkheden tengevolge waarvan de medewerking van den werkgever moet worden ingeroepen tot het uitreiken van aanslagbiljetten. De werkgever is tot het verleenen van deze medewerking niet verplicht. Ondergeteekende is van meening dat het de invordering der belastingen ten goede zal komen indien eene bepaling in de invorderingsverordening wordt opgenomen, waardoor de belastingadministratie zich de medewerking der werkgevers verzekert. Het komt billijk voor aan deze werkgevers eene kleine vergoeding toe te kennen voor hunne bemoeiingen en voor de moeilijkheden welke uit een en ander voor hen kunnen voortvloeien. Het nieuwe artikel 7a der verordening, hetwelk bij Gewijzigd Ontwerp wordt voorgesteld, is strekkende tot het openen van de mogelijkheid de uitreiking van aanslagbiljetten door werkgevers te doen plaats hebben.

Tegen hetgeen betoogd werd in de vierde alinea van het Voorloopig Verslag bestaan bij ondergeteekende geen bezwaren, zoodat de voorgestelde bepaling in het Gewijzigd Ontwerp is opgenomen.

Tegen een verder gaan, als in de vijfde alinea van het Voorloopig Verslag voorgesteld, meent ondergeteekende evenwel bezwaar te moeten maken, zoolang dit onderwerp niet voor alle vorderingen op werknemers is geregeld.

De bepalingen van artikel 15 der verordening in haar huidigen vorm voldoet niet. Het feit, dat de Ontvanger tot na afloop van het belastingjaar moet wachten alvorens hij aan

belastingschuldigen eene aanmaning kan zenden, werkt remmend op de invordering der belastingen. Hierbij komt dat zoodra de aanmaning is verzonden vijf procent als kosten moet worden betaald over het bedrag der verschuldigde belasting, welke kosten niet vermeerderen bij verdere nalatigheid in de betaling en niet verminderen tengevolge van vervroegde betaling. Is de aanmaning verzonden dan vormt het bedrag der kosten geen stimulans meer om de betaling te bespoedigen. Het is daarom dat het ondergeteekende wenschelijk voorkomt om de bij Gewijzigd Ontwerp voorgestelde veranderingen in artikel 15 aan te brengen.

Uit den aard der zaak dient het gewijzigde artikel 15 eerst in werking te treden na den aanvang van een nieuw belastingjaar.

Willemstad, den 30sten September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--20.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 16den Juli 1908 (P. B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

GEWIJZIGD ONTWERP.

No. 2.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van den 16den Juli 1908 (P. B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen, zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 24sten December 1928 (P.B. No. 74), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De verordening van den 16den Juli 1908 (P. B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen, zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 24sten December 1928 (P. B. No. 74), wordt nader gewijzigd en aangevuld als volgt:

1o. tusschen de artikelen 7 en 8 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 7a.

De verzending van aanslagbiljetten in het tweede lid van het vorige artikel bedoeld kan mede plaats hebben door tusschenkomst van den werkgever bij wien de belastingschuldige in dienst is, doch slechts in de door den Gouverneur bij Besluit te bepalen gevallen en onder door hem te stellen voorwaarden. Aan den aldus aangewezen werkgever zal voor zijne bemoeiingen aan het einde van het belastingjaar, waarop het aanslagbiljet betrekking heeft, een bedrag worden uitgekeerd gelijk aan vier ten honderd van het totaal bedrag der verschuldigde belastingbedragen voorkomende op de aanslagbiljetten, welke door den werkgever aan den belastingschuldige zijn uitgereikt.

Als werkgever in het eerste lid bedoeld kunnen slechts worden aangewezen personen of lichamen die ten minste jaarlijks 300 belastingschuldige werknemers in hun dienst hebben.

De dagteekening, bedoeld in het 2de lid van artikel 7, is ingeval de uitreiking van het aanslagbiljet geschiedt op den voet van het bepaalde in dit artikel de dagteekening van uitreiking van het biljet aan den werkgever."

2o. aan artikel 10 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„Op verzoek van den belastingschuldige kan de Ontvanger bepalen, dat houders en schuldenaren bedoeld in het eerste lid en werkgevers bedoeld in het vorige lid verplicht zijn slechts een gedeelte van de in het eerste lid bedoelde gelden of in het vorige lid bedoelde loonen te doen strekken tot betaling van de door den belasting-

schuldige verschuldigde sommen, zullende zij in dat geval van de beslissing van den Ontvanger bericht ontvangen en slechts gehouden zijn te betalen het door dien ambtenaar bepaalde gedeelte der gelden of loonen."

3o. artikel 15 wordt gewijzigd als volgt:
a. in het derde lid vervallen de woorden „na afloop van het belastingjaar";
b. het vierde lid wordt gelezen als volgt:
„Door den nalatige is voor de aanmaning ten behoeve van 's Lands kas verschuldigd een interest berekend naar reden van vijf ten honderd per jaar van de verschuldigde belasting, met een minimum van een gulden en verder naar boven afgerond tot een veelvoud van vijftig cent, gerekend vanaf den verschijndag van den termijn.
Indien het aanslagbiljet eene dagteekening draagt vallende na een verschijndag, wordt de in het vorige lid bedoelde interest niet berekend over de termijnen verschenen vóór de dagteekening van het aanslagbiljet. De interest over deze termijnen wordt voor het eerst berekend vanaf den verschijndag volgende op de dagteekening van het aanslagbiljet.
Bij de berekening van de interest wordt het jaar op 360 en de maand op 30 dagen gesteld."

4o. in artikel 17 wordt hetgeen volgt na het woord „kohierbelastingen" in het tegenwoordige vierde lid vervangen door de woorden „nimmer gericht zijn tegen de wettigheid of de hoegrootheid van den aanslag noch gegrond zijn op de bewering, dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging, met dien verstande evenwel, dat de wijziging van artikel 15 eerst in werking treedt ten aanzien van de Inkomstenbelasting met ingang van het belastingjaar 1936/1937 en ten aanzien van de Grond- en Gebruiksbelasting met ingang van het belastingjaar 1937.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--20.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 16den Juli 1908 (P.B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

Voorloopig verslag op het Gewijzigd Ontwerp.

No. 3.

De kennisneming in de afdeelingen van de memorie van antwoord en het gewijzigd ontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

De leden, die in het voorloopig verslag de wenschelijkheid betoogden een bepaling in het leven te roepen op grond waarvan de Gouverneur aan door hem aan te wijzen werkgevers de inning van belastinggelden van hun werknemers kan opdragen tegen vergoeding van de te maken administratiekosten in den vorm van een collecteloon, betreurden in hooge mate, dat het Bestuur deze meening niet deelt en de voorgestelde wijziging meent niet te moeten bevorderen. Blijkbaar, zoo betoogden deze leden, heeft het Bestuur hun bedoeling verkeerd begrepen. Het lag toch geenszins in hun voornemen de verordening alleen in dien zin aan te vullen, dat voor het thans door de werkgevers verrichte werk een vergoeding zou kunnen worden genoten. Integendeel, de nadruk moet gelegd worden op dat gedeelte van hun betoog, waarbij gevraagd wordt de inning aan de werkgevers op te dragen. Hieraan toch zijn vele voordeelen verbonden, zoowel voor den fiscus als voor den arbeider en voor den werkgever.

De leden hier aan het woord wezen op het belang voor het Gouvernement gelegen in het regelmatig vloeien der inkomsten, in het voorkómen van verliezen op belastingpenningen wegens vertrek van een belastingschuldige uit den dienst van den werkgever voordat deze de loonvordering heeft ontvangen, of wegens vertrek van den arbeider na dien datum met als gevolg dat de nog openstaande schuld niet betaald kan worden.

Anderzijds is ook de arbeider gebaat bij een regelmatige betaling zijner schuld en vooral met een betaling, die gelijken tred houdt met het ontvangen van het inkomen, waarover de belasting verschuldigd is. Achterstand toch werkt deprimeerend en drukt in onevenredige mate op het inkomen.

Ten slotte zijn ook voor den werkgever voordeelen aan dit systeem verbonden. Hij toch zal bevrijd zijn van de tallooze klachten omtrent drukkende achterstallige schulden en geen tijd meer behoeven te besteden aan vele besprekingen, waarbij het van het loon van den arbeider in te houden bedrag voor afbetaling der belastingschulden wordt vastgesteld, rekening houdende met de omstandigheden, waarin de arbeider zich bevindt.

Deze leden konden niet inzien, dat hun streven met beroep op art. 138 Regeeringsreglement verwerpelijk zou zijn. Men vergete niet — aldus deze leden — het groote verschil in mentaliteit tusschen den op het gebied van belastingbetalen luchthartigen arbeider hier en zijn collega's in Nederland. De arbeidersstand van Curaçao, en daarmede worden uitsluitend bedoeld de uur- en weeklooners, bezit een mentaliteit en karaktereigenschappen, die het voor hem onmogelijk schijnen te maken te sparen om tijdig de verschuldigde belastingpenningen te betalen. Eerst in de laatste jaren doet het Gouvernement eenige pogingen om hierin verbetering te brengen. De ernst, waarmede in vroegere jaren belastingpenningen van deze categorie van belastingschuldigen werden geind, mag in twijfel getrokken worden.

Het wilde dezen leden nu voorkomen, dat geen bepaling van het Regeeringsreglement verbiedt rekening te houden met

dit verschil in mentaliteit of zich verzet tegen een inningsysteem dat aan alle partijen, niet alleen aan den belastingschuldige, maar ook aan den fiscus ten goede komt. Voorts zijn zij de meening toegedaan, dat een volksbelang gediend wordt, indien de werkgever niet meer behoeft te wachten op de ontvangst van loonvorderingen, die geruimen tijd op zich kunnen laten wachten, doch de invordering, althans van de inkomstenbelasting, zoodanig gewijzigd wordt, dat de belastingschuld regelmatig verdeeld over het geheele belastingjaar geind kan worden.

Zonder te vervallen in het systeem van een loonbelasting is dit doel naar de meening dezer leden te bereiken door de inning op te dragen aan den werkgever. Zij stelden zich dit als volgt voor: Op den 1sten Mei berekent de werkgever aan de hand van hem bekende inkomstengegevens de vermoedelijke belastingschuld van elk zijner arbeiders volgens de regels van de inkomstenbelastingverordening en stelt den aanslag voorloopig vast op dit bedrag. De werkgever behoort met dit werk gereed te zijn vóór 1 Juni. Al naar gelang loon verschuldigd is, begint de werkgever direct de aldus voorloopig vastgestelde belastingschuld te innen in zooveel termijnen als er weken in het belastingjaar overblijven, terwijl de grootte van de termijnen wordt vastgesteld rekening houdend met het bepaalde bij artikel 42 der inkomstenbelastingverordening voor wat betreft de vervaldata der aldaar genoemde kwartaalstermijnen. Ook bedragen beneden de f 10.-- zouden op gelijke wijze geind moeten kunnen worden. Door of namens den Inspecteur der belastingen wordt voorts contrôle op het door den werkgever berekende bedrag uitgeoefend en worden de diverse aanslagen definitief vastgesteld, waarop de werkgever het bedrag der nog overblijvende termijnen zoo noodig rectificeert.

Het kwam dezen leden voor, dat op deze wijze geregeld de inning regelmatig zal verloopen en men niet meer den kwaden kans zal loopen, dat door omstandigheden de belastingschuld jaren lang niet wordt geind en groote achterstand ontstaat.

Dat deze leden in het Voorloopig Verslag bovendien gevraagd hebben deze inners een vergoeding voor hun werk te doen toekomen, vindt haar verklaring in de overweging, dat voor dit belangrijke werk eenige remuneratie moet worden gegeven, wil men niet onbillijk zijn. Een beroep op de Nederlandsche bepalingen gaat naar de meening dezer leden in deze niet op.

Artikel 1.

Ad het voorgestelde artikel 7a. In het voorgestelde systeem zal het kunnen voorkomen, dat het Gouvernement 4 % zal moeten vergoeden aan werkgevers van bedragen, die niet eens betaald zijn. Overigens kwam een vergoeding van 4% alleen voor de uitreiking der aanslagbiljetten algemeen voor te veel te zijn. De afdeelingen zouden liever zien, dat met wegvalling van de hier bedoelde rondzending van aanslagbiljetten, aan de werkgevers het heele werk: de geheele inning, als bedoeld in de algemeene beschouwingen, werd opgedragen, waarvoor hun 8% der geinde bedragen ware toe te kennen.

Ad het voorgestelde ad artikel 10. De afdeelingen betreurden, dat het voorstel in de 5de alinea van het voorloopig verslag gedaan, niet door het Bestuur werd overgenomen Het concordantie-beginsel is een argument vóór die overneming. Zij verklaarden het te zullen waardeeren, indien het Bestuur alsnog een regeling in dien zin, die voor alle vorderingen op werknemers zal gelden, zou willen ontwerpen.

Ad het voorgestelde ad artikel 15. Meerdere leden konden zich vereenigen met de doelstelling van het Bestuur doch zouden gaarne zien, dat de betrekkelijke rente automatisch ingaat bij het verstrijken van den termijn, opdat het omvangrijke werk van uitschrijven en toezenden van aanmaningen niet meer noodig zal zijn. Zij drongen ten sterkste aan op wijziging van art. 15 in dezen zin, waardoor met behoud van het gestelde doel aanzienlijke werk- en kostenbesparing verkregen kan worden.

Andere leden, die zich ook met de strekking van het voorstel konden vereenigen, zouden echter niet gaarne de aanmaning willen doen vervallen. Deze leden wilden integendeel liever nog een paar dagen na ontvangst der aanmaning speling geven.

Weer andere leden verklaarden zich met het voorgestelde gansch niet te kunnen vereenigen. Naar de meening dezer leden zal het voorgestelde speciaal voor den handel, waarin het meermalen voorkomt, dat iemand op een bepaald oogenblik niet betalen kan, doch later wel, bezwaarlijk zijn. Wel vonden deze leden het verkeerd, dat voor de aanmaning na afloop van het belastingjaar slechts een bedrag in eens verschuldigd is en waren het met het Bestuur eens, dat daarin geen aansporing ligt om zoo spoedig mogelijk na afloop van het jaar te betalen. Deze leden verklaarden er zich dan ook wel mede te zullen kunnen vereenigen als voorgesteld wordt, dat daarvoor interesten verschuldigd zullen zijn van het verschuldigde bedrag naar reden van 5% 's jaars.

Nog weer andere leden vereenigden zich met het gevoelen der leden zoo juist aan het woord, dat het stellen van een sanctie als voorgesteld op de verplichting tot betalen in vier termijnen voor den handel bezwaarlijk is. Doch — aldus deze leden — ook ten aanzien van het veranderen van de boete in eens na afloop van het belastingjaar in interest geldt hetzelfde bezwaar. Deze leden waren dan ook voor handhaving van het tegenwoordige systeem.

Tegenover deze opmerkingen deden de leden eerst aan het woord uitkomen, dat dan de bepaling, dat de belasting kwartaalsgewijze invorderbaar is, een doode letter blijft, voor zoover geen loonvorderingen kunnen worden uitgeschreven.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 4n. November 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-20.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 16den Juli 1908 (P. B. No. 53), betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Ondergeteekende, kennisgenomen hebbende van den inhoud van het Voorloopig Verslag op het gewijzigd ontwerp, betreurt dat de leden, die in het Voorloopig Verslag op het oorspronkelijk ontwerp de wenschelijkheid betoogden eene bepaling in het leven te roepen op grond waarvan de Gouverneur aan door hem aan te wijzen werkgevers de inning van belastinggelden van hun werknemers kan opdragen tegen vergoeding van administratiekosten in den vorm van een collecteloon, zich met voorgestelde regeling niet kunnen vereenigen. Het Bestuur gelooft de bedoeling van de leden, in dit verband aan het woord, wel begrepen te hebben, doch is van meening dat principieele bezwaren bestaan tegen de door deze leden voorgestane regeling, terwijl ook nog het kostenbezwaar in aanmerking moet worden genomen.

Ondergeteekende, eveneens doordrongen van het belang voor het Gouvernement gelegen in het regelmatig vloeien der belastingen, is van meening dat de voorgestelde regeling deze regelmatigheid ten zeerste bevordert. Immers wordt aan den Gouverneur de bevoegdheid gegeven bij Besluit zekere voorwaarden te stellen. Een dezer voorwaarden zal zijn dat de werkgever bij a. s. vertrek van den werknemer hiervan tijdig kennis geeft opdat alsnog de achterstallige belasting tijdig van de laatste loonbetalingen kan worden ingehouden.

Dat voor den werkgever aan de voorgestelde regeling meer bezwaren zouden kleven dan aan die door meergenoemde leden voorgestaan, meent ondergeteekende te moeten betwijfelen.

Wat de in het Voorloopig Verslag bedoelde arbeiders betreft is ondergeteekende van meening dat de door de leden voorgestane regeling niet geschikt is hen de in het Voorloopig Verslag bedoelde luchthartigheid te doen verliezen. Hij is integendeel de meening toegedaan dat het besef, dat door tijdige vrijwillige betaling loonbeslag wordt voorkomen, op den duur tot hen zal doordringen en opvoedend zal werken. Dat de Administratie der Belastingen in het vervolg ervoor zal dienen te blijven zorgdragen dat geen achterstand, zooals in het verleden is gebeurd, ontstaat, is daarbij natuurlijk een eerste vereischte. Erkend zal dienen te worden dat het nalaten van het tijdig nemen van invorderingsmaatregelen door de Administratie der Belastingen in het verleden ook op de betaling van belastingen door anderen dan de in de vijfde alinea van het Voorloopig Verslag op het gewijzigd ontwerp bedoelde personen van invloed is geweest. Thans alleen aan de in het Voorloopig Verslag genoemde arbeiders de vrijheid te benemen hun belastingen vrijwillig tijdig te betalen komt ondergeteekende onjuist voor.

Voor eene regelmatige uitzending van de loonvorderingen zal in het vervolg worden zorg gedragen, zoodat bij de invordering der belastingen de hoogst mogelijke regelmaat wordt bereikt.

Het in de zevende alinea der Algemeene Beschouwingen ontwikkelde systeem nadert op bedenkelijke wijze de loonbelasting. Ontbreekt aan het ontwikkelde systeem het zakelijk karakter, de practische werking ervan, gezien met het oog van den werknemer, is vrijwel gelijk. Voor hém toch komt eene dergelijke wijze van heffing neer op eene gelijke loonkorting over het geheele jaar.

Artikel 1.

Ad het voorgestelde art. 7a. De vergoeding van 4% zal, zooals hiervoor reeds is medegedeeld, mede strekken als vergoeding voor andere werkzaamheden waartoe de werkgever volgens de thans geldende regeling niet verplicht is. De verplichting tot het verrichten dezer werkzaamheden zal als voorwaarde bij Besluit worden gesteld. Dit in aanmerking nemende is de vergoeding van vier ten honderd niet te hoog te achten. Ondergeteekende is evenwel bereid om, indien bij de Afdeelingen overwegende bezwaren bestaan tegen dit percentage eene wijziging van het ontwerp te bevorderen in dien zin dat de vergoeding bij Besluit wordt bepaald doch een bedrag van vier ten honderd niet mag overschrijden.

Ad het voorgestelde ad artikel 10. Naar de meening van ongeteekende zou het concordantiebeginsel een argument voor de overneming van de bepalingen van het Nederlandsche arbeidscontract vormen. Daar dit onderwerp geheel buiten het kader van de aanhangige ontwerp-verordening valt, zal het buiten beschouwing worden gelaten.

Ad het voorgestelde ad art. 15. Ten aanzien van de onderwerpelijke wijziging komen in het Voorloopig Verslag verschillende meeningen tot uiting. De kennisneming van deze verschillende wenschen bevestigt het Bestuur in de meening dat zijn voorstel het op dit gebied wenschelijke het meest nabij komt. De ondergeteekende toch is van gevoelen dat het achterwege laten van de verzending der aanmaning, zooals de hier op de eerste plaats aan het woord zijnde leden bepleiten, weliswaar aan het Gouvernement werk en kosten bespaart, doch dat het niettemin wenschelijk blijft om den belastingschuldige in gebreke te stellen en hem aan zijne verplichtingen te herinneren. Aan de hier op de tweede plaats aan het woord zijnde leden kan worden medegedeeld dat het in de praktijk niet altijd mogelijk zal blijken juist op den vervaldag de aanmaning, waardoor immers de verplichting tot rentebetaling ontstaat, te verzenden, zoodat practisch steeds eenige dagen speling wordt verkregen, zij het dan ook niet na ontvangst van de aanmaning.

Het door de in derde plaats aan het woord zijnde leden geopperde bezwaar is ondergeteekende niet geheel duidelijk. Immers wil het voorkomen dat datgene hetwelk door hen wordt voorgesteld in het Bestuursvoorstel is belichaamd.

Tegenover de op de vierde plaats aan het woord zijnde leden kan ondergeteekende zich geheel vereenigen met de slotopmerking van de eerst aan het woord zijnde leden.

Willemstad, den 19den December 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—21.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No. 33).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Algemeene Verordening I.U. en D. 1908" (P.B. No. 33), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 23sten September 1935 P. B. No.), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In artikel 128 van de „Algemeene Verordening I.U. en D. 1908" (P.B. No. 33), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 23sten September 1935 (P.B. No.), worden de woorden „Wijn (D) champagne en andere mousseerende wijnen" vervangen door „Wijn (D) champagne en andere mousseerende wijnen waarvan het alcoholgehalte 9 % of meer bedraagt".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–21.

Verordening van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No. 33).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Door de geldende tekst van de betrokken tariefpost in artikel 128 zijn mede aan een invoerrecht van f 150,— de H.L. onderworpen de z.g. ciders, aangezien deze ciders als mousseerende wijnen zijn aan te merken. Het komt den ondergeteekende voor dat dit invoerrecht niet in overeenstemming is met de waarde van het product, terwijl ook gelet op het alcoholgehalte er geen redenen zijn deze ciders hooger te belasten dan gewone wijnen. Het doel hetwelk het ontwerp beoogt is dan ook om ciders met een lager alcohol-percentage dan 9 % in het vervolg te belasten met een invoerrecht van f 40,— de H. L., welk bedrag meer in overeenstemming is met de waarde en het alcoholgehalte van het product.

Willemstad, den 30sten September 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936-21.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. No. 33).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.
Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 8n. November 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—22.

Verordening van den....., tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21sten Januari — 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11).

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21n. Januari — 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11), nader aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21n Januari — 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11), ondergaat de navolgende aanvulling:
in artikel 33 wordt na de eerste zinsnede ingevoegd:
„Voorts worden tot de opsporing bevoegd verklaard de officieren der Koninklijke Marine, die hunne processen-verbaal aan den bevoegden ambtenaar van het Openbare Ministerie doen toekomen".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—22.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21sten Januari — 14 April 1886 (Publicatieblad No. 11).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Een van de punten welke den laatsten tijd ter vergadering van het Curaçaosche Sub-Comité voor de scheepvaart herhaaldelijk ter sprake kwam. is het gevaar dat op zee wordt veroorzaakt door zeilvaartuigen, welke zonder lichten of met onvoldoende lichten varen.

Teneinde hiertegen te kunnen optreden, althans voor zoover zulks Curaçaosche zeilvaartuigen betreft, is de voorgestelde aanvulling tot uitbreiding van de opsporingsbevoegdheid noodzakelijk.

Willemstad, den 1sten October 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-22.

Verordening van den....., tot aanvulling van de verordening van den 21sten September 1897 (P. B. 1897 No. 15) tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, en tot wijziging van de verordening van den 21sten Januari — 14 April 1886 (Publtcatieblad No. 11).

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Meerdere leden merkten echter op, dat het ter bereiking van het gestelde doel uitermate wenschelijk is de zeegaande zeilschepen, vóór zij de haven verlaten, te controleeren t. a. v. de scheepslichten aan boord, de bruikbaarheid daarvan en de aanwezige hoeveelheid olie voor die lampen. Men vroeg, of het Bestuur genegen is een dergelijke controle, die preventief zal werken, te bevorderen.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 8n. November 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—23.

Verordening van den....., tot vaststelling van bepalingen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van rechtsbijstand.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is bepalingen vast te stellen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van rechtsbijstand.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

1e AFDEELING.

Van de praktizijns.

Artikel. 1.

Ieder die aan een Rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit dan wel aan de Rechtshoogeschool te Batavia hetzij den graad van doctor in de rechtswetenschap hetzij dien van doctor in de rechtsgeleerdheid of de hoedanigheid van meester in de rechten heeft verkregen, mits deze graad of deze hoedanigheid verworven is op grond van een examen hetzij in het Nederlandsche burgerlijk en handelsrecht, staats- en strafrecht, hetzij in het Nederlandsch-Indisch recht, is bevoegd aan het Hof van Justitie schriftelijk inschrijving als praktizijn te verzoeken.

Tot het verzoek bij het eerste lid van dit artikel bedoeld is mede bevoegd hij die het bij artikel 3 bedoeld examen met gunstig gevolg heeft afgelegd.

Artikel. 2.

Het Hof van Justitie kan de inschrijving bij eene met redenen omkleede beslissing weigeren.

Indien bij het Hof van Justitie geen bezwaar tegen de inschrijving bestaat, wordt verzoeker ter Griffie van het Hof voornoemd als praktizijn ingeschreven en hem een bewijs der inschrijving uitgereikt.

Artikel. 3.

Telkens wanneer aan na te noemen voorzitter het verzoek daartoe wordt gedaan, wordt te Willemstad een praktizijnsexamen afgenomen, omvattende een onderzoek naar de kennis der candidaten van het bestaande recht, de rechtspleging daaronder begrepen. Dit examen wordt afgenomen door een commissie bestaande uit den Procureur-Generaal als voorzitter en twee door den Voorzitter van het Hof van Justitie aangewezen leden van dat college.

De candidaat legt bij zijn verzoekschrift om tot het examen te worden toegelaten over het bewijs dat hij een door den Gouverneur vastgesteld examengeld in 's Lands kas heeft gestort.

De Commissie reikt bij gunstigen uitslag een getuigschrift van voldoend afgelegd examen uit.

Artikel 4.

De praktizijn legt alvorens zijne bediening te aanvaarden

in handen van den voorzitter van het Hof van Justitie in een openbare terechtzitting van het College den navolgenden eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof) getrouwheid aan den Koning, gehoorzaamheid aan het Reglement op het beleid der Regeering, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten en dat ik geene zaak zal aanraden of verdedigen welke ik in gemoede niet geloove rechtvaardig te zijn".

Artikel 5.

De praktizijns zijn bevoegd om in alle zaken en voor alle autoriteiten in Curaçao de belangen van hun lastgevers waar te nemen en te behartigen alsmede hun lastgevers overal te vertegenwoordigen waar zulks niet bij algemeene verordening is verboden.

Artikel 6.

De praktizijn moet zijn woonplaats hebben in Curaçao en, voorzoover hij niet woonplaats heeft op het eiland Curaçao, een woonplaats aldaar kiezen en daarvan doen blijken ter griffie van het Hof van Justitie.

Artikel 7.

De praktizijn berekent zijn verdiensten en uitschotten naar het daarvoor door den Gouverneur vastgesteld tarief.

Artikel 8.

De praktizijns staan onder het toezicht en de discipline van het Hof van Justitie.

Het Hof van Justitie weert en beteugelt inbreuken en misslagen en is bevoegd om tot dat einde naar gelang van omstandigheden in eerste en hoogste ressort een der navolgende straffen op te leggen:

waarschuwing,

berisping,

schorsing in de uitoefening van de praktijk, ten hoogste gedurende een jaar,

zulks echter niet dan na verhoor van den belanghebbende of deze behoorlijk opgeroepen zijnde.

Artikel 9.

Indien daartoe termen zijn kan de rechter den praktizijn veroordeelen tot het dragen of vergoeden geheel of ten deele van door zijn schuld of achteloosheid aan een client veroorzaakte kosten.

Artikel 10.

Het Hof van Justitie is bevoegd om de inschrijving van een praktizijn te doen doorhalen.

Artikel 11.

De praktizijn moet indien hij in zijne bediening eene terechtzitting van het Hof van Justitie of van het Kantongerecht bijwoont, gekleed zijn in een gesloten toga van zwarte stof met wijde mouwen.

De praktizijn bedoeld in artikel 1, eerste lid, draagt bovendien eene nederhangende bef van wit batist.

Artikel 12.

Zij, die bij de inwerkingtreding dezer verordening als praktizijn waren beeedigd, worden ambtshalve ingeschreven op de wijze als bij artikel 2 bedoeld.

2e AFDEELING.

Van belasting-adviseurs:

Artikel 13.

Hij die zonder praktizijn te zijn er zijn beroep van maakt

om in belastingzaken als adviseur en gemachtigde op te treden, moet voorzien zijn van een schriftelijke toelating als belasting-adviseur, afgegeven door of vanwege den Gouverneur.

Door zoodanige toelating wordt de bevoegdheid verkregen om in geheel Curaçao het beroep uit te oefenen.

Artikel 14.

De toelating als belasting-adviseur wordt op daartoe strekkend verzoekschrift tot wederopzegging verleend, indien hij, die de toelating verzoekt, naar het oordeel van den Gouverneur van goed maatschappelijk gedrag is en een bij besluit van den Gouverneur vastgesteld examen voor belasting-adviseur met gunstig gevolg heeft afgelegd.

Op dit examen is het bepaalde bij artikel 3 voor zooveel mogelijk van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de examen-commissie bestaat uit den Administrateur van Financiën als voorzitter en den Inspecteur der belastingen en een tot den actieven dienst der belastingen behoorenden ambtenaar als leden.

Van het examen hiervoren bedoeld kunnen worden vrijgesteld zij die aan door den Gouverneur bij besluit te stellen eischen van bekwaamheid voldoen.

Artikel 15.

Indien de Gouverneur van oordeel is, dat hij die het beroep van belasting-adviseur uitoefent van slecht maatschappelijk gedrag ts, is hij bevoegd diens toelating in te trekken.

Gelijke bevoegdheid heeft de Gouverneur ingeval hij van oordeel is, dat de betrokkene de belangen zijns lastgevers heeft verwaarloosd of zich aan ander plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt dan wel zich schuldig heeft gemaakt aan oneerbiedigheid jegens het openbaar gezag.

Artikel 9 is voor belasting-adviseurs van overeenkomstige toepassing.

3e AFDEELING.

Van zaakwaarnemers.

Artikel 16.

Hij die zonder praktizijn te zijn, er zijn beroep van maakt om in burgerlijke zaken betrokken personen te vertegenwoordigen of bij te staan dan wel om in strafzaken als raadsman of vertegenwoordiger op te treden, moet door den rechter in het kantongerecht zijner woonplaats als zaakwaarnemer in het rechtsgebied van dat gerecht zijn toegelaten.

Hij doet daartoe een schriftelijk verzoek aan den rechter hiervoor bedoeld.

Er wordt ter griffie van elk kantongerecht een lijst van zaakwaarnemers aangehouden.

Tegen weigering eener gevraagde toelating staat beroep open bij het Hof van Justitie. Het Hof doet uitspraak bij een met redenen omkleede beslissing.

Toelating van den zaakwaarnemer geeft hem slechts de bevoegdheid als zoodanig op te treden bij het Kantongerecht waar hij is ingeschreven.

Artikel 17.

Indien blijkt, dat een zaakwaarnemer van slecht maatschappelijk gedrag, is de rechter bevoegd hem uit dat beroep te ontzetten en hem van de lijst van zaakwaarnemers af te voeren.

Gelijke bevoegdheid heeft de rechter, ingeval hij van oordeel is, dat een zaakwaarnemer de belangen zijns lastgevers heeft verwaarloosd of zich aan ander plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt dan wel zich oneerbiedig betoont tegenover de rechterlijke en andere ambtenaren, te wier overstaan hij optreedt of zich schuldig heeft gemaakt aan het bezigen van onbetamelijke uitdrukkingen ten aanzien van algemeene verordeningen of van het openbaar gezag.

De beslissing van den rechter in dit en in het vorig lid is uitvoerbaar bij voorraad.

Er is beroep op het Hof van Justitie. Het Hof doet uitspraak bij een met redenen omkleede beslissing.

Artikel 9 is voor den betrokkene van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18.

De rechter bepaalt in elke zaak het bedrag van het loon dat de zaakwaarnemer zijn lastgever in rekening mag brengen.

Artikel 19.

Deze verordening kan worden aangeduid als „Rechtsbijstandsverordening".

Bij hare inwerkingtreding vervallen artikel 754 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsverordening en het bepaalde bij artikel 17 derde lid van het Koninklijk besluit van 6 Juli 1918 (P. B. 1918 No. 61) zooals gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 16 April 1931 (P. B. 1931 No. 45) (tekst P. B. 1931 No. 46) alsmede de verordening bij Gouvernements-beschikking dd. 17 November 1933 No. 1302 vastgesteld.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—23.

Verordening van den....., tot vaststelling van bepalingen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van rechtsbijstand.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Bij dezen heeft de ondergeteekende de eer Uwen Raad een ontwerp verordening aan te bieden tot vaststelling van bepalingen omtrent hen, die hun beroep maken van het verleenen van rechtsbijstand.

Beoogd wordt de regeling betreffende het toezicht op de praktizijns, dateerend van 1868 (P. B. No. 20), welke in menig opzicht niet met haar tijd is medegegaan, op een nieuwen grondslag te plaatsen, die meer in overeenstemming is met de veranderde Rechterlijke Inrichting en rekening houdt met de afschaffing der verplichte vertegenwoordiging in burgelijke zaken. Daarbij worden de verspreide bepalingen betreffende het toezicht op allen, die van het verleenen van rechtsbijstand hun beroep maken, in eene algemeene verordening geplaatst.

De algemeene regeling betreft niet alleen de praktizijns, waartoe ook te rekenen de gegradueerden, doctoren en meesters in de rechten, doch ook de belastingadviseurs en de zaakwaarnemers.

Uw raad heeft zich reeds ten gunste van controlemaatregelen ten aanzien van de laatst genoemde categoriën uitgesproken door in zijne vergadering van den 13den November 1933 zijne goedkeuring te hechten aan de verordening van den 17den November 1933 „houdende eenige bepalingen be„treffende het geven van adviezen en het verleenen van bij„stand in rechts- en belastingzaken door personen, die niet „zijn meester in de rechten". (gedrukte stukken 1933-1934 : 31).

De wijze waarop de controle in die verordening is geregeld wijkt principieel af van het systeem in het voorliggend ontwerp belichaamd. Daarom is aan het slot van het ontwerp bepaald, dat met het in werkingtreden van de verordening, de verordening van den 17den November 1933, welke nog niet is afgekondigd, komt te vervallen.

Daarmede zullen dan eenige bezwaren dier regeling, waarop de aandacht van ondergeteekende werd gevestigd en welke door hem worden gedeeld, kunnen worden ontgaan. Immers bij nader inzien blijkt het te ver te gaan om in alle zaken voor alle rechters den justiciabelen feitelijk het recht te ontnemen om desgewenscht tot gemachtigde of vertegenwoordiger aan te wijzen een persoon, die voor een enkele zaak als zoodanig wil optreden en niet van het verleenen van rechtsbijstand zijn beroep maakt. Ook kan met recht worden betwijfeld of artikel 3 der verordening van 17 November 1933 zijn doel niet voorbij streeft door van toelating als gemachtigde of raadsman uit te sluiten ook denzulke die een vrijheidsstraf te zijne laste heeft waaruit geenszins eenige nadeelige gevolgtrekking ten aanzien van zijn karakter of betrouwbaarheid kan worden gemaakt. In het ontwerp is met een en ander rekening gehouden.

Voorts komt een strafbepaling, als vervat in artikel 1 der meergemelde verordening, in het ontwerp niet voor. Het systeem van het ontwerp, dat voor de uitoefening van beroepsgemachtigden in rechtszaken toelating vordert door inschrijving, past zich aan artikel 456 Wetboek van Strafrecht aan, zoodat een afzonderlijke strafbepaling overbodig. is.

De eerste Afdeeling handelt over de praktizijns. Met het systeem van benoeming tot het ambt van praktizijns is in dit ontwerp gebroken. De functie van praktizijn is geen ambt, is een beroep. Dit moet te allen deele vrij zijn, behoudens toezicht door de rechterlijke macht. Temeer nu de verplichte

vertegenwoordiging in civilibus is afgeschaft en van een uitzonderlijke, bevoorrechte positie geen sprake meer is.

Verplichte vertegenwoordiging in burgerlijke zaken kon als geregeld in het oude Reglement — behoeften doen ontstaan aan ambtenaren-praktizijns. Nu zij afgeschaft is, heeft het geen zin de bepaling te laten voortbestaan dat ambtenaren met het praktizijnschap kunnen worden belast.

De praktizijn is — art. 5 — ook bevoegd om in belastingzaken op te treden. Anderen moeten, willen zij dat beroep uitoefenen, toegelaten zijn. Waarborg voor deskundigheid is te vinden in de regeling der toelating.

Door deze algemeene regeling, welke het Besluit houdende vaststelling van een reglement op de admissie en het costuum der praktizijns en het toezicht van het Hof van Justitie over de handelingen der praktizijns als zoodanig (P. B. 1868 No. 21) vervangen zal, zal er voor de bepalingen van art. 754 Rechtsvordering en artikel 17 lid 3 van het Koninklijk Besluit van 16 April 1931 (P. B. 1931 No. 46) geen plaats meer zijn, zoodat deze met de voornoemde verordening van den 17den November 1933 bij het inwerking treden der voorliggende verordening zullen vervallen.

Willemstad, den 3den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–24.

Verordening van den....., houdende regeling van het gebruik van stoomtoestellen in Curaçao.

Toelichting op de Nota van Wijzigingen,

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 32 van het zittingsjaar 1933–1934).

Ondergeteekende is na een nadere beschouwing van de overwegingen, welke de Nederlandsche en Nederlandsch-Indische wetgever ertoe hebben geleid om de overheidscontrole op toestellen, waarin damp onder hoogen druk wordt voortgebracht te beperken tot controle op toestellen waarin stoom wordt voortgebracht, overtuigd van de wenschelijkheid om ten deze de Nederlandsche en de Nederlandsch-Indische wetgeving te volgen. Artikel 1 van de ontwerp-verordening is dienovereenkomstig herzien en bevat eene wijziging waardoor de beoogde beperking wordt verkregen.

Behalve deze principieele herziening van art. 1, zijn in den tekst van het ontwerp nog eenige wijzigingen aangebracht, die soepeler toepassing der bepalingen en verduidelijking harer bedoelingen beoogen.

Artikel 6 bevat eenige aanvullingen waardoor het aantal gevallen, waarin het onderzoek en de beproeving der toestellen van Gouvernementswege achterwege gelaten mag worden, wordt uitgebreid.

In artikel 9 en artikel 11 zijn de woorden „gebruik" vervangen door „in werking brengen", teneinde meer overeenstemming te brengen tusschend en inhoud dier artikelen en het opschrift van de paragraaf, waarin deze artikelen zijn ondergebracht.

Door een wijziging van artikel 17 wordt beroep op den Directeur van Openbare Werken opengelaten waardoor beoogd wordt te voorkomen dat de controleerend ambtenaar te oordeelen zou hebben over de bezwaren, tegen zijn eigen inzicht ingebracht.

De uitbreiding van de toepassing van artikel 20, lid 3, op het verbod tot verder gebruik van een inwerking zijnd stoomtoestel heeft ten doel de rechten van de gebruikers op een onpartijdig oordeel te waarborgen.

Tenslotte is door vervanging van het woord „de" in den vierden regel van artikel 22 door „die" en de toevoeging van de woorden „of van hunne in deze gemachtigden" de bedoeling van het artikel verduidelijkt.

Willemstad, den 5den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-24.

Verordening van den....., houdende regeling van het gebruik van stoomtoestellen in Curaçao.

Nota van Wijzigingen.

No. 2.

In het ontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. In het tweede lid van artikel 1 wordt achter het woord „toestel" gelezen: „ingericht om stoom voort te brengen van een hoogere drukking, dan die van den dampkring".

II. In het tweede lid van artikel 6 wordt achter het woord „Stoomwezen" ingevoegd: „of van het Veiligheidstoezicht in Nederlandsch Indië".

In het derde lid achter het eerste woord „Nederland" wordt ingevoegd: „of in Nederlandsch Indië" en achter het laatste woord „Nederland" ingevoegd: „of door het Hoofd van het Veiligheidstoezicht in Nederlandsch Indië".

III. In artikel 9 en 11 wordt het woord „gebruik" vervangen door „in werking brengen".

IV. In artikel 17 worden de woorden „dien ambtenaar" vervangen door „den Directeur van Openbare Werken".

V. In het eerste lid van artikel 21 achter de woorden „lid 2" wordt ingevoegd: „en 3".

VI. In het eerste lid van artikel 22 worden de woorden „de autoriteiten" vervangen door: „die autoriteiten of van hunne in deze gemachtigden".

Willemstad, den 5den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—25.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88).

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88), zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij de verordening van den 17den November 1934 (P. B. 1935 No. 28), te wijzigen en aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De Winkelsluitingsverordening 1932 (P. B. 1932 No. 88) zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij de verordening van den 17den November 1934 (P. B. 1935 No. 28), wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. Aan artikel 1 worden aan het eerste lid toegevoegd de woorden: „of diensten ten behoeve van het publiek worden verricht." en vervalt de punt achter „afgeleverd" en wordt toegevoegd een derde lid luidende:

„3. Onder winkelpersoneel verstaat deze verordening ieder die in dienstbetrekking voorwerpen of stoffen aan het publiek verkoopt of aflevert, diensten ten behoeve van het publiek verricht of daarbij direct of indirect behulpzaam is."

II. In de artikelen 2 en 2bis vervalt de puntkomma achter het laatste woord sub a en wordt daaraan toegevoegd „en langer dan gedurende 4 uren;" en vervalt de punt achter het laatste woord sub b en wordt daaraan toegevoegd: „en langer dan gedurende 11 uren."

III. Tusschen de artikelen 2bis en 3 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 2ter.

Het is verboden winkelpersoneel in een winkel of winkelhuis aanwezig te hebben:
a. op Zondagen langer dan gedurende 4 uren;
b. op andere dagen langer dan gedurende 9 uren.

Artikel 2quater.

Degene, die ingevolge artikel 10 lid 3 voor de naleving der voorschriften van deze verordening aansprakelijk is, is bevoegd om, met inachtneming van het bepaalde bij de artikelen 2, 2bis en 2ter, de uren te bepalen en te wijzigen, waarop de winkel geopend en/of daarin winkelpersoneel aanwezig zal zijn.

Bij Besluit van den Gouverneur worden geregeld:

a. de uren als in het eerste lid bedoeld ten aanzien van degenen, die niet van de in het eerste lid gegeven bevoegdheid gebruik maken;

b. de wijze waarop de in het eerste lid gegeven bevoegdheid zal kunnen worden uitgeoefend:

c. de wijze, waarop de in het eerste lid en hierboven sub a bedoelde uren zullen worden kenbaar gemaakt;

d. al hetgeen verder ter uitvoering en ter richtige naleving der voorschriften dezer verordening noodig zal zijn."

IV. Het gestelde sub e, f, i, k, en m in artikel 4 vervalt en de letters g, h, j, l en n worden respectievelijk vervangen door e, f, g, h en i.

V. de aanhef van artikel 6 wordt gelezen als volgt:
„1. Het bepaalde sub b der artikelen 2, 2bis en 2ter vindt geen toepassing:"

VI. Lid 1 van artikel 10 wordt gelezen als volgt:
„1. Overtreding van eenige bepaling dezer verordening of van eenige bepaling van een ter uitvoering van eenig artikel dezer verordening genomen besluit van den Gouverneur, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden."

Artikel 2.

De Gouverneur is bevoegd om den tekst dezer verordening, gelijk zij na de inwerkingtreding dezer wijziging zal luiden, in haar geheel in het publicatie-blad te plaatsen en de artikelen over te nummeren.

Artikel 3.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—25.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

In den laatsten tijd zijn herhaaldelijk klachten geuit door het winkelpersoneel omtrent hun langen arbeidstijd.

Een door de Kamer van Koophandel en Nijverheid op beperkten schaal ingesteld onderzoek heeft de rechtmatigheid dier grieven aangetoond. Overschrijding van een redelijken arbeidstijd wordt ten aanzien van deze categorie van personeel, mede door de huidige regeling der Winkelsluitingsverordening 1932, te zeer in de hand gewerkt. Het ontwerp beoogt hun de noodige wettelijke bescherming te verleenen.

Mede wordt van deze gelegenheid gebruik gemaakt om den tijdsduur gedurende dewelken het, volgens de genoemde verordening, veroorloofd is een winkel geopend te hebben –met behoud van de groote soepelheid die door het toeristenverkeer wordt vereischt– terug te brengen binnen meer redelijke grenzen en wel voor werkdagen van 15 uren op 11 uren en voor Zondagen van 8 uren op 4 uren.

Tenslotte wordt voorgesteld om het aantal categorieën van winkels, die thans buiten de toepassing der verordening vallen, te beperken.

Artikelen.

ad artikel I. De voorgestelde toevoeging aan het eerste lid beoogt duidelijker te doen uitkomen, dat kappers– en barbierswinkels mede onder de toepassing der verordening vallen.

De invoering van het begrip winkelpersoneel sub 3 maakt voorts eene omschrijving daarvan noodzakelijk.

sub II. In dit artikel is vervat de in de algemeene beschouwingen besproken beperking van den tijd gedurende dewelke winkels geopend mogen zijn.

sub. III. In het voorgestelde artikel 2ter wordt aan het winkelpersoneel de beoogde wettelijke beperking van den arbeidsduur verleend. Deze beperking strekt zich, in verband met het karakter van het voorstel, alleen uit over het aanwezig hebben van personeel in een winkel of winkelhuis.

In het voorgestelde artikel 2quater wordt aan ieder winkelier, die daar prijs op stelt, zelf de bepaling overgelaten van de uren –mits op weekdagen in totaal niet langer dan 11 uur en op Zondagen in totaal niet langer dan 4 uur– waarop zijn winkel geopend zal zijn, echter met inachtneming der bepalingen die door den Gouverneur bij Besluit voor de richtige naleving en controle zullen worden gesteld.

sub IV. De in artikel 4 sub e, f, i, k en m genoemde winkels behoeven naar de meening van het Bestuur niet van eene toepassing der verordening te worden uitgezonderd.

Sub. V en VI. Het voorgestelde beoogt de genoemde artikelen 6 en 10 in overeenstemming te brengen met de wijziging.

Artt. II en III Eene toelichting is overbodig.

Willemstad, den 12den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—25.

Verordening van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P. B. 1932 No. 88).

Voorloopig verslag

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Niet minder dan 6 adressen bereikten den Kolonialen Raad over de betrekkelijke aangelegenheid. In de eerste plaats een schrijven d.d. 13 November 1935 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, waarin deze den Raad o. a. bericht, dat zij als haar meening ten aanzien van de klachten van het winkelpersoneel omtrent hun langen arbeidstijd heeft te kennen gegeven, dat het resultaat van haar beperkte enquete de urgentie van het treffen van wettelijke maatregelen niet direct aantoont, dat zij er bij het Bestuur op aangedrongen heeft om de bij de winkelsluitingsverordening vastgestelde sluitingsuren niet te wijzigen, dat het vraagstuk van beperking van arbeidstijden geheel los behoort te staan van een beperking der uren, waarop winkels geopend mogen zijn, dat zij zonder een oordeel te willen uitspreken omtrent de wenschelijkheid van beperking van arbeidsduur opmerkt, dat in het systeem van artikel 2ter het niet mogelijk zal zijn bedienden in ploegenstelsel te doen werken of overwerk te doen verrichten met het gevolg, dat, indien de winkelier zijn zaak wil openhouden gedurende den toegelaten tijd, hij zich in de onmogelijkheid bevinden zal zich de assistentie van een of meer bedienden te verzekeren, dat de handel voor een belangrijk gedeelte afhankelijk is van de scheepvaart en doortrekkende reizigers, die in de gelegenheid dienen te worden gesteld inkoopen te doen gedurende de avonduren en dat de handelstand, die reeds zeer moeilijke tijden doormaakt, verdere beperking van zijn bestaansmogelijkheden niet verdragen kan.

Een 54-tal kooplieden, eigenaren of beheerders van winkelzaken met min of meer uitgebreid personeel, gaan blijkens hun request dd. November 1935 in het algemeen accoord met de voorgestelde beperking van den arbeidsduur van het winkelpersoneel en daarmede in verband met de vermindering van het aantal uren, gedurende welke de winkels geopend mogen zijn. Zij willen de winkelsluitingsverordening slechts in dien zin wijzigen, dat een algemeen openingsuur gesteld wordt van 8 uur v.m., met vervroeging der sluitingsuren met 1½ uur. „Wanneer" — aldus deze kooplieden — „de arbeidsduur geregeld wordt zonder algemeene beperking der winkeluren, zou aan de zaken, die afhankelijk zijn van de aanwezigheid van personeel om geopend te kunnen zijn, toch een vroeger sluitingsuur worden opgedrongen en daarmede een wettig gesanctionneerd overwicht van de concurrentie der zaken, die door geringe omvang of wel door het werken in familieverband, niet zijn aangewezen op personeels-organisatie om te kunnen functioneeren", en zij meenen, „dat bij wettelijke regeling (van vrijen tijd voor het personeel ten dienste van geestelijke ontwikkeling en ontspanning, gezinsleven enz.) de patroons niet praktisch verhinderd mogen worden om van dezelfde rechten te genieten"; „eventueele verandering van het voorgestelde (art. 2ter) ten einde de mogelijkheid te openen tot toepassing van ploegenstelsel of betaald overwerk, zou" — zeggen zij — „de strekking van het ontwerp, n. l. het beschermen van winkelpersoneel, indirekt schaden, daar zulks uiteraard aanmerkelijke vermeerdering van onkosten met zich moet brengen, hetgeen onder de huidige

moeilijke tijdsomstandigheden en de heerschende scherpe concurrentie zal moeten leiden tot salarisverminderingen" en „uit (een) overgelegde staat van de Inspectie der Belastingen alhier blijkt, dat gedurende het tijdvak Januari tot November 1935 van het groote aantal schepen, dat onze haven bezocht heeft, er slechts 19 waren, waarvan de opvarenden geen of slechts in de avonduren na 6 of in de Zondagmiddaguren na 12 koopgelegenheid hadden, van welke 19 schepen er slechts heel enkele van eenig belang voor de handel waren, hetgeen duidelijk de afwezigheid van een voortdurende noodzaak tot het verschaffen van koopgelegenheid gedurende de Zondagnamiddaguren en de late avonduren aantoont".

Een aantal kooplieden betuigden bij hun request dd. 26 November 1935 adhaesie met bovenbedoeld request, terwijl een aantal eigenaren en beheerders van winkelzaken in levensmiddelen bij hun request dd. 26 November 1935 ook het evenbedoeld request ondersteunden, echter met verzoek om een speciaal openingsuur voor provisiezaken, dat zij op 7 uur v. m. willen stellen.

Een groot aantal kooplieden is blijkens hun request dd. 22 November 1935 er wel van overtuigd dat de winkel- en kantoorbediende beschermd moeten worden tegen te lange werkuren, doch is van meening, dat ter bereiking van het doel de vrije handel, vooral de kleinhandel, niet aan banden dient te worden gelegd en verzoekt geen verandering te brengen in de thans geldende sluitingsuren. Zij zijn ook van meening, dat sluitingsuren niet voor ieder gelijk moeten worden vastgesteld, aangezien toch iedere handelszaak of groepen hiervan, zijn of hun eigen behoefte heeft of hebben om open te blijven, afhankelijk van hetgeen verkocht wordt en van het publiek, hetwelk naar het te koop gebodene vraagt, waartoe de tegenwoordige sluitingsuren ruimte bieden. Verder zeggen zij, dat het vele winkelen tot op het sluitingsuur er op wijst, dat (door het open blijven tot op het tegenwoordige sluitingsuur) in een behoefte van het publiek voorzien wordt en wijzen op de C. S. M. en de Noorsche tankers, waarvan de schepelingen niet onbelangrijke inkoopen doen en op het groote belang, dat alles vermeden wordt, wat niet in het voordeel van handel en scheepvaart zou zijn.

Dan gewerd den Raad ten slotte nog een afschrift van een aan den Gouverneur van Curaçao door de bestuursleden van S. C. E. O. M. (R. K. Vereeniging van Kantoor- en winkelbedienden) en leden van het Hoofdbestuur van de Cur. R. K. Volksbond gericht verzoekschrift. Aan het daarin verzochte kan naar de meening van de afdeelingen in verband met de belangen van handel en nijverheid, waarmede die van het winkel- en kantoorpersoneel nauw verband houden, in het algemeen niet gedacht worden. De afdeelingen meenden voorts, dat het niet des wetgevers is in te grijpen in loonverhoudingen.

Meerdere leden betreurden, dat de memorie van toelichting, die het ontwerp verzegelt, zoo sober gehouden is. In het onzekere gebracht door de verschillende meeningen, die onder de belanghebbenden heerschen, hadden deze leden gaarne een uitvoerigere uiteenzetting van de motieven, welke het Bestuur geleid hebben tot het indienen van het onderhavige ontwerp, ontvangen.

In de allereerste plaats toch geeft, naar de meening dezer leden, de memorie van toelichting aanleiding tot het stellen van de vraag, of het Bestuur overtuigd is, dat het resultaat van de door de Kamer van Koophandel ingestelde enquete de algemeene opvatting en wensch van het winkelpersoneel van Curaçao weergeeft en de noodzakelijkheid van een ingrijpen door den wetgever aantoont. Zij vroegen dit, omdat de mededeeling, dat dit onderzoek slechts op beperkte schaal heeft plaatsgevonden hen deed twijfelen aan de waarde, welke aan het verkregen resultaat moet worden toegekend. Gaarne zouden zij bovendien ingelicht worden omtrent het aantal winkels en het aantal van het persooneel, waarover bedoeld onderzoek zich heeft uitgestrekt.

In dit verband vroegen de leden hierboven aan het woord, of, naar de meening van het Bestuur, de belanghebbenden zelf, het winkelpersoneel dus, wel voldoende pogingen in het werk hebben gesteld om op eigen kracht de door het Bestuur gesignaleerde misstanden uit den weg te ruimen. Deze leden toch zouden het betreuren, indien in dit gebiedsdeel de meening zou postvatten, dat de wetgever er is om onmiddellijk

aan alle wenschen, welke in bepaalde kringen opkomen, door het stapelen van verordening op verordening, tegemoet te komen. In de eerste plaats toch behooren de partijen zelf in onderling overleg tot overeenstemming te trachten te komen.

Voorts vroegen deze leden, of de klacht van het winkelpersoneel omtrent hun langen arbeidstijd begrepen moet worden als een klacht tegen een te groot aantal werkuren per etmaal dan wel als een klacht tegen het werken in de late namiddaguren en vroege avonduren. Mocht de klacht gericht zijn tegen „te lang" werken, dan zou — naar de meening dezer leden — de oplossing, met handhaving van de bestaande sluitingsuren, gevonden kunnen worden in het toelaten van een ploegenstelsel, zoodanig ingericht, dat geen winkelbediende langer dan 9 uur per etmaal te werken heeft.

Uit het voorstel van het Bestuur, waarbij verboden wordt winkelpersoneel langer dan 9 uur per etmaal in den winkel aanwezig te hebben, meenden deze leden echter te moeten opmaken, dat het Bestuur bezwaren heeft tegen het zooeven uiteengezette ploegenstelsel. Zij zouden dit kunnen verklaren, wanneer de klacht gericht is tegen „te laat" werken, of wanneer het Bestuur meent voor alle winkeliers de concurrentievoorwaarden gelijk te moeten maken. Wat het laatste betreft zou immers de gedachtengang van het Bestuur deze kunnen zijn: winkels met meer dan één bediende kunnen zonder bezwaar het ploegenstel invoeren; in winkels, waarin slechts één bediende werkzaam is, kan dit niet en moet dus de patroon zelve bedienen, indien hij zijn zaak openhoudt gedurende den vollen tijd, waarin dit thans geoorloofd is. Deze winkelier heeft daardoor weinig aan zijn gezinsleven en zou gaarne zijn zaak eerder sluiten. Hij durft dit echter niet aan uit vrees clientèle te verliezen aan andere zaken, die, werkend in ploegenstelsel, zonder bezwaar den vollen tijd open kunnen blijven. Deze kleine winkelier moet dus beschermd worden en in zijn belang moeten de concurrentievoorwaarden gelijk gemaakt worden en alle winkels een korter aantal uren dan thans toegestaan is, open mogen blijven.

Deze leden zouden gaarne vernemen of bovenstaande gedachtenreeks inderdaad het standpunt van het Bestuur weergeeft Zij merkten echter op, dat uit één der ontvangen requesten blijkt, dat deze kleine winkelier niet vraagt om deze bescherming, integendeel zich schijnt te verzetten tegen verkorting van den tijdsduur gedurende welken het geoorloofd is een winkel geopend te hebben.

Mocht de klacht gericht zijn tegen „te laat" werken, dan zouden deze leden gaarne van het Bestuur vernemen of naar zijn meening hierin voldoende grond aanwezig is, om het werken in ploegenstelsel als bovenbedoeld te verbieden.

Voorts zouden deze leden gaarne vernemen, of het Bestuur wel rekening gehouden heeft eenerzijds met de winstcapaciteit der winkeliers, welke ongetwijfeld achteruit zal gaan, indien gedurende minder uren van den dag verkocht mag worden, anderzijds met de belangen van het publiek, waarvan een deel thans gewoon is in de avonduren zijn inkoopen te doen. En — zoo vroegen zij — deelt het Bestuur de meening, dat deze belangen geschaad zullen worden door de bepaling, als ontworpen?

Algemeen zou men bovenstaande vragen, welke zoo kort mogelijk geformuleerd werden, zóó uitvoerig beantwoord willen zien, dat de gedachtengang van het Bestuur en de motieven, die geleid hebben tot het voorstellen van dit ontwerp, duidelijk naar voren komen.

Meerdere andere leden verklaarden zich volkomen met de strekking van het Bestuursvoorstel te kunnen vereenigen. Met name verklaarden zij het geheel eens te zijn met de koppeling van inkrimping van de uren, gedurende welke de winkels geopend mogen zijn, aan beperking van den arbeidsduur van het winkelpersoneel. Het is naar hunne meening toch duidelijk, dat winkels van eenigen omvang niet open kunnen blijven zonder personeel en door een beperking van den arbeidsduur hiervan dus practisch gedwongen worden om te sluiten of wel in de hooge kosten van extra personeel zouden worden gejaagd, als zij toch open wilden blijven langer dan den door het Bestuur voorgestelden tijd van 11 uren. (Als het personeel om de beurt 2 uren of 1½ uur vrij krijgt, zouden juist de bedoelde 11 of zelfs 10½ uur bereikt zijn. Wil dit mogelijk zijn, dan zou echter de redactie van art. 2ter wijziging behoeven.)

Een wettelijke regeling, waarbij een groep van de winkels (die, welke met personeel moeten werken) in een ongunstigere positie ten opzichte der andere (zij, die zonder personeel kunnen werken) werd gedrongen, zou naar de meening dezer leden zeer onbillijk zijn.

Deze leden gaven grif toe, dat de handel in dit opzicht met het oog op het vreemdelingenverkeer zoo weinig mogelijk aan banden moet worden gelegd. Gezien echter den staat door een groep requestranten overgelegd, waaruit duidelijk blijkt, dat bij eene winkelsluiting zelfs om 6.30 uur het nadeel, dat de handel kan ondervinden, zeer miniem is, waren deze leden er van overtuigd, dat de financieele gevolgen van een sluitingsuur zelfs van 6.30 uur geenszins kunnen opwegen tegen de naar hun gevoelen enorme moreele voordeelen verbonden aan dat sluitingsuur.

Deze leden waren van meening, dat bij de behandeling van een zoo delicaat onderwerp niet uitsluitend gelet mag worden op de geringe materieele belangen, maar hoofdzakelijk op den moreelen kant van het probleem. Het is — aldus deze leden — ontegenzeggelijk, dat de bestaande winkelsluitingverordening waarbij de opening- en sluitingsuren der winkels zijn gesteld op respectievelijk 5 uur v. m. en 8 uur n. m. den weg openlaat tot de grootste misstanden, die ook niet zijn uitgebleven. Zij betoogden, dat elke beperking van den arbeidsduur met handhaving van de bestaande sluitingsuren ten nadeele van het personeel zal zijn, aangezien dan belangrijke loonsverlaging niet zal kunnen uitblijven. Aan de bestaande wantoestanden kan, naar hunne meening, alleen een einde worden gemaakt door bepaling van een algemeen sluitingsuur van 6.30 of 7 uur en den openingstijd te stellen voor de manufactuurwinkels op 8 uur en voor de provisiewinkels op 7 uur v. m.

Weer andere leden verklaarden zich met het betoog der leden daar juist aan het woord voor wat betreft de sluitingsuren niet te kunnen vereenigen. Zij pleitten voor het behoud der tegenwoordige sluitingsuren en zouden door een ploegenstelsel in het personeel willen voorzien. Deze leden vereenigden zich ten aanzien van het sluitingsuur met het door de Kamer van Koophandel betoogde. Zij hebben de overtuiging, dat vervroeging van het sluitingsuur ten nadeele zal komen van een groote groep handelaren en van het koopend publiek, vooral van de zeelieden: de bemanning van stoombooten, zeilschepen en barkjes, die in onze haven liggen en welke tot 5 of zes uur des namiddags moeten werken en tijd moeten hebben om zich te kleeden, om te eten, enz. en die daarom niet eerder hunne inkoopen kunnen doen dan na 6 of 7 uur des avonds, waarvan volgens deze leden de drukke uren van 6 tot 8 uur 's avonds in de Prinsenstraat en de Columbusstraat een bewijs zijn. En dit betreft, aldus deze leden, niet alleen de schepelingen van de 19 schepen, door de 54 koplieden-requestranten bedoeld, doch de bemanning van alle tankschepen, omdat deze tot 5 uur 's namiddags moeten werken. In het algemeen zou vervroeging der sluitingsuren het koopen door het publiek bemoeilijken en zouden deze leden niet willen meewerken tot een maatregel, die den handel benadeelt en niet bepaald geboden is.

Hiertegenover herhaalden de leden eerder aan het woord hun betoog, dat beperking van den arbeidsduur van het personeel zonder beperking der uren gedurende welke de winkels open mogen zijn, benadeeling van een zekere groep winkels (die met personeel moeten werken) tegenover een andere groep (die zonder personeel kunnen werken) en van het winkelpersoneel ten gevolge zal hebben en dat het voorgestelde systeem zeer weining nadeel voor den handel zal veroorzaken. Wat de bemanning der schepen na 6.30 uur of 7 uur 's avonds nog koopt, is naar de meening dezer leden n. l. niet van zooveel gewicht (de drukte in de Prinsenstraat en de Columbusstraat om dien tijd achtten zij problematisch), terwijl ook anderzijds velen dezer schepelingen zich aan den nieuwen toestand zullen aanpassen. Zij opperden ten opzichte van het ploegenstelsel het bezwaar der vrijwel onmogelijke controle over den arbeidsduur. Daarbij zou het ploegenstelsel de kosten der winkels, die met personeel moeten werken, verzwaren, waardoor de concurrentie tegenover hen, die het zonder of met weinig personeel kunnen doen, moeilijker wordt. De met ploegenstelsel werkende winkelier zal verder, werkende met hetzelfde personeel in verschillende ploegen,

Ad III. De leden, die blijkens de algemeene beschouwingen tegen verdere beperking der uren, gedurende welke de winkels open mogen zijn, waren, zouden tusschen de woorden „verboden" en „winkelpersoneel" in het voorgestelde art. 2ter willen voegen: „hetzelfde", waardoor het werken in ploegenstelsel mogelijk wordt.

De leden, die de bovenbedoelde bepaalde openings- en sluitingsuren voorstelden, verzochten met hun ten aanzien van dit artikel 2ter in de algemeene beschouwingen gemaakte opmerkingen rekening te houden.

Met de verschillende meeningen ware rekening te houden ten aanzien van het voorgestelde art. 2quater.

Ad IV. Verschillende leden achtten het noodig de uitzondering sub e bedoeld te handhaven, omdat het kan voorkomen, dat kranten 's avonds moeten worden rondgebracht. De leden, die voor het behoud van het sluitingsuur op 8 uur n. m. waren, vonden het echter voldoende, als tot dat uur gelegenheid tot verkoopen van kranten bestaat.

Het schrappen van de uitzondering sub f. bedoeld werd algemeen eenerzijds onnoodig en anderzijds ongewenscht geacht. Reeds wordt ijs uit zijn aard 's avonds niet verkocht, aldus werd betoogd, en hoe zou men, als deze uitzondering verviel, moeten doen ingeval het noodig is wegens ziekte?

De personen, die in verband met de artikelen onder i bedoeld bezig zijn, zijn dit in hoofdzaak reeds in verband met de uitzondering onder e vermeld. Gemeend werd, dat het dus geen zin zou hebben de uitzondering onder i bedoeld in te trekken. De overige verkoop in de avonduren der bedoelde artikelen achtte men niet van dien omvang, dat deze aanleiding zou zijn de uitzondering in te trekken.

Enkele leden zouden er ook niet voor zijn, de uitzondering onder k bedoeld te doen vervallen. Zij stelden het geval, dat een auto in het ongereede was geraakt en vonden het bezwaarlijk, dat deze dan niet na 6.30 uur of 8 uur zou kunnen worden teruggehaald.

Algemeen achtte men het beter ook de uitzondering onder m bedoeld te handhaven. Die onderdeelen kan men meermalen 's avonds plotseling noodig hebben, dacht men.

Waar de memorie van toelichting daaromtrent geen mededeeling doet, zou men algemeen gaarne ingelicht worden omtrent de gronden, waarop het Bestuur van meening is, dat de onder de bedoelde letters genoemde winkels niet van eene toepassing der verordening behoeven te worden uitgezonderd.

Een van de leden, die de tegenwoordige openings- en sluitingsuren gehandhaafd wilden zien, gaf ten slotte in overweging het onderhavige ontwerp in te trekken en in stede daarvan een ontwerp in te dienen, uitsluitend strekkende tot bescherming van het winkelpersoneel.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 24n. December 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

bij een openingsuur van 7 uur v. m. en een sluitingsuur van 8 uur n. m., dus 13 uur openblijven, terwijl het personeel slechts 9 uur per dag mag werken, gedurende 8 uur per dag met half personeel moeten volstaan, wat neerkomt op 2/3 van den dag.

Een lid zou bij de beperking van den arbeidsduur van het personeel willen voorschrijven, dat telkens hoogstens achtereenvolgens 5 uur gewerkt mag worden. Dit lid zou niet alleen den arbeidsduur van winkelbedienden willen beperken, maar met uitzondering van wachtloopers e. d. van allen, die dergelijk werk als winkelbedienden verrichten, als kantoorpersoneel.

Men verzocht het rapport van de commissie benoemd bij G. B. dd. 29 Augustus 1931 No. 1243 ter bestudeering o. a. van het onderwerp der winkelsluiting, ter inzage te mogen ontvangen.

Artikelen.

Ad art. 1, I. Een deel der leden vond het voorzichtiger de in het eerste deel van I bedoelde toevoeging niet te doen plaats hebben. Zij kan toch zeer ruim worden opgevat en is niet bepaald geboden. Immers kan men, waar het de bedoeling is, duidelijker te doen uitkomen, de kappers- en barbierswinkels mede onder de toepassing der verordening vallen, deze — eenvoudiger — noemen. De voorgestelde toevoeging zou — aldus deze leden verder — medebrengen, dat voor doktoren, hospitalen, tandartsen, redactiebureaux, het kabelkantoor, praktizijnskantoren, de electrische centrale, repairshops en zelfs voor plantagehouders uitzonderingen gemaakt moeten worden. Deze leden verwezen naar de overeenkomstige woorden voorkomende in de voorgestelde definitie van winkelpersoneel, waartegen dezelfde bezwaren gelden. Deze sprekers betoogden, dat zij aan het doel van het ontwerp, wantoestanden ten aanzien van het winkelpersoneel te verhelpen, gaarne willen meewerken; dit moet echter huns inziens niet voeren tot uitbreiding der werkingsfeer als voorgesteld waardoor de verordening buiten het begrip „winkelsluiting" zou reiken en meer op een werktijdenregeling zou gaan lijken.

Een ander deel der leden kon zich wel met de in het eerste deel van I voorgestelde toevoeging en met de overeenkomstige woorden in het tweede deel vereenigen en wel met het oog op de volledigheid. Naar hunne meening zouden de door de vorige sprekers genoemde uitzonderingen gevoeglijk vermeld kunnen worden.

De vraag werd gesteld of de woorden „in dienst betrekking" voorkomende in het voorgestelde 3de lid van art. 1 slaan op het geheele daarop volgende deel van den zin of slechts op dat deel eindigende met „aflevert". Meenende, dat het eerstbedoelde het geval is, gaf men algemeen in overweging de woorden „in dienstbetrekking" tusschen komma's te plaatsen, waardoor wellicht de bedoeling duidelijker zal uitkomen.

Ad II. Enkele leden — zij, die blijkens de algemeene beschouwingen tegen verdere beperking der uren, waarop de winkels open mogen zijn, waren — konden zich niet met de voorgestelde toevoegingen vereenigen.

Andere leden, waaronder enkelen van hen, die zich blijkens de algemeene beschouwingen nog geen bepaalde opinie omtrent de voorgestelde beperkingen gemaakt hadden, waren van meening, dat de voorgestelde regeling aanleiding zal zijn, dat men in de stad een verscheidenheid van openings- en sluitingsuren zal krijgen, wat hun niet gewenscht voorkwam. Zij zouden het ook regelmatiger achten, dat de winkels slechts geopend mogen zijn gedurende de uren, dat zij winkelpersoneel mogen hebben. Deze sprekers vereenigden zich dan ook ten deze met de sprekers, die blijkens de algemeene beschouwingen vervroegde vaste openings- en sluitingsuren aanbevolen. Deze laatste leden deden het voorstel om in stede van te bepalen, dat de winkels op Zondag gedurende 4 uren en in de week gedurende 11 uren open mogen zijn, vast te stellen, dat de winkels geopend mogen zijn in de week van 8 uur v. m. (provisiewinkels 7 uur v. m.) tot 6.30 uur n. m., met recht van het personeel om in het geheel 1½ uur per dag per persoon vrij te zijn. Op Zondag zouden de winkels open kunnen zijn van 8 uur v. m. (provisiewinkels 7 uur) tot 12 uur of van 9 — 1 uur.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—26.

Verordening van den....., tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Burgelijk Wetboek voor de kolonie Curaçao te wijzigen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Het tweede lid van artikel 1397 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao vervalt.

Artikel 2.

Aan het recht, zooals het luidt ingevolge het vervallen van het tweede lid van artikel 1397 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, zijn mede onderworpen de bij dat lid bedoelde rechtsvorderingen, welke reeds geboren op het tijdstip van de inwerkingtreding dezer verordening, op dat tijdstip nog niet zijn te niet gegaan.

Artikel 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—26.

Verordening van den....., tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Bij wet van den 23sten Mei 1935 tot het doen vervallen van artikel 1416, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, afgekondigd in het Staatsblad No. 307, is een gedeeltelijke wijziging van dat Wetboek tot stand gekomen, welke beoogt het contact tusschen de verjaringstermijn der civiele vordering tot schadevergoeding wegens daden, welke tot strafvervolging kunnen aanleiding geven, en de verjaringstermijn, verbonden aan de strafvordering zelve, te verbreken.

De voornaamste overweging, welke de Wetgever tot de vervalling van het tweede lid van artikel 1416 deed besluiten, was de ongerijmdheid waartoe de handhaving van dergelijke regeling leidt. Ter illustratie moge worden verwezen naar de Memorie van Toelichting op het Nederlandsch ontwerp, waarvan de volgende passage wordt overgenomen:

„Indien een aanrijding niet den dood of lichamelijk letsel van een ander tot gevolg heeft gehad, is in den regel de eenige strafvervolging, waartoe de onrechtmatige daad kan leiden, eene wegens overtreding van het Motor- en Rijwielreglement. Een dergelijk delict is eene overtreding, welke in een jaar verjaart, waardoor ook de civiele vordering tot schadevergoeding in een jaar vervalt. Dit geschiedt niet, wanneer de rechter uitmaakt, dat de onrechtmatige daad *niet* tot eene strafvervolging aanleiding kan geven, of wel dat zij, al leveren enkele harer elementen een strafbaar feit op, daarenboven nog ruimte laat voor eene burgerrechtelijke vordering, gegrond — althans mede gegrond — op andere elementen dan die, welke het strafbare feit opleveren. Deze redeneering wordt dan ook wel door de rechtspraak gevolgd, waaraan wel niet vreemd zal zijn de wensch om, in navolging van de Fransche rechtspraak, de beteekenis van artikel 1416, lid 2, zooveel mogelijk te beperken.

Men komt dan tot eene redeneering, volgens welke b. v. een autobestuurder, die, door niet de voorgeschreven zijde van den weg te houden, andermans auto had aangereden en beschadigd en derhalve strafrechtelijk zou kunnen worden vervolgd op grond van overtreding van het Motor- en Rijwielreglement wegens het rijden aan de verkeerde zijde van den weg, toch niet van den korten verjaringstermijn in het civiele geding kan profiteeren, op grond dat naast de overtreding nog staat de beschadiging van den aangereden auto, welke niet tot strafvordering aanleiding kan geven.

Het feit, dat het aldus van eene zeer subtiele onderscheiding kan afhangen, of de benadeelde partij hare civiele vordering gedurende slechts een jaar of gedurende dertig jaar heeft, geeft aanleiding tot eene onzekerheid, die moeilijk verdedigbaar is.

Maar er is meer. Indien de onrechtmatige daad — en ondergeteekende neemt maar weder, als het meest voorkomende, eene aanrijding door een automobiel — den dood van den aangeredene heeft veroorzaakt of zwaar lichamelijk letsel, zal de civiele rechtsvordering, in verband met de verjaring van de strafvordering ter zake van het misdrijf van art. 307 Wetboek van Strafrecht, in zes jaar vervallen. Heeft de aanrijding echter slechts zaakbeschadiging ten gevolge gehad, dan behoudt de benadeelde zijne vordering dertig jaar. Het is begrijpelijk, dat dit stelsel „absurd" is genoemd."

In verband met de wenschelijkheid om de Curaçaosche Wetgeving zooveel mogelijk met de Nederlandsche in overeenstemming te houden wordt, aangezien ook in Curaçao dergelijke bezwaren zich kunnen voordoen als die welke bij de toepassing van artikel 1416, lid 2, Ned. B. W. in Nederland

hebben voorgedaan, voorgesteld de overeenkomstige wetsbepaling, voorkomende in het tweede lid van artikel 1397 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao te doen vervallen.

Willemstad, den 15den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 – 1936-26.

Verordening van den..... .....,
tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

Voorloopig Verslag.

No. 3

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.
Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 8n. November 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—27.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Voorloopig Verslag.

No. 1.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 38 van het zittingsjaar 1934–1935).

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

De afdeelingen stemden in beginsel in met de ontworpen regeling, die het recht van een door een bedrijfsongeval of beroepsziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling vastlegt.

Vele leden vernamen met bevreemding de meening van het Bestuur, dat voor Curaçao met een ongevallenregeling niet langer te wachten is. Zij wezen er op, dat in de memorie van toelichting van de eerst zeer onlangs bij den Raad ingediende en reeds aangenomen ontwerp-verordening tot verplichte aangifte van bepaalde ongevallen en beroepsziekten gewezen werd op de noodzakelijkheid, de beschikking te krijgen over nauwkeurige en volledige statistische gegevens omtrent aantal, aard en verloop der beroepsongevallen en -ziekten, de daardoor veroorzaakte kosten, enz. Zij hadden toen den indruk gekregen, dat naar de meening van het Bestuur voorzieningen op het gebied van beroepsongevallen kwalijk te treffen waren zonder de beschikking te hebben over uitvoerige en over meerdere jaren loopende statistieken als evenbedoeld. Des te noodiger zouden die gegevens zijn — aldus werd door deze leden betoogd — omdat men tegenover de vraag of het invoeren der voorgestelde verordening wel zeker in het belang van den arbeider zal zijn, wijfelend staat: aan het invoeren der regeling is n.l. ook het gevaar verbonden, dat vele arbeiders in de toekomst minder zullen krijgen dan nu. Het belangrijkste deel der werkgevers toch is nu royaler dan zij bij de inwerkingtreding der voorgestelde regeling behoeven te zijn, terwijl zij, die nu in gevallen als in de verordening bedoeld geene uitkeeringen doen, dat ook niet zullen na het tot stand komen der verordening, niet omdat zij het niet willen, doch omdat zij het niet kunnen. Welke is dan het nut der verordening, zoo vroeg men zich af, die den weg opent voor chicanes. In Europa was de toestand anders vóór de invoering van regelingen als deze. Daar werden toen door de meeste werkgevers geen uitkeeringen gedaan en bestond er dus reden voor de belangen van den arbeider op te komen. Gemeend werd, dat tegenover het nadeel, dat de groote meerderheid der arbeiders kan hebben bij de invoering der verordening, slechts een klein en nog wel problematisch voordeel der minderheid staat. Doch de arbeider wil *rechten* hebben werd opgemerkt: door een wettelijke regeling weet men, waar men aan toe is. Dit streven werd erkend en ook, dat men bij de behartiging der belangen der ingezetenen goed doet rekening te houden met gevoelens van bevolkingsgroepen. Dit mag echter niet voeren tot het uit het oog verliezen, dat de Koloniale Raad aangewezen is om de *werkelijke* belangen der bevolking te behartigen. In dit verband speet het enkelen dezer sprekers dan ook in die mate, dat het onderzoek, dat door de verordening tot verplichte aangifte van bepaalde ongevallen en beroepsziekten zou plaats hebben en waardoor men in staat gesteld zou zijn om, staande tegenover een ontwerp-regeling als de onderhavige, met meer kennis van zaken te spreken,

niet heeft plaats gevonden, dat zij in overweging gaven de verordening nog eerst een jaar te laten werken. Aan de hand van de dan te verkrijgen gegevens omtrent de vraag hoe voor de werknemers en hunne familie in gevallen als in de onderhavige ontwerp-regeling bedoeld, gezorgd wordt, zal het wenschelijke der invoering daarvan beter beoordeeld kunnen worden.

Andere leden juichten de indiening van deze ontwerp-ongevallenregeling positief toe en wilden aan haar werkingssfeer nog uitbreiding geven. Waarom — zoo vroegen deze leden — is de regeling enkel gedacht ten aanzien der bedrijven, welke meer dan normaal gevaarlijk geacht worden en niet uitgestrekt tot alle, die gevaarlijk zijn? In Holland, aldus werd aangevoerd, zijn behalve de uitzonderingen, alle bedrijven getrokken binnen den kring der verplichtingen voortvloeiende uit de ongevallenregeling en heeft de limitatieve opsomming als in dit ontwerp niet plaats.

Daartegenover werd echter opgemerkt, dat men ook in Holland begonnen is met een opsomming als hier.

Vele leden, in aanmerking nemend de ongunst der tijden en de moeilijke economische omstandigheden, waarmede ook de Curaçaosche samenleving in ernstige mate te kampen heeft, betoogden, dat het thans wel uiterst moeilijk is eenige verdere verzwaring van lasten te dragen. Zij meenden dan ook, dat bij het beramen van sociale voorzieningen zeer voorzichtig te werk gegaan moet worden en dat de op te leggen lasten tot een minimum beperkt behooren te blijven.

Vele leden konden zich vereenigen met de opvatting van het Bestuur, dat het systeem van verzekeringsplicht op onoverkomelijke bezwaren zou stuiten.

Andere leden vroegen of niet een filiaal van de Rijksverzekeringsbank hier gevestigd zou kunnen worden. Ook dachten deze leden aan het stichten van een fonds, waaruit bijgesprongen zou kunnen worden in geval van insolvabiliteit van werkgevers en deelden naar aanleiding van een opmerking anderzijds, dat in Nederlandsch-Indië er over gedacht is om gedurende een aantal jaren toe te zien hoeveel werkgevers in dien tijd insolvent zouden worden en dan eventueel bij te springen, mede, dat zij die proef gaarne hier genomen zouden zien, waarop anderzijds weer werd opgemerkt, dat die proef reeds in het ontwerp zit.

Vele leden meenden, dat door het gekozen stelsel van wettelijk verplichte uitkeeringen de belangen der werknemers voldoende behartigd worden. Zij wezen er op, dat, afgezien nog van het feit, dat vele werkgevers aan een stelsel van eigen verzekering de voorkeur zouden geven, de administratiekosten van een filiaal der Rijksverzekeringsbank alhier zouden gedragen moeten worden door de werkgevers, die daardoor geheel onnoodig zwaarder belast zouden worden.

De afdeelingen deelden de meening, dat een verplichting van de bedrijven tot het stellen van zekerheid voor de nakoming der verplichting voorshands eenerzijds onnoodig en andererzijds ongewenscht is en dat het zich laat aanzien, dat de instelling van arbitrage-commissies tot berechting van eventueele geschillen achterwege kan blijven, temeer, waar verwacht mag worden, dat de procedure voorgesteld in de artikelen 17 en 18 veel zal bijdragen tot beperking van het aantal geschillen, waarin de rechter moet uitspraak doen.

Ten slotte vroegen de afdeelingen in het geval het Bestuur het ontwerp belangrijk wijzigt, een nieuwen tekst te mogen ontvangen.

Artikelen.

Ad art. 1. Gevraagd werd, waarom in de tweede categorie van personen, die niet als arbeiders worden beschouwd, echtgenooten van den werkgever vermeld zijn. Dit zal wel een enkelvoud moeten zijn, meende men.

Men meende, dat tusschen de zinsneden „ouders, echtgenooten en inwonende kinderen van den werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten;" en „onder loon, elke uitkeering, welke de arbeider als vergoeding voor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt;" abusievelijk uitgevallen zijn de woorden: „Voor de toepassing dezer verordening wordt verstaan:".

De aandacht werd er op gevestigd, dat niet betaling per maand, doch per week alhier usance is. Met het oog hierop

stelde men voor het weekloon als basis te nemen.

Opgemerkt werd, dat het loon van ongeregelde werkers, als bij de schepen, moeilijk te berekenen zal zijn: alle soortgelijke arbeiders verkeeren in hetzelfde geval. Hoe stelt het Bestuur zich voor deze moeilijkheid op te lossen, zoo werd gevraagd.

Men meende, dat niet het laatst genoten weekloon, doch het gemiddelde in het aan het ongeval voorafgaande jaar genoten weekloon als basis genomen moet worden. Indien de arbeider nog geen jaar onafgebroken in dienst is van den werkgever, dan is het gemiddelde van het in de volbrachte dienstperiode verdiende loon te nemen. De andere leden van het artikel zijn dienovereenkomstig te wijzigen.

Aangedrongen werd op zoodanige wijziging der bepalingen, dat slechts met het vaste loon rekening gehouden wordt, hetgeen billijker en administratief eenvoudiger werd geacht.

Ad art. 2. De bespreking van dit artikel gaf aanleiding tot drie vragen. In de eerste plaats werd het geval gesteld, dat de arbeider sub. 1 b. bedoeld reeds onder een buitenlandsche ongevallenregeling valt, en gevraagd of hij dan twee uitkeeringen zal krijgen. Men meende, dat dan òf die arbeider niet onder deze regeling moet vallen òf hem de keuze gelaten moet worden onder welke regeling hij wenscht te vallen òf deze regeling zal moeten gelden voor zoover de buitenlandsche minder uitkeert. Aan dit laatste werd de voorkeur gegeven, waarom ter zake een bepaling werd voorgesteld als deze: „Indien de onder sub 1 b. bedoelde arbeider bij voorkomend geval uitkeering ontvangen zou volgens deze regeling en een buitenlandsche ongevallenregeling, gaat de verplichting van den werkgever sub a bedoeld niet verder dan voor het meerder bedrag, dat hij volgens deze regeling zou krijgen.".

Het tweede geval was het volgende: Op een vreemd schip, wel vertegenwoordigd op Curaçao, Curaçaosche ingezetenen gemonsterd hebbende bij den consul van het land, waar het schip thuis behoort, krijgt een dier Curaçaosche ingezetenen een ongeluk in een vreemd land, waar geen ongevallenverzekering bestaat. Is dan, zoo vroeg men, de eigenaar van het schip aansprakelijk?

Dezelfde vraag geldt ten slotte indien in dat vreemde land wel een ongevallenverzekering bestaat, toepasselijk op Curaçaosche ingezetenen.

Ad art. 3. Ten aanzien van het eerste lid werd allereerst voorgesteld in plaats van „tengevolge van of in verband met de uitoefening van het bedrijf" te lezen: „in het bedrijf van zijn werkgever in onmiddellijk verband met de uitoefening van zijn te verrichten arbeid". Naar het oordeel der afdeelingen moet duidelijk blijken, dat het ongeval in onmiddellijk verband moet staan met de uitoefening van den te verrichten arbeid.

Voorts zouden de meeste leden „opzet" steeds bevrijdend willen zien werken ook in de gevallen, dat de arbeider zich opzettelijk in gevaar begeeft of gegeven veiligheidsvoorschriften opzettelijk niet in acht neemt.

Ernstig bezwaar bestaat bij de meeste leden ook tegen een schadeloosstelling, zij het van 50%, indien het ongeval te wijten is aan dronkenschap van of het gebruik van bedwelmende middelen door den arbeider. Niet genoeg kan naar de meening dezer leden worden aangedrongen op het schrappen dezer bepaling.

Ook grove schuld behoort naar de meening der meeste leden geheel bevrijdend te werken.

De meeste leden stelden dan ook voor de laatste zinsnede van de eerste alinea te lezen als volgt: „.....tenzij de arbeider het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt, of opzettelijk zich in gevaar heeft begeven, of door den werkgever bekend gestelde veiligheidsvoorschriften opzettelijk niet heeft nageleefd; of het ongeval te wijten is aan dronkenschap van of het gebruik van bedwelmende middelen door den arbeider; of de arbeider zich ter zake van handelingen, welke op het ontstaan onderscheidenlijk afwenden van het ongeval van invloed konden zijn, heeft schuldig gemaakt aan grove nalatigheid, onvoorzichtigheid of roekeloosheid; of indien het ongeval in verband staat met eenige als misdrijf strafbare gedraging van den arbeider.".

Aangezien naar de meening der meeste leden gewone schuld

gedeeltelijk behoort te bevrijden, stelden zij voor de eerste zin van de tweede alinea te lezen: „De werkgever is tot de helft der schadeloosstelling verplicht, indien het ongeval te wijten is aan de lichte schuld van den arbeider.".

Andere leden konden zich niet met het bovenstaande, door de meeste leden betoogde, vereenigen. Naar hunne meening behoort er toezicht te zijn, dat de arbeider zich niet aan de bedoelde misslagen schuldig maakt. Deze sprekers betoogden, dat bepalingen, als door de meeste leden daareven voorgesteld, in de Hollandsche regeling niet zijn opgenomen en waren van gevoelen, dat, waar het ontwikkelingspeil van den Hollandschen arbeider over het algemeen hooger staat dan dat van den Curaçaosche, dergelijke strenge bepalingen à fortiori hier beter weggelaten kunnen worden.

Deze leden zouden er, niettegenstaande de betrekkelijke mededeeling van de memorie van toelichting, wel toe geneigd zijn iets te voelen voor omschrijving van het begrip „ongeval".

Ad art 4. De afdeelingen vatten wel de strekking der bepaling, doch konden de redactie niet duidelijk vinden. Zoo begreep men den derden zin niet en evenmin wat met „aangenomen werk" bedoeld wordt. Men meende, dat van dezen term verschillende interpretaties mogelijk zijn, zooals b.v.: werk aangenomen door den arbeider ten behoeve van den werkgever, of ten behoeve van den aannemer of door den aannemer ten behoeve van den werkgever. Men meende, dat de volgende redactie de bedoeling duidelijker tot uitdrukking brengt: „De werkgever is ook tot schadeloosstelling als voren verplicht jegens dengene, wien als voren een ongeval overkomt, indien deze persoonlijk arbeid verricht in des werkgevers onderneming, gelijksoortig aan die, welke door de arbeiders in het in de onderneming uitgeoefend bedrijf wordt verricht. voor een persoon, in dit artikel aannemer genoemd, met wien de werkgever een overeenkomst heeft aangegaan voor de uitvoering van eenig werk, of gedeelte van een werk ondernomen door den werkgever, mits de arbeider niet aangemerkt kan worden zelf een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen. Hetgeen de arbeider voor de verrichting van dien arbeid geniet, wordt als loon in den zin dezer verordening bedoeld. Indien door meerdere arbeiders voor den gezamenlijk verrichten arbeid één bedrag wordt genoten, wordt dit geacht door ieder dergenen, die den arbeid verricht hebben, voor een gelijk deel te zijn genoten. De werkgever, die op grond van het eerste lid verplicht is tot schadeloosstelling, is gerechtigd op zijn beurt schadeloos gesteld te worden door dengene, die bij ontstentenis van het eerste lid verplicht zou zijn geweest den arbeider schadeloos te stellen.

De arbeider kan de schadeloosstelling vorderen van den aannemer in plaats van van den werkgever.".

Ad art. 5. De leden. die blijkens de algemeene beschouwingen alle bedrijven onder de verordening wilden doen vallen, merkten met verwijzing naar hun evenbedoeld betoog op, dat in dit artikel 90% der bedrijven begrepen zijn en vroegen waarom niet ook de rest onder de uitkeeringsplichtige zou worden gebracht.

Andere leden merkten hiertegenover op, dat uitbreiding der uitkeeringsplichtige bedrijven veel gevaar zou loopen te stuiten op werkgevers, die onvermogend zijn te voldoen aan de verplichtingen.

De afdeelingen vestigden er de aandacht op, dat t. a. v. het scheepvaartbedrijf de materie gedeeltelijk reeds geregeld is in den vierden titel van het Tweede Wetboek van het Wetboek van Koophandel. Men meende, dat daarmede in dit artikel rekening gehouden zal moeten worden, daar de regeling niet eensluidend is.

Enkele leden vroegen of het wel billijk is, dat de bedrijven onder h bedoeld slechts voor wat betreft onderdeelen, waarin werkzaamheden worden verricht, overeenkomende met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf. uitkeeringsplichtig zullen zijn. De bedrijven onder a t/m g bedoeld zijn in hun geheel uitkeeringsplichtig.

Ad art. 6. Men betoogde, dat een maximum van f 90.— voor begrafeniskosten alleszins redelijk geacht kan worden, gezien de heerschende prijzen. Het stellen van een minimum werd onnoodig geacht. Voorts zag men gaarne achter het

woord „begrafeniskosten" toegevoegd: „in geval van overlijden van den arbeider ten gevolge van het ongeval", waardoor de eisch van causaliteit beter tot uitdrukking komt.

Voorts stelden de meeste leden voor om het maximum van het loon, dat in aanmerking komt voor de vaststelling van de uitkeering, te stellen op f 37,50 per week. Algemeen werd voorgesteld om het percentage van het loon, dat uitgekeerd wordt bij geheele ongeschiktheid terug te brengen tot 50%. Gewezen werd op de noodzakelijkheid de uitkeeringen op een bescheiden peil te houden en de realiteit niet uit het oog te verliezen, zonder onredelijk of onbillijk te worden. Ook werd opgemerkt, dat het leven van een invaliden arbeider zich op geheel natuurlijke wijze op een ander en lager niveau zal instellen, hetgeen in nog sterker mate bij den buitenlandschen arbeider, die naar zijn vaderland terugkeert, het geval zal zijn. Voorts werd wederom de wenschelijkheid betoogd, de lasten, die den werkgevers worden opgelegd, niet zwaarder te maken dan strikt noodig is.

Enkele leden zouden het maximum van het loon, dat in aanmerking komt voor de vaststelling der uitkeering willen stellen op f 50.— per week. Zij konden zich geheel vereenigen met het betoog der meeste leden evengemeld, waaraan zij nog toevoegden, dat deze regeling zal moeten gelden voor den minder ontwikkelden werkman, die niet voor zich zelf kan zorgen door zich zelf te verzekeren — wat de arbeider met inkomens tegen de f 300.— wel kan — doch vonden f 150.— wel weer wat te laag.

De afdeelingen stelden op grond van de reeds genoemde overwegingen voor het maximum van de uitkeering bij overlijden te stellen op 40% van des overledenen weekloon en het aandeel van elk kind op 5%.

De afdeelingen stelden voor in het eerste lid sub c tusschen „een" en „uitkeering" toe te voegen het woord „periodieke", immers wordt verderop gesproken van „periodieke uitkeering", waarmede bedoeld wordt de uitkeering sub c.

De afdeelingen zouden gaarne uitdrukkelijk vastgesteld zien, dat geheele ongeschiktheid tot werken beteekent ongeschiktheid tot het verrichten van werk van eenigerlei aard.

De afdeelingen gaven in overweging om de uitkeeringen wegens gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken liever in eens in percentages van het loon te bepalen.

De afdeelingen misten een bepaling betreffende den duur der uitkeeringen. Bij tijdelijke ongeschiktheid zal deze wel bepaald worden door den duur der ongeschiktheid.

Men achtte het doen eener uitkeering in de laatste zes genoemde invaliditeitsgevallen ongemotiveerd, aangezien de geschiktheid tot werken in deze gevallen niet wordt aangetast, en stelde derhalve voor de opsomming te sluiten met „verlies van een duim van de linkerhand"

De afdeelingen meenden, dat ter voorkoming van veel ongevallen, die het gevolg zijn van nonchalance zijdens den arbeider, een bepaling behoort ingevoegd te worden, waarbij wordt bepaald, dat de uitkeering eerst aanvangt op den vierden dag na dien, waarop het ongeval plaats had.

Enkele leden vroegen of het maatschappelijk element in de uit te keeren percentages is medegerekend. Deze sprekers waren van meening, dat de maatschappelijke invaliditeit van den arbeider beoordeeld zou moeten worden door een persoon, die zijn maatschappelijken toestand kent.

Het werd wenschelijk geacht het recht op uitkeering aan de weduwe slechts toe te kennen tot aan haar hertrouwen. Sommige leden merkten op, dat met een dergelijke bepaling niet steeds het gewenschte doel: voorkomen, dat de werkgever nog steeds uitkeeringen moet doen aan een weduwe, terwijl reeds een ander voor haar verantwoordelijk is, zal worden bereikt. In voorkomend geval zal het immers wel kunnen gebeuren, dat de weduwe met een man gaat samenleven zonder te huwen. Men zou dus ook den eisch van niet samenleven als evenbedoeld, moeten stellen.

Door de plicht tot het doen van uitkeeringen aan de weduwe wordt — aldus merkten vele leden op — aangezien de weduwe langer kan leven dan de man normaal gerekend zou kunnen werken, op den werkgever een meer dan normaal risico gelegd. Deze leden stelden daarom voor den duur der uitkeering aan de weduwe te beperken. Deze zou niet langer moeten duren dan tot het tijdstip, tot welke de man, normaal genomen, nog zou hebben kunnen blijven werken.

Kinderen beneden de 15 jaar kunnen met dispensatie van den Gouverneur trouwen, weshalve vóór „kind(eren)" te stellen ware: „ongehuwd(e)".

Men stelde voor in de zevende alinea tweede zin, tusschen de woorden „indien" en „loon" toe te voegen „en voorzoover".

Meerdere leden vroegen zich af of het wel billijk is, dat de uitkeering wordt voortgezet, wanneer de invalide arbeider in dienst gaat bij een anderen werkgever zonder toestemming van den uitkeerenden werkgever. Men meende deze vraag ontkennend te moeten beantwoorden en zag gaarne een bepaling opgenomen, dat de uitkeering eindigt wanneer de arbeider in dienst gaat bij een anderen werkgever zonder toestemming van den uitkeerenden werkgever. In de eerste plaats toch behoort de uitkeerende werkgever in aanmerking te komen om van de verdere diensten van den getroffen arbeider gebruik te maken. Andere leden, het volkomen eens zijnde met de gedachte aan het evengemelde ten grondslag liggende, gaven in overweging te bepalen, dat in geval de arbeider bij iemand anders dan de uitkeeringsplichtige werkgever gaat werken, dezelfde berekening als in de zevende alinea van dit artikel bedoeld, gemaakt zal worden.

De afdeelingen zouden gaarne willen vernemen waarom de beslissing omtrent de vraag of een arbeider blijvend geheel of gedeeltelijk ongeschikt is tot werken ligt bij den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst. Onder verwijzing naar de paragraaf „Vaststelling der Schadeloosstelling", meenden zij, dat de werkgever of de ambtenaar van art. 12 of de commissie van art. 18 in deze de bevoegde instantie is. Voor de andere eilanden dan Curaçao zou de in het ontwerp neergelegde procedure ook zeer omslachtig en dus onwenschelijk zijn.

In het voorlaatste lid van dit artikel wordt gesproken van „periodieke uitkeeringen hierboven bedoeld". Er zijn echter tweeerlei uitkeeringen: die aan den werknemer en die aan zijn nabestaanden. Daarmede is blijkbaar — aldus werd betoogd — geen rekening gehouden.

Naar de meening van vele leden behoort aan partijen te worden overgelaten desgewenscht de periodieke uitkeeringen om te zetten in uitkeeringen in eens. Het zal echter wenschelijk zijn te bepalen, dat deze omzettingen moeten plaats vinden uiterlijk voordat 12 maanden na het ongeval verstreken zijn. Van de omzetting dient aanteekening gehouden te worden in het Ongevallenregister, hetgeen in de verordening ware voor te schrijven. De voorlaatste alinea zou dan kunnen luiden: „Partijen kunnen tot uiterlijk twaalf maanden na het ongeval overeenkomen de uitkeeringen hierboven bedoeld om te zetten in uitkeeringen in eens, enz.". Andere leden wilden deze keuze aan den werkgever laten.

Enkele leden wilden ten deze vereenvoudigen: zij gaven in overweging te bepalen, dat behalve door kleine werkgevers, voor wie dat bezwaarlijk zou kunnen zijn, uitkeeringen in eens gedaan worden. In ieder geval — aldus werd door deze sprekers betoogd — ware bij vertrek van Curaçao van werkgever of werknemer de uitkeering of de rest der verschuldigde uitkeering in één bedrag te worden omgezet en uitgekeerd.

Bij overlijden zou deze uitkeering moeten bedragen 104 maal het weekloon.

Het wilde der afdeelingen voorkomen, dat aan volontairs, leerlingen en dergelijke personen, die in verband met hun opleiding nog geen loon ontvangen, bij tijdelijke ongeschiktheid geen uitkeering in geld betaald moet worden over den tijd, dat zij geen loon zouden hebben ontvangen, waren zij niet ongeschikt tot werken geweest en nooit meer dan wat zij zouden hebben verdiend. Immers het is niet logisch, dat deze personen, die geen of zeer laag loon ontvingen tijdens hun geschiktheid tot werken wel resp. een hoogere geldelijke uitkeering zouden ontvangen tijdens hun ongeschiktheid tot werken. De afdeelingen meenden, dat in dit artikel een uitzonderingsbepaling op artikel 1, in dezen geest geredigeerd, moet worden opgenomen.

Voorts meenden de afdeelingen, dat aan het artikel een bepaling zou moeten worden toegevoegd, voorschrijvende, dat de arbeider, die een periodieke uitkeering ontvangt, het eiland, waarop het bedrijf van zijn vroegeren werkgever gevestigd is, niet mag verlaten zonder diens toestemming op straffe van verlies van elke aanspraak op uitkeering. Deze bepaling is noodzakelijk om de controle zijdens den werkgever als

bedoeld in art. 20, jo. art. 7 mogelijk te maken. Men stelde de volgende redactie voor: „Vertrekt de getroffen arbeider zonder toestemming van den werkgever van het eiland, waar het bedrijf van den werkgever gevestigd is, dan vervalt het recht op eenigerlei uitkeering.".

Ad art. 7. Om voor de hand liggende redenen wenschten de afdeelingen allereerst de volgende bepaling te zien toegevoegd: „Wijziging van den ongeschiktheidsgraad zal geen verhooging der uitkeering ten gevolge kunnen hebben, indien die wijziging blijkens verklaring van den behandelenden geneesheer aan opzet of grove schuld of een buiten den dienst onstaan nieuw ongeval van den getroffene te wijten valt.".

Men zou verder gaarne willen vernemen bij wien de vordering tot herziening moet worden ingesteld.

Ten slotte zagen de afdeelingen achter het woord „ongeschiktheidsgraad", waar dit voor de eerste maal gebruikt wordt, gaarne toegevoegd de woorden „gewijzigd is of". Immers er kan naast onjuiste waardeering ook sprake zijn van volkomen natuurlijke wijziging van den ongeschiktheidsgraad.

Ad art. 10. De afdeelingen meenden, dat na art. 10 een nieuwe bepaling behoort ingelascht te worden om dubbele aanspraken te voorkomen. De volgende redactie werd voorgesteld: „De arbeider, die krachtens overeenkomst met den werkgever of krachtens een in het bedrijf van den werkgever geldende regeling in verband met een ongeval als in artikel 3 bedoeld reeds aanspraak kan maken op eenige schadeloosstelling zal op schadeloosstelling ingevolge deze ongevallenregeling slechts aanspraak kunnen doen gelden indien en voor zooverre deze de eerstbedoelde schadeloosstelling overtreft.".

De afdeelingen meenden, dat vóór art. 11 een nieuw artikel moet worden ingevoegd, luidende: „Op straffe van verlies van eenig recht op uitkeering moet de arbeider, wien een ongeval is overkomen, zoo spoedig doenlijk na het ongeval, mondeling of schriftelijk van het ongeval kennis geven of doen geven aan den werkgever of den voorman of den persoon onder wiens toezicht hij gewoon is te werken.

De werkgever is verplicht den inhoud van het eerste lid op daarvoor geschikte plaatsen in zijn onderneming bij voortduring bekend te stellen.".

Het is zonder meer duidelijk, dat het van het grootste belang geacht moet worden, dat de werkgever zoo spoedig mogelijk van een ongeval op de hoogte wordt gesteld.

Ad art. 11. Art. 2 in het eerste lid moet zijn art. 3.

De afdeelingen meenden, dat de woorden „wordt ingeroepen" vervangen moeten worden door „wordt verstrekt".

Men begreep niet de ratio van het voorschrift, dat de geneeskundige een oordeel moet geven over den tijd, gedurende welken de getroffene vermoedelijk gedeeltelijk of geheel ongeschikt tot werken zal zijn. Immers deze tijdsduur speelt geen rol in de vaststelling van de grootte der uitkeering.

Ad art. 12. Enkele leden merkten op, dat de door den Gouverneur bevoegd verklaarde ambtenaar zoo onafhankelijk mogelijk moet staan tegenover gouvernementsbedrijven en particulieren, waarom zij aanbevolen, dat hij direct onder den Gouverneur zal komen te staan.

Andere leden opperden bezwaren tegen het opdragen van het bedoelde onderzoek aan „personen" en meenden, dat voor die taak een vaste commissie van enkele deskundige ambtenaren behoort te worden ingesteld. Zonderlinge consequenties toch zouden kunnen intreden, indien niet-deskundigen met het hier bedoelde onderzoek belast worden.

Weer andere leden vroegen of niet met één ambtenaar kan worden volstaan. Zij stelden voor de redactie te doen luiden: „In de gevallen, waarin een onderzoek noodig geacht wordt, wijst de Gouverneur, voor zoover het Curaçao betreft, daartoe een ambtenaar aan, die ter plaatse het onderzoek zal verrichten. Wat betreft de overige eilanden, geschiedt dit onderzoek door of vanwege den Gezaghebber. Het proces-verbaal van dat onderzoek wordt ten spoedigste aan den Gouverneur onderscheidenlijk den Gezaghebber ingediend.".

Ad artt. 12 en 13. In deze beide artikelen worden bepalingen gemist omtrent 1o. wie bepaalt, wanneer een onder-

zoek moet plaats hebben en 2o. waarnaar onderzoek gedaan wordt.

Ad art. 18. De afdeelingen meenden, dat als partijen alleen beschouwd moeten worden de arbeider en de werkgever en dat het wenschelijk is dit in het 2de lid tot uitdrukking te brengen door toevoeging achter „terzake" van „tusschen den arbeider en den werkgever".

Opneming van een bepaling, dat de rechter uiteindelijk beslist, kwam enkelen leden wenschelijk voor.

Ad art. 20. Het kwam de afdeelingen wenschelijk voor om volledigheidshalve in den eersten zin achter „staan" toe te voegen de woorden: „de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.".

De tweede zin zou — aldus werd betoogd — moeten eindigen met de woorden: „en houdt de uitkeering op".

De afdeelingen stelden voor in den derden zin duidelijk tot uitdrukking te brengen, bij wien de arbeider zijn bezwaren moet inbrengen, door toevoeging van de woorden: „bij den werkgever", na „ingebracht".

Men voorzag moeilijkheden voor de eilanden van dit gebiedsdeel, waar slechts één geneesheer is en zou gaarne het gevoelen van het Bestuur ter zake vernemen.

Ad art 21. Ter verkrijging van een juister en vollediger geachte redactie, stelde men voor de bepalingen als volgt te lezen: „Elk vorderingsrecht van den arbeider of van zijn nagelaten betrekkingen krachtens de bepaling dezer verordening vervalt na verloop van een jaar na het ongeval onderscheidenlijk na het overlijden van den arbeider, enz".

In verband met de toelichting op dit artikel, kwam het juister voor het opschrift boven dit artikel te lezen: „Verval van het vorderingsrecht".

Ad art. 22. Men zou gaarne vernemen wat bedoeld wordt met „de wijze, waarop hij zijn bedrijf uitoefent".

In verband met het laatste lid werd gevraagd op welke wijze de werkgever tegen zijne plaatsing op de lijst zou kunnen opkomen.

Ad art. 24. Ten deze werd voor wat betreft de nadere bepaling van ongevallen, verwezen naar het opgemerkte ad art. 2, 1ste lid.

De afdeelingen vroegen te worden ingelicht omtrent de bedoeling van dit artikel: zal het artikel toepasselijk zijn op alle bedrijven of alleen op de bedrijven, waarop de verordening toepasselijk is?

Ad art. 25. Opgemerkt werd, dat dit artikel in het begin goed loopende, later niet zoo goed meer sluit. Men meende, dat de eerste i in Koolmonioxydevergiftiging moet vervallen en dat de eerste y in Kooldyoxydevergiftiging en zwaveldyoxydevergiftiging een i moet zijn.

Gaarne zou men willen vernemen welke ziekte wordt bedoeld met „ziekte tengevolge van het werken met luchtcompressoren".

Voorts meende men, dat de regels onder „Caissonziekte" en „Glasstaar" inspringend en met gewoon lettertype gedrukt hadden moeten worden, bij wijze van toelichting op de even bedoelde begrippen.

Het woordje „te" zou — aldus werd gemeend — beter gemist kunnen worden in den slotzin van dit artikel.

Ad art. 27. De afdeelingen spraken den wensch uit, dat de hier bedoelde regelen bij verordening worden vastgesteld. Immers worden de regelen omtrent „ongevallen" bij verordening vastgesteld, zoodat het daarmede in overeenstemming zou zijn ook de regelen bij de bedoelde ziekten te volgen bij verordening vast te stellen. Gevraagd werd of niet m.m. dezelfde regelen gevolgd zouden kunnen worden.

Ad art. 29. Men zou gaarne in plaats van „als wanneer" lezen „in welke gevallen".

Ad art. 31. Men meende, dat aan het slot verwijzing naar

art. 30 vergeten is, terwijl ten aanzien van het aangehaalde art. 27 werd verwezen naar het bij dat artikel opgemerkte.

Ad art. 34. Ten aanzien van „den leider van een onderzoek, daartoe krachtens art. 12 aangewezen" werd verwezen naar de laatste opmerking ad art. 12.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 30n. September 1935.

De Rapporteurs,

C. N. WINKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—27.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Memorie van Antwoord.

No. 2.

Het was ondergeteekende aangenaam te vernemen dat de Afdeelingen in beginsel met de ontworpen regeling instemmen.

Ondergeteekende heeft sinds jaren een ongevallenregeling, welke naar zijne meening een eisch van sociale rechtvaardigheid is, *urgent* geacht. Dat vele leden het tegendeel afgeleid hebben uit de omstandigheid dat nog niet lang geleden in de memorie van toelichting op het ontwerp-verordening tot verplichte aangifte van bepaalde ongevallen en beroepsziekten in het belang eener ongevallenregeling de noodzakelijkheid betoogd is van de beschikking over uitgebreid statistisch materiaal, is begrijpelijk, doch niet gemotiveerd.

Aanvankelijk toch is gedacht over de invoering van een ongevallen*verzekering*. In deze richting bewoog zich het advies van de destijds ingestelde Commissie voor sociale aangelegenheden. Aangezien na ampele studie een verzekering niet wel mogelijk geacht werd zonder de beschikking te hebben over statistische gegevens, werd *noodgedwongen* besloten allereerst maatregelen te nemen ter verkrijging van die gegevens. Het is er verre van dat bij ondergeteekende ooit het idee voorgezeten heeft dat de zaak gevoegelijk nog wel kon blijven rusten. Integendeel, de aangelegenheid bleef ondergeteekende bezig houden en toen hij kennis kreeg van een ontwerp-ongevallenregeling zooals men die zich eenige jaren geleden in Ned. Indië gedacht had — welke regeling als leidraad gediend heeft bij het ontwerpen van de voorliggende regeling — heeft hij zich gehaast het tegenwoordige ontwerp bij den Raad in te dienen. Zulks omdat hem dit een oplossing voorkwam en voorkomt niet alleen van de moeilijkheid welke de opzet van een ongevallen*verzekering* voor een klein gebied als Curaçao ondervindt maar ook van het bezwaar dat de invoering van een noodzakelijk geachte sociale maatregel geruimen tijd zou moeten worden uitgesteld wegens gemis aan gegevens welke om van eenig nut te kunnen zijn zich over vele jaren zouden moeten uitstrekken. Het ontwerp is immers van zoodanig eenvoudige structuur dat statistisch materiaal gemist kan worden.

Het verzamelen van statistische gegevens is daarom nog niet overbodig geworden. Het is niet onmogelijk dat op grond van die gegevens te eeniger tijd het inzicht wordt geboren dat wijziging van den grondslag der voorziening gewenscht en de materie beter anders te regelen is. Dit zal aan de toekomst moeten worden overgelaten.

Dat de arbeiders gevaar loopen, na het invoeren der regeling welke voorgesteld wordt, minder te krijgen dan wat de werkgevers hun thans toekennen is een uitspraak, welke met geen enkel bewijs gestaafd wordt en zeker te algemeen luidt.

Ondergeteekende kan de meening van hen, die klaarblijkelijk van de gedachte uitgaan dat thans alleen op grond van onvermogen van den werkgever uitkeeringen aan arbeiders, die daarvoor in aanmerking behooren te komen, achterwege blijven, niet deelen. Hij is ervan overtuigd, dat zonder dwingende maatregelen vele door een ongeval getroffenen niet of niet voldoende zullen worden gesteund, gelijk ook thans, blijkens feiten hem bekend, het geval is.

De leden, hierboven bedoeld, merken ten slotte op dat, alhoewel zij begrijpelijk vinden het verlangen van den arbeider naar een wettelijke regeling der materie en den wensch van het Bestuur om daarmee rekening te houden, het *werkelijk* belang der arbeiders door hen anders gezien wordt. Ondergeteekende wenscht zonder voorbehoud als zijn meening uit

te spreken dat de wensch naar een wettelijke regeling voortvloeit uit het verlangen dat rechtszekerheid wordt geschapen op een terrein waar zij noodig is en, in tegenstelling met andere landen, tot dusver ontbreekt.

De suggestie van enkele leden om nog een jaar te wachten en aan de hand van de gegevens, gedurende dat jaar verkregen omtrent de zorg der werkgevers voor hun arbeiders in gevallen als in het ontwerp bedoeld, de wenschelijkheid van de invoering van een ongevallenregeling te beoordeelen, wil voorkomen niet doelmatig te zijn. De wetenschap, dat hun standpunt, gedurende dat jaar ten opzichte van arbeiders in gevallen als in het ontwerp bedoeld, van overwegenden invloed zou zijn op de al of niet invoering eener ongevallenregeling, zou de werkgevers wellicht tijdelijk tot het nemen van voor de arbeiders gunstige beslissingen leiden, waardoor de wetgever de beschikking zou krijgen over niet deugdelijke gegevens.

Door de leden, die de indiening van het ontwerp toejuichten maar de werkingsfeer ervan gaarne nog uitgebreid zouden zien, is vermoedelijk over het hoofd gezien dat met meer dan normaal gevaarlijke bedrijven bedoeld zijn *werkelijk gevaarlijke* bedrijven.

Er dreigen den mensch overal gevaren. In een handelszaak, ook een bedrijf, staat de winkelbediende aan gevaren bloot. Doch een werkelijk gevaarlijk bedrijf kan men een handelszaak toch niet noemen.

Het meer dan normaal risico dat de werknemer, die in een werkelijk gevaarlijk bedrijf werkzaam is, loopt, vordert, dat men ten aanzien van zijn bestaan en dat van degenen, die van hem afhankelijk zijn, tot meer dan jegens arbeiders in een niet gevaarlijk bedrijf verplicht is, met name tot vergoeding van de schade tengevolge van de door de bedrijfsuitoefening veroorzaakte ongevallen.

Er moge voor het Nederlandsche stelsel dat „verzekeringsplichtig zijn alle bedrijven voorzoover zij niet van den verzekeringsplicht zijn vrijgesteld" iets te zeggen zijn, voor Curaçao waar het aantal bedrijven is te overzien, kan naar het oordeel van ondergeteekende met een limitatieve omschrijving worden volstaan. Er is gezorgd dat alle werkelijk gevaarlijke bedrijven onder de regeling vallen. Mocht van een omissie blijken, dan zou deze alsnog kunnen worden verholpen.

Aan de vele leden, die in verband met de ongunst der tijden een waarschuwend woord laten hooren, moge opgemerkt worden dat waar reeds zonder wettelijke verplichting, zooals verklaard is, grootere uitkeeringen worden gedaan dan door het ontwerp gevorderd wordt, de regeling economisch mogelijk blijkt.

De moeilijkst op te lossen vraag bij feitelijk elke ongevallenregeling is wel deze: hoe komt de arbeider het eenvoudigst aan zijn schadeloosstelling en wordt de werkgever het minst belast. Ondergeteekende heeft de zaak van alle kanten overwogen en blijft bij zijn in de memorie van toelichting uitgesproken overtuiging dat het hier gevolgde — Engelsche — stelsel voor Curaçao het beste is. Een verplichte verzekering zou, indien praktisch uitvoerbaar, de voorkeur verdienen. Doch het is, naar het voorkomt, niet mogelijk een doeltreffende verzekering in te richten. Een uitbreiding van de werkingsfeer van de Rijksverzekeringsbank tot Curaçao is volstrekt ondenkbaar; haar organisatie is zoodanig wettelijk geregeld dat zij zich niet kan bemoeien met de ongevallenzorg hier te lande.

Zoowel van het instellen van een fonds waaruit bij insolventie van den werkgever zou geput moeten worden als van het opleggen van een verplichting tot zekerheidstelling zal moeten worden afgezien, althans voorloopig.

Mocht, zoolang eene verzekering niet bestaat, blijken, dat één werkgever niet aan de verplichtingen, die de verordening hem kan opleggen, kan voldoen dan zal de particuliere liefdadigheid zoo noodig het gouvernement zich het lot van den betrokkene aantrekken.

Ad art. 1. Voor „echtgenooten" moet gelezen worden „echtgenoote".

— Er zijn tusschen de zinsneden „ouders, echtgenooten enz." en „onder loon enz." geen woorden uitgevallen. De drukker had den zin „Voor de toepassing enz." tot en met „arbeid verrichten" zóó moeten drukken dat bleek dat deze

behoort bij de definitie van „arbeider". De woorden „onder *loon* enz." maken één geheel uit met den aanhef: „In deze verordening wordt verstaan:"

— De afdeelingen hebben teveel gedacht aan den „ouvrier". Onder arbeiders in dit ontwerp zijn ook begrepen opzichters, geemployeerden enz. die bij de maand gesalarieerd worden. Vandaar dat ook het maximum loon, waarover bij art. 6 nader zal gehandeld worden, hooger is gesteld dan dat van een eenvoudig werkman. Daarom wordt gemeend dat het maandloon als basis moet behouden blijven.

Het gemiddelde loon van ongeregelde werkers is zeer wel te bepalen. Het zal niet moeilijk zijn uit te maken hoeveel personen gemiddeld gedurende b. v. een maand in een bedrijf, waar dergelijke arbeiders werken, hebben gearbeid en hoeveel zij gedurende dien tijd hebben verdiend. Aan de hand van de loonlijsten lijkt de berekening van een gemiddelde geen moeilijkheid op te leveren.

Dezerzijds kan niet worden ingezien waarom het laatst genoten loon als basis zou moeten worden afgekeurd. Eerstens is dat eenvoudiger en secundo in het algemeen billijk.

Billijk is echter niet dat de inwonende arbeider alleen uitkeering zou ontvangen op basis van zijn vaste loon. In dit geval is het administratief eenvoudig in strijd met het principe: uitkeering naar genoten loon.

Ad art. 2. Met een aanvulling, als geformeerd aan het slot van de eerste vraag, welke dan als 2de lid zou zijn op te nemen, kan ondergeteekende zich niet geheel vereenigen. Wel kan hij de aanvulling aanvaarden, zooals geformuleerd in de nota van wijzigingen.

Lid 2 wordt dan 3.

Wat de 2e en 3e vragen betreft meent ondergeteekende dat onze algemeene verordeningen behalve ten opzichte van hier gevestigde werkgevers (1ste lid van het artikel) haar werking niet kunnen uitstrekken buiten de grenzen van Curaçao, indien tractaten daartoe niet de bevoegdheid geven.

Ad art. 3. Ondergeteekende prefereert zijn redactie boven die door de Afdeelingen voorgesteld. Eventueel zou vóór „verband" kunnen worden ingevoegd „rechtstreeksch". Men zou anders met verweren kunnen komen welke voor elk geval den getroffene zouden verplichten te bewijzen dat op het oogenblik van het ongeval zijn werk daar en nergens elders was. Een portier b. v. zou men kunnen tegenwerpen dat hij zich niet van de poort had mogen verwijderen, een klerk, die den machinist een boodschap had over te brengen, b v. dat hij bij den ingang van de fabriek had moeten blijven staan en zich niet had moeten wagen bij den machinist die bezig was enz.

„Opzet" werkt volgens het ontwerp steeds bevrijdend. De rechter zal in elk bijzonder geval bij een beroep daarop hebben uit te maken of de omstandigheden waaronder het ongeval is geschied opzet uitwijzen.

Grove schuld is voor den „skilled labourer" wat onvoorzichtigheid is voor den man die nog slechts gedurende korten tijd in een fabriek werkt. Gemeend wordt dat, daar dus het begrip zeer relatief is, er bezwaar bestaat „grove schuld" op één lijn te stellen met „opzet". Lichte schuld behoort om die reden in geen geval in aanmerking te komen als bevrijdingsgrond.

De werkgever heeft er op toe te zien, dat zijn arbeider niet dronken aan den arbeid gaat. Een dronken arbeider is zijn loon niet waard en moet onmiddellijk naar huis worden gezonden. Door de regeling in het ontwerp opgenomen verplicht men den werkgever om op dit punt streng te zijn, wat voor den arbeider ongetwijfeld een zegen zal zijn. Het gaat n. h. v. niet aan om den arbeider c. q. diens vrouw en kinderen alléén te doen boeten voor dronkenschap, welke de werkgever had kunnen en moeten opmerken.

Ondergeteekende heeft bezwaar tegen wijziging van het artikel als door de Afdeelingen voorgesteld, doch wil de 1e alinea lezen zooals in de nota van wijzigingen is geformuleerd.

„Ongeval" is volgens de jurisprudentie een door een plotseling inwerkende gebeurtenis veroorzaakt letsel of een in een betrekkelijk korten tijd ontstaan letsel. Het wil ondergeteekende toeschijnen dat deze omschrijving van het begrip in de verordening niet behoeft te worden opgenomen. Vol-

doende lijkt ze hier te vermelden als geheel in overeenstemming met de opvatting, waarvan in de verordening is uitgegaan.

Ad art. 4. Ondergeteekende kan de redactie der Afdeelingen niet duidelijker vinden dan die van het ontwerp. Integendeel schijnt de zaak verkeerd te zijn begrepen. De uitdrukking „aangenomen werk" sluit zich aan bij art. 1616 B. W., waarin gesproken wordt van „bij aanneming van werk"; het werk dat „bij aanneming van werk" overeengekomen wordt is „het aangenomen werk." De arbeider is aannemer maar wordt als arbeider aangemerkt ten aanzien van den aanbesteder — werkgever.

Naar aanleiding van een opmerking van „Centraal Beheer", welke juist voorkomt, worden de woorden „gelijksoortig t/m verricht" vervangen door: „die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf".

Ad art. 5. Te dezen aanzien is in het algemeen deel van deze memorie uiteengezet waarom alleen de bedrijven die werkelijk gevaarlijk zijn uitkeeringsplichtig moeten zijn en waarom een limitatieve opsomming is ondernomen. De rechtszekerheid wordt erdoor gediend.

Het IIe boek W.v.K. is nog niet in werking getreden en bij de invoering ervan zal de IVe Titel voorloopig buiten werking blijven. Bij het nieuw voorgestelde art. 6 is met de arbeidsovereenkomst van schepelingen rekening gehouden.

De billijkheid van het bepaalde onder *h* wordt buiten twijfel geacht. Deze bedrijven behooren gedeeltelijk tot die genoemd onder *a* t/m *g* en overigens tot de bedrijven die niet uitkeeringsplichtig zijn.

Ad art. 6. Met het genoemde maximum voor begrafeniskosten — f 90.— — wordt accoord gegaan. Tegen een fixum van f 90.— is ook geen bezwaar. Derhalve wordt een nieuwe redactie gegeven:

„*b.* begrafeniskosten ingeval van overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval tot een bedrag van f 90.– ."

Zooals boven reeds opgemerkt vallen onder deze regeling ook opzichters en geemployeerden met een maandsalaris. Het zou een grove onbillijkheid zijn, indien deze, die wellicht f 400.— à f 500.— 's maands verdienden, bij een ongeval waardoor zij absoluut invalide worden naar huis gestuurd zouden worden met een uitkeering van 60 % van f 150.— of f 90.— 's maands. Als die enkele risico's wat zwaar te dragen zijn, dan zal de werkgever die ongetwijfeld bij een assurantie Mij. kunnen onderbrengen.

Eene uitkeering bij geheele ongeschiktheid van 50 % van het loon wordt te weinig geacht. Trouwens, volgens vele leden is 60 % al minder dan thans zonder wettelijke verplichting gebruikelijk.

Ook de 50 % maximum uitkeering bij overlijden meent ondergeteekende te moeten handhaven.

Tegen invoeging van „periodieke" onder *c* 1e lid bestaat bezwaar. Beter is aan het slot te bepalen dat de uitkeering moet geschieden op de tijdstippen waarop het loon placht te worden betaald, behoudens het geval dat de uitkeering mocht worden omgezet in eene betaling in eens.

Het begrip „geheele ongeschiktheid tot werken" is moeilijk te omschrijven. Het is een quaestio facti.

Tegen de definitie van de Afdeelingen bestaat dit bezwaar dat daaronder alleen de door een ongeval hulpbehoevend geworden personen zouden vallen. Dat is niet de bedoeling.

Het gaat niet alleen om verlies van lichaamsdeelen, doch ook om inwendige kwalen. In verband daarmee is het artikel, zooals in het nieuwe artikel 6 geformuleerd en hieronder nog nader besproken, aangevuld.

Omdat het een quaestio facti is, werd gemeend dat er iemand moest zijn die (na hoor en wederhoor) daaromtrent te beslissen moest hebben indien partijen het er niet over eens kunnen worden. Immers, noch de ambtenaar van art. 12 noch de commissie van art. 18 heeft daaromtrent zeggenschap. Als de rechter het zou moeten uitmaken, zou hij toch ook een deskundige hooren en diens — mits gefundeerde — opinie overnemen. De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst lijkt wel de meest geschikte persoon. Zou de patiënt op een ander eiland verblijven, dan zou hij naar Curaçao kunnen worden geëxpedieerd.

Gemeend wordt derhalve dat de regeling zooals voorgesteld de beste is.

Wat de duur der uitkeeringen betreft ware als volgt te bepalen:

— bij tijdelijke of blijvende geheele ongeschiktheid tot werken 60% van het maandloon van den getroffene, in het eerste geval gedurende ten hoogste drie maanden of zooveel korter als de ongeschiktheid duurt en bij langeren duur dan drie maanden 50% van het maandloon.

Alsdan zal aan het slot van de percentage-zinsnede achter „ledematen" bijgevoegd moeten worden: „en in alle gevallen waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden" en de slotwoorden „in hoever enz." vervangen moeten worden door „welk invaliditeitspercentage moet gelden".

Ondergeteekende vermeent, omdat per slot een loonpercentage weer gebaseerd is op het invaliditeitspercentage, dat met invaliditeitspercentages zuiverder beslissingen kunnen worden verkregen dan met loonpercentages, gelet op de omstandigheid dat de medicus zich in de eerste zal uitspreken.

Ondergeteekende vindt geen aanleiding de laatste 6 percentages te schrappen, daar verlies van vingers en teenen den betrokkene ernstig benadeelt.

Tegen nonchalance — lichte schuld — kan als boven betoogd geen straf worden gesteld, zoodat met een lateren aanvang der uitkeeringen in zoo'n geval niet accoord wordt gegaan.

De maatschappelijke toestand der getroffenen is medegerekend in de uit te keeren percentages.

De meening van vele leden, dat op den werkgever meer dan normaal risico wordt gelegd door de plicht tot het doen van uitkeeringen aan de weduwe tot aan haar overlijden te doen voortduren, kan ondergeteekende niet deelen. Ondergeteekende is van meening dat hetniet aangaat aan de weduwe op hoogeren leeftijd, wanneer zij zulks het meest noodig heeft, de uitkeering te onthouden.

Voor de gewijzigde redactie van de uitkeeringsplicht aan de nagelaten betrekkingen, waarbij is uitgegaan van de wettelijke onderhoudsplicht, moge verwezen worden naar de nota van wijzigingen.

Aan het verlangen der Afdeelingen wil ondergeteekende ten deele tegemoetkomen door aan het slot van het artikel op te nemen dat bij hertrouwen van de weduwe de verplichting wordt omgezet — imperatief dus — in een uitkeering in eens.

De 6e alinea wordt aangevuld als voorgesteld met de woorden „en voorzooveel" en tevens met de volgende zinsnede: „Een en ander vindt overeenkomstige toepassing indien de arbeider bij iemand anders dan den uitkeeringsplichtigen werkgever betaalde arbeid verricht".

In de 7e alinea wordt „drie maanden" vervangen door „zes maanden".

Ter verduidelijking worden in de voorlaatste alinea de verschillende uitkeeringen genoemd.

Van de uitkeeringen in eens, zal in het Ongevallenregister aanteekening moeten worden gehouden. Het artikel is in dien zin aangevuld.

Met een uitkeering in eens van twee jaar maandloon aan de weduwe die hertrouwt gaat ondergeteekende accoord, doch niet met de beperking van de bevoegdheid der commissie om in elk bijzonder geval uit te maken of de omstandigheden een uitkeering in eens al dan niet wenschelijk maken.

Met het bezwaar dat aan volontairs, leerlingen en dergelijke personen, die in verband met hun opleiding nog geen loon ontvangen, bij tijdelijke ongeschiktheid uitkeering in geld betaald wordt over den tijd, dat zij geen loon zouden hebben ontvangen, indien zij niet ongeschikt tot werken waren geweest, is rekening gehouden.

Een verbod aan den getroffene, die een periodieke uitkeering ontvangt, om het eiland te verlaten zonder toestemming van den uitkeerenden werkgever op straffe van verval van rechten is een vrijheidsbelemmering, welke onontkombaar voorkomt. Artikel 6 is in dien zin aangevuld. In verband daarmee wordt ook een kleine redactie wijziging aangebracht, zooals in de nota van wijzigingen onder dat art. opgenomen, in artikel 20, dat feitelijk het geval regelt dat de arbeider nog onder geneeskundige behandeling is, althans te zijnen aanzien nog niet is beslist of hij blijvend geheel of gedeeltelijk ongeschikt tot werken is.

Voor een beter overzicht is het art. 6 geheel nieuw geformuleerd.

Ad art. 7. De toevoeging welke voorgesteld wordt is overbodig omdat de grondslag voor herziening is — en moet blijven — een vroegere onjuiste waardeering. In die waardeering is reeds alles verdisconteerd. Een nieuw ongeval b. v. kan nimmer die waardeering onjuist maken.

Als de ongeschiktheidsgraad zich heeft „gewijzigd", dan was ze onjuist „gewaardeerd".

De „vordering tot herziening" stelt ondergeteekende zich aldus voor. De meest gereede partij vangt aan met onderhands, in der minne, zijn bezwaren voor te brengen. Komt men niet tot overeenstemming, dan wordt de vordering ingesteld, in den regel van de zijde des arbeiders die óf meer vordert dan hij kreeg óf zooveel vordert als hem op een gegeven moment onthouden is en voor het vervolg onthouden zal worden.

Ad art. 10. In plaats van een nieuw artikel wordt aan het slot van art. 6 een lid toegevoegd, zooals opgenomen in de nota van wijzigingen.

Ad art. 11. Het eerste lid van art. 11 is aangevuld met een 2e zinsnede houdende de verplichting van den arbeider om den werkgever zoo spoedig mogelijk schriftelijk van het ongeval kennis te geven of te doen geven.

Inderdaad moet „artikel 2" in het eerste lid luiden „artikel 3."

Met het „inroepen van geneeskundige hulp" heeft de werkgever aan zijn verplichting voldaan. De geneeskundige wiens hulp is ingeroepen heeft er voor te zorgen dat die hulp wordt verstrekt.

De ratio van het voorschrift dat de geneeskundige een oordeel moet geven over den tijd, gedurende welken de getroffene vermoedelijk ongeschikt tot werken zal zijn, is deze dat daardoor mede de meerdere of mindere ernst van het letsel bepaald wordt en de aanleiding tot de opdracht van een onderzoek kan stimuleeren. Een teveel aan inlichtingen is beter dan een te weinig.

Ad artt. 12 en 13. Het is de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst die de opgaven ontvangt en krachtens een algemeene of bijzondere machtiging van ondergeteekende den ambtenaar in actie zet. Ondergeteekende zal bij de keus van dien ambtenaar op geschiktheid en bekwaamheid ter dege letten. De ambtenaar zal desnoodig vergezeld van een deskundige een proces-verbaal opmaken, dat zooveel mogelijk alles wat voor de beoordeeling van het geval van belang is bekend stelt. Bij een eventueele procedure moeten de meest belangrijke feiten vastgesteld kunnen worden. Dat is een eisch die deze ongevallenregeling aan de Overheid tot plicht stelt.

Het ligt voor de hand dat de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst het proces-verbaal ontvangende, den ondergeteekende van den inhond op de hoogte stelt.

Redactiewijziging zou kunnen luiden als volgt: in plaats van „wijst" wordt gelezen: „stelt" en achter „Gezaghebber" wordt gelezen: „dat in of wijzen zij".

Ad art. 18. Achter „terzake" behoort niets toegevoegd. Ook hier weer is het de Overheid die van wege den aard der regeling in zeker opzicht voor den arbeider moet opkomen, voor den economisch zwakkere.

Evenwel niet gebiedend, doch adviseerend, zooals duidelijk uitkomt.

Dat de rechter uiteindelijk beslist wordt in art. 21 tot uiting gebracht.

Ad art. 20. De Afdeelingen zien hier meer moeilijkheden dan er feitelijk zijn.

De uitkeering houdt op òf met de beslissing van den geneeskundige òf eerst nadat de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst in gelijken zin heeft beslist, omdat alleen bij arbeidsongeschiktheid uitkeering verschuldigd is; het kan echter nog uitdrukkelijk worden gezegd.

De bezwaren van den arbeider zullen in den regel wel blij-

ken uit de verklaring van den geneeskundige, doch het kan wel in het artikel tot uitdrukking gebracht worden. In de nota van wijzigingen wordt een nieuwe redactie gegeven.

Voor de eilanden waar slechts één geneeskundige is, is een speciale regeling geformuleerd.

Ondergeteekende vereenigt zich met de voorgestelde toevoeging achter „staan".

Ad art. 21. Zooals opgemerkt wordt hier — als 1e lid — opgenomen dat de rechter uiteindelijk beslist (het opschrift blijft dan ook zooals het nu luidt).

De redactie van wat dan 2de lid zal worden, wordt door de voorgestelde wijziging in geenen deele verbeterd doch toegevoegd wordt: „Behoudens het geval voorzien bij artikel 7 vervalt enz."

Ad art. 22. Met de wijze van bedrijfsuitoefening wordt bedoeld de inrichting in groote trekken van het bedrijf. Bij een bouwbedrijf b.v. moet opgegeven worden of gewerkt wordt met krachtwerktuigen etc.

Aan het laatste lid is toe te voegen: „Er is beroep op den Gouverneur die in hoogste instantie beslist."

Ad art. 24. Voor wat betreft de eerste opmerking wordt verwezen naar hetgeen hierboven is aangevoerd.

Het artikel is uiteraard alleen toepasselijk op de uitkeeringsplichtige bedrijven in art. 5.

Ad art. 25. De drukfouten zijn weggenomen en de redactie is beter loopend gemaakt. Met ziekte tengevolge van het werken met „luchtcompressoren" worden bedoeld: Gewrichtsaandoeningen van schouder- en ellebooggewricht met beenvorming, spierzwakte, pijnen, lunatuurnecrose en epicondilitis.

Voorts wordt onder het hoofd „Miltvuur" gevoegd: „of het omgaan met dierlijken afval.", in verband met een zich hier vestigende industrie waarbij dierlijke afval wordt verwerkt.

Ad art. 27. Het artikel zou kunnen worden behouden met een kleine wijziging. „Speciale" wordt geschrapt en achter „gesteld" wordt gelezen: „welke van de hierboven ten aanzien van ongevallen gestelde alleen kunnen afwijken als door het verschil in aard van beroepsziekten en ongevallen gevorderd wordt".

Ad art. 29. In plaats van „als wanneer" wordt gelezen „in welke gevallen".

Ad art. 31. Art. 30 is niet vergeten. De uitvoering hier bedoeld betreft alleen administratieve bepalingen.

Willemstad, den 25sten November 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—27.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Nota van Wijzigingen.

No. 3.

Het ontwerp ondergaat de volgende wijzigingen en aanvullingen:

A. In artikel 1 wordt voor „echtgenooten" gelezen: „echtgenoote".

B. Het tweede lid van artikel 2 wordt genommerd 3 en een nieuw tweede lid wordt ingevoegd, luidende:

„2. Indien de onder *b* van het eerste lid bedoelde arbeider dan wel diens nagelaten betrekkingen bij voorkomend geval rechten zou/zouden kunnen ontleenen zoowel aan deze regeling als aan een buitenlandsche ongevallenregeling, heeft hij/hebben zij de keus tusschen de rechten uit de eene of de andere regeling."

C. Het eerste lid van artikel 3 wordt gelezen als volgt:

„1. De werkgever is tot schadeloosstelling verplicht als nader bij artikel 6 omschreven:

a. jegens den *arbeider* ingeval hem tengevolge van of in rechtstreeksch verband met de uitoefening van het bedrijf een ongeval overkomt;
b. jegens de *nagelaten betrekkingen* van den arbeider, die tengevolge van een hem overkomen ongeval onder *a* omschreven, is overleden;
een en ander, tenzij de arbeider het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt."

D. In artikel 4 worden de woorden „gelijksoortig" tot en met „verricht" gelezen:
„die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf".

E. Artikel 6 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 6.

1. De schadeloosstelling bestaat uit:
   a. vrije geneeskundige behandeling en verpleging, vervoer in verband met het ongeval, genees- en verbandmiddelen, dan wel een vergoeding voor een en ander;
   b. begrafeniskosten ingeval van overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval tot een bedrag van f 90.—;
   c. een uitkeering in geld, berekend naar het maandloon van den arbeider, met dien verstande, dat wanneer het loon meer dan f 300.— 's maands bedraagt, dat meerdere voor de vaststelling der uitkeering niet in aanmerking komt.

2. De uitkeeringen in geld, in het eerste lid sub *c* bedoeld, zijn voor den arbeider, bedoeld in art. 3, eerste lid sub *a*, als volgt:

bij tijdelijke of blijvende geheele ongeschiktheid tot werken 60% van het maandloon van den getroffene, in het eerste geval gedurende ten hoogste drie maanden of zooveel korter als de ongeschiktheid duurt en bij langeren duur dan drie maanden 50% van het maandloon;

bij tijdelijke of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 60 % van zijn maandloon, waarbij als maatstaf de volgende invaliditeitspercentages gelden :

bij verlies van :

beide oogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide ooren	40%
„ „ „ „ één oor	10%
een been	55%
een voet	50%
„ der groote teenen	5%
„ „ andere „	3%

bij rechtsche personen :

den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75%
„ linkerarm „ „ „ „	70%
„ rechterarm vanaf of boven het ellebooggewricht	65%
„ linkerarm „ „ „ „ „	60%
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60%
„ linkerhand „ „ „ „ „	55%
een duim der rechterhand	20%
„ „ „ linkerhand	18%
de wijsvinger der rechterhand	15%
„ „ „ „ linkerhand	12%
een der andere vingers van de rechterhand	8%
„ „ „ „ „ „ linkerhand	6%

bij *linksche* personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de percentages berekend, hierboven voor *rechtsche* personen vermeld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100% uitgekeerd.

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, wordt door een door den Gouverneur te benoemen commissie van geneeskundigen uitgemaakt welk invaliditeitspercentage moet gelden.

3. Bij overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval hebben diens nagelaten betrekkingen te weten :

1o. de weduwe en de wettige of natuurlijke wettiglijk erkende kinderen beneden 15 jaar, wat de laatste betreft mits ongehuwd ;

2o. de wettige of natuurlijke wettiglijk erkende kinderen beneden 15 jaar, mits ongehuwd, indien de overledene ten tijde van het ongeval weduwe en/of hun kostwinner was, in een en ander geval gezamelijk :

recht op een uitkeering van maximum 50 % van het maandloon van de(n) overledene, te rekenen van den dag na dien van het overlijden, met dien verstande:

dat een weduwe op 30% van het maandloon recht heeft tot haar dood;

dat een kind recht heeft op 10% van het maandloon tot aan het bereiken van den 15-jarigen leeftijd of tot aan het huwelijk vóór het bereiken van dien leeftijd aangegaan.

4. De wettige of hem/haar wettiglijk erkend hebbende ouders van een ongehuwde(n) arbeider, hebben, indien deze ten tijde van het ongeval hun kostwinner was, recht op een uitkeering van zoodanig bedrag als door de(n) overledene in den regel tot hun onderhoud werd bijgedragen doch van ten hoogste 30% van het maandloon van de(n) overledene, tot den dood van den langstlevende.

5. Blijft de invalide arbeider in dienst van den werkgever tegen het vroegere loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd opgeschort. Blijft hij in dienst tegen een lager loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd verminderd indien en voorzooveel loon (pensioen) en uitkeering samen het vroegere loon zouden te boven gaan. Een en ander vindt overeenkomstige toepassing, indien de arbeider bij iemand anders dan den uitkeeringsplichtigen werkgever betaalde arbeid verricht.

6. De beslissing omtrent de vraag of een arbeider blijvend geheel of gedeeltelijk ongeschikt is tot werken, is uiterlijk zes maanden na het ongeval bij den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

7. De geneeskundigen, die den getroffene behandeld hebben, zijn verplicht dien hoofdambtenaar de gevraagde inlichtingen te verstrekken. Deze verplichting bestaat ook in de gevallen, waarin krachtens het slot van het eerste lid van artikel 20 de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst beslist.

8. De uitkeeringen hierboven bedoeld geschieden op de tijdstippen als gebruikelijk voor de betaling van loon: voor zooveel den getroffene of de weduwe/ouders betreft aan hem/haar/hen persoonlijk of aan dengene, door hem/haar/hen voor de ontvangst ervan gemachtigd, en voor zooveel de minderjarigen betreft aan den voogd/voogdes.

9. De uitkeeringen kunnen in buitengewone gevallen ter beoordeeling van de in artikel 18, lid 2, bedoelde commissie, mits de uitkeeringsgerechtigde daartoe binnen een jaar na het ongeval het verzoek heeft gedaan, omgezet worden in een uitkeeringen in eens, welke bedraagt:
ten aanzien van den *arbeider:*
a. bij geheele ongeschiktheid tot werken 36 × het maandloon;
b. bij gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 36 × het maandloon;
ten aanzien van de *nagelaten betrekkingen* van den arbeider 36 × het maandloon.
Bij hertrouwen van de weduwe zal, ook nadat een jaar sedert het overlijden van den arbeider is verstreken, de uitkeering worden omgezet in een uitkeering in eens, ten bedrage van 24 × het maandloon.
De uitkeeringen in eens worden, indien periodieke uitkeeringen hebben plaats gehad, met deze bedragen verminderd, behalve die aan de weduwe bij hertrouwen. Van deze uitkeeringen wordt in het Ongevallenregister aanteekening gehouden.

10. Zoolang de bij artikel 7 bedoelde termijn van 3 jaar nog niet is verstreken, mag de arbeider, die een periodieke uitkeering geniet, op straffe van verlies van het recht op uitkeering, zonder toestemming van den uitkeeringsplichtigen werkgever het eiland, waar het bedrijf van den werkgever gevestigd is, niet verlaten.

11. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen, bedoeld aan het slot van artikel 1, is de uitkeering sub *c* hierbovenbedoeld alleen verschuldigd ingeval van aangenomen blijvende geheele of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken.

12. Indien de arbeider dan wel diens nagelaten betrekkingen bij voorkomend geval rechten zou/zouden kunnen ontleenen zoowel aan deze regeling als aan een ongevallenregeling krachtens de arbeidsovereenkomst tusschen den werkgever en den arbeider, heeft hij/hebben zij de keus tusschen de rechten uit de eene of de andere regeling."

F. In het eerste lid van artikel 11 wordt „art. 2" gelezen: „artikel 3".
Aan het 1e lid wordt een tweede zinsnede toegevoegd, luidende:

„Op straffe van verlies van het recht op schadeloosstelling is de arbeider, wien een ongeval is overkomen, verplicht zoo spoedig doenlijk den werkgever of die hem vertegenwoordigt van het ongeval schriftelijk kennis te geven, tenzij de werkgever of zijn vertegenwoordiger in verband met het ongeval geneeskundige hulp ter plaatse heeft ingeroepen."

In het tweede lid wordt voor „Hij" gelezen: „De werkgever".

G. In artikel 12 wordt voor „wijst" gelezen: „stelt" en achter „Gezaghebber" wordt ingelascht: „dat onderzoek in, of wijzen zij".

H. Artikel 20 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 20.

1. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering is de arbeider verplicht te allen tijde, doch bij aangenomen blijvende geheele of gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken niet langer dan 3 jaar na het ongeval of niet meer nadat de bij het 8e lid van artikel 6 bedoelde toestemming is verkregen, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen geneeskundige toe te staan, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten. Zoodra deze geneeskundige verklaart dat de arbeider niet arbeidsongeschikt is of den arbeider weder geschikt verklaart om zijn arbeid in vollen omvang of ten deele te verrichten, geeft hij daarvan en aan den arbeider en aan den werkgever schriftelijk bericht. Indien de arbeider binnen drie dagen daartegen geen bezwaar bij den werkgever heeft ingebracht of doen inbrengen, wordt hij geacht in het oordeel van den geneeskundige te hebben berust en houdt de uitkeering op. Bij het voorbrengen van bezwaren zal hij die moeten staven met een verklaring van een geneeskundige. De uitkeering loopt alsdan door tot dat het geschil beslist is. Op verzoek van de meest gereede partij beslist na onderzoek de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, tegen wiens uitspraak geen beroep is.

2. Op de eilanden waar slechts één geneeskundige aanwezig is, zal de arbeider zijn bezwaren rechtstreeks voorbrengen bij dien geneeskundige, die daarvan nauwkeurig aanteekening houdt en zijn beslissing drie dagen uitstelt. Volhardt de geneeskundige bij zijn oordeel, dan houdt de uitkeering op. Indien de arbeider zijn bezwaren handhaaft, dan is de geneeskundige verplicht den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst per eerste postgelegenheid uitvoerige gegevens omtrent het geval te doen toekomen. Deze hoofdambtenaar beslist op die gegevens, waarvan hij aanvulling kan vorderen, of gelast de opzending van den arbeider naar Curaçao ter fine van onderzoek. Beslist de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst dat de bezwaren des arbeiders gegrond zijn, dan herleeft het recht op uitkeering van den dag waarop deze is gestaakt."

I. Aan artikel 21 wordt als eerste lid toegevoegd:

„1. Iedere vordering krachtens de bepalingen dezer verordening wordt ingesteld en vervolgd op de wijze als bij het Curaçaosch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorzien."

— Het begin van het dan 2e lid wordt tot en met „c. q." als volgt gelezen:

„2. Behoudens het geval voorzien bij artikel 7 vervalt ieder vorderingsrecht krachtens de bepalingen dezer verordening na verloop van een jaar na het ongeval of den dood van den arbeider dientengevolge c. q."

J. Aan het laatste lid van artikel 22 wordt een zin toegevoegd, luidende: „Er is beroep op den Gouverneur die in hoogste instantie beslist".

K. In artikel 24 wordt voor „verband" ingelascht: „rechtstreeksch".

L. In artikel 25 wordt onder het hoofd „Miltvuur", achter het woord „goederen", na schrapping van de punt, gevoegd: „of het omgaan met dierlijken afval.".

Achter „Arseen" en „Chloor" wordt, na schrapping van de punt, gevoegd: „vergiftiging". Achter „Cyaanwaterstofzuur" vervallen de woorden „Cyclon B" en worden vervangen door het woord „vergiftiging". Achter „verzilveringinrichting" wordt gelezen: „werken met Cyclon B.".

De i van „Koolmonioxyde" wordt geschrapt. De eerste y in „Kooldyoxydevergiftiging" en „Zwaveldyoxydevergiftiging" wordt i.

M. In artikel 27 wordt het woord „speciale" geschrapt en achter „gesteld" wordt, na verandering van de punt in een komma, gelezen: „welke van de hierboven ten aanzien van ongevallen gestelde alleen kunnen afwijken voor zoover afwijking door het verschil in aard van beroepsziekten en ongevallen gevorderd wordt."

N. In artikel 29 wordt voor „als wanneer" gelezen: „in welke gevallen".

Willemstad, den 25sten November 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936-27.

Verordening van den..... houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

2de Nota van Wijzigingen.

No. 4.

Het Ontwerp wordt als volgt nader gewijzigd en aangevuld:

Artikel 1.

Achter „bedrijf" in het 1e lid, onder „arbeider" wordt ingevoegd: „of van het Gouvernement van Curaçao wanneer het als werkgever is aan te merken".

Achter „ontvangt" in genoemd 1e lid onder „loon" wordt ingevoegd: „uitgezonderd overwerkgelden".

Artikel 2.

Aan het 2e lid wordt een 2e zin toegevoegd, luidende:

„Deze keus moet door belanghebbende binnen één maand na het ongeval/overlijden schriftelijk ter kennis van den werkgever worden gebracht, bij gebreke waarvan de hier te lande geldende regeling van toepassing is.".

Artikel 3.

Het woord „rechtstreeksch" in het 1e lid sub *a* wordt geschrapt.

Een 2e lid wordt ingevoegd, luidende:

„2. De schadeloosstelling kan op vordering van den werkgever door den rechter op een lager bedrag worden vastgesteld, indien het ongeval in belangrijke mate aan grove schuld van den arbeider te wijten is.".

De vroegere leden 2 en 3 worden genummerd 3 en 4.

Artikel 5.

Aan het slot sub h wordt een zin toegevoegd, luidende:

„Onder bedrijf worden begrepen de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden van het Gouvernement van Curaçao.".

Artikel 6 wordt als volgt gelezen:

„1. De schadeloosstelling bestaat uit:

a. vrije geneeskundige behandeling en verpleging, vervoer in verband met het ongeval, genees- en verbandmiddelen dan wel een vergoeding voor een en ander;

b. begrafeniskosten ingeval van overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval tot een bedrag van eenmaal het maandloon en een maximum van f. 90.—;

c. een uitkeering in geld, berekend naar het maandloon van den arbeider, met dien verstande, dat wanneer het loon meer dan f. 300.— 's maands bedraagt, dat meerdere voor de vaststelling der uitkeering niet in aanmerking komt.

2. De uitkeering in geld, in het 1ste lid sub c bedoeld, bedraagt voor den arbeider, bedoeld in art. 3, 1e lid sub a gedurende zijn ongeschiktheid tot werken, als volgt:
bij tijdelijke of blijvende geheele ongeschiktheid tot werken 60% van het maandloon van den getroffene; bij tijdelijke of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel

van 60% van zijn maandloon, waarbij als maatstaf de volgende invaliditeitspercentages gelden:

bij verlies van:	
beide oogen	100 %
een oog	30 %
het gehoorvermogen van beide ooren	40 %
„ „ „ een oor	10 %
een been	55 %
een voet	50 %
„ der groote teenen	5 %
„ „andere „	3 %
bij rechtsche personen:	
den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75 %
„ linkerarm „ „ „ „	70 %
den rechterarm vanaf of boven het elleboog-gewricht	65 %
den linkerarm vanaf of boven het ellebooggewricht	60 %
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60 %
de linkerhand „ „ „ „ „ „	55 %
een duim der rechterhand	20 %
„ „ „ linkerhand	18 %
de wijsvinger der rechterhand	15 %
„ „ „ „ linkerhand	12 %
een der andere vingers van de rechterhand	8 %
„ „ „ „ „ „ linkerhand	6 %

bij linksche personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de percentages berekend, hierboven voor rechtsche personen vermeld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100% uitgekeerd.

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, wordt door een door den Gouverneur te benoemen commisie van deskundigen uitgemaakt welk invaliditeitspercentage moet gelden.

3. Bij overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval hebben diens nagelaten betrekkingen te weten:

de vrouw, met wie hij ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie hij gescheiden was doch in wier levensonderhoud hij moest voorzien, de wettige of ten tijde van het ongeval wettiglijk erkende natuurlijke kinderen en de ouders, indien de overledene hun kostwinner was, recht, te rekenen van den dag na dien van het overlijden:

a. de vrouw, tot haar opvolgend huwelijk, op eene uitkeering ten bedrage van dertig procent van des overledenen maandloon;

b. elk kind, tot zijn voleindigde vijftiende jaar, mits ongehuwd, op eene uitkeering ten bedrage van tien procent van des overledenen maandloon en, bijaldien het ouderloos is of wordt, van vijftien procent van dat loon;

c. de ouders op eene uitkeering, bedragende zooveel als de overledene in den regel tot hun levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan dertig procent van zijn maandloon, en wel tot den dood van den langstlevende;

de nagelaten betrekkingen hebben te zamen op geen hoogere uitkeering recht dan op vijftig procent van des overledenen maandloon; met dien verstaande, dat de ouders alleen recht hebben op uitkeering, indien de personen, bedoeld onder a en b, hunne volle uitkeering hebben ontvangen, en dat, indien de vrouw en de kinderen te zamen c.q. de kinderen tezamen op eene hoogere uitkeering dan vijftig procent van dat loon zouden recht hebben, de uitkeering, waarop ieder recht zou hebben, eene evenredige vermindering zal ondergaan.

indien de onder a bedoelde vrouw een nieuw huwelijk aangaat, ontvangt zij een bedrag ineens van tweemaal hare uitkeering over een jaar.

4. Blijft de invalide arbeider in dienst van den werkgever tegen het vroegere loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd opgeschort. Blijft hij in dienst tegen een lager loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd verminderd indien en voorzooveel loon (pensioen) en uitkeering samen het vroeger loon zouden te boven gaan. Een en ander vindt

overeenkomstige toepassing, indien de arbeider bij iemand anders dan den uitkeeringsplichtigen werkgever betaalde arbeid verricht.

5. De uitkeeringen hierboven bedoeld geschieden op de tijdstippen en ter plaatse als gebruikelijk voor de betaling van loon; voor zooveel den getroffene of de weduwe/ouders betreft aan hem/haar/hen persoonlijk of aan dengene, door hem/haar/hen voor de ontvangst ervan gemachtigd, en voorzooveel de minderjarigen betreft aan den voogd/voogdes.

6. De uitkeering kan in buitengewone gevallen ter beoordeeling van de in artikel 18, lid 2, bedoelde commissie, mits de uitkeeringsgerechtigde of de werkgever daartoe binnen een jaar na het ongeval het verzoek heeft gedaan, omgezet worden in een uitkeering ineens, welke bedraagt: ten aanzien van den arbeider:

a. bij geheele ongeschiktheid tot werken 36 × het maandloon;

b. bij gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 36 × het maandloon;

ten aanzien van de nagelaten betrekkingen van den arbeider gezamenlijk 36 × het maandloon, met dien verstande dat ieder van hen gerechtigd is tot zoodanig deel daarvan als overeenkomt met zijn percentage in de periodieke uitkeering.

De uitkeeringen in eens worden, indien periodieke uitkeeringen hebben plaats gehad, met deze bedragen verminderd, behalve die aan de weduwe bij hertrouwen.

Van deze uitkeeringen wordt in het Ongevallenregister aanteekening gehouden.

7. Zoolang de bij artikel 7 bedoelde termijn van 3 jaar nog niet is verstreken, mag de arbeider, die een periodieke uitkeering geniet, op straffe van verlies van het recht op uitkeering, zonder toestemming van den uitkeeringsplichtigen werkgever het eiland, waar het bedrijf van den werkgever gevestigd is, niet verlaten.

8. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen, bedoeld aan het slot van artikel 1, is de uitkeering sub c hierboven bedoeld alleen verschuldigd ingeval van aangenomen blijvende geheele of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken.

9 Onder vrije geneeskundige behandeling en verpleging wordt verstaan het geneeskundig onderzoeken van den patient, geneeskundige behandeling in haar vollen omvang, verpleging en/of observatie zoo noodig in een daartoe geschikte ziekeninrichting zoomede specialistische behandeling voorzoover deze op het eiland, waar de patient verblijft, te verkrijgen is, een en ander totdat de patient als zoodanig wordt ontslagen.

10. De arbeider is verplicht om, indien de behandelende geneesheer zulks noodig oordeelt, zich in een ziekeninrichting te doen opnemen. Bij weigering wordt op Curaçao de beslissing van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst ingeroepen en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De geneeskundige, die den arbeider behandeld heeft, is verplicht dien hoofdambtenaar c. q. den tweeden geneeskundige de gevraagde inlichtingen te verstrekken. Op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, is deze verplicht den Directeur voornoemd per eerste postgelegenheid uitvoerige gegevens omtrent het geval te doen toekomen. Deze hoofdambtenaar beslist op die gegevens, waarvan hij aanvulling kan vorderen. Wanneer meergenoemde hoofdambtenaar de opneming noodig acht en de arbeider blijft weigeren, dan vervalt zijn recht op verdere uitkeering en op verdere geneeskundige behandeling en verpleging.

11. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging is de arbeider verplicht te allen tijde, doch bij aangenomen blijvende geheele of gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken niet langer dan 3 jaar na het ongeval of niet meer nadat de bij het 7e lid van artikel 6 bedoelde toestemming is verkregen, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen geneeskundige toe te staan, op tijd en plaatsen door den werkgever daartoe aangewezen, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.".

Artikel 7.

Achter „ongeschiktheidsgraad" worden ingevoegd de woorden: „gewijzigd is of.".

Artikel 9.

Aan het slot van het artikel worden toegevoegd de woorden: behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengeen, tegen wien het beslag gedaan wordt.".

Artikel 10 wordt als volgt gelezen:

„1. De werkgever, die minder dan tien arbeiders in zijn dienst heeft, is verplicht zijn risico te verzekeren.
2. Indien den Gouverneur blijkt, dat zoodanige verzekering bij eenig particulier verzekeringsbedrijf niet is onder te brengen, zal het Gouvernement van Curaçao als verzekeraar optreden. De Gouverneur stelt bij besluit de voor deze Gouvernementsverzekering noodige bepalingen vast.
3. De werkgever, in het 1e lid van dit artikel bedoeld, is gehouden de autoriteit in artikel 12 bedoeld, op verzoek het bewijs te vertoonen, dat hij een verzekering heeft loopen ten behoeve zijner arbeiders ter zake van de schadeloosstelling, waarop zij/hun nagelaten betrekkingen krachtens deze verordening tegenover hem aanspraak zouden kunnen doen gelden. Indien hij daartoe niet in staat is, kan op bevel van den Gouverneur het bedrijf van den werkgever worden gesloten/stopgezet.
4. De werkgever, niet vallende onder de omschrijving in het 1e lid, is vrij zijn risico, al dan niet te verzekeren.
5. Verzekert de werkgever zijn risico, dan is het recht op de assurrantiepenningen onttrokken aan het verhaal van den fiscus en andere crediteuren van den werkgever.".

Artikel 11.

Aan het 1e lid wordt een zin toegevoegd, luidende: „De arbeider, wien zoodanig ongeval is overkomen, is, ook indien hij vermeent, dat onmiddellijke geneeskundige hulp niet vereischt is, verplicht zoo spoedig doenlijk den werkgever of dengene die hem vertegenwoordigt, van eenig hem overkomen ongeval kennis te geven.", terwijl het woord „ingeroepen" gewijzigd wordt in „verleend".

Artikel 12.

Het oude artikel wordt 1e lid (met een 1 er voor) en daarin wordt instede van het woord „stelt" gelezen: „verricht" en in stede van: „dat onderzoek t/m verrichten": „dat onderzoek".
Een 2e lid wordt toegevoegd, luidende: „2. De autoriteit in het 1e lid bedoeld kan zich voor dat onderzoek doen voorlichten door een of meer door hem deskundig geachte personen.".

Artikel 13.

In dit artikel worden de woorden „of degenen" geschrapt.

Artikel 17.

De laatste 14 woorden worden vervangen door de volgende: „vast, waartoe de getroffene/de nagelaten betrekkingen gerechtigd is/zijn en houdt daarvan, alsmede van de voldoening, aanteekening in het ongevallenregister.".

Artikel 18.

In het 1e lid worden de woorden „uitkeering" en „aanmerking" respectievelijk vervangen door „schadeloosstelling" en „bemerking".
In het 2de lid worden de woorden „geen t/m bereikt" vervangen door „belanghebbenden niet tot overeenstemming komen".
Een 4e lid wordt toegevoegd, luidende: „4. De getroffene/de nagelaten betrekkingen, die geen genoegen neemt/nemen met

des werkgevers uiteindelijke beslissing, kan/kunnen zijn/hun aanspraken doen gelden op de wijze als bij artikel 21 bepaald.".

Artikel 20 wordt gelezen als volgt:

„1. Zoodra de behandelende geneeskundige bevindt:
a. dat de arbeider niet/niet meer arbeidsongeschikt is;
b. dat de arbeider geheel of gedeeltelijk ongeschikt is tot werken, tijdelijk of wel blijvend;
geeft hij daarvan aan den arbeider en aan den werkgever schriftelijk kennis.

2. Tegen zijn uitspraak is binnen drie dagen na ontvangst der kennisgeving beroep, op het eiland Curaçao en op de andere eilanden indien daar slechts één geneeskundige aanwezig is, op den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden, waar meer geneeskundigen zijn, op een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De Directeur voornoemd c. q. de tweede geneeskundige beslist zoo spoedig mogelijk na onderzoek, partijen en geneeskundige, die den getroffene behandeld heeft gehoord, bij gemotiveerde uitspraak in hoogste instantie. Ten aanzien van gevallen op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, beslist voornoemde Directeur op uitvoerige gegevens welke de geneeskundige verplicht is aan hem te doen toekomen en op een proces-verbaal van den Gezaghebber houdende de verklagingen van partijen.

3. Het beroep geschiedt schriftelijk en is gericht op het eiland Curaçao aan den Directeur, op de andere eilanden aan den Gezaghebber. Bij ter post bezorgde beroepschriften geldt het poststempel, bij de overige de aanteekening van ontvangst op het stuk als datum van indiening.

4. Indien de beslissing in beroep een verandering brengt in het recht op schadeloosstelling, dan heeft zij te dien aanzien terugwerkende kracht. Ingeval de Directeur de opzending van den arbeider gelast ten fine van onderzoek, komen de kosten ten laste van de partij welke geheel of ten deele in het on gelijk is gesteld.".

Artikel 22.

Aan het 3de lid wordt toegevoegd: „Er is beroep op den Gouverneur die in hoogste instantie beslist.".

Artikel 24.

Het woord „rechtstreeksch" wordt geschrapt.

Artikel 34.

De woorden „den leider t/m aangewezen" worden vervangen door: „aan de autoriteiten in artikel 12 bedoeld".

Artikel 41.

„1935" wordt vervangen door „1936".

Willemstad, den 20sten Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—27.

Verordening van den....., houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Toelichting op de 2e Nota van Wijzigingen.

No. 5.

Na ontvangst van de Memorie van Antwoord zijn de afdeelingen omtrent één voornaam punt en eenige bepalingen van meerder of minder belang met ondergeteekende in mondeling overleg getreden. Dit namens ondergeteekende gevoerd overleg heeft tot enkele nadere wijzigingen, waarvan één allerbelangrijkste, in het gewijzigd ontwerp geleid. De tekst van het nader gewijzigd ontwerp zooals dit thans luidt is in het belang van een goed overzicht nieuw gedrukt.

In de afdeelingen bleek men bezorgd over het lot van den kleinen werkgever, in wiens bedrijf een ernstig ongeval zou kunnen voorkomen, waarvan de gevolgen voor hem niet te dragen zouden kunnen zijn. Men had inlichtingen, welke het onwaarschijnlijk maakten, dat het risico uit de voorgestelde ongevallenregeling verzekerbaar zou zijn. En men vroeg zich af of het wel verantwoord was tot de regeling te besluiten voordat de verzekerbaarheid van het risico van den kleinen werkgever vast stond.

Daartegen werd opgemerkt dat de totstandkoming van een uit een rechtsstandpunt juiste regeling door een dergelijk argument niet mocht worden opgehouden; dat de kleine werkgevers het in hun hand hadden door een onderlinge verzekering elks risico tot een minimum te beperken, indien inderdaad mocht blijken dat dat risico bij een verzekeringsbedrijf niet zou zijn onder te brengen.

Daar betwijfeld werd of de kleine werkgevers tot een onderlinge verzekering zouden kunnen worden gebracht en gevreesd werd dat zij het er op zouden laten aankomen met de funeste gevolgen daarvan eventueel voor hen zelf en voor hun arbeiders, deed ondergeteekende verklaren tegen een Gouvernementsverzekering ten behoeve van den kleinen werkgever geen bezwaar te hebben, indien het particuliere verzekeringsbedrijf het risico niet of niet tegen een redelijke premie zou willen verzekeren. In het belang van den arbeider prefereerden de afdeelingen alstoen een verplichte verzekering voor zooveel de kleine werkgevers betreft. Deze is nu in art. 10 geformuleerd.

Op het niet nakomen van de verplichting moet een sanctie worden gesteld, wil men voorkomen dat de onverschilligen het er toch op laten aankomen. Een andere dan in lid 3 geformuleerd wil ontoereikend schijnen.

Het is als gezegd een ingrijpende wijziging welke hiermee in het ontwerp is gebracht. De verhaalbaarheid van des arbeiders aanspraken is daardoor niet meer afhankelijk van de financieele draagkracht van den werkgever — het principe waarvan de ongevallenregeling is uitgegaan — maar de voldoening ervan wordt den arbeider gewaarborgd.

Dezerzijds wordt verwacht dat de assurantiemaatschappijen des werkgevers risico wel zullen willen verzekeren.

De artikelen 6 en 20 hebben belangrijke veranderingen ondergaan. De oorspronkelijke redactie gaf aanleiding tot verschillende vragen, waarop het antwoord thans gemeend wordt te zijn gegeven. O.m. is in art. 6 vastgelegd hoe de uitkeeringen aan nagelaten betrekkingen moeten verdeeld worden indien zij gezamenlijk op meer dan 50% recht zouden kunnen doen gelden; en is de beslissing over de arbeidsongeschiktheid uit dat artikel gelicht en overgebracht naar art. 20, dat thans naar gemeend wordt in alle gevallen voorziet. Het recht op uitkeering aan den arbeider immers is afhankelijk van

zijn arbeidsongeschiktheid en deze wordt beslist in eerste instantie door den behandelenden geneeskundige, in hoogste ressort door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst c. q. door den door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. Het 4e lid van art. 20 regelt de gevolgen van een verandering van de oorspronkelijke beslissing voorzooveel het recht op schadeloosstelling daardoor wijziging ondergaat en indien opzendingskosten mochten zijn gemaakt. Voorts is in art. 6 ingelascht de verplichting van den arbeider om zich, indien dit noodig wordt geacht, te doen opnemen in een ziekeninrichting.

Het in art. 3 gelegde verband tusschen bedrijfsongeval en bedrijfsuitoefening is gehandhaafd; het voorstel in het Voorloopig Verslag om te lezen „in het bedrijf van zijn werkgever in onmiddellijk verband met de uitoefening van zijn te verrichten arbeid", een formule welke tot allerlei chicanes aanleiding zou kunnen geven, kon niet overgenomen worden. Het woord „rechtstreeksch" dat bij Nota van Wijzigingen is ingelascht, is weder geschrapt omdat het de duidelijkheid in geen enkel opzicht verhoogt.

Aan den wensch der afdeelingen om den arbeider bij bewezen roekeloosheid elk recht op uitkeering te ontzeggen, kon niet worden voldaan. Tegen een matigingsbevoegdheid van den rechter ingeval van ergerlijke roekeloosheid wordt geen bezwaar gezien. Een aanvulling te dien effecte is opgenomen.

De afdeelingen meenden, dat het aanbeveling verdiende, dat het onderzoek van ongevallen aan den daartoe aangewezen ambtenaar/Gezaghebber bleef en niet aan anderen werd overgedragen; hij zou zich altijd deskundigen kunnen assumeeren. Daarmee kon ondergeteekende accoord gaan. Het artikel is in dien geest gewijzigd.

In art. 18 is duidelijker geformuleerd de bedoeling dat eerst getracht moet worden in der minne tot overeenstemming te komen omtrent het bedrag der uitkeering.

Het in de 1e Nota van Wijzigingen opgenomen 12de lid van art. 6 is geschrapt. Meerdere bezwaren zijn tegen de daar geformuleerde bepaling aan te voeren.

Zij was opgenomen met het oog op de arbeidsovereenkomst in de monsterrollen der groote scheepvaartmaatschappijen, waarin een ongevallenregeling voorkomt in hoofdzaak gelijk aan die in de Zeeongevallenwet in Nederland.

Zij luidde echter veel te algemeen. Zij zou den weg openstellen voor misbruik, immers de gelegenheid scheppen een ongevallenregeling overeen te komen, zóó zeer afwijkende van de ontworpen regeling, dat de voordeelen, welke deze regeling inhoudt, geheel verloren zouden gaan.

Bij nader inzien blijkt de arbeidsovereenkomst voor schepelingen in het W.v.K. geen bezwaar te zijn tegen de voorgestelde ongevallenregeling. Als bij de invoering van het nieuwe Wetboek van Koophandel, binnenkort, besloten wordt — zooals in het voornemen ligt — om van die invoering voorloopig uit te sluiten den IVen titel van het 2e boek, dan zal de IVe titel van het 2e boek van het oude Wetboek van Koophandel voorloopig gehandhaafd blijven. Als dan echter van die handhaving uitgezonderd wordt de regeling ten aanzien van ongevallen (verminking) in dezen IVn titel, dan bestaat zoodanige wettelijke regeling bij K. B. niet meer. En dan geldt ook voor de leden van de bemanning van schepen de onderwerpelijke ongevallenregeling.

Ondergeteekende is voornemens om tegelijk met de inwerkingtreding van de ongevallenregeling het noodige te doen opdat de wettelijke regeling betreffende „verminking" van zeelieden in het oude W.v.K. vervalt.

De overige wijzigingen, van minder belang, spreken voor zelf, vereischen derhalve geen nadere uitleg.

Willemstad, den 20sten Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—27.

Verordening van den ..... houdende vaststelling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Toelichting op de 2e Nota van Wijzigingen.

No. 5.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--27.

Verordening van den....., houdende vastselling van de verplichting des werkgevers tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

Tekst van de ontwerp-verordening zooals deze luidt in verband met de 2de Nota van Wijzigingen.

No. 6.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is regelen te stellen ten aanzien van de verplichting des werkgevers tot uitkeering van schadeloosstelling aan den arbeider, die in de bedrijven, welke meer dan normaal gevaarlijk geacht worden, door eenig beroepsongeval of -ziekte getroffen is en van diens aanspraken op uitkeering daarvan.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

1. In deze verordening wordt verstaan:
— onder *uitkeeringsplichtige onderneming*, eene onderneming waarin een uitkeeringsplichtig bedrijf wordt uitgeoefend;
— onder *uitkeeringsplichtig bedrijf*, een bedrijf bedoeld of genoemd in art. 5;
— onder *werkgever*, ieder natuurlijk of rechtspersoon, die anderen in zijn dienst heeft voor de uitoefening van eenig uitkeeringsplichtig bedrijf. Voor de toepassing dezer verordening wordt voorzooveel betreft den werkgever, die zijn bedrijf in Curaçao uitoefent doch wiens onderneming buiten Curaçao gevestigd is, diens vertegenwoordiger of agent in Curaçao als zoodanig aangemerkt en wordt het Gouvernement van Curaçao, indien het werkzaamheden in eigen beheer doet verrichten, welke overeenkomen met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, ten aanzien dier werkzaamheden als werkgever beschouwd;
— onder *arbeider*, ieder, die in dienst van den werkgever in diens onderneming in een uitkeeringsplichtig bedrijf of, wanneer het Gouvernement van Curaçao als werkgever is aan te merken voor het Gouvernement, tegen loon werkzaam is. Voor de toepassing dezer verordening worden, hoewel zij geen loon ontvangen, als arbeiders beschouwd: volontairs, leerlingen en dergelijke personen, die in verband met hun opleiding nog geen loon ontvangen; voor de toepassing dezer verordening worden niet als arbeders beschouwd: thuiswerkers, behalve zij, die arbeiden met bij besluit van den Gouverneur als gevaarlijk te beschouwen stoffen; ouders, echtgenoote en inwonende kinderen van den werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten;
— onder *loon*, elke uitkeering, welke de arbeider als vergoeding voor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt, uitgezonderd overwerkgelden; indien het loon gedeeltelijk of geheel bestaat in huisvesting, verstrekkingen in natura of wel in beide, wordt de geldswaarde geschat; voor de berekening van loon volgens deze verordening worden medegerekend ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden der arbeidsovereenkomst;

— onder *maandloon*, het loon, dat een arbeider, toen het ongeval hem trof, per maand verdiende in de onderneming, waarin het ongeval plaats greep.

2. Voor de berekening van het maandloon gelden de volgende bepalingen:

a. indien de arbeider bij de maand wordt betaald, wordt het maandloon geacht te zijn het laatst door hem verdiende loon;

b. indien hij bij de week wordt betaald, is het maandloon gelijk aan vier maal het laatst genoten weekloon;

c. indien hij bij tusschenpoozen slechts werkzaam is en bij den dag of per uur wordt betaald, wordt het maandloon geacht te zijn, hetgeen soortgelijke arbeiders gedurende een jaar gemiddeld plegen te verdienen, te deelen door 12.

3. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen wordt als loon aangenomen het minimumloon, dat een bezoldigde arbeider in hetzelfde bedrijf voor dezelfde of nagenoeg dezelfde werkzaamheden geniet.

Artikel 2.

1. De bepalingen dezer verordening zijn ook van toepassing:

a. op den werkgever, wiens onderneming in het gebied van Curaçao gevestigd is, voorzooveel hij zijn bedrijf in het buitenland uitoefent, ten aanzien van den arbeider,dien hij daarvoor gebruikt, zoo deze Nederlander of Nederlandsch onderdaan is en zijn woonplaats in Curaçao heeft;

b. op den onder *a* bedoelden arbeider, die in het buitenland door een ongeval wordt getroffen.

2. Indien de onder *b* van het eerste lid bedoelde arbeider dan wel diens nagelaten betrekkingen bij voorkomend geval rechten zou/zouden kunnen ontleenen zoowel aan deze regeling als aan een buitenlandsche ongevallenregeling, heeft hij/hebben zij de keus tusschen de rechten uit de eene of de andere regeling. Deze keus moet door belanghebbende binnen één maand na het ongeval/overlijden schriftelijk ter kennis van den werkgever worden gebracht, bij gebreke waarvan de hier te lande geldende regeling van toepassing is.

3. De bepalingen dezer verordening zijn niet van toepassing:

a. op den werkgever, die zijn bedrijf in Curaçao uitoefent, doch wiens onderneming buiten Curaçao is gevestigd, ten aanzien van den arbeider, dien hij daarvoor in Curaçao gebruikt en die onder een buitenlandsche wettelijke ongevallenregeling valt;

b. op den arbeider, die, in dienst van den onder a. bedoelden werkgever, diens bedrijf in Curaçao uitoefent en onder een buitenlandsche wettelijke ongevallenregeling valt.

Uitkeeringsplicht.

Artikel 3.

1. De werkgever is tot schadeloosstelling verplicht als nader bij artikel 6 omschreven:

a. jegens den *arbeider* ingeval hem tengevolge van of in verband met de uitoefening van het bedrijf een ongeval overkomt;

b. jegens de *nagelaten betrekkingen* van den arbeider, die tengevolge van een hem overkomen ongeval onder *a* omschreven, is overleden:
een en ander, tenzij de arbeider het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

2. De schadeloosstelling kan op vordering van den werkgever door den rechter op een lager bedrag worden vastgesteld, indien het ongeval in belangrijke mate aan grove schuld van den arbeider te wijten is.

3. De werkgever is tot de helft der schadeloosstelling verplicht, indien het ongeval te wijten is aan dronkenschap van of het gebruik van bedwelmende middelen door den arbeider.

4. Ten aanzien van dengene der nagelaten betrekkingen, die het aan den arbeider overkomen ongeval opzettelijk of onder den invloed van sterken drank of bedwelmende middelen heeft veroorzaakt, is de werkgever tot geenerlei schadeloosstelling gehouden.

Artikel 4.

De werkgever is ook tot schadeloosstelling als voren ver-

plicht, indien degene, wien als voren een ongeval overkomt, in aangenomen werk in des werkgevers onderneming persoonlijk arbeid verricht, die verband houdt met het in de onderneming uitgeoefende bedrijf, indien hij niet aangemerkt kan worden zelf een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen. Hetgeen voor de verrichting van dien arbeid wordt genoten, wordt als loon in den zin dezer verordening beschouwd. Indien de in aangenomen werk arbeidende persoon in dit artikel bedoeld voor het verrichten van den arbeid andere personen in dienst heeft, worden ook deze voor de toepassing dezer verordening beschouwd hun arbeid te verrichten in dienst van den werkgever. Hetgeen voor den gezamenlijk verrichten arbeid wordt genoten, wordt geacht door ieder dergenen, die den arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

Uitkeeringsplichtige bedrijven.

Artikel 5.

De uitkeeringsplichtige bedrijven zijn:

a. de bedrijven, waarin een of meer krachtwerktuigen gebezigd worden en die, welke werken met ontplofbare stoffen, licht ontvlambare, kokende of bijtende vloeistoffen of met gassen, welke in vloeibaren toestand of onder een grooteren druk dan dien van den dampkring verkeeren;

b. het scheepvaartbedrijf;

c. de transportbedrijven;

d. de mijnbedrijven;

e. de bedrijven tot het laden en lossen van goederen;

f. de electriciteitsbedrijven voor zoover niet reeds vallende onder *a*. (alzoo aanleg, bediening en onderhoud van leidingen met toebehooren buiten de centrales);

g. de bouwbedrijven;

h. de bedrijven, niet vallende onder *a*. t/m *g*. doch waarin mede werkzaamheden worden verricht, overeenkomende met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, welke bedrijven alsdan doch enkel ten aanzien dier werkzaamheden geacht worden in een afzonderlijke onderneming een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen en die waarin werkzaamheden worden verricht, waardoor beroepsziekten als bij artikel 25 opgenoemd kunnen ontstaan, doch alleen ten aanzien dier als onderdeel van het bedrijf aan te merken werkzaamheden. Onder bedrijf worden begrepen de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden van het Gouvernement van Curaçao.

Schadeloosstelling.

Artikel 6.

1. De schadeloosstelling bestaat uit:

a. vrije geneeskundige behandeling en verpleging, vervoer in verband met het ongeval, genees- en verbandmiddelen, dan wel een vergoeding voor een en ander;

b. begrafeniskosten ingeval van overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval tot een bedrag van eenmaal het maandloon en een maximum van f. 90.—;

c. een uitkeering in geld, berekend naar het maandloon van den arbeider, met dien verstande, dat wanneer het loon meer dan f. 300.— 's maands bedraagt, dat meerdere voor de vaststelling der uitkeering niet in aanmerking komt.

2. De uitkeering in geld, in het 1ste lid sub c bedoeld, bedraagt voor den arbeider, bedoeld in art. 3, 1e lid sub a, gedurende zijn ongeschiktheid tot werken, als volgt:
bij tijdelijke of blijvende geheele ongeschiktheid tot werken 60% van het maandloon van den getroffene; bij tijdelijke of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 60% van zijn maandloon, waarbij als maatstaf de volgende invaliditeitspercentages gelden:

bij verlies van:	
beide oogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide ooren	40%
„ „ „ een oor	10%
een been	55%
een voet	50%

„ der groote teenen	5 %
„ „ andere „	3 %
bij rechtsche personen:	
den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75 %
„ linkerarm „ „ „ „	70 %
den rechterarm vanaf of boven het elleboog-gewricht	65 %
den linkerarm vanaf of boven het ellebooggewricht	60 %
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60 %
de linkerhand „ „ „ „ „ „	55 %
een duim der rechterhand	20 %
„ „ „ linkerhand	18 %
de wijsvinger der rechterhand	15 %
„ „ „ „ linkerhand	12 %
een der andere vingers van de rechterhand	8 %
„ „ „ „ „ „ linkerhand	6 %

bij linksche personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de percentages berekend, hierboven voor rechtsche personen vermeld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100 % uitgekeerd.

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, wordt door een door den Gouverneur te benoemen commissie van deskundigen uitgemaakt welk invaliditeitspercentage moet gelden.

3. Bij overlijden van den arbeider tengevolge van het ongeval hebben diens nagelaten betrekkingen te weten:

de vrouw, met wie hij ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie hij gescheiden was doch in wier levensonderhoud hij moest voorzien, de wettige of ten tijde van het ongeval wettiglijk erkende natuurlijke kinderen en de ouders, indien de overledene hun kostwinner was, recht, te rekenen van den dag na dien van het overlijden:

a. de vrouw, tot haar opvolgend huwelijk, op eene uitkeering ten bedrage van dertig procent van des overledenen maandloon;

b. elk kind, tot zijn voleindigde vijftiende jaar, mits ongehuwd, op eene uitkeering ten bedrage van tien procent van des overledenen maandloon en, bij aldien het ouderloos is of wordt, van vijftien procent van dat loon;

c. de ouders op eene uitkeering, bedragende zooveel als de overledene in den regel tot hun levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan dertig procent van zijn maandloon, en wel tot den dood van den langstlevende;

de nagelaten betrekkingen hebben te zamen op geen hoogere uitkeering recht dan op vijftig procent van des overledenen maandloon; met dien verstande, dat de ouders alleen recht hebben op uitkeering, indien de personen, bedoeld onder a en b, hunne volle uitkeering hebben ontvangen, en dat, indien de vrouw en de kinderen te zamen c. q. de kinderen tezamen op eene hoogere uitkeering dan vijftig procent van dat loon zouden recht hebben, de uitkeering, waarop ieder recht zou hebben, eene evenredige vermindering zal ondergaan.

Indien de onder a bedoelde vrouw een nieuw huwelijk aangaat, ontvangt zij een bedrag ineens van tweemaal hare uitkeering over een jaar.

4. Blijft de invalide arbeider in dienst van den werkgever tegen het vroegere loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd opgeschort. Blijft hij in dienst tegen een lager loon, dan wordt de uitkeering gedurende dien tijd verminderd indien en voorzooveel loon (pensioen) en uitkeering samen het vroegere loon zouden te boven gaan. Een en ander vindt overeenkomstige toepassing, indien de arbeider bij iemand anders dan den uitkeeringsplichtigen werkgever betaalde arbeid verricht.

5. De uitkeeringen hierboven bedoeld geschieden op de tijdstippen en ter plaatse als gebruikelijk voor de betaling van loon; voor zooveel den getroffene of de weduwe/ouders betreft aan hem/haar/hen persoonlijk of aan dengene, door hem/haar/hen voor de ontvangst ervan gemachtigd, en voorzooveel de minderjarigen betreft aan den voogd/voogdes.

6. De uitkeering kan in buitengewone gevallen ter beoor-

deeling van de in artikel 18, lid 2, bedoelde commissie, mits de uitkeeringsgerechtigde of de werkgever daartoe binnen een jaar na het ongeval het verzoek heeft gedaan, omgezet worden in een uitkeering ineens, welke bedraagt: ten aanzien van den arbeider:

a. bij geheele ongeschiktheid tot werken 36 × het maandloon;

b. bij gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 36 × het maandloon;

ten aanzien van de nagelaten betrekkingen van den arbeider gezamenlijk 36 × het maandloon, met dien verstande dat ieder van hen gerechtigd is tot zoodanig deel daarvan als overeenkomt met zijn percentage in de periodieke uitkeering.

De uitkeeringen in eens worden, indien periodieke uitkeeringen hebben plaats gehad, met deze bedragen verminderd, behalve die aan de weduwe bij hertrouwen.

Van deze uitkeeringen wordt in het Ongevallenregister aanteekening gehouden.

7. Zoolang de bij artikel 7 bedoelde termijn van 3 jaar nog niet is verstreken, mag de arbeider, die een periodieke uitkeering geniet, op straffe van verlies van het recht op uitkeering, zonder toestemming van den uitkeeringsplichtigen werkgever het eiland, waar het bedrijf van den werkgever gevestigd is, niet verlaten.

8. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen, bedoeld aan het slot van artikel 1, is de uitkeering sub c hierboven bedoeld alleen verschuldigd ingeval van aangenomen blijvende geheele of blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken.

9. Onder vrije geneeskundige behandeling en verpleging wordt verstaan het geneeskundig onderzoeken van den patient, geneeskundige behandeling in haar vollen omvang, verpleging en/of observatie zoo noodig in een daartoe geschikte ziekeninrichting zoomede specialistische behandeling voorzoover deze op het eiland, waar de patient verblijft, te verkrijgen is, een en ander totdat de patient als zoodanig wordt ontslagen.

10. De arbeider is verplicht om, indien de behandelende geneesheer zulks noodig oordeelt, zich in een ziekeninrichting te doen opnemen. Bij weigering wordt op Curaçao de beslissing van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst ingeroepen en op de andere eilanden die van een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De geneeskundige, die den arbeider behandeld heeft, is verplicht dien hoofdambtenaar c. q. den tweeden geneeskundige de gevraagde inlichtingen te verstrekken. Op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, is deze verplicht den Directeur voornoemd per eerste postgelegenheid uitvoerige gegevens omtrent het geval te doen toekomen. Deze hoofdambtenaar beslist op die gegevens, waarvan hij aanvulling kan vorderen. Wanneer meergenoemde hoofdambtenaar de opneming noodig acht en de arbeider blijft weigeren, dan vervalt zijn recht op verdere uitkeering en op verdere geneeskundige behandeling en verpleging.

11. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging is de arbeider verplicht te allen tijde, doch bij aangenomen blijvende geheele of gedeeltelijke ongeschiktheid tot werken niet langer dan 3 jaar na het ongeval of niet meer nadat de bij het 7e lid van artikel 6 bedoelde toestemming is verkregen, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen geneeskundige toe te staan, op tijd en plaatsen door den werkgever daartoe aangewezen, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.

Artikel 7.

Zoowel de werkgever als de arbeider kunnen bij aangenomen blijvende ongeschiktheid tot werken van den laatste binnen 3 jaar na het ongeval vorderen een eenmaal vastgestelde uitkeering te herzien op grond, dat de ongeschiktheidsgraad gewijzigd is of onjuist is gewaardeerd. Indien een uitkeering in eens is geschied, kan de vordering tot herziening alleen op een hoogere ongeschiktheidsgraad dan aangenomen werd, worden gegrond.

Artikel 8.

Bij insolvabiliteit van den werkgever worden de schadeloosstellingen opgenomen onder de bevoorrechte schulden op de goederen van den werkgever en wel — voor zoover betreft het Burgerlijk Wetboek — tusschen 3o en 4o van artikel 1175.

Artikel 9.

De uitkeeringen zijn onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of beleening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengeen, tegen wien het beslag gedaan wordt.

Artikel 10.

1. De werkgever, die minder dan tien arbeiders in zijn dienst heeft, is verplicht zijn risico te verzekeren.
2. Indien den Gouverneur blijkt, dat zoodanige verzekering bij eenig particulier verzekeringsbedrijf niet is onder te brengen, zal het Gouvernement van Curaçao als verzekeraar optreden. De Gouverneur stelt bij besluit de voor deze Gouvernementsverzekering noodige bepalingen vast.
3. De werkgever, in het 1e lid van dit artikel bedoeld, is gehouden de autoriteit in artikel 12 bedoeld op verzoek het bewijs te vertoonen, dat hij een verzekering heeft loopen ten behoeve zijner arbeiders ter zake van de schadeloosstelling, waarop zij/hun nagelaten betrekkingen krachtens deze verordening tegenover hem aanspraak zouden kunnen doen gelden. Indien hij daartoe niet in staat is, kan op bevel van den Gouverneur het bedrijf van den werkgever worden gesloten/stopgezet.
4. De werkgever, niet vallende onder de omschrijving in het 1e lid, is vrij zijn risico al dan niet te verzekeren.
5. Verzekert de werkgever zijn risico, dan is het recht op de assurrantiepenningen onttrokken aan het verhaal van den fiscus en andere crediteuren van den werkgever.

Aangifte en onderzoek der ongevallen.

Artikel 11.

1. De werkgever, in wiens uitkeeringsplichtig bedrijf aan een arbeider een ongeval als bij art. 3 bedoeld, overkomt of hij, die den werkgever ter plaatse van het ongeval vertegenwoordigt, is verplicht te zorgen, dat, zoodra de gevolgen van dat ongeval geneeskundige hulp redelijkerwijs noodig maken, deskundige geneeskundige hulp wordt verleend. De arbeider, wien zoodanig ongeval is overkomen, is, ook indien hij vermeent, dat onmiddellijke geneeskundige hulp niet vereischt is, verplicht zoo spoedig doenlijk den werkgever of dengene, die hem vertegenwoordigt, van eenig hem overkomen ongeval kennis te geven.
2. De werkgever is voorts verplicht binnen twee maal vier en twintig uren, nadat de gevolgen van het ongeval geneeskundige hulp hebben noodig gemaakt, van het ongeval aangifte te doen door indiening van een in duplo ingevuld formulier, door den Gouverneur vastgesteld en kosteloos verkrijgbaar gesteld, op het eiland Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden aan den plaatselijken Gouvernements-geneeskundige. Het eene exemplaar wordt door dien Directeur c. q. Gouvernements-geneeskundige per omgaande toegezonden aan den in het volgend artikel bedoelden ambtenaar of den Gezaghebber. De aangifte vermeldt den naam en de woonplaats van den geneeskundige, die de eerste hulp verleende — en indien mogelijk van den behandelenden geneesheer — en wordt door den werkgever onderteekend.
3. De geneeskundige, die de eerste hulp verleende, is verplicht op een door den Gouverneur vastgesteld en kosteloos verkrijgbaar gesteld formulier opgave te doen van het tijdstip, waarop hij de eerste hulp verleende, van den aard van het letsel en tevens daarop zijn oordeel bekend te stellen over den tijd, gedurende welken de getroffene vermoedelijk gedeeltelijk of geheel ongeschikt tot werken zal zijn. Deze opgave

wordt door hem onderteekend en binnen 2 maal 24 uur aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst toegezonden.

4. Omtrent de aangiften van ongevallen buitenslands kunnen bij besluit van den Gouverneur afwijkende voorschriften gegeven worden.

5. Van de indiening der hiervoorbedoelde stukken wordt door of van wege de betrokken autoriteit een ontvangstbewijs afgegeven of toegezonden.

Artikel 12.

1. In de gevallen, waarin een onderzoek noodig geacht wordt, verricht voor zoover betreft het eiland Curaçao de door den Gouverneur daartoe bevoegd verklaarde ambtenaar en voor zoover betreft de andere eilanden de Gezaghebber dat onderzoek. Het proces-verbaal van dat onderzoek wordt ten spoedigste aan dengene, die de opdracht gaf, ingediend.

2. De autoriteit in het 1e lid bedoeld kan zich voor dat onderzoek doen voorlichten door een of meer door hem deskundig geachte personen.

Artikel 13.

Ieder is verplicht, wanneer een ongeval heeft plaats gehad of wanneer moet worden onderzocht of een ongeval heeft plaats gehad. dengene, aan wien het onderzoek is opgedragen, alle omtrent een en ander verlangde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 14.

Ook zonder een aangifte te hebben ontvangen is de in artikel 12 bedoelde ambtenaar of de Gezaghebber bevoegd tot het instellen van het bij dat artikel bedoelde onderzoek.

Artikel 15.

De getroffen arbeider, diens familieleden en mede-arbeiders zijn bevoegd van een ongeval mededeeling te doen op Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden aan den Gezaghebber dan wel aan de politie, die onmiddellijk dien Directeur of den Gezaghebber daarvan in kennis stelt.

Artikel 16.

De werkgever is verplicht een ongevallenregister aan te houden, waarin worden aangeteekend plaats, tijd en oorzaak van het ongeval, naam van den getroffen arbeider, naam van den geneeskundige, die de eerste hulp verleende en van den geneeskundige, onder wiens behandeling de arbeider daarna is geweest, eventueele getuigen en andere gegevens, welke bij deze verordening zijn voorgeschreven en welke verder van belang kunnen zijn.

Vaststelling der schadeloostelling.

Artikel 17.

Zoo spoedig mogelijk na het ongeval stelt de werkgever in overeenstemming met het bij artikel 6 bepaalde vast, waartoe de getroffene/de nagelaten betrekkingen gerechtigd is/zijn en houdt daarvan, alsmede van de voldoening, aanteekening in het ongevallenregister.

Artikel 18.

1. De in arrtikel 12 bedoelde ambtenaar c. q. de Gezaghebber heeft het recht de grootte der schadeloosstelling te controleeren en daarop bemerking te maken.

2. Indien belanghebbenden niet tot overeenstemming komen, wordt op verzoek van de meest gereede partij of de in het vorig lid bedoelde autoriteiten door den Gouverneur een commissie van drie personen benoemd, welke als bemiddelaarster optreedt.

3. Zoodra een minnelijke sehikking niet mogelijk is gebleken, bericht de commissie zulks aan de partijen.

4. De getroffene/de nagelaten betrekkingen, die geen genoegen neemt/nemen met des werkgevers uiteindelijke beslissing, kan/kunnen zijn/hun aanspraken doen gelden op de wijze als bij artikel 21 bepaald.

Artikel 19.

De arbeider of de nagelaten betrekkingen, die de uitkeering, waartoe de werkgever bereid is, ontvangt (ontvangen) wordt, (worden) daardoor niet geacht zijn (hun) rechten op het meerdere hem (hun) toekomende te hebben prijs gegeven of daarvan afstand te hebben gedaan.

Artikel 20.

1. Zoodra de behandelende geneeskundige bevindt:
a. dat de arbeider niet/niet meer arbeidsongeschikt is:
b. dat de arbeider geheel of gedeeltelijk ongeschikt is tot werken, tijdelijk of wel blijvend;
geeft hij daarvan aan den arbeider en aan den werkgever schriftelijk kennis.

2. Tegen zijn uitspraak is binnen drie dagen na ontvangst der kennisgeving beroep, op het eiland Curaçao en op de andere eilanden indien daar slechts één geneeskundige aanwezig is, op den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden, waar meer geneeskundigen zijn, op een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De Directeur voornoemd c. q. de tweede geneeskundige beslist zoo spoedig mogelijk na onderzoek, partijen en geneeskundige, die den getroffene behandeld heeft gehoord, bij gemotiveerde uitspraak in hoogste instantie. Ten aanzien van gevallen op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, beslist voornoemde Directeur op uitvoerige gegevens welke de geneeskundige verplicht is aan hem te doen toekomen en op een proces-verbaal van den Gezaghebber houdende de verklaringen van partijen.

3. Het beroep geschiedt schriftelijk en is gericht op het eiland Curaçao aan den Directeur, op de andere eilanden aan den Gezaghebber. Bij ter post bezorgde beroepschriften geldt het poststempel, bij de overige de aanteekening van ontvangst op het stuk als datum van indiening.

4. Indien de beslissing in beroep een verandering brengt in het recht op schadeloosstelling, dan heeft zij te dien aanzien terugwerkende kracht. Ingeval de Directeur de opzending van den arbeider gelast ten fine van onderzoek, komen de kosten ten laste van de partij welke geheel of ten deele in het ongelijk is gesteld.

Vorderingsrecht.

Artikel 21.

1. Iedere vordering krachtens de bepalingen dezer verordening wordt ingesteld en vervolgd op de wijze als bij het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorzien.

2. Behoudens het geval voorzien bij artikel 7 vervalt ieder vorderingsrecht krachtens de bepalingen dezer verordening na verloop van een jaar na het ongeval of den dood van den arbeider dientengevolge c. q. na zes maanden, nadat door de hoogerbedoelde commissie is verklaard, dat een minnelijke schikking tusschen werkgever en arbeider niet mogelijk is gebleken.

Mededeelingen door den werkgever te doen.

Artikel 22.

1. De werkgever is verplicht binnen een maand na de inwerking treding dezer verordening aangifte te doen op het eiland Curaçao aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden aan den Gezaghebber van de plaats waar en de wijze waarop hij zijn bedrijf uitoefent. Deze leggen daarvan een lijst aan.

2. Hij is verplicht telkens binnen den tijd van een maand aan die autoriteit aangifte te doen van elke verandering in

een en ander zoomede van staking van het bedrijf.

3. Bij gebreke van aangifte is de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst bevoegd den werkgever ambtshalve op de lijst te plaatsen. In dat geval doet hij daarvan den werkgever mededeeling. Er is beroep op den Gouverneur die in hoogste instantie beslist.

Artikel 23.

Van elken overgang der uitkeeringsplichtige onderneming in andere handen doen de oude en de nieuwe werkgever binnen den tijd van een maand mededeeling aan genoemde autoriteiten.

Beroepsziekten.

Artikel 24.

1. Voor de toepassing dezer verordening worden met ongevallen, overkomen tengevolge van of in verband met de uitoefening van het bedrijf, gelijkgesteld de in artikel 25 aangewezen ziekten.

2. De ziekten worden, tenzij het tegendeel blijkt, geacht een gevolg te zijn van of in verband te staan met de uitoefening van het bedrijf, indien zij zich binnen de bij besluit van den Gouverneur vast te stellen termijnen na het verrichten van den betrekkelijken bedrijfsarbeid openbaren.

Artikel 25.

Als ziekten bedoeld bij art. 24 gelden :

Miltvuur.

Wanneer zij het gevolg is van het laden,lossen of vervoeren van door miltvuur besmette dieren of goederen of het omgaan met dierlijken afval.

Loodvergiftiging.

Door lood, loodverbindingen of loodlegeeringen met met de onmiddelijke gevolgen van die vergiftiging, wanneer de vergiftiging het gevolg is van het verrichten van werkzaamheden in drukkerij-bedrijven, het vervaardigen of herstellen van accumulatoren, het vervaardigen van loodlegeeringen, het verrichten van schilderswerkzaamheden, daaronder begrepen de bereiding of de bewerking van loodhoudende plamuren, stopverf of kleurstoffen, het bewerken van loodhoudende ertsen, daaronder begrepen loodhoudende asch van zinkfabrieken, het omsmelten van oud zink en lood tot blokken, het vervaardigen van voorwerpen van gegoten lood of van loodmengsels, het werken in fabrieken waar lood, loodverbinding of loodlegeering wordt gebruikt.

Kwikvergiftiging.

Door kwik, kwikamalgaam of kwikverbindingen, met de onmiddellijke gevolgen van zulk een vergiftiging, wanneer de vergiftiging het gevolg is van het vervaardigen van weeg- of laboratoriumtoestellen ; in goudmijnbedrijf.

Arseenvergiftiging.

Vergiftiging door arseen of verbindingen ervan. Accumulatorenbedrijf, opslag of vervoer van ferrosilicium, autogeenlasschen met acethyleen, zwavelzuurketelwagen.

Phosphorvergiftiging.

Phosphor of phosphorverbindingen. Opslag of vervoer van ferrosilicium, werken met acethyleenapparaten.

Chloorvergiftiging.

Vergiftiging door chloor. Wasscherijen, papierfabrieken, chloorkalkfabrieken, desinfectie met caporit.

Cyaanwaterstofzuurvergiftiging.

Vergiftigingen bij uitgassingen, vergulding–, verzilveringinrichting, werken met Cyclon B.

Benzolvergiftiging.
Lakfabrieken, asphalt en rubber.

Xylolvergiftiging.
Lak- en vernisfabrieken.

Nitrobenzolvergiftiging.
Chemische fabrieken.

Anilinevergifting.
Bereiding van kleurstoffen.

Zwavelkoolstofvergiftiging.
Vulkaniseerinrichting.

Tin- en Zinkvergiftiging.
Autogeenlasschen.

Koolmonoxydevergiftiging.
Garages, kalkovens, steenbakkerijen, gasfabrieken, kolenmijnen, hoogovens.

Kooldioxydevergiftiging.
Gistfabrieken, spiritusfabrieken, bierbrouwerij.

Zwavelwaterstofvergiftiging.
Chemische laboratoria.
Oogaandoeningen in kunstzijde-, beetwortel- en suikerfabrieken.

Zwaveldioxydevergiftiging.
Zuivering van petroleumproducten, bereiding van zwavelzuur; beetwortel en suikerfabriek; desinfectie met S02.

Stikstof-, zuurstof-verbindingen-vergiftiging.
Bij bereiding van zwavelzuur (loodenkamerproces) landbouwbedrijf, ertsen en oppervlakkig reinigen van metalen, diazoteeren, bereiding van nitrobenzol, picrinezuur.

Caissonziekte.

Ziekte tengevolge van het werken met luchtcompressoren.

Glasstaar.

Oogaandoeningen tengevolge van het werken met verblindend licht of te hooge temperatuur.

Artikel 26.

Bij de toepassing van de artikelen dezer verordening met betrekking tot de bij artikel 24 bedoelde ziekten wordt voor „ongeval" gelezen „ziekte".

Artikel 27.

Bij besluit van den Gouverneur worden omtrent de aangifte van een ziekte als bij art. 24 bedoeld, omtrent de verplichting van den werkgever tot het inroepen van geneeskundige hulp en omtrent het onderzoek naar aanleiding van een aangifte regelen gesteld, welke van de hierboven ten aanzien van ongevallen gestelde alleen kunnen afwijken, voorzoover afwijking door het verschil in aard van beroepsziekten en ongevallen gevorderd wordt.

Algemeene bepalingen.

Artikel 28.

Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van den werkgever ingevolge deze regeling uitsluit of vermindert, is nietig.

Artikel 29.

De burgerrechtelijke verantwoordelijkheid van den werkgever voor de schade, welke de arbeider c. q. diens nagelaten betrekkingen als gevolg van een ongeval lijdt, wordt in de gevallen waarin volgens deze regeling eene schadeloosstelling wordt verleend, opgeheven, behalve ten aanzien van den getroffene, wiens maandloon meer dan f 300 — bedraagt, voor het meerdere en tenzij het ongeval bewezen wordt veroorzaakt te zijn door misdrijf van den werkgever of van dengene, die hem vertegenwoordigt, in welke gevallen de burgerrechtelij-

ke verantwoordelijkheid van den werkgever blijft bestaan.

Artikel 30.

Hetgeen verder ter uitvoering dezer verordening noodig is, wordt bij besluit van den Gouverneur geregeld.

Strafbepalingen.

Artikel 31.

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste een honderd gulden wordt gestraft het niet of niet tijdig nakomen van een der voorschriften in de artikelen 11, 16, 22 en 23 en van de voorschriften, door den Gouverneur uit te vaardigen krachtens het voorlaatste lid van art. 11 en art. 27.

Artikel 32.

Indien de werkgever een naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of een stichting is, worden voor de toepassing van genoemde artikelen als werkgever aangemerkt alle leden van het bestuur.

Artikel 33.

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft de werkgever, die opzettelijk geen aangifte indient van een ongeval in zijn bedrijf dan wel het verplichte ongevallenregister niet of onjuist invult.

Artikel 34.

Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft:

a. hij, die mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde opzettelijk omtrent een ongeval, dat overkomen is of beweerd wordt te zijn overkomen aan een arbeider, of omtrent de gevolgen van een dergelijk ongeval een valsche verklaring aflegt aan de autoriteiten in art. 12 bedoeld.

b. hij, die door een der in art. 49, sub 2° van het Wetboek van Strafrecht vermelde middelen den arbeider of diens nagelaten betrekkingen opzettelijk beweegt geen gebruik te maken van een hun volgens deze ongevallenregeling toekomend recht.

Artikel 35.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd: die bij art. 31 als overtredingen; die bij art. 33 en art. 34 als misdrijven.

Artikel 36.

Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 31, 33 en 34 zijn, behalve de bij art. 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de daartoe ingevolge art. 12. aangewezen autoriteiten.

Artikel 37.

De krachtens art. 36 met de opsporing der daar bedoelde strafbare feiten belaste personen hebben toegang tot alle plaatsen, waar eenig bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 38.

Wordt aan de hiervoor bedoelde ambtenaren de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Artikel 39.

1. In plaatsen in art. 37 bedoeld, welke tevens woningen zijn of alleen door een woning toegankelijk, treden zij tegen

den wil van den bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijken bijzonderen last, wat het eiland Curaçao betreft van of van wege den Procureur-Generaal en wat de andere eilanden betreft van den Gezaghebber.

2. Van dit binnentreden wordt door hen een proces-verbaal opgemaakt en binnen twee maal vier en twintig uur aan dengene, in wiens woning is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Slotbepalingen.

Artikel 40.

Alle tengevolge van deze verordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 41.

Deze verordening kan worden aangehaald als „Ongevallenregeling 1936".

Artikel 42.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--28.

Keur van den ....., tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P.B. 1933 No. 74.)

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74), te wijzigen en aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur.

Artikel 1.

De „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74) wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. Artikel 3 zal luiden:
Het is verboden een openbare lichtbeelden-vertooning te houden of te geven zonder vooraf verkregen schriftelijke vergunning van den Procureur-Generaal.
Die vergunning wordt niet verleend, dan na voorafgaande keuring, hetzij door den Procureur-Generaal, hetzij — krachtens opdracht en ter voorlichting van den Procureur-Generaal — door eene door den Gouverneur te benoemen commissie van 5 leden, waaruit door den Gouverneur een Voorzitter en een Plaatsvervangend Voorzitter worden benoemd. Tevens kunnen meerdere plaatsvervangende leden worden benoemd.
Die vergunning kan onder opgave van gronden te allen tijde vóór een vertooning door den Procureur-Generaal worden ingetrokken.
De Procureur-Generaal is bevoegd aan de vergunning voorwaarden te verbinden en verklaart in de vergunning of de vertoonde lichtbeelden voor personen beneden den leeftijd van zestien jaren geschikt zijn.

II. Artikel 6 zal luiden:
Onverminderd het bepaalde bij artikel 3 is het verboden personen, die den vollen leeftijd van zestien jaren nog niet bereikt hebben, tot een openbare lichtbeeldenvertooning toe te laten, tenzij:
1. in de in artikel 3 bedoelde vergunning verklaard is, dat al hetgeen vertoond wordt, ook voor personen beneden den leeftijd van zestien jaar geschikt is en
2. bij den ingang van de voor vertooning bestemde localiteit op duidelijk zichtbare wijze van de onder 1 bedoelde verklaring melding wordt gemaakt.

III. Artikel 7 vervalt en wordt vervangen door een nieuw artikel luidende:

Artikel 7.

De Gouverneur is bevoegd om aan den Voorzitter en de leden der in artikel 3 lid 2 bedoelde commissie een vergoeding toe te kennen, die voor den voorzitter f 5.— en voor de leden f 4.— per halven dag niet overschrijden mag.

IV. Artikel 8 zal luiden:
De leden der in artikel 3 bedoelde commissie hebben

te allen tijde tot de openbare lichtbeeldenvertooningen vrijen toegang.

V. Artikel 9 vervalt.

VI. Artikel 10 zal luiden:
De in artikel 3 bedoelde commissie keurt, zoonoodig na aanvulling uit de plaatsvervangende leden, slechts voltallig.

VII. Artikel 12 vervalt.

VIII. In het laatste lid van artikel 13 vervallen de woorden: „of artikel 12".

Artikel II.

De Gouverneur is bevoegd den tekst van de „Bioscoopkeur 1933" (P.B. 1933 No. 74), zooals die zal luiden na de daarin ook door deze keur tot stand gebrachte wijzigingen en aanvullingen in een doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhalingen daarin van de artikelen of gedeelten daarvan, in het *Publicatieblad* bekend te maken.

Artikel III.

Deze keur treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad,

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—28.

Keur van den ....., tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P.B. 1933 No. 74.)

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Gedurende de ruim twee jaar dat de Bioscoopkeur in werking is, hebben zich een tweetal gebreken doen gevoelen. Het voorstel beoogt deze weg te nemen met behoud van het systeem der keur.

Als eerste gebrek moge worden genoemd de aanwijzing in artikel 3 van de Ambtenaren van het Openbaar Ministerie, de plaatselijke hoofden van politie en den Hoofdinspecteur van politie als degenen die feitelijk de keuring verrichten. Het toenemende aantal films die gekeurd moeten worden eenerzijds en de steeds toenemende bezigheden van genoemde ambtenaren, maken het niet mogelijk om den bestaanden toestand te continueeren.

Ter toelichting moge dienen, dat twee à drie middagen per week van 's-middags 2 tot ongeveer 6 uur films worden gekeurd. Hoewel de genoemde ambtenaren de keuring bij toerbeurt verrichten worden zij daardoor te zeer belast.

De ondergeteekende meent dat de oplossing gevonden moet worden door een vaste commissie te benoemen die tegen eene vergoeding de keuring verricht.

Hoewel het den ondergeteekende billijk voorkomt dat door de bioscoophouders een gedeelte der keuringskosten wordt vergoed, wordt om zooveel mogelijk binnen het kader der bestaande keur te blijven daartoe geen voorstel gedaan.

Het voorstel beoogt voorts om door deze Commissie tevens de keuring der films voor personen beneden den leeftijd van 16 jaren te doen geschieden.

Daarmede komt behalve het bezwaar, dat men voor deze keuring thans geheel op de welwillendheid van particulieren, waarvan met groote erkentelijkheid wordt getuigd, is aangewezen, tevens te vervallen het tweede aan het systeem der tegenwoordige keur klevend gebrek dat zoowel de keuring voor volwassenen als die voor personen beneden 16 jaar iedere eenheid van opvatting missen.

Gelijk hierboven is medegedeeld verrichten de in artikel 3 genoemde ambtenaren de keuring bij toerbeurt. Het behoeft geen betoog, dat wel geen twee personen precies dezelfde maatstaf voor de keuring zullen aanleggen. Betrekkelijk groote verschillen zijn denkbaar en komen voor. Nu mogen over de vraag welke maatstaf in concreto behoort te worden aangelegd zeer groote meeningsverschillen mogelijk zijn, een ieder zal kunnen toegeven, dat het wenschelijk is dat ten aanzien van alle films dezelfde maatstaf wordt aangelegd. En dit zal bereikt worden door de keuring te doen geschieden door een Commissie die geheel voltallig, en behoudens het invallen van plaatsvervangers, in dezelfde samenstelling steeds over alle films zal oordeelen. Door deze Commissie dan tevens te belasten met de keuring der films voor personen beneden 16 jaar, zal dan ook voor deze keuring de noodige eenheid van maatstaf worden bereikt. Deze liet uiteraard veel te wenschen over, omdat het duidelijk is, dat men van particulieren, die welwillend hun vrijen tijd beschikbaar stellen, nog veel minder kan verlangen, dat zij iedere keuring zouden verrichten, zoodat ook door deze commissie de keuring bij toerbeurt verricht wordt.

Het wil den ondergeteekende voorkomen dat na het bovenstaande de artikelen, die slechts een uitwerking van het vorenstaande beoogen, geen afzonderlijke toelichting behoeven.

Willemstad, Curaçao, den 15den October 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—28.

Keur van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74)

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De leden, die aan de bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen deelnamen, konden zich algemeen vereenigen met de strekking daarvan. Inderdaad — aldus deze leden — wordt met de tegenwoordige methode geen voldoende eenheid van opvatting verkregen.

Doordat echter in den vervolge dezelfde personen alle keuringen moeten doen, terwijl zij daarvoor geldelijke vergoeding zullen ontvangen, wordt de aard der opdracht der commissieleden een geheel andere, vergeleken bij die der particulieren, die tot nu, minder gebonden, de keuring der films, bestemd om voor personen beneden de 16 jaar te worden vertoond, verrichten. Men meende, dat daardoor de keuze uit personen, geschikt en genegen om deel uit te maken der nieuwe commissie, beperkt zal zijn en de kans, dat in de nieuwe commissie bepaalde opvattingen van leden overheerschend zullen zijn, grooter dan bij de vroegere regeling. Een commissie van beroep, kwam den leden dan ook wel wenschelijk voor.

Men vroeg, of de z. g. trailers ook onder de keuring vallen en merkte op, dat deze dàn pas volledig is, als zij zich ook uitstrekt tot de reclameplaten en die trailers. De reclameplaten moeten, waar zij publiek tentoongesteld worden, steeds ook voor kinderen geschikt zijn.

De wenschelijkheid werd betoogd, dat ambtenaren in actieven dienst niet in diensttijd aan de keuringen deelnemen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 17n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

R. R. MUSKUS.

J. H. SPROCKEL.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—28.

Keur van den....., tot wijziging en aanvulling van de Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74)

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Met voldoening heeft het Bestuur ervan kennis genomen, dat de leden, die aan de bespreking van het ontwerp in de afdeelingen deelnamen, zich algemeen met de strekking daarvan vereenigen.

Het Bestuur kan echter niet de meening deelen dat het feit, dat zij, die de keuring zullen verrichten, daarvoor, gelijk volkomen billijk en redelijk voorkomt, eene geldelijke vergoeding zullen ontvangen, de keuze der personen, geschikt en genegen om deel uit te maken der nieuwe commissie, zal beperken of verandering zal brengen in den aard der opdracht.

Wel zou de keuze zeer beperkt worden, indien nog bovendien een commissie van beroep zou moeten worden gekozen. Om gelijke reden moet het Bestuur zich ook voorbehouden om ambtenaren in actieven dienst te benoemen. Wanneer echter een ambtenaar in diensttijd aan de keuringen deelneemt, zal hem niet eene vergoeding, als bedoeld in het nieuw artikel 7, worden toegekend.

De keuring strekt zich ook uit tot de zgn. trailers, doch niet tot de reclame-platen. Het toezicht hierop berust bij de Politie.

Willemstad, den 26sten Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—28.

Keur van den ...., tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74)

Eindverslag.

No. 5.

De afdeelingen betreuren, dat het Bestuur niet kan meegaan met de beide wenschen in het Voorloopig Verslag naar voren gebracht.

Het is nimmer de bedoeling van de afdeelingen geweest te betoogen, dat de moeilijkheid van de keuze der commissieleden gelegen is in het feit, dat zij daarvoor vergoeding ontvangen.

Wel meende men, dat de moeilijkheid gelegen is in de gebondenheid, die de commissieleden wordt opgelegd. Aangezien echter de door de afdeeling gewenschte commissie van beroep niet in die mate gebonden zal zijn — beroep zal immers slechts sporadisch voorkomen — mag dit argument niet aangevoerd worden om den wensch van de afdeelingen af te wijzen. De leden bleven van meening, dat de instantie van een beroepsinstelling wenschelijk en noodzakelijk is.

Erkennende de waarde van de keuring der reclameplaten door de politie, bleven de afdeelingen bij hun meening, dat het terwille van de eenheid van opvatting wenschelijk is de keuring van de reclameplaten eveneens op te dragen aan bedoelde keuringscommissie, temeer waar naar gevoelen der afdeelingen de keuring der reclameplaten nog strenger dan die der films, en volkomen rekening houdend met de kindermentaliteit, moet geschieden.

Het is immers den ouders wel mogelijk hun kinderen verre te houden van de films zelve, doch niet van de op straat tentoongestelde reclameplaten.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1sten April 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--28.

Keur van den.....,
tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74)

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 6.

Wat betreft den wensch van de Afdeelingen omtrent de noodzakelijkheid van een beroepsinstantie, meent het Bestuur, dat de mogelijkheid tot beroep reeds voldoende gewaarborgd is.

Immers indien hij, die een film ter keuring aanbiedt, zich niet kan vereenigen met den uitslag der keuring door de in artikel 3 (nieuw) bedoelde commissie, kan hij zich met verzoek om herkeuring wenden tot den Procureur-Generaal, die dan persoonlijk als beroeps-instantie optreedt. Bovendien blijft de mogelijkheid open tot beroep bij den Gouverneur ingevolge artikel 4.

Ondergeteekende kan zich vereenigen met den wensch der Afdeelingen, dat het keuren der reclameplaten dient te geschieden door de bedoelde keuringscommissie. Te dien einde wordt eene Nota van Wijziging hierbij aangeboden. De politie blijft zich evenwel het recht voorbehouden om in te grijpen ingeval zij vermeent, dat overtreding van artikel 245 of 471 van het Wetboek van Strafrecht aanwezig is.

Willemstad, den 1sten Mei 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—28.

Keur van den....., tot wijziging en aanvulling van de „Bioscoopkeur 1933" (P. B. 1933 No. 74)

Nota van Wijziging.

No. 7.

In artikel 1 sub I, tweede lid, worden achter het woord „keuring" de volgende woorden toegevoegd: „van de film en de bijbehoorende reclameplaten".

Willemstad, den 1sten Mei 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—29.

Verordening van den....., houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot akkoord openende.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende dat het wenschelijk is de surséance van betaling opnieuw te regelen, bijzonderlijk om de gelegenheid te openen, dat na het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van surséance een akkoord tot stand komt, eenige andere wijzigingen in het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 aan te brengen en tusschen bestaande algemeene verordeningen en de nieuwe regeling der surséance van betaling overeenstemming te brengen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel I.

De tweede titel van het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 wordt vervangen door een nieuwen tweeden titel, luidende als volgt:

„VAN SURSÉANCE VAN BETALING.

EERSTE AFDEELING.

Van de verleening van surséance van betaling en hare gevolgen.

Artikel 204.

De schuldenaar, die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, kan surséance van betaling aanvragen.

Artikel 205.

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafden staat, als bedoeld in artikel 91, bij verzoekschrift wenden tot den kantonrechter, aangewezen in artikel 2 of artikel 3.

Bij het verzoekschrift kan een ontwerp van akkoord worden gevoegd.

Artikel 206.

Het verzoekschrift met bijbehoorende stukken wordt ter griffie van het kantongerecht neergelegd, ter kostelooze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

De kantonrechter zal dadelijk de gevraagde surséance voorloopig verleenen en een of meer bewindvoerders benoemen, ten einde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Bovendien beveelt hij, dat de bekende schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door hem op korten termijn bepaalden dag, door den griffier bij brieven worden opgeroepen, ten einde, alvorens beslist wordt omtrent het definitief verleenen van de gevraagde surséance, op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve de dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld, alsmede of een ontwerp van akkoord bij het verzoekschrift is gevoegd.

Artikel 207.

De griffier doet van de indiening van het verzoek, van de voorloopige verleening van surséance, van de namen en woonplaatsen der benoemde windvoerders en van den overeenkomstig het tweede lid van het voorgaande artikel bepaalden dag onmiddellijk aankondiging in het blad waarin van overheidswege de officieele berichten worden opgenomen en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorloopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Nederlandsche Staatscourant.

Indien bij het verzoekschrift een ontwerp van akkoord is gevoegd, wordt daarvan in de aankondiging melding gemaakt.

Artikel 208.

De surséance wordt geacht te zijn ingegaan bij den aanvang van den dag, waarop zij voorloopig is verleend.

Artikel 209.

Ten bepaalden dage hoort de kantonrechter den schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeischers. Iedere schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

De kantonrechter kan den schuldenaar definitief surséance verleenen, tenzij zich daartegen verklaren hetzij houders van meer dan één vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde, in artikel 223 bedoelde, schuldvorderingen, hetzij meer dan één derde der houders van zoodanige vorderingen.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, de kantonrechter.

Surséance wordt niet definitief verleend, indien er gegronde vrees bestaat, dat de schuldenaar zal trachten de schuldeischers tijdens de surséance te benadeelen of het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen.

De kantonrechter, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de voorloopig verleende surséance gehandhaafd tot de beschikking van den kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien eene aanvrage tot faillietverklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek is met redenen omkleed en wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 210.

Gedurende acht dagen na den dag der uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of, ingeval de surséance verleend is, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, recht van hooger beroep.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier geeft hiervan aan ieder der opgekomen schuldeischers, als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zoomede, indien het hooger beroep door een schuldeischer ingesteld is, ook aan den schuldenaar schriftelijk kennis en zendt de in artikel 205 bedoelde stukken met een afschrift van het ter zake opgemaakt proces-verbaal en van het vonnis waarvan beroep, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211.

Bij de behandeling van het hooger beroep wordt het verzoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeischer is bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de bestrijding of verdediging van de uitspraak, waartegen het beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; de griffier van het Hof geeft ten minste vijf dagen van te voren aan ieder der opgekomen schuldeischers als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zoomede aan den schuldenaar, voorzooverre zij op het eiland Curaçao woonplaats hebben of gekozen hebben, schriftelijk kennis van den dag en het uur van de behandeling. De uitspraak geschiedt ter openbare terechtzitting.

Artikel 212.

De beschikking waarbij de surséance definitief wordt toegestaan, wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 207 voorgeschreven.

Artikel 213.

Bij het definitief verleenen der surséance bepaalt de kantonrechter haar duur op ten hoogste anderhalf jaar.

Vóór het einde der surséance kan door den schuldenaar hare verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot verleening van surséance. Zoolang bij afloop der surséance op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de surséance gehandhaafd.

Artikel 214.

Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid hunner handelingen toestemming der meerderheid of bij staking van stemmen eene beslissing van den kantonrechter vereischt. Het tweede lid van artikel 66 vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter is te allen tijde bevoegd een bewindvoerder, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen of hem één of meer bewindvoerders toe te voegen, een en ander op verzoek van hem zelven, van de andere bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve.

Artikel 215.

Bij het voorloopig verleenen der surséance kan de kantonrechter zoodanige bepalingen maken, als hij ter beveiliging van de belangen der schuldeischers noodig oordeelt.

Hij kan dit ook gedurende de surséance doen op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve.

Artikel 216.

De kantonrechter is bevoegd bij het voorloopig verleenen der surséance één of meer deskundigen te benoemen teneinde binnen een door hem te bepalen termijn, die zoo noodig kan worden verlengd, een onderzoek naar den staat van den boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen. Het laatste lid van artikel 215 vindt overeenkomstige toepassing.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door den schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen. Het verslag geeft zoo mogelijk de maatregelen aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het kantongerecht, ter kostelooze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Het laatste lid van artikel 214 vindt ten aanzien van de deskundigen overeenkomstige toepassing.

Artikel 217.

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over den toestand van den boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het derde lid van artikel 216 is voorgeschreven.

De termijn, bedoeld in het vorige lid, kan door den kantonrechter worden verlengd.

Artikel 218.

Gedurende de surséance is de schuldenaar onbevoegd eenige daad van beheer of beschikking betreffende den boedel te verrichten zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders. Indien de schuldenaar in strijd daarmede

gehandeld heeft, zijn de bewindvoerders bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt, om den boedel te dier zake schadeloos te houden.

Voor verbintenissen van den schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders na den aanvang der surséance ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk, dan voorzooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 219.

Indien de schuldenaar in eenige gemeenschap gehuwd is, worden onder den boedel de baten en lasten van die gemeenschap begrepen.

De artikelen 57 en 58 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 220.

Gedurende de surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner in artikel 223 bedoelde schulden worden genoodzaakt en blijven alle tot verhaal van die schulden aangevangen executiën geschorst.

De gelegde beslagen vervallen en de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, wordt daaruit ontslagen, zoodra de uitspraak, houdende definitieve verleening der surséance of homologatie van het akkoord, in kracht van gewijsde is gegaan, beide tenzij de kantonrechter op verzoek van de bewindvoerders reeds een vroeger tijdstip daarvoor heeft bepaald. Hij beveelt voor zooveel noodig de doorhaling der vervallen beslagen op verzoek van de bewindvoerders.

Het in de voorgaande leden bepaalde vindt eveneens toepassing ten aanzien van executiën en beslagen, aangevangen of gelegd ten behoeve van vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, voorzoover die executiën en beslagen niet zijn aangevangen en gelegd op goederen, welke voor die vorderingen bijzonderlijk zijn verbonden.

Artikel 221.

De surséance stuit den loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling eener schuld, door den schuldenaar erkend, en de aanlegger geen belang heeft om vonnis te verkrijgen, teneinde rechten tegen derden te doen gelden, is de rechter bevoegd, na van de erkenning der schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis op te schorten tot na het einde der surséance.

De schuldenaar kan, voor zooveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot den boedel behoorende ten onderwerp hebben, noch eischende, noch verwerende in rechte optreden, zonder medewerking der bewindvoerders.

Artikel 222.

De surséance werkt niet ten aanzien:

1o. van vorderingen, welke door pand of hypotheek op goed van den schuldenaar zijn gedekt of bevoorrecht zijn hetzij op zekere bepaalde goederen van den schuldenaar, hetzij op alle zijne roerende en onroerende goederen, voor zooverr niet vallende onder 2o.;

2o. van vorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding; de kantonrechter zal ten aanzien van vóór den aanvang der surséance vervallen termijnen van zoodanige vorderingen, welke niet bevoorrecht zijn, het bedrag vaststellen, waarvoor de surséance werkt.

Voor zoover vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, op de verbonden zaak niet verhaald kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 223.

De betaling van alle andere schulden, bestaande vóór den aanvang der surséance, kan, zoolang de surséance duurt, niet

anders plaats hebben dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid hunner vorderingen, behoudens overeenkomstige toepassing van het zesde lid van artikel 169.

Artikel 224.

Hij, die zoowel schuldenaar als schuldeischer van den boedel is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijne schuldvordering en zijn schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór den aanvang der surséance of voortvloeien uit handelingen, vóór den aanvang der surséance verricht.

De vorderingen op den schuldenaar worden zoo noodig berekend naar de regels, in de artikelen 250 en 251 gesteld.

Artikel 225.

Niettemin kan degene, die eene schuld aan den boedel of eene vordering op den boedel vóór den aanvang der surséance van een derde heeft overgenomen, op schuldvergelijking geen beroep doen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Later overgenomen vorderingen of schulden kunnen nimmer in vergelijking worden gebracht.

De artikelen 51 en 52 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 226.

Indien eene wederkeerige overeenkomst bij den aanvang der surséance zoowel door den schuldenaar als door zijne wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen, is deze laatste bevoegd den schuldenaar en de bewindvoerders te sommeeren om binnen acht dagen te verklaren of zij de overeenkomst gestand willen doen. Indien dezen zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaren, is de overeenkomst ontbonden en kan de wederpartij voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 223 bepaald; verklaren de schuldenaar en de bewindvoerders zich daartoe wel bereid, dan kan de wederpartij vorderen, dat zekerheid voor richtige nakoming der overeenkomst wordt gesteld.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van den schuldenaar eene uitsluitend door dezen persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 227.

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, die ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalden termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na den aanvang der surséance, wordt de overeenkomst door de voorloopige verleening van surséance ontbonden en kan de wederpartij van den schuldenaar zonder meer voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 223 bepaald. Lijdt de boedel door de ontbinding schade dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 228.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, die huurder is, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, de huur tusschentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn de huurpenningen vooruit betaald, dan kan de huur niet eerder worden opgezegd dan tegen den dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt.

Van den aanvang der surséance af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 229.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, aan arbeiders in zijn dienst, de dienstbetrekking op-

zeggen, met inachtneming van de wettelijke, gebruikelijke of overeengekomen termijnen, met dien verstande echter, dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geeindigd door opzegging met een termijn van zes weken.

Van den aanvang der surséance af is het loon boedelschuld.

Artikel 230.

Voldoening nadat de suréance voorloopig is verleend doch vóór de bekendmaking daarvan, aan den schuldenaar gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens dezen vóórdien ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover den boedel, zoolang zijne bekendheid met de voorloopige verleening van de surséance niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorig lid bedoeld, na de bekendmaking aan den schuldenaar gedaan, bevrijdt tegenover den boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst, dat de voorloopige verleening van de surséance te zijner woonplaats langs den weg der wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van bewindvoerders om aan te toonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan den schuldenaar hem, die haar deed, tegenover den boedel, voor zooverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van den boedel is gekomen.

Artikel 231.

De surséance werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen.

Artikel 232.

Nadat de surséance is verleend, kan zij, op verzoek van de bewindvoerders, van één of meer der schuldeischers of ook ambtshalve door den kantonrechter worden ingetrokken :

1o. indien de schuldenaar zich, gedurende den loop der surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;

2o. indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen ;

3o. indien hij handelt in strijd met artikel 218, eerste lid ;

4o. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, bij het verleenen der surséance of later gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang des boedels moet worden gedaan ;

5o. indien, hangende de surséance, de staat des boedels zoodanig blijkt te zijn, dat handhaving der surséance niet langer wenschelijk is of het vooruitzicht, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen, blijkt niet te bestaan.

In de gevallen, vermeld onder 1o. en 5o., zijn de bewindvoerders verplicht de intrekking te vragen.

De verzoeker, de schuldenaar en de bewindvoerders worden gehoord of behoorlijk opgeroepen. De oproeping geschiedt door den griffier tegen een door den kantonrechter te bepalen dag. De beschikking is met redenen omkleed.

Indien op grond van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan bij dezelfde beschikking de faillietverklaring van den schuldenaar worden uitgesproken. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de surséance gehandhaafd tot de beschikking van den kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 233.

Gedurende acht dagen na den dag der beschikking heeft, in geval van intrekking der surséance, de schuldenaar, en, ingeval de intrekking der surséance geweigerd is, hij, die het verzoek tot intrekking heeft gedaan, recht van hooger beroep tegen de beschikking van den kantonrechter.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht.

De griffier geeft hiervan ten spoedigste aan hen, die het verzoek tot intrekking hebben gedaan, den schuldenaar en de bewindvoerders schriftelijk kennis en zendt de terzake betrekkelijke stukken, waaronder een afschrift van de beschikking waarvan beroep, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211 vindt overeenkomstige toepassing.

De beschikking van het Hof wordt door den griffier terstond medegedeeld aan dien van het betrokken kantongerecht.

Artikel 234.

Zoodra eene beschikking, waarbij de surséance is ingetrokken, in kracht van gewijsde is gegaan, wordt zij aangekondigd, gelijk is voorgeschreven in artikel 207.

Artikel 235.

Indien de kantonrechter van oordeel is, dat de behandeling van het verzoek tot intrekking van de surséance niet zal zijn beeindigd vóór den dag, waarop de schuldeischers krachtens artikel 206, tweede lid, worden gehoord, gelast hij, dat de griffier den schuldeischers bij brieven zal mededeelen, dat dit verhoor op dien dag niet zal worden gehouden.

Zoo noodig bepaalt hij later den dag waarop dit verhoor alsnog zal plaats vinden; de schuldeischers worden door den griffier bij brieven opgeroepen.

Artikel 236.

De schuldenaar is steeds bevoegd aan den kantonrechter de intrekking van de surséance te verzoeken, op grond dat de toestand des boedels hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. De bewindvoerders en. indien het eene definitief verleende surséance betreft, de schuldeischers worden gehoord of behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping geschiedt bij brieven door den griffier tegen een door den kantonrechter te bepalen dag.

Artikel 237.

Gedurende eene surséance kan faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

Indien ingevolge eene der bepalingen van dezen titel eene faillietverklaring uitgesproken wordt, vindt artikel 11 overeenkomstige toepassing; wordt ingevolge die bepalingen een faillissement vernietigd, dan vinden de artikelen 10 en 12 overeenkomstige toepassing.

Artikel 238.

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken ingevolge eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen ééne maand na het einde der surséance, gelden de volgende regelen:

1o. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 vermeld, aanvangen, wordt berekend van den aanvang der surséance af;

2o. de curator oefent de bevoegdheid uit, in het eerste lid van artikel 218 aan de bewindvoerders toegekend;

3o. handelingen, door den schuldenaar met medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders verricht, worden beschouwd als handelingen van den curator en boedelschulden, gedurende de surséance ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden;

4o. de boedel is niet aansprakelijk voor verbintenissen van den schuldenaar. zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders gedurende de surséance ontstaan, dan voor zooverre deze ten gevolge daarvan gebaat is.

Is opnieuw surséance verzocht, binnen eene maand na afloop van eene vroeger verleende, dan geldt hetgeen in het eerste lid is bepaald mede voor het tijdvak der eerstvolgende surséance.

Artikel 239.

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 216, en van de bewindvoerders wordt bepaald door den kantonrechter en bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne verschotten en op die, door den griffier ten gevolge van de bepalingen van dezen titel gedaan.

Artikel 240.

De bepalingen van internationaal recht van de artikelen 195–197 vinden bij surséance overeenkomstige toepassing.

TWEEDE AFDEELING.

Van het akkoord.

Artikel 241.

De schuldenaar is bevoegd bij of na het verzoek tot surséance aan hen, die vorderingen hebben, ten aanzien waarvan de surséance werkt, een akkoord aan te bieden.

Artikel 242.

Het ontwerp van akkoord wordt, indien het niet ingevolge artikel 206 ter griffie van het kantongerecht berust, aldaar nedergelegd ter kostelooze inzage van een ieder.

Een afschrift moet zoodra mogelijk aan de bewindvoerders en de deskundigen worden toegezonden.

Artikel 243.

Het ontwerp van akkoord vervalt, indien, voordat het vonnis van homologatie van het akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, eene rechtelijke beslissing houdende beeindiging der surséance in kracht van gewijsde gaat.

Artikel 244.

Indien het ontwerp van akkoord tegelijk met het verzoekschrift tot verleening van surséance ter griffie is nedergelegd, kan de kantonrechter, bewindvoerders gehoord, gelasten, dat de in artikel 209 bedoelde behandeling van het verzoek niet zal plaats hebben, in welk geval hij tevens zal vaststellen:

1o. den dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen, ten aanzien waarvan de surséance werkt, bij de bewindvoerders moeten worden ingediend;

2o. dag en uur, waarop over het aangeboden akkoord zal worden geraadpleegd en beslist.

Tusschen de dagen, onder 1o. en 2o. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verloopen.

Indien de kantonrechter van deze bevoegdheid geen gebruik maakt of het ontwerp van akkoord niet tegelijk met het verzoekschrift tot het verleenen van surséance ter griffie is nedergelegd, zal hij, bewindvoerders gehoord, de dagen en uren, in het eerste lid bedoeld, vaststellen zoodra de beschikking, waarbij de surséance definitief is verleend, kracht van gewijsde heeft verkregen of, indien het ontwerp van akkoord eerst daarna ter griffie is nedergelegd, dadelijk na die nederlegging.

Artikel 245.

De bewindvoerders doen dadelijk zoowel van de in het vorige artikel bedoelde beschikking als van de nederlegging ter griffie van het ontwerp van akkoord — tenzij deze reeds ingevolge artikel 207 is bekend gemaakt — aankondiging in het blad waarin van overheidswege de officieele berichten worden opgenomen en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorloopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Nederlandsche Staatscourant.

Zij geven tevens van een en ander bij brieven kennis aan alle bekende schuldeischers. Daarbij wordt op het bepaalde bij artikel 246, tweede lid, gewezen.

De schuldeischers kunnen verschijnen in persoon of bij schriftelijk gemachtigde. De volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

De bewindvoerders kunnen vorderen, dat de schuldenaar hun een door hen te bepalen bedrag ter bestrijding van de kosten dezer aankondigingen en kennisgevingen vooraf ter hand stelt.

Artikel 246.

De indiening der schuldvorderingen geschiedt bij de bewindvoerders door de overlegging eener rekening of andere

schriftelijke verklaring, aangevende den aard en het bedrag der vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan.

Vorderingen, ten aanzien waarvan de surséance niet werkt, komen voor indiening niet in aanmerking. Heeft nochtans indiening plaats gehad, dan werkt de surséance ook ten aanzien van die vorderingen en gaat het voorrecht, het pand of de hypotheek verloren. Een en ander geldt niet voor zoover de vordering vóór den aanvang der stemming wordt teruggenomen.

De schuldeischers zijn bevoegd van de bewindvoerders een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 247.

De bewindvoerders toetsen de ingezonden rekeningen aan de aanteekeningen en opgaven van den schuldenaar, treden, als zij tegen de toelating eener vordering bezwaar hebben, met den schuldeischer in overleg, en zijn bevoegd van dezen overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage zijner aanteekeningen en der oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 248.

De bewindvoerders brengen de bij hen ingediende vorderingen op eene lijst, vermeldende de namen en woonplaatsen der schuldeischers, het bedrag en de omschrijving der vorderingen, alsmede of en in hoever de bewindvoerders die vorderingen erkennen of betwisten.

Artikel 249.

Eene rentedragende vordering wordt op de lijst gebracht met bijrekening der rente tot den aanvang der surséance.

De artikelen 125, 128–130 en 131, eerste en tweede lid, vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 250.

Eene vordering onder eene opschortende voorwaarde kan op de lijst gebracht worden voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Indien de bewindvoerders en de schuldeischers het niet eens kunnen worden over deze waardebepaling, wordt zoodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 251.

Eene vordering, waarvan het tijdstip der opeischbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen, wordt op de lijst gebracht voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na den aanvang der surséance, worden behandeld, alsof zij op dat tijdstip opeischbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden op de lijst gebracht voor de waarde, die zij hebben na verloop van een jaar na dat tijdstip.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet.

Artikel 252.

Van de in artikel 248 bedoelde lijst wordt een afschrift door de bewindvoerders ter griffie van het kantongerecht nedergelegd, om aldaar gedurende de zeven dagen voorafgaande aan de vergadering, in artikel 244 bedoeld, kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder.

De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 253.

De kantonrechter kan, op verzoek van de bewindvoerders

of ambtshalve, de raadpleging en stemming over het akkoord tot een lateren dag uitstellen.

Artikel 245 vindt alsdan overeenkomstige toepassing.

Artikel 254.

Ter vergadering brengen zoowel de bewindvoerders als de deskundigen, zoo die er zijn, schriftelijk verslag uit over het aangeboden akkoord. Artikel 139 vindt overeenkomstige toepassing.

Vorderingen, na afloop van den in artikel 244, 1o., genoemden termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór den dag, waarop de vergadering zal worden gehouden, bij de bewindvoerders ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek op de lijst geplaatst, indien noch de bewindvoerders, noch een der aanwezige schuldeischers daartegen bezwaar maken.

Vorderingen, daarna ingediend, worden niet op de lijst geplaatst.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn niet toepasselijk, indien de schuldeischer buiten Curaçao woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het tweede lid bedoeld, of van geschil over het al of niet aanwezig zijn der verhindering, in het vierde lid bedoeld, beslist de kantonrechter, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 255.

De bewindvoerders zijn bevoegd ter vergadering op elke door hen gedane erkenning of betwisting terug te komen.

Zoowel de schuldenaar als ieder verschenen schuldeischer kan eene door de bewindvoerders geheel of gedeeltelijk erkende vordering betwisten.

Betwistingen of erkenningen, op de vergadering gedaan, worden op de lijst aangeteekend.

Artikel 256.

De kantonrechter bepaalt of en tot welk bedrag de schuldeischers, wier vorderingen betwist zijn, tot de stemming zullen worden toegelaten.

Artikel 257.

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereischt de toestemming van twee derde der erkende en der toegelaten schuldeischers, welke drie vierde van het bedrag der erkende en der toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

De artikelen 141 en 142 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 258.

Het proces-verbaal van het verhandelde vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen der verschenen stemgerechtigde schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag der stemming en al wat verder is voorgevallen. De door bewindvoerders opgemaakte lijst van schuldeischers, zooals zij tijdens de raadpleging is aangevuld of gewijzigd, wordt, door den kantonrechter en den griffier gewaarmerkt, aan het proces-verbaal gehecht.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 259.

Zoowel de schuldeischers, die vóór gestemd hebben, als de schuldenaar kunnen gedurende acht dagen na afloop der stemming aan het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt, dat het akkoord door den kantonrechter ten onrechte als verworpen is beschouwd.

Indien het Hof het proces-verbaal verbetert, bepaalt het bij zijne beschikking den dag, waarop de kantonrechter de homologatie zal behandelen, welke dag gesteld wordt op niet vroeger dan acht en niet later dan veertien dagen na de beschikking. Van deze beschikking geven de bewindvoer-

ders schriftelijk kennis aan de schuldeischers. Deze beschikking brengt van rechtswege vernietiging mede van een ingevolge artikel 266 uitgesproken faillissement.

Artikel 260.

Indien het akkoord is aangenomen, kunnen zoowel de bewindvoerders als elke schuldeischer de gronden uiteenzetten, waarop zij de homologatie wenschen of haar bestrijden. Artikel 147, tweede lid, vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter kan bepalen, dat de behandeling der homologatie op een lateren, terstond door hem vast te stellen, dag zal plaats vinden.

Artikel 261.

De kantonrechter geeft zoo spoedig mogelijk zijne met redenen omkleede beschikking.

Hij weigert de homologatie:

1o. indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de som, bij het akkoord bedongen, aanmerkelijk te boven gaan;

2o. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3o. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeischers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de schuldenaar dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt;

4o. indien het loon en de verschotten van de deskundigen en de bewindvoerders niet in handen van de bewindvoerders zijn gestort of daarvoor zekerheid is gesteld.

Hij mag ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

De kantonrechter, de homologatie weigerende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de beschikking, waarbij de homologatie geweigerd is, in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 262.

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle schuldeischers te wier aanzien de surséance werkt.

Artikel 263.

Het in kracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie levert, in verband met het in artikel 258 bedoelde proces-verbaal ten behoeve der door den schuldenaar niet betwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 264.

Zoolang niet over het aangeboden akkoord uiteindelijk is beslist, eindigt de surséance niet door verloop van den termijn, waarvoor zij is verleend.

Artikel 265.

De surséance neemt een einde zoodra het vonnis van homologatie in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 266.

De kantonrechter kan, wanneer het akkoord niet wordt aangenomen, den schuldenaar bij vonnis in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de termijn, in artikel 259 bedoeld, ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal heeft geweigerd.

Artikel 267.

Indien de kantonrechter den schuldenaar in staat van fail-

lissement heeft verklaard, heeft deze recht van hooger beroep tegen de faillietverklaring gedurende acht dagen na den dag, waarop de termijn van artikel 259 ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie de verbetering van het proces-verbaal geweigerd heeft.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier handelt vervolgens overeenkomstig het bepaalde in artikel 210.

Artikel 268.

Ten aanzien van de ontbinding van het akkoord vinden de artikelen 157 en 158 overeenkomstige toepassing.

Bij het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt de schuldenaar tevens in staat van faillissement verklaard.

Artikel 269.

In een faillissement, uitgesproken krachtens de artikelen 261, 266 en 268 kan een akkoord niet worden aangeboden.

DERDE AFDEELING.

Slotbepaling.

Artikel 270.

Tegen de beslissingen van den rechter, ingevolge de bepalingen van dezen titel gegeven, staat geen hoogere voorziening open, behalve in de gevallen, waarin het tegendeel is bepaald."

Artikel II.

In het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 worden verder nog de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 20 wordt gelezen:
„Voor verbintenissen van den schuldenaar, na de faillietverklaring ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk dan voorzooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.";

b. In artikel 48, eerste lid, wordt „aangegaan" vervangen door „ontstaan";

c. Aan artikel 152 wordt toegevoegd een nieuwe zin, luidende:
„De rechten, welke zij op goederen van derden kunnen uitoefenen, blijven bestaan als ware geen akkoord tot stand gekomen."

Artikel III.

In artikel 217 van het bij Koninklijk Besluit van 13 Maart 1935 No. 28 (P. B. No. 52) vastgestelde Curaçaosch Wetboek van Koophandel worden onder 2o. de woorden „waarop op zijn verzoek tot surséance van betaling bewindvoerders zijn benoemd" gewijzigd in „waarop eene hem verleende surséance van betaling is ingegaan".

Artikel IV.

In het Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 358, tweede lid, wordt gelezen:
„Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of, indien deze eene vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting is, op den bestuurder of commissaris, die zoodanige overeenkomst sluit.";

b. In artikel 462 vervalt tweemaal „verzocht of".

Artikel V.

In artikel 44, tweede lid, van het bij Koninklijk Besluit van 4 September 1868 No. 18 (P. B. No. 16), zooals sedert gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 23 Maart 1932 (P.B. No. 33) vastgesteld Reglement op het Notaris-ambt in de Kolonie Curaçao wordt na „verklaard" ingevoegd: „is, surséance van betaling verkregen heeft".

Artikel VI.

In artikel 12 van de Verordening van 16 Juli 1908 betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen (P.B. No. 53), zooals deze laatstelijk werd gewijzigd bij verordening van 27 Augustus 1931 (P.B. No. 63), wordt „surséance van betaling" vervangen door „surséance van betaling voor zoover volgens het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 de surséance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt".

Artikel VII.

Het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931, gelijk dit luidt ingevolge de daarin bij deze verordening aangebrachte wijzigingen, vindt mede toepassing op het vóór het tijdstip van de inwerkingtreding dezer verordening uitgesproken faillissement en de vóór dat tijdstip verleende surséance van betaling, doch alleen voor het vervolg. Voor deze toepassing wordt de surséance geacht voorloopig te zijn verleend bij de beschikking van den kantonrechter, houdende benoeming van een of meer bewindvoerders, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren.

Een verzoekschrift om surséance van betaling, vóór het tijdstip van inwerkingtreding dezer verordening ingediend, wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften van het bij deze verordening gewijzigd Faillissementsbesluit. Zijn op dat tijdstip reeds een of meer bewindvoerders benoemd, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, dan worden zij geacht overeenkomstig het nieuwe artikel 206 van het Failissementsbesluit te zijn benoemd en wordt de surséance geacht bij de beschikking, houdende hunne benoeming, voorloopig te zijn verleend. Heeft op bedoeld tijdstip de oproeping van schuldeischers en schuldenaar, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord, reeds plaats gehad, dan geldt die oproeping als eene om te worden gehoord omtrent het definitief verleenen der surséance.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—29.

Verordening van den....., houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot akkoord openende.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Voor de toelichting op dit ontwerp moge verwezen worden naar de gewisselde stukken welke geleid hebben tot de Wet van 7 Februari 1935 (Staatsblad No. 41).

Niet alleen vindt men daarin uitgesproken de wenschelijkheid om de regeling der surséance van betaling als zoodanig te verbeteren, doch tevens de eisch dat de gelegenheid moest geopend worden om ook buiten faillissement een dwangakkoord te kunnen tot stand brengen. Een en ander is uitvoerig gemotiveerd in die stukken te lezen. Herhaling ervan te dezer plaatse wil dus overbodig voorkomen.

Het ontwerp moet als een verbetering van het bestaande aangemerkt worden en beantwoordt aan hetbepaalde bij art. 138 R.R.

Met het vorenstaande meent ondergeteekende te kunnen volstaan, daar ook voor de toelichting op de verschillende artikelen in meerbedoelde stukken het noodige aangetroffen wordt. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt eenige andedere — kleine — verbeteringen van het Faillissementsbesluit aan te brengen, terwijl natuurlijk tevens gezorgd moest worden voor het brengen van overeenstemming tusschen bestaande algemeene verordeningen en de nieuwe regeling der surséance.

Willemstad, den 12den November 1935.

De Gouverneur van Curaçao

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—29.

Verordening van den....., houdende nieuwe regeling van de surséance van betaling, de gelegenheid tot akkoord openende.

Voorloopig verslag

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 24n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

A. v. LEEUWEN.

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—30.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende dat het wenschelijk is het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao aan te vullen met eenige bepalingen strekkende tot meerderen waarborg voor hen die belangen toevertrouwen aan notarissen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 4den September 1868 No. 18 (P. B. No. 16), zooals het sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 23sten Maart 1932 (P.B. No. 33), wordt als volgt aangevuld:

Na artikel 43 worden drie artikelen ingelascht genummerd 43a, 43b, en 43c, luidende:

Artikel 43*a*.

De notarissen zijn verpligt van hun vermogenstoestand en van alles wat hun werkkring betreft eene zoodanige boekhouding te voeren, dat daaruit te allen tijde hunne regten en verpligtingen kunnen worden gekend.

Zij zijn gehouden inzage van hunne boekhouding te geven aan de bij het tweede lid van art. 53 genoemde ambtenaren.

De Gouverneur regelt het toezigt op de nakoming van de verpligting tot boekhouding.

Artikel 43*b*.

Het is den notarissen niet geoorloofd direct of indirect:

1o. gelden ter leen of in bewaring te nemen tegen interest, met uitzondering van gelden redelijkerwijs benoodigd, hetzij voor persoonlijke doeleinden, hetzij voor of in verband met de uitoefening hunner ambtsbediening;

2o. zich borg te stellen of in te staan voor schulden van anderen.

Artikel 43*c*.

De notaris, die eene der bepalingen der twee voorgaande artikelen overtreedt, wordt geacht zijne ambtsbezigheden te verwaarloozen.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad
ZITTINGSJAAR 1935—1936—30.

Verordening van den.....
tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Bij de wet van 1931 (Stbl. No. 195) is in Nederland een wijziging van de Wet op het Notarisambt tot stand gekomen, waarbij voorzieningen zijn getroffen „tot meerderen waarborg voor hen, die belangen toevertrouwen aan notarissen."

De voorzieningen in die wet getroffen bestaan in:

a. een meer doeltreffende regeling van het toezicht over de notarissen;

b. het door gebod- en verbodsbepalingen zoo mogelijk voorkomen dat notarissen in zoodanige financieele moeilijkheden komen, dat de hun toevertrouwde gelden gevaar loopen.

Ad a. De praktijk in Nederland had uitgewezen dat de bevoegdheden der Kamers van Toezicht, die aldaar het toezicht over de notarissen uitoefenen, uitbreiding behoefden.

Ad b. De niet-ambtelijke werkkring van den notaris in Nederland is in den regel van grooter omvang dan zijn ambtelijke. Hij is in den loop der tijden geworden de vertrouwensman van het publiek, „die" (de Memorie van Toelichting wordt hierbij geciteerd) „raad geeft in vermogensrechtelijke aangelegenheden van allerlei aard, die zich belast met het tijdelijk of voortdurend beheeren van gelden voor anderen, die zijn bemiddeling verleent bij de overdracht van onroerende goederen en het vestigen van hypotheek daarop, die moeilijkheden uit den weg ruimt bij het verdeelen van nalatenschappen, bij het maken of uitvoeren van huwelijksche voorwaarden of van andere overeenkomsten."

Ter voorkoming nu dat de notaris eigen gelden en gelden van clienten niet behoorlijk uit elkaar houdt en zich rijker waant dan hij inderdaad is, is hem opgelegd behoorlijk boek te houden, zoowel van zijn privé vermogen als van de gelden van derden en is hem verboden als kassier op te treden en om zich borg te stellen voor schulden van anderen. In de contrôle op een en ander is mede voorzien.

De Memorie van Toelichting houdt daaromtrent de volgende motiveering in:

> De verplichting tot het voeren van een boekhouding en het daarvan inzage geven, betreft het geheele vermogen. Zou de notaris niet verplicht zijn boek te houden ook van zijn particulier vermogen, dan zou het voorschrift weinig nut hebben en zou een goed overzicht van zijn vermogenstoestand moeilijk zijn te verkrijgen, ook al omdat het dikwijls onzeker is, of eene handeling, die uitgaven medebrengt of inkomsten oplevert, behoort tot het particuliere terrein of tot de werkzaamheid van den notaris als behartiger van de belangen van derden. Ook zou het toezicht op de boekhouding weinig doeltreffend zijn, indien het zich alleen zou uitstrekken tot datgene wat de notaris ten behoeve van derden verricht en hij buiten contrôle zou kunnen houden alles wat naar zijne meening behoort tot zijne persoonlijke of huishoudelijke aangelegenheden.
>
> De ervaring heeft geleerd, dat het financieele onvermogen van een notaris meer dan eens is veroorzaakt, althans bevorderd, door tweeërlei omstandigheid, vooreerst doordien hij zijne werkzaamheid zoover had uitgestrekt, dat hij kassiers- en bankierszaken deed, hetgeen vooral op het platteland dikwijls geschiedt, en in de tweede plaats doordien hij zich borg had gesteld. Meermalen is dan ook aangedrongen op eene wettelijke regeling en beper-

king in dit opzicht. Zóózeer schijnt de overtuiging bij belanghebbenden te zijn doorgedrongen, dat zoodanige handelingen schadelijk zijn voor het notariaat, dat in sommige deelen van het land, o. a. te 's-Gravenhage, de notarissen onderling zijn overeengekomen zich niet financieel aansprakelijk te stellen voor verbintenissen van hun cliënten.

Het is niet raadzaam den notaris te verbieden gelden onder zich te nemen, welke hem worden toevertrouwd ter bewaring en uitbetaling. Het notariskantoor moet als totdusver de plaats blijven, waar kooppenningen, aflossingen van hypothecaire vorderingen, gelden, tot een erfenis behoorende, kunnen worden gestort en, zoo noodig tijdelijk kunnen worden bewaard. Zou men dit verbieden dan zou het overdragen en bezwaren van onroerend goed zeer worden belemmerd. Immers de over te dragen of met hypotheek te belasten goederen zijn op het tijdstip der overdracht of hypotheekverleening veelal met hypotheek belast. De te ontvangen kooppenningen, de nieuw op te nemen hypotheekgelden strekken gewoonlijk tot aflossing van bestaande hypotheken. Daar het meestal ondoenlijk is alle belanghebbenden op hetzelfde tijdstip bijeen te hebben, heeft de notaris tot taak te zorgen, dat de gelden komen waar zij behooren. Het is derhalve zeer in het belang van het publiek, dat de notaris hier als tusschenpersoon niet wordt uitgeschakeld.

Trouwens, dit onder zich hebben van gelden, die ieder oogenblik kunnen worden opgevraagd, levert weinig gevaar op. Wel kan aanleiding tot misbruik geven — de practijk doet het zien (aldus nog steeds de Memorie van Toelichting op het Nederlandsch Wetsontwerp) — het veelvuldig voorkomende feit, dat de notaris, tegen vergoeding van rente, gelden van derden onder zich neemt. Dit is niet noodig, omdat tegenwoordig ook op het platteland voldoende gelegenheid bestaat om elders gelden op solide wijze in bewaring of ter leen te geven. Het komt voor, dat de notaris, genoopt belegging te zoeken voor aldus ontvangen gelden en allicht geneigd te trachten meer rente te maken dan hij te betalen heeft, zich waagt aan speculatieve beleggingen.

Intusschen gaat het niet aan elke geldopneming door een notaris ongeoorloofd te verklaren. Hij kan gelden noodig hebben voor persoonlijke doeleinden en ook bij het uitoefenen van zijn ambt, b. v. om registratierechten te betalen, die dikwijls zeer aanzienlijk zijn, of om andere voorschotten te doen. Voor de betaling van registratierechten heeft de wet hem aansprakelijk gesteld binnen tien dagen na het opmaken der akte. Daarom wordt niet verboden het opnemen van gelden, die de notaris redelijkerwijs noodig heeft voor persoonlijke doeleinden of voor of in verband met de uitoefening zijner ambtsbediening.

Mede wordt voorgesteld (art. 73 b onder 2o. Nederlandsche wet) ongeoorloofd te verklaren, dat een notaris zich borg stelt of instaat voor de schulden van anderen. De meeste notarissen stellen op zoodanig verbod prijs. Thans schijnt het sommigen moeilijk te vallen het zijn van borg te weigeren, omdat wellicht een collega daartoe wel bereid is en daardoor cliënten trekt. Tot zoover de Memorie van Toelichting op de Nederlandsche wet.

Ondergeteekende had te overwegen of de bij de in hoofde dezes aangehaalde Wet voor Nederland getroffen voorzieningen door Curaçao moesten worden overgenomen.

Naar zijn oordeel is er enkel aanleiding het Reglement op het Notarisambt met de hierboven sub *b* bedoelde bepalingen aan te vullen. Het toezicht over de notarissen toch komt voor bevredigend geregeld te zijn.

De motieven, voor Nederland aangevoerd en hierboven in hoofdzaak weergegeven, om de notarissen te dwingen er een behoorlijke boekhouding op na te houden en hun het kassierzijn en het zich borg stellen te verbieden kunnen gezegd worden overal en dus ook hier te gelden, waarmee het hierbij aangeboden ontwerp voldoende gerechtvaardigd wil schijnen.

Hierbij wordt aangeteekend dat de uitzondering welke in Nederland gemaakt is op het verbod om zich borg te stellen of in te staan voor schulden t. w. „voor koop- of pachtpen-

ningen bij openbare verkoopingen of verpachtingen, waar zulks thans gebruikelijk is" niet overgenomen is omdat gebleken is dat zoodanig gebruik hier niet bestaat.

De wijze waarop de boekhouding der notarissen zal moeten worden gecontroleerd wordt gemeend het best bij besluit te kunnen worden geregeld. Zij wordt aldus gedacht dat het onderzoek een à tweemaal 's jaars door den Gouvernements Accountant zal geschieden ten kantore van den notaris.

Na deze algemeene toelichting wil een toelichting op de artikelen overbodig voorkomen.

Willemstad, den 18den November 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-30.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De leden, die aan de bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen deelnamen, waren van gevoelen, dat invoering der voorgestelde bepalingen niet noodig is. Zij konden zich n. l. niet vereenigen met de zienswijze, dat de motieven voor Nederland aangevoerd en in de memorie van toelichting in hoofdzaak weergegeven, om de notarissen te dwingen er een behoorlijke boekhouding op na te houden en hun het kassierzijn en het zich borg stellen te verbieden, ook hier zouden gelden. Bij hun weten komt het immers hier niet voor, dat financieele belangen toevertrouwd worden aan notarissen. Mocht het Bestuur echter een of meer gevallen van het tegendeel bekend zijn, dan zullen zij het op prijs stellen dit te mogen vernemen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 24n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

A. v. LEEUWEN.

Koloniale Raad
ZITTINGSJAAR 1935—1936—30.

Verordening van den.....,
tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

No. 6.

Blijkens het gedeelte van het eindverslag, waarin o.m. opgemerkt wordt, dat de onderwerpelijke regeling en de nieuwe regeling der surséance geheel verschillende aangelegenheden zijn, staan de afdeelingen op het standpunt dat de voorgestelde aanvulling van het Reglement op het Notarisambt de notarissen onnoodig bemoeilijkt.

Ondergeteekende kan ditt sandpunt niet deelen. Artikel 43a vordert dat de notarissen een behoorlijke boekhouding voeren. In de Memorie van Antwoord is reeds betoogd, dat een behoorlijke boekhouding den notaris slechts tot voordeel kan zijn. Van bemoeilijking van de notarissen door deze bepaling kan dus geen sprake zijn.

Artikel 43b houdt in twee verbodsbepalingen t.w. het in bewaring nemen/leenen van gelden tegen interest en het zich borgstellen voor verbintenissen van anderen.

In plaats van een bemoeilijking leest ondergeteekende daarin een steun voor den notaris, die anders wellicht uit vrees voor het verliezen van een client een verzoek om borg te staan zou inwilligen dan wel, gebruik makend van een zeer gemakkelijk geboden gelegenheid, geld zou opnemen voor speculatiedoeleinden. Hij staat door zoo'n verbod ongetwijfeld sterker tegenover zijn clienten en zijn plicht.

Ook ten deze kan redelijkerwijs niet van bemoeilijking van de notarissen gesproken worden.

Tegen de door de afdeelingen voorgestelde redactie van artikel 43a bestaat n.h.v. dit bezwaar dat de notaris, die geen controle op zijn boekhouding wenscht, angstvallig elk bedrag van een client, hoe klein ook, zal weigeren onder zich te nemen, hetgeen de uitoefening van de praktijk zou kunnen bemoeilijken.

Ondergeteekende wil om aan de bezwaren tegen het ontwerp, welke blijkbaar het 2e en 3e lid van artikel 43a hebben doen rijzen, tegemoet te komen, beide leden doen vervallen. Het bepaalde bij artikel 43c zal den notaris nopen ervoor te zorgen dat het gebod om behoorlijk boek te houden wordt opgevolgd.

Bij alle verschil vertoonen het ontwerp betreffende het onderwerpelijk Reglement en dat der herziening der surséance overeenkomst. Aard en doel van beide zijn meerdere bescherming van het publiek (clientèle-crediteuren) en bevordering tevens van het belang der andere partij (notarissen-debiteuren). Daarom werd het niet onjuist geacht de aandacht te vestigen op ongelijke behandeling der ontwerpen.

Nadere informaties ter griffie van het Hof van Justitie hebben uitgewezen dat hier sinds de invoering in 1914 van de tegenwoordige faillissementsregeling nooit surséance is verleend. 2 à 3 keeren is een verzoek daartoe gedaan doch steeds weder ingetrokken.

Willemstad, den 27sten April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-31.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P. B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen.

Ontwerp.

No. 1.

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verordening van den 30sten Juli 1929 (P.B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen, zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 17den October 1934 (P. B. 1935 No. 119), nader te wijzigen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De verordening van den 30sten Juli 1929 (P. B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen, zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van den 17den October 1934 (P.B 1935 No. 119), ondergaat de navolgende wijzigingen:

In artikel 3 wordt tusschen de punten e. en f. ingevoegd:

1. „e¹. methylmorphine (codeïne) en aethylmorphine, zoomede de zouten van die stoffen en alle praeparaten, welke die stoffen of haar zouten bevatten;".

2. In de artikelen 4 (1e lid), 5 (1e lid), 6 (1e en 3e lid), 7 (1e lid), 8, 10 (1e en 3e lid), 11, 12 en 13 (1e lid) wordt „onder *a, b, c, d, e* en *f* van artikel 3" vervangen door: „in artikel 3".

3. In artikel 9 worden de twee eerste alinea's tot ééne alinea vereenigd.

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936—31.

Verordening van den.....,
tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P.B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

In verband met de bepaling van art. 13 van de Limitatie Conventie (P.B. 1933 No. 91) dat de bepalingen van het Verdrag van Genève, van 19 Februari 1925 op methylmorphine en aethylmorphine moeten worden toegepast, wordt Uwen Raad de wijziging van art. 3 van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P.B. No. 65) voorgesteld.

Van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt om een zetfout te herstellen in artikel 9. Zooals het artikel thans gedrukt is, zou het derde lid alleen betrekking hebben op ruw opium, terwijl het de bedoeling is om alle stoffen, genoemd in het 1e en 2e lid van art. 9, hieronder te laten vallen.

Willemstad, den 29sten November 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—31.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 30sten Juli 1929 (P.B. No. 65), houdende vaststelling van bepalingen betreffende het opium en andere verdoovende middelen.

Voorloopig Verslag.

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding tot eenige bedenking gegeven.

Dit verslag geldt als eindverslag.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 28n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

A. v. LEEUWEN.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-30.

Verordening van den....., tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

Memorie van Antwoord

No. 4.

De voor notarissen voorgestelde gebods- en verbodsbepalingen worden door de afdeelingen onnoodig geacht, omdat het, voorzooveel den leden bekend, niet zou voorkomen dat den notarissen hier financieele belangen toevertrouwd worden.

Daartegen wordt aangevoerd, dat, wat niet is, in de naaste toekomst wel het geval zal kunnen zijn. Naar verluidt zouden de oudste notarissen hier het voornemen koesteren binnen niet al te langen tijd hun functie neer te leggen. De jongere generatie zou nieuwe wegen kunnen inslaan en, indien een verbod zou ontbreken, er toe kunnen besluiten om wel gelden van derden in bewaring te nemen en te beheeren. Daartegen kan door het voorgestelde artikel 43b gewaakt worden. Het beoogt enkel preventie, niet voor de naaste doch ook voor de meer verwijderde toekomst. Het kwaad behoeft niet eerst te zijn geschied alvorens een verbod gemotiveerd is.

Voor ieder, die een bedrijf uitoefent, is bij het nieuwe Wetboek van Koophandel de verplichting geschapen boek te houden van zijn vermogenstoestand en van alles wat zijn bedrijf betreft. Dat voorschrift is zeer logisch. Het is feitelijk de uitwerking van den eisch dat elkeen behoort te weten hoe hij er financieel voorstaat. Ondergeteekende kan niet inzien welk bezwaar er tegen is om een vertrouwensman, als de notaris is, dezelfde verplichting op te leggen als den koopman. Ook ten deze is weer preventie geboden. Men bewijst er den notaris eerder een dienst mee dan dat men hem een last bezorgt. Een notaris, die orde op zaken heeft, houdt er een boekhouding op na. Dat moet men zonder meer aannemen. Zou hij momenteel op dat punt eens wat slordig zijn, bij invoering van artikel 43a zou hij die fout herstellen, niet het minst tot eigen voordeel.

Het Reglement op het Notarisambt zal, naar ondergeteekende vermeent, door de voorgestelde artikelen een verbetering ondergaan. Dat zoodanige verbetering achterwege zou moeten blijven alleen omdat de notarissen van tegenwoordig geen gelden van derden beheeren — wat dan altijd nog een veronderstelling is — vermag ondergeteekende niet in te zien.

De Raad heeft pas nog, zonder daartegen eenig bezwaar te opperen, de nieuwe regeling der surséance van betaling aangenomen. Surséance van betaling is hier tot nog toe nooit gevraagd/verleend. Daarbij is de Raad dus ook niet van de redeneering uitgegaan, dat wijziging/aanvulling van de bestaande bepalingen onnoodig is omdat surséance hier niet zou voorkomen. Het uitgangspunt wil dan ook onjuist schijnen.

Ondergeteekende kan zich, op grond van het bovenstaande, niet vereenigen met de meening van de leden, die invoering der voorgestelde bepalingen niet noodig achten.

Willemstad, den 18den Maart 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936-30.

Verordening van den....., tot aanvulling van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao.

Eindverslag.

No. 5.

De kennisneming van de memorie van antwoord in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Uitgaande van het feit, dat art. 43a voorgesteld wordt om meerderen waarborg te scheppen voor hen, die (financieele) belangen toevertrouwen aan notarissen, zouden de afdeelingen algemeen de verplichting in dat artikel bedoeld afhankelijk willen stellen van het al dan niet aan den notaris toevertrouwd zijn van die belangen. De aanhef van art. 43a zou dan kunnen luiden: „De notarissen zijn, wanneer zij vermogensbestanddeelen van anderen in bewaring hebben of beheeren, verplicht" enz. Met deze redactie wordt bereikt, dat, wanneer een jongere generatie evenbedoelde bezigheden wel op zich neemt, in den daarmede in verband voorgestelden waarborg is voorzien, zonder dat de tegenwoordige daarmede wordt lastig gevallen.

In verband met het in de tweede alinea van de memorie van antwoord vermelde, dat indien een verbod zou ontbreken, de jongere generatie er toe zou kunnen besluiten om wel gelden van derden in bewaring te nemen en te beheeren, werd opgemerkt, dat het onderhavige ontwerp een dusdanig verbod niet inhoudt.

Daargelaten, dat het gestelde, dat surseance van betaling hier nog nooit gevraagd is op een vergissing moet berusten, merkten de afdeelingen op, dat het argument, dat het Bestuur blijkens de voorlaatste alinea van de memorie van antwoord uit de goedkeuring niet lang geleden van een nieuwe regeling der surseance van betaling wil putten, niet opgaat. Het betreft hier immers twee geheel verschillende aangelegenheden. Bij de voorgestelde regeling der surseance wordt niemand onnoodig bemoeilijkt. Een meening buitendien, dat de Koloniale Raad in het algemeen een voorstel, dat bedoelt in niet bestaande toestanden te voorzien, zou moeten goedkeuren, omdat hij dat een ander dergelijk voorstel deed, werd niet juist geacht.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent der afdeelingen voorstel zal willen te kennen geven, achtten zij die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 14n. April 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936.

Voorstelling van den.....
tot overmaking van het Reglement op het Notariaat in de Kolonie Curaçao.

Eindverslag.

No. 6.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—32.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936.

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk wordt geacht de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936, te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Eenig artikel.

A. In artikel 1 van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936 worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

1o. onderartikel 3 wordt verhoogd met f 6.000,— en gebracht op f 12.950,—;

2o. tusschen de onderartikelen 13 en 14 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende: „onderartikel 13bis. Aanschaffing van een dienstauto voor den Gezaghebber van Aruba f 2.200,—";

3o. onderartikel 22 wordt verhoogd met f 38.820,— en gebracht op f 648.940,—;

4o. de omschrijving van onderartikel 29 wordt gelezen als volgt:
„Kosten van leergangen en ondersteuning ten behoeve van leerlingen, die een leergang of eene gesubsidieerde school voor beroepsonderwijs bezoeken.";

5o. onderartikel 36 wordt verhoogd met f 55.500,— en gebracht op f 81.560,—;

6o. onderartikel 44 wordt verhoogd met f 54.080,— en gebracht op f 751.874,—;

7o. onderartikel 49 wordt verhoogd met f 12.400,— en gebracht op 18.400,—;

8o. onderartikel 56 wordt verminderd met f 4.500,— en gebracht op f 64.858,—;

9o. tusschen de onderartikelen 59 en 60 wordt een nieuwe onderafdeeling ingevoegd luidende:
„Hypotheken en kadaster.
onderartikel 59bis. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van het hoofd van den dienst van het kadaster, tevens hypotheekbewaarder en verder personeel f 19.556,—;
onderartikel 59ter. Vervoerkosten en andere uitgaven f 1.900,—";

10o. tusschen de onderartikelen 65 en 66 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende:
„onderartikel 65bis. Inrichting van het postkantoor te St. Nicolaas op Aruba f 7.000,—";

11o. onderartikel 75 wordt verhoogd met f 4.500,— en gebracht op f 141.798,—;

12o. de onderafdeeling tusschen de onderartikelen 90 en 92, luidende:
„Hypotheekkantoor op Curaçao.
onderartikel 91. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van het personeel f 5.916,—" vervalt;

13o. onderartikel 94 wordt verhoogd met f 3.900,— en gebracht op f 4.500,—;

14o. onderartikel 95 wordt verhoogd met f 8.600,— en gebracht op f 10.800,—;

15o. onderartikel 109 vervalt;

16o. onderartikel 111 wordt verminderd met f 40.000,— en gebracht op f 1.114.406,—;

17o. onderartikel 113 wordt verhoogd met f 20.000,— en gebracht op f 40.000,—;

18o. onderartikel 134 wordt verhoogd met f 32.300,— en gebracht op f 247.600;

19o. tusschen de onderartikelen 161 en 162 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende:
„onderartikel 161bis. Aanschaffing van een ambulance voor Aruba f 4.250,—.

B. De totalen van de volgende Afdeelingen der voormelde begrooting worden op twee plaatsen, op het einde der Afdeelingen en in het Algemeen Overzicht gewijzigd en gelezen als volgt:

Iste	Afdeeling.	Gouvernements-Secretarie f	153.351,—
IIde	„	Binnenlandsch Bestuur	1.206.907,—
IIIde	„	Justitie	1.132.296,—
IVde	„	Financiën	3.500.419,—
Vde	„	Openbare Werken	978.778,—
VIde	„	Openbare Gezondheidsdienst	528.041,—

C. Het eindcijfer der begrooting wordt gewijzigd en gebracht op f 7.599.792,— (Zeven millioen vijfhonderd negen en negentig duizend zevenhonderd twee en negentig gulden).

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—32.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het ontwerp hetwelk hierbij den Kolonialen Raad wordt aangeboden heeft ten doel credieten te verkrijgen voor enkele noodzakelijke voorzieningen, welke niet tot het jaar 1937 kunnen worden uitgesteld.

Ad 1um. Het is noodzakelijk voor den Burgerlijken Stand stalen kasten aan te schaffen voor het opbergen van registers. Tot nu toe worden de registers opgeborgen in houten kasten, hetgeen, met het oog op mogelijk brandgevaar, niet verantwoord wordt geacht, temeer aangezien van verschillende registers geen duplicaten bestaan. Het benoodigd bedrag is f 1.500.—.

Op Aruba werd tot kort geleden de tijd aangegeven door het luiden van een bel, hangende in het fort Zoutman en bediend door het gevangenispersoneel. Deze bel is sedert eenigen tijd buiten werking, daar zij zoodanig is gescheurd dat zij geen klank meer geeft bij het luiden. Aangezien tot algeheele vernieuwing zou moeten worden overgegaan en de voorheen gevolgde methode van tijdsaanduiding niet op nauwkeurigheid kon bogen, wordt voorgesteld een stadsuurwerk aan te schaffen.

De geraamde kosten bedragen f 4.500.—.

Ad 2um. De dienstauto van den Gezaghebber van Aruba verkeert in zoodanigen staat dat hij niet meer voor den dienst geschikt is en herstel oneconomisch hooge uitgaven zou noodzakelijk maken.

Ad 3um. De uitgewerkte en toelichtende staat behoorende bij de te wijzigen begrooting behoeft met betrekking tot het daarin voorkomende artikel 22 wijziging, welke bestaat in het navolgende:

1o. de omschrijving van onderdeel *b* wordt als volgt:

„Tegemoetkoming in de kosten van het onderhouden van schoolgebouwen en terreinen en het schoonhouden daarvan."

Het totaal van dit onderdeel wordt gespecificeerd als volgt:

Curaçao	f 11.000.—
Aruba	1.720.—
Bonaire	760.—
St. Martin	320.—
St. Eustatius	160.—
Saba	80.—
	f 14.040.—

2o. de omschrijving van onderdeel *d* zal luiden:

„Kosten van het onderhouden van schoolmeubelen en het aanschaffen en onderhouden van leer- en hulpmiddelen en schoolbehoeften (alle eilanden)".

3o. de volgende onderdeelen worden toegevoegd:

„*f.* kosten verbonden aan de uitzending uit Nederland of uit Suriname van verplichte onderwijzers en de terugzending daarvan f 8.000.—.

g. kosten verbonden aan het verleenen van overtocht aan verplichte onderwijzers bij verplaatsing in Curaçao van het eene eiland naar het andere f 200.—.

h. kosten verbonden aan de vergoeding van rente of huur van schoolgebouwen f 25.000.—.

ad 4um. Teneinde daarvoor geschikte jongelieden, afkomstig van de buitendistricten van Curaçao of van de eilanden buiten Curaçao, ook indien hun ouders of verzorgers onbemiddeld zijn, in de gelegenheid te stellen het onderwijs aan de leergangen of aan de Ambachtsschool te volgen, moet het mogelijk zijn hun eene ondersteuning te verleenen.

Ad 5um. De Koninklijke Luchtvaart Maatschappij ziet de mogelijkheid om van Curaçao in de nabije toekomst een belangrijk knooppunt te maken van luchtvaartlijnen. Ofschoon zoo intensief mogelijk naar opvoering der vervoerinkomsten zal worden gestreefd en een zoo efficient mogelijk beheer zal worden gevoerd moet echter worden aangenomen, dat, althans gedurende den eersten tijd, geen rentabiliteit van het luchtvaartbedrijf zal worden verkregen, in het bijzonder niet, daar nieuwe wegen moeten worden gebaand. Het komt ondergeteekende wenschelijk voor om, met het oog op het groote belang voor Curaçao verbonden aan de uitvoering van de plannen van de K. L. M., gedurende den eersten tijd aan deze Maatschappij eene subsidie te verleenen, teneinde de tekorten gedeeltelijk te kunnen dekken. Voor het jaar 1936 stelt hij als subsidie een bedrag van ten hoogste f 50.000.— voor. De uitkeering is afhankelijk van het tekort, doch kan hoogstens de aangevraagde subsidie bedragen. In het ter zake met de K. L. M. aan te gaan contract zal de mogelijkheid van boekencontrôle door den Gouvernements Accountant worden bedongen en zullen de begrippen winst en verlies nauwkeurig worden omschreven.

Voorts wordt eene verhooging van de subsidie voor de ambachtsschool gevraagd ten bedrage van f 5.500,—, zulks met het oog op uitbreiding van het onderwijzend personeel van de afdeeling metaalbewerking.

De cursus metaalbewerking, waaraan in totaal thans ruim 50 leerlingen deelnemen, is over drie leerjaren verdeeld; aan enkele leerlingen van deze afdeeling worden afzonderlijke lessen in electrotechniek gegeven, terwijl het voornemen bestaat om eenige andere leerlingen op te leiden tot instrumentmaker en motor-reparateur. Deze geheele afdeeling komt, wat het technisch onderwijs betreft, voor rekening van één enkelen leeraar. Dit heeft tot gevolg dat niet voldoende leiding kan worden gegeven, hetgeen vooral tot uiting komt bij de praktijk oefeningen en dat dikwijls de avonduren, tot negen uur 's avonds, aan lessen moeten worden besteed. Deze ongewenschte toestanden kunnen worden opgeheven door het aanstellen van een tweeden leeraar met de voor deze afdeeling vereischte bevoegdheden.

Ad 6um. In verband met de zich steeds meer uitbreidende werkzaamheden der korpsen Militaire Politie, Burgerpolitie en Veldwacht is het noodig deze blijvend uit te breiden met 1 sergeant-majoor-administrateur, 1 sergeant, 1 brigadier, 1 agent 1ste klasse, 1 tijdelijk agent en 2 veldwachters.

Teneinde in den dienst te voorzien gedurende den tijd, dat het personeel der Militaire Politie, hetwelk thans grootendeels zes jaar dienst heeft gedaan en derhalve verlofgerechtigd is, met verlof zal zijn, is bovendien gedurende de jaren 1936 en 1937 een tijdelijke versterking noodig van 12 brigadiers.

Ad 7um. Ter verbetering van de brandweer op Aruba zijn noodig twee brandspuiten en uitbreiding met twee man voor de bediening. Thans wordt aangevraagd een krediet van f 9.100,— voor de aanschaffing van een 1 brandspuit, terwijl een bedieningsman is begrepen onder de hiervoren voorgestelde blijvende uitbreiding der Militaire Politie. Indien deze brandspuit voldoet zal de tweede brandspuit met bediening later worden aangevraagd.

Een bedrag van f 3.300,— wordt hier nog aangevraagd voor den aanleg van een brandleiding naar het nieuwe krankzinnigengesticht. Het bedrag is benoodigd voor buizen en brandkranen.

Ad 8um en 9um. Zooals in de Memorie van Toelichting op de begrooting 1936 is medegedeeld ligt het in het voornemen om op bescheiden schaal, aanvankelijk alleen op Curaçao, een kadaster in te richten. Gebleken is inmiddels dat met uitsluitend een teekenaar aan te stellen niet zal kunnen worden

volstaan. De zeer bescheiden formatie is als volgt gedacht:

Het Hoofd van den dienst		f 6.000,—
1 landmeter		5.100,—
1 teekenaar		2.000,—
1 veldassistent		2.500,—
1 klerk		1.956,—
2 meetarbeiders		2.000,—
vervoerkosten	f 750,—	
onvoorziene uitgaven	1.150,—	
		1.900.—
totaal		f 21.456,—.

Aangezien het voornemen bestaat om het Hoofd van den dienst tevens te belasten met het werk van den Hypotheekbewaarder kan artikel 91 (zie ad 12um) vervallen. Eveneens kan de teekenaar, waarvoor reeds was toegestaan een bedrag van f 4.500,— op artikel 56, vervallen. In de gedachte formatie kan met een mindere kracht worden volstaan. Méér wordt uiteindelijk slechts aangevraagd een bedrag van f 11.040,—.

Ad 10um. Het aangevraagd bedrag is benoodigd voor inrichting van het nieuwe postkantoor te St. Nicolaas (w.o. postboxes) en aanschaffing van een posttruck.

Ad 11um. Voor opleiding van Curaçaosche hulploodsen tot loods wordt het hier genoemde bedrag aangevraagd.

Ad 12um Vergelijk de toelichting op ad 8um en 9um.

Ad 13um. De Kamer van Koophandel heeft aangedrongen op het verkrijgen van de beschikking over een secretaris die alle voor deze betrekking vereischte bekwaamheden in zich vereenigt en in staat is een volle dagtaak in dienst van de Kamer te verrichten. De Kamer is van meening zulk een persoon niet te kunnen verkrijgen tegen een lager salaris dan f 4.200,—, zoodat eene verhooging van het toegestane krediet met f 3.900,— wordt gevraagd. Het ligt in de bedoeling van het Bestuur om deze subsidie slechts toe te kennen indien de te benoemen secretaris geen lid is van de Kamer en geen ander beroep of bedrijf uitoefent.

Ad 14um. De Kamer van Koophandel is voornemens de bevordering van het toeristenverkeer naar Curaçao intensief ter hand te nemen. Met de aan de Kamer ter beschikking gestelde middelen acht zij zich hiertoe niet in staat en is van meening de beschikking te moeten hebben over een bedrag van ten minste f 10.500,— (waarvan reeds toegestaan f 1.900,—) als volgt gespecificeerd:

bode en toeristengids		f 900,—
huur lokaal		1.500,—
folders en ander propagandamateriaal en ander drukwerk		5.000,—
buitengewone uitgaven op toeristendagen		500,—
kantoorbehoeften, enz. en onvoorzien		800,—
auto- en boothuur		300,—
inrichting kantoor en etalage		1.500,—
totaal		f 10.500,—

Ad 15um. In verband met het feit dat gedurende het jaar 1935 de gelden verschuldigd wegens hoofdsom en rente voor de onteigening van de plantages Rio Canario en Suffisant ter beschikking van belanghebbenden werden gesteld, is reserveering van een bedrag voor de betaling niet meer noodig.

Ad 16um. Het kasdebet aan Nederland is gedurende het jaar 1935 in die mate gedaald dat de raming van de over 1936 verschuldigde rente met dit bedrag kan worden verlaagd.

Ad 17um. De door de Vereeniging voor Volkshuisvesting voorgenomen bouw van woningen heeft zooals bekend reeds een aanvang genomen. De Vereeniging is voornemens den bouw van volkswoningen eenigszins te bespoedigen. Omdat ook ondergeteekende van meening is dat er een dringende behoefte bestaat aan goede volkswoningen, vraagt hij verhooging van het toegestane krediet met f 20.000,— aan. Hij stelt

zich voor dit bedrag op dezelfde voorwaarden ter beschikking van de Vereeniging te stellen als medegedeeld bij de openbare behandeling van de oorspronkelijke begrooting voor 1936.

Ad 18um. Aanvankelijk lag het in de bedoeling om het melaatschengesticht Zaquito te verbeteren met behoud van de bestaande indeeling. Bij nader onderzoek, uitgaande van de gedachte, dat een scheiding tusschen de verpleegsters en patiënten en ook tusschen de patiënten onderling hoogst gewenscht is, is echter gebleken dat de rangschikking en verdeeling der bestaande ruimten niet in overeenstemming kan worden gebracht met de eischen, die aan de verzorging en behuizing der patiënten moeten worden gesteld.

De bij de begrooting voor het jaar 1935 toegestane gelden zijn aangewend tot verbetering en afscheiding van de afdeeling der mannelijke patienten. Het thans aangevraagde bedrag ad f 20.000,— zal worden besteed tot het voortzetten van de verbetering in het jaar 1936, terwijl erop is gerekend dat in het jaar 1937 de werken met een bedrag van ongeveer f 5000 zullen worden voltooid.

Het bestaande postkantoor te Oranjestad op Aruba is voor den dienst ongeschikt, onder meer wegens de te lage ligging zoodat tijdens zware regenbuien het voor het publiek ontoegankelijk is en waterschade aan de poststukken kan worden gevreesd. De kosten van een nieuw postkantoor worden geraamd op f 16.500,—.

Eenige garages te St. Nicolaas zijn gewenscht voor het onderbrengen van dienstauto's (douane-, post-, brandweer en reinigingsdienst). De kosten worden geraamd op f 1.800,—.

Het is gebleken dat het niet mogelijk is met beperkte middelen een bruikbare landingspier op Saba te bouwen, welke bestaand is tegen stormen. De tweede termijn ad f 6.000— op de begrooting voor 1936 toegestaan kan derhalve vervallen.

Ad 19um. De ambulance op Aruba is onbruikbaar geworden voor het vervoer van patienten. Vervanging door een nieuwe is dringend noodzakelijk.

De raming der middelen volgens de oorspronkelijke begrooting, verricht aan de hand van de destijds ter beschikking staande gegevens, kan, naar thans kan worden becijferd, worden verhoogd en wel als volgt:

Het bedrag van de geraamde opbrengst:

der invoerrechten met	f 100.000,—
„ inkomstenbelasting met	200.000,—
„ schoolgelden met	60.000,—
van het vergunningsrecht op loterij met	15.000,—

terwijl de raming van de opbrengst der motorrijtuig-, rijwiel-, en motorbootbelasting, in verband met de met 1 Januari a.s. in te voeren verlaging, met f 72.000,— dient te worden verlaagd. Om dezelfde reden dient de raming van de opbrengst der dienstverleening met een bedrag van f 100.000,— te worden verlaagd.

Het totaal van de raming der middelen en inkomsten wordt als volgt:

A. Belastingen	f 4.768.300,—
B. Inkomsten van onderscheiden aard	2.841.106,—
	f 7.609.406,—,

zoodat de geraamde uitgaven ruimschoots zijn gedekt.

Willemstad, den 31sten December 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—32.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936.

Voorloopig verslag

No. 3.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Men kon zich met bijna al de gedane voorstellen algemeen vereenigen. Slechts ten aanzien van een paar werden bedenkingen gemaakt.

Het Eenig artikel.

Ad 5um. Ten aanzien van de voorgestelde subsidie van f 50.000.— voor de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij werden in de afdeelingen tweeërlei standpunten ingenomen. De voorstanders van het eerste standpunt zouden eerst subsidie willen verleenen als het der K.L.M. gelukt zal zijn van Curaçao een belangrijk knooppunt te maken van luchtvaartlijnen en dan desnoods met terugwerkende kracht. Een subsidie van f 50.000.— achtten deze leden te hoog alleen voor den dienst op Aruba en de tegenwoordige kans op het slagen in de bedoelde plannen en zij zagen in een toezegging van subsidie bij bereiken der gewenschte resultaten een prikkel om daarmede haast te maken. De voorstanders van het tweede standpunt betoogden, dat de K. L. M. juist om de bedoelde plannen te bereiken, financieelen steun noodig heeft. Hoewel nu een vliegdienst van uit Curaçao in zijn vollen omvang, naar de meening dezer leden, voor den plaatselijken handel niet van zooveel belang te achten is — deze is er toch beter bij gebaat, als de passagiers niet zoo direct doortrekken — hechten zij echter veel waarde aan het steunen van dit bedrijf, welks streven behoort tot de nationale trots. En waar nu de financieele omstandigheden van dit Gebiedsdeel gunstig zijn, zouden zij niet gaarne dit verzoek om steun willen afwijzen. Zij spraken daarbij de hoop uit, dat het lukken mag het belangrijke knooppunt van luchtvaartlijnen op Curaçao binnen een jaar tot stand te brengen.

Dat het vliegwezen een onderwerp van nationale eer geworden is, gaven de voorstanders van het eerste standpunt gaarne toe. Zij meenen echter, dat de nationale trots in dit deel van het bedrijf dàn pas bevredigd wordt, als naar buiten — over de grenzen — gevlogen wordt. In Holland — aldus deze leden — wordt toch ook niet slechts b.v. van Amsterdam naar Den Haag gevlogen? De vliegdienst op Aruba, aldus herhaalden zij, en de tegenwoordige kansen op het bereiken van het gedachte knoopingspunt, wettigen huns inziens het nu vast offeren van f 50.000.— niet, waartoe zij echter gaarne zullen medewerken, als de plannen bereikt zijn en — zooals reeds gezegd — dan desnoods met terugwerkende kracht.

Men zou algemeen willen vernemen hoe het staat met de kansen tot het bereiken van het beoogde doel. Ook welke de totaal inkomsten en de totaal uitgaven van het Curaçaosche bedrijf in het afgeloopen jaar zijn geweest.

In ieder geval wilden de afdeelingen zich, indien al de subsidie nu op de begrooting wordt gevoteerd, daartoe voor de toekomst in geenerlei opzicht gebonden achten, terwijl zij alvast wilden doen uitkomen, dat niet op haar steun gerekend kan worden, indien het niet lukt de buitenlandsche verbindingen tot stand te brengen.

In verband met de aangevraagde subsidie voor de ambachtschool deden de afdeelingen uitkomen, dat zij het ambachts-

onderwijs van zóó groot belang achten, dat zij de ambachtschool voor de toekomst zouden willen los maken van de incidenteele begrootingen en permanent de subsidies toekennen, welke haar op den voet van de onderwijsverordening gegeven kunnen worden. Zij zouden in de toekomst dan ook gaarne het ambachtsonderwijs ondergebracht zien onder het hoofd onderwijs en niet meer onder subsidie. Het ambachtsonderwijs zal dan voortaan onder de onderwijsverordening vallen en dus ook onder de contrôle van den Inspecteur van het Onderwijs.

Ad 13um en 14um. Hoewel de toeristenbooten meer passagiers aanbrengen en de leden den grooten angst voor achteruitgang in deze, welke in de Kamer van Koophandel in den laatsten tijd aan den dag is getreden niet deelen, spraken zij waardeering uit voor alles, wat zijdens de Kamer ter bevordering van het toeristenverkeer gedaan is en wordt. Tegen propaganda werd dan ook geen bezwaar gemaakt, integendeel werd gemeend, dat deze altijd goed is. Werd echter eenerzijds opgemerkt, dat verscheidene posten in de specifiatie in de toelichting ad 14um vermeld, minder noodig voorkwamen, als duidende op werkzaamheden ter plaatse, als de toeristen dus reeds hier zijn, anderzijds werd gemeend, dat, ook gezien de omstandigheid, dat de Kamer nog niet gereorganiseerd is en nog geen eigen inkomsten heeft, wel wat veel wordt aangevraagd, o. a. voor verhooging van het salaris van den secretaris. Enkele leden meenden, dat deze secretaris niet voldoende vruchtbaar werk zal kunnen verrichten naar evenredigheid van het voorgestelde salaris en dat met belangrijk minder zal kunnen worden volstaan, indien die functie opgedragen wordt aan iemand, die haar in zijn vrijen tijd waarneemt. Men zou gaarne willen vernemen, hoe de Kamer denkt, dat deze werkzaamheden zoo uitgebreid zouden kunnen worden dat zij een volle dagtaak vormen. In verband dan ook met het reeds opgemerkte, dat in de toelichting sub. 14um posten voorkomen, die minder noodzakelijk werden geacht — bode en toeristengids, huur lokaal, buitengewone uitgaven op toeristendagen, auto- en boothuur en inrichting kantoor en etalage — werd door vele leden de voorkeur gegeven aan het ter beschikking der Kamer stellen van één bedrag van acht duizend gulden meer dan waarover zij nu de beschikking heeft, voor propaganda (als bedoeld: meer in het buitenland), waarover zij dan naar beste weten kan disponeeren en waaruit ze dus ook wat meer dan tot nu aan een secretaris kan betalen.

Ad 16um. De afdeelingen zouden gaarne vernemen hoeveel de schuld aan het Moederland op 31 December 1935 bedroeg. Ook zou men gaarne vernemen of op dien datum alle voor afbetaling beschikbaar gestelde sommen betaald waren dan wel of daartoe nog eerst op betalingen van derden gewacht moest worden.

Meenende, dat de schuld aan het Moederland op 31 December 1935 f. 550.000— bedroeg, vroegen de afdeelingen of de verlaging der loodsgelden en van den accijns op gedistilleerd, waarnaar meermalen is gevraagd, niet zou kunnen ingaan op 1o. Juli 1936.

Ad. 17um. Enkele leden zouden gaarne vernemen onder welke voorwaarden de vereeniging die huizen aan derden verhuren zal of voor derden bouwen.

Eenige leden vroegen of het Bestuur niet ook van meening is, dat er maatregelen genomen moeten worden om de hooge huren in het algemeen tegen te gaan. Andere leden wilden in verband met die vraag doen uitkomen, dat zij de huren in het algemeen niet te hoog achten.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 4n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

S. A. SENIOR.

R. R. MUSKUS.

Koloniale Raad
ZITTINGSJAAR 1935—1936—32.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936.

Memorie van Antwoord.

No. 4.

Het was den ondergeteekende aangenaam uit het Voorloopig Verslag te mogen vernemen dat de Afdeelingen zich met bijna alle gedane voorstellen kunnen vereenigen.

HET EENIG ARTIKEL.

Ad 5um. Het ligt in de bedoeling van het Bestuur om de subsidie aan de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij te verleenen wanneer eene verbinding met Venezuela of eene andere buitenlandsche verbinding tot stand gekomen is. Komt deze verbinding nog in het loopend jaar tot stand dan bestaat het voornemen de subsidie over het geheele jaar toe kennen.

De inkomsten van het West-Indisch bedrijf der Koninklijke Luchtvaart Maatschappij hebben in het jaar 1935 volgens de voorloopige gegevens f. 62.650,— bedragen.

Een nauwkeurige opgave van de uitgaven ten behoeve van dit bedrijf over het afgeloopen jaar is thans zeer bezwaarlijk te geven.

Immers, slechts een deel der uitgaven geschiedt te Curaçao, de verrekening van vele en belangrijke posten (bedrijfstoffen, uitzending van personeel, afschrijving op materieel en reservedeelen, verzekeringen, propaganda-drukwerk, algemeene onkosten) heeft bij de Hoofdadministratie in Nederland plaats.

Anderszijds zijn in 1935 te Curaçao betalingen gedaan welke behooren te worden beschouwd als kapitaalsuitgaven (aanschaffing van inventaris-goederen en materieel, diverse voorbereidingen in Venezuela, bouwwerken), welke slechts voor een deel ten laste komen van het eigenlijk vliegbedrijf in 1935. Daarom zal niet eerder dan over eenige maanden de beschikking worden verkregen over de juiste cijfers betreffende de bedrijfskosten over het afgeloopen jaar.

Aan de hand van de ter beschikking staande cijfers en een schatting van de hier momenteel nog onbekende onkosten, komt men tot een zeer voorloopige raming van uitgaven, van f. 147.000,—. Ten aanzien van dit bedrag moet echter alle voorbehoud worden gemaakt.

Overigens dient te worden opgemerkt dat de financieele resultaten over 1935 bezwaarlijk kunnen dienen om een indruk te geven van de toekomstige rentabiliteit van het bedrijf. Bij een uiterst beperkt luchtnet, zooals het gedurende 1935 werd geexploiteerd, drukken de algemeene onkosten relatief zwaar; bovendien ligt het voor de hand dat de bedrijfsvoering in het eerste jaar van exploitatie hoogere uitgaven met zich meebrengt, dan in de latere jaren, wanneer de noodige ervaring is opgedaan.

De aan de hand van de in het afgeloopen jaar verkregen gegevens samengestelde begrooting voor het bedrijf in 1936 is naar dezerzijdsche meening daarom van grooter belang, dan de uitkomst over 1935, te meer daar de aangevraagde subsidie pas zal dienen ter gedeeltelijke dekking van het over 1936 te lijden verlies.

De oorspronkelijke begrooting van het West-Indisch bedrijf van de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij voor 1936 voorzag in de exploitatie van een dienst Curaçao—Aruba, 5× per week, gedurende 12 maanden en bovendien van een dienst (Curaçao)—Aruba—Maracaibo, 2× per week gedurende 10 maanden.

Daarbij werden de inkomsten geraamd op f 109.800,— uit het lijnbedrijf (passagiers- post- en vrachtvervoer) benevens

f. 10.000,— uit diversen (fotobedrijf, speciale opdrachten enz.), totaal f. 119.800,—.

De totale uitgaven werden geraamd op f. 210.300—, inclusief algemeene onkosten, afschrijvingen en een post onvoorzien van f. 14.200,—.

Nu echter ook heden de onderteekening van het contract met de Venezolaansche Regeering, waarbij de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij het recht ontvangt tot exploitatie van luchtverbindingen in, naar en van Venezuela, nog niet is geschied, is het onwaarschijnlijk te achten, dat in 1936 gedurende 10 maanden het traject Aruba—Maracaibo zal kunnen worden geexploiteerd. Wordt de opening van dezen dienst naar een lateren datum verschoven, dan daalt zoowel het cijfer der uitgaven als dat der inkomsten, het laatste waarschijnlijk echter in hoogere mate, met het gevolg dat het verlies over het jaar eenigszins zal stijgen.

Het is zeer moeilijk te voorspellen, wanneer de uitbreiding van het luchtnet tot Venezuela ter hand zal kunnen worden genomen; zooals reeds gezegd, is zulks afhankelijk van de onderteekening van het contract met de betreffende regeering. Na langdurige onderhandelingen sinds Februari 1935, werd begin December de mededeeling ontvangen, dat alle bezwaren uit den weg waren geruimd en dat de onderteekening van het contract elken dag kon worden tegemoet gezien. De dood van den President G o m e z en de daarna plaats gehad hebbende regeerings-wisselingen hebben wederom uitstel daarvan tengevolge gehad.

Doch volgens de laatste berichten, is momenteel de gang van zaken zeer bevredigend en kan binnenkort de definitieve goedkeuring en onderteekening van het contract worden tegemoet gezien. Uiteraard zullen na den datum van onderteekening nog enkele voorbereidingen zijn te treffen, die echter op zijn hoogst één maand in beslag zullen nemen. Na teekening van het contract zal de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij zeker in staat zijn binnen dien termijn met de geregelde tweemaal s'weeksche vluchten naar Maracaibo aan te vangen, waarbij gelijktijdig een goede aansluiting wordt gegeven op het luchtnet der Pan American Airways en een belangrijk versnelling van de post van en naar de Vereenigde Staten mogelijk is.

Ook het Bestuur wil geheel overeenkomstig de meening van de Afdeelingen in het Voorloopig Verslag naar voren gebracht, indien de subsidie op de ontwerp-begrooting uitgetrokken wordt toegestaan, zich in geenerlei opzicht gebonden achten voor de toekomst.

Ad 13um en 14um. Met betrekking tot de vraag hoe de Kamer van Koophandel denkt, dat de werkzaamheden van den Secretaris zoo uitgebreid zouden kunnen worden dat zij een volle dagtaak vormen, kan worden medegedeeld dat de Kamer van Koophandel zich voorstelt om den Secretaris de volgende werkzaamheden op te dragen:

a) het aanleggen en bijhouden van een handelsregister, aan welk register uit verscheidene oogpunten reeds zoo geruimen tijd groote behoefte bestaat. Dat in het bijzonder het „aanleggen" veel werk vereischt, behoeft wel niet gezegd te worden.

b) het incaseeren der contributies der ingeschrevenen in het handelsregister en de verantwoording daarvan;

c) de dagelijksche inkomende en uitgaande correspondentie behandelen, welk onderdeel in den laatsten tijd zeer in omvang is toegenomen, vooral in verband met de aanvragen voor inlichtingen, het aanknoopen van relaties etc. van buitenlandsche firma's.

d) het aanleggen van een Handelsadresboek in het Nederlandsch, Engelsch en Spaansch, waaraan groote behoefte bestaat:

e) het behandelen van klachten van ingeschrevenen in het Handelsregister;

f) adviezen, aan het Gouvernement uit te brengen, samenstellen, inlichtingen geven of voorstellen doen betrekking hebbende op Handel en Nijverheid;

g) concept-verordeningen, betrekking hebbende op Handel en Nijverheid, bestudeeren en zoo noodig opnemen met betrokkeninstanties;

h) handel en nijverheid van voorlichting dienen, gegevens verzamelen omtrent concurreerende havens op Comercieel gebied;

i) archief bijhouden en uit de tallooze drukwerken, die de Kamer ontvangt, een bibliotheek aanleggen ;

j) een maand-tijdschrift van de Kamer voor de ingeschrevenen in het Handelsregister (voorloopig gemimiografeerd) uitgeven waarin onderwerpen van lokaal belang behandeld worden. Een dergelijk tijdschrift wordt door alle belangrijke Kamers in omringende havens uitgegeven en zal ook hier van veel nut zijn ;

k) het maken van een Jaarverslag in de Nederlandsche Taal. Het zou van veel nut zijn, indien een gedeelte van dit jaarverslag in de Engelsche Taal zou kunnen worden uitgegeven, aangezien hiernaar herhaaldelijk navraag wordt gedaan ;

l) het bijwonen der vergaderingen en het uitwerken der notulen;

m) als penningmeester fungeeren.

Ad 16um. De schuld aan het Moederland bedroeg op 31 December 1935 f. 349.000,—. De voor afbetaling beschikbaar gestelde sommen waren op dien datum betaald. Op betalingen van derden behoefde niet te worden gewacht.

Naar aanleiding van de vraag of de verlaging van loodsgelden en die van den accijns op gedistilleerd zou kunnen ingaan per 1 Juli 1936 vestigt ondergeteekende de aandacht der Afdeelingen op het feit dat de rekening met het Moederland zulk een laag debet-saldo aanwijst doordat de overtollige kasmiddelen naar het Moederland zijn overgemaakt.

Door voordeelige saldi en regularisatie van afgeloopen jaren zal nog gedekt moeten worden een bedrag van f. 3.506.023,04⁵. Hierbij moeten nog worden opgeteld de begrootingstekorten over 1896 en 1897 tezamen groot f. 280.532,55⁵. Eene andere omstandigheid is dat ook de deposito's van den Vreemdelingendienst gebezigd zijn voor vermindering van het debetsaldo in Nederland. Ondergeteekende acht het derhalve wenschelijker om de verlaging der middelen waarvan sprake is niet vóór 1 Januari 1937 in te voeren.

Ad 17um. De voorwaarden waaronder de huizen van de Stichting Volkshuisvesting aan derden zullen worden verhuurd zijn de volgende :

1. Bij het ter beschikking stellen der woningen zal geen onscheid van religie worden gemaakt.
2. De minimum prijs in huurkoop is f. 18,— per maand. Zij, die spoediger in het bezit van een huis willen komen, kunnen een hooger bedrag betalen. Er wordt naar gestreefd de tweede groep woningen die niet aan de hoofdstraat ligt, goedkooper te maken, om zoodoende de prijs in huurkoop nog te verlagen.
3. Zoodra alle kosten betaald zijn, wordt de huurder eigenaar van het pand met dien verstande, dat hij zijn huis niet mag verkoopen noch verhypothekeeren.
4. Bij overlijden en in onvoorziene omstandigheden wordt het huis door de Stichting terug gekocht of aan de erfgenamen overgelaten, mits deze voldoen aan de voorwaarde in No. 5 omschreven.
5. Zij. die in aanmerking willen komen voor den huurkoop van een huis, moeten van onbesproken gedrag zijn. De bewoners mogen de huizen tot geen andere doeleinden bestemmen dan waarvoor de Stichting ze heeft gebouwd.
6. De bewoners, die eigenaar geworden zijn, behouden de verplichtingen, welke het Gouvernement aan de Stichting heeft opgelegd.

Met betrekking tot de vraag of niet ook het Bestuur van meening is, dat maatregelen genomen moeten worden om de hooge huren in het algemeen tegen te gaan, zal gaarne vernomen worden in welke richting de Afdeelingen een ingrijpen mogelijk achten.

Willemstad, den 17den Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—32.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 15den Mei 1935 (P. B. 1935 No. 36), waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1936.

Eindverslag.

No. 5.

De kennisneming van de memorie van antwoord in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Het eenig artikel.

Ad 5um. De afdeelingen meenden, dat de geheele inrichting der vliegvelden op Hato en Aruba door het Gouvernement van Curaçao is bekostigd en zouden in verband daarmede gaarne vernemen, welke bouwwerken bedoeld zijn onder de opsomming der werken, welker betalingen beschouwd behooren te worden als kapitaalsuitgaven.

Men merkte op, dat, vergeleken met den prijs, welke gevraagd wordt voor het traject tusschen Colon en Panama (heen en terug 1 uur, $. 12,25), de passagekosten in de verbinding Curaçao–Aruba hoog zijn.

De afdeelingen zullen het op prijs stellen alsnog 's Bestuurs meening te vernemen ten aanzien van het in het voorloopig verslag opgemerkte omtrent de subsidieering van de ambachtschool.

Ad 13 um en 14 um. Na kennisneming van de werkzaamheden, welke de Kamer van Koophandel zich voorstelt in de toekomst aan den secretaris op te dragen, merkte men op, dat deze tot de volgende groepen zijn terug te brengen: 1. werkzaamheden in verband met het handelsregister: a, b, e, h, j en m. Dit is echter nog niet ingevoerd. Als dit wordt ingevoerd, zal de Kamer daarmede in verband eigen middelen krijgen om de werkzaamheden daaraan verbonden, te bekostigen, en zal ook dán pas deswege aan een secretaris werkzaamheden moeten worden opgedragen. 2. werkzaamheden, die niet des secretaris, doch der Kamer zijn: f (behalve het samenstellen der adviezen) en g. 3. d. het aanleggen van een handelsadresboek, waaraan de behoefte in twijfel werd getrokken, en 4 werkzaamheden, welke bereids door den secretaris verricht worden: de overige, behalve het verzamelen van gegevens omtrent concurreerende havens op commercieel gebied, waaromtrent overigens gaarne toegegeven werd, dat deze toegenomen zullen zijn; het vertalen van het jaarverslag in de Engelsche taal zou, aldus werd gemeend, gevoegelijk door een vertaler kunnen geschieden. De leden, die aan de bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen deelnamen, vonden dan ook geen vrijheid op de meening betrekkelijk dit onderwerp in het voorloopig verslag te kennen gegeven, terug te komen.

Ad 16um. Tegenover de mededeeling, dat de schuld aan het Moederland op 31 Decemder 1935 f. 349.000.— bedroeg, was die, dat door voordeelige saldi en regularisatie van afgeloopen jaren nog een bedrag van f. 3.506.023.04⁵ gedekt zal moeten worden, niet duidelijk. De afdeelingen begrepen, dat een gelijk bedrag min f. 349.000.— in werkelijkheid betaald is.

Met zeer groote verbazing werd kennis genomen van de mededeeling, dat nog begrootingstekorten over 1896 en 1897, tezamen groot f. 280.532,55⁵ gedekt moeten worden. Men zou het op hoogen prijs stellen te vernemen, op grond waarvan deze tekorten, oud 40 jaar, en omtrent een verplichting tot afbetaling waarvan den leden niets bekend was, nu nog

gedekt moeten worden en waarom daarvan nu pas mededeeling gedaan wordt. Men was van gevoelen, dat de Koloniale Raad reeds lang, in verband met de schuldkwestie, daarmede in kennis gesteld had dienen te worden.

Ad 17um. De enkele leden, die blijkens het voorloopig verslag de vraag stelden of niet ook het Bestuur van meening is, dat maatregelen genomen moeten worden om de hooge huren in het algemeen tegen te gaan, verklaarden zich de groote moeilijkheden aan het nemen daarvan verbonden, niet te ontveinzen. Zij dachten echter aan maatregelen in den geest als destijds — tijdens en na de oorlogsperiode — in Nederland genomen, n.l. de instelling van huurcommisies en daarmede gepaard gaande maximumprijzen voor bepaalde woningen. Bovendien vroegen zij zich af, of het Bestuur niet reeds onmiddellijk in de bedoelde richting werkzaam zou kunnen zijn door zijn invloed er toe aan te wenden, dat de op de begrooting voor volkshuisvesting ter beschikking gestelde bedragen besteed worden voor den bouw van goedkoope arbeiderswoningen. Deze leden meenden, dat een bedrag van f. 18.— per maand als minimum huurkoopprijs er niet op wijst, dat met de bedoelde gelden op het oogenblik zulke goedkoope arbeiderswoningen gebouwd worden.

Een lid maakte alsnog van deze gelegenheid gebruik om mede te deelen, dat hij vernomen heeft, dat het in de bedoeling ligt om een nieuw douanekantoor te bouwen en te vragen, of dit niet nog dit jaar zou kunnen geschieden, in verband waarmede hij dan ook gaarne zou zien, dat de daartoe benoodigde gelden nog op de begrooting van dit jaar werden gebracht.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande zal willen kenbaar maken, achtten de afdeelingen die behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 24n. Februari 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

A. v. LEEUWEN.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—33.

Verordening van den....., tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao.

Memorie van Antwoord.

No. 1.

[De vroegere stukken zijn gedrukt onder No. 3 van het zittingsjaar 1934–1935, No. 44 van het zittingsjaar 1933-1934 en No. 20 van het zittingsjaar 1932-1933]

Na kennisneming van hetgeen in het Voorloopig Verslag is aangevoerd, heeft ondergeteekende gemeend tot wijziging van eenige artikelen en tot schrapping van gedeelten uit andere te moeten overgaan. De bezwaren tegen de ontworpen regeling zullen, naar hij vertrouwt, daardoor zijn overwonnen. Het standpunt dat ondergeteekende ten deze inneemt is dit, dat de veiligheid en het handelsbelang beide moeten worden gediend en dat dus nader overbodig voorgekomen veiligheidsvoorschriften uit het ontwerp kunnen worden gelicht.

Bij de behandeling der artikelen zal blijken in hoeverre overigens de argumenten in het Voorloopig Verslag tot afwijking van de vorige lezing aanleiding hebben gegeven.

Waar het nieuwe zeerecht staat ingevoerd te worden, is daarmee in het ontwerp thans rekening gehouden.

Ad art. 1. In art. 375 Wetboek van Koophandel (nieuw) (verder aan te duiden W.v.K.) worden schepen omschreven als „alle vaartuigen hoe ook genaamd en van welken aard ook". Ter bepaling van het begrip binnenvaartuig is dus allereerst noodig dat het gekwalificeerd wordt als „schip". Maar met de woorden „niet voorzien van eenigen zeebrief" wordt geen tegenstelling geschapen met een zeeschip buiten (buiten de havens in zee varende) dat toevallig ook niet van een zeebrief zou kunnen zijn voorzien. Mitsdien wordt „binnenvaartuig" het best geformuleerd als: „een schip, bij uitzondering buiten de haven in zee varende". Van vaartuig behoeft nu geen definitie meer gegeven te worden.

Het nieuwe zeebrievenbesluit kent nog den schipper naast den kapitein. Art. 1 nl. luidt: „In dit besluit is onder kapitein begrepen degene die den kapitein vervangt. Onder kapitein wordt mede verstaan „schipper". Ditzelfde kan opgenomen worden als lid 2 van art. 1 van het ontwerp. Het wordt derhalve gelezen: „In deze verordening is onder kapitein begrepen degene, die den kapitein vervangt. Onder kapitein wordt mede verstaan schipper".

De definitie van eigenaar van een vaartuig (beter: schip) dient in verband met het nieuwe zeerecht gewijzigd vide o. m. artt. 408 en 411 W.v.K. Feitelijk heeft het havenbeheer ten deze enkel te maken met dengene, die de zeggenschap over het schip heeft, het scheepsbedrijf uitoefent. Daarom wil het voorkomen dat de definitie van „eigenaar van een schip" moet luiden (als 3e lid van art. 1 op te nemen): „In deze verordening is onder eigenaar van een schip te verstaan degene, die het beheer over het schip heeft in welke hoedanigheid ook, zoomede diens vertegenwoordiger, agent of gemachtigde in Curaçao".

Als 4de lid is daaraan toe te voegen: „Voor de toepassing dezer verordening wordt voorzooveel betreft den eigenaar van een schip, die buitenlands woont of gevestigd is, diens vertegenwoordiger, agent of gemachtigde in Curaçao als het beheer over het schip hebbende aangemerkt".

De vertegenwoordiger van een reeder moet zich niet kunnen verontschuldigen met te zeggen dat hij geen instructies heeft — vide b.v. art. 12, art. 24 onder (c) (art. 23 onder c oud) — of verwijzen naar den eigenaar in Europa — vide b.v. artt. 24 onder (a) en 35 onder (c), (23 onder (a) en 34 onder (c) oud).

Ad art. 2. De opsporingsbevoegdheid, welke feitelijk in dit artikel niet thuis behoort, wordt geschrapt en overgebracht

naar art. 38 (nieuw), terwijl voor „is opgedragen enz." wordt gelezen: „zijn opgedragen aan den Havenmeester, den Onderhavenmeester en de loodsen".

Een 2e lid wordt ingevoegd om tegemoet te komen aan den wensch van de Afdeelingen omtrent beroep op den Gouverneur.

Ad art. 3. Voor schipper(s) in dit en volgende artikelen wordt telkens gelezen kapitein(s). Ook voor gezagvoerder wordt voor de uniformiteit telkens gelezen: „kapitein".

In het ontwerp was verzuimd rekening te houden met eenige eischen van vreemdelingen-contrôle, waarin voorzien wordt door wijziging van het onder (c) bepaalde en door toevoeging van een lid (d).

Ad art. 8. Met de opmerking der Afdeelingen omtrent dit artikel is rekening gehouden.

Ad art, 10. De woorden „behoudens hun aanspraken t/m toegebracht" worden vervangen door „onverminderd hun recht op schadevergoeding volgens de wet". Art. 409, lid 2, W.v. K. regelt deze materie.

Ad art. 11. De woorden „onverminderd de" worden gewijzigd in „onder". Achter de komma na het woord „bepalen" wordt ingelascht: „indien dringende omstandigheden een onverwijld handelen vorderen".

„Armen" wordt gecorrigeerd in „arm".

De woorden „onverminderd enz." in lid 2, worden gelezen: „onverminderd de toepassing der strafwet indien daartoe termen zijn." Verzet tegen een ambtenaar in de rechtmatige uitoefening zijner bediening onder omstandigheden als in het Strafwetboek omschreven is een misdrijf en daarin wordt bij de strafwet voorzien. Bij de verordening is daartegen immers geen straf bedreigd.

Ad art. 14. Conform het Voorloopig Verslag worden de woorden sub 1 „wacht wordt gehouden" gelezen: „een mannelijk persoon boven de 18 jaar aanwezig is".

Sub 2 worden de woorden „dat daartoe in staat van gereedheid moet zijn" geschrapt.

Na artikel 15 wordt in verband met het noodige toezicht op radiostations een nieuw *artikel 16* ingevoegd; de volgende artikelen worden opnieuw en doorloopend genummerd.

Ad art. 17 (art. 16 oud). Door wijziging van dit artikel worden de gevallen genoemd waarin het toegelaten is des nachts in de St. Annabaai de stoomfluit of sirene te gebruiken.

Ad art. 19 (art. 18 oud). Teneinde tegemoet te komen aan den wensch der Afdeelingen om een omschrijving der lichten in het Havenreglement op te nemen, wordt in dit artikel bij het 1ste en laatste lid verwezen naar een noot aan den voet der verordening, waarin de betreffende bepalingen uit de verordening van 24 September 1897 (P.B. 1897 No. 15) zijn verwerkt.

Ad art. 20 (art. 19 oud). Tusschen „haven" en „zijn" worden ingelascht de woorden: „welke in gebruik zijn,".

Ad art. 21 (art. 20 oud). In sub (a) van dit artikel is een aanvulling aangebracht waardoor met de bevoegdheden van den Commandant der Brandweer rekening wordt gehouden.

Voorts is de redactie van sub (b), (c) en (d) van het Voorloopig Verslag in haar geheel overgenomen onder toevoeging sub (d) van twee keeren de woorden „zoo mogelijk".

Ad art. 22 (art. 21 oud). Door eene wijziging van dit artikel wordt zooveel mogelijk tegemoet gekomen aan de in het Voorloopig Verslag geuite wenschen, doch ten aanzien van zeilschepen en de Handelskade blijven veiligheidsvoorschriften noodig geacht.

Ad art. 23 (art. 22 oud). Conform het Voorloopig Verslag worden sub (b) de woorden „dezer schepen", waar deze woorden het eerst genoemd worden, vervangen door de woorden „van schepen, die bezig zijn met laden en lossen van een lading gasoline of andere licht ontvlambare vloeistof (S.G. lager

dan 0,78) in bulk,". Voorts vervalt de laatste zinsnede vanaf „behalve".

Sub (c) wordt dienovereenkomstig geredigeerd als volgt:

„Deze bepalingen gelden ook voor schepen, welke gasoline of andere licht ontvlambare vloeistof (S.G. lager dan 0,78) innemen teneinde de ruimen schoon te maken.

Ad art. 24 (art. 23 oud). Voor „transport" en „het transport" sub (a) wordt gelezen „sleep" en „de sleep".

„Of diens vertegenwoordiger" sub (c) wordt geschrapt en voor de woorden: „de leider van het transport" wordt in de plaats gesteld: „den leider van de sleep". Tusschen „schipper" en „den eigenaar" wordt ingevoegd „of".

Sub (d) vervalt geheel in verband met de regeling van deze materie in het W.v.K. (lid 2 art. 409).

Ad art. 26 (art. 25 oud). Sub (b) en (c) worden geschrapt. T.z.t. zal het onderwerp geregeld worden in de Loodsdienstverordening.

Ad art. 27 (art. 26 oud). Dit artikel heeft een zoodanige wijziging ondergaan, dat de bezwaren der Afdeelingen in het Voorloopig Verslag geuit worden weggenomen.

Ad art. 28 (art. 27 oud). Dit artikel moet ondergeteekende handhaven, behoudens de volgende wijzigingen:

Tusschen „bevoegd" en „ten koste" onder (a) wordt ingevoegd „in dringende gevallen".

Het bepaalde onder (c) vervalt en worden (d) en (e) respectievelijk (c) en (d).

Onder (c) (d oud) vervallen de woorden „en vaartuigen".

Ad art. 30 (art. 29 oud). In dit artikel wordt de opsporingsbevoegdheid gegeven aan de opsporingsambtenaren in het algemeen.

Ad art. 36 (art. 35 oud). Conform den wensch van de Afdeelingen wordt de hechtenisstraf veranderd.

Bovendien is de redactie van het artikel eenigszins gewijzigd, omdat naast de vele bepalingen op welker niet nakoming straf is gesteld een menigte verbodsbepalingen in het ontwerpverordening voorkomen tegen welker overtreding straf moet worden gedreigd.

De woorden „uitgezonderd de ambtelijke" zijn in het artikel opgenomen, omdat het de bedoeling is den Havenmeester niet voor den strafrechter te betrekken als hij het hem opgedragene verzuimt te doen.

Ad art. 38 (nieuw). Het is noodig in deze verordening de opsporingsambtenaren aan te wijzen. Dit nieuw artikel voorziet hierin.

Ad art. 41 (art. 39 oud). Achter „Havenreglement" wordt gelezen „Curaçao".

Willemstad, den 22sten Januari 1935.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—33.

Verordening van den....., tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao.

Nota van Wijzigingen.

No. 2.

Het ontwerp ondergaat de navolgende wijzigingen:

I. *Art. 1.* wordt als volgt gelezen:

„ „*a.* In deze verordening wordt verstaan onder:

„*Schottegat*": het Schottegat met alle daarin en daaraan gelegen baaien.
„*Haven*": de St. Annabaai, het Schottegat en het Waaigat, het Rifwater en Zaquito.
„*Binnenvaartuig*": een schip bij uitzondering buiten de haven in zee varende.
„*Havenmeester*": de als zoodanig aangestelde Gouvernementsambtenaar of diens vervanger.
„*Dag*": de tijd tusschen zonsopkomst en zonsondergang.
„*Nacht*": de tijd tusschen zonsondergang en zonsopkomst.

b. In deze verordening is onder kapitein begrepen degene, die den kapitein vervangt. Onder kapitein wordt mede verstaan schipper.

c. In deze verordening is onder „eigenaar van een schip" te verstaan „degene die het beheer over het schip heeft in welke hoedanigheid ook, zoomede diens vertegenwoordiger, agent of gemachtigde in Curaçao".

d. Voor de toepassing dezer verordening wordt voorzooveel betreft den eigenaar van een schip, die buitenslands woont of gevestigd is, diens vertegenwoordiger, agent of gemachtigde in Curaçao als het beheer over het schip hebbende aangemerkt." "

II. *Art. 2* wordt gelezen:

„Het toëzicht over de haven en de handhaving van deze verordening zijn opgedragen aan den Havenmeester, den Onderhavenmeester en de loodsen.
Er is beroep op den Gouverneur van door de betrokken autoriteiten uit kracht van de artikelen 11, 27 en 28 genomen maatregelen en/of beslissingen."

III. Onder (a) in *art. 3*, wordt instede van „schippers gelezen „kapiteins" en het onder (c) bepaalde wordt als volgt gelezen:

„*c.* Eigenaars van het schip en hun employé's kunnen zich, mits voorzien van een door den Inspecteur der belastingen en het Plaatselijk Hoofd van Politie te Willemstad voor accoord geteekend legitimatiebewijs, zoodra de quarantaine-voorschriften zich daartegen niet verzetten, aan boord begeven en de bepaling van lid *b* blijft dan ten aanzien van hun vaartuigen of van hun lichters welke moeten dienen voor het lossen en laden van het schip, buiten toepassing."

terwijl daaraan wordt toegevoegd een lid *d* luidende:

„*d.* Kapiteins van de in de haven liggende schepen dragen zorg, dat zonder toestemming van het hoofd der Politie geen schepeling aan wal gaat terzake van afdanking of ontslag."

IV. In *art. 4, onder (d),* wordt instede van „gezagvoerder" gelezen „kapitein".

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935-1936-33.

Verordening van den....., tot vaststelling van een nieuw reglement voor de haven van Curaçao.

Eindverslag.

No. 3.

De kennisneming van de Memorie van Antwoord en de Nota van Wijzigingen in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Algemeen spraken de leden hunne waardeering uit over de ruime mate, waarin tegemoet gekomen is aan de bezwaren van de afdeelingen in het Voorloopig Verslag op het Gewijzigd Ontwerp vermeld.

Artikelen.

Ad art. 1. Algemeen werd het onjuist geacht onder eigenaar van het schip mede te verstaan den vertegenwoordiger, agent of gemachtigde van dengene, die beheer over het schip heeft. Immers, dezen hebben geen zeggenschap over het schip; oefenen het scheepsbedrijf niet uit. Zij houden zich slechts bezig met het bezorgen van passagiers en lading.

Men zou dan ook sub c. van art. 1 willen lezen: „In deze verordening is onder „eigenaar van een schip" mede te verstaan degene, die het beheer over het schip heeft, in welke hoedanigheid ook.".

Ad art. 3. In verband met de voorgestelde redactie van c. van art. 1 wordt het noodig achter het woord „schip", voorkomende sub c. (nieuw) van art. 3, eersten regel, te lezen: „hun vertegenwoordigers, agenten of gemachtigden".

Met het voorgestelde nieuwe lid d. konden de afdeelingen zich niet vereenigen. Werd eenerzijds opgemerkt, dat de bepaling onnoodig is voor de op Curaçao aangemonsterde landskinderen of de op Curaçao aangemonsterde vreemdelingen, die hier met depositostorting zijn toegelaten, anderzijds deed men uitkomen, dat de bepalingen op de toelating enz. van vreemdelingen ook voor deze categorie van personen gelden, zoodat de materie ook te hunnen aanzien reeds geregeld is.

Ad art. 16 (nieuw). Ter bevordering der soepelheid werd er de voorkeur aan gegeven in dit artikel in stede van „toestemming van den Gouverneur" te lezen: „toestemming van den Directeur van den Landsradio- en telefoondienst".

Ad art. 17 (art. 16 oud). In overweging werd gegeven na „brand" in te voegen: „of ander onheil".

Ad art. 19 (art. 18 oud). Zooals voorgesteld, wordt het onder de noten vermelde een onderdeel der verordening, zoodat, bij wijziging der verordening van 1897 (P. B. 1897 No. 15) ten aanzien dezer lichtvoorschriften, ook deze gewijzigd zal moeten worden. Men zou er dan ook algemeen de voorkeur aan geven deze voorschriften eenvoudig in noten aan den voet der betrekkelijke bladzijde in het P. B. te vermelden, waarnaar met teekens, in het artikel te plaatsen, wordt verwezen.

Ad art. 22 (oud 21). Onder b. moet in stede van „gemeerde" gelezen worden: „genoemde".

Ad art. 27 (oud 26). Het principieele bezwaar tegen lid b van dit artikel in het voorloopig verslag op het gewijzigd

ontwerp gemaakt, werd herhaald. De materie der schadevergoeding is reeds civielrechtelijk geregeld. Echter zou men er geen bezwaar tegen hebben als slechts desgevraagd het plaatselijk onderzoek verricht en het proces-verbaal opgemaakt wordt of in gevallen, waarin aan Landseigendommen schade is aangericht.

De derde zin van lid b. kan gemist worden, meende men.

Ten slotte deden de leden het verzoek, vóór de openbare behandeling een, desnoods gestencilled, exemplaar van den geldenden tekst van het ontwerp te mogen ontvangen.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel vóór of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande zal willen te kennen geven, achtten de afdeelingen die behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 9n. Maart 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

S. A. SENIOR.

V. In *art. 8* vervallen de woorden: „dan wel van overzetveeren".

VI. In *art. 9* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

VII. In het *eerste lid van art. 10* wordt hetgeen volgt op „kosteloos gebruik maken" vervangen door „onverminderd hun recht op schadevergoeding volgens de wet."

VIII. In het *eerste lid van art. 11* wordt instede van „onverminderd de" gelezen „onder" terwijl tusschen „te bepalen," en „op particuliere" ingevoegd wordt „indien de dringende omstandigheden een onverwijld handelen vorderen".
In het *tweede lid* wordt instede van „sterken armen" gelezen „sterken arm" en wordt hetgeen volgt op „onverminderd" vervangen door „de toepassing der strafwet indien daartoe termen zijn."

IX. In *art. 12* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

X. In *art. 13* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

XI. In *art. 14* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein" en onder *(1)* instede van „wacht wordt gehouden." „een mannelijk persoon boven de 18 jaar aanwezig is", terwijl onder *(2)* vervalt: „ ,dat daartoe in staat van gereedheid moet zijn. ".

XII. Na *art. 15* wordt ingevoegd een nieuw artikel 16 luidende:

„Art. 16

Behoudens voorzoover bij internationale overeenkomten toegestaan, is het verboden anders dan met toestemming van den Gouverneur een scheepsradiostation te gebruiken in de haven van Curaçao."

XIII. *Art. 16 (oud)* wordt art. 17 en de volgende artikelen worden opnieuw en doorloopend genummerd tot en met 36.
Art. 17 *(art. 16 oud)* wordt gelezen:
„Het is verboden des nachts in de St. Annabaai de stoomfluit of sirene te gebruiken, uitgezonderd in de volgende gevallen:

1. bij brand aan boord;
2. voor varende schepen voor het geven van attentiesein of uitwijkseinen."

XIV. Na het eerste lid van art. 19 *(art. 18 oud)* wordt ingevoegd:
De betrekkelijke voorschriften luiden als in den Noot I aan den voet der verordening gesteld."

Na het *laatste lid* wordt ingevoegd:

„De betrekkelijke voorschriften luiden als in den Noot II aan den voet der verordening gesteld."

XV. In art. 20 *(art. 19 oud)* wordt tusschen „haven" en „zijn verplicht" ingevoegd: „ ,welke in gebruik zijn.".

XVI. Art. 21 *(art. 20 oud)* wordt als volgt gelezen:
„*a.* Het is verboden aan boord van een vaartuig, tenzij met vergunning van den Havenmeester, of op de openbare kaden, tenzij met vergunning van den Commandant der Brandweer, handelingen te verrichten, welke gevaar voor brand opleveren; de door den Havenmeester of den Commandant der Brandweer gegeven voorschriften moeten onverwijld worden opgevolgd.
b. Van broeiing of brand aan boord moet door den betrokken kapitein onverwijld kennis worden gegeven aan den Commandant der Brandweer, den Havenmeester en de Politie.

c. Indien aan boord van een zeilvaartuig of binnenvaartuig brand is ontstaan, is de kapitein, in afwachting van de bevelen van den Commandant der Brandweer, verplicht doeltreffende maatregelen te nemen ter blussching van den brand en alles in het werk te stellen om te voorkomen, dat de brand overslaat op in de nabijheid van zijn vaartuig gelegen andere vaartuigen, gebouwen of opslagterreinen.

De kapitein is bovendien verplicht den Commandant der Brandweer zooveel mogelijk behulpzaam te zijn en diens bevelen, voor wat betreft het blusschen van den brand, de beveiliging van de omgeving en die van de geheele haven, op te volgen.

Is het een stoom- of motorvaartuig, dan moet hij tevens de voortstuwingswerktuigen zoodra mogelijk voor gebruik gereed doen maken.

d. De Commandant der Brandweer regelt het blusschingswerk en neemt maatregelen ter beveiliging van de omgeving van het brandende schip en van de geheele haven zoo mogelijk in overleg met den kapitein en den Havenmeester en, indien het betreft een brand op schepen ingericht voor het vervoer van ruwe oliën en petroleumproducten hetzij verpakt of in bulk, bovendien zoo mogelijk in overleg met den Directeur der olieinstallatie, diens vervanger of gemachtigde. Hij heeft de algeheele leiding over het beschikbare gouvernements blusschingsmateriaal."

XVII. Art. 22 *(art. 21 oud)* wordt gelezen als volgt:

„*a.* Het is verboden een vaartuig, dat een geheele of gedeeltelijke lading gasoline of andere lichtontvlambare vloeistof (S. G. lager dan 0,78) in bulk aan boord heeft, in de St. Annabaai bezuiden Rancamasten te meren of in het Schottegat te ankeren.

b. Het is verboden in de St. Annabaai bezuiden Rancamasten een zeilvaartuig te meren, dat een geheele of gedeeltelijke lading gasoline of andere lichtontvlambare vloeistof (S. G. lager dan 0,78) aan boord heeft, alsmede zoodanige stoffen ter gemeerde plaatse in een zeilvaartuig te laden.

c. Gelijk verbod geldt voor alle vaartuigen welke ligplaats wenschen te nemen aan de Handelskade."

XVIII. Het in art. 23 *(art. 22 oud)* onder (b) en (c) bepaalde wordt als volgt gelezen:

„*b.* Het is verboden zonder speciale vergunning van den Havenmeester langs zijde van schepen, die bezig zijn met laden en lossen van een lading gasoline of andere lichtontvlambare vloeistof (S. G. lager dan 0,78) in bulk, te komen met kleine zich onder eigen kracht voortbewegende vaartuigen; het is verboden aan boord dezer schepen te rooken of met open vuur te werken.

c. Deze bepalingen gelden ook voor schepen, welke gasoline of andere licht ontvlambare vloeistof (S. G. lager dan 0,78) innemen teneinde de ruimen schoon te maken."

XIX. Art. 24 *(art. 23 oud)* wordt als volgt gewijzigd:

Instede van „schipper" wordt gelezen „kapitein" en in plaats van „transport" en „het transport" respectievelijk „sleep" en „de sleep".

Onder (c) vervalt „of diens vertegenwoordiger" en in de plaats van „de leider van het transport" wordt gesteld „den leider van de sleep", terwijl voor „den eigenaar" ingevoegd wordt „of".

Het onder (d) bepaalde vervalt.

XX. In art. 25 *(art. 24 oud)* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

XXI. In art. 26 *(art. 25 oud)* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein", terwijl het onder (b) en (c) bepaalde vervalt.

XXII. In art. 27 *(art. 26 oud)* worden instede van „zijn de schipper" en „gezagvoerder" respectievelijk gelezen „is de kapitein" en „kapitein".

Het bepaalde onder (b) wordt als volgt gelezen :

„*b.* De Havenmeester stelt een plaatselijk onderzoek in en maakt een ambtseedig proces-verbaal op. Dit proces-verbaal vermeldt omstandig des Havenmeesters bevinding en de verklaring der door hem ter zake gehoorde personen. De vergoeding wegens veroorzaakte schade wordt zooveel mogelijk in der minne vastgesteld en bij gebreke daarvan door den Rechter bepaald."

Onder (c) wordt instede van „gezagvoerder" gelezen „kapitein" en vervallen de woorden „hetwelk dient ter vergemakkelijking van de schaderegeling".

XXIII Art. 28 *(art. 27 oud)* ondergaat de volgende wijzigingen :

Tusschen „bevoegd" en „ten koste", onder (a), wordt ingevoegd : „in dringende gevallen."

Het bepaalde onder (c) vervalt en worden (d) en (e) respectievelijk : (c) en (d).

Onder (c), *(d. oud)*, vervallen de woorden „en vaartuigen" en onder (d), *(e, oud)*, wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

XXIV. In art. 30 *(art. 29 oud)* wordt „De Havenmeester is" vervangen door „De in artikel 38 bedoelde ambtenaren zijn" en wordt „van zijn dienst" vervangen door „van hun dienst".

XXV. In artt. 34 en 35 *(artt. 33 en 34 oud)* wordt instede van „schipper" gelezen „kapitein".

XXVI. Art. 36 *(art. 35 oud)* wordt als volgt gelezen :

„Overtreding der verbodsbepalingen of niet naleving van de overige voorschriften dezer verordening, uitgezonderd de ambtelijke, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie duizend gulden."

XXVII. Na art. 37 *(art. 36 oud)* wordt een nieuw artikel, thans art. 38, ingevoegd luidende :

„Met het opsporen van de in deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn belast de bij art. 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen en de bij besluit van den 8sten Februari 1930 (P. B. 1930 No. 17) ter uitvoering van art. 8 onder 5o van gemeld Wetboek aangewezen ambtenaren en beambten."

XXVIII. *(Art. 37 oud)* en *(art. 38 oud)* worden respectievelijk art. 39 en 40.

XXIX. In art. 41 *(art. 39 oud)* wordt achter „Havenreglement" gelezen „Curaçao".

NOOT I.

Een vaartuig, ten anker zijnde, moet, wanneer het minder dan 45 Meter lang is, vooruit, waar het het best gezien kan worden, doch niet hooger dan 6 Meter boven den romp, een wit licht voeren in een lantaarn, zoodanig ingericht, dat zij een helder en onafgebroken licht verspreidt, rondom, op een afstand van ten minste 1 zeemijl (van 60 in 1 graad), zichtbaar.

Een vaartuig van 45 Meter lengte en daarboven ten anker zijnde, moet twee zulke lichten voeren ; het eene vóór op het vaartuig op een hoogte van niet minder dan 6 en niet meer dan 12 Meter boven den romp : het andere op of bij het hek van het vaartuig, ten minste 4,5 Meter lager dan het voorste.

NOOT II.

Een stoomvaartuig moet, wanneer het varende is, voeren : a. Aan of voor den fokkemast, of bij gebreke van een fokkemast voor op het vaartuig, op een hoogte boven den romp van ten minste 6 Meter en indien het vaartuig meer dan 6 Meter breed is, op eene hoogte boven den romp van ten minste die breedte, met dien verstande echter, dat het licht, niet hooger boven den romp gevoerd behoeft te worden dan 12 Meter, een helder wit licht, dat zoodanig is ingericht, dat het

een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 20 kompasstreken en zoodanig is geplaatst, dat het licht werpt over 10 kompasstreken ter wederzijde van het vaartuig, te weten van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 5 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

b. Aan stuurboordzijde een groen licht, zoodanig ingericht, dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

c. Aan bakboordzijde een rood licht, zoodanig ingericht, dat het een onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad zichtbaar zijn.

d. De genoemde groene en roode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeter van het voorvlak van de lantaarn naar voren doorloopen en zoo gesteld zijn, dat zij beletten dat het bakboords of roode licht aan stuurboordzijde en het stuurboords of groene licht aan bakboordzijde gezien wordt.

e. Een stoomvaartuig, dat varende is, mag bovendien een tweede wit licht voeren, van dezelfde inrichting als het onder *a* genoemde. De twee lichten moeten zoodanig in één richting met de kiel geplaatst worden, dat het eene ten minste 4½ Meter hooger is dan het andere, en in zoodanige onderlinge positie dat het lagere licht vóór het hoogere is geplaatst. De verticale afstand tusschen deze twee lichten moeten kleiner zijn dan de horizontale.

Een zeilvaartuig, dat varende is, en elk vaartuig, hetwelk gesleept wordt, moet dezelfde lichten voeren welke voorgeschreven zijn voor een stoomvaartuig dat varende is, met uitzondering van de witte lichten, welke het nimmer mag voeren.

Willemstad, den 22sten Januari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—34.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P.B. 1890, No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890, No. 6), bevattende nadere regeling van den postdienst in Curaçao, zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 8n Mei 1925 (P.B. No. 35), te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890, No. 6), bevattende nadere regeling van den postdienst in Curaçao, zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 8n Mei 1925 (P.B. No. 35), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1o. artikel 3 wordt gelezen als volgt:
„Postkantoren zijn gevestigd te Willemstad op Curaçao, te Oranjestad op Aruba, te Kralendijk op Bonaire, te Philipsburg op St. Martin N.G., te Oranjestad op St. Eustatius en te Bottom op Saba.
In de buitendistricten van de verschillende eilanden kunnen hulppostkantoren bij besluit van den Gouverneur worden opgericht."

2o. De eerste zin van lid 3 van artikel 5 wordt gelezen als volgt:
„De paketschepen mogen geen andere correspondentie overbrengen dan die welke door de postadministratie is verzonden of die welke in de aan boord van die schepen voor het publiek beschikbaar gestelde brievenbussen zijn ter post bezorgd."

3o. In het tweede lid van artikel 7 wordt instede van „fortpas" gelezen „vertrekpas".

4o. artikel 14 wordt gelezen als volgt:
„Het in gebruik en buiten omloop stellen van postzegels, briefkaarten, briefomslagen en in het algemeen van alle tot het frankeeren gebezigd wordende formulieren, geschiedt bij besluit van den Gouverneur."

5o. In artikel 15 wordt achter het woord „briefkaarten" een komma geplaatst met toevoeging van het woord „briefomslagen", terwijl instede van het woord „hulpkantoren" gelezen wordt „hulppostkantoren".

6o. In artikel 16 wordt achter het woord „briefkaarten" een komma geplaatst met toevoeging van het woord „briefomslagen", terwijl instede van het woord „postkantoren" gelezen worden de woorden „post- of hulppostkantoren".

7o. in artikel 17 wordt achter het woord „briefkaarten" een komma geplaatst met toevoeging van het woord „briefomslagen".

8o. Het derde lid van artikel 20 vervalt.

9o. Artikel 21 wordt aangevuld met een tweede lid, luidende: „Laat de overledene geen erfgenamen na of verwerpen deze de nalatenschap dan geschiedt de aigifte aan den door den Rechter benoemden curator."

10o. Artikel 23 wordt gelezen als volgt:
„De uitdeeling van brieven en andere stukken geschiedt op de wijze als bij besluit van den Gouverneur zal worden bepaald."

11o. het tweede lid van artikel 27 wordt gelezen als volgt:
„Na afloop van dien termijn worden op de verschillende eilanden deze verjaarde brieven op last van den Gouverneur en onder toezicht van den Kantonrechter vernietigd, met uitzondering van die, welke zaken van waarde bevatten."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Artikel 3.

De Gouverneur is bevoegd den tekst van de verordening van den 31sten December 1889 (P. B. 1890, No. 6), bevattende nadere regeling van den postdienst in Curaçao, zooals die zal luiden na de daarin ook door deze verordening tot stand gebrachte wijzigingen en aanvullingen, in het publicatieblad bekend te maken.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad

ZITTINGSJAAR 1935—1936—34.

Verordening van den....., tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P.B. 1890, No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

In verband met de binnenkort te verwachten openstelling van het hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba is het noodig gebleken artikel 3 van de postdienst-verordening te wijzigen, van welke gelegenheid tevens gebruik gemaakt wordt eenige andere wijzigingen aan te brengen, waarvan de noodzakelijkheid inmiddels is gebleken.

Ad art. 3. Het hulppostkantoor op Bonaire wordt evenals de kantoren op de andere eilanden tot een postkantoor verheven, waardoor tevens tegemoet gekomen wordt aan den wensch door den Kolonialen Raad in het jaar 1928 kenbaar gemaakt.

Het instellen van hulppostkantoren in de buitendistricten zal steeds het gevolg zijn van het ontstaan van nieuwe of uitbreiding van bestaande nederzettingen, alwaar de behoefte naar een postdienst zich zoodanig doet gevoelen dat noodzakelijkerwijze daartoe moet worden overgegaan. De instelling van hulppostkantoren is steeds een maatregel in het belang van het publiek.

Ad artt. 5 en 7. De voorgestelde wijzigingen houden verband met wijzigingen in belastingverordeningen. Tevens is in artikel 5 een bepaling opgenomen waardoor het mogelijk wordt aan boord van paketschepen ook correspondentie te vervoeren, welke in voor het publiek beschikbaar gestelde brievenbussen gepost is.

Ad artt. 14, 15, 16 en 17. Door het in gebruik stellen van briefomslagen is het noodzakelijk geworden deze wijzigingen aan te brengen.

Ad art. 20. Uit het gestelde in het laatste lid van dit artikel zou t.a.v. het recht van echtgenooten uit het Burgerlijk Recht voortvloeiend eene onjuiste conclusie kunnen worden getrokken.

Het komt ondergeteekende juister voor de geldende regeling geheel te doen vervallen waardoor de gewone Burgerrechtelijke bepalingen ter zake geldend blijven.

Ad art. 21. Voor het geval, bedoeld bij de voorgestelde aanvulling, is niet voorzien aan wien de uitreiking kan plaats hebben, om welke reden ondergeteekende van oordeel is, zulks alsnog te moeten regelen.

Ad art. 23. De wijze van distributie van poststukken is voor Curaçao in de verordening bepaald, terwijl voor de overige eilanden dit onderwerp bij besluit van den Gouverneur geregeld wordt.

Geschiedde voorheen de distributie van brieven enz. op de overige eilanden aan het kantoor, de gewijzigde omstandigheden hebben het noodzakelijk gemaakt op Aruba en ook op St. Martin N. G. postloketten in gebruik te stellen. De uitdeeling geschiedt ook op de meeste eilanden door brievenbestellers. Aangezien de wijze van uitdeeling behoort tot de uitvoering van den dienst, wil het ondergeteekende voorkomen dat de wijze van distributie ook op Curaçao gevoeglijk bij besluit geregeld kan worden, waardoor in deze tevens uniformiteit betracht wordt.

Ad art. 27. In verband met de verheffing van het hulppostkantoor op Bonaire tot postkantoor, bestaan er geen bezwaren meer de vernietiging der verjaarde brieven evenals op de andere eilanden, aldaar te doen plaats hebben.

Aangezien de verordening herhaaldelijk is gewijzigd, waardoor het moeilijk wordt den juisten inhoud daarvan te kennen, komt het wenschelijk voor een geldende tekst te publiceeren.

Willemstad, den 12den Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—34.

Verordening van den.....,
tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P.B. 1890 No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

Voorloopig verslag

No. 3.

In den aanhef van de Memorie van Toelichting wordt gesproken over de binnenkort te verwachten openstelling van het hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba. De afdeelingen stelden de vraag of het publiek van St. Nicolaas en omgeving wel gebaat zal zijn met een hulp-postkantoor.

De afdeelingen meenden, dat de mail, dus ook als zij te St. Nicolaasbaai aankomt, in het onderhavige geval toch eerst naar Oranjestad moet worden vervoerd om dan vandaar weer naar St. Nicolaas te worden gebracht. Men vroeg zich af, of het niet beter is aan dien omslag eenerzijds en het daardoor ontstane ongerief voor het publiek anderzijds tegemoet te komen, door te St. Nicolaas een postkantoor te openen?

Men meende, dat daar toch zeker alle reden voor is, temeer daar zelfs het hulp-postkantoor op Bonaire tot postkantoor zal worden verheven.

Overigens konden de afdeelingen zich met de voorgestelde aanvullingen en wijzigingen vereenigen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 1sten April 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—34.

Verordening van den.....,
tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P.B. 1890 No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

Memorie van Antwoord

No. 4.

De vraag van de Afdeelingen of het publiek van St. Nicolaas en omgeving door de openstelling van een hulppostkantoor aldaar gebaat zal zijn kan bevestigend worden beantwoord. De dienstregeling van dit hulppostkantoor zal gelijk zijn aan die voor een postkantoor, zoodat de te St. Nicolaasbaai aankomende mails aldaar zullen worden opengemaakt en gesorteerd, waarna de voor Oranjestad bestemde stukken zullen worden doorgezonden. Eveneens zullen aldaar afzonderlijke mails voor het buitenland worden gesloten. Om redenen van administratieven aard wordt er echter de voorkeur aan gegeven een hulppostkantoor in te stellen, aangezien dit kantoor dan alle benoodigdheden en postwaarden van het postkantoor Oranjestad, waaronder het komt te ressorteeren, kan betrekken.

Ondergeteekende vertrouwt dat door het bovenstaande het bezwaar van de Afdeelingen zal zijn opgeheven.

Willemstad, den 8sten April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—34.

Verordening van den.....,
tot wijziging van de verordening van den 31sten December 1889 (P.B. 1890 No. 6), houdende nadere regeling van den postdienst in Curaçao.

Eindverslag.

No. 5.

De afdeelingen waren van oordeel, dat door de gewisselde schrifturen de openbare behandeling van dit ontwerp voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 18den April 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—35.

Keur van den ....
tot wijziging van de „Algemeene Politiekeur 1917" (P.B. 1932 No. 54).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P.B. 1932 No. 54), zooals aangevuld en gewijzigd, laatstelijk bij de keur van den 16den Januari 1936 (P.B. 1936 No. 18), te wijzigen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur:

Artikel 1.

In de eerste alinea van artikel 167 van de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P.B. 1932 No. 54), zooals aangevuld en gewijzigd, laatstelijk bij de keur van den 16den Januari 1936 No. 18), worden de woorden „drie maanden" vervangen door „14 dagen".

Artikel 2.

Deze keur treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad,

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—35.

Keur van den ....
tot wijziging van de „Algemeene Politie keur 1917" (P.B. 1932 No. 54).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het ontwerp dient tot herstel van een technische fout gemaakt bij de wijziging bij keur van den 16den Januari 1936 (P.B. 1936 No. 18).

Daarbij werd de hechtenis waarmede in artikel 167 overtreding van eenige bepaling der keur bedreigd werd, verzwaard tot 3 maanden. Over het hoofd werd gezien, dat daarvoor ingevolge het bepaalde bij artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht het recht tot afdoening bij transactie verviel. Het ontwerp beoogt deze mogelijkheid weder te openen.

Willemstad, den 21sten Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

CURAÇAOSCHE BEGROOTING

VOOR HET DIENSTJAAR

1937.

DRUKKERIJ „DE CUR. COURANT"
CURAÇAO N.W.I.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat, volgens art. 100 van het reglement op het beleid der regeering, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de Curaçaosche begrooting en dat, volgens art. 102 van hetzelfde reglement, die begrooting, zoodanig als zij door den Kolonialen Raad is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft. den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, voorloopig vastgesteld onderstaande verordening.

CURAÇAOSCHE BEGROOTING VOOR HET DIENSTJAAR 1937.

Artikel 1.

Voor de onderdeelen, in de hieronder voorkomende begrootingsartikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1937 toegestaan de daarnevens uitgetrokken sommen:

1ste AFDEELING.

Gouvernements-Secretarie.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris, tevens ambtenaar van den burgerlijken stand, ambtenaren en beambten van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsbureau.....	f	71 615,—
Artikel 2. Vergoedingen aan de ambtenaren en hulpambtenaren van den burgerlijken stand.....		500,—
Artikel 3. Boekwerken, nieuwsbladen, advertentiekosten, briefporten en andere uitgaven.....		8 450,—
Koloniale Raad.		
Artikel 4. Loon van een algemeen verslaggever.....		840,—
Transporteere...	f	81 405,—

Per transport...	f	81 405,—
Artikel 5. Verlichting van de vergaderzaal en andere uitgaven.....		750,—
Armenzorg.		
Artikel 6. Onderstand aan behoeftigen.....		26 300,—
Artikel 7. Bijdrage aan kerkgenootschappen voor onderhoud van weezen.....		8 700,—
Artikel 8. Bijdrage aan het instituut voor doofstommen te St. Michiel-Gestel voor onderhoud van Curaçaosche doofstommen.....		600,—
Algemeene kosten.		
Artikel 9. Volksfeesten en verstrekkingen op den verjaardag van H. M. de Koningin.....		4 150,—
Artikel 10. Telegramkosten.....		12 000,—
Artikel 11. Drukkosten.....		19 000,—
Artikel 12. Telefoonabonnementen		2 300,—
Totaal der Iste Afdeeling...	f	155 205,—

IIde AFDEELING.

Binnenlandsch Bestuur.

Artikel 13. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de ambtenaren en beambten	f	64 178,—
Artikel 14. Onderhoud en bedrijf van 4 dienstauto's ten dienste van de districtmeesters op Curaçao en de gezaghebbers van Aruba en Bonaire		4 500,—
Artikel 15. Reis- en teerkosten van den gezaghebber der Bovenwindsche eilanden bij verblijf buiten zijn standplaats.....		1 000,—
Eeredienst.		
Artikel 16. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de voorgangers van verschillende godsdienstige gemeenten.....		124 368,—
Artikel 17. Dienstreizen van den Roomsch-Katholieken geestelijke van den eersten rang.....		500,—
Onderwijs.		
1o. Schooltoezicht.		
Artikel 18. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen of loon van den inspecteur van het onderwijs en van de ambtenaren van zijn kantoor		16 702,—
Artikel 19. Boekwerken voor de		
Transporteere...	f	211 248,— f 155 205,—

Per transport...	f 211 248,—	f 155 205,—
boekerij van den inspecteur, reis- en teerkosten van het schooltoezicht en andere uitgaven.....	1 970,—	
2o. Openbaar Onderwijs.		
Artikel 20. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het onderwijzend personeel.....	161 932,—	
Artikel 21. Schoolmeubelen, schoolbehoeften, leermiddelen en andere uitgaven	15 000,—	
3o. Bijzonder Onderwijs.		
Artikel 22. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs...	654 750,—	
4o. Verdere kosten van het onderwijs.		
Artikel 23. Overtocht en studie van jongelieden, die in Nederland eene opleiding ontvangen.....	15 000,—	
Artikel 24. Tegemoetkoming aan onderwijzers of onderwijzeressen gedurende eene opleiding tot hoogere bevoegdheden	2 000,—	
Artikel 25. Opleiding van onderwijzers.....	6 800,—	
Artikel 26. Examenkosten.....	1 300,—	
Artikel 27. Uitgaven ter bevordering van het schoolbezoek.....	3 000,—	
Artikel 28. Kosten van het voorbereidend onderwijs.....	2 940,—	
Artikel 29. Leergangen...	13 000,—	
Openbare boekerijen en leeszalen.		
Artikel 30. Loon van den beheerder van de openbare boekerij en leeszaal te Willemstad.....	1 200,—	
Artikel 31. Kosten van de openbare boekerij en leeszaal te Willemstad en bijdragen aan andere openbare boekerijen en leeszalen.....	1 350,—	
Landbouw.		
Artikel 32. Bezoldiging, verlofbezoldiging of toelage van een landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden.....	4 800,—	
Artikel 33. Reis- en teerkosten van den landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden.....	1 000,—	
Artikel 34. Voorschotten ter bevordering van landbouw, tuinbouw, veeteelt en visscherij en andere uitgaven	36 000,—	
Artikel 35. Onderhoud van de gou-		
Transporteere...	f 1 133 290,—	f 155 205,—

Per transport...	f 1 133 290,—	f 155 205,—
vernementsproeftuinen op St. Martin, St. Eustatius en Saba.....	3 000,—	
Artikel 36. Bijdragen aan verschillende lichamen.....	81 560,—	
Artikel 37. Vergoeding aan de Vereenigde Protestantsche gemeente op Curaçao voor het gebruik van haar regenbak en klok.....	800,—	
Artikel 38. Telefoonabonnementen	1 300,—	
Totaal der IIde Afdeeling...		1 219 950,—

IIIde AFDEELING.

Justitie.

Rechterlijke macht en parket van den procureur-generaal.

Artikel 39. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den voorzitter en de leden van, den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij, den griffier en den substituut-griffier van het Hof van Justitie, van de griffiers van het kantongerecht op Aruba en op de Bovenwindsche eilanden, van de ambtenaren en beambten.....	f 136 348,—	
Artikel 40. Reis- en teerkosten...	3 250,—	
Artikel 41. Vacatiegelden van de plaatsvervangende leden van het Hof van Justitie.....	1 000,—	
Artikel 42. Vertolkings- en vertalingskosten, boekwerken voor de gerechten en het parket van den procureur-generaal, benoodigdheden voor het bureau van den industrieelen eigendom en andere uitgaven.....	4 000,—	

Gevangenissen.

Artikel 43. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den directeur-administrateur van de gevangenis en het huis van bewaring en de beambten.....	52 488,—	
Artikel 44. Kostgeld, kleeding, ligging voor de gevangenen, verlichting en andere uitgaven.....	25 050,—	

Politie en brandweer.

Artikel 45. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het politiepersoneel.....	751 246,—	
Artikel 46. Bijdragen aan het Weduwen- en Weezenfonds van Europeesche militairen beneden den rang van officier bij de Koloniale Troepen	24 000,—	
Artikel 47. Verbetering en verlichting van wachthuizen, aankoop en onderhoud van vervoermiddelen en wapens en andere uitgaven.....	54 200,—	
Transporteere...	f 1 051 582,—	f 1 375 155,—

Per transport...	f 1 051 582,—	f 1 375 155,—
Artikel 48. Verplaatsingskosten...	30 000,—	
Artikel 49. Vernieuwing van het brandweermaterieel en andere uitgaven	6 000,—	
Voogdijraden.		
Artikel 50. Loon van een secretaris	300,—	
Artikel 51. Andere uitgaven.....	400,—	
Algemeene kosten.		
Artikel 52. Uitgaven ten behoeve van verwaarloosde kinderen.....	22 000,—	
Artikel 53. Uitgaven voor vervolgingen en rechtsgedingen, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen.....	3 000,—	
Artikel 54. Vergoeding aan de ambtenaren belast met het aan- en afmonsteren van scheepsvolk voor dienstverrichtingen buiten den voor hen vastgestelden gewonen diensttijd	500,—	
Artikel 55. Aandeel van Curaçao in de bijdrage van Nederland in de kosten van het kantoor van het internationaal verbond tot bescherming van letterkundige- en kunstwerken.....	100,—	
Artikel 56. Telefoonabonnementen	11 500,—	
Totaal der IIIde Afdeeling...		1 125 382,—

IVde AFDEELING.

Financiën.

Administratie van Financiën, accountantsdienst, hypotheken en kadaster.

Artikel 57. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den administrateur van financiën, voorzitter van de Curaçaosche Bank en van de ambtenaren en beambten...	f 89 445,—	
Artikel 58. Verplaatsingskosten van den administrateur van financiën en verder personeel, onderhoud en bedrijf van een auto voor den dienst van het kadaster, en andere uitgaven	6 800,—	
Domeinwezen.		
Artikel 59. Loon van de boschwachters en opzichters en tegemoetkoming in de kosten van vervoermiddelen	9 740,—	
Artikel 60. Andere uitgaven.....	1 500,—	
Belastingen.		
Artikel 61. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en vergoe-		
Transporteere...	f 107 485,—	f 2 500 537,—

Per transport...	f 107 485,—	f 2 500 537,—
dingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den inspecteur der belastingen, den koloniaal ontvanger, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, de ontvangers en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren	132 909,—	
Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren van den buitendienst der belastingen	229 661,—	
Artikel 63. Vergoeding aan de kommiezen bij de invordering van het in- en uitvoerrecht en het accijnsrecht voor dienstverrichtingen buiten den gewonen diensttijd	101 900,—	
Artikel 64. Gerechtelijke vervolgingskosten, papier voor zegels, verlichting, schoonmaak van lokalen, kleeding voor de kommiezen, reis- en teerkosten van den inspecteur der belastingen en andere uitgaven	20 000,—	
Posterij, Landsradio- en -telefoondienst.		
1o. Posterij:		
Artikel 65. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den postdirecteur en de ambtenaren en beambten van de posterij	102 246,—	
Artikel 66. Transitrechten, vervoer van brievenmalen, betalingen aan het internationaal kantoor der algemeene postvereeniging en aan dat der telegraafvereeniging te Bern en andere uitgaven	69 850,—	
Artikel 67. Benoodigdheden voor de postspaarbank	1 000,—	
2o. Landsradio- en -telefoondienst.		
Artikel 68. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den landsradio- en -telefoondienst, de ambtenaren en het overige personeel	143 681,—	
Artikel 69. Bedrijfs- en onderhoudskosten van de Landsradioposten	54 500,—	
Artikel 70. Reis- en teerkosten van het personeel bij den Landsradio- en -telefoondienst	1 500,—	
Artikel 71. Betalingen aan de telegraafkabelmaatschappij en aan radiomaatschappijen voor doorzending van radiotelegrammen	15 000,—	
Artikel 72. Bedrijfs- en onderhoudskosten van de Landstelefoon...	32 900,—	
Artikel 73. Uitbreiding van het telefoonnet tot Suikertuintje	15 000,—	
Transporteere...	f 1 027 632,—	f 2 500 537,—

Per transport... f 1 027 632,— f 2 500 537,—

Koningin Emmabrug.

Artikel 74. Loon van het personeel 7 757,—

Artikel 75. Bedrijfs- en onderhoudskosten..... 15 000,—

Haven- en loodswezen.

Artikel 76. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den havenmeester, de ambtenaren en de beambten, alsmede andere uitgaven..... 143 748,—

Artikel 77. Loon van de bemanning van de gouvernementsbooten onder beheer van het haven- en loodswezen, huur van een woning, onderhoud en verlichting van kantoren en andere uitgaven..... 73 600,—

Artikel 78. Onderhoud, herstelling en bedrijf van de booten onder beheer van het haven- en loodswezen..... 49 500,—

Ariikel 79. Aanschaffing van booten en reservedeelen..... 55 000,—

Artikel 80. Aandeel uit te keeren aan de Mijnmaatschappij Curaçao gelijk aan de helft van het ontvangen loodsgeld voor het in- en uitloodsen van schepen aan de Fuikbaai..... 2 000,—

Seinwezen.

Artikel 81. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel..... 10 500,—

Artikel 82. Andere uitgaven..... 1 650,—

Kustverlichting.

Artikel 83. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en reis- en teerkosten van het personeel..... 20 963,—

Artikel 84. Benoodigdheden voor haven- en kustverlichting en andere uitgaven..... 13 900,—

Weerkundige dienst.

Artikel 85. Loon van 3 waarnemers 480,—

Artikel 86. Andere uitgaven..... 750,—

Watervoorzieningsdienst.

Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den landswatervoorzieningsdienst, de ambtenaren en het overige personeel..... 97 878,—

Artikel 88. Bedrijfs- en onderhoudskosten..... 79 500,—

Artikel 89. Onderhoud en aanleg van dammen op Curaçao..... 10 000,—

Transporteere... f 1 609 858,— f 2 500 537,—

Per transport... f 1 609 858,— f 2 500 537,—

Artikel 90. Onderhoud en verbetering van putten in de buitendistricten van Curaçao..... 5 000,—

Artikel 91. Onderhoud en verbetering van putten en aanleg en onderhoud van dammen op de eilanden buiten Curaçao..... 11 000,—

Curaçaosche Bank.

Artikel 92. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van het personeel ..... 12 066,—

Artikel 93. Benoodigdheden en andere uitgaven..... 5 000,—

Kamers van Koophandel en Nijverheid.

Artikel 94. Loon van het personeel 5 400,—

Artikel 95. Andere uitgaven..... 8 400,—

Wachtgelden, onderstanden, gunstgaven, uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, toelagen en kindertoeslag.

Artikel 96. Wachtgelden..... *Memorie*

Artikel 97. Onderstanden..... 21 619,—

Artikel 98. Gunstgaven en onverplichte betalingen ..... 1 000,—

Artikel 99. Waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven..... 5 000,—

Artikel 100. Toelagen aan gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Curaçao van een landsbetrekking..... ..... 653,—

Artikel 101. Toelagen aan weduwen van broeders in de orde van den Nederlandschen Leeuw..... 200,—

Artikel 102. Toelagen wegens gemis aan inkomsten en kindertoeslag 79 500,—

Overtochts-, vervoer- en verplaatsingskosten.

Artikel 103. Uit- en terugzending van ambtenaren en werklieden, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren en hunne gezinnen, terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten, uitzendingspremiën van uit Nederland gedetacheerde ambtenaren, tegemoetkoming in de kosten van verplaatsing en andere uitgaven..... 47 000,—

Artikel 104. Uitlevering en uitzetting, overbrenging van veroordeelden

Transporteere... f 1 811 696,— f 2 500 537,—

Per transport... f 1 811 696,— f 2 500 537,—

naar Nederland, terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, afkomstig van Curaçao en onderhoud, kleeding, enz. van die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugkeer naar Curaçao wachten..... 5 000,—

Artikel 105. Vervoer van personen en goederen tusschen de eilanden onderling..... 72 000,—

Algemeene kosten.

Artikel 106. Uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds van het bedrag der over het jaar 1937 uit te betalen pensioenen..... 447 631,—

Artikel 107. Extra-uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds..... 500 000,—

Artikel 108. Grondbelasting op landseigendommen, welke niet bestemd zijn voor den openbaren dienst 15 000,—

Artikel 109. Kosten van brandverzekering van landseigendommen.... 3 000,—

Artikel 110. Terugbetaling van de begrootingstekorten over de dienstjaren 1896 en 1897..... 280 533,—

Artikel 111. Renteloos voorschot aan de Stichting „St. Thomas-college" voor uitbreiding van het St. Vincentiusgesticht (Scherpenheuvel).... 50 000,—

Artikel 112. Verzending van baar geld..... 1 000,—

Artikel 113. Kantoorbehoeften..... 15 000,—

Artikel 114. Bindloon..... 2 000,—

Artikel 115. Telefoonabonnementen 11 200,—

Totaal der IVde Afdeeling... 3 214 060,—

VDE AFDEELING.

Openbare Werken.

Ambtenaren en beambten.

Artikel 116. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den directeur van openbare werken en van de ambtenaren en het overige personeel ..... f 85 159,—

Artikel 117. Reis- en teerkosten, onderhoud van dienstauto's en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen..... 7 400,—

Artikel 118. Aankoop van materialen en teekenbenoodigdheden..... 900,—

Landsgebouwen.

Artikel 119. Onderhoud, herstelling en verbetering van de Landsgebou-

Transporteere... f 93 459,— f 5 714 597,—

Per transport... f	93 459,—	f 5 714 597,—
wen en eigendommen, aankoop en onderhoud van meubelen, schoonhouden van kantoorlokalen, aankoop van water en andere uitgaven.....	154 950,—	
Straten en wegen.		
Artikel 120. Onderhoud, herstelling en verbetering van straten en wegen	240 000,—	
Artikel 121. Straten- en wegenverbetering te bestrijden uit de opbrengst van de motorrijtuigrijwiel- en motorbootbelasting.....	95 000,--	
Kaden en bruggen.		
Artikel 122. Onderhoud en herstelling van kaden en landingsplaatsen, de Koningin Wilhelminabrug, de Rifbrug, de van Eyck van Voorthuyzenbrug en de hangbruggen over het Rifwater.....	14 400,—	
Baggerwerken en peilingen.		
Artikel 123. Het op diepte houden of brengen van havens en baaien...	7 000,--	
Vaartuigen.		
Artikel 124. Onderhoud, herstelling en bedrijf van vaartuigen.....	8 000,—	
Meerboeien.		
Artikel 125. Onderhoud en herstelling van meerboeien.....	3 000,—	
Straatverlichting.		
Artikel 126. Toelagen of loon van 4 lantaarnopstekers.....	970,—	
Artikel 127. Benoodigdheden en andere uitgaven.....	68 600,—	
Reinigingsdienst.		
Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de opzichters en onderopzichters.....	15 696,—	
Artikel 129. Aanschaffing van benoodigdheden, arbeidsloonen en andere uitgaven.....	103 000,—	
Gouvernements werkplaatsen.		
Artikel 130. Uitgaven voor de exploitatie van de gouvernements-werkplaatsen welke worden verrekend met de werken en diensten, waarvoor werkzaamheden worden verricht	*Memorie*	
Magazijn.		
Artikel 131. Aankoop van materialen, die niet dadelijk, doch eerst later ten laste van bepaalde werken worden gebracht.....	*Memorie*	
Transporteere .. f	804 075,—	f 5 714 597.--

Per transport. . f 804 075,— f 5 714 597,—

Algemeene kosten.

Artikel 132. Telefoonabonnementen 2 700,—

Nieuwe werken.

Artikel 133. Nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen... 254 300,—

Totaal der Vde Afdeeling... f 1 061 075,—

VIde AFDEELING.

Openbare Gezondheidsdienst.

Ambtenaren, beambten en gezondheidscommissie.

Artikel 134. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, de ambtenaren en beambten, de gouvernements-geneeskundigen, de gouvernements-vroedvrouwen en den secretaris bij de gezondheidscommissie. f 149 915,—

Artikel 135. Aanschaffing en onderhoud van instrumenten en hulpmiddelen voor onderzoek ten behoeve van den dienst..... 750,—

Artikel 136. Reis- en teerkosten van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, de leden en den secretaris van de gezondheidscommissie en de deskundigen, die door die commissie worden gehoord..... 500,—

Laboratorium.

Artikel 137. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den patholoog-anatoom, den scheikundige, den hulpbacterioloog en den bediende ..... 24 312,—

Artikel 138. Benoodigdheden en andere uitgaven..... 3 000,—

Artikel 139. Boekwerken voor den openbaren gezondheidsdienst..... 1 200,—

Quarantainedienst.

Artikel 140. Bezoldiging of loon van de opzichters en den bediende van de quarantaineplaatsen aan de Caracasbaai en op Mundo Nobo..... 5 100,—

Artikel 141. Benoodigdheden, huisvesting van geobserveerden en andere uitgaven..... 4 000,—

Artikel 142. Kosten van uitvoering van den dienst..... 750,—

Krankzinnigengesticht.

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den geneesheer-

Transporteere... f 189 527,— f 6 775 672,—

Per transport... f 189 527,— f6 775 672,—

directeur, den rector-administrateur en verder personeel..... 25 436,—

Artikel 144. Onderhoud, herstelling en bedrijf van een diensttruck..... 900,—

Artikel 145. Uitkeering voor vervoermiddelen aan de dienstdoenden in het gesticht..... 1 000,—

Artikel 146. Onderhoud van de verpleegden, werktherapie. dagelijksche kleeding en andere uitgaven..... 71 000,—

Melaatschengesticht.

Artikel 147. Loon van 1 oppasser 1 560,—

Artikel 148. Onderhoud van de verpleegden en andere uitgaven..... 22 300,—

Artikel 149. Uitkeering voor vervoermiddelen aan de dienstdoenden in het gesticht..... 1 200,—

Inrichting voor lijders aan besmettelijke geslachtsziekten.

Artikel 150. Loon van het verplegend personeel..... 2 340,—

Artikel 151. Verpleegkosten, voeding van het inwonend verplegend personeel en wettig gezin, alsmede andere uitgaven..... 7 000,—

Hygiënische dienst.

Artikel 152. Bezoldiging of verlofbezoldiging van den technisch ambtenaar..... 4 800,—

Artikel 153. Bezoldiging of verlofbezoldiging van den hulpkeurmeester op Aruba..... 3 000,—

Artikel 154. Onderhoud en bediening van een dienstauto..... 2 500,—

Artikel 155. Arbeidsloonen en andere uitgaven..... 4 500,—

Keuringsdienst van eet- en drinkwaren.

Artikel 156. Aankoop van monsters, enz..... 300,—

Ziekenhuizen op St. Eustatius en Saba.

Artikel 157. Verpleegkosten en andere uitgaven..... 2 300,—

Tuberculose bestrijding.

Artikel 158. Verpleging, huisvesting en andere uitgaven voor tuberculose patienten..... 40 000,-

Veterinaire dienst.

Artikel 159. Bezoldigingen of verlof-

Transporteere... f 379 663,— f6 775 672,—

Per transport...	f 379 663,—	f 6 775 672,—
bezoldigingen, toelagen, loon, vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen en reis- en teerkosten van het personeel.....	24 542,—	
Artikel 160. Aankoop van materialen, onderhoud, verlichting, waterverbruik en andere uitgaven.....	13 400,—	
Algemeene kosten.		
Artikel 161 Verpleging van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel, begrafeniskosten van onvermogenden, huur van spreekkamers voor gouvernements-geneeskundigen en -vroedvrouwen, verloskundige hulp van onvermogenden en benoodigdheden daarvoor, reiskosten en onderwijs in de verloskunde en vervoer van gouvernements-patiënten.....	107 810,—	
Artikel 162. Geneesmiddelen, geneeskundige benoodigdheden, kosten van operatien van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel en verpleegden in de gestichten voor krankzinnigen en melaatschen, zoomede andere uitgaven.....	25 000,—	
Artikel 163. Onderhoud van en andere uitgaven voor apotheken.....	1 500,—	
Artikel 164. Onderhoud en bediening van ziekenauto's.....	3 500,—	
Artikel 165. Kosten van een algemeene koepokinenting en bewaring van koepokstof.....	500,—	
Artikel 166. Terugbetaling aan het Rijk van de helft van de uitgaven voor den geneeskundigen dienst der landmacht (personeelsuitgaven en materieele behoeften en overige uitgaven).....	13 000,—	
Artikel 167. Telefoonabonnementen	4 600,—	
Totaal der VIde Afdeeling...		573 515,—

VIIde AFDEELING.

Onvoorziene Uitgaven.

Artikel 168. Onvoorziene uitgaven.....		100 000,—
Totaal...		f 7 449 187,—

ALGEMEEN OVERZICHT.

Iste	Afdeeling	Gouvernements-Secretarie.....	f 155 205,—
IIde	„	Binnenlandsch Bestuur.....	1 219 950,—
IIIde	„	Justitie.....	1 125 382,—
IVde	„	Financiën.....	3 214 060,—
Vde	„	Openbare Werken.....	1 061 075,—
VIde	„	Openbare Gezondheidsdienst....	573 515,—
VIIde	„	Onvoorziene Uitgaven.....	100 000,—
			f 7 449 187,—

Zeven millioen vierhonderd negen en veertig duizend eenhonderd zeven en tachtig gulden.

Artikel 2.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 60, 63, 64, 66, 67, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 86, 88, 89, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 108, 109, 112, 113, 114, 115, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 127, 129, 132, 133, 135, 136, 138, 139, 141, 142, 144, 145, 146, 148, 149, 151, 154, 155, 156, 157, 158, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166 en 167 van de bij deze verordening voor loopig vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, kan het, evenals de post bij *artikel* 96 voor *memorie* uitgetrokken, door overschrijving uit *artikel* 168 dier begrooting worden aangevuld.

Artikel 3.

Op *artikel* 168 van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting worden aangewezen de tot het dienstjaar 1937 behoorende uitgaven, die hare omschrijving niet vinden in een der *artikelen* van die begrooting en moeten dienen ter voorziening in behoeften, die in den loop van dat dienstjaar onverwacht opkomen.

De uitgaven worden voor elk soort afzonderlijk in de rekening gebracht en omschreven.

Artikel 4.

Tot goedmaking van de uitgaven begrepen in de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937 worden voor dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. *Belastingen.*

a. Invoerrecht;
b. Accijns op gedistilleerd;
c. Accijns op geslacht;
d. Zegelbelasting;
e. Overdrachtsbelasting;
f. Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed;
g. Grondbelasting;
h. Gebruiksbelasting;
i. Inkomstenbelasting;
j. Successiebelasting;
k. Vergunningsrecht;
l. Hondenbelasting;
m. Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting.

B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*

a. Schoolgelden;
b. Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt-, visscherij- en andere voorschotten;
c. Inschrijving, enz. van handelsmerken door het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom;
d. Boeten;
e. Vergoeding door de Lago Oil & Transport Co. Ltd. van voor haar verrichte politiediensten;
f. Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen;
g. Keurgelden van motorbooten, enz. en examengelden van aspirant-schippers van motorbooten, enz.;
h. Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk;
i. Huur van Landsgronden en eigendommen;
j. Registratierecht;
k. Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen;
l. Huur van opslagplaatsen;
m. Uitvoerrecht van mijnproducten;
n. Inkomsten van de posterij;
o. Teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten van de postspaarbank;
p. Opbrengst van Landsradioposten;
q. Opbrengst van Landstelefoon;
r. Inkomsten van den havendienst;
s. Loodsgelden;

t. Opbrengst van den watervoorzieningsdienst;
u. Inkomsten van den hypotheekbewaarder op Curaçao;
v. Inkomsten van de Curaçaosche Bank;
w. Onderzoek en beproeving van stoomketels en vernieuwde vergunningen tot gebruik van die ketels;
x. Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst;
y. Verpleeggelden;
z. Inkomsten van abattoir, markthallen en veekoralen;
aa. Vergunningsrecht op loterijen;
bb. Alle andere ontvangsten.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Gedurende het jaar 1935 hebben de opbrengsten van alle belastingen, met uitzondering van die van de Successiebelasting de raming overschreden.

Werd in totaal aan opbrengst der belastingen geraamd f 5 064 000,—, de werkelijke opbrengst bedroeg f 5 710 680,—. Ook van de meeste overige middelen werd de raming door de opbrengst overschreden. Bedroeg de raming van de opbrengst der overige middelen f 2 300 200,—, de opbrengst was f 2 705 398,—. Onder de middelen, wier opbrengst minder bedroeg dan de raming, neemt het uitvoerrecht van mijnproducten een voorname plaats in.

Vergelijking van de opbrengsten der middelen over de jaren 1934 en 1935 toont aan, dat de meeste middelen over 1935 ook meer opbrachten dan over 1934. Niettemin bleef de totale opbrengst der belastingen beneden die van het vorig jaar, zulks in hoofdzaak tengevolge van het feit, dat het middel Inkomstenbelasting over het jaar 1934 een buitengewoon hooge opbrengst opleverde.

Het jaar 1936 geeft als eindcijfer van de raming der middelen zooals verhoogd bij de bij Uwen Raad in behandeling zijnde suppletoire begrooting, een bedrag aan van f 7 609 406,—. Voor het jaar 1937 is de raming der middelen f 7 455 900,—.

Slechts van enkele middelen, waarvan met reden een hoogere opbrengst verwacht kan worden, gaat de raming uit boven het gemiddelde van de opbrengst over de jaren 1933, 1934 en 1935. Daar de uitgaven op f 7 449 187,— worden geraamd, zijn zij ruimschoots gedekt.

Hierna volgt eene vergelijking van den loop der middelen over de jaren 1930—1937.

	UITKOMSTEN.						RAMINGEN.	
	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937
ONTVANGSTEN:								
Belastingen.....	f 5 406 035	f 4 968 206	f 4 657 934	f 4 331 486	f 5 827 079	f 5 711 048	f 4 540 300	f 5 279 400
Inkomsten van onderscheiden aard.....	2 680 931	2 482 440	2 224 621	2 474 173	2 631 676	2 705 508	2 866 106	2 176 500
Te zamen.....	f 8 086 966	f 7 450 646	f 6 882 555	f 6 805 659	f 8 458 755	f 8 416 556	f 7 406 406	f 7 455 900
UITGAVEN:.....	12 073 539	8 417 606	6 278 149	6 304 538 [1]	8 285 549 [2]	7 163 148 [3]	7 404 202 [4]	7 449 187 [5]
VERSCHIL { minder..	f 3 986 573	f 966 960						
VERSCHIL { meer.....			f 604 406	f 501 121	f 173 206	f 1 253 408	f 2 204	f 6 713

1) w.o. aflossing f 800 000,—.
2) „ „ 2 300 000,—.
3) „ „ 500 000,—.
4) „ „ 1 104 406,—.
5) „ terugbetaling tekorten over 1896 en 1897 f 280 533,—.

De oorspronkelijke ramingen voor 1935, zooals vastgesteld bij de verordening van den 9den Mei 1934 (P. B. No. 37), waren als volgt:

Ontvangsten.....	f 6 482 700,—
Uitgaven.....	6 478 453,—
Voordeelig verschil	f 4 247,—

Aan de hand van de ontvangsten over de eerste maanden van het jaar 1935 is de raming der uitgaven bij de verordening 23 September 1935 (P. B. No. 93) verhoogd en gebracht op respectievelijk f 6 798 685,— en f 7 329 785,—.

De voorloopige uitkomsten van den dienst zijn als volgt:

Ontvangsten	f 8 416 556,—
Uitgaven	7 163 148,—
Voordeelig verschil	f 1 253 408,—

De werkelijke uitgaven zijn derhalve f 166 637,— gebleven beneden het bedrag der geraamde uitgaven. De middelen brachten f 1 933 856,— meer op dan de oorspronkelijke raming bedroeg.

Bij de aanvang van het jaar 1935 bedroeg het saldo der rekening met Nederland f 2 200 000,—. De gunstige kaspositie maakte het mogelijk dit bedrag per 31 December 1935 terug te brengen op f 349 000,— zoodat een bedrag van f 1 851 000,— werd terugbetaald.

De wensch werd geuit uit de bijlagen van de begrooting beter dan tot heden te kunnen afleiden welke bedragen voor elk der eilanden bestemd zijn. Teneinde aan dezen wensch tegemoet te komen, zijn in den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat bij bedragen welke niet voor een bepaald eiland zijn bestemd de letter V en V1 geplaatst. Waar niet anders is vermeld, hebben de ramingen betrekking op het eiland Curaçao.

Om naar den maatstaf der bevolking de uitgaven over de eilanden te verdeelen, zal de verhouding Curaçao 56 : Aruba 21 : Bonaire 6 : Overige eilanden 6, gevolgd moeten worden.

Daar waar een V is aangegeven moet het bedrag verdeeld worden over de eilanden in de verhouding als hierboven is aangegeven. De bedragen waarbij V1 is vermeld zijn uitsluitend bestemd voor Curaçao en Aruba. De verdeeling zal hier dienen te geschieden naar den maatstaf 8 : 3. Over het algemeen is waar V is aangegeven eene verdeeling over alle eilanden daarom logisch omdat het landsuitgaven betreft.

De aangegeven maatstaven zullen niet steeds den juisten toestand aangeven. Het is echter niet wel mogelijk dezen te ramen aangezien gedurende een jaar veranderingen plaats hebben door overplaatsing van personeel, pensionneering en andere omstandigheden. Juistheid in het bepalen van uitgaven voor ieder eiland is slechts mogelijk over geheel afgesloten jaren temeer, daar veelal gedurende den loop der jaren bij suppletoire begrootingen aanzienlijke wijzigingen worden aangebracht. In verband daarmede is hieronder de verdeeling der uitgaven voor 1934 aangegeven, waarbij de maatstaf als boven aangegeven is gevolgd.

Uitgegeven werd:	
voor Curaçao	f 5 419 249,73
voor Aruba	1 920 372,35
voor Bonaire	441 584,15
voor de overige eilanden	504 342,59
terwijl, indien bij de verdeeling niet op de behoeften, doch uitsluitend op de bevolkingscijfers was gelet, de verdeeling had moeten zijn:	
voor Curaçao	f 5 213 378,97
voor Aruba	1 955 017,15
voor Bonaire	558 576,35
voor de overige eilanden	558 576,35

Artikelen.

Afdeeling II.

Ad artikel 22b. Het aangevraagde krediet zal strekken tot het verleenen van bouwsubsidies bij den bouw of de uitbreiding van bijzondere lagere scholen. De specificatie der te verstrekken subsidies is als volgt: de f 18 000,— als tweede en laatste termijn voor den bouw van 6 lokalen aan de nieuwe bijzondere school voor gewoon lager onderwijs B op Pietermaai te Willemstad, waarvoor op de begrooting voor het dienstjaar 1936 een krediet van f 20 000,— als eerste termijn werd gevoteerd; f 6 000,— voor den bouw van 2 klaslokalen aan de bijzondere school voor gewoon lager onderwijs B te Wishi op Curaçao. De behoefte aan 6 klaslokalen voor deze school moet thans door ondergeteekende worden erkend. Op de begrooting voor het dienstjaar 1936 werd bereids eene bouwsubsidie van f 12 000,— toegestaan voor den bouw van 4 lokalen; f 6 000,— voor den bouw van 2 klaslokalen aan de bijzondere school voor gewoon lager onderwijs te Montagne op Curaçao; f 5 050,— voor den bouw en inrichting van 1 klaslokaal met regenbak en bergruimte aan de bijzondere jongensschool voor gewoon lager onderwijs B te Kralendijk op Bonaire; f 7 500,— voor den bouw en inrichting van 2 klaslokalen aan de bijzondere jongensschool voor uitgebreid lager onderwijs te Oranjestad op Aruba.

De uitbreiding der laatste drie scholen is noodig gebleken door de toename van het aantal leerlingen en dient mede om eene betere schoolindeeling te bewerkstelligen.

Ad artikel 22c. Het onderwerpelijk krediet wordt aangevraagd teneinde aan enkele bijzondere lagere scholen schoolbanken en leermiddelenkasten te kunnen verstrekken.

Afdeeling IV.

Ad artikel 58. De reiskosten van den Gouvernementsaccountant en het personeel van den accountantsdienst bij dienstreizen werden tot dusver verantwoord ten laste van het artikel voor andere uitgaven van den belastingdienst. Het komt juister voor hiervoor een afzonderlijk krediet te ramen.

De kadasterdienst beschikt over een dienstauto, zoodat een krediet voor bedrijfs- en onderhoudskosten wordt aangevraagd. Het bedrag voor andere uitgaven uitgetrokken is bestemd voor aanschaffing van benoodigdheden voor dien dienst.

Ad artikel 61. De raming van uitgaven voor het personeel van de inspectie der belastingen is verhoogd met een bedrag voor geraamd salaris voor een surnumerair. Voor den goeden gang van zaken bij den dienst der belastingen is het noodzakelijk den Inspecteur nog de beschikking te geven over een in belastingzaken goed onderlegd

ambtenaar. De werkzaamheden ter inspectie breiden zich gestadig uit zoodat de Inspecteur teveel belast wordt met zaken welke hij niet steeds aan het uiteraard wisselend bureaupersoneel kan overdragen. Het ligt in het voornemen de detacheering uit Nederland van een surnumerair te vragen voor niet langer dan vier jaren. Voormelde uitbreiding van werkzaamheden alsmede de inhaling van den nog steeds bestaanden achterstand zijn oorzaak dat voor het kantoor van den Koloniaal-Ontvanger een schrijver en twee deurwaarders meer en voor het kantoor van den Ontvanger op Aruba een commies meer benevens één deurwaarder worden aangevraagd.

Ad artikelen 62 en 63. Ook gedurende 1935 moesten voor eene behoorlijke uitvoering van den dienst vele buitengewone hulpkommiezen in dienst worden gehouden, doordat het aantal diensturen door de douaneambtenaren, per etmaal gemaakt, de perken van het toelaatbare somtijds verre te buiten ging. Het wordt niet wenschelijk geacht dat bij een dienstvak als dat van de doaune teveel tijdelijk personeel werkzaam is, waarom wordt voorgesteld een aantal dier buitengewone hulpkommiezen van eene vaste aanstelling te voorzien. Door het verantwoorden der vergoedingen aan de buitengewone hulpkommiezen ten laste van het krediet bedoeld in artikel 63 der begrooting voor 1937. alsmede door de toename van de scheepvaart in de havens van Curaçao, en Aruba was overschrijding van het overeenkomstige krediet gedurende 1935 niet te vermijden. De raming voor 1937 wordt niet verhoogd aangezien eene uitbreiding van het vaste kommiezenpersoneel bij artikel 62 wordt aangevraagd. Door uitbreiding van het vaste personeel zal het losse personeel kunnen worden ingekrompen. Ook wordt behoefte gevoeld aan een visiteerend ambtenaar met meer uitgebreide warenkennis en met meer ondervinding op een groote losplaats. Het ligt in het voornemen een kommies-verificateur uit Nederland aan te vragen voor den tijd van ten hoogste vier jaren.

Ad artikel 73. Het kabelnet aan de Pundazijde is geheel uitgeput, zoodat aan verschillende aanvragen om aansluiting in 1935 niet kon worden voldaan. Uitbreiding is daardoor dringend noodzakelijk, waarvoor een krediet wordt aangevraagd.

Ad artikel 79. Voor het jaar 1937 moet gerekend worden op vernieuwing van de veerbooten voor de St. Annabaai waarom voor dit artikel eene verhooging met f 34 000,— wordt voorgesteld.

Ad artikel 106. In 1936 zal het Curaçaosch pensioenfonds worden opgericht. Aangezien na de oprichting van het fonds de pensioenen niet meer ten laste van de begrooting doch ten laste van het fonds zullen worden verleend, zijn op de onderwerpelijke begrooting geen kredieten aangevraagd voor betaling van pensioenen. Aangezien het fonds echter nog niet over een kapitaal voor het uitbetalen der pensioenen beschikt, zal het bedrag der gedurende 1937 verschuldigde pensioenen aan het fonds moeten worden uitgekeerd.
Volgens de ter Griffie van den Raad ter inzage van de leden nedergelegde staten A en B bedraagt het totaal der reeds toegekende pensioenen f 406 936,81. De raming voor 1937 is op dit bedrag, vermeerderd met 10% voor eventueel in 1936 en 1937 te verleenen pensioenen gesteld. Aan het fonds zal evenwel het juiste bedrag der over 1937 uit te betalen pensioenen worden uitgekeerd.

Ad artikel 107. In het Koninklijk Besluit tot oprichting van het Curaçaosch Pensioenfonds zal de bepaling worden opgenomen, dat ten laste van de Curaçaosche Begrooting als uitkeering aan het fonds een bedrag zal worden uitgetrokken tenminste gelijk aan het bedrag, hetwelk in hetzelfde jaar door de ambtenaren als premie voor pensioen wordt gestort, welk bedrag eventueel vermeerderd wordt met het bedrag, hetwelk in de begrooting van dat jaar onder de middelen als batig saldo van een vorig dienstjaar is opgenomen. Ondergeteekende heeft daarom gemeend het bij dit artikel uitgetrokken bedrag als uitkeering aan het Pensioenfonds te moeten aanvragen.

Ad artikel 109. Het komt ondergeteekende wenschelijk voor om voor een deel der gouvernementsgebouwen met derzelver inventaris eene verzekering tegen brandschade te sluiten. Het hier aangevraagde bedrag dient om de vermoedelijke kosten van premiebetaling te bestrijden.

Ad artikel 110. De diensten 1896 en 1897 sloten met tekorten van respectievelijk f 80 845,62⁵ en f 199 686,93 of tezamen f 280 532,55⁵ tot welk bedrag door Nederland een renteloos voorschot werd verstrekt. Op terugbetaling van dit voorschot wordt, nu de Curaçaosche middelen dit toelaten, prijs gesteld waarom een krediet tot gemeld bedrag wordt aangevraagd.

Ad artikel 111. Het gesticht Scherpenheuvel, bestemd voor de opvoeding van weezen, voogdij- en regeeringskinderen biedt sedert lang niet meer voldoende ruimte voor het aantal kinderen waarvoor onderdak aldaar wordt gezocht. Uitbreiding is dringend noodzakelijk. Doordat de uitbreiding door de terreingesteldheid niet wel anders mogelijk is dan door de woning van onderwijzers en verzorgers af te breken en in den nieuwbouw te betrekken, wordt de uitbreiding vrij kostbaar. Het komt wenschelijk voor, gelet mede op het groote algemeene belang, hetwelk een gesticht als Scherpenheuvel dient, het Bestuur van het Gesticht tegemoet te komen door het een renteloos voorschot ten bedrage van de helft van de geraamde bouwsom welke op f 100 000,— wordt gesteld, te verleenen.

Afdeeling V.

Ad artikel 133. a. Het gebouw hetwelk thans bij den dienst der belastingen in gebruik is, biedt onvoldoende werkruimte aan de ambtenaren, vooral op den beganen grond, en weinig of geen bergruimte voor het archief. Een geschikte plaats voor een nieuw douanekantoor is het onbebouwde Gouvernementseigendom op den hoek van de Handels- en de De Ruyterkade, hetwelk thans als standplaats voor huurauto's wordt gebruikt. Eenige compensatie bij opheffing van die parkeerruimte tevens een verbetering aan het De Ruyterplein kan worden gevonden door verplaatsing van het op dat plein aanwezige transformatorhuisje.

Ad artikel 133 b. De bouw van een woning voor den Geneesheer-Directeur op het terrein van het Krankzinnigengesticht is niet op te vatten als een wenschelijkheid met het oog op gerief, doch als een noodzakelijkheid, daar de behandelende geneesheer in voortdurende aanraking behoort te zijn met de verpleegden en met het verplegend personeel. Vooral in het nieuwe gesticht, waar aan de patienten meer bewegingsvrijheid kan worden toe-

gestaan, zal een doorloopende controle op de toelaatbare grenzen van deze vrijheid noodig zijn en zal een nagenoeg onafgebroken aanwezigheid van den Directeur worden vereischt.

Ad artikel 133 c. Nadat in de jaren 1935 en 1936 paviljoens voor de patienten zijn gebouwd en de mannen- en vrouwenafdeeling onderling en van het verplegend personeel zijn gescheiden en buiten het hoofdgebouw gebracht, moet in 1937 nog een recreatiezaal voor de vrouwen worden gebouwd en de westelijke vleugel van het hoofdgebouw worden ingericht voor werkruimte.

Ad artikel 133 d. Van een voorloopig ontwerp voor een nieuwe schipbrug, geschikt voor verkeer in beide richtingen met vrachtwagens van 6000 kg. totaalgewicht en voorzien aan beide zijden van voetpaden ter breedte van 2 meter. zijn de kosten geraamd op een bedrag van f 325 000.— De uitvoering van het werk is verdeeld gedacht over de jaren 1937 en 1938.

Ad artikel 133 e. Deze aanschaffing betreft vervanging van versleten materieel voor den wegenaanleg. De benoodigde uitgaven worden afzonderlijk aangevraagd omdat het niet juist wordt geacht de kosten van het materieel waarvan gedurende verschillende jaren profijt zal worden getrokken, geheel ten laste van de in het begrootingsjaar uit te voeren wegwerken te brengen.

Ad artikel 133 f. Teneinde te voldoen aan de behoefte aan ander dan Roomsch Katholiek onderwijs te St. Nicolaas op Aruba, ligt het in het voornemen begin 1937 eene openbare school met 3 klaslokalen, ruimte biedend voor ten hoogste 150 leerlingen op te richten. Met het aantal aan te stellen leerkrachten werd bereids bij de raming voorkomende onder artikel 20 rekening gehouden.

Ad artikel 133 g. Het bestaande gebouw verkeert in een zoodanig vervallen staat dat reparatie niet wel mogelijk meer is. Van de gelegenheid zal gebruik worden gemaakt om het tevens op een meer geschikte plaats te doen optrekken.

Ad artikel 133 h. Het komt wenschelijk voor een brandspuit met brandslangen voor het eiland St. Martin aan te schaffen, voor welk doel hierbij een krediet wordt aangevraagd.

Afdeeling VI.

Ad artikel 134 In den loop van het jaar 1937 zullen de vier, thans in Nederland in opleiding zijnde aspirant-vroedvrouwen, waarschijnlijk die opleiding hebben voltooid. Om deze reden en ter voorziening in de behoefte aan meer vroedvrouwen wordt thans krediet aangevraagd voor hare bezoldiging. De bedoeling is om 2 op Curaçao, 1 op Aruba en 1 op Bonaire werkzaam te stellen tegen een bezoldiging van f 1800,— 's jaars.

Willemstad den 22n Februari 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

UITGEWERKTE EN TOELICHTENDE STAAT.

No. 3.

ONTWERP

VAN DE

CURAÇAOSCHE BEGROOTING

VOOR HET DIENSTJAAR

1937.

UITGEWERKTE EN TOELICHTENDE STAAT.

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		1ste AFDEELING.								*Waar niet anders is vermeld hebben de ramingen betrekking op het eiland Curaçao.*
		Gouvernements-Secretarie.								*Met St. Martin is het Nederlandsche gedeelte van het eiland bedoeld.*
1		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris, tevens ambtenaar van den burgerlijken stand, ambtenaren en beambten van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsbureau:								*Waar niet anders is vermeld zijn de verschillen tusschen de uitgaven en ramingen van de artikelen, waarbij kredieten voor bezoldigingen zijn toegestaan, te wijten aan het feit, dat bij het doen der ramingen de bezoldigingen genomen zijn voor gehuwde ambtenaren, terwijl onder de ambtenaren verschillende ongehuwd zijn en verder aan wisseling van personeel.*
	a.	bezoldigingen en toelagen:								*Waar niet anders is vermeld zijn de verschillen tusschen de ramingen voor 1936 en 1937, voor wat betreft de bezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten hieraan toe te schrijven, dat hun inkomens geraamd zijn in overeenstemming met hun diensttijd en verder met bevordering of wisseling van personeel.*
		1o. Gouvernements-secretarie:								*De vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de verschillende ambtenaren zijn geraamd overeenkomstig de met 1 November 1935 ingevoerde regeling (P. B. 1935 No. 107).*
		1 gouvernements-secretaris	f	10 800,—			f 10 800,—			
		1 hoofdcommies		6 900,—			13 800,—			
		2 commiezen		10 500,—			10 500,—			
		1 adjunct-commies		3 300,—						
		3 klerken		6 402,—			5 868,—			
		1 schrijver		996,—			2 508,—			
		2 boden, waarvan 1 tevens bode van den Kolonialen Raad, 1 à f 1 704,— per jaar en 1 à f 2.50 per dag		2 617,—			2 619,—			
					f 41 515,—	**V**				
		2o. Burgerlijke stand en Bevolkingsbureau:								
		1 commies	f	6 000,—			6 000,—			(1) De overschrijding van dit krediet is hoofdzakelijk door de plaatsing op de gouvernements-secretarie van een tweeden hoofd-commies en de toekenning van een tijdelijke verblijftoelage aan een commies.
		2 klerken		3 604,—			3 252,—			
		7 schrijvers		7 464,—			7 172,—			
		2 controleurs		2 856,—			2 856,—			
					19 924,—					(2) Hooger geraamd teneinde hieruit de huur van zittingslokalen voor den hulpambtenaar van den burgerlijken stand te Santa Cruz en Sabaneta en de bedrijfs- en onderhoudskosten van de dienstautomobiel te kunnen bekostigen.
		Aruba:								
		2 klerken	f	4 440,—			4 154,—			
		3 schrijvers		2 868,—			2 064,—			
		1 controleur		1 428,—			1 428,—			
					8 736,—					(3) Het voor 1935 toegestaan krediet is gebleken niet toereikend te zijn voor het verleenen van ondersteuning aan alle behoeftigen, die hiervoor in aanmerking kwamen; overschrijding was derhalve onvermijdelijk. Het laat zich aanzien, dat ook het krediet voor 1936 overschreden zal worden, waarom wederom een verhooging wordt aangevraagd.
					f 70 175,—		f 59 983,—	f (1) 66 612,—		
	b.	standplaatstoelagen van 2 klerken op Aruba			1 440,—		1 440,—	1 764,—		
					f 71 615,—		**74 461,—**			
2		Vergoedingen aan de ambtenaren en hulpambtenaren van den burgerlijken stand (alle eilanden)			500,—	V	**500,—**	500,—	275,—	(4) Toegestaan voor „Onderhoud en beheer van het pand Werfstraat 6 te Willemstad en uitkeering aan de armen van drie godsdienstige gezindten van de zuivere opbrengst van dat pand."
3		Boekwerken, nieuwsbladen, advertentiekosten, briefporten en andere uitgaven:								De ontvangsten over 1935 bedroegen:
		Curaçao	f	5 100,—			4 600,—			wegens huur f 2.169.50
		Aruba (2)		2 450,—			1 450,—			opbrengst bij openbare verkooping van het pand 22.400.— 24.569.50
		Bonaire		150,—			150,—			
		St. Martin		350,—			350,—			De uitgaven over 1935 bedroegen 340.22
		St. Eustatius		200,—			200,—			
		Saba		200,—			200,—			saldo 24.229.28
					8 450,—		**6 950,—**	7 250,—	7 636,—	welk bedrag aan de verschillende godsdienstige gezindten zal worden uitgekeerd.
		Koloniale Raad.								
4		Loon van een algemeen verslaggever			840,—	V	**840,—**	840,—	840,—	
5		Verlichting van de vergaderzaal en andere uitgaven			750,—	V	**600,—**	600,—	789,—	(5) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		Armenzorg.								
6		Onderstand aan behoeftigen: (3)								
		Curaçao	f	11 000,—			9 000,—			
		Aruba		6 000,—			6 000,—			
		Bonaire		1 800,—			1 800,—			
		St. Martin		3 000,—			2 400,—			
		St. Eustatius		2 000,—			1 500,—			
		Saba		2 500,—			2 000,—			
					26 300,—		**22 700,—**	19 700,—	(3) 24 344,—	
7		Bijdrage aan kerkgenootschappen voor onderhoud van weezen:								
		aan de Vereenigde Protestantsche gemeente		1 500,—			1 500,—			
		aan de Roomsch-Katholieke gemeente		6 700,—	**V**		6 700,—			
		aan de Nederlandsch-Portugeesch-Israelitische gemeente		500,—			500,—			
					8 700,—		**8 700,—**	8 700,—	8 700,—	
8		Bijdrage aan het instituut voor doofstommen te St. Michiel-Gestel voor onderhoud van Curaçaosche doofstommen (alle eilanden)			600,—	V	**600,—**	600,—	150,—	
		Algemeene kosten.						(4) 2 000,—	(4) 24 570,—	
9		Volksfeesten en verstrekkingen op den verjaardag van H. M. de Koningin:								
		Curaçao	f	2 000,—			2 000,—			
		Aruba		1 000,—			1 000,—			
		Bonaire		400,—			250,—			
		St. Martin		300,—			300,—			
		St. Eustatius		200,—			200,—			
		Saba		250,—			250,—			
					4 150,—		**4 000,—**	4 000,—	4 067,—	
10		Telegramkosten (alle eilanden)			12 000,—	V	**12 000,—**	12 000,—	(5) 10 449,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
11		Drukkosten (alle eilanden) (6)			f 19 000,—V	f 16 000,—	f 16 000,—	f (6) 18 666,—	(6) Door toeneming der werkzaamheden op alle kantoren moest net toegestaan krediet worden overschreden. Aan de hand hiervan wordt een hooger krediet aangevraagd.
12		Telefoonabonnementen: (7)							(7) Zooals door den gemachtigde van het Bestuur bij de openbare behandeling van de begrooting voor 1936 aan den Raad is medegedeeld, worden thans de abonnementen voor diensttelefonen ten behoeve van het Gouvernement voor het volle tarief in rekening gebracht, verdeeld over de verschillende Afdeelingen.
		Curaçao	f	2 000,—					
		Aruba		300,—					
					2 300,—				
					f 155 205,—	f 147 351,—	f 133 613,—	f 168 862,—	
		IIde AFDEELING.							
		Binnenlandsch Bestuur.							
13		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de ambtenaren en beambten:							
	a.	bezoldigingen, toelagen en loon:							
		1o. Curaçao:							
		2 commiezen	f	12 000,—		f 11 575,—			
		3 schrijvers		3 372,—		3 228,—			
				f 15 372,—					
		2o. Aruba:							
		1 gezaghebber	f	10 800,—		10 800,—			
		1 commies		5 700,—		4 800,—			
		2 klerken		4 132,—		3 648,—			
		1 schrijver (8)		900,—					
				21 532,—					
		3o. Bonaire:							
		1 gezaghebber	f	7 260,—		7 260,—			
		1 klerk		2 176,—		1 956,—			
		1 schrijver		1 548,—		1 428,—			
		1 bode		600,—		600,—			
				11 584,—					
		4o. Bovenwindsche eilanden:							
		1 gezaghebber	f	7 260,—		7 260,—			
		2 schrijvers		1 884,—		2 652,—			
				9 144,—					
				f 57 632,—			f 53 980,—	f 54 799,—	
	b.	representatiekosten van:							
		den gezaghebber van Aruba	f	1 992,—		1 992,—			
		den gezaghebber van Bonaire		396,—		396,—			
		den gezaghebber der Bovenwindsche eilanden		996,—		996,—			
		den plaatsvervangend gezaghebber van St. Eustatius		396,—		396,—			
		den plaatsvervangend gezaghebber van Saba		396,—		396,—			
				4 176,—			4 176,—	4 176,—	
	c.	toelagen van 2 districtmeesters		960,—		960,—	960,—	960,—	
	d.	vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen van den gezaghebber der Bovenwindsche eilanden		500,—		500,—	1 916,—	1 996,—	
	e.	teerkosten van 3 schrijvers		910,—		(9) 1 416,—			
					f 64 178,—	910,—	612,—	915,—	
						63 169,—			
14		Onderhoud en bedrijf van 4 dienstauto's ten dienste van de districtmeesters op Curaçao en de gezaghebbers van Aruba en Bonaire:							
		Curaçao	f	3 000,—					
		Aruba		1 000,—					
		Bonaire		500,—					
					4 500,—	**3 000,—**	3 000,—	2 612,—	
15		Reis- en teerkosten van den gezaghebber der Bovenwindsche eilanden bij verblijf buiten zijn standplaats			1 000,—	**1 000,—**	1 000,—	852,—	
		Eeredienst.							
16		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de voorgangers van verschillende godsdienstige gemeenten:							
	a.	bezoldigingen of verlofbezoldigingen:							
		3 predikanten bij de Protestantsche gemeenten op Curaçao	f	21 780,—		21 780,—			
		1 predikant bij de Hervormde gemeente op Aruba		7 260,—		7 260,—			
		1 leeraar bij de Hervormde gemeente op Bonaire		5 004,—		5 004.—			
		1 Roomsch-Katholieke geestelijke van den eersten rang		8 376,—V		8 376,—			
		25 Roomsch-Katholieke geestelijken van den tweeden rang:							
		16 op Curaçao	f	36 864,—		36 864,—			
		4 op Aruba		9 216,—		9 216,—			
		2 op Bonaire		4 608,—		4 608,—			
		1 op St. Martin		2 304,—		2 304,—			
		1 op St. Eustatius		2 304,—		2 304,—			
		1 op Saba		2 304,—		2 304,—			
				57 600,—					

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		1 predikant bij de Nederlandsch-Portugeesch-Israëlitische gemeente	f 7 260,—			f 7 260,—			(10) Toegestaan voor „Voorschot aan de Hervormde gemeente op Aruba in de kosten van herbouw van de kerk te Oranjestad."
		1 predikant bij de Nederlandsch-Hervormd-Israëlitische gemeente		7 260,—		7 260,—			
		2 leeraren bij de Methodisten gemeenten :							
		1 op St. Martin	f 2 856,—			2 856,—			
		1 op St. Eustatius	2 856,—			2 856,—			
				5 712,—					(12) Met het oog op de in 1937 op te richten openbare school te St. Nicolaas op Aruba 1 onderwijzeres meer geraamd.
		1 Anglikaansche geestelijke op Saba		2 856,—		2 856,—			
				f 123 108,—		f 123 468,—	f 123 468,—		
	b.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen aan .							
		den predikant op Aruba	f 600,—			360,—			
		den leeraar op Bonaire	500,—			300,—			
		4 Roomsch-Katholieke geestelijken op Aruba	160,—			160,—			
				1 260,—					
					f 124 368,—	**123 928,—**	160,—	160,—	
17		Dienstreizen van den Roomsch-Katholieken geestelijke van den eersten rang			**500,—V**	**350,—**	350,—	435,—	
						(10) **4 000,—**			
		Onderwijs.							
		1o. Schooltoezicht.							
18		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen of loon van den inspecteur van het onderwijs en van de ambtenaren van zijn kantoor :							
		1 inspecteur	f 9 720,—			9 720,—			
		1 adjunct-commies	4 500,—			4 500,—			
		1 klerk	1 582,—			1 428,—			
		1 bode	900,—			900,—			
					16 702,—V	**16 548,—**	16 272,—	14 412,—	
19		Boekwerken voor de boekerij van den inspecteur, reis- en teerkosten van het schooltoezicht en andere uitgaven :							
	a.	boekwerken	f 50,—		**V**	50,—	50,—	50,—	
	b.	reis- en teerkosten :							
		van den inspecteur	f 1 200,—		**V**	1 200,—			
		van de commissie van onderwijs op Curaçao en de raden van politie op de andere eilanden :							
		Curaçao	f 200,—			200,—			
		Aruba	50,—			50,—			
		Bonaire	20,—			20,—			
		St. Martin	40,—			40,—			
		Saba	10,—			10,—			
				320,—					
				1 520,—			1 520,—	1 127,—	
	c.	andere uitgaven		400,—	**V**	400,—	300,—	417,—	
					1 970,—	**1 970,—**			
		2o. Openbaar Onderwijs.							
20		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het onderwijzend personeel :							
	a.	bezoldigingen :							
		4 onderwijzers eerste klasse :							
		3 op Curaçao	f 18 000,—			18 000,—			
		1 op Aruba	5 000,—			5 000,—			
				f 23 000,—					
		4 onderwijzeressen eerste klasse :							
		3 op Curaçao	f 14 000,—			14 000,—			
		1 op St. Martin	3 600,—			3 600,—			
				17 600,—					
		6 onderwijzers tweede klasse op Curaçao		22 500,—		22 000,—			
		7 onderwijzeressen tweede klasse op Curaçao		22 000,—		21 500,—			
		8 onderwijzers derde klasse :							
		1 op Curaçao	f 3 000,—			3 000,—			
		3 op Aruba (11)	9 000,—			3 000,—			
		3 op St. Martin	10 000,—			10 000,—			
		1 op St. Eustatius	3 000,—			3 000,—			
				25 000,—					
		6 onderwijzeressen derde klasse :							
		1 op Curaçao	f 2 300,—			2 200,—			
		1 op Aruba	2 700,—			2 700,—			
		2 op St. Martin	5 200,—			5 200,—			
		2 op Saba	4 500,—			4 400,—			
				14 700,—					
		2 onderwijzers vierde klasse op St Martin		2 700,—		2 600,—			
		6 onderwijzeressen vierde klasse :							
		2 op Curaçao	f 3 240,—			3 680,—			
		2 op Aruba (12)	3 240,—			1 620,—			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				Geraamd over 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		1 op St. Martin	f	1 200,—			f 1 200,—			(13) Voor de in 1937 op te richten openbare school te St. Nicolaas op Aruba.
		1 op St. Eustatius		1 400,—			1 200,—			
					f	9 080,—				
		5 kweekelingen :								(14) Toegestaan voor „vergoeding aan een persoon, belast met het geven van onderwijs te Marypoint op Saba."
		2 op St. Martin	f	1 680,—			1 680,—			
		1 op St. Eustatius		840,—			840,—			
		2 op Saba		1 680,—			1 680,—			(15) Naar de behoefte minder uitgegeven.
						4 200,—				
		4 vakonderwijzeressen :								(16) Bestemd voor :
		1 voor handwerken aan de Wilhelminaschool	f	1 200,—			2 280,—			*Curaçao* :
		1 voor Spaansch aan de Wilhelminaschool		3 200,—			3 200,—			2 scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs te Willemstad (2 hfd 30 onderwijzers) f 112 000,—
		1 voor Hoogduitsch aan de Hendrik- en de Wilhelminaschool		1 080,—			1 080,—			1 filiaalschool voor meer uitgebreid lager onderwijs te Willemstad (1 hfd 5 onderwijzers) 19 000,—
		1 voor stenografie en machineschrijven aan de Hendrik- en de Wilhelminaschool		1 080,—			1 200,—			1 school voor meer uitgebreid lager onderwijs te Emmastad (1 hfd 9 onderwijzers) 40 000,—
						6 560,—				1 school voor uitgebreid lager onderwijs te Willemstad (1 hfd 6 onderwijzers) 17 000,—
		6 onderwijzeressen voor handwerken :					600,—			7 scholen voor gewoon lager onderwijs B te Willemstad (7 hfd 50 onderwijzers) 110 000,—
		1 op Curaçao	f	720,—			720,—			1 school voor gewoon lager onderwijs B te Scherpenheuvel (1 hfd 1 onderwijzer) 6 000,—
		1 op Aruba		720,—			540,—			9 scholen voor gewoon lager onderwijs A in de buitendistricten (9 hfd 50 onderwijzers) 80 000,—
		1 op St. Martin		1 080,—			972,—			
		1 op St. Eustatius		540,—						f 384 000,—
		2 op Saba		972,—						
						4 032,—				
						f 151 372,—	f 135 184,—	f 122 538,—		
	b.	toelagen :								
		10 hoofden van scholen :								*Aruba* :
		2 op Curaçao	f	960,—			960,—			2 scholen voor uitgebreid lager onderwijs te Oranjestad (2 hfd 13 onderwijzers) f 43 000,—
		1 op Curaçao		240,—			240,—			1 school voor gewoon lager onderwijs B te St. Nicolaas (1 hfd 5 onderwijzers) 11 000,—
					f	1 200,—				3 scholen voor gewoon lager onderwijs A in de buitendistricten (3 hfd 17 onderwijs) 28 000,—
		1 op Aruba	f	360,—			360,—			
		1 op Aruba (13)		240,—						f 82 000,—
					f	600,—				
		1 op St. Martin	f	360,—			360,—			*Bonaire* :
		2 op St. Martin		360,—			180,—			2 scholen voor gewoon lager onderwijs te Kralendijk (2 hfd 11 onderwijzers) f 30 000,—
						720,—	360,—			1 school voor gewoon lager onderwijs te Rincon (1 hfd 5 onderwijzers) 6 000,—
		1 op St. Eustatius		180,—						
		2 op Saba		360,—						f 36 000,—
						3 060,—				
		aan onderwijzers wegens het bezit van bijakten (alle eilanden)		7 500,—	V		7 500,—	20 992,—	19 893,—	*St. Martin* :
						10 560,—		(14) 360,—		1 school voor uitgebreid lager onderwijs te Philipsburg (1 hfd 6 onderwijzers) 15 000,—
						f 161 932,—	153 732,—			1 school voor gewoon lager onderwijs A te Simpsonsbaai (1 hfd 1 onderwijzer) 4 000,—
21		Schoolmeubelen, schoolbehoeften, leermiddelen en andere uitgaven (alle eilanden)				15 000,— V	15 000,—	15 000,—	(15) 13 620,—	
										f 19 000,—
		30. Bijzonder Onderwijs.								
22		Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs wegens :								*St. Eustatius* :
	a.	bezoldigingen en toelagen van het personeel : (16)								1 school voor gewoon lager onderwijs A te Oranjestad (1 hfd 1 onderwijzer) f 3 000,—
		Curaçao	f	384 000,—			382 600,—			
		Aruba		82 000,—			87 000,—			*Saba* :
		Bonaire		36 000,—			40 400,—			1 school voor gewoon lager onderwijs A te Bottom (1 hfd 1 onderwijzer) f 4 500,—
		St. Martin		19 000,—			19 000,—			1 school voor gewoon lager onderwijs A te Windwardside (1 hfd 1 onderwijzer) 4 500,—
		St. Eustatius		3 000,—			2 500,—			
		Saba		9 000,—			10 600,—			f 9 000,—
						f 533 000,—		502 400,—	(17) 514 396,—	
	b.	kosten van den bouw en het inrichten van schoolgebouwen en het aankoopen en het inrichten van terreinen voor het onderwijs in lichamelijke oefening en speelterreinen : (18)								(17) De uitkeeringen hebben plaats gehad overeenkomstig de bestaande wettelijke regelingen ten opzichte van de bezetting der scholen door bevoegde onderwijzers.
		Curaçao	f	30 000,—			32 000,—	50 500,—	52 000,—	
		Aruba		7 500,—						(18) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 22 b.
		Bonaire		5 050,—						
						42 550,—				(19) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 22 c.
	c.	kosten van het aanschaffen van schoolmeubelen (alle eilanden) (19)				2 000,— V	8 420,—	15 620,—	(21) 10 880,—	
	d.	kosten van het onderhouden van de schoolgebouwen, de terreinen voor lichamelijke oefening en de speelterreinen (alle eilanden) (20)				16 000,— V				(20) Bij suppletoire begrooting (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1935—1936-32) is het voor 1936 toegestaan krediet verhoogd tot f 14 040. Het thans aangevraagd krediet is hetgeen naar schatting voor 1937 benoodigd zal zijn.
	e.	kosten van het onderhouden van de schoolmeubelen en het aanschaffen en het onderhouden van de leer- en hulpmiddelen en de schoolbehoeften (alle eilanden)				16 000,— V	15 600,—	15 000,—	15 800,—	
	f.	kosten verbonden aan de uitzending uit Nederland of uit Suriname van verplichte onderwijzers en de terugzending daarvan (alle eilanden) (22)				8 000,— V		4 000,—	(23) 1 500,—	(21) De raming is gebleken te hoog te zijn gesteld.
	g.	kosten verbonden aan het verleenen van overtocht aan verplichte onderwijzers bij overplaatsing in Curaçao van het eene eiland naar het andere (alle eilanden) (22)				200,— V		100,—		(22) Overeenkomstig de bij suppletoire begrooting voor 1936 (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1935—1936-32) aangevraagde kredieten geraamd.
										(23) Naar de behoefte minder uitgegeven.

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.		TOELICHTINGEN.
	h.	kosten verbonden aan het verleenen van binnen- en buitenlandsche verloven aan verplichte onderwijzers (alle eilanden)		f 12 000,—**V**		f 12 000,—	f 12 000,—	f (24)	3 872,—	(24) Ook gedurende 1935 is door het bijzonder onderwijs niet in die mate van verlofverleening gebruik gemaakt als bij het doen den raming is verondersteld.
	i.	vergoeding van rente of huur van schoolgebouwen (alle eilanden)		25 000,—**V**			12 500,—		12 500,—	
					f **654 750,—**	**610 120,—**				(25) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		4e. Verdere kosten van het onderwijs.								
23		Overtocht en studie van jongelieden, die in Nederland eene opleiding ontvangen (alle eilanden)			**15 000,—V**	**15 000,—**	10 000,—	(25)	8 293,—	(26) Dit krediet is ongebruikt gebleven aangezien in 1935 geen opleiding tot hoogere bevoegdheden heeft plaats gehad.
24		Tegemoetkoming aan onderwijzers of onderwijzeressen gedurende eene opleiding tot hoogere bevoegdheden (alle eilanden)			**2 000,—V**	**2 000,—**	2 000,—	(26)		(27) Minder uitgegeven aangezien gedurende 1935 op de Bovenwindsche eilanden geen lessen zijn gegeven.
25		Opleiding van onderwijzers:								
	a.	toelagen aan personen, belast met de opleiding:								(28) De overschrijding is veroorzaakt door noodzakelijk gebleken aanschaffing van natuurkundige instrumenten.
		aan de normaallessen op Curaçao	f 4 000,—			4 000,—				
		aan een leergang op de Bovenwindsche eilanden	1 200,—			1 200,—				(29) Er zijn in 1935 geen gevallen geweest waarbij uit dezen post geput moest worden.
			f 5 200,—				5 700,—	(27)	3 594,—	
	b.	aanschaffing en onderhoud van leermiddelen en andere uitgaven (alle eilanden)		400,—		400,	200,—	(28)	2 326,—	(30) Teneinde daarvoor geschikte jongelieden, afkomstig van de buitendistricten van Curaçao of van de eilanden buiten Curaçao, ook indien hun ouders of verzorgers onbemiddeld zijn, in de gelegenheid te stellen het onderwijs aan de leergangen of aan de ambachtsschool te volgen, moet het mogelijk zijn hun eene ondersteuning te verleenen, waarvoor dit krediet wordt aangevraagd.
	c.	tegemoetkoming aan de leerlingen van de eilanden buiten Curaçao		1 200,—		1 200,—	1 200,—	(29)		
					6 800,—V	**6 800,—**				
26		Examenkosten (alle eilanden):								
	a.	Vergoeding aan de leden van de examencommissiën en andere uitgaven	f 1 000,—			800,—	800,—		1 019,—	
	b.	reiskosten van jongelieden, die zich voor het toelatingsexamen der normaallessen naar Curaçao moeten begeven		300,—		300,—	300,—			(31) Naar de behoefte minder uitgegeven.
					1 300,—V	**1100,—**				
27		Uitgaven ter bevordering van het schoolbezoek (alle eilanden)			**3 000,—V**	**3 000,—**	2 570,—		1 579,—	(32) Dit krediet zal vermoedelijk worden bestemd als volgt: voor Curaçao f 15 000 —, voor Bonaire f 9.000-— en voor de Bovenwindsche eilanden f 12 000 —.
28		Kosten van het voorbereidend onderwijs:								
	a.	bezoldigingen van het personeel								(33) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		1 onderwijzeres	f 1 620,—			1 800,—				
		1 kweekelinge	720,—			660,—				(34) Geraamd overeenkomstig de bij suppletoire begrooting 1936 (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1935—1936-32) aangevraagde kredieten.
			f 2 340,—							
	b.	kosten van het aanschaffen en onderhouden van schoolmeubelen en lees- en hulpmiddelen en andere uitgaven		600,—						
					2 940,—	**2 460,—**	2 400,—		2 256,—	
29		Leergangen (alle eilanden)								
	a.	kosten van leergangen		f 10 000,—						
	b.	ondersteuning ten behoeve van leerlingen, die een leergang of eene gesubsidieerde school voor beroepsonderwijs bezoeken (30)		3 000,—						
					13 000,—V	**13 000,—**	13 000,—	(31)	7 714,—	
		Openbare boekerijen en leeszalen.								
30		Loon van den beheerder van de openbare boekerij en leeszaal te Willemstad			**1 200,—**	**1 200,—**	1 200,—		1 200,—	
31		Kosten van de openbare boekerij en leeszaal te Willemstad en bijdragen aan andere openbare boekerijen en leeszalen:								
	a.	aanvulling en onderhoud van de openbare boekerij en leeszaal	f 800,—			800,—	800,—		800,—	
	b.	bijdragen aan de:								
		Philipsburgsche Jubileum bibliotheek	f 250,—			250,—				
		Vereeniging boekerij en openbare leeszaal „Gertrude Judson" op St. Eustatius	150,—			150,—				
		Vereeniging boekerij en openbare leeszaal „Koningin Wilhelmina op Saba"	150,—			150,—				
				550,—			275,—		275,—	
					1 350,—	**1 350,—**				
		Landbouw.								
32		Bezoldiging, verlofbezoldiging of toelage van een landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden			**4 800,—**	**4 800,—**				
33		Reis- en teerkosten van den landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden			**1 000,—**	**1000,—**				
34		Voorschotten ter bevordering van landbouw, tuinbouw, veeteelt en visscherij en andere uitgaven (alle eilanden) (32)			**36 000,—**	**36 000,—**	43 200,—	(33)	40 172,—	
35		Onderhoud van de gouvernementsproeftuinen op St. Martin, St. Eustatius en Saba			**3 000,—**	**3 000,—**	3 000,—		2 314,—	
36		Bijdragen aan verschillende lichamen:								
		Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond	f 800,—	**V**		800,—				
		Muziekcorps „St. Cecilia"	480,—			480,—				
		Vrijwilligerskorps „Curaçao"	5 000,—			5 000,—				
		Ambachtsschool (34)	20 000,—	**V**		14 500,—				
		Leger des Heils	3 000,—			3 000,—				
		Apostolaat ter zee	800,—			800,—				

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		Curaçaosche Bond voor Lichamelijke Opvoeding	f	1 000,—			1 000,—			(35) In verband met de toename van de werkzaamheden is uitbreiding van het personeel met 1 schrijver noodzakelijk.
		Burgerwacht op Aruba		480,—			480,—			
		Koninklijke Nederlandsche Luchtvaart Maatschappij (34)		50 000,—	V1					
						f 81 560,—	**26 060,—**	f 25 060,—	f 25 060,—	(36) In verband met het medegedeelde in de Memorie van Toelichting op de begrooting voor 1936 (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1934—1935-40 No. 2) ad artikel 38 moest dit krediet worden overschreden.
37		Vergoeding aan de Vereenigde Protestantsche gemeente op Curaçao voor het gebruik van haar regenbak en klok				**800,—**	**800,—**	800,—	800,—	
38		Telefoonabonnementen : (7)								(37) Toegestaan voor „huur van een gerechtsgebouw op Aruba." Wordt niet meer geraamd aangezien het nieuwe gerechtsgebouw in 1936 in gebruik zal worden genomen.
		Curaçao	f	700,—						
		Aruba		600,—						
						1 300,—				
						f 1 219 950,—	1 110 387,—	f 1 103 925,—	f 1 070 780,—	
		IIIde AFDEELING.								
		Justitie.								
		Rechterlijke macht en parket van den procureur-generaal.								
39		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den voorzitter en de leden van, den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij, den griffier en den substituut-griffier van het Hof van Justitie, van de griffiers van het kantongerecht op Aruba en op de Bovenwindsche eilanden, van de ambtenaren en beambten :								
	a.	bezoldigingen, toelagen en loon :								
		1o. Hof van Justitie :								
		1 voorzitter	f	10 800,—			10 800,—			
		4 leden		36 000,—			36 000,—			
		1 griffier		7 260,—			7 260,—			
		1 substituut-griffier		5 850,—			5 700,—			
		1 commies		6 000,—			6 000,—			
		3 klerken		6 782,—			6 178,—			
		1 schrijver (35)		852,—						
		1 klerk ter griffie op Aruba		1 428,—			1 848,—			
		1 schrijver ter griffie op Aruba		852,—			3 600,—			
		1 adjunct-commies dd. griffier op Aruba		3 775,—						
		1 klerk dd. griffier op de Bovenwindsche eilanden		1 956,—			1 846,—			
		1 deurwaarder voor burgerlijke zaken		2 280,—			2 280,—			
		1 bode bij het Hof van Justitie, het kantongerecht en den voogdijraad		900,—			900,—			
		1 bode-schrijver van den rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden		420,—			420,—			
						f 85 155,—				
		2o. Parket van den procureur-generaal :								
		1 procureur-generaal	f	10 800,—			10 800,—			
		1 advocaat-generaal		7 260,—			7 260,—			
		1 commies		5 450,—			16 200,—			
		2 adjunct-commiezen		6 200,—			4 200,—			
		1 klerk		1 582,—						
		4 schrijvers (35)		4 536,—			3 252,—			
		2 ambtenaren door den Gouverneur bevoegd verklaard het openbaar ministerie bij het kantongerecht waar te nemen :								
		1 op Aruba		4 500,—			4 500,—			
		1 op de Bovenwindsche eilanden		3 725,—			3 600,—			
		1 deurwaarder voor strafzaken		2 280,—			2 280,—			
		1 deurwaarder op Aruba		2 280,—			2 280,—			
		1 deurwaarder-cipier op Bonaire		600,—			600,—			
						49 213,—				
						f 134 368,—		f 126 058,—	f (36) 131 368,—	
	b.	persoonlijke toelage aan den deurwaarder voor strafzaken				60,—	60,—	600,—	60,—	
	c.	toelagen van :								
		1 griffier op Aruba	f	480,—			480,—			
		1 griffier op de Bovenwindsche eilanden		480,—			480,—			
		1 ambtenaar bij het openbaar ministerie op Aruba		960,—			960,—			
						1 920,—		1 920,—	1 920,—	
						f 136 348,—	(37) 1 200,—	(37) 1 200,—	1 200,—	
40		Reis- en teerkosten van :					**140 984,—**			
		1 lid van het Hof van Justitie, rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden				500,—	500,—			
		den griffier van het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden				500,—	500,—			
		1 lid van het Hof van Justitie, rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden				750,—	750,—			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD voor 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		den ambtenaar van het openbaar ministerie op de Bovenwindsche eilanden	f	750,—		750,—			(38) Naar de behoefte minder uitgegeven. Voor 1937 wordt een hooger krediet aangevraagd, aangezien voor het aanschaffen van boekwerken een hooger bedrag benoodigd zal zijn.
		den griffier van het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden		750,—		750,—			
					f 3 250,—	3 250,—	f 3 250,—	f 4 116,—	
41		Vacatiegelden van de plaatsvervangende leden van het Hof van Justitie			1 000,—	1 000,—	1 000,—	375,—	(39) Aan de hand van de over 1935 gedane uitgaven lager geraamd.
42		Vertolkings- en vertalingskosten, boekwerken voor de gerechten en het parket van den procureur-generaal, benoodigdheden voor het bureau van den industrieelen eigendom en andere uitgaven (alle eilanden) (38)			4 000,—	2 000,—	4 000,—	(38) 2 370,—	(40) Het hierbij aangevraagd krediet is samengesteld als volgt:
		Gevangenissen.							*Curaçao*:
43		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den directeur-administrateur van de gevangenis en het huis van bewaring en de beambten:							1 eerste luitenant-commandant f 8 400,—VI
		Curaçao:							1 adjudant-onderofficier-administrateur 5 500,—VI
		1 directeur-administrateur	f	6 000,—		6 000,—			1 sergeant-majoor-administrateur 4 200,—VI
		1 hoofdopzichter		4 836,—		4 836,—			4 sergeanten-majoor-instructeur 19 994,—
		6 opzichters		17 136,—		17 136,—			7 sergeanten 30 704,—
		1 werkmeester		1 800,—		1 800,—			97 brigadiers en soldaten 290 703,—
		11 bewaarders		16 500,—		16 500,—			1 hoofdinspecteur 7 560,—
			f	46 272,—					1 onderinspecteur 5 208,—
		Aruba:							2 hoofdagenten 8 760,—
		1 opzichter	f	2 856,—		2 856,—			13 agenten 1ste klasse 50 550,—
		2 bewaarders		3 000,—		3 000,—			3 agenten 9 468,—
				5 856,—					1 fourier 3 648,—VI
		St. Martin:							1 chauffeur 1 545,—
		1 cipier		120,		120,—			1 auto- en rijwielhersteller 2 271,—
		St. Eustatius:							1 kleermaker 1 400,—
		1 cipier		120,—		120,—			1 schoenmaker 2 091,—
		Saba:							5 corveeërs 11 931,—
		1 cipier		120,—		120,—			1 typiste 1 200,—
					52 488,—	52 488,—	52 308,—	51 437,—	5 opzieners der veldwacht 11 700,—
44		Kostgeld, kleeding, ligging voor de gevangenen, verlichting en andere uitgaven:							29 veldwachters 58 848,—
		Curaçao	f	17 000,—		17 000,—			1 wachter buskruitmagazijn 1 825,—VI
		Aruba (39)		7 000,—		9 500,—			f 527 506,—
		Bonaire		300,—		300,—			*Aruba*:
		St. Martin		250,—		250,—			1 sergeant-majoor-instructeur f 5 160,—
		St. Eustatius		250,—		250,—			2 sergeanten 8 357,—
		Saba		250,—		250,—			33 brigadiers en soldaten 98 907,—
					25 050,—	27 550,—	23 550,—	22 618,—	1 onderinspecteur 4 932,—
		Politie en brandweer.							1 hoofdagent 4 380,—
45		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het politiepersoneel (alle eilanden) (40)			751 246,—	697 794,—	689 567,—	(41) 678 983,—	5 agenten 1ste klasse 19 500,—
46		Bijdragen aan het Weduwen- en Weezenfonds van Europeesche militairen beneden den rang van officier bij de Koloniale Troepen (alle eilanden)			24 000,—	24 000,—	24 000,—	24 000,—	2 agenten 6 312,—
						(42) 6 750,—	(42) 13 850,—	(43) 9 332,—	1 opziener der veldwacht 2 340,—
									3 veldwachters 5 532,—
									155 420,—
									Bonaire:
									1 opziener der veldwacht f 2 340,—
									9 veldwachters 18 468,—
									20 808,—
									St. Martin:
									1 opziener der veldwacht f 2 196,—
									6 veldwachters 12 240,—
									14 436,—
									St. Eustatius:
									1 opziener der veldwacht f 2 340,—
									4 veldwachters 8 136,—
									10 476,—
									Saba:
									1 opziener der veldwacht f 2 340,—
									5 veldwachters 10 260,—
									12 600,—
									f 751 246,—
									(41) Het overschot is een gevolg van vacatures en het minder toekennen van verhoogingen, in het bijzonder tengevolge van huwelijk, dan waarop bij de aanvrage gerekend was.
									(42) Toegestaan voor „Opleiding van Curaçaosche jongelieden tot militaire politieagenten." Deze post wordt niet meer geraamd, aangezien de opleiding in November 1936 zal zijn voltooid.
									(43) Minder uitgegeven aangezien bij het doen der raming gerekend was op een vol jaar opleiding, terwijl met de opleiding eerst in den loop van 1935 een aanvang kon worden gemaakt.

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.	GERAAMD over 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
47		Verbetering en verlichting van wachthuizen, aankoop en onderhoud van vervoermiddelen en wapens en andere uitgaven (alle eilanden) (44)	f 54 200,—	f 52 200,—	f 50 200,—	f 49 656,—	(44) Dit krediet is samengesteld als volgt:
48		Verplaatsingskosten (alle eilanden)	30 000,—	30 000,—	30 000,—	29 971,—	Onderhoud en verlichting van wachthuizen f 5 000,—
49		Vernieuwing van het brandweermaterieel en andere uitgaven (alle eilanden)	6 000,—	6 000,—	2 000,—	1 360,—	Aanschaffing en onderhoud van meubilair 500,—
		Voogdijraden.					Aanschaffing en onderhoud van vervoermiddelen 16 000,—
50		Loon van een secretaris	300,—	300,—	300,—	195,—	Aanschaffing en onderhoud van ledergoed 300,—
51		Andere uitgaven	400,—	400,—	100,—	383,—	Schietoefeningen 300,—
		Algemeene kosten.					Kleeding en wapening der veldwacht 7 500,—
52		Uitgaven ten behoeve van verwaarloosde kinderen (alle eilanden) (45)	22 000,—	19 000,—	18 500,—	(45) 21 198,—	Voeding van arrestanten 3 000,—
53		Uitgaven voor vervolgingen en rechtsgedingen, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen (alle eilanden) (46)	3 000,—	1 500,—	1 500,—	(46) 2 796,—	Benoodigdheden en praktische oefeningen 1 000,—
54		Vergoeding aan de ambtenaren belast met het aan- en afmonsteren van scheepsvolk voor dienstverrichtingen buiten den voor hen vastgestelden gewonen diensttijd (alle eilanden)	500,—	500,—	500,—	200,—	Opsporingsmiddelen 2 000,—
55		Aandeel van Curaçao in de bijdrage van Nederland in de kosten van het kantoor van het internationaal verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken (alle eilanden)	100,—	100,—	100,—	100,—	Recherchedienst 2 000,—
56		Telefoonabonnementen: (7)					Advertentiën en abonnementen 500,—
		Curaçao f 8 600,—					Bibliotheek en onderwijs 500,—
		Aruba 2 900,—					Teruggave van storting pensioen burgerpolitie 2 000,—
			11 500,—				Kazerneering 200,—
			f 1 125 382	f 1 065 816,—	f 1 044 503,—	f 1 033 638,—	Bijdrage Koloniale reserve 700,—
							Premiën bij verbintenissen 1 200,—
		IVde AFDEELING.					Gratificatiën bij bevorderingen 300,—
		Financiën.					Scheepskleeding van naar Nederland terugkeerende soldij-genietende militairen 600,—
		Administratie van Financiën, accountantsdienst, hypotheken en kadaster.					Uitkeeringen op verjaardagen van het Vorstelijk Huis 500,—
57		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den administrateur van financiën, voorzitter van de Curaçaosche Bank en van de ambtenaren en beambten: (47)					Rijwiel- en kleedingtoelage van de burgerpolitie 3 260,—
		1o. Administratie van Financiën.					Aanmaak en vernieuwing van verkeersborden 300,—
		1 administrateur f 10 800,—		f 10 800,—			Aansluiting W.C.'s en cellen Rio Canario op de rioleering van de C.P.I.M. 120,—
		1 hoofdcommies 6 900,—		6 900,—			Verlichting Plantersrust, Mundo Nobo en Rio Canario 2 000,—
		1 commies 5 700,—		5 500,—			Verlichting kazerne Aruba 1 200,—
		4 adjunct-commiezen 17 200,—		16 800,—			Bijdrage verlichting Waterfort 720,—
		2 klerken 2 856,—					Toelage voor behaalde diploma's aan de burgerpolitie 2 000,—
		2 schrijvers 2 280,—		3 672,—			Aanschaffing van wapens en munitie 500,—
		1 bode 1 464,—		1 410,—			f 54 200,—
		f 47 200,—					
		2o. Accountantsdienst.					(45) Meer uitgegeven aangezien meer kinderen moesten worden verzorgd dan waarop bij het doen der raming was gerekend. Aan de hand hiervan wordt voor 1937 een hooger krediet aangevraagd.
		1 gouvernements-accountant f 9 720,—		8 928,—			
		1 assistent 5 375,—		6 900,—			(46) Naar de behoefte meer uitgegeven; aan de hand hiervan is de raming voor 1937 verhoogd.
		1 adjunct-commies 2 484,—					
		1 klerk 1 428,—		2 988,—			(47) Het hierbij aangevraagd personeel is in overeenstemming gebracht met dat bij suppletoire begrooting voor 1936 (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1935—1936-32) aangevraagd. terwijl voorts rekening is gehouden met de inmiddels gebleken noodzakelijkheid van uitbreiding met 3 schrijvers en verder met mogelijke bevorderingen.
		1 schrijver 852,—		960,—			
		f 19 859,—					(48) Toegestaan voor 1 hypotheekbewaarder.
		3o. Hypotheken en kadaster.					
		1 hoofd f 6 000,—		(48) 3 960,—			(49) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 58.
		1 landmeter 5 100,—		4 500,—			
		1 teekenaar 2 000,—		1 956,—			
		1 veldassistent 2 500,—					
		2 klerken 3 934,—					
		1 schrijver 852,—					
		2 meetarbeiders 2 000,—					
		f 22 386,—					
			f 89 445,—	75 274,—	f 73 880,—	f 68 326,—	
58		Verplaatsingskosten van den administrateur van financiën en verder personeel, onderhoud en bedrijf van een auto voor den dienst van het kadaster, en andere uitgaven (49)					
	a.	verplaatsingskosten van den administrateur van financiën en verder personeel f 4 600,—					
	b.	onderhoud en bedrijf van een auto voor den dienst van het kadaster 750,—					
	c.	andere uitgaven 1 450,—					
			6 800,—	400,—	400,—	314,—	
		Domeinwezen.					
59		Loon van de boschwachters en opzichters en tegemoetkoming in de kosten van vervoermiddelen:					
	a.	loon van boschwachters en opzichters:					
		Curaçao:					
		2 boschwachters f 1 800,—		2 100,—			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		3 opzichters	f 1 760,—			f 1 465,—			(50) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 61.
				f 3 560,—					
		Aruba:							(51) Toegestaan voor 1 klerk.
		3 boschwachters		3 060,—		3 060,—			
		Bonaire:							
		3 boschwachters		3 060,—		3 060,—			
				f 9 680,—			f 9 680,—	f 9 680,—	
	b.	vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen aan de boschwachters op Aruba		60,—		60,—	60,—	60,—	
					f 9 740,—	9 745,—			
60		Andere uitgaven			1 500,— V	1 500,—	1 500,—	997,—	
		Belastingen.							
61		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den inspecteur der belastingen, den koloniaal ontvanger, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, de ontvangers en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren: (50)							
	a.	bezoldigingen of toelagen:							
		1o. Inspectie der belastingen:							
		1 inspecteur	f 8 928,—			8 928,—			
		2 commiezen	10 150,—			10 700,—			
		1 surnumerair	4 200,—			(51) 1 428,—			
		4 schrijvers	3 924,—			2 712,—			
				f 27 202,— V					
		2o. Kantoor van den koloniaal-ontvanger:							
		1 koloniaal-ontvanger	f 7 260,—			7 260,—			
		1 commies	5 825,—			5 700,—			
		1 adjunct-commies	4 200,—			4 075,—			
		2 klerken	4 980,—			5 076,			
		5 schrijvers	5 556,—			3 108,—			
		6 deurwaarders	8 640,—			5 760,—			
		1 bode	1 464,—			1 383,—			
				37 925,—					
		3o. Kantoor van den ontvanger der invoerrechten en accijnzen:							
		1 ontvanger	f 6 000,—			6 000,—			
		1 schrijver	1 548,—			1 284,—			
				7 548,—					
		4o. Kantoren van de ontvangers:							
		Aruba:							
		1 hoofdcommies ontvanger	f 6 900,—			6 900,—			
		1 commies	5 400,—			8 025,—			
		2 adjunct-commmiezen	8 100,—			5 340,—			
		2 klerken	4 176,—			1 224,—			
		2 schrijvers	2 256,—			1 200,—			
		1 deurwaarder	1 440,—						
		1 bode	1 200,—						
				29 472,—					
		Bonaire:							
		1 adjunct-commies, ontvanger-chef postkantoor	f 4 200,—			3 900,—			
		1 klerk	2 374,—			2 220,—			
				6 574,—					
		St. Martin:							
		1 klerk, ontvanger-chef postkantoor	f 1 956,—			1 758,—			
		1 schrijver	1 140,—			1 056,—			
				3 096,—					
		St. Eustatius:							
		1 adjunct-commies, ontvanger-chef postkantoor	f 4 250,—			5 100,—			
		1 klerk	1 560,—			2 330,—			
		1 schrijver	1 140,—			1 140,—			
				6 950,—					
		Saba:							
		1 commies, ontvanger-chef postkantoor	f 5 350,—			5 575,—			
		1 klerk	1 582,—			2 424,—			
		1 schrijver	1 140,—						
				8 072,—					
				f 126 839,—			109 741,—	105 962,—	
	b.	kassierstoelagen aan:							
		1 commies ten kantore van den koloniaal-ontvanger	f 480,—			480,—			
		1 kassier ten kantore van den ontvanger der invoerrechten en accijnzen	480,—			480,—			
		1 ambtenaar ten kantore van den koloniaal-ontvanger	150,—			150,—			

Nummers der artikelen.	Onderleelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD voor 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		1 ontvanger op Aruba	f	1 440,—		f 1 440,—			(52) Gedurende 1935 moest slechts aan 1 klerk standplaatstoelage worden uitbetaald.
		1 kassier ten kantore van den ontvanger op Aruba		480,—		480,—			
		4 ontvangers op Bonaire, St. Martin, St. Eustatius en Saba		1 920,—		1 920,—			
			f	4 950,—		f 4 950,—	f 4 950,—		(53) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 62.
	c.	standplaatstoelage van 1 klerk op Aruba			720,—	1 440,—	2 160,—	(52) 720,—	
	d.	vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen aan den ontvanger op Bonaire			400,—	400,—	800,—	152,—	(54) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 63.
					f 132 909,—	**118 396**,—			
62		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren van den buitendienst der belastingen: (53)							(55) Voor 1936 is krediet toegestaan voor betaling van 2 brievenbestellers op Aruba, n. l. 1 voor Oranjestad en 1 voor St. Nicolaas. Gebleken is, dat voor den bestellingsdienst te Oranjestad de aanstelling van een hulpbrievenbesteller noodzakelijk was, terwijl verwacht wordt, dat voor St. Nicolaas met een hulpbrievenbesteller zal kunnen worden volstaan.
		Curaçao:							
		1 verificateur	f	4 372,—		4 320,—			
		3 kommiezen-entreposeur		10 956,—		7 116,—			
		2 kommiezen-entreposeur		7 644,—		7 428,—			
		6 hoofdkommiezen		18 320,—		17 811,—			
		13 assistenten		34 320,—		34 320,—			
		17 kommiezen 1e klasse		29 053,—		26 544,—			
		33 kommiezen 2e klasse		41 066,—		36 820,—			
					f 145 731,—				
		Aruba:							
		1 kommies-verificateur	f	3 937,—		3 684,—			
		1 kommies-entreposeur		2 820,—		2 820,—			
		2 hoofdkommiezen		5 631,—		6 019,—			
		7 assistenten		18 480,—		18 480,—			
		6 kommiezen 1e klasse		10 416,—		11 172,—			
		22 kommiezen 2e klasse		30 058,—		22 858,—			
					71 342,—				
		Bonaire:							
		1 kommies 1e klasse	f	1 596,—		2 280,—			
		4 kommiezen 2e klasse		5 856,—		6 984,—			
					7 452,—				
		St. Martin:							
		1 kommies 1e klasse	f	2 280,—		2 175,—			
		1 kommies 2e klasse		1 704,—		1 693,—			
					3 984,—				
		Saba:							
		1 kommies 2e klasse			1 152,—	1 140,—			
					229 661,—	**213 664**,—	196 242,—	179 335,—	
63		Vergoeding aan de kommiezen bij de invordering van het in- en uitvoerrecht en het accijnsrecht voor dienstverrichtingen buiten den gewonen diensttijd:							
		Curaçao	f	60 000,—		60 000,—			
		Aruba		40 000,—		40 000,—			
		Bonaire		1 000,—		1 000,—			
		St. Martin		700,—		700,—			
		St. Eustatius		100,—		100,—			
		Saba		100,—		100,—			
					101 900,—	**101 900**,—	121 900,—	(54) 169 629,—	
64		Gerechtelijke vervolgingskosten, papier voor zegels, verlichting, schoonmaak van lokalen, kleeding voor de kommiezen, reis- en teerkosten van den inspecteur der belastingen en andere uitgaven (alle eilanden)			**20 000**,— V	**20 000**,—			
		Posterij, Landsradio- en -telefoondienst.							
		1o. Posterij:							
65		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den postdirecteur en de ambtenaren en beambten van de posterij:							
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon:							
		Curaçao:							
		1 postdirecteur	f	7 812,— V		7 812,—			
		1 commies		5 400,—		5 225,—			
		3 adjunct-commiezen		12 425,—		11 700,—			
		4 klerken		6 658,—		3 648,—			
		5 schrijvers		6 732,—		7 824,—			
		15 brievenbestellers		29 544,—		29 096,—			
		1 hulpbrievenbesteller		852,—		852,—			
					f 69 423,—				
		Aruba:							
		1 commies, chef van het postkantoor	f	5 050,—		4 800,—			
		1 adjunct-commies		4 375,—		4 025,—			
		5 schrijvers		5 508,—		5 268,—			
		1 brievenbesteller (55)		1 666,—		2 880,—			
		2 hulpbrievenbestellers (55)		1 704,—					
					18 303,—				
		Saba:							
		2 postbeambten			600,—	600,—			
					f 88 326,—		80 366,—	70 061,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
	b.	toelagen van de ambtenaren, beambten en brievenbestellers op Curaçao en Aruba :								
		Curaçao :								
		9 ambtenaren en beambten	f	4 320,—			f 4 320,—			
		16 brievenbestellers		5 760,—			5 760,—			
					f 10 080,—					
		Aruba : (56)								
		den chef van het postkantoor	f	600,—			2 520,—			(56) Het is gebleken, dat de functiën van ontvanger en chef van het postkantoor op Aruba niet langer door één persoon kunnen worden waargenomen, weshalve overgegaan is tot benoeming van den aldaar werkzaam zijnden commies tot chef van het postkantoor. Het komt billijk voor hem eene hoogere vergoeding toe te kennen dan hij als ambtenaar ten postkantore genoot.
		6 ambtenaren en beambten		2 160,—						Bij P. B. 1935 No. 33 is de bezoldiging van de brievenbestellers op Aruba gelijk gesteld met die op Curaçao, om welke reden ook aan hen de toelage wegens extra-werkzaamheden moet worden toegekend.
		3 brievenbestellers		1 080,—						
					3 840,—					
					f 13 920,—		f 11 040,—	f 11 368,—		(57) De transitrechten en het vervoer van brievenmalen zijn verschuldigd krachtens het Algemeen Postverdrag en aangegane overeenkomsten. Naar schatting zal over 1937 voor dit doel een bedrag van f 45.000.— verschuldigd zijn.
						f 102 246,—	**96 330,—**			
66		Transitrechten, vervoer van brievenmalen, betalingen aan het internationaal kantoor der algemeene postvereeniging en aan dat der telegraafvereeniging te Bern en andere uitgaven :								
	a.	transitrechten en vervoer van brievenmalen (alle eilanden) (57)			f 45 000,— V		30 000,—	30 000,—	(57) 35 614,—	(58) Het aantal bedieningstafels moet in verband met de uitbreiding van het telefoonnet met een worden vermeerderd, voor de bediening waarvan een uitbreiding van het personeel met 2 telefonisten noodzakelijk is.
	b.	betalingen aan het internationaal kantoor der algemeene postvereeniging en aan dat der telegraafvereeniging te Bern (alle eilanden)			f 1 200,— V		1 200,—	1 200,—	1 200,—	(59) Het bedrag ad f 98.464.— moet verminderd worden met het salaris van den directeur benevens een bedrag van f 1.696.— welke bedragen verdeeld moeten worden over alle eilanden. Het restant is bestemd voor Curaçao.
	c.	benoodigdheden voor en verlichting van de postkantoren, tijdelijk hulpbestellersloon, kleeding voor brievenbestellers, afhalen en bezorgen van brievenmalen en andere uitgaven :								
		Curaçao	f	17 000,—			19 000,—			(60) Toegestaan voor „1 hulpmonteur". In verband met de plaatsing van 1 monteur op Aruba wordt dit krediet niet meer geraamd.
		Aruba		5 000,—			5 000,—			
		Bonaire		150,—			150,—			
		St. Martin		300,—			300,—			
		St. Eustatius		400,—			400,—			
		Saba		800,—			600,—			
					23 650,—			21 450,—	20 637,—	
						69 850,—	**56 650,—**			
67		Benoodigdheden voor de postspaarbank (alie eilanden)				**1 000,— V**	**1 000,—**	1 000,—	963,—	
		2o. Landsradio- en -telefoondienst.								
68		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den landsradio- en -telefoondienst, de ambtenaren en het overige personeel :								
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon :								
		Curaçao :								
		1 directeur	f	8 616,—			8 616,—			
		1 hoofd van den post		5 580,—			5 580,—			
		1 chef monteur		5 580,—			5 580,—			
		1 monteur		4 308,—			4 020,—			
		12 seiners		45 724,—			44 840,—			
		3 hulpseiners		5 112,—			5 112,—			
		1 schrijver		1 200,—			1 140,—			
		3 hulpmonteurs		7 944,—			7 728,—			
		5 telegrambestellers		4 500,—			4 500,—			
		11 telefonisten (58)		9 900,—			8 100,—			
					f 98 464,— (59)					
		Aruba :								
		1 hoofd van den post	f	4 308,—			4 308,—			
		1 monteur		4 308,—			4 260,—			
		3 seiners		12 236,—			(60) 2 700,—			
		1 schrijver		972,—			12 156,—			
		3 telegrambestellers		2 160,—			852,—			
		6 telefonisten		5 400,—			2 160,—			
					29 384,—		5 400,—			
		Bonaire :								
		1 hoofd van den post	f	3 780,—			3 660,—			
		1 telegrambesteller		600,—			600,—			
					4 380,—					
		St. Martin :								
		1 hoofd van den post	f	4 308,—			4 308,—			
		1 motordrijver		1 680,—			1 440,—			
		1 telegrambesteller		365,—			366,—			
					6 353,—					
		St. Eustatius :								
		1 hulpseiner			300,—		300,—			
		Saba :								
		1 hulpseiner			300,—		300,—			
					f 139 181,—			131 537,—	124 138,—	
	b.	toelagen van 3 hoofden van posten en den seiner werkzaam op Groot Kwartier :								
		Groot Kwartier, Curaçao	f	480,—			480,—			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd over 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		Aruba		480,—		480,—			
		Bonaire		480,—		480,—			
		St. Martin		480,—		480,—			
				1 920,—					
	c.	toelage aan het hoofd van den post op Aruba voor toezicht op den telefoondienst		480,—		480,—	480,—	480,—	
	d.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van:							
		den directeur	f 600,— V			720,—			
		den chef-monteur	900,—			1 092,—			
		het hoofd van den post op Aruba	600,—			360,—			
				2 100,—					
					f 143 681,—	142 598,—	2 172,—	2 077,—	(65) Toegestaan voor „Leggen van een voedingkabel in de Breedestraat, Overzijde, naar Plantersrust."
69		Bedrijfs- en onderhoudskosten van de Landsradioposten:							
		Curaçao (61)		(62) f 45 000,—		50 000,—			(66) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 73.
		Aruba		5 000,—		5 000,—			
		Bonaire		1 000,—		1 000,—			(67) Toegestaan voor „Telefoonabonnementen."
		St. Martin		2 000,—		2 500,—			
		St. Eustatius		750,—		750,—			(68) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		Saba		750,—		750,—			
					54 500,—	**60 000,—**	60 000,—	59 770,—	(69) Aangezien het in de bedoeling ligt een nieuwe brug te bouwen, wordt hierbij een krediet aangevraagd voor het verrichten van slechts de hoogst noodige herstellingen aan de bestaande.
70		Reis- en teerkosten van het personeel bij den Landsradio- en -telefoondienst			1 500,— V	(63)	2 500,—	2 500,—	
						1 500,—	1 500,—	1 764,—	
71		Betalingen aan de telegraafkabelmaatschappij en aan radiomaatschappijen voor doorzending van radiotelegrammen (alle eilanden)			15 000,— V				(70) Wegens groote reparaties aan de brug overschreden.
						15 000,—	15 000,—	15 468,—	
72		Bedrijfs- en onderhoudskosten van de Landstelefoon:							(71) Toegestaan voor „Electrificatie van de brugklokken en aanbrengen van Neon-stopsignalen." Dit krediet is ongebruikt gebleven aangezien door verschillende omstandigheden de bestelling niet kon worden gedaan.
		Curaçao (64)		f 25 000,—		30 000,—			
		Aruba		7 500,—		7 500,—			
		Bonaire		400,—					
					32 900,—	**37 500,—**	37 500,—	36 636,—	(72) De raming is gebracht in overeenstemming met de suppletoire begrooting voor 1936.
							(65) 9 825,—	9 819,—	
73		Uitbreiding van het telefoonnet tot Suikertuintje (66)			15 000,—	(67) 18 500,—	(67) 18 500,—	(68) 15 890,—	(73) Toegestaan voor „1 loods voor Fuikbaai".
		Koningin Emmabrug.							
74		Loon van het personeel:							(74) Hooger geraamd wegens het grooter aantal loodsen en de toegenomen nachtelijke scheepvaart.
		1 opzichter		f 3 650,—		3 650,—			
		3 machinisten		4 107,—		4 107,—			
					7 757,—	**7 757,—**	7 757,—	7 848,—	
75		Bedrijfs- en onderhoudskosten (69)			15 000,—	**23 000,—**	23 000,—	(70) 24 868,—	
							(71) 5 000,—		
		Haven- en loodswezen.							
76		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den havenmeester, de ambtenaren en de beambten, alsmede andere uitgaven:							
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon: (72)							
		Curaçao:							
		1 havenmeester	f 9 720,— V			9 720,—			
		1 onderhavenmeester en loods	7 560,—			7 560,—			
		11 loodsen	62 100,—			63 725,—			
		2 hulploodsen	5 780,—						
		1 chef havenbeambte	2 784,—			(73) 420,—			
		4 havenbeambten	7 536,—			2 575,—			
				f 95 480,—		6 938,—			
		Aruba:							
		2 havenmeesters en loodsen:							
		1 te Paardenbaai	f 4 308,—			6 000,—			
		1 te St. Nicolaasbaai	6 000,—			6 000,—			
		2 loodsen te St. Nicolaasbaai	11 100,—			10 500,—			
		1 loods te Druif	1 200,—			1 200,—			
				22 608,—					
		Bonaire:							
		1 havenbeambte te Kralendijk	f 180,—			180,—			
		1 havenbeambte ter Lage Westkust	300,—			300,—			
				480,—					
		St. Martin:							
		1 havenbeambte		300,—		300,—			
					f 118 868,—		109 643,—	104 453,—	
	b.	vergoeding aan de loodsen voor het in- en uitloodsen van schepen tusschen zonsondergang en -opgang en op Zon- en feestdagen: (74)							
		Curaçao		f 17 000,—		15 000,—			
		Aruba		5 000,—		4 000,—			
					22 000,—		18 000,—	18 037,—	
	c.	toelagen aan 2 loodsen te St. Nicolaasbaai wegens gemis aan een ambtswoning			1 800,—	1 800,—	1 460,—	1 478,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
	d.	andere uitgaven :								
		Bonaire (Lage Westkust)	f	180,—			f 180,—			(75) Hooger geraamd in verband met de invoering van een 9 urigen in plaats van 12 urigen werkdag voor de matrozen.
		St. Martin		400,—			400,—			
		St. Eustatius		300,—			300,—			(76) Naar de behoefte minder uitgegeven ; aan de hand hiervan lager geraamd.
		Saba		200,—			200,—			
					f 1 080,—			f 1 080,—	f 773,—	
77		Loon van de bemanning van de gouvernementsbooten onder beheer van het haven- en loodswezen, huur van een woning, onderhoud en verlichting van kantoren en andere uitgaven :				f 143 748,—	137 298,—			(77) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 79.
	a.	loon :								(78) Van dit bedrag is na aftrek van f 35.000,— (Zie Memorie van Toelichting) het restant bestemd voor Curaçao, Aruba en Bonaire in de verhouding 9 : 3 : 1.
		Curaçao (75)	f	52 100,—			48 000,—			
		Aruba		16 500,—			16 500,—			
		Bonaire, ter uitvoering van de loods- en quarantainediensten te Kralendijk		900,—			900,—			(79) Naar behoefte minder uitgegeven.
					f 69 500,—			65 400,—	65 120,—	
	b.	huur van een woning voor den loods te Caracasbaai			600,—		600,—	600,—	600,—	(80) Hooger geraamd voor aanvulling van het reservematerieel, dat gebruikt is voor den bouw van het licht op Indiaanskop, St. Nicolaas.
	c.	onderhoud en verlichting van kantoren en andere uitgaven :								
		Curaçao	f	3 000,—			3 000,—			
		Aruba		500,—			500,—			
					3 500,—			3 000,—	2 665,—	
						73 600,—	69 500,—			
78		Onderhoud, herstelling en bedrijf van de booten onder beheer van het haven- en loodswezen :								
		Curaçao			f 36 000,—		38 000,—			
		Aruba			13 000,—		13 000,—			
		Bonaire			500,—		500,—			
						49 500,—	51 500,—	54 500,—	(76) 45 694,—	
79		Aanschaffing van booten en reservedeelen (77)				(78) 55 000,—	21 000,—	21 000,—	(79) 19 106,—	
80		Aandeel uit te keeren aan de Mijnmaatschappij Curaçao gelijk aan de helft van het ontvangen loodsgeld voor het in- en uitloodsen van schepen aan de Fuikbaai				2 000,—	2 000,—	2 000,—	1 942,—	
		Seinwezen.								
81		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel				10 500,—	10 500,—	10 500,—	9 445,—	
82		Andere uitgaven:								
		Curaçao			f 1 500,—		1 500,—			
		Saba			150,—		150,—			
						1 650,—	1 650,—	1 350,—	1 383,—	
		Kustverlichting.								
83		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en reis- en teerkosten van het personeel :								
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon								
		1 technisch ambtenaar			f 5 700,—**V**		5 575,—			
		6 vuurtorenwachters :								
		1 op Klein Curaçao		f 1 731,—			1 920,—			
		2 op Aruba .								
		1 te Noordwestpunt	f	1 500,—			1 500,—			
		1 te Cerro Colorado		1 500,—			1 500,—			
				3 000,—						
		3 op Bonaire :								
		1 te Boca Spelonk	f	1 200,—			1 200,—			
		1 te Noordwestpunt		1 200,—			1 200,—			
		1 ter Lage Westkust		540,—			300,—			
				2 940,—						
					7 671,—					
		5 hulpvuurtorenwachters :								
		1 op Klein Curaçao	f	1 200,—			1 200,—			
		1 op Aruba (Noordwestpunt)		1 200,—			1 200,—			
		3 op Bonaire :								
		1 te Boca Spelonk	f	1 080,—			1 080,—			
		1 te Noordwestpunt		1 080,—			1 080,—			
		1 ter Lage Westkust		1 080,—			1 080,—			
				3 240,—						
					5 640,—					
		1 bediende op Klein Curaçao			840,—		840,—			
		1 lichtwachter op Fort Amsterdam op St. Martin			312,—		240,—			
					f 20 163,—			19 830,—	19 245,—	
	b.	reis- en teerkosten van den technisch ambtenaar			800,—**V**		500,—	500,—	721,—	
						20 963,—	20 415,—			
84		Benoodigdheden voor haven- en kustverlichting en andere uitgaven :								
		Curaçao			f 4 500,—		4 500,—			
		Klein Curaçao			1 200,—		1 200,—			
					f 5 700,—					
		Aruba (80)			5 500,—		3 000,—			
		Bonaire			2 500,—		2 500,—			
		St. Martin			200,—		200,—			
						13 900,—	11 400,—	11 400,—	9 833,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				GERAAMD voor 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		Weerkundige dienst.								
85		Loon van 3 waarnemers:								(81) Dit krediet is als volgt samengesteld:
		St. Martin	f	240,—			240,—			Curaçao:
		St. Eustatius		120,—			120,—			
		Saba		120,—			120,—			*Distillatie-inrichtingen*:
					f	**480,—**	**480,—**	f 480,—	f 480,—	
86		Andere uitgaven				**750,—V**	**750,—**	750,—	87,—	Stook- en smeerolie f 6 000,—
		Watervoorzieningsdienst.								Electrische energie 1 000,—
87		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den landswatervoorzieningsdienst, de ambtenaren en het overige personeel:								Onderhoudskosten en aanschaffing onderdeelen 4 000,—
										Schoonmaken verdampers 500,—
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon:								Transport stookolie en onderhoud lichters 1 000,—
		Curaçao:								Onvoorziene uitgaven 500,—
		1 directeur	f	8 616,—**V1**			8 616,—			f 13 000,—
		1 technisch ambtenaar		6 396,—**V1**			6 396,—			*Pompstations*:
		1 commies		6 000,—			6 000,—			
		4 beambten, tevens meteropnemers		5 812,—			5 400,—			Brandstoffen en smeerolie voor motoren f 12 000,—
		1 meterhersteller		1 860,—			1 250,—			Onderhoudskosten en aanschaffing van onderdeelen van motoren en windmolens 5 000,—
		2 pijpfitters		7 200,—			7 800,—			Onderhoudskosten zuiveringsstation Groot Kwartier 2 000,—
		2 hulpfitters		2 600,—			2 400,—			Onderhoud afrastering en gebouwen 2 000,—
		1 chauffeur		1 000,—			2 000,—			21 000,—
		3 daglooners		2 250,—			2 250,—			*Distributiekosten*:
					f	41 734,—				
		Distillatie-inrichtingen:								Onderhoud van reservoirs, buisleidingen en openbreken en herstellen van straten f 8 000,—
		1 machinist	f	4 740,—			4 680,—			Aanschaffing materialen voor buisleidingen, enz... 5 000,—
		3 stokers		3 600,—			3 630,—			Algemeene kosten 3 000,—
		3 verdampersbedienden		3 600,—			3 600,—			16 000,—
		1 olieman		1 000,—			1 000,—			f 50 000,—
		1 oliepompman		1 000,—			1 000,—			
		2 daglooners		1 800,—			1 800,—			Aruba:
						15 740,—				
		Pompstations:								*Distillatie-inrichting*:
		5 wachters	f	7 000,—			7 000,—			
		1 wachter-molenhersteller		1 800,—			1 800,—			Stook- en smeerolie f 20 000,—
		3 helpers		2 000,—			2 000,—			Onderhoudskosten en aanschaffing van onderdeelen 4 000,—
						10 800,—				Schoonmaken verdampers... 1 000,—
					f	68 274,—				f 25 000,—
		Aruba:								
		1 adjunct-commies-administrateur	f	4 200,—			4 200,—			*Distributiekosten*:
		1 beambte, tevens meteropnemer		1 464,—			900,—			
		1 pijpfitter		3 900,—			4 000,—			Onderhoud van reservoirs, buisleidingen, openbreken en herstellen van straten, enz f 1 500,—
		2 chauffeurs-hulpfitters		2 500,—			2 000,—			Algemeene kosten en aanschaffing materialen voor buisleidingen, enz 3 000,—
						12 064,—				4 500,—
		Distillatie-inrichting:								f 29 500,—
		1 machinist	f	4 440,—			4 440,—			
		3 stokers		4 500,—			4 500,—			f 79 500,—
		3 verdampersbedienden		4 500,—			4 500,—			
		1 olieman		1 000,—			750,—			
		1 daglooner		1 000,—			750,—			
						15 440,—				
						27 504,—				
					f	95 778,—	94 212,—	83 233,—		
	b.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van:								
		Curaçao:								
		den directeur	f	700,—			1 080,—			
		den technisch ambtenaar		800,—			720,—			
					f	1 500,—				
		Aruba:								
		den administrateur		600,—						
						2 100,—				
						97 878,—	1 800,—	1 182,—		(82) Tengevolge van de uitbreiding van den waterdistributie op Aruba tot St. Nicolaas moest aldaar aan bedrijfs- en onderhoudskosten meer worden uitgegeven dan waarop bij de raming was gerekend.
							96 432,—			
88		Bedrijfs- en onderhoudskosten: (81)					51 000,—			
		Curaçao	f	50 000,—			24 000,—			
		Aruba		29 500,—			**75 000,—**	77 000,—	(82) 86 368,—	
						79 500,—				
89		Onderhoud en aanleg van dammen op Curaçao				**10 000,—**	**10 000,—**	10 000,—	9 168,—	
90		Onderhoud en verbetering van putten in de buitendistricten van Curaçao				**5 000,—**	**5 000,—**	5 000,—	5 488,—	
91		Onderhoud en verbetering van putten en aanleg en onderhoud van dammen op de eilanden buiten Curaçao:								
		Aruba	f	5 000,—			5 000,—			
		Bonaire		3 000,—			3 000,—			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD over 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		St. Martin	f	2 000,—		2 000,—			
		St. Eustatius		1 000,—		1 000,—			(83) Toegestaan voor „1 klerk".
					f 11 000,—	**11 000,—**	f 9 000,—	f 9 330,—	(84) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		Curaçaosche Bank.							
92		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van het personeel:							(85) Geraamd in overeenstemming met de bij suppletoire begrooting voor 1936 aangevraagde kredieten.
		1 secretaris	f	4 800,—		4 800,—			
		1 kassier		2 400,—					(86) Naar de behoefte meer uitgegeven.
						(83) 2 198,—			
		3 schrijvers		3 582,—		2 136,—			(87) Toegestaan voor „Pensioenen van burgerlijke landsdienaren". Zie verder Memorie van Toelichting bij artikel 106.
		1 bode		1 284,—		900,—			
					12 066,—V	**10 034,—**	9 696,—	10 636,—	
93		Benoodigdheden en andere uitgaven			**5 000,—V**	**5 000,—**	5 000,—	(84) 3 667,—	(88) Toegestaan voor „Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren." Zie verder Memorie van Toelichting bij artikel 106.
		Kamers van Koophandel en Nijverheid.							
94		Loon van het personeel:							(89) Het totaal bedrag der toegekende onderstanden bedraagt volgens den ter Griffie van den Raad ter inzage van de leden nedergelegden staat A f 19.654,—. De raming is 10% hooger gesteld met het oog op eventueel nog te verleenen onderstanden.
		Curaçao: (85)							
		1 secretaris	f	4 200,—		300,—			
		1 bode en toeristengids		900,—					
					f 5 100,—				
		Aruba:							(90) Dit krediet is belangrijk overschreden, aangezien in 1935 de overtochtskosten naar Nederland en terug van een ambtenaar en diens gezin, die niet als uitgezonden kon worden beschouwd, doch aan wien uit billijkheidsoverwegingen vrijen overtocht heen en terug moest worden verleend, ten laste hiervan zijn verantwoord. Verder is mede ten laste van dit krediet verantwoord het bedrag van f 5.000,— bedoeld aan het slot van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag betreffende de begrooting voor het dienstjaar 1936 (Gedrukte stukken Zittingsjaar 1934—1935-40 No. 11).
		1 secretaris		300,—		300,—			
					5 400,—	**600,—**	600,—	600,—	
95		Andere uitgaven:							
		Curaçao (85)	f	8 100,—		1 900,—			
		Aruba		300,—		300,—			
					8 400,—	**2 200,—**	2 200,—	(86) 3 246,—	
		Wachtgelden, onderstanden, gunstgaven, uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, toelagen en kindertoeslag.							
96		Wachtgelden (alle eilanden)			*Memorie*	(87) **286 451,—**	(87) 282 815,—	288 269,—	(91) De raming voor 1935 was, zooals blijkt uit het over 1934 betaalde bedrag te laag terwijl verder in verband met personeelsuitbreiding ook het bedrag der raming voor 1936 werd overschreden. Voor 1937 wordt een bedrag, gelijk aan de uitgaven over 1935 vermeerderd met ongeveer 10% aangevraagd, waardoor overschrijding waarschijnlijk zal kunnen worden voorkomen.
97		Onderstanden (alle eilanden) (89)			21 619,—V	(88) **105 294,—**	(88) 97 004,—	101 078,—	
98		Gunstgaven en onverplichte betalingen (alle eilanden)			1 000,—V	*Memorie*	1 872,—		
99		Waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven (alle eilanden)			5 000,—V	**21 430,—**	19 264,—	23 079,—	
100		Toelagen aan gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Curaçao van een landsbetrekking (alle eilanden)			653,—V	**1 000,—**	1 000,—	(90) 10 096,—	(92) Op dit artikel is in totaal f 26.766— uitgegeven, zoodat het artikel een overschot van 25.234,— aanwijst. Gedurende 1935 zijn minder ambtenaren en werklieden uit- en teruggezonden dan waarop bij de raming gerekend was. Onderdeel d is ongebruikt gebleven, aangezien geen getacheerde ambtenaren zijn gerepatrieerd; op de overige onderdeelen is naar de behoefte meer of minder uitgegeven. De raming voor 1937 is meer in overeenstemming gebracht met de over 1935 gedane uitgaven.
101		Toelagen aan weduwen van broeders in de orde van den Nederlandschen Leeuw (alle eilanden)			200,—V	**325,—**	325,—	538,—	
102		Toelagen wegens gemis aan inkomsten en kindertoeslag (alle eilanden):				**200,—**	200,—	200,—	
	a.	toelagen wegens gemis aan inkomsten	f	1 000,—					(93) Naar de behoefte minder uitgegeven; aan de hand hiervan lager geraamd.
	b	kindertoeslag (91)		78 500,—		1 800,—	5 000,—	998,—	
					79 500,—V	65 000,—	50 000,—	(91) 71 201,—	
		Overtochts-, vervoer- en verplaatsingskosten.				**66 800,—**			
103		Uit- en terugzending van ambtenaren en werklieden, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren en hunne gezinnen, terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten, uitzendingspremiën van uit Nederland gedetacheerde ambtenaren, tegemoetkoming in de kosten van verplaatsing en andere uitgaven (alle eilanden): (92)							
	a.	uit- en terugzending van ambtenaren en werklieden	f	10 000,—		15 000,—	15 000,—	4 873,—	
	b.	overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren		15 000,—		18 000,—	18 000,—	12 009,—	
	c.	terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten		4 000,—		4 000,—	4 000,—	2 029,—	
	d.	uitzendingspremiën van uit Nederland gedetacheerde ambtenaren		10 000,—		10 000,—	10 000,—		
	e.	tegemoetkoming in de kosten van verplaatsing		7 000,—		4 000,—	4 000,—	6 625,—	
	f.	andere uitgaven		1 000,—		1 000,—	1 000,—	1 230,—	
					47 000,—V	**52 000,—**			
104		Uitlevering en uitzetting, overbrenging van veroordeelden naar Nederland, terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, afkomstig van Curaçao en onderhoud, kleeding, enz. van die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugkeer naar Curaçao wachten (alle eilanden) (93)			5 000,—V	**8 500,—**	8 500,—	(93) 3 201,—	
105		Vervoer van personen en goederen tusschen de eilanden onderling (alle eilanden)			72 000,—V	**72 000,—**	72 000,—	72 656,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD voor 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		Algemeene kosten.							
106		Uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds van het bedrag der over het jaar 1937 uit te betalen pensioenen (alle eilanden) (94)			f 447 631,—V				(94) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 106.
107		Extra-uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds (alle eilanden) (95)			500 000,—V				(95) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 107.
108		Grondbelasting op landseigendommen, welke niet bestemd zijn voor den openbaren dienst (alle eilanden)			15 000,—V	(96) 25 000,—	f (96) 25 000,— (97) 350 000,—	f 25 000,— 331 300,—	(96) Toegestaan voor „Reserveering voor afbetaling van hoofdsom en rente aan de erfgenamen van A. L. de Lannoy en A. A. Ribbius terzake van de onteigening van de plantages Rio Canario en Suffisant."
109		Kosten van brandverzekering van landseigendommen (99)			3 000,—	15 000,—	10 000,—	(98) 11 817,—	(97) Toegestaan voor „Uitbetaling van hoofdsom en rente aan de erfgenamen van A. L. de Lannoy en A. A. Ribbius terzake van de onteigening van de plantages Rio Canario en Suffisant."
						(99) 1154 406,— (1) 20 000,— (2) 20 000,—	(100) 600 000,—	600 000,—	(98) Naar de behoefte meer uitgegeven.
110		Terugbetaling van de begrootingstekorten over de dienstjaren 1896 en 1897 (alle eilanden) (103)			280 533,—V				(99) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 109.
111		Renteloos voorschot aan de Stichting „St. Thomas-college" voor uitbreiding van het St. Vincentiusgesticht (Scherpenheuvel) (104)			50 000,—V				(100) Toegestaan voor „Rente en aflossing van opgenomen kasgelden."
112		Verzending van baar geld (alle eilanden)			1 000,—V	1 000,—	1 000,—		(101) Toegestaan voor „Renteloos voorschot aan het St. Rose Hospitaal op St. Martin."
						(5) 100 000,—	(105) 90 000,—	(106) 120 591,—	(102) Toegestaan voor „Voorschot aan de Afdeeling Volkshuisvesting van den Curaçaoschen Roomsch Katholieken Volksbond."
113		Kantoorbehoeften (alle eilanden) (107)			15 000,—V	12 000,—	12 000,—	(107) 14 193,—	(103) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 110.
114		Bindloon (alle eilanden)			2 000,—V	1 500,—	1 500,—	2 032,—	(104) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 111.
115		Telefoonabonnementen: (7)							(105) Toegestaan voor „Gelden te reserveeren voor een pensioenfonds." In verband met de oprichting in 1936 van het pensioenfonds wordt deze post niet meer geraamd.
		Curaçao	f 9 000,—						
		Aruba	2 200,—						
					11 200,—				
					f 3 214 060,—	3 510 379,—	f 3 203 571,—	f 3 204 489,—	
		Vde AFDEELING.							
		Openbare Werken.							
		Ambtenaren en beambten.							
116		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loon van den directeur van openbare werken en van de ambtenaren en het overige personeel:							(106) De kortingen op de inkomsten van ambtenaren en gepensionneerden wegens pensioen hebben over het jaar 1935 f 120.591,— bedragen, welk bedrag bestemd is tot vorming van een pensioenfonds.
	a.	personeel in vasten dienst:							
		Curaçao:							(107) In verband met de toename der werkzaamheden op alle kantoren was overschrijding onvermijdelijk; aan de hand hiervan is de raming voor 1937 hooger gesteld.
		1 directeur	f 10 800,—V			10 800,—			
		1 commies	4 975,—V			4 800,—			(108) In verband met de meer uitgebreide werkzaamheden is het noodig gebleken het aantal schrijvers met een te vergrooten. Verder zijn de werkzaamheden aan de werkplaatsen blijvend van zoodanigen aard, dat zij de aanstelling van een assistent van het hoofd noodzakelijk maken.
		1 adjunct-commies	4 225,—V			4 200,—			
		4 schrijvers (108)	4 716,—			3 276,—			
		1 technisch ambtenaar voor wegen en bouwwerken	6 396,—			6 396,—			
		1 technisch ambtenaar voor gebouwen	6 000,—			5 850,—			
		1 technisch ambtenaar voor bouw- en woningtoezicht, rooiwezen en reinigingsdienst	6 396,—			6 396,—			
		1 technisch ambtenaar bij het stoomwezen	6 396.—V1			6 396,—			
		1 technisch ambtenaar, hoofd der werkplaatsen	6 396,—V			6 396,—			
		1 assistent van het hoofd der werkplaatsen (108)	4 000,—						
		1 magazijnmeester	2 280,—V			2 265,—			
				f 62 580,—					
		Aruba:							
		1 technisch ambtenaar	f 6 396,—			6 396,—			
		1 schrijver	888.—			1 140,—			
				7 284,—					
				f 69 864,—			f 66 073,—	f 61 059,—	
	b.	personeel in tijdelijken dienst:							
		Curaçao:							
		2 leerling-teekenaars	f 3 200,—			3 200,—			
		2 magazijnknechten	2 000,—			2 000,—			
		3 wachters op Parera	3 825,—			3 825,—			
		1 wachter bij de Koningin Wilhelminabrug en het gasoline-pomphuisje op de de Ruyterkade	1 320,—			1 320,—			
		1 bode	950,—			950,—			
				f 11 295,—					
		Aruba:							
		1 werkbaas	f 2 400,—			2 400,—			
		1 leerling-teekenaar	1 600,—			1 600,—			
				4 000,—					
				15 295,—			13 495,—	13 727,—	
					f 85 159,—	79 606,—			
117		Reis- en teerkosten, onderhoud van dienstauto's en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen:							
	a.	reis- en teerkosten van den directeur en het overige personeel		1 000,—V		1 000,—	1 000,—	766,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD over 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
	b.	onderhoud van een dienstautobus		f 900,—		900,—	f 3 200,—	f 1 703,—	(109) De aangevraagde bedragen voor Curaçao en Aruba zijn respectievelijk f 3.000,— en 1.000,— hooger geraamd dan voor 1936 toegestaan wegens onderhoud van de vliegvelden en van de nieuw tot stand gebrachte landsgebouwen.
	c.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen:							
		Curaçao:							
		aan den directeur	f 800,—			900,—			
		aan 4 technische ambtenaren	3 900,—			3 732,—			
				f 4 700,—					(110) Te Bonaire is wegens bezuiniging een achterstand in het onderhoud der landsgebouwen ontstaan, zoodat op buitengewoon onderhoud is gerekend.
		Aruba:							
		aan een technisch ambtenaar		800,—		972,—			
				5 500,—			4 320,—	4 136,—	
					f 7 400,—	**7 504,—**			(111) Naar de behoefte minder uitgegeven.
118		Aankoop van materialen en teekenbenoodigdheden (alle eilanden)			**900,—V**	**500,—**	500,—	574,—	(112) Deze posten zijn hooger met het oog op de meubileering van het te bouwen doaunekantoor te Curaçao en met het doel om de in de nieuwe gouvernementskantoren te Aruba, St. Eustatius en Saba aanwezige meubelen naar behoefte aan te vullen.
		Landsgebouwen.							
119		Onderhoud, herstelling en verbetering van de Landsgebouwen en eigendommen, aankoop en onderhoud van meubelen, schoonhouden van kantoorlokalen, aankoop van water en andere uitgaven:							(113) Door uitbreiding van de landsdiensten meer uitgegeven; aan de hand hiervan hooger geraamd.
	a.	onderhoud en herstelling van de gebouwen en eigendommen:							
		Curaçao (109)	f 78 000,—			75 000,—			(114) Een groot gedeelte van het geasphalteerde wegennet is niet anders dan door plaatselijke herstelling onderhouden. In 1937 zal op verschillende wegen een nieuwe slijtlaag moeten worden aangebracht.
		Aruba (109)	20 000,—			19 000,—			
		Bonaire (110)	8 000,—			3 000,—			
		St. Martin	5 000,—			5 000,—			
		St. Eustatius	2 500,—			2 500,—			(115) Verhoogd met f 3000,— voor herstelling van den Marigotweg.
		Saba	2 500,—			2 500,—			
				f 116 000,—			112 000,—	(111) 104 126,—	(116) Naar de behoefte minder uitgegeven.
	b.	aankoop en onderhoud van meubelen voor de kantoren en logeergebouwen:							(117) Voor het vernieuwen van een lossteiger in de St. Annabaai aan het Brionplein en aanbrengen van een aanlegsteigertje aan de Handelskade is gerekend op een uitgave van f 4.000,— boven de normale onderhoudskosten.
		Curaçao (112)	4 500,—			3 000,—			
		Aruba (112)	2 000,—			1 000,—			
		Bonaire	250,—			250,—			
		St. Martin	300,—			300,—			
		St. Eustatius (112)	400,—			200,—			
		Saba (112)	500,—			300,—			(118) Naar de behoefte minder uitgegeven; aan de hand hiervan is het krediet bij artikel 124a aangevraagd. lager geraamd.
				7 950,—			4 950,—	4 327,—	
	c.	schoonhouden van kantoorlokalen en aanbrengen van water (alle eilanden)		4 000,—V		4 000,—	4 000,—	3 378,—	
	d.	aankoop van water uit de Landswaterleiding (113)		25 000,—VI		15 000,—	15 000,—	(113) 21 323,—	
	e.	andere uitgaven (alle eilanden)		2 000,—V		2 000,—	2 000,—	2 323,—	
					154 950,—	**133 050,—**			
		Straten en wegen.							
120		Onderhoud, herstelling en verbetering van straten en wegen:							
		Curaçao (114)		f 175 000,—		145 000,—			
		Aruba		40 000,—		40 000,—			
		Bonaire		9 000,—		9 000,—			
		St. Martin (115)		9 000,—		6 000,—			
		St. Eustatius		3 000,—		3 000,—			
		Saba		4 000,—		4 000,—			
					240 000,—	**207 000,—**	302 000,—	302 000,—	
121		Straten- en wegenverbetering te bestrijden uit de opbrengst van de motorrijtuig-rijwiel- en motorbootbelasting:							
		Curaçao		f 70 000,—		70 000,—			
		Aruba		25 000,—		25 000,—			
					95 000,—	**95 000,—**	95 000,—	(116) 86 085,—	
		Kaden en bruggen.							
122		Onderhoud en herstelling van kaden en landingsplaatsen, de Koningin Wilhelminabrug, de Rifbrug, de van Eyck van Voorthuyzenbrug en de hangbruggen over het Rifwater:							
		Curaçao (117)		f 10 000,—		6 000,—			
		Aruba		2 000,—		2 000,—			
		Bonaire		1 500,—		1 500,—			
		St. Martin		500,—		500,—			
		St. Eustatius		200,—		200,—			
		Saba		200,—		200,—			
					14 400,—	**10 400,—**	10 400,—	(118) 8 687,—	
		Baggerwerken en peilingen.							
123		Het op diepte houden of brengen van havens en baaien (alle eilanden)			**7 000,—V**	**7 000,—**	7 000,—	7 225,—	
		Vaartuigen.							
124		Onderhoud, herstelling en bedrijf van vaartuigen:							
	a.	onderhoud, herstelling en bedrijf van de motor- en sleepbooten van het departement van openbare werken (118)		f 5 000,—		7 000,—	7 000,—	(118) 5 565,—	
	b.	onderhoud en herstelling van de lichters en vlotten van het departement van openbare werken		3 000,—		3 000,—	3 000,—	3 597,—	
					8 000,—	**10 000,—**			

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.				GERAAMD voor 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		Meerboeien.								(118a) Naar de behoefte minder uitgegeven.
125		Onderhoud en herstelling van meerboeien:								(119) Wegens toenemende bebouwingen en uitbreiding stadsgrenzen hooger geraamd.
		Curaçao	f	2 300,—			2 300,—			
		Bonaire		700,—			700,—			
					f	3 000,—	**3 000,—**	f 3 000,—	f (118a) 1 677,—	
		Straatverlichting.								(120) Naar de behoefte minder uitgegeven.
126		Toelagen of loon van 4 lantaarnopstekers:								(121) Wegens steeds toenemende bebouwing en uitbreiding stadsgrenzen hooger geraamd.
		1 op Bonaire, tevens opsteker van het havenlicht en belast met het schoonhouden der landskantoren en het aanbrengen van drinkwater	f	300,—			300,—			
		1 op St. Eustatius		260,—			260,—			(122) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 133.
		2 op Saba:								
		1 te Bottom	f	260,—			260,—			
		1 te Windwardside		150,—			150,—			
				410,—						
						970,—	**970,—**	970,—	970,—	
127		Benoodigdheden en andere uitgaven:								
		Curaçao	f	37 000,—			37 600,—			
		Aruba (119)		27 500,—			23 000,—			
		Bonaire		1 600,—			1 300,—			
		St. Martin		1 300,—			1 300,—			
		St. Eustatius		600,—			600,—			
		Saba		600,—			600,—			
						68 600,—	**63 800,—**	59 500,—	(120) 54 289,—	
		Reinigingsdienst.								
128		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van de opzichters en onderopzichters:								
	a.	bezoldigingen of toelagen:								
		Curaçao:								
		2 opzichters	f	8 616,—			8 424,—			
		2 onderopzichters		2 700,—			2 700,—			
					f	11 316,—				
		Aruba:								
		1 onderopzichter		2 280,—			2 280,—			
					f	13 596,—		12 600,—	12 139,—	
	b.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen		2 100,—			1 944,—	1 728,—	1 970,—	
						15 696,—	**15 348,—**			
129		Aanschaffing van benoodigdheden, arbeidsloonen en andere uitgaven:								
	a.	aanschaffing van benoodigdheden:								
		Curaçao	f	3 500,—			3 500,—			
		Aruba		2 500,—			2 500,—			
					f	6 000,—		5 000,—	4 492,—	
	b.	arbeidsloonen en andere uitgaven:								
		Curaçao	f	70 000,—			70 000,—			
		Aruba (121)		20 000,—			15 000,—			
		Bonaire		1 500,—			1 500,—			
		St. Martin		1 500,—			1 500,—			
		St. Eustatius		2 000,—			2 000,—			
		Saba		2 000,—			2 000,—			
				97 000,—				91 500,—	92 201,—	
						103 000,—	**98 000,—**			
		Gouvernements werkplaatsen.								
130		Uitgaven voor de exploitatie van de gouvernements werkplaatsen welke worden verrekend met de werken en diensten, waarvoor werkzaamheden worden verricht				*Memorie*	*Memorie*	*Memorie*		
		Magazijn.								
131		Aankoop van materialen, die niet dadelijk, doch eerst later ten laste van bepaalde werken worden gebracht				*Memorie*	*Memorie*	*Memorie*		
		Algemeene kosten.								
132		Telefoonabonnementen: (7)								
		Curaçao	f	2 500,—						
		Aruba		200,—						
						2 700,—				
		Nieuwe werken.								
133		Nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen. (122)								
		Curaçao:								
	a.	bouw van een douanekantoor	f	55 000,—						
	b.	bouw van een ambtswoning voor den geneesheer-directeur van het krankzinnigengesticht te Groot Kwartier		15 300,—	**V**					
	c.	voltooiing van de verbouwing van het melaatschengesticht Zaquito		5 000,—	**V**					

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD over 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.
	d.	vernieuwing van de Koningin Emmabrug (eerste termijn)	150 000,—					
	e.	aanschaffing van materieel	12 000,—**V**					
				f 237 300,—				
		Aruba :						
	f.	bouw van een gouvernementsschool te St. Nicolaas		12 000,—				
		Bonaire :						
	g.	bouw van een wachthuisje voor den kommies der belastingen te Slagbaai		1 500,—				
		St. Martin :						
	h.	aanschaffing van een brandspuit		3 500,—				
					f **254 300,—**	(123) **215 300,—**	f (124) 357 750,—	f (124) 289 439,—
							(125) 34 000,—	34 008,—
					f 1 031 075,—	946 478,—	f 1 216 986,—	f 1 121 786,—
		VIde AFDEELING.						
		Openbare Gezondheidsdienst.						
		Ambtenaren, beambten en gezondheidscommissie.						
134		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, de ambtenaren en beambten, de gouvernements-geneeskundigen, de gouvernements-vroedvrouwen en den secretaris bij de gezondheidscommissie : (126)						
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon :						
		Curaçao :						
		1 directeur		f 10 800,—**V**		10 800,—		
		1 commies		5 425,—**V**				
		1 adjunct-commies		3 850,—**V**		6 900,—		
		1 bode		720,—**V**		720,—		
		5 gouvernements-geneeskundigen :						
		1 belast met den haven- en quarantainedienst	f 5 580,—			5 580,—		
		1 in het Oostelijk stadsdistrict	9 600,—			9 600,—		
		1 in het Westelijk stadsdistrict	9 600,—			9 600,—		
		2 in de buitendistricten	11 160,—			11 160,—		
			f 35 940,—					
		5 gouvernemenst-vroedvrouwen	16 680,—			13 080,—		
		1 buitengewoon gouvernements-geneeskundige belast met de bijzondere heelkundige hulp en hulp bij vrouwenziekte aan onvermogenden en ambtenaren die recht hebben op vrije geneeskundige behandeling	3 600,—			3 600,—		
		2 hulpverpleegsters	1 800,—			1 800,—		
		1 secretaris bij de gezondheidscommissie	300,—			300,—		
				79 115,—				
		Aruba :						
		3 gouvernements-geneeskundigen	f 16 740,—			16 740,—		
		2 gouvernements-vroedvrouwen	7 200,—			5 400,—		
		1 buitengewoon gouvernements-geneeskundige belast met de bijzondere heelkundige hulp en hulp bij vrouwenziekten aan onvermogenden en ambtenaren die recht hebben op vrije geneeskundige behandeling	1 800,—			1 800,—		
		1 buitengewoon gouvernements-geneeskundige belast met den havendienst bij Druif	1 200,—			1 200,—		
				26 940,—				
		Bonaire :						
		1 gouvernements-geneeskundige	f 5 580,—			5 580,—		
		1 gouvernements-vroedvrouw	1 800,—					
				7 380,—				
		St. Martin :						
		1 gouvernements-geneeskundige		5 580,—		5 580,—		
		St. Eustatius :						
		1 gouvernements-geneeskundige		5 580,—		5 580,—		
		Saba :						
		1 gouvernements-geneeskundige		5 580,—		5 580,—		
				f 130 175,—		f 125 734,—	f 125 591,—	
	b.	vergoeding aan 1 gouvernements-geneeskundige belast met het visiteeren van schepen in de Caracasbaai		360,—		360,—	360,	560,—
	c.	toelagen van de gouvernements-geneeskundigen :						
		in het 3de district van Curaçao		f 720,—		720,—		
		Bonaire		720,—		720,—		

(123) Toegestaan voor :

Curaçao :

a. bouw van een politiebureau	f 48 000,—
b. uitbreiding van de Emmaschool	10 800,
c. bouw van een bijgebouw voor den Landsradiodienst te Groot Kwartier	6 500,—
Aruba :	
d. bouw van politiewoningen en garages te St. Nicolaas	20 000,-
e. uitbreiding van de gevangenis te Oranjestad	4 000,-
f. verbetering van den weg naar Sta Cruz	80 000,—
g. vernieuwing van den schoenersteiger in de Paardenbaai	30 000,-
h. kosten van voorbereiding voor het maken van een Westelijken havenmond aan de Paardenbaai	10 000,—
Saba :	
i. verbetering van de landingsplaats	6 000,—
	215 000,—

(124)

	Toegestaan voor 1935	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.
a. bouw van een krankzinnigengesticht (2e termijn)	f 140 000,—	114 000,—
b. uitbreiding landskantoren (2e termijn) Aruba	50 000,—	29 299,—
c. bouw van een postkantoor te St. Nicolaas	12 000,—	13 771,—
d. bouw van 4 volksprivaten te St. Nicolaas	3 000,—	—,—
e. aanschaffing van een wegploeg Aruba	5 000,—	—,—
f. bouw van een markthal te Kralendijk	1 000,—	1 148,—
g. aanleg telefoonnet Bonaire	11 000,—	8 489,—
h. verbetering van de openbare school te Prinsen Kwartier	7 500,—	6 160,—
i. vernieuwing van den steiger St. Eustatius	4 000,—	36,—
j. bouw van een landskantoor Saba	15 000,—	9 041,—
k. uitbreiding telefoonnet Saba	2 500,—	2 454,—
l. bouw van een kantoor op St. Eustatius	12 000,—	6 949,—
m. bouw van een cel voor krankzinnigen op Aruba	750,—	906,—
n. bouw van een politiepost te Sta Cruz Aruba	4 500,—	3 380,—
o. verbetering van het Leprozengesticht	15 000,—	15 000,—
p. voltooiing van de verbetering van het vliegveld Hato	4 000,—	4 088,—
q. verbetering van het vliegveld op Aruba	10 000,—	8 944,—
r. bouw van een tweede hangar op het vliegveld Hato	35 000,—	49 274,—
s. bouw van 4 woningen voor gouvernements ambtenaren op Aruba	25 500,—	16 500,—
	f 357 750,—	289 439,—

(125) Toegestaan voor „Terugbetaling aan de N. V. Dyckerhoff & Widmann van door haar betaalde inkomstenbelasting in verband met voor rekening van het Gouvernement van Curaçao in regie uitgevoerde werken."

(126) Zie de Memorie van Toelichting bij artikel 134.

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
		St. Martin	f 720,—			f 720,—			(127) Toegestaan voor „vergoeding van 4 gouvernements-geneeskundigen voor het gebruik van hun telefoon voor dienst."
		St. Eustatius	1 200,—			1 200,—			
		Saba	720,—			720,—			
				f 4 080,—			f 4 080,—	f 4 020,—	(128) De boekwerken voor den openbaren gezondheidsdienst worden aangeschaft ten laste van het artikel voor benoodigdheden en andere uitgaven voor het laboratorium; het komt juister voor hiervoor een afzonderlijk krediet aan te vragen.
	d.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen aan:							
		den directeur	f 800,—			648,—			
		10 gouvernements-geneeskundigen:							
		4 op Curaçao	4 200,—			3 264,—			
		2 op Aruba	1 800,—			1 440,—			(129) Naar de behoefte minder uitgegeven.
		1 op Bonaire	800,—			624,—			
		1 op St. Martin	500,—			624,—			(130) Overschreden aangezien gedurende 1935 zes oppassers in dienst waren.
		1 op St. Eustatius	400,—			400,—			
		1 op Saba	400,—			400,—			(131) Toegestaan voor „aanschaffing van een truck."
		8 gouvernements-vroedvrouwen:							
		5 op Curaçao	4 000,—			2 448,—			(132) Aangezien in 1936 een truck zal worden aangeschaft, moet een bedrag voor onderhoud, enz. daarvan worden aangevraagd.
		2 op Aruba	1 600,—			816,—			
		1 op Bonaire	800,—						
				15 300,—			9 968,—	11 565,—	(133) Het komt billijk voor aan de dienstdoenden in het gesticht een vergoeding voor vervoermiddelen toe te kennen, waarvoor hierbij een krediet wordt aangevraagd.
					f 149 915,-	(127) 240,—	(127) 180,—	75,—	
						135 944,—			
135		Aanschaffing en onderhoud van instrumenten en hulpmiddelen voor onderzoek ten behoeve van den dienst (alle eilanden)			**750,—V**	**500,—**	500,—	116,—	
136		Reis- en teerkosten van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, de leden en den secretaris van de gezondheidscommissie en de deskundigen, die door die commissie worden gehoord			**500,—V**	**500,—**	500,—	484,—	
		Laboratorium.							
137		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den patholoog-anatoom, den scheikundige, den hulpbacterioloog en den bediende:							
		1 patholoog-anatoom	f 9 600,—			9 600,—			
		1 scheikundige	6 708,—			6 708,—			
		1 hulpbacterioloog	6 000,—			6 000,—			
		1 bediende	2 004,—			2 004,—			
					24 312,—V	**24 312,—**	24 312,—	16 734,—	
138		Benoodigdheden en andere uitgaven			**3 000,—V**	**3 000,—**	3 000,—	3 839,—	
139		Boekwerken voor den openbaren gezondheidsdienst (128)			**1 200,—V**				
		Quarantainedienst.							
140		Bezoldiging of loon van de opzichters en den bediende van de quarantaineplaatsen aan de Caracasbaai en op Mundo Nobo:							
		1 opzichter aan de Caracasbaai	f 1 200,—			1 200,—			
		1 opzichter bij de barakken op Mundo Nobo en openbare begraafplaatsen, tevens begeleider van de ambulance en hoofdverpleger in de kliniek voor geslachtsziekten op Mundo Nobo	3 000,—			3 000,—			
		1 bediende	900,—			600,—			
					5 100,—VI	**4 800,—**	4 800,—	4 290,—	
141		Benoodigdheden, huisvesting van geobserveerden en andere uitgaven			**4 000,—VI**	**4 000,—**	4 000,—	(129) 2 437,—	
142		Kosten van uitvoering van den dienst:							
		Aruba	f 150,—			150,—			
		Bonaire	150,—			150,—			
		St. Martin	150,—			150,—			
		St. Eustatius	150,—			150,—			
		Saba	150,—			150,—			
					750,—	**750,—**	750,—	60,—	
		Krankzinnigengesticht.							
143		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon en vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen van den geneesheer-directeur, den rector-administrateur en verder personeel.							
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon:							
		1 geneesheer-directeur	f 9 600,—			9 600,—			
		1 rector-administrateur, tevens directeur van het melaatschengesticht	1 800,—			1 800,—			
		1 hoofdverpleger	4 836,—			4 686,—			
		6 oppassers	7 200,—			7 200,—			
		1 chauffeur-hulpoppasser	1 200,—			1 200,—			
				f 24 636,—					
	b.	vergoeding voor het gebruik van vervoermiddel aan den geneesheer-directeur	800,—			420,—			
					25 436,—V	**24 906,—**	12 456,—	(130) 13 626,—	
						(131) **1 800,—**			
144		Onderhoud, herstelling en bedrijf van een diensttruck (132)			**900,—V**				
145		Uitkeering voor vervoermiddelen aan de dienstdoenden in het gesticht (133)			**1 000,—V**				

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			Geraamd voor 1937.	Toegestaan voor 1936.	Toegestaan voor 1935.	Uitgaven gedaan of nog te doen voor 1935.	TOELICHTINGEN.
							f(134) 18 000,—	f 17 102,—	(134) Toegestaan voor „Inrichting van het krankzinnigengesticht te Groot Kwartier en uitgaven voor de werktherapie."
146		Onderhoud van de verpleegden, werktherapie, dagelijksche kleeding en andere uitgaven:							
	a.	onderhoud van de verpleegden	f	65 000,—		55 000,—			(135) Naar de behoefte meer uitgegeven; aan de hand hiervan hooger geraamd.
	b.	werktherapie, dagelijksche kleeding en andere uitgaven		6 000,—		6 000,—			
					f 71 000,—V	**61 000,—**	55 000,—	(135) 62 884,—	(136) Toegestaan voor „Aanschaffing van een dienstauto."
		Melaatschengesticht.							
147		Loon van 1 oppasser			**1 560,—V**	**1 560,—**	1 560,—	1 560,—	(137) Naar de behoefte minder uitgegeven.
148		Onderhoud van de verpleegden en andere uitgaven			**22 300,—V**	**22 300,—**	19 000,—	19 870,—	(138) Ook in 1935 kon de tuberculose bestrijding niet krachtig ter hand worden genomen aangezien de door de hospitaals op Curaçao en Aruba daarvoor bestemde paviljoens niet tijdig gereed konden komen.
149		Uitkeering voor vervoermiddelen aan de dienstdoenden in het gesticht			**1 200,—V**	**1 200,—**	1 200,—	1 200,—	
		Inrichting voor lijders aan besmettelijke geslachtsziekten.							
150		Loon van het verplegend personeel:							(139) Het aantal controleurs aan de markthallen is met een vermeerderd in verband met het in gebruik nemen van de markthal bij Cas Chiquito.
		1 inwonende hulpverpleger	f	1 440,—		1 440,—			
		1 inwonende hulpverpleegster		900,—		900,—			
					2 340,—V	**2 340,—**	4 140,—	3 280,—	
151		Verpleegkosten, voeding van het inwonend verplegend personeel en wettig gezin, alsmede andere uitgaven:							
	a.	verpleegkosten en voeding van het inwonend verplegend personeel en wettig gezin	f	4 000,—		4 000,—	4 000,—	3 815,—	
	b.	verlichting, onderhoud, herstelling en aanvulling van meubilair, werktuigen, enz. keuken- en waschpersoneel en andere uitgaven		3 000,—		3 000,—	3 000,—	2 076,—	
					7 000,—V	**7 000,—**			
		Hygiënische dienst.							
152		Bezoldiging of verlofbezoldiging van den technisch ambtenaar			**4 800,—**	**3 960,—**	5 580,—	4 425,—	
153		Bezoldiging of verlofbezoldiging van den hulpkeurmeester op Aruba			**3 000,—**	**3 000,—**			
							(136) 1 200,—	907,—	
154		Onderhoud en bediening van een dienstauto			**2 500,—**	**2 500,—**	2 500,—	(137) 1 374,—	
155		Arbeidsloonen en andere uitgaven:							
		Curaçao	f	2 700,—		2 700,—			
		Aruba		1 800,—		1 800,—			
					4 500,—	**4 500,—**	4 500,—	(137) 2 566,—	
		Keuringsdienst van eet- en drinkwaren.							
156		Aankoop van monsters, enz.:							
		Curaçao	f	150,—		150,—			
		Aruba		150,—		150,—			
					300,—	**300,—**	300,--	81,—	
		Ziekenhuizen op St Eustatius en Saba.							
157		Verpleegkosten en andere uitgaven:							
		St. Eustatius	f	1 500,—		1 500,—			
		Saba		800,—		800,—			
					2 300,—	**2 300,—**	2 300,—	1 856,—	
		Tuberculose bestrijding.							
158		Verpleging, huisvesting en andere uitgaven voor tuberculose patienten:							
		Curaçao	f	26 000,—		26 000,—			
		Aruba		14 000,—		14 000,—			
					40 000,—	**40 000,—**	40 000,—	(138) 4 879,—	
		Veterinaire dienst.							
159		Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loon, vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen en reis- en teerkosten van het personeel:							
	a.	bezoldigingen, toelagen of loon: (139)							
		1 gouvernements-veearts	f	8 928,— **V**		8 928,—			
		1 marktmeester, tevens opzichter van het abattoir		4 188,—		4 044,—			
		1 vakwerkman aan het abattoir à f 6,— per dag		2 190,—		2 196,—			
		1 werkman aan het abattoir à f 2,50 per dag		913,—		915,—			
		4 controleurs aan de markthallen à f 2,25 per man, per dag		3 285,—		2 471,—			
		3 controleurs aan het abattoir en aan de markthallen à f 2,50 per man per dag		2 738,—		2 745,—			
				f 22 242,—			22 097,—	20 913,—	
	b.	vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen aan:							
		den gouvernements-veearts	f	900,—		720,—			
		den marktmeester		900,—		720,—			
				1 800,—			1 200,—	1 296,—	
	c.	reis- en teerkosten		500,— **V**		600,—	500,—	350,—	
					24 542,—	**23 339,—**			
160		Aankoop van materialen, onderhoud, verlichting, waterverbruik en andere uitgaven:							
	a.	aankoop van materialen	f	4 000,—		4 050,—	3 800,—	3 838,—	

Nummers der artikelen.	Onderdeelen.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.			GERAAMD over 1937.	TOEGESTAAN voor 1936.	TOEGESTAAN voor 1935.	UITGAVEN gedaan of nog te doen voor 1935.		TOELICHTINGEN.
	b.	onderhoud en stroom- en waterverbruik	f	7 800,—		f 7 420,—	f 7 620,—	f 7 254,—	(140)	Naar de behoefte meer uitgegeven.
	c.	andere uitgaven		1 600,—		1 200,—	1 200,—	(140) 2 209,—		
					f 13 400,—	**12 670,—**			(141)	Van het bedrag ad f 80 000,— moet f 30 000,— over alle eilanden verdeeld worden met het oog op deverpleging van gevangenen, het gevangenispersoneel en het wettig gezin van leden van dat personeel.
		Algemeene kosten.								
161		Verpleging van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel, begrafeniskosten van onvermogenden, huur van spreekkamers voor gouvernements-geneeskundigen en -vroedvrouwen, verloskundige hulp van onvermogenden en benoodigdheden daarvoor, reiskosten en onderwijs in de verloskunde en vervoer van gouvernements-patiënten:							(142)	De overschrijding is veroorzaakt doordat gedurende 1935 wederom meer onvermogenden moesten worden verpleegd dan bij de raming was gerekend. De raming voor 1937 is in verband hiermede verhoogd, doch gehouden beneden de over 1935 gedane uitgaven, aangezien gestreefd wordt naar eene vermindering van deze uitgaven.
	a.	Verpleging van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel en begrafeniskosten van onvermogenden:								
		Curaçao (141)	f	80 000,—		70 000,—			(143)	Naar de behoefte minder uitgegeven.
		Aruba		12 000,—		6 000,—				
		Bonaire		4 500,—		4 500,—			(144)	Minder uitgegeven aangezien in de raming begrepen was een bedrag voor overtochts- en uitrustingskosten van de candidaten, welke kosten echter in 1934 zijn gemaakt.
		St. Martin		2 500,—		2 500,—				
		St. Eustatius		100,—		100,—				
		Saba		100,—		100,—				
					f 99 200,—		83 700,—	(142) 110 018,—	(145)	Naar de behoefte minder uitgegeven.
	b.	huur van spreekkamers:							(146)	Toegestaan voor „Onderhoud en bediening van den lijkwagen".
		Curaçao	f	1 650,—		1 650,—				
		Aruba		210,—		210,—				
					1 860,—		1 500,—	1 139,—	(147)	Zie gedrukt stuk No. 7.
	c.	verloskundige hulp aan onvermogenden:								
		Curaçao	f	1 400,—		1 400,—				
		Aruba		600,—		600,—				
		Bonaire		500,—		500,—				
		St. Martin		100,—		100,—				
		St. Eustatius		100,—		100,—				
		Saba		50,—		50,—				
					2 750,—		2 750,—	(143) 781,—		
	d.	reiskosten en intern onderwijs in Nederland van 4 candidaten-vroedvrouw...			3 000,— V	3 000,—	7 200,—	(144) 2 000,—		
	e.	vervoer van gouvernements-patiënten, waaronder krankzinnigen en melaatschen en van hunne begeleiders			1 000,— V	1 000,—				
					107 810,—	**91 810,—**				
162		Geneesmiddelen, geneeskundige benoodigdheden, kosten van operatien van onvermogenden, gevangenen, gevangenis- en politiepersoneel, het wettig gezin van leden van dat personeel en verpleegden in de gestichten voor krankzinnigen en melaatschen, zoomede andere uitgaven (alle eilanden)			**25 000,— V**	**25 000,—**	20 000,—	20 933,—		
163		Onderhoud van en andere uitgaven voor apotheken (alle eilanden)			**1 500,— V**	**1 500,—**	1 500,—	1 157,—		
164		Onderhoud en bediening van ziekenauto's:								
		Curaçao	f	2 000,—		2 000,—				
		Aruba		1 500,—		1 500,—				
					3 500,—	**3 500,—**	3 500,—	(145) 2 021,—		
165		Kosten van een algemeene koepokinenting en bewaring van koepokstof (alle eilanden)			**500,— V**	**5,00**	500,—	10,—		
							(146) 200,—			
166		Terugbetaling aan het Rijk van de helft van de uitgaven voor den geneeskundigen dienst der landmacht (personeelsuitgaven en materieele behoeften en overige uitgaven) (alle eilanden)			**13 000,— VI**	**13 000,—**	17 000,—	17 000,—		
167		Telefoonabonnementen: (7)								
		Curaçao	f	4 200,—						
		Aruba		400,—						
					4 600,—					
					f 573 515,—	f 523 791,—	f 527 187,—	f 502 191,—		
		VIIde AFDEELING.								
		Onvoorziene Uitgaven.								
168		Onvoorziene uitgaven			**f 100 000,— V**	**f 100 000,—**	f 100 000,—	f (147) 61 402,—		
		Algemeen Overzicht.								
	Iste	Afdeeling Gouvernements-Secretarie			f 155 205,—	f 147 351,—	f 133 613,—	f 168 862,—		
	IIde	„ Binnenlandsch Bestuur			1 219 950,—	1 110 387,—	1 103 925,—	1 070 780,—		
	IIIde	„ Justitie			1 125 382,—	1 065 816,—	1 044 503,—	1 033 638,—		
	IVde	„ Financiën			3 214 060,—	3 510 379,—	3 203 571,—	3 204 489,—		
	Vde	„ Openbare Werken			1 031 075,—	946 478,—	1 216 986,—	1 121 786,—		
	VIde	„ Openbare Gezondheidsdienst			573 515,—	523 791,—	527 187,—	502 191,—		
	VIIde	„ Onvoorziene Uitgaven			100 000,—	100 000,—	100 000,—	61 402,—		
					f 7 449 187,—	7 404 202,—	7 329 785,—	f 7 163 148,—		

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

RAMING DER MIDDELEN.

No. 4.

RAMING

DER

MIDDELEN EN INKOMSTEN

VAN

CURAÇAO

VOOR HET DIENSTJAAR

1937.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN van Curaçao voor het dienstjaar 1937.

Letters.	BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	CURAÇAO.	ARUBA.	BONAIRE.	ST. MARTIN (Nederlandsch gedeelte).	ST. EUSTATIUS.	SABA.	ALLE EILANDEN.	TOTAAL.	Letters.
	A. *Belastingen.*									
a.	Invoerrecht	f 1 200 000,—	f 700 000,—	f 7 000,—	f 8 000,—	f 2 500,—	f 4 000,—	f	f 1 921 500,—	*a.*
b.	Accijns op gedistilleerd	485 000,—	150 000,—	10 500,—		500,—	2 000,—		647 500,—	*b.*
c.	Accijns op geslacht	9 500,—	2 500,—						12 000,—	*c.*
d.	Zegelbelasting	46 000,—	22 000,—	1 000,—	700,—	200,—	300,—		70 200,—	*d.*
e.	Overdrachtsbelasting	20 000,—	5 000,—						25 000,—	*e.*
f.	Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed	1 000,—							1 000,—	*f.*
g.	Grondbelasting	325 000,—	100 000,—	4 000,—					429 000,—	*g.*
h.	Gebruiksbelasting	85 000,—	30 000,—						115 000,—	*h.*
i.	Inkomstenbelasting	950 000,—	900 000,—	1 500,—					1 851 500,—	*i.*
j.	Successiebelasting	20 000,—							20 000,—	*j.*
k.	Vergunningsrecht	40 000,—	25 000,—	1 000,—	100,—	100,—	300,—		66 500,—	*k.*
l.	Hondenbelasting	6 000,—	1 000,—	700,—	200,—	200,—	100,—		8 200,—	*l.*
m.	Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	70 000,—	40 000,—	2 000,—					112 000,—	*m.*
		f 3 257 500,—	f 1 975 500,—	f 27 200,—	f 9 000,—	f 3 500,—	f 6 700,—		f 5 279 400,—	
	B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*									
a.	Schoolgelden	f 100 000,—	f		f	f	f	f	f 100 000,—	*a.*
b.	Aflossing en rente van land en tuinbouw- veeteelt-, visscherij- en andere voorschotten	10 000,—	500,—	5 000,—	500,—	500,—	500,—		17 000,—	*b.*
c.	Inschrijving, enz. van handelsmerken door het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom							1 000,—	1 000,—	*c.*
d.	Boeten	25 000,—	7 500,—						32 500,—	*d.*
e.	Vergoeding door de Lago Oil & Transport Cº Ltd. van voor haar verrichte politiediensten							45 000,—	45 000,—	*e.*
f.	Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen	5 000,—	3 000,—						8 000,—	*f.*
g.	Keurgelden van motorbooten, enz. en examengelden van aspirant-schippers van motorbooten, enz.	500,—							500,—	*g.*
h.	Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk	500,—							500,—	*h.*
i.	Huur van Landsgronden en eigendommen	135 000,—	70 000,—	4 500,—		1 000,—			210 500,—	*i.*
j.	Registratierecht	1 000,—	500,—						1 500,—	*j.*
k.	Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	90 000,—	90 000,—						180 000,—	*k.*
l.	Huur van opslagplaatsen	20 000,—	10 000,—						30 000,—	*l.*
m.	Uitvoerrecht van mijnproducten	40 000,—							40 000,—	*m.*
n.	Inkomsten van de posterij	100 000,—	40 000,—	2 500,—	4 000,—	1 000,—	3 000,—		150 500,—	*n.*
o.	Teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten van de postspaarbank							5 000,—	5 000,—	*o.*
p.	Opbrengst van Landsradioposten	140 000,—	30 000,—	2 000,—	3 000,—	500,—	1 000,—		176 500,—	*p.*
q.	Opbrengst van Landstelefoon	80 000,—	15 000,—						95 000,—	*q.*
r.	Inkomsten van den havendienst	5 000,—							5 000,—	*r.*
s.	Loodsgelden	375 000,—	225 000,—						600 000,—	*s.*
t.	Opbrengst van den watervoorzieningsdienst	135 000,—	70 000,—						205 000,—	*t.*
u.	Inkomsten van den hypotheekbewaarder op Curaçao	2 000,—							2 000,—	*u.*
v.	Inkomsten van de Curaçaosche bank: aandeel in de zuivere winst — teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten 15 000,—	15 000,—							15 000,—	*v.*
w.	Onderzoek en beproeving van stoomketels en vernieuwde vergunningen tot gebruik van die ketels	3 000,—	500,—						3 500,—	*w.*
x.	Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst: geleverde geneesmiddelen aan apotheken, enz f 2 000,— gedane onderzoekingen en vergoeding voor ontsmettingen enz. 6 000,— verhuur van ziekenauto's 1 000,— verkochte kaarten rechtgevende op geneeskundige hulp 2 500,—	11 500,—	1 000,—						12 500,—	*x.*
y.	Verpleeggelden: van in het gesticht voor krankzinnigen opgenomen betalende patiënten f 1 500,— van in de inrichting voor lijders aan besmettelijke geslachtsziekten opgenomen patiënten 1 000,—	2 500,—							2 500,—	*y.*
z.	Inkomsten van abattoir, markthallen en veekoralen	35 000,—							35 000,—	*z.*
aa.	Vergunningsrecht op loterijen	95 000,—							95 000,—	*aa.*
bb.	Alle andere ontvangsten	80 000,—	25 000,—	1 500,—	1 000,—				107 500,—	*bb.*
		f 1 506 000,—	f 588 000,—	f 15 500,—	f 8 500,—	f 3 000,—	f 4 500,—	f 51 000,—	f 2 176 500,—	

OVERZICHT.

A.	Belastingen	f 5 279 400,—	A.
B.	Inkomsten van onderscheiden aard	2 176 500,—	B.
		f 7 455 900,—	

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

TOELICHTING VAN DE RAMING DER MIDDELEN.

No. 5.

TOELICHTING

VAN DE

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN

VAN

CURAÇAO

VOOR HET DIENSTJAAR

1937.

Letters	BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	RAMING VOOR 1937.	RAMING VOOR 1936.	RAMING VOOR 1935.	Opbrengst in 1935.	Gemiddelde opbrengst over 1933–1935.	TOELICHTINGEN.
	A. *Belastingen.*						
a.	Invoerrecht	f 1 921 500,—	f 1 560 500,—	1 650 000,—	f 1 916 900,—	f 1 698 722,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
b.	Accijns op gedistilleerd	647 500,—	787 500,—	750 000,—	867 641,—	791 255,—	In verband met een gedachte verlaging van den accijns lager geraamd.
c.	Accijns op geslacht	12 000,—	11 000,—	10 000,—	12 230,—	12 208,—	
d.	Zegelbelasting	70 200,—	64 200,—	65 000,—	77 951,—	69 231,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
e.	Overdrachtsbelasting	25 000,—	12 500,—	20 000,—	33 085,—	21 922,—	idem
f.	Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed	1 000,—	1 000,—	1 000,—	1 161,—	1 426,—	
g.	Grondbelasting	429 000,—	429 000,—	370 000,—	462 480,—	490 938,—	
h.	Gebruiksbelasting	115 000,—	95 000,—	100 000,—	129 347,—	116 886,—	idem
i.	Inkomstenbelasting	1 851 500,—	1 338 500,—	1 850 000,—	1 904 654,—	1 809 168,—	idem
j.	Successiebelasting	20 000,—	20 600,—	21 000,—	18 522,—	29 336,—	
k.	Vergunningsrecht	66 500,—	61 600,—	65 000,—	72 598,—	66 744,—	idem
l.	Hondenbelasting	8 200,—	7 500,—	7 000,—	10 424,—	9 250,—	
m.	Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	112 000,—	152 000,—	155 000,—	204 055,—	172 498,—	De raming is gesteld overeenkomstig de met 1 Januari 1936 ingevoerde verlaging van de belasting, rekening houdende met het aantal thans rijdende vervoermiddelen.
		f 5 279 400,—	f 4 540 300,—	f 5 064 000,—	f 5 711 048,—		
	B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*						
				f 2 000,—	f 24 570,—	9 485,—	Geraamd voor „Onzuivere opbrengst van het pand Werfstraat 6".
a.	Schoolgelden	f 100 000,—	f 19 000,—	20 000,—	59 328,—	32 885,—	Hooger geraamd in verband met te ontvangen schoolgelden van het bijzonder onderwijs.
b.	Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt,- visscherij en andere voorschotten	17 000,—	10 500,—	9 000,—	19 977,—	12 878,—	De raming is gesteld op het te ontvangen bedrag wegens afbetaling van verleende en in 1936 te verleenen voorschotten.
c.	Inschrijving enz. van handelsmerken door het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom	1 000,—	1 000,—	1 000,—	1 530,—	1 480,—	
d.	Boeten	32 500,—	20 000,—	23 000,—	42 383,—	30 231,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
e.	Vergoeding door de Lago Oil & Transport Co. Ltd van voor haar verrichte politiediensten	45 000,—	62 500,—	45 000,—	45 000,—	56 667,—	De raming is gesteld op het door de Lago Oil & Transport Co Ltd in 1937 te betalen bedrag.
f.	Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen	8 000,—	7 000,—	10 000,—	12 280,—	9 363,—	
g.	Keurgelden van motorbooten enz. en examengelden van aspirant-schippers van motorbooten enz.	500,—	500,—	500,—	855,—	810,—	
h.	Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk	500,—	500,—	1 000,—	382,—	739,—	
i.	Huur van Landsgronden en eigendommen	210 500,—	154 000,—	200 000,—	215 364,—	180 993,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
j.	Registratierecht	1 500,—	1 500,—	1 700,—	2 176,—	1 957,—	
k.	Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	180 000,—	250 000,—	220 000,—	296 792,—	269 502,—	In verband met de met 1 Januari 1936 ingevoerde verlaging van de kosten van dienst verleening lager geraamd.
l.	Huur van oplagplaatsen	30 000,—	24 000,—	25 000,—	35 297,—	29 873,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
m.	Uitvoerrecht van mijnproducten	40 000,—	50 000,—	50 000,—	41 346,—	50 881,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 lager geraamd.
n.	Inkomsten van de posterij	150 000,—	135 000,—	175 000,—	210 259,—	173 698,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
o.	Teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten van de postspaarbank	5 000,—	5 000,—	5 000,—		5 223,—	
p.	Opbrengst van Landsradioposten	176 500,—	154 500,—	150 000,—	185 343,—	161 208,—	idem
q.	Opbrengst van Landstelefoon	95 000,—	90 000,—	90 000,—	96 514,—	93 387,—	idem
r.	Inkomsten van den havendienst	5 000,—	4 000,—	6 000,—	5 969,—	68 417,—	
s.	Loodsgelden	600 000,—	780 000,—	700 000,—	787 776,—	793 260,—	In verband met een gedachte verlaging van de loodsgelden lager geraamd.

Letters	BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	Raming voor 1937.	Raming voor 1936.	Raming voor 1935.	Opbrengst in 1935.	Gemiddelde opbrengst over 1933–1935.	TOELICHTINGEN.
t.	Opbrengst van den watervoorzieningsdienst	f 205 000,—	f 160 000,—	f 160 000,—	f 214 637,—	f 178 218,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
u.	Inkomsten van den hypotheekbewaarder op Curaçao	2 000,—	1 500,—	1 500,—	2 452,—	2 017,—	
v.	Inkomsten van de Curaçaosche Bank	15 000,—	15 000,—	15 000,—	13 750,—	14 342,—	
w.	Onderzoek en beproeving van stoomketels en vernieuwde vergunningen tot gebruik van die ketels	3 500,—	100 000,— 3 200,—	90 000,— 4 500,—	117 261,— 5 841,—	106 460,— 4 955,—	Geraamd voor „Kortingen op de inkomsten van ambtenaren en gepensionneerde ambtenaren wegens pensioen.”
x.	Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	12 500,—	12 500,—	12 000,—	14 773,—	13 972,—	
y.	Verpleeggelden	2 500,—	3 000,—	3 000,—	2 771,—	3 108,—	
z.	Inkomsten van abbatoir, markthallen en veekoralen	35 000,—	30 000,—	30 000,—	36 532,—	34 273,—	Aan de hand van de ontvangsten over 1935 hooger geraamd.
aa.	Vergunningsrecht op loterijen	95 000,—	60 000,—	75 000,—	78 625,—	70 962,—	Geraamd op het over 1936 te ontvangen bedrag.
bb.	Alle andere ontvangsten	107 500,—	604 406,— 107 500,—	175 000,—	135 725,—	216 387,—	Geraamd voor „Batig saldo over 1932.
		f 2 176 500,—	f 2 866 106,—	f 2 300 200,—	f 2 705 508,—		
	OVERZICHT.						
A.	Belastingen	f 5 279 400,—	f 4 540 300,—	f 5 064 000,—	f 5 711 048,—		
B.	Inkomsten van onderscheiden aard	2 176 500,—	2 866 106,—	2 300 200,—	2 705 508,—		
		f 7 455 900,—	f 7 406 406,—	f 7 364 200,—	f 8 416 556,—		
	Curaçao	f 4 763 500,—	f 4 380 500,—	f 4 834 900,—	f 5 325 607,—		
	Aruba	2 563 500,—	2 178 200,—	2 325 700,—	2 812 942,—		
	Bonaire	42 700,—	39 500,—	29 200,—	66 748,—		
	St. Martin	17 500,—	17 500,—	17 900,—	24 276,—		
	St. Eustatius	6 500,—	6 500,—	5 400,—	8 775,—		
	Saba	11 200,—	11 300,—	10 100,—	14 417,—		
	Alle eilanden	51 000,—	772 906,—	141 000,—	163 791,—		
		f 7 455 900,—	f 7 406 406,—	f 7 364 200,—	f 8 416 556,—		

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

STAAT DER INKOMSTEN VAN CURAÇAO GEDURENDE DE JAREN 1931—1935.

No. 6.

STAAT

vermeldende de opbrengst der middelen en inkomsten van Curaçao over de jaren 1931--1935. (1)

(1) De cijfers over de jaren 1934 en 1935 zijn nog niet vastgesteld.

BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	1931.	1932.	1933	1934.	1935.
Curaçao.					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	f 1 154 482	f 931 890	f 1 033 122	f 1 092 696	f 1 254 621
Accijns op gedistilleerd	749 264	427 050	484 979	578 802	608 496
Accijns op geslacht	14 516	14 582	10 816	9 250	9 442
Zegelbelasting	52 450	45 534	43 366	43 313	51 416
Overdrachtsbelasting	34 129	28 414	14 311	12 862	23 631
Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed..	1 169	1 094	1 604	959	995
Grondbelasting	419 398	422 755	440 976	350 380	349 656
Gebruiksbelasting	79 235	95 125	81 964	71 661	92 853
Inkomstenbelasting	800 555	846 326	633 068	375 086	1 037 024
Successiebelasting	32 612	32 764	27 355	37 762	17 426
Vergunningsrecht	41 914	40 243	40 724	43 812	43 524
Hondenbelasting	2 526	3 197	6 542	6 590	7 931
Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	104 883	91 110	91 863	96 452	135 347
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Dienstverleening van ambtenaren en hulp-ambtenaren van den burgerlijken stand	550	406	200		
Onzuivere opbrengst van het pand Werfstraat 6	2 884	2 437	2 161	1 723	24 570
Schoolgelden	22 952	20 711	20 177	19 150	59 328
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten	4 498	4 357	3 826	3 756	6 877
Boeten	22 455	18 138	19 084	15 730	29 057
Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen	4 935	3 900	4 095	4 620	8 090
Keurgelden van motorbooten enz. en examengelden van aspirant-schippers van motorbooten enz.		885	735	840	855
Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk	499	1 674	1 303	531	375
Huur van Landsgronden en eigendommen	96 220	92 823	96 068	106 326	135 389
Registratierecht	1 803	1 316	990	1 007	1 327
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	96 146	116 905	90 992	106 897	118 845
Huur van opslagplaatsen	21 210	17 339	18 600	19 932	20 201
Uitvoerrecht van mijnproducten	73 303	51 795	55 700	55 599	41 315
Inkomsten van de posterij	168 219	133 337	91 827	118 513	150 798
Opbrengst van Landsradioposten	103 496	79 399	91 643	108 392	141 180
Opbrengst van Landstelefoon	82 280	78 241	75 485	78 224	82 238
Inkomsten van den brug- en havendienst	123 185	120 362	135 927	63 356	5 969
Loodsgelden	458 124	439 222	495 517	481 749	461 721
Opbrengst van den watervoorzieningsdienst	263 380	158 169	121 331	130 633	150 996
Loon van den hypotheekbewaarder	3 022	2 317	1 917	1 683	2 452
Inkomsten van de Curaçaosche Bank	136 652	17 560	17 583	11 693	13 750
Onderzoek en beproeving van stoomketels, enz.	3 934	4 670	3 915	3 633	5 369
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	11 222	10 458	11 595	12 004	12 911
Verpleeggelden	6 503	3 483	3 343	3 209	2 771
Inkomsten van abattoir markthallen en veekoralen	3 730	8 981	33 189	33 098	36 532
Vergunningsrecht op loterijen				63 300	78 625
Alle andere ontvangsten	209 705	134 028	201 873	232 515	101 704
Aruba.					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	270 742	318 369	449 983	556 333	633 928
Accijns op gedistilleerd	217 071	203 387	189 172	214 426	240 909
Accijns op geslacht	1 846	1 950	1 903	2 113	2 788
Zegelbelasting	18 623	16 261	15 781	22 099	23 537
Overdrachtsbelasting	4 860	2 879	1 243	2 998	7 207
Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed..	875	294	7	528	144
Grondbelasting	82 848	63 862	92 362	116 832	106 774
Gebruiksbelasting	29 244	26 393	34 472	31 400	35 883
Inkomstenbelasting	702 931	934 490	501 061	2 007 146	865 748
Successiebelasting		1 002			1 046
Vergunningsrecht	4 806	4 806	10 359	28 084	27 184
Hondenbelasting	584	738	576	858	862
Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	57 450	43 561	58 080	62 195	66 183
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Dienstverleening van ambtenaren en hulp-ambtenaren van den burgerlijken stand	100	200	350		
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten				475	525
Boeten	11 613	8 327	5 461	6 601	12 920
Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen	5 475	3 405	3 165	3 720	4 110
Aan- of afmonsteringsgelden van scheepsvolk					7

BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	1931.	1932.	1933.	1934.	1935.
Huur van Landsgronden en eigendommen	f 51 164	f 54 494	f 52 807	f 59 095	f 72 192
Registratierecht	785	666	668	703	667
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	89 879	103 173	145 807	165 732	176 555
Huur van opslagplaatsen	4 077	3 907	5 569	9 305	14 363
Uitvoerrecht van mijnproducten					4
Inkomsten van de posterij	36 209	32 661	33 560	42 822	47 237
Opbrengst van Landsradioposten	54 744	40 096	42 163	40 360	35 306
Opbrengst van Landstelefoon	15 909	14 150	15 069	14 848	14 264
Loodsgelden	173 714	178 359	294 984	319 344	326 055
Opbrengst van den watervoorzieningsdienst		16 938	34 023	34 029	63 641
Onderzoek en beproeving van stoomketels, enz.	1 369	1 454	641	833	472
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	261	566	595	2 149	947
Alle andere ontvangsten	43 872	63 658	41 142	30 212	31 484
Bonaire.					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	8 796	6 450	5 734	7 438	9 780
Accijns op gedistilleerd	27 527	8 573	16 821	15 342	14 630
Accijns op geslacht	572	520	116		
Zegelbelasting	1 093	1 174	1 142	1 123	1 047
Overdrachtsbelasting	341	645	238	327	1 675
Grondbelasting	1 739	4 445	4 390	5 227	6 048
Gebruiksbelasting	306	451	739	937	611
Inkomstenbelasting	2 102	1 727	2 678	2 281	1 835
Successiebelasting			2 854		
Vergunningsrecht	1 944	1 908	1 728	1 422	1 368
Hondenbelasting	294	923	776	615	1 000
Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting	3 076	2 637	2 402	2 448	2 525
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Dienstverleening van ambtenaren en hulp-ambtenaren van den burgerlijken stand	50		25		
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten		228	2 465	6 135	10 375
Boeten	80	14	3	133	55
Huur van Landsgronden en eigendommen	2 502	4 543	5 936	4 767	6 426
Registratierecht	121	73	63	65	63
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	688	813	772	646	812
Huur van opslagplaatsen	257	372	472	416	733
Inkomsten van de posterij	2 664	2 230	2 403	2 782	3 305
Opbrengst van Landsradioposten	2 891	2 387	2 595	2 483	2 151
Loodsgelden	64	5	31	378	
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	524	174	264	347	735
Alle andere ontvangsten	1 519	2 706	1 280	2 261	1 624
St. Martin (Nederlandsch gedeelte).					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	11 937	11 188	10 069	8 354	10 159
Accijns op gedistilleerd	411	204	191	113	39
Accijns op geslacht	404	407	109		
Zegelbelasting	754	786	837	798	1 082
Overdrachtsbelasting	826	540	300	300	449
Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed			18		22
Grondbelasting	44		102	2	2
Gebruiksbelasting	150	10	121		
Inkomstenbelasting	2 977	1 443	1 225	103	47
Successiebelasting				473	50
Vergunningsrecht	360	252	180	144	18
Hondenbelasting	285	204	370	316	338
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten			500	500	1 200
Boeten	293	200	177	453	266
Keurgelden van motorrijtuigen en examengelden van aspirant-bestuurders van motorrijtuigen	150	110	100	110	80
Huur van Landsgronden en eigendommen	30		30		386
Registratierecht	48	39	49	64	63
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	206	267	355	317	418
Huur van opslagplaatsen	1	3	7	15	
Uitvoerrecht van zout	292				
Inkomsten van de posterij	3 488	3 480	3 861	4 456	4 522
Opbrengst van Landsradioposten	7 211	3 638	3 250	3 253	4 377
Loodsgelden		120			

BENAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN.	1931.	1932.	1933.	1934.	1935.
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	f 47	f 61	f 13	f 29	f 18
Alle andere ontvangsten	2 546	1 823	2 221	1 289	740
St. Eustatius.					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	3 041	2 603	2 689	3 035	3 450
Accijns op gedistilleerd	1 337	997	1 157	743	694
Accijns op geslacht	253	289	54		
Zegelbelasting	315	366	316	256	349
Overdrachtsbelasting	220	183	46	5	55
Belasting op openbare verkoopingen van roerend goed		2			
Grondbelasting	286	19	54		
Gebruiksbelasting	115	16	17		
Inkomstenbelasting	766	1 165	5		
Successiebelasting		559	165	878	
Vergunningsrecht	198	144	144	144	144
Hondenbelasting	114	114	222	242	174
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten	40	60	500	500	500
Boeten	151	20		65	48
Huur van Landsgronden en eigendommen	633	638	1 406	1 170	966
Registratierecht	17	31	17	22	8
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	30	62	20	56	95
Huur van opslagplaatsen	14		4		
Uitvoerrecht van mijnproducten					27
Inkomsten van de posterij	1 603	1 283	1 305	1 314	1 177
Opbrengst van Landsradioposten	409	2 021	664	635	918
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	71	41	61	34	89
Alle andere ontvangsten	141	276	137	30	81
Saba.					
A. *Belastingen.*					
Invoerrecht	5 849	4 503	4 961	4 853	5 012
Accijns op gedistilleerd	4 389	1 761	1 704	2 673	2 873
Accijns op geslacht	161	137	34		
Zegelbelasting	281	298	286	426	520
Overdrachtsbelasting	54	56	39	11	68
Grondbelasting			8		
Inkomstenbelasting	2 384	1 642	186	10	
Vergunningsrecht	360	390	444	450	360
Hondenbelasting	132	123	126	120	119
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Aflossing en rente van land- en tuinbouw-, veeteelt- en visscherijvoorschotten					500
Boeten		88	8	605	37
Huur van Landsgronden en eigendommen	5	5	5	5	5
Registratierecht	20	14	17	29	48
Dienstverleening bij den in-, uit- en doorvoer van goederen	13	45	43	76	67
Inkomsten van de posterij	5 096	4 610	4 054	3 937	3 220
Opbrengst van Landsradioposten	458	1 654	1 352	1 489	1 411
Opbrengst van Landstelefoon	14	11	9	13	12
Ontvangsten van den openbaren gezondheidsdienst	68	47	24	30	73
Alle andere ontvangsten	63	287	86	118	92
Alle eilanden.					
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*					
Inschrijving, enz. van handelsmerken door het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom	1 485	1 082	1 005	1 905	1 530
Teruggave van door 's Lands kas bestreden kosten van de postspaarbank	5 581	5 855	5 073	5 373	
Kortingen op de inkomsten van ambtenaren en gepensionneerde ambtenaren wegens pensioen	30 879	29 920	93 931	108 188	117 261
Terugbetaling door de Lago Oil & Transport Co. Ltd. van voor haar verrichte politiediensten		108 322	62 500	62 500	45 000
	f 7 450 646	f 6 882 555	f 6 805 659	f 8 453 845	f 8 416 556

Koloniale Raad
ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

UITGAVEN VAN HET DIENSTJAAR 1935, GEAFFECTEERD OP DEN POST VOOR ONVOORZIENE UITGAVEN.

No. 7.

OMSCHRIJVING van de in 1935 gedane onvoorziene uitgaven.

Curaçao:

Koopsom, notariskosten enz. van 2 stukken gronds op Mundo Nobo	f 2 851,55
Koopsom, notariskosten enz. van een stuk grond op de plantage Knip met daarop staande put	1 475,73
Schadevergoeding en kosten van een proces...	328,80
In Nederland betaalde rekeningen van afgesloten dienstjaren	1 956,62
Loon van een tijdelijke hulp op het kantoor van den Gouvernements-veearts	102,50
Aanschaffing van 1000 Meter brandslangen en 4 looden flesschen	2 314,08
Vergoeding aan de All America Cables Inc. krachtens artikel 7 der concessie	23,69
Honorarium aan de arbitragecommissie in het geschil tusschen het Gouvernement van Curaçao en de Nederlandsch-Indische Gas Mij	3 050,—
Koersverschil op aangekochte wissels ter verrekening van gelden met de Nederlandsche Bank	375,—
Teerkosten aan de Rooimeesters	111,50
Terugbetaling aan enkele personen van door hen betaalde zegel- en rooikosten van diverse stukken grond, welke zij van het Gouvernement zouden aankoopen doch welke koop niet is doorgegaan	138,50
Aanschaffing van een nieuwe auto voor het bevolkingsbureau	1 117,40
Aankoop van de aanlegsteiger in de baai van Versali	5 400,—
Koopsom van de plantage Rio Magdalena	12 006,50
Aanschaffing van een nieuwe auto voor den Districtmeester van het 3de District	1 199,—
Aanschaffing van instrumenten ten behoeve van het Kadaster	2 506,53
Inrichten pomphuisje abattoir Parera	993,80
Bouw van een markthal op Cas Chiquito	925,15
Bouw van een nieuwe politiewacht Berg Altena	6 604,21
Bestrijding van de kosten van 25 collecties van 24 foto's van de eilanden van het gebiedsdeel Curaçao teneinde te dienen als reclamemateriaal	250,—
	f 43 735,56

Aruba:

Huur van een gebouw voor tijdelijke bestuurskantoor	2 100,—
Tegemoetkoming in de kosten van huishuur aan een commies	225,—
	f 2 325,—

Bonaire:

Vergoeding van de kosten van vervoermiddelen aan den predikant bij de Hervormde Gemeente op Bonaire voor diensten te Rincon	300,—

St. Martin:

Graven enz. van beerputten en aankoop van schoenen voor de bewoners van Simpsonsbaai ter bestrijding van de Mijnwormziekte	f 1 287,69
Huur van een gebouw voor pasangrahan	500,—
Renteloos voorschot aan een electriciteitsbedrijf op St. Martin	7 500,—
Renteloos voorschot aan een particulier om een [illegible]ering te beginnen	50,—
Kosten van een ingesteld onderzoek naar de kiesbevoegdheid van 2 personen	22,50
Verbetering van wegen voor werkverschaffing	1 121,85
	f 10 482,04

Saba:

Bouw van 8 keukentjes op Saba	f 624,15
Bouw van 7 orkaan huisjes op Saba	2 754,06
Voltooiing haventje Fortbaai	909,73
Kosten van overdracht en rooiing v/d gronden waarop de huizen der Marypointbewoners in Bottom zijn opgesteld	270,10
	f 4 558,04

TOTAAL.

Curaçao	f 43 735,56
Aruba	2 325,—
Bonaire	300,—
St. Martin	10 482,04
Saba	4 558,04
	f 61 401,64

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935–1936–36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

STAAT

aantoonende de voorgestelde verhoogingen en verminderingen in het ontwerp van de Curaçaosche begrooting voor 1937 in vergelijking met het wetsontwerp tot vaststelling van de Curaçaosche begrooting voor 1936.

No. 8.

VERHOOGINGEN EN VERMINDERINGEN

voorgesteld in het ontwerp van de Curaçaosche begrooting voor 1937

in vergelijking met het wetsontwerp tot vaststelling van

de Curaçaosche begrooting 1936.

Artikel Begrooting 1937.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.	Onderdeelen. Meer.	Onderdeelen. Minder.	Artikelen. Meer.	Artikelen. Minder.	verwijzing naar bladz. Memorie van Toelichting of noot van den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat.
	1ste AFDEELING.					
	Gouvernements-Secretarie.					
1*a*.	Bezoldigingen, enz. van den gouvernements-secretaris, enz.				f 2 846,—	U. en T. staat alg. noot.
3	Boekwerken, nieuwsbladen, advertentiekosten, briefporten en andere uitgaven			f 1 500,—		U. en T. staat noot 2.
5	Verlichting van de vergaderzaal en andere uitgaven			150,—		
6	Onderstand aan behoeftigen			3 600,—		U. en T. staat noot 3.
9	Volksfeesten en verstrekkingen op den verjaardag van H. M. de Koningin			150,—		
11	Drukkosten			3 000,—		U. en T. staat noot 6.
12	Telefoonabonnementen			2 300,—		U. en T. staat noot 7.
				f 10 700,—	f 2 846,—	
		Meer...		f 7 854,—		
	IIde AFDEELING.					
	Binnenlandsch Bestuur.					
13*a*.	Bezoldigingen, enz. van de ambtenaren en beambten	f 2 425,—				U. en T. staat alg. noot en noot 8.
13*d*.	Vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen		f 1 416,—	f 1 009,—		U. en T. staat noot 9.
14	Onderhoud en bedrijf van 4 dienstauto's ten dienste van de districtmeesters en de gezaghebbers van Aruba en Bonaire			1 500,—		U. en T. staat noot 9.
16*b*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen			440,—		U. en T. staat alg. noot.
17	Dienstreizen van den Roomsch-Katholieken geestelijke van den eersten rang			150,—		
18	Bezoldigingen, enz. van den inspecteur van het onderwijs, enz.			154,—	4 000,—	U. en T. staat noot 10. U. en T. staat alg. noot.
20*a*.	Bezoldigingen, enz. van het onderwijzend personeel	f 7 960,—				U. en T. staat alg. noot en noten 11 en 12.
20*b*.	Toelagen	240,—		8 200,—		U. en T. staat noot 13.
22*a*.	Bezoldigingen en toelagen van het personeel		f 9 100,—			U. en T. staat noot 16.
22*b*.	Kosten van den bouw en het inrichten van schoolgebouwen en het aankoopen en het inrichten van terreinen voor het onderwijs in lichamelijke oefening en speelterreinen	f 10 550,—				M. v. T. bldz. 2.
22*c*.	Kosten van het aanschaffen van schoolmeubelen	2 000,—				M. v. T. bldz. 2.
22*d*.	Kosten van het onderhouden van de schoolgebouwen, de terreinen voor lichamelijke oefening en de speelterreinen	7 580.—				U. en T. staat noot 20.
22*e*.	Kosten van het onderhouden van de schoolmeubelen en het aanschaffen en het onderhouden van de leer- en hulpmiddelen en de schoolbehoeften	400,—				
22*f*.	Kosten verbonden aan de uitzending uit Nederland of uit Suriname van verplichte onderwijzers en de terugzending daarvan	8 000,—				U. en T. staat noot 22.
22*g*.	Kosten verbonden aan het verleenen van overtocht aan verplichte onderwijzers bij overplaatsing in Curaçao van het eene eiland naar het andere	200,—				U. en T. staat noot 22.
22*i*.	Vergoeding van rente of huur van schoolgebouwen	25 000,—		44 630,—		U. en T. staat noot 22.
26*a*.	Vergoeding aan de leden van de examen commissiën en andere uitgaven			200,—		
28*a*.	Bezoldigingen van het personeel		f 120.—			
28*b*.	Kosten van het aanschaffen en onderhouden van schoolmeubelen en leer- en hulpmiddelen en andere uitgaven	f 600,—		480,—		
36	Bijdragen aan verschillende lichamen			55 500,—		U. en T. staat noot 34.
38	Telefoonabonnementen			1 300,—		U. en T. staat noot 7.
				f 113 563,—	f 4 000,—	
		Meer...		f 109 563,—		

Artikel Begroting 1937.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.	ONDERDEELEN. Meer.	ONDERDEELEN. Minder.	ARTIKELEN. Meer.	ARTIKELEN. Minder.	verwijzing naar bladz. Memorie van Toelichting of noot van den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat.
	IIIde AFDEELING.					
	Justitie.					
39*a*.	Bezoldigingen, enz. van den voorzitter van het Hof van Justitie, enz.		f 3 436,—			U. en T. staat alg. noot en noot 35.
			1 200,—			U. en T. staat noot 37.
42	Vertolkings- en vertalingskosten, enz.				f 4 636,—	
44	Kostgeld, kleeding, ligging voor de gevangenen, enz.			f 2 000,—		U. en T. staat noot 38.
45	Bezoldigingen, enz. van het politiepersoneel				2 500,—	U. en T. staat noot 39.
47	Verbetering, enz. van wachthuizen, enz.			53 452,—		U. en T. staat noot 40.
52	Uitgaven ten behoeve van verwaarloosde kinderen				6 750,—	U. en T. staat noot 42.
53	Uitgaven voor vervolgingen en rechtsgedingen, enz.			2 000,—		U. en T. staat noot 44.
56	Telefoonabonnementen			3 000,—		U. en T. staat noot 45.
				1 500,—		U. en T. staat noot 46.
				11 500,—		U. en T. staat noot 7.
				f 73 452,—	f 13 886,—	
		Meer...		f 59 566,—		
	IVde AFDEELING.					
	Financiën.					
57	Bezoldigingen, enz. van den administrateur van financiën, ambtenaren en beambten			f 14 171,—		U. en T. staat alg. noot en noten 47 en 48.
58	Verplaatsingskosten van den administrateur van financiën, enz			6 400,—		M. v. T. bldz. 2.
59*a*.	Loon van de boschwachters en opzichters				f 5.—	
61*a*.	Bezoldigingen, enz. van den inspecteur der belastingen enz.	f 15 233,—				U. en T. staat alg. noot en noot 51 en M. v. T. bldz. 2 en 3.
61*c*.	Standplaatstoelage van 1 klerk op Aruba		f 720.—			
				14 513,—		
62	Bezoldigingen, enz. van de ambtenaren van den buitendienst der belastingen			15 997,—		U. en T. staat alg. noot en M. v. T. bldz. 3.
65*a*.	Bezoldigingen, enz. van den postdirecteur en de ambtenaren en beambten van de posterij	f 4 596,—				U. en T. staat alg. noot en noot 55.
65*b*.	Toelagen van de ambtenaren, beambten en brievenbestellers	1 320,—				U. en T. staat noot 56.
				5 916,—		
66*a*.	Transitrechten en vervoer van brievenmalen	f 15 000,—				U. en T. staat noot 57.
66*c*.	Benoodigdheden voor en verlichting van de postkantoren, enz.		f 1 800,—			
				13 200,—		
68*a*.	Bezoldigingen, enz. van den directeur van den landradio- en telefoondienst, de ambtenaren en het overige personeel	f 1 155,—				U. en T. staat alg. noot en noten 58 en 60.
68*d*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen		f 72,—			U. en T. staat alg. noot.
				1 083,—		
69	Bedrijfs- en onderhoudskosten van de landsradioposten				5 500,—	U. en T. staat noot 61.
72	Bedrijfs- en onderhoudskosten van de landstelefoon				4 600,—	U. en T. staat noot 64.
73	Uitbreiding van het telefoonnet tot Suikertuintje			15 000,—		M. v. T. blz. 3.
75	Bedrijfs- en onderhoudskosten				18 500,—	U. en T. staat noot 67.
76*a*.	Bezoldigingen, enz. van den havenmeester, de ambtenaren en de beambten	f 3 450,—			8 000,—	U. en T. staat noot 69.
76*b*.	Vergoeding aan de loodsen voor het in- en uitloodsen van schepen tusschen zonsondergang en -opgang enz.	3 000,—				U. en T. staat alg. noot en noten 72 en 73.
				6 450,—		U. en T. staat noot 74.
77*a*.	Loon van de bemanning van de gouvernementsbooten onder beheer van het haven- en loodswezen, enz			4 100,—		U. en T. staat noot 75.
78	Onderhoud, enz. van de booten onder beheer van het haven- en loodswezen				2 000,—	U. en T. staat noot 76.
79	Aanschaffing van booten en reservedeelen			34 000,—		M. v. T. bldz. 3.
83*a*.	Bezoldigingen, enz. van het personeel	f 248,—				U. en T. staat alg. noot.

Artikel Begrooting 1937.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.	Onderdeelen. Meer.	Onderdeelen. Minder.	Artikelen. Meer.	Artikelen. Minder.	verwijzing naar bladz. Memorie van Toelichting of noot van den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat.
83*b*.	Reis- en teerkosten van den technisch ambtenaar	300,—				
				548,—		
84.	Benoodigdheden voor haven en kustverlichting en andere uitgaven			2 500.—		U. en T. staat noot 80.
87*a*.	Bezoldigingen, enz. van den directeur van den landswatervoorzieningsdienst, de ambtenaren en het overige personeel	f 1 146.—				U. en T. staat alg. noot.
87*b*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen	300,—				U. en T. staat alg. noot.
				f 1 446,—		
88.	Bedrijfs- en onderhoudskosten			4 500,—		U. en T. staat noot 81.
92.	Bezoldigingen, enz. van het personeel			2 032,—		U. en T. staat alg. noot.
94.	Loon van het personeel			4 800,—		U. en T. staat noot 85.
95.	Andere uitgaven			6 200,—		U. en T. staat noot 85.
					286 451,—	U. en T. staat noot 87.
					105 294,—	U. en T. staat noot 88.
97.	Onderstanden			189,—		U. en T. staat noot 89.
100.	Toelagen aan gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Curaçao van een landsbetrekking			328,—		
102*a*.	Toelagen wegens gemis aan inkomsten		f 800,—			
102*b*.	Kindertoeslag	f 13 500,—				U. en T. staat noot 91.
				12 700,—		
103*a*.	Uit- en terugzending van ambtenaren en werklieden		f 5 000,—			U. en T. staat noot 92.
103*b*.	Overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren		3 000,—			U. en T. staat noot 92.
103*c*.	Tegemoetkoming in de kosten van verplaatsing	f 3 000,—				U. en T. staat noot 92.
					5 000,—	
104.	Uitlevering en uitzetting, overbrenging van veroordeelden naar Nederland, enz.				3 500,—	U. en T. staat noot 93.
106.	Uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds van het bedrag der over het jaar 1937 uit te betalen pensioenen			447 631,—		M. v. T. bldz. 3.
107.	Extra uitkeering aan het Curaçaosch Pensioenfonds			500 000,—		M. v. T. bldz. 3.
					25 000,—	U. en T. staat noot 96.
109.	Kosten van brandverzekering van landseigendommen			3 000,—		M. v. T. blz. 3.
					1 154 406,—	U. en T. staat noot 100.
					20 000,—	U. en T. staat noot 101.
					20 000,—	U. en T. staat noot 102.
110.	Terugbetaling van de begrootingstekorten over de dienstjaren 1896 en 1897			280 533,—		M. v. T. blz. 3.
111.	Renteloos voorschot aan de Stichting „St. Thomas-college" voor uitbreiding van het St. Vincentiusgesticht			50 000,—		M. v. T. blz. 3.
113.	Kantoorbehoeften				100 000,—	U. en T. staat noot 105.
				3 000,—		U. en T. staat noot 107.
114.	Bindloon			500,—		
115	Telefoonabonnementen			11 200,—		U. en T. staat noot 7.
				f 1 461 937,—	f 1 758 256,—	
	Minder...				f 296 319,—	
	Vde AFDEELING.					
	Openbare Werken.					
116*a*.	Bezoldigingen, enz. van het personeel in vasten dienst			f 5 553,—		U. en T. staat alg. noot en noot 108.
117*c*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen				f 104.—	U. en T. staat alg. noot.
118.	Aankoop van materialen en teekenbehoeften			400,—		
119*a*.	Onderhoud en herstelling van de gebouwen en eigendommen	f 9 000,—				U. en T. staat noten 10 en 110.
119*b*.	Aankoop en onderhoud van meubelen	2 900,—				U. en T. staat noot 112.
119*d*.	Aankoop van water uit de landswaterleiding	10 000,—				
				21 900,—		U. en T. staat noot 113.

Artikel Begroting 1937.	BENAMING DER ONDERWERPEN VAN UITGAAF.	Onderdeelen. Meer.	Onderdeelen. Minder.	Artikelen. Meer.	Artikelen. Minder.	verwijzing naar bladz. Memorie van Toelichting of noot van den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat.
120	Onderhoud, herstelling en verbetering van straten en wegen			f 33 000,—		U. en T. staat noten 114 en 115.
122	Onderhoud en herstelling van kaden, landingsplaatsen en bruggen			4 000,—		U. en T. staat noot 117.
124*a*.	Onderhoud, enz. van de motor- en sleepbooten van het departement van openbare werken				f 2 000,—	U. en T. staat noot 118.
127	Benoodigdheden en andere uitgaven			4 800.—		U. en T. staat noot 119.
128*a*.	Bezoldigingen, enz. van de opzichters en onderopzichters	f 192,—				U. en T. staat alg. noot.
128*b*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen	156,—				U. en T. staat alg. noot.
				348,—		
129*b*.	Arbeidsloonen en andere uitgaven			5 000,—		U. en T. staat noot 121.
132	Telefoonabonnementen			2 700,—		U. en T. staat noot 7.
133	Nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen..			39 000,—		M. v. T. blz. 3 en 4.
				f 116 701,—	f 2 104,—	
	Meer...			f 114 597,—		
	VIde AFDEELING.					
	Openbare Gezondheidsdienst.					
134*a*.	Bezoldigingen, enz. van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, enz.	f 9 575,—				U. en T. staat alg. noot en M. v. T. blz. 4.
134*d*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen	4 636,—				U. en T. staat alg. noot.
			f 240.—			U. en T. staat noot 127.
				f 13 971,—		
135	Aanschaffing en onderhoud van instrumenten en hulpmiddelen voor onderzoek ten behoeve van den dienst			250,—		
139	Boekwerken voor den openbaren gezondheidsdienst			1 200,—		U. en T. staat noot 128.
140	Bezoldiging, enz. van de opzichters, enz			300,—		
143*a*.	Bezoldigingen, enz. van den geneesheer-directeur, enz	f 150,—				U. en T. staat alg. noot.
143*b*.	Vergoeding voor het gebruik van vervoermiddelen aan den geneesheer-directeur	380,—				U. en T. staat alg. noot.
				530,—		
					f 1 800,—	U. en T. staat noot 131.
144	Onderhoud, herstelling en bedrijf van een diensttruck			900,—		U. en T. staat noot 132.
145	Uitkeering voor vervoermiddelen aan de dienstdoenden in het gesticht			1 000,—		U. en T. staat noot 133.
146*a*.	Onderhoud van de verpleegden			10 600,—		U. en T. staat noot 135.
152	Bezoldiging, enz. van den technisch-ambtenaar			840,—		U. en T. staat alg. noot.
159*a*.	Bezoldingen, enz. van het personeel	f 943,—				U. en T. staat alg. noot en noot 139.
159*b*.	Vergoedingen voor het gebruik van vervoermiddelen	360,—				U. en T. staat alg. noot.
159*c*.	Reis- en teerkosten		f 100,—			
				1 203,—		
160*a*.	Aankoop van materialen		f 50,—			
160*b*.	Onderhoud en stroom- en waterverbruik	380,—				
160*c*.	Andere uitgaven	400,—				
				730,—		
161*a*.	Verpleging van onvermogenden enz			16 000,—		U. en T. staat noot 142.
167	Telefoonabonnementen			4 600,—		U. en T. staat noot 7.
				f 51 524,—	f 1 800,—	
	Meer...			f 49 724,—		

OVERZICHT.

Afdeeling.		Meer.	Minder.
I.	Gouvernements-Secretarie	f 7 854,—	———
II.	Binnenlandsch Bestuur	109 563,—	———
III.	Justitie	59 566,—	———
IV.	Financiën	———	296 319,—
V.	Openbare Werken	114 597,—	———
VI.	Openbare Gezondheidsdienst	49 724,—	———
		f 341 304,—	296 319,—
		296 319,—	
	Totaal meer	f 44 985,—	

De gezamenlijke uitgaven voor 1937 meer geraamd	f	44 985,—
De gezamenlijke middelen voor 1937 meer geraamd		49 494,—
Voordeelig verschil	f	4 509,—
Batig saldo voor 1936 geraamd op		2 204,—
Dus batig saldo voor 1937	f	6 713,—

Koloniale Raad.
ZITTINGSJAAR 1935–1936.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

GEDETAILLEERD ECONOMISCH OVERZICHT VAN HET JAAR 1935.

No. 9.

Het jaar 1935 mag voor Curaçao, als havenplaats gunstig genoemd worden. Vele toeristen bezochten Curaçao, en hebben niettegenstaande de lage dollars-koers, inkoopen gedaan.
Het totaal gewicht van de producten ingevoerd voor de verwerking in de Petroleum-raffinaderijen vertoont een vooruitgang.

BEVOLKING.

Deze bedroeg op den laatsten dag van het jaar 1935 als volgt:
op Curaçao 26588 mannen en 28875 vrouwen, op Aruba 10531 mannen en 9883 vrouwen, op Bonaire 2681 mannen en 3258 vrouwen, op St. Martin 1090 mannen en 1584 vrouwen, op St. Eustatius 519 mannen en 679 vrouwen en op Saba 539 mannen en 877 vrouwen.

SCHEEPVAART.

De cijfers hiervan vertoonen voor Curaçao als voor Aruba een tamelijk groote verbetering.
Hierna moge volgen een staatje dat tevens een vergelijking met de cijfers over 1934 mogelijk maakt.

CURAÇAO.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	4877	28.862.237	5047	29.662.634
Zeilschepen	1336	108.207	1574	158.400

ARUBA.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	3715	21.962.806	3972	24.070.186
Zeilschepen	596	67.711	789	111.192

BONAIRE.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	56	54.889	53	48.495
Zeilschepen	441	33.539	437	33.121

ST. MARTIN.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	68	173.100	67	151.378
Zeilschepen	154	11.280	150	10.996

ST. EUSTATIUS.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen :				
Stoomschepen	52	47.580	57	48.385
Zeilschepen	160	8.979	195	4.281

SABA.

	1934		*1935*	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen :				
Stoomschepen	55	49.413	63	50.549
Zeilschepen	56	3.679	40	2.070

De handelsvloot van de Curaçaosche Scheepvaart Mij. is twee schepen rijker geworden gedurende het jaar 1935, zoodat het verkeer met tankschepen tusschen Curaçao en Maracaibo in bovenstaande staat een gunstiger verhouding tot het overige scheepvaartverkeer inneemt als het vorig jaar het geval was.

INVOER.

De hieronder gegeven cijfers zijn vermeld voor zoover thans bekend. Het is mogelijk dat het cijfer zal moeten worden herzien, doch niet tot belangrijke bedragen.

CURAÇAO.

Totale waarde in 1934 f 87.239.083,—
" " " 1935 91.247.083,—

	1934	*1935*
Ledige drums	f 340.984,—	f 427.581,—
IJzer, bewerkt	29.175,—	61.494,—
Kistenhout	784,—	4.892,—
Mach. en Mat. v. Petrol. Raff.	1.488.534,—	8.828.972,—
Gasolie	2.611.330,—	2.211.723,—
Stookolie	4.307.197,—	4.132.059,—
Ruwe Olie	68.082.370,—	62.898.134,—
	(7.026.813 tons)	(7.398.644 tons)
	f 76.860.374,—	f 78.137.274,—

ARUBA.

Totale waarde in 1934 f 67.102.435,—
" " " 1935 82.525.090,—

	1934	*1935*
Mach. en Mat. v. Petrol. Raff.	f 2.772.730,—	f 4.063.950,—
Stookolie	537.695,—	778.819,—
Ruwe Olie	58.885.402,—	68.018.200,—
	(8.404.659 tons)	(9.890.248 tons)
	f 62.195.827,—	f 72.860.969,—

BONAIRE.

Totale waarde in 1934 f 265.814,—
" " " 1935 119.818,—

DOORVOER.

Het hieronder gegeven overzicht wijst den omvang van den doorvoer aan.

CURAÇAO.

Totaal gewicht in 1934 131.533.489 K.G.
" " " 1935 180.545.436 K.G.

	1934	1935
Cement	6.183.304 K.G.	8.401.919 K.G.
Timmerhout	436.438 „	1.155.284 „
Hout andere soorten	4.726.757 „	4.614.992 „
IJzerwaren	6.485.789 „	8.568.390 „
Koffie	15.917.357 „	23.181.383 „
Tarwemeel	1.681.476 „	2.291.569 „
Gasoline	45.153.890 „	77.756.240 „
Rijst	2.659.473 „	3.529.773 „
Bruine suiker	1.920.676 „	190.460 „
Wijn	254.432 „	392.287 „
	85.419.592 K.G.	130.082.297 K.G.

ARUBA.

Totaal gewicht in 1934 449.204.941 K.G.
„ „ „ 1935 202.749.594 K.G.

	1934	1935
Olie, petroleum	100.106.068 K.G.	94.213.321 K.G.
Gasoline	348.892.543 „	106.607.782 „
	448.998.611 K.G.	200.821.103 K.G.

BONAIRE.

Totaal gewicht in 1934 200 K.G.
„ „ „ 1935 Nihil.

Slechts ten aanzien van de Benedenwindsche eilanden worden cijfers gegeven, omdat de doorvoer op de Bovenwinden als factor in de economische structuur van het Gebiedsdeel kan worden verwaarloosd.

UITVOER.

Hieronder volgt een staat van den Uitvoer over 1935, vergeleken met dien over 1934.

CURAÇAO.

Totale waarde in 1934 f 84.971.904,—
„ „ „ 1935 77.891.114,—

	1934	1935
Olie, diesel	f 3.416.270,—	f 3.837.933,—
Olie, gas	13.655.420,—	11.405.744,—
Olie, gasoline	25.583.670,—	18.740.515,—
Olie, petroleum	2.232.017,—	2.176.876,—
Olie, residu	26.305.404,—	31.497.827,—
Olie, ruw	7.588.593,—	6.188.030,—
Olie, smeer	5.106.428,—	3.173.496,—
Phosphorzure kalk	936.645,— (100.627 tons)	702.758,— (90.709 tons)
Steenkolen	3.375,— (250 tons)	1.204,— (62 tons)
	f 84.827.822,—	f 77.724.383,—

ARUBA.

Totale waarde in 1934 f 76.299.403,—
„ „ „ 1935 89.346.154,—

	1934	1935
Olie, diesel	f 6.075.468,—	f 5.584.764,—
Olie, gas	1.276.385,—	2.265.880,—
Olie, gasoline	35.511.644,—	37.635.676,—
Olie, petroleum	1.545.213,—	5.313.115,—
Olie, residu	28.578.191,—	37.303.066,—
Olie, ruw	3.110.563,—	1.026.239,—
	f 74.581.820,—	f 89.128.740,—

BONAIRE.

Totale waarde in	1934	f 64.977,—
„ „	„ 1935	64.422,—

Ook ten aanzien van den uitvoer van de Bovenwinden worden cijfers achterwege gelaten, omdat deze onbelangrijk zijn te noemen.

LANDBOUW.

Door den geringen regenval in het einde van 1934 en de daarop gevolgde droogte in 1935 mislukte over het geheel genomen de oogst van mais en peulvruchten.

De aandacht van het Bestuur bleef gericht op de verbetering in de kleine land- en tuinbouw op de Boven- en Benedenwindsche eilanden, welke tot uiting kwam in het verstrekken van kleine voorschotten en uitgifte in huur of erfpacht van grondjes uit domein bezit.

Op de Bovenwindsche eilanden werd een landbouw deskundige benoemd, die de bevolking onderrichte in meer economische wijzen van bebouwing hunner gronden en zich toelegt op het zoeken van die producten die zich het best leenen voor verbouwing en export.

De markt voor aloë was beter dan in de daaraan voorafgaande jaren.

NIJVERHEID.

De hoeveelheid ruwe olie, door de raffinaderijen op Curaçao en Aruba verwerkt, kan veilig gesteld worden op ongeveer de ingevoerde hoeveelheid.

De verwerkte en uitgevoerde hoeveelheid aloehars wijst een verandering aan ; zij bedroeg :

CURAÇAO	1935	Nihil	Nihil
ARUBA	1935	277.716 K.G.	f 105.777
BONAIRE	1935	91.692 „	32.161

De stroohoedenvlecht-nijverheid werd door velen die werkloos waren of wier kostwinners zonder verdiensten kwamen, ook in 1935 beoefend ; de uitgevoerde hoeveelheid is vrijwel de gefabriceerde, daar van een eenigszins grooten voorraad niet kan worden gesproken.

De uitvoer bedroeg :

CURAÇAO	1935	12.918 Doz.	f 31.985
ARUBA	1935	Nihil	Nihil
BONAIRE	1935	85 Doz.	170

De ijsfabricatie 3.864.000 K.G. waarvan 1.114.980 K.G. ter waarde van f 21.391 werd uitgevoerd.

Van Curaçao, Bonaire en St. Martin N. G. werd in totaal 3.781.619 K.G. zout uitgevoerd. Het cijfer van het in 1935 gewonnen zout kan niet worden opgegeven.

CIRCULATIE.

Het bankbiljettenkapitaal van de Curaçaosche Bank, dat op 1 Januari 1935 f. 4.640.376,— bedroeg, nam af en bedroeg op 31 December 1935 f 4.330.896,50.

Het aantal motorvervoermiddelen is toegenomen : thans rijden een 1700-tal personen- en lastwagens.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Voorloopig Verslag.

No. 10.

De bespreking van dit ontwerp in de afdeelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Het is opgevallen, dat er verschillen zijn tusschen de in het begin van de Memorie van Toelichting medegedeelde opbrengsten van de belastingen en van de overige middelen in 1935 en de in den in de memorie van toelichting opgenomen staat van den loop der middelen over 1930–1937 vermelde en men vermoedde, dat hier vergissingen in het spel zijn.

Van de raming der middelen, welke voor 1937 hooger gesteld zijn dan het gemiddelde der opbrengst over de jaren 1933, 1934 en 1935, had die van het middel Invoerrecht de speciale aandacht der afdeelingen. Meerdere leden zouden gaarne de gronden, waarop het Bestuur gemeend heeft die zoo hoog, hooger zelfs dan de opbrengst in 1935, te kunnen stellen, vernemen, omdat zij daarvoor geen redenen zien. Zij waren integendeel van meening, dat het met het oog op het hooge peil van den invoer der laatste jaren, van het laatste vooral, waardoor eerder een teruggang dan een stijging te verwachten is, voorzichtiger zou zijn, deze op of niet veel hooger dan de gemiddelde opbrengst over 1933–1935 te stellen. Verlaging van deze raming zou dan gecompenseerd kunnen worden door verhooging van enkele andere ramingen — zoo b.v. die van de inkomsten der posterijen, omtrent welke men gaarne zou willen vernemen, waarom deze zooveel lager dan de gemiddelde opbrengst over 1933-1935 en nog meer onder de opbrengst van 1935 gehouden is — en desnoods door verdeeling van de schuld van 1896/1897 over twee jaar.

Enkele leden opperden het denkbeeld om een differentiatie in de invoerrechten in te voeren ten bate van het Moederland, wat vooral in verband met de tegenwoordige valuta zeer zeker zal strekken tot bevordering van den import daar vandaan. Daartegenover zouden echter weer voordeelen voor Curaçao van het Moederland bedongen moeten worden, meende men, waarbij in de eerste plaats aan het zout, dat Bonaire en St. Martin opleveren, gedacht werd.

Als het eenmaal vaststaat, dat er nog een schuld aan het Moederland bestaat van de jaren 1896 en 1897, dient deze — aldus de afdeelingen — natuurlijk betaald te worden. Zij verzochten echter nogmaals — en hier refereerde men zich aan het ter zake in het Eindverslag op de suppletoire begrooting 1936 gedane verzoek om inlichtingen, waarop de gemachtigde van het Bestuur wel bij de openbare behandeling geantwoord heeft, doch wiens antwoord men nog niet in druk heeft ontvangen — op de hoogte gesteld te worden van de toedracht dezer zaak — hoe de zaak precies bij wettelijke regelingen en bij welke, geregeld is — en konden niet verhelen, dat zij het een vreemde methode vinden om een ander geslacht dan dat van toen, die schuld nu te laten betalen. Zij merkten eveneens wederom op, dat het saldo der kasvoorschotten steeds werd opgegeven zonder vermelding van deze schuld.

De afdeelingen merkten op, dat zij, voor zoover haar bekend, nimmer gevraagd hebben om een verdeeling der uitgaven over de eilanden, als waarover in de Memorie van Toelichting de rede is. Zij wenschten te doen uitkomen, dat een verdeeling der uitgaven over de eilanden naar het getal der bevolking, wel eens aardig kan zijn, doch dat verdeeling naar de behoefte basis moet zijn van het financieel beleid. Zoo zou het zich b.v. best wel eens kunnen voordoen, dat aan Aruba twee maal zooveel moet besteed worden als aan Curaçao. Het Ge-

biedsdeel Curaçao is, aldus de afdeelingen, één geheel, dat niet verdeeld moet worden in verschillende economische gemeenschappen. Een ander standpunt dan behartiging van 's Lands belang, d. i. van het Gebiedsdeel Curaçao als één geheel, kan nimmer door den Kolonialen Raad ingenomen worden.

De leden zouden het zeer op prijs stellen ieder een exemplaar van de stukken van de Staten-Generaal, die betrekking hebben op Curaçao, te mogen ontvangen.

De afdeelingen gaven in overweging om het gebruik van den richtingaanwijzer van motorrijtuigen op meer dan drie wielen te regelen als van den hoorn enz.: n.l. te bepalen, dat die aanwijzer slechts gebruikt moet worden, als het noodig is.

De wenschelijkheid werd betoogd de straten, bedoeld in art. 152a Alg. Politiekeur, aan te duiden door het plaatsen van bordjes aan het begin.

Met lof werd gesproken over den radiodienst, doch opgemerkt, dat de telefoon achteruit gegaan is. Algemeen werd vervanging van de tegenwoordige installatie door een automatische in overweging gegeven, hetzij door ombouw, hetzij door uitgifte van een concessie. Voor beide moet, naar verluidt, een liefhebber met niet onvoordeelige aanbiedingen bestaan.

Men zou gaarne ingelicht worden hoe het staat met den zender van de Curaçaosche Radiovereeniging. Uit welken post is of wordt deze bekostigd, vroeg men?

Enkele leden vroegen of het niet mogelijk zou zijn het telegrammentarief van den Landsradio- en telefoondienst te verlagen. Het tarief voor telegrammen naar Holland b.v. vinden deze leden zeer hoog.

Gevraagd werd hoe het staat met het misbruik van „lekken" door abonné's van den Landswatervoorzieningsdienst en met de diverse proeven, die op Aruba genomen zijn om tot voorkoming daarvan te komen.

Met klem werd het volksbelang, dat in het verkrijgen van goedkoop water gelegen is, naar voren gebracht en vertrouwd, dat door invoer van nieuwe meters, waarbij het lekken uitgesloten wordt, het mogelijk zal worden het tegenwoordige tarief belangrijk te verlagen. Als een ander punt, dat in dit verband de aandacht van het Bestuur verdient, werd genoemd het inrichten van verschillende waterdistributieplaatsen in de stad, waar de bevolking water goedkooper dan tegen het gewone tarief kan krijgen.

Artikelen.

Ad art. 14. De raming voor onderhoud en bedrijf voor deze 4 dienstauto's werd aan den hoogen kant geacht en men vroeg of daarin ook afschrijving en loon van chauffeurs begrepen zijn.

Ad art. 22b. Men vroeg, waarom het bedrag der subsidie voor den bouw en inrichting van 2 klaslokalen te Oranjestad op Aruba hooger gesteld is dan voor den bouw (f 3000.— per lokaal) op Curaçao.

Ad art. 22h. De afdeelingen gaven in overweging dezen post in verband met de in 1935 bestede gelden, te verlagen en te brengen op f 6000.—.

Ad art. 32. Gaarne zou men willen vernemen of door de bemoeiingen van den landbouwkundige reeds goede resultaten bereikt zijn op de Bovenwindsche eilanden.

Ad art. 36. Waar men de notulen van de vergadering waarin de suppletoire begrooting 1936 werd behandeld, nog niet ontvangen heeft, zouden de afdeelingen — indien ten minste die notulen inmiddels niet verschenen mochten zijn — gaarne in de Memorie van Antwoord op dit Voorloopig Verslag neergelegd zien, hetgeen de Bestuursgemachtigde in die vergadering namens het Bestuur geantwoord heeft op het in het eindverslag op die begrooting vermelde met betrekking tot de ambachtschool.

Ten aanzien van de subsidieering van de Koninklijke Nederlandsche Luchtvaart Mij werd aangenomen, dat het Bestuur bedoelt deze van dezelfde voorwaarde afhankelijk te stellen als die voor 1936 uitgetrokken.

Ad art. 39a. Opgemerkt werd, dat 2 der klerken ter Griffie op Curaçao doorloopend optreden als griffier van het kantongerecht, wat veel van hen vordert, weshalve men voorstelde hun een persoonlijke toelage van f 300.— per jaar te geven. Hetzelfde voorstel werd gedaan ten aanzien van den klerk ter Griffie op Curaçao, die als zoodanig ook de functie van tolk moet vervullen. Deze laatste werkzaamheden toch eischen van hem bijzondere capaciteiten.

Ad art. 40. In aansluiting aan het ter zake in het Eindverslag op de ontwerp-verordening tot wijziging van het Reglement op de Inrichting en Samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao opgemerkte, werd wederom naar voren gebracht, dat het wil voorkomen, dat er geen aanleiding bestaat, om ten aanzien der reizen van den rechter naar de Bovenwindsche eilanden af te wijken van den regel van het reis- en teerkostenbesluit in dien zin, dat hij minder dan f 9.— per dag voor teerkosten geniet. Immers moet deze rechter ook op de Bovenwindsche eilanden tusschen de eilanden onderling reizen, zoodat niet gesproken kan worden van een lang verblijf op één plaats, waardoor de kosten misschien wel wat verminderen zouden.

Ad art. 45. Het viel op, dat de uitgaven wegens bezoldigingen, verlofbezoldigingen en toelagen van het politiepersoneel wederom hooger zijn dan die toegestaan voor 1936 en men zag met steeds stijgenden angst de vermeerdering dezer uitgaven aan. Gaarne zou men een vergelijkenden staat ontvangen, waaruit blijkt van de motieven der voorgestelde verhooging van den post.

Noot 42. In overweging werd gegeven nieuwe krachten te doen opleiden. Men zou zoo ieder jaar een paar Curaçaosche jongelieden in opleiding gebracht willen zien.

Ad art. 49. Men bracht naar voren, dat er verleden jaar wederom een brand is geweest, welke niet gebluscht is kunnen worden, en dat, indien het noodzakelijk is het materiaal te verbeteren om er toe te geraken, dat de brandweer in staat is te blusschen, men bereid is, de daarvoor noodige gelden te voteeren. Doch de branden moeten gebluscht *kunnen* worden, dat zou men in ieder geval voorop willen stellen.

Ad art. 57a. De afdeelingen zouden gaarne ingelicht worden omtrent de vraag, waarom de gouvernements-accountant een hoogere bezoldiging moet hebben dan de inspecteur der belastingen, aangezien hij toch met dezen op één lijn staat.

Ad art. 61a. Men betoogde er de wenschelijkheid van dat er op de Inspectie der belastingen een hoofdcommies geplaatst wordt, in stede van een der beide commiezen, desnoods door aanstelling van een hoofdcommies meer in het korps. Deze werd noodig geacht om den inspecteur te vervangen, ook als hij t.z.t. uit dienst mocht gaan. En waar het belastingvak een aparte is, in verband waarmede het practisch is, dat de ambtenaren ter inspectie daar blijven en promoveeren, zou door plaatsing van een hoofdcommies aldaar een gunstige promotiekans geopend worden. De sprekers, die dit onderwerp in de afdeelingen naar voren brachten, meenden dan ook dat sinds 1908 tot voor kort op de inspectie een hoofdcommies werkzaam is geweest.

Ad artt. 61a en 62. De afdeelingen konden zich vereenigen met de uitzending van een surnumerair en een kommies-verificateur uit Holland, doch vertrouwen, dat dezen als zij 4 jaar hier geweest zijn, teruggaan. Aangenomen werd ook, dat zij, behalve ter vervanging van met verlof zijnd Curaçaosch personeel, in hoofdzaak werkzaam zullen zijn ter opleiding van het personeel der inspectie der belastingen.
Van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt om nogmaals den regel, dat de Curaçaosche ambtenaren den voorrang moeten hebben in het korps, te propageeren.

Ad art. 62. Waar onder Curaçao voor de tweede maal staat „kommiezen-entreposeur", zal wel bedoeld zijn „kommiezen-verificateur".

Ad art. 66a. Opgemerkt werd, dat de kosten van transitrechten en vervoer van brievenmalen f 10.000.— hooger geraamd zijn dan de betrekkelijke uitgave in 1935. De inkomsten van de posterij echter zijn in de toelichting van de raming der middelen en inkomsten f 60.000.— lager geraamd dan de opbrengst in 1935. Men zou gaarne over deze schijnbare tegenspraak ingelicht worden.

Ad art. 73. Gaarne zou men ingelicht worden omtrent de beteekenis van de „uitbreiding van het telefoonnet tot Suikertuintje". Is het de bedoeling dat de uitbreiding alleen de stad ten goede zal komen of zal de kabel tot daar gaan, terwijl verdere aansluitingen daarop over land kunnen plaats hebben?

Ad art. 74. De afdeelingen waren vol lof over de vlotte en fraaie reparatie van de Koningin Emmabrug, en over de goede voorziening in de overvaart over de haven door de havendienstmotorbooten gedurende dien tijd.

Ad artt. 94 en 95. Ten aanzien van de voor Curaçao voorgestelde bedragen werd door de meeste leden eenzelfde standpunt ingenomen als tegenover de overeenkomstige voorstellen in de suppletoire begrooting. Een lid, dat de behandeling van die begrooting niet heeft meegemaakt, deed uitkomen, dat hij zich niet met de toen aangebrachte wijzigingen kan vereenigen. Hij kon zich n.l. wel vereenigen met de gedane Bestuursvoorstellen.

Ad art. 98. Verscheidene leden verzochten te mogen vernemen welke de motieven waren, die het billijk hebben gemaakt, dat aan den in de toelichting op dit artikel bedoelden ambtenaar en zijn gezin vrije overtocht werd verleend.
De afdeelingen zouden gaarne vernemen, welke de andere gunstgaven waren, behalve het toegelichte bedrag van f 5000.—.

Ad art. 103d. Wederom werd de wenschelijkheid van de intrekking van het betrekkelijke Koninklijk besluit betoogd en gevraagd of deze post niet zou kunnen worden afgevoerd.

Ad art. 105. Men vroeg of deze post niet zou kunnen worden verlaagd.

Ad art. 119b. Men drong er op aan de meubileering zoo eenvoudig mogelijk te houden.

Ad art. 127. Men betoog de wenschelijkheid van vermeerdering der verlichting op verschillende plaatsen op Curaçao. In 1935 werd minder uitgegeven dan toegestaan, met het oog waarop men in overweging gaf om die marge, welke vermoedelijk ook in 1936 zou ontstaan, te bezigen voor evenbedoelde verlichting.
Men vroeg, of het niet aan te bevelen zou zijn de met zooveel succes in Nederland aangewende natrium-lampen ook hier te bezigen. Het licht moet beter zijn en het stroomverbruik minder dan bij andere lampen.

Ad art. 133. Naar vernomen, werden in den laatsten tijd verschillende gebouwen door het Gouvernement aangekocht. De afdeelingen zouden gaarne een lijst daarvan ontvangen met een specificatie der kosten, het doel en met vermelding der posten, waarop verantwoord.

Ad art. 133b. Meerdere leden achtten een bouwsom van een huis van f 15.300.— in den tegenwoordigen tijd wel wat hoog en zij vroegen of dit bedrag niet wat verlaagd zou kunnen worden. Zij vroegen, welke de huurprijs van dit huis zal zijn.
In dit verband verzochten zij te mogen vernemen op welke basis in het algemeen de gouvernementseigendommen verhuurd worden.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 27n. Maart 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

R. R. MUSKUS.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Memorie van Antwoord.

No. 11.

Algemeene beschouwingen.

Inderdaad stemmen de in het begin van de memorie van toelichting medegedeelde opbrengsten van de belastingen en van de overige middelen in 1935 niet overeen met den in de memorie van toelichting opgenomen staat van den loop der middelen over 1930–1937, hetgeen toegeschreven moet worden aan eene vergissing. De in den staat van den loop der middelen over 1930–1937 vermelde cijfers zijn de juiste.

Ondergeteekende heeft gemeend de raming van het middel „Invoerrecht" te mogen stellen op ongeveer de opbrengst over 1935 (het verschil tusschen raming 1937 en opbrengst 1935 is slechts f 4.600,—), aangezien naar zijne meening niets op den teruggang van dit middel wijst, doch eerder van een gestadig accres kan worden gesproken. Bij eene vergelijking reeds van de opbrengst over de eerste twee maanden van 1936 met die over hetzelfde tijdvak in 1935 blijkt, dat in eerstgenoemd tijdvak f 31.725,— meer is ontvangen dan in laatstgenoemd tijdvak. Een reden om de raming voor 1937 lager te stellen bestaat dus niet.

De raming van inkomsten van de posterij is voor 1937 voorzichtigheidshalve lager gesteld dan de gemiddelde opbrengst over 1933–1935, aangezien aangenomen werd dat in den loop van 1936 verschillende werklieden in verband met de voltooiing van den tankbouw van de petroleummaatschappijen zullen repatrieeren. Door bedoelde personen wordt een zeer druk gebruik van de post gemaakt, zoodat verwacht mag worden dat daardoor de inkomsten zullen verminderen.

Gedurende 1935 werd in Nederland een bedrag van ruim f 30.000,— ontvangen wegens opbrengst van verkochte Curaçaosche postwaarden of ongeveer f 25.000,— meer dan gemiddeld over de vorige jaren terzake werd ontvangen. Op deze extra-ontvangst kan uiteraard voor 1937 niet worden gerekend. Dat de raming voor 1937 ongeveer f 35.000,— lager is gesteld dan de normale opbrengst over 1935, is te verantwoorden door bovenbedoelde te verwachten vermindering.

Nadere beschouwing van deze raming zou evenwel eenige verhooging daarvan kunnen toelaten en wel met f 15.000,—, zijnde f 10.000,— voor het eiland Curaçao en f 5.000,— voor het eiland Aruba. Verdere verhooging acht ondergeteekende niet verantwoord.

Het denkbeeld om een differentiatie in de invoerrechten in te voeren ten bate van het Moederland zal opnieuw nader worden beschouwd. T. z. t. zal aan den Raad inzage worden gegeven van de stukken opdat men zich van de consequenties van differentieele rechten rekenschap kan geven. Opgevat in den geest zooals de enkele leden hier in het Voorloopig Verslag aan het woord dit deden, zouden de differentieele rechten neerkomen op een indirecten steun aan St. Martin en Bonaire door het Gebiedsdeel te geven waarbij tevens de import uit Nederland zou worden bevorderd. En Nederland èn Curaçao verliezen dan baten, tot nu voortvloeiende uit invoer, ten behoeve van de wederkeerige export.

Door den gemachtigde van het Bestuur werd bij de openbare behandeling van de suppletoire begrooting 1936 het volgende geantwoord naar aanleiding van de opmerkingen in het betrekkelijke Eindverslag aangaande de aanzuivering van de tekorten op de diensten 1896 en 1897:

„Het feit, dat op de terugbetaling van een schuld, ontstaan door de begrootingstekorten over 1896 en 1897, tezamen groot

f 280.532,55⁵ prijs wordt gesteld, is pas sedert kort geleden ter kennis gebracht van het Bestuur. In verband hiermede kon aan den Kolonialen Raad niet eerder mededeeling van een en ander worden gedaan".

Bij de Wet van 15 Juli 1898 (Staatsblad No. 186) werden aan het tiende hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1898 twee artikelen toegevoegd, luidende: „17a Voorschot aan de koloniale geldmiddelen (Curaçao) over het dienstjaar 1895 f 80.845,62⁵; 17b Voorschot aan de Koloniale geldmiddelen (Curaçao) over het dienstjaar 1896 f 199.686,93".

De toegestane fondsen strekten tot dekking van de tekorten op de begrootingen van Curaçao voor 1895 en 1896. Bij het opmaken dezer begrootingen was er op gerekend, dat de koloniale middelen en inkomsten toereikend zouden zijn om daaruit de uitgaven te bestrijden, en dat derhalve geen bijdrage uit 's Rijks kas noodig zou zijn. In verband hiermede werden, in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 102 en 104 van het Regeeringsreglement van Curaçao (Staatsblad No. 56/1865), deze begrootingen niet definitief door de wet vastgesteld, doch gold de voorloopige vaststelling door den Gouverneur als definitieve. Achteraf bleken de koloniale middelen en inkomsten evenwel ontoereikend om de uitgaven te dekken. Beide begrootingen leverden een tekort op, respectievelijk bedragende f 108.125,02½ en f 199.686,93. De voordeelige saldo's van vorige jaren, — waarvoor de begrootingen evenmin door de wet waren vastgesteld — tot een gezamenlijk bedrag van f 27.279,40, werden in mindering gebracht van het tekort over 1895, zoodat er toen nog ongedekte tekorten waren van respectievelijk f 80.845,62½ en f 199.686,93.

De Minister van Koloniën diende een wetsontwerp in tot toekenning (ten laste van de Staatsbegrooting) van bijdragen aan Curaçao tot dekking van laatstgenoemde tekorten.

Uit de terzake van dit wetsontwerp gewisselde stukken en uit de Handelingen blijkt, dat zoowel de Minister als de Staten-Generaal van oordeel waren, dat Curaçao, wanneer deszelfs geldmiddelen zulks toelieten, de toegekende bedragen behoorde terug te betalen. Om dit beter in de wet tot uitdrukking te doen komen, werd op voorstel van de Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer in beide artikelen het woord „bijdrage", vervangen door „voorschot".

(vgl. hierbij Bijlagen Tweede Kamer Zitting 1897 – 1898 No. 175, 1 – 8, Handelingen Tweede Kamer Zitting 1897 – 1898 bladzijde 1066 v. v. en Handelingen Eerste Kamer, Zitting 1897 – 1898 badzijde 396).

In bijgaande Nota van Wijziging worden de jaren 1896 en 1897 gewijzigd in 1895 en 1896.

Zooals medegedeeld, is een en ander pas kort geleden ter kennis gebracht van het tegenwoordig Bestuur. Bij de opgaven van de saldi der kasvoorschotten kon derhalve geen rekening worden gehouden met het bedrag van het voorschot ingevolge de genoemde Wet van 15 Juli 1898 (Staatsblad No. 186).

Eene verdeeling der uitgaven als waarvan in de memorie van toelichting sprake is, is inderdaad nimmer door de Afdeelingen gevraagd. In het Voorloopig Verslag op het XIIIe Hoofdstuk van de Rijksbegrooting 1936 (Gewisselde stukken 1935–1936 No. 2) komt deze wensch tot uitdrukking.

Een ander standpunt dan dat beoogende de behartiging van 's Lands belang, d. i. van het Gebiedsdeel Curaçao als één geheel, kan evenmin door het Bestuur worden ingenomen.

Maatregelen zijn genomen, opdat t. z. t. ieder der leden een exemplaar van de stukken van de Staten-Generaal, die betrekking hebben op Curaçao, zal ontvangen.

Het gebruik van den richtingaanwijzer te regelen als voor den hoorn bepaald, m. a. w. te bepalen dat deze alleen gebruikt zou worden wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert, stuit op overwegende bezwaren.

Een algemeen euvel bij chauffeurs, hetwelk ook op Curaçao in sterke mate aanwezig is, is het plotseling van richting veranderen zonder zich te overtuigen of de veiligheid van het verkeer zulks wel toelaat. Hoewel het verplichtend gebruik van den richtingaanwijzer dit euvel niet opheft, vermindert het in niet onbelangrijke mate het gevaar er aan verbonden. Ten slotte levert de richtingverandering, op een voor het overige verkeer ongewenscht oogenblik, altijd minder gevaar op wanneer de voorgenomen manoeuvre voor andere weggebruikers van te voren kenbaar gemaakt wordt.

Door het onder alle omstandigheden eischen van het gebruik van den richtingaanwijzer bij veranderen van richting, zal dit een goede en vaste gewoonte voor de bestuurders kunnen worden, waardoor de verkeersveiligheid in hooge mate gediend wordt.

Bovendien is de bestaande regeling in overeenstemming met de Nederlandsche wetgeving.

De meening, dat het wenschelijk zou zijn de straten bedoeld in artikel 152 a A. P. K. aan te duiden door middel van bordjes, wordt niet gedeeld.

Het aantal straten als bedoeld is betrekkelijk gering. Daarom en omdat zij alle drukke verkeerswegen zijn, zullen zij zeer spoedig zoowel bij het publiek als bij de chauffeurs als zoodanig bekend zijn.

Bovendien zijn de H borden met niet te groote tusschenruimte geplaatst en geven deze zelve de gevraagde aanwijzing.

Niet moet uit het oog verloren worden, dat beperking van het aantal verkeersborden zooveel mogelijk nagestreefd moet worden, ten gerieve van het rijdend publiek.

Met genoegen vernam ondergeteekende dat met lof over den Landsradiodienst werd gesproken.

Gaarne zou hij vernemen in welk opzicht de telefoon is achteruitgegaan.

Teneinde toch voortdurend op de hoogte te blijven van mogelijke verbeteringen wordt geregeld voeling gehouden met verschillende elders gevestigde telefoon maatschappijen.

Het ombouwen van het bestaande systeem in een automatisch systeem zou op ongeveer f 60.000,— komen te staan en wordt in verband met het kleine getal aansluitingen (639) te kostbaar geacht. Van aanbiedingen voor ombouw of concessie is ondergeteekende niets bekend. Mocht eventueel tot ombouw worden overgegaan dan zou zulks door het Gouvernement zelf dienen te worden verricht.

Wat den omroepzender aangaat kan vermeld worden dat deze zender bereids door het Gouvernement is besteld en zal worden verhuurd tegen een met de Curaçaosche Radiovereeniging overeengekomen huurprijs voor de verzorging van het programma. De nieuwe technische vindingen maakten het mogelijk een deel van den kortegolf-zender op Groot Kwartier om te bouwen hetgeen aan de bedrijfskosten ten goede zal komen door aanmerkelijk geringer stroomverbruik. Hierdoor is het mogelijk geworden de omroepzender uit artikel 68 Bedrijfs- en Onderhoudskosten te bekostigen. Op de Begrooting van 1936 is voor dit doel geen afzonderlijke post uitgetrokken.

Het is niet mogelijk de tarieven van den Lands Radiodienst te verminderen, daar in deze aangelegenheid de Curaçaosche administratie niet alleen zeggenschap heeft en de kosten van telegrammen door de betrokken administraties verdeeld moeten worden. Het tarief van f 0.62½ per woord naar Holland kan naar de meening van ondergeteekende niet te hoog genoemd worden.

Nog steeds wordt veel water afgetapt op zoodanige wijze, dat de meters de verbruikte hoeveelheid niet zuiver kunnen aanwijzen.

Op Aruba werden geen proeven genomen, maar slechts eene tijdelijke wijziging gebracht in de leveringsvoorwaarden door slechts van 6 uur v.m. tot 6 uur n.m. de distributieleiding onder druk te houden. Deze maatregel werd genomen met de bedoeling om het waterverlies, veroorzaakt door het lekken van kranen, welke hetzij met opzet op kleine doorlaat worden gesteld om ongemeterd water te verkrijgen dan wel door onverschilligheid der verbruikers niet behoorlijk worden gesloten, tenminste gedurende de avonduren te kunnen tegengaan. Op Aruba toch is eene nauwkeurige contrôle van het watermisbruik zeer gewenscht zulks met het oog op de bedrijfszekerheid. Mocht blijken dat de hoeveelheid water, welke thans verbruikt wordt, inderdaad noodig is voor de aangeslotenen, dan moeten stappen worden genomen voor de aanschaffing van een 2de distillatie-inrichting voor dat eiland, omdat de bestaande thans onafgebroken, met nauwelijks tijd voor noodzakelijke schoonmaak, in bedrijf moet worden gehouden.

Meters, waarbij waterverlies uitgesloten is, zijn niet te verkrijgen. Op Curaçao worden thans proeven genomen met eene nieuwe vinding op dit gebied, een contrôleapparaat voor gebruik bij de meters. De resultaten zijn zeer bevredigend,

doch de proeftijd is nog te kort om reeds over te gaan tot algemeene toepassing voor de huisaansluitingen.

Het Bestuur kan zich geheel vereenigen met het gevoelen van den Raad, dat gestreefd moet worden naar het leveren van water tegen een zeer lagen prijs. Ongetwijfeld wordt hiermede een volksbelang gediend, doch verschillende omstandigheden maken het moeilijk, thans reeds voorspellingen te doen inzake de vraag of leidingwater in de naaste toekomst goedkooper dan wel tegen het bestaande tarief geleverd zal kunnen worden. Tegen het leveren toch van water aanzienlijk beneden kostprijs bestaan bij ondergeteekende groote bezwaren. Het waterverbruik zou toenemen en het tekort sterk stijgen. Het tekort beteekent eene vermindering in inkomsten welke op een of andere wijze moet worden opgevangen. Zoodra, over de jaren verdeeld, de Landswatervoorzieningsdienst winst blijkt te maken, zal de prijs van het water lager worden gesteld.

Uit het vorenstaande volgt mede dat het water op eventueele waterdistributie-plaatsen verkrijgbaar gesteld moeilijk goedkooper kan zijn dan dat door leidingen beschikbaar gesteld in de woningen.

Ad artikel 14. De raming van kosten voor onderhoud en bedrijf voor 4 dienstauto's is lager gesteld dan naar verhouding over het jaar 1935 voór hetzelfde doel is uitgegeven voor 2 dienstauto's. Van verschillende van deze dienstauto's wordt een zeer intensief gebruik gemaakt. Afschrijving en loon van chauffeurs is onder het aangevraagde bedrag niet begrepen.

Ad artikel 22b. Ingevolge het bepaalde in artikel 6, tweede lid, der „Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935" (P. B. No. 44) kan het geheele bedrag der bouwkosten eener bijzondere school van Gouvernementswege als subsidie worden verstrekt. Ondergeteekende is van meening dat na 1 Juli 1935, het tijdstip van inwerkingtreding der vorengenoemde verordening, dan ook afgeweken moet worden van den voor dien gevolgden regel, waarbij van bestuurszijde aan de schoolbesturen op hun daartoe gedaan verzoek eene kredietaanvrage van f 3000.— per klasselokaal in uitzicht werd gesteld. Zoo zijn de onderhavige kredietaanvragen voor de bouwsudsidiën ten behoeve van de scholen op Bonaire en Aruba, waartoe de verzoeken nà 1 Juli 1935 binnenkwamen, gesteld op de bedragen, die de bouwkosten zeer nabij zullen komen en is de maatstaf van f 3000.— per klasselokaal niet langer gehandhaafd.

Ad artikel 22h. Ondergeteekende acht het niet raadzaam dezen post op het door Uwen Raad voorgestelde bedrag te brengen. De omstandigheid dient wel in het oog genomen, dat van de vier onderwijs-congregaties bij het R.K. Bijzonder Onderwijs in Curaçao nog slechts één en dan nog in beperkte mate eenigszins regelmatig gebruik maakt van verleening van binnen- of buitenlandsch verlof aan hare leerkrachten, iets waartoe de overige congregaties ook zullen over gaan, zoodra zij over vervangende leerkrachten beschikken. De uitgaven op den post voor het dienstjaar 1935 bedragen, naar thans bekend is, in totaal f 4326,70.

Ad artikel 32. De Landbouwkundige, die zijn opleiding genoot op het Imperial College of Tropical Agriculture in Trinidad en op aanbeveling van Prof. Ballou in den aanvang van 1935 was benoemd, kreeg overeenkomstig de aanwijzingen uit het rapport van laatstgenoemde de drieledige opdracht om:

a. toezicht te houden op den Land- en tuinbouw en meer speciaal op de Gouvernements proefvelden;

b. proefnemingen te doen met verschillende gewassen om ten slotte aan de hand van de resultaten te kunnen vast stellen of en welke gewassen op de eilanden met redelijke kans op succes verbouwd zullen kunnen worden;

c. de bevolking van voorlichting te dienen, onderwijs te geven in land- en tuinbouw, daarvoor geschikte jongelui in opleiding te nemen ter voorbereiding van hunne uitzending naar vreemde land- en tuinbouwscholen.

De resultaten van deze drieledige taak laten zich voor het afgeloopen jaar als volgt samenvatten:

Op St. Martin is een klein landbouwproefstation opgericht, aan het hoofd waarvan de Landbouwkundige staat en aan

wien een jongmensch van het eiland afkomstig ter opleiding is toegevoegd.

De veehouders worden aangespoord veel zorg te besteden aan den verbouw van veevoeder opdat zij in den drogen tijd hun vee in goeden staat kunnen houden.

Proeven met verschillende grassoorten worden genomen en aan de conserveering ervan wordt veel aandacht besteed.

Verschillende gewassen, die voor het aangewezen doel zeer bruikbaar schijnen, hebben aanvankelijk, zooals te verwachten was, te kampen met ziekten, die hun groei ernstig belemmeren. Hiertegen worden de geeigende middelen beproefd.

De bevolking blijkt belangstelling te hebben voor de methoden, die de Landbouwkundige invoert. Verschillende voorschotten worden door het Gouvernement verstrekt om betrokkenen in staat te stellen hun land te verbeteren.

Op Saba werd bijzondere aandacht geschonken aan een aldaar voorkomende aardappelziekte en aan de maatregelen daartegen te nemen.

Op St. Eustatius werd gewezen op de noodzakelijkheid den grond natuurlijk en kunstmatig te bemesten en overlegd welke producten de beste resultaten leveren zullen. Het blijkt dat uien zich zelfs in droge tijden zeer goed voor de verbouwing leenen.

De laatste twee jaren zijn proefnemingen gedaan met den verbouw van aardappelen. De resultaten hebben tot heden niet beantwoord aan de verwachtingen, die het Gouvernement en de planters van dezen cultuur hadden.

Men mag echter niet vergeten, dat de weersomstandigheden gedurende het eerste jaar, waarin de animo der bevolking voor de nieuwe cultuur toch reeds niet zeer groot was, niet gunstig waren.

Er zijn evenwel al vele planters, die in vertrouwen op de raadgevingen van den landbouwkundige diens wenken volgen.

Het is niet gemakkelijk eene bevolking te winnen voor het toepassen van moderne methoden in den landbouw. Er zijn verschillende aanwijzingen die op vooruitgang wijzen. Het gaat er om door te zetten.

Ad artikel 36. Door den gemachtigde van het Bestuur is namens het Bestuur, op het in het eindverslag op de suppletoire begrooting 1936 opgemerkte met betrekking tot de Ambachtschool, het volgende geantwoord: „De Ambachtschool zal, indien het bedrag ad f 5.500,— suppletoir aangevraagd wordt toegestaan, eene subsidie van f 20.000,— per jaar genieten. De onkosten van deze school zijn evenwel beduidend hooger. Uit de opbrengst van den Loterijbond Fortuna toch wordt een ongeveer gelijk bedrag genoten. Het doen vallen van de Ambachtschool onder de Onderwijswetgeving zou derhalve de begrooting aanzienlijk bezwaren, aangezien het Gouvernement in dit geval mede zou moeten zorg dragen voor het beschikbaar stellen van behoorlijke gebouwen en aan de onderwijskrachten pensioen zou dienen te verleenen. Daar de bestaande toestand voldoet meent het Bestuur niet te moeten overgaan tot het doen vallen van de Ambachtschool onder de Onderwijswetgeving."

Bij nota van wijzigingen wordt alsnog aangevraagd een bedrag van f 1000,— als subsidie aan het Vrijwilligerskorps „Juliana".

Ad artikel 39a. De beide klerken ter Griffie op Curaçao, die doorloopend optreden als griffier aan het kantongerecht, hebben in deze functie een goede leerschool. Naar de meening van ondergeteekende dienen deze jeugdige ambtenaren verheugd te zijn dat zij in eene betrekking zijn geplaatst waarin zij kunnen toonen wat zij presteeren kunnen. Er zijn meer takken van dienst waar in rang vrij laag personeel vrij verantwoordelijk werk verricht. Blijken de ambtenaren voor dit verantwoordelijk werk geschikt, dan zal dit hun in hun ambtelijke toekomst ten goede komen. Persoonlijke toelagen kunnen niet worden gegeven. Indien hiermede eenmaal systematisch zou begonnen worden, is het einde niet te zien. Wat betreft den klerk ter Griffie, die de functie van tolk vervult, kan worden medegedeeld dat het salaris van dezen ambtenaar indertijd werd bepaald rekening houdende met zijn gemiddelde inkomsten als tolk, welke functie hij tevoren vervulde tegen vacatiegeld. Thans hem een bijzondere toelage toekennen als tolk zou noodzakelijk tot vermindering van het grondsa-

laris leiden. Deze ambtenaar toch heeft nimmer in den schrijversrang dienst gedaan.

Ad artikel 40. De onkosten gedurende hun verblijf op de Bovenwindsche Eilanden zijn voor de rechters zeker geen f 9,— per dag. Het bedrag, hetwelk geregeld wordt vastgesteld berekend naar een maatstaf van f 7,— per dag, wordt voldoende geacht. Het verblijf toch in de gouvernements logeergebouwen is vrij, slechts voor de maaltijden en de bediening moet worden betaald.

Ad artikel 45. Bij suppletoire begrooting werd de begrooting 1936 voor wat artikel 44 betreft, verhoogd met een bedrag van f 54.080,—. Deze verhooging bracht artikel 44 op f 751.874,—. Voor het dienstjaar 1937 wordt het overeenkomstig artikel 45 op f 751.246,— of wel f 630,— lager geraamd.

De voor 1936 en voor 1937 vergeleken met 1935 gevraagde verhooging is te splitsen in een bedrag van f 18000, — hetwelk een blijvend en in een bedrag van f 36000,— hetwelk een tijdelijk karakter draagt.

De tijdelijke verhooging was noodig teneinde de plaatsen van grootere aantallen verlofgangers aan te vullen.

Bij nota van wijzigingen wordt op dit artikel alsnog een bedrag van f 852,— aangevraagd voor een schrijver. De uitbreiding van de werkzaamheden ten kantore maken de aanstelling van een schrijver noodzakelijk.

Ad noot 42. De opleiding der Curaçaosche jongelieden, welke eerst tegen het einde van het jaar 1936 beeindigd is, is te beschouwen als een proef. Hoewel, voorzoover bekend, de resultaten niet ongunstig zijn, kan een volledig oordeel eerst uitgesproken worden, wanneer de betreffende militairen eenigen tijd practischen politiedienst verricht hebben.

Een gefundeerd oordeel omtrent het al of niet slagen van den proef kan dus op zijn vroegst in den loop van het jaar 1937 gevormd worden. Voordien is het aanvangen van een nieuwe opleiding niet gewenscht.

Ad artikel 49. Gelijk reeds eerder, naar aanleiding van den in September 1935 op Schaarlo gewoed hebbenden brand, welke klaarblijkelijk bedoeld wordt, werd opgemerkt, was het aldaar door den brandweer bereikte resultaat, gezien de omstandigheden, niet beneden hetgeen te verwachten was.

In het betreffende geval toch droeg de brand, toen zij door de bewoners bemerkt werd, reeds het karakter van een zwaren binnenbrand. Bovendien heeft men toen niet onmiddellijk de brandweer gewaarschuwd, zoodat toen deze ter plaatse kwam er reeds sprake was van een fellen uitslaanden brand. Bovendien kon een der motorspuiten eerst laat aan de blussching deelnemen, doordat zij het Schottegat moest omrijden.

Daar de Commandant der Brandweer dus voor de taak stond een zwaren uitslaanden brand bij flinken wind te moeten bestrijden met behulp van aanvankelijk twee motorspuiten, bestond er geen andere oplossing dan te trachten de belendende gebouwen, welke grootendeels uit hout bestonden, te beschermen, hetgeen met groote moeite mocht gelukken.

Het materieel is ook toen gebleken uitstekend te functionneeren zoodat hierop volledig vertrouwd kan worden.

Bij de bestaande organisatie kan de bediening der brandspuiten niet geschieden door het in dienst zijnde personeel.

Steeds zal eenige tijd benoodigd zijn om een gedeelte van het buiten dienst zijnde personeel in geval van brand te verzamelen. Door een doelmatige regeling is het gelukt den tijd, welke verloopt tusschen het ontvangen van het brandalarm en het uitrukken, te beperken tot 2½ à 3 minuten.

Een bezwaar, hetwelk zich veelal voordoet, is de dikwijls vrij groote afstand tusschen de plaats van den brand en de dichtst bijzijnde waterwinplaats.

Hoe grooter de afstand des te meer tijd is er benoodigd voor het uitrollen der slangen.

Den laatsten tijd is veel zorg besteed aan het uitbreiden van het aantal brandkranen, terwijl ook in het loopende jaar hiermede wordt voortgegaan.

In het alarmeeringsysteem zijn reeds belangrijke verbeteringen aangebracht, terwijl binnenkort nog verdere maatregelen in dien zin uitgevoerd zullen worden.

Ondanks deze maatregelen zal bij een brand in de stad, na het ontvangen van het brandalarm, steeds een bepaalde tijd verloopen alvorens de brandweer water kan geven. Deze tijd zal ongeveer 8 minuten bedragen, n.l. 3 minuten voor het bemannen van de eerste spuit, 2 minuten om naar de plaats van den brand te rijden en 3 minuten om de slangen uit te rollen, aan te koppelen enz.

Door den Commandant der Brandweer wordt de wenschelijkheid bestudeerd om te geraken tot de aanschaffing van 1 of 2 chemische bluschwagens welke slechts 2 man bediening vereischen en waarvan de bezetting geleverd zou kunnen worden door het op wacht zijnde politiepersoneel.

Een dergelijke wagen zou onmiddellijk na het ontvangen van het brandalarm kunnen uitrukken en zou het mogelijk maken een krachtigen straal te geven uit een ongeveer 2000 Liter vloeistof bevattenden tank.

Gedurende den tijd, benoodigd voor het ter plaatse komen van een groote brandspuit en den tijd noodig om deze bedrijfsklaar te maken, zou de tank leeggespoten worden, waarmede veelal voorkomen zou worden dat een aanvankelijke binnenbrand zich uitbreidt tot een uitslaanden brand, alvorens de brandspuit water kan geven.

Mocht de bestudeering de wenschelijkheid van een aanschaffing als bovenbedoeld aantoonen, dan zullen daartoe t. z. t. voorstellen gedaan worden.

Men houde evenwel in het oog dat zelfs de meest geperfectionneerde brandweer nimmer in staat zal zijn een reeds fellen brand à la minute te blusschen, zoodat vaak het aangetaste perceel geheel uitbrandt. Wanneer een zware uitslaande of binnenbrand bestreden moet worden, is zonder twijfel van een gunstig resultaat sprake wanneer belendende perceelen gespaard blijven.

Ad artikel 57a. De bezoldiging van den Gouvernements-Accountant is op een hooger bedrag vastgesteld dan die van den Inspecteur der Belastingen vanwege de belangrijke diensten, die van eerstgenoemde worden gevergd, ook buiten de eigenlijke belastingwerkzaamheden.

Ad artikel 61a. De noodzakelijkheid om ter Inspectie der Belastingen een hoofdcommies aan te stellen kan ondergeteekende niet inzien. Thans geschiedt de vervanging van den Inspecteur door een der beide commiezen. Reeds nu vooruitloopen op een mogelijk verlaten van den dienst door den tegenwoordigen functionaris wil ondergeteekende niet gewenscht voorkomen. Het door de hier aan het woord zijnde leden naar voren gebrachte zou gaan in de richting van gesloten dienstvakken, iets waartegen bij ondergeteekende ernstige bezwaren bestaan.

Ad artikelen 61a en 62. Zooals in de Memorie van Toelichting reeds medegedeeld zullen de hier bedoelde ambtenaren niet langer dan vier jaren in Curaçao blijven. Inderdaad zullen zij ook voor opleiding van Curaçaosch personeel worden gebezigd. Met den regel dat aan Curaçaosch personeel de voorrang moet worden gegeven vereenigt ondergeteekende zich volkomen, mits dit personeel aan de voor den dienst te stellen eischen voldoet.

Ad artikel 62. Door een drukfout wordt in de uitgewerkte en toelichtende staat in plaats van 3 kommiezen-verificateur f 10956,— gesproken van 3 kommiezen-entreposeur f 10956,—. In bijgaande Nota van Wijzigingen wordt deze fout hersteld.

Ad artikel 66a. De over 1935 verschuldigde transitrechten zijn nog niet bekend, aangezien eerst binnenkort de statistiek zal worden opgemaakt die als grondslag gebezigd zal worden voor het vaststellen van de over de jaren 1935, 1936 en 1937 verschuldigde transitrechten. Over 1935 hebben slechts voorloopige betalingen plaats gehad.

De raming voor 1937 is als volgt te specificeeren:

Vergoeding Pan. Am. Airways	f	6000,—
„ K. L. M.		8000,—
„ K. N. S. M.		12000,—
„ Red "D" Line		3000,—
„ H. A. P. A. G.		1500,—
„ New-Zealand Lines		1500,—
„ andere booten		2000,—
„ Pan. Am. Aruba		4500,—
„ Camia		200,—
transitrechten aan diverse landen		6300,—
totaal	f	45000,—

Ad artikel 73. Met „uitbreiding van het telefoonnet tot Suikertuintje" wordt bedoeld, dat het ondergrondsche kabelnet vanaf de telefooncentrale tot Suikertuintje zal worden uitgebreid met de noodige aftakkingen zoowel in de stad als buiten het stadsdistrict, een en ander ter voldoening aan aanvragen om aansluiting, waaraan thans onmogelijk kan worden voldaan.

Verdere aansluitingen zullen bovengronds geschieden zoodra de voedingkabels voor de uitbreiding gelegd zijn.

Ad artikelen 94 en 95. Met betrekking tot het hier opgemerkte kan worden medegedeeld dat ook het standpunt van het Bestuur in deze geen wijziging heeft ondergaan.

Ad artikel 98. De toenmalige leeraar bij de Methodisten Gemeente op St. Martin was ingevolge de bepalingen van het West-Indisch Uitzendingsbesluit geen „uitgezonden" ambtenaar. In 1926 is hem buitenlandsch verlof verleend en zijn de overtochtskosten in den vorm van een gunstgave vergoed op grond van de overweging dat hij uit het buitenland was gekomen voorzien van een aanstelling om in dit gewest een functie te bekleeden zoodat hij billijkheidshalve evenals de R. K. geestelijken ook als „uitgezonden" kon worden beschouwd. Op grond daarvan werd gemeend ditmaal dezelfde gedragslijn te moeten volgen.

Een gespecificeerde lijst van de andere gunstgaven is ter Griffie gedeponeerd ter inzage van de leden.

Ad artikel 103d. De wenschelijkheid van de intrekking van het betrekkelijk Koninklijk Besluit kan door ondergeteekende niet worden ingezien. Verwezen moge hier worden naar hetgeen terzake werd medegedeeld in de Memorie van Antwoord op de begrooting voor 1935 en door den Bestuursgemachtigde in de zitting van 5 Mei 1934 (Koloniale Raad 1933/34-50 No. 11 ad artikel 102d alsmede Notulen 1933/34 No. 19 bladzijde 58). Tegen het afvoeren van dezen post bestaat bij ondergeteekende ernstig bezwaar.

Ad artikel 105. Tot op heden is verlaging van deze post niet mogelijk gebleken. De zaak heeft de geregelde aandacht van het Bestuur.

Ad artikel 111. Het hier bij Nota van Wijzigingen aangevraagde bedrag is het bedrag van het batig saldo van den dienst 1933, hetwelk door omstandigheden niet in het oorspronkelijk ontwerp kan worden opgenomen.

De raming van de opbrengst der middelen moet met een overeenkomstig bedrag worden verhoogd.

Ad artikel 119. Met de gemaakte opmerking zal worden rekening gehouden.

Ad artikel 127. Inderdaad is uitbreiding van de verlichting op verschillende punten te Willemstad gewenscht. Tot dusverre is met de aangebrachte verlichting genoegen genomen in verband met de hooge kosten van uitbreiding. De oorzaak, dat in 1935 voor verlichting minder werd uitgegeven dan is toegestaan, is niet gelegen in het lichtverbruik op het eiland Curaçao, doch moet worden gezocht in de omstandigheid, dat de voor het jaar 1935 in St. Nicolaas voorgenomen straatverlichting eerst in den aanvang van 1936 in werking is gesteld. Voor het jaar 1936 zal derhalve niet meer op een overschot van de betreffende begrootingspost kunnen worden gerekend.

In Nederland, evenals in andere gebieden van Europa en in Amerika, wordt slechts sporadisch overgegaan tot toepassing van natriumlampen omdat de verlichtingselementen in aanschaffing en onderhoud zeer duur zijn. Bovendien zou in Curaçao het gebruik van natriumlampen, die branden op een spanning van 220 Volt, aanzienlijke veranderingen eischen in het lichtnet, dat is aangelegd voor een spanning van 125 Volt.

Betreffende de mogelijkheid van natriumverlichting is reeds in het midden van 1935 briefwisseling gevoerd met de Philipsfabrieken te Eindhoven.

Ad artikel 133. Door het Gouvernement zijn in den laatsten tijd de volgende gebouwen aangekocht:

Perceelen Breedestraat 26 en 28 en Windstraat 6 voor	f 21300,—
Perceelen Passaatstraat 12, 14 en 16 en Windstraat 11, 13, 15, 17, 17a, 17b, 17c en 19 voor	8954,—
Perceelen Breedestraat 24 en Kortestraat 1 en 3 voor	28500,—

Op den aankoop viel nog een bedrag van f 3704,— voor kosten. De uitgaven zijn verantwoord op de post voor Onvoorziene Uitgaven 1936. Doel van den aankoop is om door afbraak van de huizen meer parkeerruimte en op den duur een doorbraak in de binnenstad te verkrijgen.

Ad artikel 133b. Met behoud van de ontworpen ruimte en afwerking van het huis voor den Geneesheer-Directeur zou op de bouwsom rond f 1000,— kunnen worden bezuinigd door weglating van den ontworpen regenbak en aansluiting van het woonhuis op de watervoorziening van het Krankzinnigengesticht.

Het is echter gewenscht, dat een regenbak wordt aangebracht. De huurprijs van dit huis zal te zijner tijd door de daartoe ingestelde Commissie worden bepaald.

De Gouvernements-woningen worden verhuurd op basis van de bepalingen opgenomen in P. B. 1933 No. 104.

Ad artikel 144 (oud 143). Bij Nota van Wijzigingen wordt een bedrag van f 3.600,— aangevraagd voor nog 3 oppassers aan het Krankzinnigengesticht. Gebleken is dat met minder dan 10 oppassers in totaal niet zal kunnen worden volstaan.

Willemstad, den 17den April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Nota van Wijzigingen.

No. 12.

1o. *In de Ontwerp-verordening.*

Artikel 1.

IIde Afdeeling.

Binnenlandsch bestuur.

Onderartikel 36 en het totaal der IIde Afdeeling worden verhoogd met f 1000,— en gebracht op respectievelijk f 82.560,— en f 1.220.950,—.

IIIde Afdeeling.

Onderartikel 45 en het totaal der IIIde Afdeeling worden verhoogd met f 852,— en gebracht op respectievelijk f 752.098 en f 1.126.254,—.

IVde Afdeeling.

Financiën.

In de omschrijving van onderartikel 110 wordt instede van „1896 en 1897" gelezen „1895 en 1896".
Tusschen de onderartikelen 110 en 111 wordt een nieuw onderartikel ingevoegd, luidende:

„Onderartikel 111. Voorziening in de dekking van de nadeelige saldi over de dienstjaren 1928 tot en met 1931 f 501.120,—".
De onderartikelen oud 111 tot en met 168 worden elk één nummer hooger gesteld.
Het totaal der IVde Afdeeling wordt verhoogd met f 501.120,— en gebracht op f 3.715.180,—.

VIde Afdeeling.

Openbare Gezondheidsdienst.

Onderartikel 144 (oud 143) en het totaal der VIde Afdeeling worden verhoogd met f 3600,— en gebracht op respectievelijk f 29.036,— en f 577.115,—.

In het Algemeen Overzicht worden de bedragen geraamd voor de IIde, IIIde, IVde en VIde Afdeeling gebracht op respectievelijk f 1.220.950,—, f 1.126.234,—, f 3.715.180,— en f 577.115,—, terwijl het totaal der uitgaven van dit Overzicht gebracht wordt op f 7.955.759,—.
Het eindcijfer van het ontwerp wordt gelezen f 7.955.759,—, Zeven millioen negenhonderd vijf en vijftig duizend zevenhonderd negen en vijftig gulden.

Artikel 2.

De artikelen genoemd na 109 tot en met 167 en artikel 168 worden elk één nummer hooger gesteld.

Artikel 3.

Instede van artikel 168 wordt gelezen artikel 169.

Artikel 4.

Na „bb. Alle andere ontvangsten." wordt ingevoegd „cc. Batig saldo over 1933".

2o. *In den Uitgewerkten en Toelichtenden Staat.*

IIde Afdeeling.

Binnenlandsch bestuur.

In artikel 36 wordt bijgevoegd „Vrijwilligerskorps „Juliana" f 1000,—" en het totaal gebracht op f 82,560,—.
Het totaal der IIde Afdeeling wordt verhoogd met f 1000,— en gebracht op f 1.220.950,—.

IIIde Afdeeling.

Justitie.

Artikel 45 wordt verhoogd met f 852.— en gebracht op f 752.098,—.
In de kolom van „Toelichtingen", onder Noot (40), wordt, na „1 Wachter buskruitmagazijn 1825,—", bijgevoegd „1 schrijver 852,—" terwijl instede van het uitgetrokken bedrag van f 537.506,— en het totaal van deze noot gelezen wordt respectievelijk f 538.358,— en f 752.098,—.

Het totaal der IIIde Afdeeling wordt verhoogd met f 852,— en gebracht op f 1.126.234,—.

IVde Afdeeling.

Financiën.

In artikel 62 wordt onder „Curaçao" na „1 verificateur f 4372,—" gelezen „3 kommiezen-verificateur f 10956,—" instede van „3 kommiezen-entreposeur f 10956,—".
In de omschrijving van artikel 110 wordt instede van „1896 en 1897" gelezen „1895 en 1896".

Tusschen artikel 110 en 111 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

„Artikel 111 Voorziening in de dekking van de nadeelige saldi over de dienstjaren 1928 tot en met 1931 f 501.120,—".

De artikelen 111 (oud) tot en met 168 worden elk één nummer hooger gesteld.

Het totaal der IVde Afdeeling wordt verhoogd met f 501.120,— en gebracht op f 3.715.180, —.

Vde Afdeeling.

Openbare Gezondheidsdienst.

In onderdeel a van artikel 144 (oud 143) wordt instede van „6 oppassers f 7200,—" gelezen „9 oppassers f 10.800.—".
De totalen van dit onderdeel, van dit artikel en van de VIde Afdeeling worden verhoogd met f 3600,— en gebracht op respectievelijk f 28.236,—, f 29.036 en f 577.115,—.

In het Algemeen Overzicht worden de bedragen geraamd voor de IIde, IIIde, IVde en VIde Afdeeling gebracht op respectievelijk f 1.220.950,—, f 1.126,234,—, f 3.715.180,— en f 577.115,—, terwijl het totaal der uitgaven van dit Overzicht gebracht wordt op f 7.955.759,—.

3o. *In de raming der middelen en inkomsten.*

Onder „B. Inkomsten van onderscheiden aard." wordt na „bb. Alle andere ontvangsten" ingevoegd „cc. Batig saldo over 1933" en daarachter in de kolommen „Alle eilanden" en „Totaal" telkens „f 501.120,—".

Het totaal van de kolommen „Alle eilanden" en „Totaal" van „B. Inkomsten van onderscheiden aard" wordt verhoogd met f 501.120,— en gebracht op respectievelijk f 552.120,— en f 2.677.620,—.

In het „Overzicht" wordt het bedrag voor „B. Inkomsten van onderscheiden aard" en het totaal generaal gebracht op onderscheidenlijk f 2.677.620,— en f 7.957.020,—.

Willemstad, den 17den April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935--1936--36.

Verordening van den....., waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1937.

Eindverslag.

No. 13

De kennisneming van de Memorie van Antwoord en de Nota van Wijzigingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

De Afdeelingen zien met belangstelling tegemoet de nadere beschouwingen van het Bestuur betreffende de differentiatie in de invoerrechten ten bate van het Moederland en mede ten voordeele van enkele deelen van het Gebiedsdeel Curaçao.

Met groote belangstelling hebben de Afdeelingen vernomen, dat een ander standpunt in zake verdeeling der uitgaven dan dat, beoogende de behartiging van 's Lands belangen, d.i. van het Gebiedsdeel Curaçao als één geheel, door het Bestuur evenmin kan worden ingenomen.

Men kon zich niet overtuigd achten door het argument door het Bestuur aangevoerd tegen het voorstel om het gebruik van de richtingaanwijzers te regelen als voor den hoorn enz., bepaald. Integendeel, het zou, meende men, zeer te betreuren zijn, indien het gebruik van de richtingaanwijzers een vaste gewoonte zou worden voor den bestuurder. Deze gewoonte toch wordt licht een sleur: de bestuurder let ten slotte niet meer op het verkeer en vertrouwt te veel op de uitwerking van het door hem gegeven teeken; hij tracht met het geven van een teeken zijn verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het verkeer te verkleinen. Daar komt bij, dat het automatisch en gedachteloos gebruiken van een teeken zoo licht er toe leidt het verkeerd te gebruiken, b.v. niet tijdig genoeg, zooals nu al te veel voorkomt. Men achtte het dus principieel verkeerd verkeersteekens tot een gewoonte te doen worden en drong wederom aan de regeling te doen zijn als voor den hoorn enz., bepaald, waarmede reeds veel succes werd geoogst, zooals met waardeering werd geconstateerd. Inderdaad zou het toch niet noodig zijn den richtingaanwijzer te bezigen als niet anders dan een bepaalde richting gereden kàn worden en als niemand in de buurt is, voor wien de richting aangewezen zou moeten worden.

Met belangstelling de meening van het Bestuur vernomen hebbende omtrent de wenschelijkheid de straten bedoeld in art. 152a A.P.K. aan te duiden door middel van bordjes, gaf men in overweging om dan de H-bordjes loodrecht op de straat aan te brengen, zoodat ze beter in het oog vallen.

Van deze gelegenheid werd alsnog gebruik gemaakt om in overweging te geven om een rood reflex licht te plaatsen aan en beschijnende de palen met bordjes, blijkens welke het verboden is een straat in te rijden.

De telefoon is — aldus de Afdeelingen — achteruit gegaan in dit opzicht, dat het over het algemeen langer duurt dan vroeger, voordat men van de centrale gehoor krijgt; dat het langer duurt, voordat een verbinding, waarmede men gereed is, wordt afgebroken, doch dat daarentegen maar al te vaak ontijdig gesprekken afgesneden worden. Opgevallen is ook, dat zoo vaak gezegd wordt, dat iemand in gesprek is. Algemeen was men van gevoelen, dat een en ander te wijten is aan het verouderde systeem der telefoon. Gezien de zeer meevallende kosten van ombouw van het bestaande systeem in een automatische en de resultaten van de telefoonexploitatie, kon men de aarzeling van het Bestuur om daartoe over te gaan, dan ook niet goed begrijpen. Daarbij werd in overweging gegeven de abonnementskosten te verlagen, waardoor men meende, dat meer abonné's verkregen zullen worden.

Meerdere leden achtten het principieel onjuist, dat de omroepzender bekostigd werd uit artikel 68: „bedrijfs- en on-

derhoudskosten" en spraken het vertrouwen uit, dat dergelijke gevallen zich niet zullen herhalen.

Men bleef, in tegenstelling met het Bestuur, het tarief van den Landsradiodienst, speciaal in de verbinding met Holland, aan den hoogen kant achten en zou het op prijs stellen te mogen vernemen tot wien het Bestuur zich dan ter zake zou moeten wenden en of het Bestuur bereid is de noodige stappen te doen.

De Afdeelingen vernamen met instemming, dat het Bestuur zich vereenigen kon met de opvatting, dat gestreefd moet worden naar het leveren van water tegen een zeer lagen prijs en dat met goedkoop water een volksbelang gediend wordt. De Afdeelingen vertrouwden, dat de proeven met de contrôle apparaten voor gebruik bij de meters met groote voortvarendheid zullen worden voortgezet. Verheugend is, dat de resultaten reeds bevredigend zijn te achten en de Afdeelingen spraken dan ook de verwachting uit, dat binnenkort de bedoelde apparaten algemeene toepassing voor de huisaansluitingen zullen vinden. Evenals het Bestuur hebben ook de Afdeelingen bezwaar tegen levering van water aanzienlijk beneden kostprijs. Zij meenden echter, dat het belang van een zeer lagen waterprijs zoo groot is, dat deze prijs lager gesteld behoort te worden, zoodra verwacht kan worden, dat hierdoor de watervoorzieningsdienst niet met te veel verlies zal werken, en dat niet gewacht moet worden tot, over de jaren verdeeld, het bedrijf winst blijkt te maken. Het Gouvernements-waterleidingbedrijf heeft naar haar gevoelen niet winstgevend te zijn en als verlaging van den prijs een betrekkelijk gering deficit zou veroorzaken, zou zelfs dat daarvoor geen bezwaar moeten zijn, meende men.

Men bleef het zeer wel mogelijk achten op verschillende distributieplaatsen in het stadsdistrict het water voor de bevolking goedkooper verkrijgbaar te stellen dan door de huisaansluitingen, omdat in het laatste geval tegenover hoogere kosten ook het gemak staat, dat het water direct in huis geleverd wordt. Ook de administratiekosten van water, dat op de distributieplaatsen verkrijgbaar wordt gesteld, zullen naar evenredigheid lager zijn. Waar hierbij een volksbelang van de eerste orde betrokken is, werd in overweging gegeven hiermede althans een proef te nemen.

Artikelen.

Ad art. 14. De kosten werden zeer hoog geacht en zeker voor verlaging vatbaar.

Ad art. 36. Vertrouwd werd, dat de ambachtsschool staat onder toezicht van den Inspecteur van het Onderwijs.

Ad art. 39a. Opgemerkt, dat de beide klerken ter Griffie op Curaçao, die optreden als griffier van het Kantongerecht, als zoodanig beëdigd zijn, zoodat zij een bepaalde, zelfstandige functie bekleeden, welke bedrevenheid eenerzijds eischt en verantwoordelijkheid anderzijds medebrengt. En waar de Bezoldigingsregeling 1934 het instituut van extra-toelagen kent, drong men er op aan, dat het Bestuur deze aangelegenheid in nadere overweging zal nemen.

De klerk, die als tolk optreedt, krijgt het gemiddelde van wat hij als tolk vroeger maakte. Hij presteert daarbij nu echter griffiewerk. Wellicht ware voor hem een aparte regeling te treffen.

Ad art. 40. Met de betrekkelijke opmerking in het Voorloopig Verslag werd bedoeld, dat het verblijf van den rechter op elk der Bovenwindsche eilanden op zich zelf genomen zou moeten worden zoodat hem volgens het reis- en teerkostenbesluit f 9.— per dag zou moeten worden toegekend onafhankelijk van de vraag, of hij met minder toe kan of niet.

Ad. art. 42. Het is de afdeelingen bekend, dat de resultaten van de opleiding van de Curaçaosche jongelieden zeer bevredigend zijn. En aangezien vertrouwd wordt, dat de opleiding degelijk is, meenden zij, dat er geen aanleiding is, om niet optimistisch te zijn ten opzichte van de vraag of de proef zal slagen. Zij waren daarom van meening, dat er alle aanleiding bestaat de opleiding door te zetten en vertrouwen, dat het Bestuur daartoe de noodige stappen zal willen doen. In overweging werd gegeven de jongelieden ook te doen bekwamen voor de brandweer.

Men zou gaarne ingelicht worden hoe het staat met de opleiding, welke de uit Holland uitgekomen instructeurs ter hand zouden nemen. Hebben deze instructeurs nog de opleiding van Curaçaosche jongelieden tot taak, vroeg men?

Ad. art. 45. Men merkte op, dat de bestaande regeling der verloven weinig juist lijkt, blijkens de noodzakelijkheid dezen post tijdelijk met f 36.000.— te verhoogen om de plaatsen van verlofgangers aan te vullen. Men drong aan op betere regeling der verloven voor de toekomst, door een juistere verdeeling van de tijdstippen, waarop de verloven verleend worden. Met genoegen heeft men vernomen, dat t.z.t. deze post met f 36.000.— verlaagd zal worden.

Ad art. 49. Met belangstelling en instemming hebben de afdeelingen kennis genomen van de maatregelen ter perfectionneering van de brandweer. Men sprak het vertrouwen uit, dat de aandacht aan deze zaak besteed, tot het gewenschte resultaat zal leiden.

Ad art. 57a. De afdeelingen merkten op, dat belangrijke diensten van elk ambtenaar gevergd worden. Men zou het dan ook niet kunnen billijken, dat deze ambtenaar die vroeger gelijk bezoldigd werd als de Inspecteur der belastingen en minder dan de Inspecteur van het Onderwijs, de Havenmeester en de Leden van het Hof van Justitie, nu in eens hooger bezoldigd wordt dan de eerste en de laatsten en gelijk de tweede en de derde. Incidenteele wijzigingen van de bezoldigingsregeling achtte men steeds verkeerd. Deze kweeken steeds ontevredenheid.

Ad art. 61a. De afdeelingen bleven het gewenscht achten, dat op de Inspectie der belastingen een hoofdcommies geplaatst wordt.

Ad artt. 61a en 62. Het was der afdeelingen aangenaam te vernemen, dat het Bestuur zich vereenigt met den regel, dat aan Curaçaosch personeel de voorrang moet worden gegeven, mits dit aan de voor den dienst te stellen eischen voldoet. De afdeelingen merkten op, dat het dus gewenscht is aan de opleiding van het Curaçaosche personeel zeer veel aandacht te besteden.
Men vertrouwt, dat de bedoelde ambtenaren zeer veel aandacht zullen besteden aan de bedoelde opleiding.

Ad artt. 94 en 95. De leden, die zich niet konden vereenigen met het Bestuurs voorstel ten aanzien van de uitgaven voor Curaçao, verklaarden zich nu bereid om in art. 95 achter Curaçao tusschen haakjes te plaatsen: „inbegrepen vergoeding van den secretaris voor werkzaamheden in verband met de bevordering van het vreemdelingenverkeer". Het bedrag van f 8.500 wenschen zij te brengen op f 10.000.—. In art. 94 onder Curaçao willen zij het loon van den bode en toeristengids à f 900.— doen vervallen en het loon van den secretaris terugbrengen op f 300.—.

Ad art. 119. 's Bestuurs aandacht werd gevraagd voor de mogelijkheid, dat door het optrekken van het douanegebouw op de voorgestelde plaats, niet genoeg ruimte voor het verkeer over blijft.

Ad art. 127. De afdeelingen vertrouwen, dat het Bestuur het daarheen zal willen leiden, dat tot uitbreiding van de verlichting op de verschillende punten van Willemstad, waar dit gewenscht is, wordt overgegaan. Eenige jaren geleden is, aldus de afdeelingen, met het oog op de inzinking van den economischen toestand, tot bezuiniging op de straatverlichting overgegaan. Nu, meenden zij, zou teruggegaan kunnen worden naar den toestand van toen.

In het vertrouwen, dat het Bestuur wel voor of bij de openbare behandeling van dit ontwerp zijn meening omtrent het bovenstaande zal willen mededeelen, achtten de afdeelingen die openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 27sten April 1936.

De Rapporteurs,

J. H. SPROCKEL.

DAVID CAPRILES.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—37.

Keur van den.....,
tot wijziging van de „Algemeene Politie keur 1917" (P.B. 1932 No. 54).

Ontwerp.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P. B. 1932 No. 54), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de keur van 6 Maart 1936 (P.B. 1936 No. 36) nader te wijzigen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur:

Artikel 1.

De Gouverneur is bevoegd den tekst van de „Algemeene Politiekeur" 1917 (P. B. 1932 No. 54), zooals die luidt na de daarin gebrachte wijzigingen en aanvullingen in een doorloopend genummerde reeks artikelen samengevat en onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhalingen daarin van de artikelen of gedeelten daarvan, in het Publicatieblad bekend te maken.

Artikel 2.

Deze keur treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—37.

Keur van den.....,
tot wijziging van de „Algemeene Politie-keur 1917" (P.B. 1932 No. 54).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Volstaan mag worden met de mededeeling dat het publiek in het algemeen gebaat zal zijn met een overzichtelijke reeks van artikelen.

Willemstad, den 23sten Maart 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936—38.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56), zooals dat reglement sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij Koninklijk besluit van den 6den Mei 1933 (P. B. 1933 No. 60) te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P.B. 1930 No. 56), zooals dat reglement sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Koninklijk besluit van den 6den Mei 1933 (P.B. 1933 No. 60) ondergaat de navolgende wijzigingen:

a. de punt achter „gevestigd" in het tweede lid van artikel 14 wordt vervangen door een komma en de volgende zinsnede wordt aan dat lid toegevoegd:
„doch zal indien bij de aanwijzing ingevolge artikel 28 daaromtrent is voorzien, overeenkomstig het alsdan bepaalde op het eiland Curaçao verblijven."

b. het eerste lid van artikel 28 wordt als volgt gelezen:
„De betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden wordt, op aanwijzing van den Gouverneur of, met diens machtiging, van den President, voor ten hoogste een jaar, bij beurten door de leden van het Hof van Justitie waargenomen; die van rechter in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden door de overige leden van het Hof van Justitie en mede door het lid dat de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt wanneer dat lid op het eiland Curaçao verblijft.
De werkzaamheden in het kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden worden onder de betrokken leden van het Hof van Justitie verdeeld door den President. Deze is bevoegd zoodanige werkzaamheden in beide kantongerechten aan zich te houden, als hij dienstig zal oordeelen.".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935 - 1936—38.

Verordening van den....., tot wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 22sten Mei 1914, No. 84 (P. B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

Memorie van Toelichting

No. 2.

Het komt wenschelijk voor te bepalen dat de rechterlijk ambtenaar, die de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waarneemt, niet voortdurend op St. Martin aanwezig behoeft te zijn doch in de gevallen bij de aanwijzing te bepalen op het eiland Curaçao kan verblijven en alsdan een deel der werkzaamheden bij het kantongerecht op Curaçao op zich kan nemen.

In verband hiermede wordt voorgesteld de artt. 14 en 28 van bovengenoemd reglement te wijzigen.

Hierdoor wordt meteen de mogelijkheid geschapen, dat het Hof op Curaçao zoo veel mogelijk voltallig blijft, wat van belang is bij de behandeling van vonnissen in appèl en voor de zittingen van den Raad van beroep in zaken betreffende de Inkomstenbelasting.

Willemstad, den 11den April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—39.

Keur van den ....,
tot wijziging en aanvulling van de „Motorboot en Havenpassagierskeur" 1930 (P.B. 1930 No. 19).

ONTWERP.

No. 1.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de „Motorboot- en Havenpassagierskeur" 1930 (P.B. 1930 No. 19) te wijzigen en aan te vullen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur.

Artikel 1.

De „Motorboot- en Havenpassagierskeur" 1930 (P.B.1930 No. 19) wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. Aan het eerste lid van artikel 3 wordt toegevoegd:

„Van dit verbod zijn vrijgesteld personen in het bezit van een Nederlandsch of buitenlandsch Stuurmans-diploma."

In het tweede lid van artikel 3 wordt „21" gewijzigd in „18".

II. Aan artikel 5 wordt toegevoegd:

„Van deze bepaling zijn vrijgesteld kleine vaartuigen, welke door roeien en wrikken worden voortbewogen en die bestemd zijn om al dan niet tegen eenige vergoeding personen in de haven te vervoeren."

III. Tusschen de artikelen 6 en 7 wordt een nieuw artikel 6 bis ingevoegd, luidende:

„Een bewijs van bekwaamheid, hetwelk alleen geldig is voor Landsdienaren om op te treden als schipper van een motorboot, waarvan het Land eigenaar is, wordt op aanvrage van het Hoofd van den Landsdienst, waartoe de betrokken landsdienaar behoort, door de in artikel 2 genoemde commissie, na het afleggen van een proef, afgegeven aan den betrokken landsdienaar.

Op dit bijzondere bewijs van bekwaamheid moeten uitdrukkelijk de beperkingen, als in het voorgaande lid van dit artikel omschreven, worden vermeld.

Behoudens de voorschriften in dit artikel, zijn op het bijzondere bewijs van bekwaamheid de in deze keur omtrent bewijzen van bekwaamheid voorkomende bepalingen van kracht.

Bij ontslag of schorsing van den betrokken landsdienaar uit 's Landsdienst verliest het bijzondere bewijs van bekwaamheid zijn geldigheid en zorgt het Hoofd van den Landsdienst, waartoe de rechthebbende op dat bewijs behoort, voor onverwijlde inlevering daarvan bij den Havenmeester.

Bij intrekking van het bijzondere bewijs van bekwaamheid geeft de Havenmeester daarvan terstond kennis aan het Hoofd van den Landsdienst, waartoe de rechthebben-

de op dat bewijs behoort, die daarvan den betrokken persoon mededeeling doet en voor onverwijlde inlevering van het bewijs bij den Havenmeester zorg draagt.

Voor het afleggen van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde proef is geenerlei betaling verschuldigd".

Artikel 2.

Deze keur treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, den

Koloniale Raad.

ZITTINGSJAAR 1935—1936—39.

Keur van den ....,
tot wijziging en aanvulling van de „Motorboot en Havenpassagierskeur" 1930 (P.B. 1930 No. 19).

Memorie van Toelichting.

No. 2.

Het ontwerp beoogt enkele kleine wijzigingen, die inmiddels wenschelijk zijn gebleken, in de „Motorboot- en Havenpassagierskeur" 1930 (P.B. 1930 No. 19) aan te brengen, waarvoor moge worden verwezen naar onderstaande toelichting.

Ad I. Waar deze keur het bevorderen van de veiligheid van het havenverkeer beoogt, is het overbodig personen, welke uit hoofde van diploma's de bekwaamheid tot het besturen van een motorboot bezitten, aan een examen te onderwerpen.

Ad II. De verdiensten der hierbedoelde vaartuigen zijn te gering om dit bedrag te kunnen dragen.

Ad III. Het is gewenscht, dat ook het bootpersoneel een proef van bekwaamheid aflegt — al of niet na eene vooropleiding — en daarvoor dit artikel in het leven te roepen, analoog aan hetgeen voor bijzondere rijbewijzen voor landsdienaren in de Algemeene Politie keur 1917 is geregeld.

Willemstad, den 22sten April 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

VAN SLOBBE.

L. NIEUWENBURG
Boekbinderij v/h H. J. Molier
Willemstraat Tel. 110704
DEN HAAG